

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A LADY OF DARKNESS NOVEL

LADY
OF
ASHES

MELISSA K. ROEHRICH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

A Lady of Darkness Novel

She will not be
the same as
when she left.

Lady of Ashes

Melissa K. Roehrich

KÜLLERİN LADYASI

OceanofPDF.com

MELI SSA K. ROEHRI CH

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Ayrıca Melissa K. Roehrich Çalma
Listesinden

Küçük Kasırğa ve Prens Bölüm I

1. Talwyn
2. Sorin
3. Scarlett
4. Callan
5. Sorin
6. Talwyn
7. Scarlett
8. Sorin
9. Scarlett
10. Sorin
11. Talwyn
12. Scarlett
13. Callan
14. Sorin
15. Callan
16. Scarlett
17. Sorin
18. Scarlett
19. Sorin
20. Talwyn
21. Scarlett
22. Scarlett

Bölüm II

23. Scarlett
24. Sorin
25. Callan
26. Scarlett
27. Talwyn
28. Scarlett
29. Sorin
30. Callan
31. Talwyn
32. Sorin

33. [Scarlett](#)
34. [Callan](#)
35. [Scarlett](#)
36. [Talwyn](#)
37. [Sorin](#)
38. [Scarlett](#)
39. [Callan](#)
40. [Sorin](#)
41. [Scarlett](#)
42. [Talwyn](#)
43. [Scarlett](#)
44. [Sorin](#)
45. [Callan](#)
46. [Scarlett](#)
47. [Callan](#)
48. [Scarlett](#)
49. [Callan](#)
50. [Talwyn](#)
51. [Scarlett](#)
52. [Alaric](#)

[Yıldızlar Arasındaki Boşluklar](#)

[Bonus Bölüm](#)

[Yazarın Notu Teşekkür Bölümü](#)

OceanofPDF.com

AYRICA MELISSA K. ROEHRICH'DEN

Karanlığın Hanımı Serisi

Karanlığın Hanımı

Gölgelerin Hanımı

Küllerin Hanımı

OceanofPDF.com

Küllerin Hanımı
Telif Hakkı © 2022 Melissa K. Roehrich
Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez. Bu kitabı herhangi bir formatta dağıtamazsınız.

Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her alıcı için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen satıcıya geri dönün ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

ISBN: 979-8-9852991-1-3

✿ Vellum ile oluşturuldu

OceanofPDF.com

*Lady of Darkness'a şans veren herkese, Lady of
Darkness'a aşık olan herkese
Scarlett, Sorin ve Crew,
Bana mesaj göndermek, bardağımı doldurmak ve dünyamı daha iyi bir yer
haline getirmek için zaman ayıran herkese-
Bu senin için.*

OceanofPDF.com

OYUN LİSTESİ

Müzik güçlüdür. Yazarken kulaklıklarımda müzik çalarım ve birçok kişi bir çalma listesi istedi. Kitapların hikayeye eşlik eden çalma listeleriyle birlikte gelmesine bayılıyorum. Her şeyi daha fazla hissediyorsunuz. Sizi daha çok içine çekiyor. Her şeyi hayata geçiriyor. Eğer bunu sizin için de doğru buluyorsanız, buyurun! Keyfini çıkarın!

Spotify Bağlantısı:

<https://open.spotify.com/playlist/15SehvoR3Fd7nk9btKxOBH?si=673fad3c18f644f6>

Spotify'nız yoksa, çalma listesinin tamamını web sitemde de bulabilirsiniz:

<https://www.melissakroehrich.com>

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

OceanofPDF.com

A Lady of Darkness Reference Guide

Küçük bir trcr12 tonu olan TRmemherirtg-all the @enp)e,.gods, arid Vihn bits wheTe
Bu hızlı ve kolay referans kılavuzu ile ihtiyacınız olan tüm bilgiler elinizin
altında olacak.

sneswat "orxs

Scarlett Monrhoe: Scar-let Mon-roe

Kahramanımız, Deazh'ü Ata n,
Batı Cniirts Kraliçesi Y'ue

Sorin Adltya: Snre-in Ah-deet-yah

Sen yeni ev arkadaşın,
YYexwn I ourtx'in Firma
Ccnirh Kralı'nın Pñince'i,
formerly known as Ryker Renwell

BAYLORIN CHARACTERS

Callazt SoJgazd: Cat-in Saul-guazd C

'n Prince oF:Windonelle

C "w0u Be#dingCx-ee-ueRed-ug

Suikastçı Felcm'ship'in fi üyesi, S
crlett'in permnal quan'ı,
Windonelle ordusunda komutan

jqurI **Halloway:** j'dourma "Hat-o-way

Death's Shadow, Night Child

Juliette: Jewel-ee-et

fegth }nçgruate. Wz rch. Oracle

h4iLale La irwoóó: Mi okay-i LgrmcM

Dirty óastazd, **Successw Hand** tó che EIng
kaltağı

Woda L 1y w ó n d : Vši-étub Ln r-w'wd

Mil'ale'9'un kız kardeşi, Cunntvihg

Taksonlar**deil:** 7à- h Tan-del

Tard Tyndell'in kızı

Drake Tyndell: Dr-ache Tin-del

Son of Lord Tyndell

Lord Balam TjmdeH: Lozd Bay-luzn Titi-del

Windonelle orduları Izads

Alaric: Ah-Iar-ick

Suikastçı Lord

Sloau: SI-own

Prens CaUan8'in kişisel korumaları

Fion: Ph

Prens GaUan'ın kişisel korumalarından biri

PLACES

Baylorin: Bay-lore-in

Ryóeoazz: Rirte-eean Sókotbza:

Saul-em-bruh Xyton.Foresc

ZJ-lon For-esr

JonamJ a Forese Jon-xih-raj-un Fore-est

Avonleya: Av-on-lay-uh

Aelyndee: A-lin-dee

Tykese River: Tie-key-s Riv-er

Windonelle: Win-duu-el

Toreall: Tore-ee-àil Thze\arion-

Tftruüt-jair-ee-on

Oresden Torest: Drez-des Por-est **Shira**

Foresi: Sheer-uh Por-cat hlaarai

Manuh

earlascat E'-cc-uh se

Siofra: See-ō-fruh

OceanofPDF.com

Dwkrless Rsfercrxe 6uitk'in *9Indy

Tă3wyn Seztiria: Ta3-ain ñi-mcer-ec-mh
naş' S i-moór-æe- izh Mac Queeri

žifiné' Samizža: Easrım Gurtlarından E1I-ee-
Batı Mahkemelerinin Eski Kraliçesi

Henca Scrniria: Hen-uh ii-mcer-øc-ah
Former Queen of the Eastern Courts

Cyrus: Sigh-russ
Second-in-Comm

Rayner: Rā-nir
Third-in-Command of the Fire Court

Fliza: Ee-lie-za
General of the Fire Court

Beatrix: Bee-a-trim
Fire Court Healer

Brtar Dræye Br-eye-or Or-ace
Prens of the Wbter Gourt

ßawyer Ozøyce: Scr|r-ur Dr-acc
Su Mahkemesinin İkinci-ös-C ornmänd'❖

NeveNeh . v&
Bu -içinde- Komuta et tftte Walcr Mahkemesi

Nakoa !Muh . k8 . sh
'Su Genleri' Komisyonu

EARTH COURT

Azcaul Juan: Az-ree-ehl Cou-on
Lfi:utæ of the Earth Lourl

WIND COURT

Mhtinm Ash-tin
Rüzgâr Mahkemesi'nin l'iin ceøs

Deimøs: Day-i-mas
Ölümlü Kuzuların Eski Kralı

Eeoieray: Ez- mer-ä
hGorral Topraklarının Former Yeşili

Hazel Hecate: Hay-zl Heh-ka-tay
Yüksek Cadi

Rosalyn: Roz-uh-lyn
Gece Çocuğu Contesøs

Stellan: Stel-on
Shiver Alpha

Anbnno- As-cw-.un-uh
ShiRer Beta

Au ero. Ax'-Łuz.on
Rosh s coodN ñtCVD

Tarek: Tār-ik
Tөлwım'in twixi alevi, Fae

OceanofPDF.com

.9Laó3' of Darknes.s iLefcretxe'Ñuide

Anala: Ah-nall-ah
Goddess of Sun/Day/Fire

Se lalx Say-luh
S h n dm'sfN ip ht'in ti odW-ss

Cebste: .Selleaat
Goddess of the Moon/Sky

SeFarizta: Set-uh-cee-uuh
Goüdes.s ot l4ünü

Silas: Sigh-lus
God of Earth/Land/Forests

Aaah ita: 4 h -rm h -bee-toh
Sem'\water Tanrı. Buz

Reselda: Ruh-zel-duh
Tanrı'nın Şifası, Sağlığı

Falein: Fac-leen
Goddess of Wisdom/Cleverness

Arius: Ar-ee-us

Ölüm/Karanlık Tanrısı

Serafina: Sair-uh-fee-nuh
Goddess of Dreams/Stars

"1 "cmiiral: lt-m -nnr-.o ll
.i ism) ref i hi- W ilii/ £ J ni rri ia)/Aii>'i:n1 Li ri-

Sargon: Sar-gone
Gol of A'ar.*I'roieniow'Coiirage

AM art. AL -rra r -iJ
Ph 'u'n i x, R'n 'l-c) Ic' h c'Tñ n

Dkiüoz: 8lür c nuB
Panther, Bonded to Scarlett

Mal-eek
¥S'ol r, E-onded io Tálwyn

Fasima- Nos--seein-mli
Silver l hawk, Wnded co Aahiine

Ririd: Rin-gee
kcd Surg, bon dc-d tu Az rael

Abrax: Uh-brax
SS'. ter bozsc, bortded zo briar

Chen ru Sii h - Ica.ri
¥White Pox

Paja: Paw-juh
Golden Osvl, daha önce Eliné'ye bağlıydı

Ejder: Edge-der
Dragon

Kilo: Kee-low
White Python

Altaria: All-tar-ee-uh
Black eagle

Razsrtr: Ran-wr Oragon

OceanofPDF.com

KÜÇÜK RÜZGAR VE PRENS

T Kız nefesini kesmek için ellerini ağzına kapattı. *S a l o n d a k i* koltuk masasının altına sokulurken dizlerini göğsüne çekmişti. Lacivert ve altın işlemeli dekoratif

Örtü onu gözden sakladı. Havayı kokladı ve odadaki adamın kokusunu aldı.

"Burada olduğunu biliyorum," diye geldi sesi. Odanın içine doğru yayılan bir güç titreşimi hissetti. Fae kulaklarıyla bile onun ayak seslerini duyamıyordu ama yine de, bir Fae savaşçısı sizi avlıyorsa, ses çıkarmadan nasıl hareket edeceğini biliyordu.

Alıştırma yaptığı gibi nefes alış verişini düzenlemeye odaklandı, etrafından akan rüzgârların sakinleşmesini ve örtünün bir santim bile kıpırdamamasını diledi. Etrafında akan diğer gücün yanağından aşağı alevli bir pençeyi sıyırdığını hissetti. Kalkanlarını havaya kaldırdı ama artık çok geçti.

"Yakaladım seni!" Alevler etrafını sararken örtü havaya kalktı ve bir erkek masanın altından ona baktı, koyu renk saçları alnının üzerinden gözlerine dökülüyordu.

Kız çığlık attı.

Kız sevinçle kıkırdarken erkeğin kahkahası odayı doldurdu. "Rüzgârını sakinleştirdin ama kalkanlarını unuttun, Küçük Kasırga."

"Biliyorum, biliyorum," diye homurdandı kız. "Hatırlanacak o kadar çok şey var ki."

Erkeğin altın rengi gözleri parıldadı. Kıza göz kırparak, "Etrafındaki alevleri söndür, teyzen dönmeden önce sana biraz dondurulmuş krema sokarım," dedi. Sonra ekledi, "Onları nefesinle üfleyerek söndürmek hile yapmaktır."

Kız yeşim yeşili gözlerini erkeğe dikti. Mızımız bir sesle, "Neden sadece onları patlatamıyorum?" dedi.

"Çünkü gücünü sadece ellerin ve ağzınla değil, aklınla da kullanmayı öğrenmen gerekiyor. O yüzden ya havalarını emerek onları söndürürsün ya da ben tek başıma dondurma yerken sen bütün gün orada mahsur kalırsın" diye cevap verdi.

Kız dudaklarını büzdü ama gözlerini kapattı. İçeri ve dışarı. İçeri ve dışarı. Tıpkı ona öğrettiği gibi nefes alıp verişini sabitledi, rüzgâr ve hava havuzundan çekti.

"Sakin ol Talwyn," dedi erkek yumuşak bir sesle. "Onu sen kontrol ediyorsun. O seni kontrol etmiyor."

"Biliyorum. Biliyorum," diye mırıldandı Talwyn. Dönen rüzgâr havuzuna uzandı, sadece küçük bir miktar hava akımı çekmeye çalışıyordu ki başka bir şey dikkatini çekti. Rüzgârının arasında çiçekler, kum ve yapraklar vardı. Bunlar nereden gelmişti? Çiçekler çok güzeldi. Minik mor lavanta ve beyaz kızcık çiçekleri. Şimdi hava girdaplarında dönerek onlara doğru uzandı ve bir tanesine dokunduğunda-

Odada bir rüzgâr esti. Etrafındaki alevler kükreyerek canlandı. Isıyı hissedebiliyordu ama onu yakmayacaklarını biliyordu. Sorin ona zarar gelmesine asla izin vermezdi.

"Bahçelerden çiçek getirmişsin, Küçük Kasırğa," dedi Sorin, etrafını saran alevleri söndürürken kızın burnuna fiske vurarak. Talwyn onun elini tuttu ve kanepenin altından kalkmasına yardım etti. Turkuaz elbisesi yerde salınırken, maun kahverengi saçları etrafındaki hayalet rüzgârlarda dalgalanıyordu.

"Ashtine bunu asla yapmaz. Benden daha fazla kontrolü var ve benden daha genç," diye yakındı Talwyn, Sorin onu kapıya doğru götürürken.

"Leydi Ashtine dokuz yaşında. Sizden sadece bir yaş küçük," diye yanıtladı Sorin yumuşak bir gülümsemeyle.

"Ve o bir Rüzgâr Yürütücüsü. Bu hiç adil değil," dedi Talwyn.

"Adil olmayan ne?" diye kadınsı bir ses geldi salondan. Teyzesi içeri girdi, her zamanki gibi zarif ve mükemmeldi. Koyu kahverengi saçları ensesinde gevşek bir düğüm halinde toplanmıştı ve buz mavisi gözleri Talwyn'e dikildiğinde yumuşacıktı. Talwyn Sorin'in elini bıraktı ve ona doğru koştu. "Merhaba küçük kraliçe," dedi teyzesi, çömelip gözlerinin içine bakarak ve yanağını okşayarak. "Şimdi söyle bana. Adil olmayan ne?"

Talwyn içini çekerek saçlarından bir parçayı yüzüne doğru üfledi. "Ashtine büyüsünü daha iyi kontrol edebiliyor ve o bir Rüzgâr Gezgini."

"Gücünde ustalaşacaksın Talwyn. Büyü derslerine daha yeni başladın. O bir Rüzgâr Gezgini olduğu için güçleri daha erken ortaya çıktı. Sen büyüdükçe büyün de büyüyecek," diye yanıtladı teyzesi nazikçe. "Bugünkü dersin nasıl geçti?"

Teyzesi doğruldu, elini tuttu ve onu oturma odasından çıkardı. Kara Salon'un koridorlarında yürürlerken Sorin her zamanki gibi onun sağındaydı. "İyiymi," diye yanıtladı Talwyn. "Bahçelerden gelen çiçekleri üflemem dışında."

"Şimdi mi?" dedi teyzesi gülerek. "Menekşeleri mi yoksa gülleri mi?"

"Onlar küçük beyaz ve mor çiçeklerdi," diye yanıtladı Talwyn.

Teyzesi durdu. "Kara Salon'un etrafında böyle çiçekler yok."

"Muhtemelen onları mahkemenin karşısından uçurmuştur, Eliné. Oldukça sert bir rüzgârdı," dedi Sorin onun yanından.

"Elbette," diye yanıtladı Eliné, koridordaki yürüyüşlerine devam ederken, ama bir şeyler değişmişti. Talwyn tam olarak ne olduğunu anlayamıyordu. "Dondurma almaya mı gidiyoruz?"

Sorin, Talwyn'e komplocu bir tavırla, "Gizli planımızı yine anladı," dedi.

Talwyn kıkırdadı. "Bunu her gün yaparsak aslında bir sır sayılmaz, Sorin."

Sorin şok olmuş gibi yaptı. "Şşşt, Küçük Kasırga. Seni duyacak." Teyzesinin başının yanında bir yaprak girdabı belirirken Talwyn yine kıkırdadı. Eliné ince elini uzattı ve ortaya çıktıkları gibi aniden kaybolan yapraklardan bir mesaj kopardı.

Sorin anında kaskatı kesildi. "Luan ne istiyor?"

Eliné ona sert bir bakış attı. "Prens Azrael benim bir soruma yanıt veriyor, Sorin." Talwyn'in elini kendi elinin içine koydu. "Onunla hemen konuşmam gerekiyor. İkinizle de mutfakta buluşacağım." Talwyn'in burnunu okşayarak, "Bana bir top çilekli dondurma bırakın lütfen," dedi.

"Ben de sizinle gelmeliyim," dedi Sorin, dikkati kraliçesindeydi.

"Hızlı bir soruşturma Sorin," dedi teyzesi, ellerini deniz mavisini eteklerinde gezdirerek. "Ben iyi olacağım."

"Eliné-"

"Ben iyi olacağım Sorin," dedi Eliné, onun sözünü keserek. Gözleri ıslıl ıslıl parlıyordu. Talwyn kıpırdamadan durdu ve teyzesi ile en yakın danışmanının arasına baktı. Onları nadiren birbirlerine kızgın görürdü.

Sorin, "Bir sorun var," derken teyzesine düşünceli bir bakış atıyordu. Bu bir soru değil, bir ifadeydi. Sanki teyzesini o kadar iyi tanıyordu ki, sadece ona bakarak böyle bir şeyi anlayabilirdi. İşte bu anlar, teyzesinin kraliçe olarak dünyasına bu bakışlar, Sorin'in Doğu Sarayları Kraliçesi rolünü üstlenmek zorunda kaldığında onun İkincisi olarak kalabilmesi için Kader'e dua etmesine neden oldu.

Teyzesi cevap vermeyince Sorin, "On dakika Eliné. Dönmediysen sana geleceğim."

Teyzesi iç çekti. "Bir gün Ateş Prensi, buradaki emir komuta zincirini yeniden gözden geçirmemiz gerekecek." Avuç içi düz olan elini kaldırdı ve üfleyerek Sorin'in yüzüne su sıçrattı.

Talwyn sevinçle güldü ve teyzesi havada kaybolmadan önce ona göz kırptı. Sorin'in yüzünde hâlâ endişe vardı ama Talwyn'in onu incelediğini fark edince bu endişe gülümsemeye dönüştü. "Pekala, Küçük Kasırga, bugün ne tür bir dondurulmuş krema olsun?"

"Çikolata!" diye bağırdı. "Her zaman çikolatadır."

"Çikolata çorbasına dönüşmeden önce bazı alevleri söndürmen gerekeceğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu parmaklarının arasında küçük ateş topları yuvarlayarak.

Talwyn inledi. "Bahse girerim Ashtine bunu yapmak zorunda değildir."

Sorin gülümseyerek alevlerden birini kolundan aşağı dans ettirdi. "Leydi Ashtine bir gün kraliçe olmayacak."

Sorin kalabalık mutfaklardan birinin kapısını iterek açarken, "Sence ben de annem kadar harika olabilecek miyim?" diye sordu. Aşçılardan biri onları gördü ve hemen buz kutularının yanına gitti.

"Küçük Kasırga," dedi Sorin, onu ayaklarından kaldırıp tezgâhın üzerine oturttarak. "Bu dünyanın gördüğü en büyük kraliçelerden biri olacaksın."

Sorin'in ona bakışıyla Talwyn'in kalbi gururla doldu. Çok gururluydu. Çok sevecen. "Sen de benimle olacaksın, değil mi?"

"Perde'nin bu tarafında olduğum sürece senin yanında olacağım," dedi ve uzun saçlarını şefkatle çekiştirdi.

"Eliné Teyze tezgahın üzerinde oturmamdan hoşlanmıyor, biliyorsun," dedi aşçı ona bir kase çikolatalı dondurma uzatırken.

Sorin vanilyalı tatlısından bir ısırık alırken göz kırparak, "Buna küçük sırlarımızdan biri daha diyebiliriz," dedi. "Şimdi acele edin, yoksa dondurulmuş kremanızı içeceksiniz."

Talwyn kâsesinin ellerinde ısındığını hissetti ve donmuş kremasının erimesini önlemek için buz gibi rüzgârlarını kâsenin etrafına sarmaya odaklandı.

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

OceanofPDF.com

SIRLAR VE IHANETLER

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

OceanofPDF.com

TALWYN

T Alwyn Semiria gözlerini açtı. Beyaz Salon'daki odasında, dört direkli büyük yatağındaydı. Yorganın üzerindeki kitaplar yanına saçılmıştı. Yorganın altından sıyrıldı ve bir kitap kaptı.

lacivert ipek bornozunu giydi ve kollarını içine soktu. Ay hâlâ gökyüzünde asılı duruyordu ve ona gecenin yarısı olduğunu söylüyordu. Ocağa hâlâ için için yanan közlere hava üfledi ve közler titreyerek canlandı. Pencerenin önünde dururken avucunu açtı. Avucunda küçük mor lavanta ve beyaz kızcık çiçekleri belirdi.

Ashtine gitmiş, rüzgarların arasında uçuşuyordu. Scarlett Maraan Lordları'ndan söz ettiğinden beri her zamankinden daha mesafeliydi. Azrael Çöl Alcazar'ında bazı saray içi meselelerle ilgileniyordu. Sorin ve Briar kraliçeleriyle birlikte ölümlü krallıklara yapacakları geziye hazırlanıyorlardı.

Ve o yalnızdı.

Tamamen yalnız.

Yumruğunu kapattı, o küçük çiçekleri avucunun içinde ezdi. Bunu yaparken, az önce yeniden yaşadığı anıyı ruhunun derinliklerine itti.

Küçük Kasırga.

Sonra pencereyi açıp ezilmiş çiçekleri fırlattı ve onları bir rüzgârıla uçurdu.

Birkaç saat daha uyumaya çalışmak için yatağına geri dönüyordu ki, odada kendisine ait olmayan bir esinti esti ve Rüzgâr Sarayı Prensesi Ashtine rüzgârların arasından çıktı.

"Güzel. Uyanmışsın," diye mırıldandı dişi. Gümüş rengi saçları kendi rüzgârıyla etrafına savruluyordu. Talwyn'in az önce boşalttığı pencereden dışarı bakıyordu.

"Bugünlerde uyumakta zorlanıyorum," diye iç geçirdi Talwyn, yataktan kalkıp dolabına doğru ilerlerken. "Bu geceki zevki neye borçluyum?"

Talwyn bol bir pantolon ve gömlek giyip yeniden ortaya çıkarken Ashtine sessizdi.

Ashtine, "Daha üzgün olacağını düşünmüştüm," diye söylendi. Talwyn donakaldı. "Neden üzüleyim ki?"

"Kraliçe Scarlett kayıp," dedi basitçe.

Talwyn öfkesini kontrol etti, nasıl olsa arkadaşının buna tepki vermeyeceğini biliyordu. "Scarlett kayıp da ne demek?"

Rüzgâr tanrıçasının ruhani hayvanı Nasima hâlâ açık olan pencereden uçarken Ashtine, "Yani kimse onun nerede olduğunu bilmiyor," dedi. Gümüş şahin Ashtine'in omzuna kondu. Ashtine döndü ve gök mavisini gözlerini Talwyn'e dikti. "Bilmiyor muydun?"

"Hayır, bilmiyordum," diye tersledi Talwyn. Havaya bir toprak mesajı çizdi ve onu yapraklardan oluşan bir girdapla gönderdi. "Bu nasıl oldu? Shirina onun için mi geldi?"

"Belki de. Rüzgârlar bilmiyor."

Rüzgârlar bilmeyebilirdi ama Talwyn'in bilecek biri hakkında iyi bir fikri vardı.

"Ne zamandır kayıp?" Talwyn yatak odasını adımlamaya başlayarak sordu.

"Birkaç gün önce ortadan kaybolduğunda Batı Sarayı Prensleri sınırlarında Gece Çocukları ile yüzleşiyorlardı," dedi Ashtine, zarif bir şekilde pencerenin yanındaki sezlonga doğru eğilerek.

Birkaç gün önce mi?

Talwyn çenesini sıktı. "Bunu neden yapıyorlardı?" "Çünkü Gece Çocukları onlarla konuşmak istedi." "Neden bize haber verilmedi?"

"Neden bizi bilgilendirsinler ki?" Ashtine, Nasima'nın başını okşarken sordu.

"Ben Fae Kraliçesiyim. Sorin'in bana söylemesi gerekirdi," dedi Talwyn sıkıca. "Artık *onların* Fae Kraliçesi değilsin." Ashtine'in gözleri Başını yana eğmiş, soru soruyordu.

"Yani artık Mahkemeleri ile ilgili hiçbir şeyden haberim yok mu?"

"Kraliçe Scarlett'in gerekli gördüğü şeylerin size söyleneceğini varsayabiliriz ve kendisi şu anda müsait olmadığı için..." Toprak Sarayının Prensi Azrael Luan havadan inerken Ashtine sözlerini yarıda kesti.

"Ne?" diye sordu.

Talwyn'in kaşları onun hitabı karşısında kalktı. "Zor bir gece miydi Az?"

"Sınırımın hemen kuzeyinde lanet bir çatışma olduğunda ve orada on ölü Gece Çocuğu bulduğumda zor birkaç gün oldu. Ya da onlardan geriye kalanları," dedi Azrael kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Beni hiçbir şeyden haberdar etmemek neden birdenbire lanet olası bir moda oldu?" Talwyn hırladı.

Dışarıda gökyüzünde şimşekler çakıyordu. Azrael'in sert bakışları şimdi onu değerlendiriyordu, o ise parmak uçlarında bir rüzgâr girdabıyla volta atmaya devam ediyordu.

"Talwyn," dedi yavaşça, "ne oldu?"

"Görünüşe göre dünya boka batıyor. Olan bu."

Azrael Ashtine'e bakmış olmalı çünkü prenses, "Batı Sarayları artık ona cevap vermediği için üzgün," dedi.

"Bu *değil*-" Talwyn içini çekerek elini yüzünde gezdirdi. "Kuzenim görünüşe göre kaybolduğu için üzgünüm. *Yine*. Ve bir kraliçenin hiçbir yerde bulunamadığı konusunda hemen bilgilendirilmedim. Ancak şimdi bununla ilgilenemem çünkü Dünya Sarayı sınırında hasar kontrolü yapmamız gerekiyor."

"Sınır kontrol altında," dedi Azrael sert bir sesle.

"Gece Çocukları'nı kimin öldürdüğünü biliyor musun?" Ashtine sordu.

Talwyn Azrael'in tereddütlü bakışlarıyla karşılaştı. "Küller ve donmuş, paramparça olmuş bedenler vardı. Diğerlerinin ölüm nedeni belli değildi."

"Sence Scarlett miydi? Neden?" Talwyn sonunda volta atmayı bırakıp İkinci'sini incelemeye koyuldu.

Azrael, "Sanırım bu cevapları elinde tutan kişi muhtemelen sizin aradığınız cevapları da elinde tutuyor," dedi.

"Üstümü değiştireyim," diye iç geçirdi Talwyn. "Sonra da Ateş Sarayı'na bir ziyarette bulunacağız."

Ashtine'le konuşmak için döndü ama o çoktan gitmiş, bir rüzgârda kaybolmuştu.

Talwyn bir kez daha dolabına girerken üstünü çıkardı ve Azrael'e seslendi, "Peki, bana sınırdaki meselelerden ne zaman bahsetmeyi planlıyordun?"

"Sabahleyin. Sen gerçekten uyuduktan sonra. Görünüşe göre böyle bir şey olmayacaktı," diye karşılık verdi.

Yeniden ortaya çıktığında onu hâlâ düşünceli ve duvara yaslanmış bir halde buldu. Yüz hatları gergindi, tüm vücudu kaskatı kesilmişti. Talwyn botlarını bağlamak için eğildi. "Bana söylemek istediğin başka ne var?"

"Her şeyi incelemek için sınırı geçtim," diye yanıtladı Azrail. "Her şeyin arasında başka bir koku vardı. Gömülü ve sessizdi ama oradaydı."

"Neydi o? Scarlett?" diye sordu, ayağa kalkıp silahlarına uzanarak onları derilerine bağlamaya başladı.

"Hayır, ona ait değildi. Dünya Sarayı kökenli... kokuyordu," diye itiraf etti Azrael sonunda.

Talwyn hançerlerini çizmelerine sapladı. "Sarayınızda bir hain olduğunu mu düşünüyorsunuz Prens?"

Azrael odayı geçti ve kapının yanından pelerinini alıp ona uzattı. "Bence bunun sadece tesadüfle başlayıp yeni kraliçenin görüldüğü kişi olmamasıyla biten pek çok olasılığı var."

Talwyn'in parmakları pelerininin tokasında dondu kaldı. Gözlerini yavaşça onun koyu kahverengi gözlerine çevirdi. "Kahin'in bana ne gösterdiğini sana söyledim. Ona ihtiyacımız olacak Az."

"Kahin bir şey söyleyip o bilginin nasıl kullanılması gerektiğini açıklamamasıyla tanınır," diye homurdandı Azrael, kollarını bir kez daha kavuşturarak. "Kahin Ashtine'den daha kötü."

Talwyn pelerinini sıkmaya devam ederken gözlerini devirdi. "Scarlett'in gözünü korkutamadığın için üzgünsün sadece."

Azrail kaşlarını çatarak ona baktı. "Bunu sizden duymak çok zengin bir davranış, Majesteleri." "Hazır mısınız?" Talwyn elini Dünya'ya doğru uzatarak sordu

Prens ve onun yorumunu görmezden gelmek.

"Aditya ve Drayce ile sözlü tartışmaya girmek için mi? Pek sayılmaz. Artık sizin yönetiminiz altında değiller. Kraliçe Scarlett olay yerine gelmeden önce de itaatsizdiler. Şimdi ise, özellikle de Aditya'nın karısı ve ikiz ateşi kayıpken, imkansız olacaklar," diye belirtti Azrael, kollarını hâlâ sıkıca kavuşturmuş bir halde.

"Belki de kayıp değildir. Belki de gayet mantıklı bir açıklaması vardır. Gidelim," dedi Talwyn, elini tutmasını işaret ederek, böylece onları Ateş Mahkemesi'ne götürebilecekti.

"Akla yatmayan çok fazla şey var Talwyn," diye cevap verdi Azrael, onun uzattığı eli görmezden gelerek. "Artık bizim olmayan bir Saray'a hücum etmeden önce bunları gözden geçirmeliyiz."

"Celeste aşkına, vakit yok," dedi Talwyn, öfkesi yükselmeye başlamıştı. "Bu aptallar onu geri almak için çoktan inanılmaz aptalca bir şey yapıyor olabilirler. Ya elimi tutun ya da ben yalnız gidiyorum."

"Bunun sonu iyi bitmeyecek," diye mırıldandı, sonunda onun elini tuttu.

"Sorin'le asla olmaz," diye yanıtladı Talwyn, onlar gözden kaybolurken. Hava.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

OceanofPDF.com

SORIN

Sorin Aditya önündeki ölümlü krallıkların haritasına baktı. Fiera Sarayı'ndaki kişisel çalışma odasındaydılar; onun İç Divanı ve Briar'ın İç Divanı kendi aralarında Briar'ın nerede oturacağını tartışıyorlardı.

olabilirdi. Son iki gündür yaptıkları şeyin aynısını. Su Sarayı ordularının komutanı Nakoa Su Sarayı sınırından sorumlu tutulmuş, Prens Briar'ın Üçüncüsü Neve ise Ateş Sarayı sınırında görevlendirilmişti. Nereye gideceklerine karar verdiklerinde Sorin'in tüm İç Saray'ı da ona eşlik edecekti. Sorun şu ki, nereye bakmaya başlayacakları konusunda hiçbir fikirleri yoktu. Nereye gittiğine dair hiçbir ipucu ya da işaret bırakmamıştı ve sonra da ikiz alev bağlarını engellemişti.

En belirgin yer ölümlülerin topraklarıydı ama oraya gittiğine dair somut bir kanıt yoktu. Sorin sadece Mikale Lairwood'a gittiğini varsayabilirdi, onun bunun bir seçenek olduğunu ısrarla reddetmesine rağmen. Yine de tartışmaları hiç bitmemişti ve Sorin sorumluluğundakileri korumak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Bir şeylerin yanlış gittiğini biliyordu. Ondan uzaklaştığı her adımda içini bir huzursuzluk kaplıyordu. Eliza ve Cyrus'u vampirlerle konuşmaları için sınırın ötesine göndermeliydi. Geride kalmalı ve Eliza ona anladığı her şeyi anlatmaya hazır olana kadar onu izlemeliydi; ama Eliza o noktaya kadar onu çoktan engellemişti. Topraktaki Kan İşareti'ni bir şekilde canlandırmadan önce aralarındaki bağa bir tür direnç koymuş, kanı üzerine sıçramış ve aralarındaki bağı engellemişti.

Scarlett.

Scarlett.

Scarlett.

Onun adını ruhları arasındaki köprüden aşağı atmaya devam etti, sözlerinin eski bir duvara çarptığını hissetmeye devam etti. Bir parıltı. Tek istediği buydu. Onun iyi olduğuna dair bir parıltı. Nereye gittiğine dair bir fikir edinmek için bir anlık bakış.

Sorin elinin arkasından başparmağına ve ilk iki parmağına doğru akan ve beş İkiz Alev Denemesi'nden üçünü tamamladıklarını gösteren İkiz Alev İşareti'ne baktı. Hâlâ oradaydı. Hâlâ yaşıyor olmalıydı. Cyrus'un Mührü, ikiz alevi Thia öldürüldüğünde solmuştu. Tarek öldüğünde Talwyn'inki de aynı şeyi yapmıştı. Gerçi onunkinin kaybolması daha uzun sürmüştü. Bunun nedeninin, tam anlamıyla bağlanmış ikiz alevler olmak için tamamlanması gereken Denemeler'de hâlâ bulunuyor olmaları olduğunu düşündü. Eğer Scarlett-

Hayır. Böyle bir ihtimal yoktu. O bilirdi. Bu dünyadan gitmiş olsaydı bilirdi.

Ve eğer öyleyse, onu Perde'nin ötesinde bulmak için var olan her alemin her yerle bir etmeden önce bu işe karışan herkesi parçalara ayırırdı.

Yanan mangallar daha da gürlerken tüm oda sessizliğe gömüldü ve Sorin çenesini sıkarak içinden geçen her şeyi dizginledi. Elleri masanın üzerinde, dümdüz baktığı haritanın yanındaydı. Üzerinden korlar yuvarlanıyordu ve gözlerinde muhtemelen alevlerin titrediğini biliyordu.

"Sorin," dedi Cyrus sakince, bir elini onun omzuna koyarak. "Onu bulacağız. Sen bilirsin..." Kalın kalın yutkundu. "Takip edemeyeceğin bir yerde olsaydı bilirdin."

"Peşinden gitmeyeceğim hiçbir yer yok," diye hırladı Sorin. Cyrus cevap veremeden, odanın içinde bir esinti dalgalandı ve Prenses Ashtine hepsinin önünde durdu. Sorin'in önünde eğildi. "Habersiz ve davetsiz geldiğim için özür dilerim Ateş Prensi."

Sorin bu saygı gösterisi karşısında gözlerini kırptırdı. Ashtine her zaman son derece düşünceli biri olmuştu ama Talwyn'in olmadığı zamanlarda onunla kaç kez etkileşime girdiğini bir elin parmakları kadar sayabilirdi. Briar ona doğru yürüyordu ve Sorin'in Su Prensi ile Rüzgâr Prensesi'nin de işin içinde olduğunu hatırlaması bir anını aldı. Divan'ına bir göz attı ve aynı hatırlamanın onların da yüzlerinden geçtiğini gördü. Ancak Briar'ın kardeşi ve İkinci Sawyer Drayce hâlâ önlerindeki haritalara odaklanmıştı. Belli ki kardeşini Ashtine'le birlikte görmek onun için nadir bir olay değildi.

"Ashtine," dedi Briar, onun önünde durarak. Uzanıp Nasima'nın başını okşadı ve Ashtine sanki kendisi de hissedebiliyormuş gibi bu dokunuşa gözlerini kapadı. Parmakları şahinden yanağına doğru ilerlediğinde, gök mavisi gözleri açılarak adamın buz mavisi gözleriyle buluştu. "Bir şey mi oldu?"

"Kraliçenizin kayıp olduğunu bilmiyor musunuz?" diye sordu başını eğerek, bakışları odanın içinde gezinirken.

"Evet canım, bunu iyi biliyoruz," dedi usulca. "Rüzgârlar onun nereye gittiğini söylüyor mu?"

"Şu anda nerede oturduğunu bilmiyorum ama bu toprakları terk ettiğinde nereye seyahat ettiğini biliyorum."

"Baylorin?" Eliza sertçe sordu.

Ashtine'in bakışları o delici yoğunluğuyla onun üzerine düştü. "Hayır. Diğer vatanınıza daha yakın bir yerde görüldü."

"Dünya Mahkemesi mi?" Sorin homurdandı. "Neden?"

"Rüzgârlar karınızın neden oraya gittiğini bilmiyor ama Prens Azrael onun sınıra yakın Toreall'da pek çok Gece Çocuğu'yla savaştığını ve onları yendiğini bildirdi. O ve Talwyn kısa süre içinde gelecekler. Size ne açıklamayı planladıklarını bilmiyorum." Hızlı ve yumuşak bir şekilde konuştu. Nasima gagasını tıkırdattı ve Ashtine başını eğerek onu dinledi.

Sorin Kül Binicisine baktı. Rayner başıyla onayladı ve sınırı kendisinin araştırması yönündeki sessiz emri anlayarak mangalların dumanında kayboldu.

"Rüzgârlar başka bir şey gösterdi mi Ashtine?" Briar sordu.

Ashtine ona bir adım daha yaklaştı. "Rüzgârların hepsi değişti, kalbim," diye fısıldadı. "Konuşuyorlar..." Başını salladı ve Nasima'nın tüyleri diken diken oldu. "Onlar farklı konuşuyor. Onların arasında bu kadar kolay yürüyemiyorum."

Sorin sadece prensese bakabildi. Asla duygularını göstermeyen tuhaf kadın. Tuhaf bilmece ve belirsiz göndermelerle konuşan prenses. Briar'ın kolları onu sarıp göğsüne çektiğinde gözle görülür bir şekilde titriyordu. Yanağı hafifçe adamın göğsüne yaslandı ve bu sefer oda önlerinde duran şey karşısında sessizliğe gömüldü.

Sawyer haritadan başını kaldırdı, yüzünde acımasız bir ifade vardı. "En son böyle konuştuğunda, Eliné'nin ölümünü öğrenmemizden hemen önceydi," dedi sessizce.

"O bir Kahin değil. Böyle şeyleri bilmesi mümkün değil," diye tersledi Eliza, Sorin'in yanına giderek. Sorin'in nadiren duyduğu bir hırıltı

Briar'dan bir erkek sesi yükseldi ve Eliza'nın kaşları sesin şiddetiyle havaya kalktı. Sawyer daha fazlasını söylemek için ağzını açtı ama önce başka bir ses konuştu.

"O bir Kahin olmayabilir ama ben öyleyim."

Herkes Scarlett'in yaşlarında olduğu anlaşılan genç bir kadın görmek için döndü. Ancak, eğer Staying'inden geçtiyse, gerçekte kaç yaşında olduğunu kim bilebilirdi? Uzun, kızıl kahverengi saçları yarıya kadar açıktı. Gri bir pantolon ve önü bağcıklı beyaz bir bluz giymişti ve kısa zamanda insanlarla dolup taşan çalışma odasında dururken yalınayaktı. Kadının yanında Tanrıça Saylah'ın panteri Shirina duruyordu, kuyruğu ileri geri hareket ediyor ve gümüş gözlerini Sorin'e dikiyordu. Odadaki her Fae panterin önünde derin bir saygıyla eğildi.

"Siz kimsiniz ve bu duvarlardan içeri nasıl girdiniz?" Eliza, Sorin ve Cyrus'un önüne geçerek sordu. Briar ve Sawyer, Ashtine'in önüne geçmişlerdi ama o umursamaz görünüyordu.

"Ben birçok insan için birçok şeyim," diye yanıtladı kadın panterin kürkünü okşayarak.

"Ama senin için," dedi Ashtine, sevgilisinin ve İkinci'sinin etrafından dolaşıp kadının önünde diz çökerek, "o mağarasının dışında bir Kahin."

Sorin kendi dizlerinin üzerine çöktüğünde anladı. Juliette.

Bir eli ince kalçasına gitti. "Normalde bu tür konularda son derece resmiyimdir, ama resmi olmaktan çok uzak olan kız kardeşimle muhatap olduğunuz için, bunun oldukça rahat bir mesele olabileceğini umuyorum." Sorin başını kaldırıp kızın gözleriyle buluştu. Devam ederken ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Ve lütfen, Reselda aşkına, ona az önce hepinizin önümde eğildiğini söylemeyin. Sonunu asla duymak istemem."

Fae'lerin hepsi birden ayağa kalktı ve Sorin öne çıktı. "Senin hakkında çok şey duydum," dedi. "Seni çok özleyiyor."

"Biliyorum Prens," diye cevap verdi Juliette yumuşak bir sesle. "Ve keşke böyle şeyleri tartışmak için daha fazla zamanımız olsaydı, ama uzun süre kalamam. Shirina beni buraya getirdi çünkü ona ulaşamıyor."

"Ona ulaşamaz da ne demek? O onun ruh hayvanı," diye araya girdi Briar, Sorin'in yanına giderek.

Juliette, Briar'ın sorusunu duymazdan gelerek, "Kadim büyüü okumayı ve yorumlamayı öğrendiğini düşünmekte haklısınız, Ateş Prensi," diye devam etti. "Aynı zamanda onun aşırıya kaçacağını da öğreniyorsun."

Onun gözetiminde olduğunu düşündüğü kişiler için. Kendisinin olduğunu iddia ettikleri için. O anı birçok kişiyi kurtarmanın, hepinizi kurtarmanın bir yolu olarak gördü ama bedelini anlamadı."

"Bu bünün her zaman büyük bir bedeli vardır," diye yanıtladı Sorin.

"Gerçekten de. Bunu bildiğini sanıyordu. Bedelinin *sen* olacağını düşündü. Seninle olan bağıni feda etmek zorunda kalacağını. Ama Mahkemelerinizi kurtarmak için bunu yapmaya hazırdı. Ancak bedeli tahmin ettiğinden daha büyük oldu."

Sorin Kahin'e bir adım daha yaklaştı. "Neydi o? Bedeli neydi?" Juliette başını salladı. "Sana bundan fazlasını söyleyemem Ateş Prensi. Yine de size şunu söyleyebilirim ki onu dışarı çıkarmak için bu odadaki insanlardan daha fazlasına ihtiyacınız olacak. Ve onu bulduğunuzda, gittiği zamanki gibi olmayacaktır."

Sorin onun elini tutmak için uzandı ama Shirina bir hırıltıyla onu uyardı ve elini tekrar yanına bıraktı. "Bana onun nerede olduğunu söyleyebilir misin? Mikale onu aldı mı?"

"Şu anda mı? Hayır. Bir kez daha ona teslim edilecek mi? Ben bile görmedim."

"Lord Tyndell mi yoksa Suikastçı Lord mu?" Sorin sordu. "Çabuk hareket edin. Zaman sizden yana değil," diye yanıtladı Juliette.

Yumuşak bir ışık parlaması oldu ve Talwyn ile Prens Luan havadan odaya girmeden bir an önce Shirina ile birlikte ortadan kayboldular.

"Prenses Ashtine," dedi Talwyn onu Briar'ın yanında gördüğünde sertçe. "Bizi burada yendiniz."

"Daha erken geleceğini tahmin etmiştim," diye cevap verdi Ashtine, sesi her zamanki yumuşaklığına dönmüştü.

"Peki Batı Sarayı'ndaki dostlarımıza ne anlattınız?"

"Zaten bilmedikleri pek az şey," diye cevap verdi.

Talwyn bir an prensesi incelerken, Luan'ın gözleri odayı hoşnutsuzlukla taradı.

Eliza ve Cyrus hemen Sorin'i bir kez daha kuşattılar ama o Talwyn ve Luan'a alaycı bir sırıtışla, "İkinizin de burada olmasına sevindim. Yardımaınıza ihtiyacımız var."

Odadaki bütün kafalar ona doğru döndü.

"Yine mi geldin?" Cyrus sordu.

Ama Talwyn, Sorin daha fazlasını söyleyemeden konuştu. "Bizden Scarlett'in gittiğini haber vermeden önce mi yoksa sonra mı yardım istemeyi planlıyordun?"

Yine mi kayıp?"

"Dünya Mahkemesi sınırını savunduktan sonra kaybolduğu için, en azından onu geri almamıza yardım edebileceğinizi düşündüm," diye cevap verdi ve rahatça masasının arkasına geçip sandalyesine oturarak arkasına yaslandı.

"Affedersiniz?" Luan homurdandı.

"Kraliçem sınırınıza yardıma gitti, değil mi?" Sorin kaşlarını kaldırarak sordu.

"Biz ondan yardım talep etmedik."

"Durumu gayet iyi izliyorduk," dedi Talwyn, masanın kenarına gelip ellerini destekleyerek masanın üzerine eğildi. "Belki de kuzenime Mahkemelerimizin doğru prosedürlerini ve politikalarını öğretseydiniz, bu önlenebilirdi."

"Kraliçem her şeyi kendi bildiği gibi yapar. Senin de aşına olman gereken bir şey bu Talwyn," diye espri yaptı ve ellerini başının arkasında birleştirirken bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Uygun prosedürler bir yana, sen haklıydın Küçük Kasırğa. Kendimizi aynı tarafta bulduk."

Talwyn çocukluk lakabını duyunca ölüm gibi kıpırdamadan durdu ve içinden öfke fişkırdı. "Yardıma kazanmanın yolu bu değil Ateş Prensi," diye fısıldadı ölümcül bir sakinlikle. "Size farklı bir taktik denemenizi öneririm."

Dışarıdaki gökyüzünde şimşekler çaktı ve Sorin yüzünde sıkılmış bir ifadeyle ona baktı. "Bir gün bu öfkeni kontrol etmeyi öğreneceksin Talwyn."

"Bir sonraki sözlerine çok dikkat et, Sorin."

Sorin ellerini çözdü ve öne doğru eğilerek avuçlarını önündeki masaya dayadı. "Kendi kaynaklarımız sayesinde, bulunduğu yeri Baylorin'e kadar daralttık. Büyük olasılıkla iki yerden birinde." Elini masanın üzerindeki harita üzerinde salladı. Bir duman girdabı Windonelle'in başkentinin haritasına dönüştü. "Sorun şu ki, ikisine de öylece giremem. Beni gönderdiğin küçük görev nedeniyle, her iki kuruluşu da oldukça iyi tanıyorum. Bekleneceğim ama hoş karşılanmayacağım."

"Peki bu konuda tam olarak nasıl yardımcı olabiliriz?" Talwyn dişlerini sıkarak sordu.

"Luan'a yüzüğünü kullanarak bizi içeri sokması ve onu yakaladıktan sonra geri çıkarması için yardım edebilirsin. Neyle karşı karşıya olduğumuzu öğrenene kadar başka bir Saray kraliçesinin ölümlü topraklara girmesi riskini almayacağım."

Önlerindeki haritayı inceleyen Luan, "Bu ona tam olarak nasıl ulaşacağınızı açıklamıyor," diye araya girdi. Koyu renk omuz hizasındaki saçları etrafında sallanıyordu.

"Planlarımın tüm kapsamını size açıklamama gerek yok. Artık değil," diye yanıtladı Sorin, sıkılmış havasını koruyarak.

Talwyn homurdandı. "Sonunda benden kurtulduğun için ne kadar mutlu olmalısın, değil mi Sorin?"

Sorin onun yeşim yeşili gözlerini ve sırtına dökülen maun rengi saçlarını inceledi. Ve kısa bir süreliğine de olsa onun bir zamanlar olduğu çocuğu gördü. Onları Kara Salon'un bahçelerinde büyüsunü kontrol etmeye çalışırken gördü. Eliné'ye götürmek için çiçek topladığını gördü. Eliné başka bir saraya ya da bölgeye geziye gitmişken, onu bütün öğleden sonra karda oynadıktan sonra Fiera Sarayı'nda sıcak çikolatasını yudumlarken gördü.

Ve kendini sessizce şöyle derken buldu: "Hayır Talwyn. Seninle aynı tarafta olmadığım için hiçbir zaman mutlu olmadım."

Talwyn masadan kalkarak doğruldu. "Anahtarları bulmaya devam edebilmemiz için onu geri getirmek için elimizden gelen her şekilde yardımcı olacağız" derken sesi neredeyse fark edilmeyecek kadar yumuşamıştı.

Sorin başını salladı. "Birkaç şeyi tamamlamam gerekiyor. Bu gece yola çıkmaya hazır olun. Karanlığın örtüsü altında gideceğiz."

Talwyn Sorin'in bakışlarını tutarken herkes sessizdi. "Benimkilerden birini daha kaybetme, Sorin," dedi sessizce.

"Hayatım üzerine yemin ederim, Küçük Kasırga. O sana geri dönecek."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 3

OceanofPDF.com

ScARLETT

S *Carlett.*
Scarlett.
Scarlett.

İsmi zihninin arkasında hafifçe çalınıyordu. Neredeyse çıkarabildiği bir ses. Ruhunu çeken bir ses. Bazen bir hırıltıyla yankılanan bir ses. Ama sonra bir kez daha sessizleşiyordu. Ulaşamayacağı bir yerde dururdu.

Tarık el ve ayak bileklerine şiraston prangalar vurmuş ve onu bir atın üzerine çekmişti. Yapabileceği hiçbir şey yoktu. Çok zayıf ve bitkin düşmüştü. Gece boyunca ata bindiklerinde bilinci gidip gelmişti.

Ta ki tüm bedenini titreten bir ses o gecenin içinden çıkana kadar.
"Ölümün Bakiresi. Seni özledim."

Karanlık onu bütünüyle yuttu ve tekrar uyandığında kendini hâlâ prangalar içinde, bilekleri başının üstündeki duvara zincirlenmiş halde buldu. En azından yere oturabiliyordu; gerçi ayak bilekleri de hâlâ prangalıydı. Gözlerini yavaşça araladığında dudakları ıslaktı ve kan tadı duyularını dolduruyordu.

Etrafındaki odaya baktı ve buranın Suikastçı Lord'un zindan çalışma odası olduğunu hemen anladı. Hâlâ cadı kıyafetini ve cadı derisini giyiyordu. Elbette tüm silahlar çıkarılmıştı. Bileklerini büktü ve shirastone derisine batarken hafifçe irkildi.

Shirastone Fae'yi tutacak ve büyülerini engelleyecek. Shirastone onu tutmak için. Gölgelemleri çağırmaya çalıştı ama hiçbir şey yoktu. Ne ateş, ne su, ne de buz.

Kapının dışındaki ayak sesleri, Suikastçı Lord içeri girerken bakışlarını kapıya çevirmesine neden oldu. Onun uyandığını görünce bir an durakladı ama yüzünü göremedi. Kukuletası her zamanki gibi yerindeydi. Hiç çıkardığını görmemişti.

"Benim En Karanlık Bakirem. Uyan," dedi sert bir hoşlukla.

Scarlett hiçbir şey söylemedi ve onun nasıl bir ruh hali içinde olduğunu görmek için bekledi. Bu adam aslında onu yetiştirmiş ve bütün eğitimini denetlemişti. Onunla nasıl bir ilişki kuracağını ruh hali belirleyecekti.

"Gel bakalım," dedi, ona yaklaşarak ama zincirli ayaklarının menziline uzak durarak. "Aylarca ayrı kaldıktan sonra selamlaşmak yok mu?"

"Ne zamandan beri Tarık'la çalışıyorsun?" diye sordu, boğazı kurumuş ve kullanılmamaktan kısılmıştı.

Suikastçı Lord yakındaki bir masaya doğru yürüdü ve bir bardak su doldurdu. "Ateş Prensi'nin kimliğini nasıl öğrendiğimi sanıyorsun?"

"Biliyordun. Benimle olduğu süre boyunca. Onu Sendika'ya getirdiğimde," diye mırıldandı.

"Evet, Scarlett," diye cevap verdi ona doğru dönerek. "Onun kim olduğunu biliyordum. Tarık bana onun üç yıl önce geldikten kısa bir süre sonra şehre girdiğini söyledi." Onun yanına eğildi ve bir bardak suyu dudaklarına götürdü. Scarlett başını yana çevirdi. "Bu sadece su, Scarlett. Benden bir içki kabul etmeyecek misin?"

Scarlett hırıltılı bir kahkaha attı. "Sadece su mu? Eminim hepsi bu kadardır. İçine beni uyuşturmak ve büyümü bastırmak için bir tonik karıştırılmamış mı?"

"Toniğinizi başlatan ben değilim. Annen başlattı. Büyünün ölümlü topraklarda ortaya çıkmasını istemedi. Ben sadece devam ettirdim çünkü burada seni gücün konusunda eğitmenin bir yolu yoktu," diye cevap verdi ve uzanıp bir parmağını çenesinin altına koyarak başını kendisine çevirdi. "Ayrıca, büyü artık tamamen uyandı. Onu bir kez daha uykuya zorlamanın tek yolunun seni de aynı şeyi yapmaya zorlamak olacağına inanıyorum. Bunu yapmamayı tercih ederim. Uyurken hiçbir işime yaramazsın. Şimdi iç."

Bardağı tekrar dudaklarına götürdü ve yukarı kaldırdı. Su kavrulmuş boğazına serin geldi ve kadın açgözlülükle yudumlayarak bardağın tamamını boşalttı. Suikastçı Lord ayağa kalktı ve bir kez daha sürahiye doğru ilerleyerek bardağı yeniden doldurdu.

"O zaman planın nedir?" diye sordu. "Beni shirastone'a erişemeyeyim diye zincirli mi tutacaksın? Bu şekilde senin ne işine yararım?"

Ona doğru geri döndü ve bir kez daha çömeldi. "Shirastone, biz bir anlaşmaya varana kadar ateşini ve suyunu kontrol altında tutacak," diye cevap verdi ve bardağı dudaklarına götürdü. Kadın yine bardağın tamamını içti ve bitirdiğinde başını arkasındaki duvara yasladı. "Susuzluğun giderildi mi, yoksa bir bardak daha ister misin?"

Scarlett gözlerini kapadı. İnanılmaz derecede tanıdıktı. Suikastçı Lord onu acımasızca eğitmişti, evet. Juliette'in ölümünün intikamını almasına izin vermemişti. Onu cezalandırmış, kafese koymuş ve kırmaya çalışmıştı. Ama aynı zamanda annesi öldürüldükten sonra onu büyütmüştü. Ona da bakmıştı. Tıpkı şimdi yaptığı gibi.

Kadın cevap vermeyince ayağa kalktı ve masasına geçti. Üst katta, çok daha büyük olan ana çalışma odasındakinden daha küçüktü. O çalışma odasının duvarlarında zincir y o k t u .

Masanın kenarına tünedi ve Scarlett gözlerini açtı, onun kapüşonun altından delici bakışlarını üzerinde hissetti. "Tarek bana uzakta geçirdiğin süre içinde bazı şeyleri anladığını söyledi."

Scarlett dişlerini sıktı. Onu bekleyecekti. Onu önce elini göstermeye zorlayacaktı.

Suikastçı Lord kıkırdadı. "Sana iyi öğrettim, Ölümün Bakiresi." Parmaklarını masanın kenarında gezdirdi. "Fiziksel cezanın sana bir faydası olmayacağını biliyorum."

Scarlett onun ima ettiği şey karşısında kaskatı kesildi, ama hemen kendini gevşemeye zorladı. Hepsi güvendeydi. Yetimler. Nuri. Cassius. Hepsi de geçemeyecekleri duvarların arkasında güvendeydiler.

Maraan Lordlarının geçemediği.

Ama Suikastçı Lord nerede olduklarını biliyor muydu?

Başlığının altından Lord'un bakışlarını tutarken yüzünü nötr tuttu, dikkatle eğitilmiş bir can sıkıntısı maskesi taktı. Lord ellerini kavuşturup kucağına koydu ve Scarlett nefes alışını kontrol etmeye çalıştı. Bu, onun birçok kez yaptığını gördüğü bir davranıştı.

Tam da cezasının ne olacağını açıklamak üzereyken.

Çoğu zaman Cassius'u ya da diğerlerinden birini gözünün önünde incitiyor ve onlarla ilgilenmesine izin vermiyordu. Cassius önünde baygın haldeyken birçok kez saatlerce tam da bu noktada zincirlenmişti.

"Ateş Prensinizin henüz sizin için gelmeye teşebbüs etmemesine şaşırdım," dedi kayıtsızca.

Scarlett'in kalbi korku ve özlemle sıkıştı. "Beni yem olarak mı tutuyorsun? Onun için mi?"

"Saçmalama," dedi Suikastçı Lord sert bir sesle. "Seni güçlü olduğun için tutuyorum. Onun gelip seni kurtarmaya çalışması sadece bir bonus olacak. Ama ne yazık ki, henüz bunu yapmadı."

"Ne zamandır dışarıdayım?" Scarlett sordu.

"Birkaç saattir bilinciniz gidip geliyor."

"Bu imkânsız. Toreall'in en uzak köşelerinden buraya kadar sadece birkaç saat içinde gelmiş olamayız. En az iki hafta sürerdi ve bu da çok az mola vererek gitmek demek," diye karşı çıktı Scarlett.

"Doğru," diye yanıtladı Tanrı. "Ama sen ata binmedin. Buraya geri getirildin."

"Tarek bir Gezgin mi? Ölümlü topraklarda bunu nasıl yaptı?"

Lord yumuşak bir sesle güldü. "Hayır, Scarlett. Tarek bir Gezgin değil. Söyle bana, Gezgin armağanının nereden geldiğini biliyor musun?"

"Diğer Fae hediyeleri gibi Avonleyanlardan geldiğini varsayıyorum," diyerek dizlerini göğsüne çekti. Prangaların zincirleri yerde sürtünüyordu.

"Çok güzel," diye yanıtladı Rab. "Ama bu tür armağanlara sahip olanlar yalnızca onlar değil."

"Dur tahmin edeyim," dedi. "Maraanlar mı?"

Kukuletanın altındaki baş başını salladı. "Maraanlar Seyahat konusunda Avonleyanlardan bile daha güçlüler," diye cevap verdi.

"Bu, onların bu topraklarda büyülerine nasıl eriştiklerini açıklamıyor."

"Burada büyünüze erişebilirsiniz, değil mi?"

"Şu anda değil," diye mırıldanarak bileklerini oynattı ve zincirlerinin bir kez daha vurgulu bir şekilde şingirdamasına neden oldu.

"Evet, bu konuda beni gerçekten suçlayabilir misin?" diye sordu

omuz silkerek. "Biraz ateşten, buzdan ve karanlıktan korktun mu?"

Scarlett mırıldandı.

"Ateş ve buz, evet. Ancak karanlık... Size *bu* büyünün derinliklerini geri getirecek kadarını vermedik."

Scarlett buna nasıl karşılık vereceğini bilemeyerek yanağının içini ısırdı. Bir oyun. Suikastçı Lord bir oyun oynuyor, önündeki bilgileri sallandırıyor. Ne demek istediğini soracak olursa, cevabın bir bedeli olacağını biliyordu.

Kız bir şey söylemeyince devam etti. "Ancak, Ateş Prensi'nin sizi henüz bulamamasının sebebinin de size verdiğimiz bu küçük şey olduğuna inanıyorum. Eğer seni öyle bir zayıflatırsam ki üzerindeki Kan Büyüsü İşareti kaybolursa, belli bir bağ yeniden kurulabilir."

Bunca yıllık eğitimine rağmen Scarlett yüzünde beliren şaşkınlığı gizleyemedi.

Suikastçı Lord masadan kalkarken, "Sonunda tüm dikkatinizi üzerime toplayabildim," diye alay etti. Bir kez daha onun önünde eğildi. "Kan Büyüsü'nü yorumlamayı ve kullanmayı bu kadar çabuk öğrenmene pek şaşırmasam da, böyle şeylerin bedelini anlamadan bunu yapman beni eğlendirdi."

"Ödediğim bedeli biliyorum," diye tükürdü ona.

Suikastçı Lord uzandı ve parmaklarını onun yanağında gezdirdi. Başını ondan uzaklaştırdı ama gidecek bir yeri yoktu. "Gerçekten bilmiyorsun. Sanırım ikiz alev bağını engellemek için o özel İşareti yürürlüğe soktuğunda, ruh hayvanıyla olan bağın da dahil olmak üzere sana olan tüm bağları da engellediğinden haberin yoktu."

Shirina. Scarlett panteri aklına bile getirmemişti. O haklıydı. Hiçbir fikri yoktu. Bu düşünce aklının ucundan bile geçmemişti.

"Toreall'da neden yardımınıza gelmediğini merak etmediniz mi? Ya da burada?"

Scarlett yutkundu. Adamın kendisine anlattıklarını düşünürken ne diyeceğini bilemiyordu.

"Sadece bu son derece önemli iki bağ bastırmakla kalmadınız," diye devam etti, "aynı zamanda Koruyucunuzla aranızdaki bağ da engellediniz."

"Benim neyim?"

"Koruyucun. Bunu ne zaman ve nasıl yaptığından emin değilim ama annen seni Koruyucun olarak bir başkasına bağladı. Bu tanrıların kadim büyü, ama yıllar boyunca çeşitli zamanlarda ikinizde de İşaret'i gördüm," dedi acı bir şekilde. "Sizi bağladı ve sonra bir Cadı ikinize de bu karşılaşmayı unutturmak için bir büyü yaptı."

Ve rüyası aklına geldi. Annesinin onu sahile götürdüğü ve orada gümüş saçlı garip kadınla karşılaştıkları anı. Kadın onu ve Cassius'u çizmiş ve kanlarından bir karışım içirmişti. Ona insanların Muhafız olarak bağlandıkları ve yıldızların altında dans ettikleri bir krallıktan söz etmişti.

"Gördüğün gibi Scarlett, o Mühür'ün bedeli seni güvende tutmak için konulan her bir bağı engellemek oldu. Seni Maraan Lordlarından korumak için."

"Bütün bunları nereden biliyorsun?" diye fısıldadı Suikastçı Lord'a.

Kukuletanın altından yumuşak bir kıkırdama çıktı. "Kan Büyüsü hakkında çok şey biliyorum, Scarlett. Örneğin, ateş ve buz güçlerini bu şekilde elde ettiğini biliyorum."

"Annemin sihri ateş ve buzdu. Bunlar bana ondan miras kaldı," diye hırladı Scarlett.

"Hayır çocuğum," dedi başını sallayarak. "Onlar Eliné'nin hediyeleriydi. Annenin değil."

Scarlett düşüncelerini toparlamak istercesine başını sallayarak, "Bu hiç mantıklı değil," dedi.

"Annenin armağanları gölgeler ve geceydi, Scarlett, ateş ve buz değil." Scarlett, Suikastçı Lord'un ses tonunu çözemiyordu. Nazik değildi, ama sert de değildi. Sadece... gerçekçiydi. "Kendi varisi olmadığı için, Eline'in hediyelerini sana aktarmak için Kan Büyüsü yapabilecek kişi de annendi."

"Yalan söylüyorsun," diye fısıldadı. Gözlerinin arkasında yaşlar yanıyordu ama Suikastçı Lord'un onları görmesine izin vermeyi reddetti.

Scarlett, Suikastçı Lordu'nun uzanıp uzun parmaklarını kukuletasının kenarlarına dolayarak onu geri çekmesini şaşkınlıkla izledi. Uzun akik siyahı saçları ensesinde toplanmıştı ve aynı siyahlıktaki gözleri ona dikilmişti. Uzun, yakışıklı bir yüzü, birbirine bastırılmış ince dudakları ve saçlarına doğru yaylanan sivri kulakları vardı. "Gözlerimin içine bakmadıkça bana inanacağınızı sanmıyorum," diye açıkladı.

Scarlett bir şey söyleyemedi. Hayatının yarısından fazlasını bu adamla birlikte geçirmiş, daha da uzun bir süre onunla birlikte eğitim görmüş ve onun yüzünü hiç görmemişti. Bir kere bile.

"Annen hakkında yalan söylemiyorum. Seni Cassius'a bağlayan annen ve Eliné'nin yeteneklerini senin yeteneklerine bağlayan da o," dedi. Yüz hatlarında yumuşak bir ifade yoktu. Sadece kızın bilgiyi almasını izleyen hesapçı bir durgunluk vardı.

Sonunda ona "Sana inanmıyorum," demeyi başardı.

Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Söylesene Scarlett, Prens Aditya sana Fae'lerin Kan Büyüsü yapamayacağını mı söyledi? Cadıların da yapamayacağını? Aslında bu dünyada böyle bir büyü yapabilen sadece iki soy var."

"Hangileri?" Scarlett gözlerini kapatarak fısıldadı. O biliyordu.

İçten içe biliyordu ki, bu sorunun cevabı her ne olursa olsun, onu bir şekilde ezecekti. Çünkü eğer söyledikleri doğruysa, bu anıdaki kadının, ona Starfire diye seslenen ve geceyi, karanlığı ve yıldızları sevdiğini söyleyen gümüş saçlı kadının gerçek annesi olduğu anlamına geliyordu. Bu da o sahilde, gece gökyüzünün altında annesiyle birlikte durduğu anlamına geliyordu.

Suikastçı Lordu onun ne anladığını biliyor gibiydi, çünkü şimdi yüz hatları şekil değiştiriyordu. Dudaklarına zalim bir sırıtış gelip keskin yüz hatlarını çizerken, her zaman hayal ettiği Suikastçı Lordu'nun yüzüne dönüşüyorlardı. "Avonleyanlar ve Maraanlar," dedi sonunda.

Scarlett ciğerlerindeki havanın boşaldığını hissetti, ama yine de, "Peki bütün bunları tam olarak nereden biliyorsun?" diye sormayı başardı.

"Çünkü babam yenilmeden önce, halkımızın tarihini bilmemi sağlamıştı," dedi Suikastçı Lord soğuk bir ifadeyle, gözleri onunkileri delip geçerek.

Soluk soluğa kaldığında ciğerlerindeki hava bir kez daha çekildi, "Deimas senin baban mıydı? Ve Esmeray da annen mi? Sen bir Maraan Lordu musun?"

"Ben bir Maraan Prensiyim," diye düzeltti Suikastçı Lord ayağa kalkarken. "Ancak siz Maraan değilsiniz ve belki de şimdi neden sürekli gözetim altında tutulduğunuzu ve kafese kapatıldığınızı anlıyorsunuzdur."

"Sen... Sen beni bir silah olarak tutuyordun. Sadece Fae'leri öldürmek için değil, ama..." Gözleri Suikastçı Lord'un siyah gözlerine geri döndüğünde sözlerini yarıda kesti.

Hayır. Alaric'in. Maraan Prensi.

"Beni Avonleya'nın etrafındaki büyüleri kırmak için kullanmayı planlıyorsun."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

OceanofPDF.com

CALLAN

Crown Prensi Callan misafir odasındaki yatağında uzanmış, sabah güneşi pencereden içeri süzülürken tavana bakıyordu. Bu noktada öğleye yaklaşmış olmalıydı. Umurunda değildi. Kitaplar Etrafına dağılmıştı ama artık hepsi boşunaydı. Kadın gitmişti. Onunla evlenmişti. Onun ikiz aleviydi. Onun kızıydı. Hepsi onun. Artık ona ait değildi.

Aptalın tekiydi. Onun vahşiliğine ayak uydurabileceğini düşünecek kadar aptal, aşık bir aptal. Ama ona bu yüzden bağlanmıştı, değil mi? O bilinmiyordu ve evcilleşmemişti. Onun ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını asla bilemezdi ve Scarlett onu tamamen büyülüyordu. Scarlett ona krallığın varlığından haberdar olmadığı bir yönünü göstermişti. Ona gölgelerde gizlenenleri göstermişti. Ona kendi başlarının çaresine bakabilenleri, bir kraldan ya da soylulardan kendilerine göz kulak olmalarını beklemeyip kendi adaletlerini kendileri sağlayanları göstermişti. Kimsenin onlar için gelmeyeceğini ve kendi başlarının çaresine bakmaları gerektiğini fark edenleri. Kendilerini kurtarmaları gerekiyordu.

Onu bu konuda gerçekten bir şeyler yapabileceğine inandırmıştı. Onun taç hakkındaki bilgisi ve kızın Sendika hakkındaki bilgisiyle gerçekten bir fark yaratabilirlerdi. Onun kendi gölgesinde bir tahta zincirlenmesini değil, yanında Windonelle halkına hizmet etmesini istiyordu. Başında taç olan bir kadın olarak değil, onlardan biri olarak büyümüş biri olarak bunu nasıl yapacağını öğretmesini.

Scarlett ona hiçbir zaman saray hanımlarının hayranlık dolu gözleriyle ya da soylu mevkilerinde yükselmek isteyenlerin kindar arzularıyla bakmamıştı. Onu hiçbir zaman tuzağa düşürülecek bir ödül ya da tapılacak bir prens olarak görmemişti. Onun için bıraktığı ilk nottan itibaren

Okurken bir açıklığın ortasında uyuyakaldığı için onunla alay etti. Samhain Balosu'nda ilk kez dans ettiklerinde onun kendisine alaycı bir şekilde 'prensim' demesini asla unutamayacaktı. Kız onun alındığını düşünmüştü ama o rahatlamıştı. Uzun ve soğuk bir kışın ardından baharın ilk yağmuru gibi temiz bir nefes almıştı. Onu pohpohlama ya da etrafında maske takma ihtiyacı hissetmeyen birini bulduğu için rahatlamıştı.

Ta ki onun kaç maske taktığını öğrenene kadar.

Ta ki onu olduğu gibi gören belki de tek kişinin, şu anda kalbini elinde tutan Fae Prensi olduğunu öğrenene kadar.

Callan burada geçirdikleri aylar boyunca onları izlemişti. Ateş Prensi'nin yaşadığı her fırtınayı nasıl atlattığını izlemişti. Ulaşılmaz görüldüğü zamanlarda ondan nasıl gülümsemeler kopardığını izlemişti. Sorin'in onun gölgelerini defalarca ve defalarca aşmak için nasıl savaştığını izlemişti. Kendilerine yardım edemiyormuş gibi birbirlerine çekilmelerini izlemişti. Her gülümsemeyi. Çalınan her bakış. Her sessiz konuşmayı. Sorin'in Baylorin'deki dairesinde onları şaşırttıkları günden beri korktuğu şeyi yavaş yavaş fark edişini izlemişti. Kalbi Ateş Prensi'ne aitti. Kız onun, o da kızındı.

Callan birbirlerine daha uygun olduklarını biliyordu. Sorin'in ona yardım edebileceğini, ona hizmet edebileceğini ve onu asla yapamayacağı şekilde sevebileceğini biliyordu. Sahip oldukları şeyin bu dünyayı değiştireceğini biliyordu.

Göğsündeki ağrıya katlanmasını kolaylaştırmadı. Şu anda hissettiği boşluğu hafifletmedi. Artık yanında o olmadan eve dönecekti. O karanlık bir rüzgârla hayatına girmeden önce sık sık hissettiği yalnızlık şimdiden üzerine çökmeye başlamıştı.

Ana kapının çalındığını duydu ama kalkmaya zahmet etmedi. Sloan ya da Finn bakabilirdi. Hâlâ dönüyor olduklarını varsayarsak, zaten birkaç gün içinde kibar davranışlar ve görev dünyasına geri itilecekti. Rayner birkaç gece önce ona gelmiş ve yolculuklarının ertelendiğini söylemişti ama o zamandan beri hiçbir haber alamamıştı. Scarlett ona kendisi söyleme zahmetine bile katlanmamıştı. Onu suçlayabileceğini de sanmıyordu. Son konuşmaları pek de hoş bir şekilde bitmemişti.

Bu kez yatak odasının kapısı çalındı.

Callan içini çekerek çıplak ayaklarının üzerine kalktı ve kapıyı açtı. Sloan ya da Finn'i bekliyordu ama onun yerine Eliza'yla yüz yüze geldi.

"Ölümlü Prens," dedi acımasızca.

Callan, "Bugün pek konuşkan bir ruh halinde değilim, Eliza," diye homurdandı. "Ne söylemeye geldiyse onu söyle."

Eliza doğruldu ve yüz hatlarını Ateş Mahkemesi Generali'nin yüzü kapladı. "Eşyalarınızı toplayın. Gecenin köründe yola çıkıyoruz."

"Ne?" Callan sesindeki şoku engelleyemeyerek sordu.

"Söylediğim bir şey açık değil miydi? Havadan sudan konuşmak yok dememiş miydin?" Eliza kaşlarını kaldırarak sordu.

"Bana seyahatlerin ertelendiği söylendi."

Sloan ve Finn'in yemek masasında oturdukları yerden konuşmaları izlediklerini ve dinlediklerini görebiliyordu.

"Öyleydiler. Artık değil. Akşama kadar ana fuayede olun ve Baylorin'de mi kalacağınıza yoksa kraliçemizi kurtardıktan sonra bizimle mi döneceğinize karar verin," dedi Eliza ve süitten ayrılmak üzere döndü.

Callan uzandı ve kimi tuttuğunu düşünmeden onun kolunu kavradı. Eliza dönmüş, Callan'ın tutuşunu kırmış, kolunu arkadan bağlamış ve göz açıp kapayıncaya kadar boğazına bir bıçak dayamıştı. Sloan ve Finn ayağa kalkmışlardı ama alevler boğazlarını sardı ve donup kaldılar.

"Hiçbirimizi sınamanın sırası değil, Ölümlü Prens," diye tısladı. "Hepimiz gergin durumdayız ve başka biri olsaydım, bu bıçak muhtemelen hiç düşünmeden boynuna saplanırdı."

Callan yavaşça, "Finn ve Sloan'ı serbest bırakın," demeden önce yutkundu.

Eliza kılıcını indirerek ondan geri çekildi, alevler arkadaşlarının boyunlarında kayboldu. "Eşyalarını topla ve gitmeye hazır ol. Hazırlamam gereken şeyler var."

Bir kez daha kapıya doğru adım atıyordu ve Callan da onun arkasından geldi. Onu koridorda takip ederken Finn ve Sloan'a el salladı. "Bana neler olduğunu anlat," diye sordu.

"Size hesap verecek değilim Prens, ne de olan biten her şeyi size anlatacak vaktim var." Köprülere doğru ilerlerken ses tonu kısaydı.

"'Kraliçeyi kurtardıktan sonra' derken ne demek istediniz?"

"Hiçbirimiz ne olduğundan emin değiliz ama ölümlü topraklarda, muhtemelen Baylorin'de tutuluyor," diye yanıtladı Eliza.

"Mikale-"

"Bilmiyoruz."

"Sorin onu bulamaz mı? Buraya geldiğimizde yaptığı gibi?"

"Hayır, bulamaz," diye hırladı kadın.

"Neden olmasın? Kavga ettikleri zamanki gibi mi bu?"

Eliza ona doğru döndü ve hayatında ilk kez generalin yüzünde panik ve dehşet gördü. "Bilmiyoruz!" diye tısladı. "Nerede olduğunu ya da oraya nasıl gittiğini bilmiyoruz. Ona ne olduğunu bilmiyoruz. Burada kadim bir büyü var. Ortaya çıkarılan sırlar ve uyanan karanlık güçler var. Ve benim lanet kraliçem, *dostum*, tüm bunların ortasında ve biz ona ulaşamıyoruz."

Generalin kontrolünü kaybetmesi Callan'ın gözlerini açtı. "Eliza, ben..." Ne söyleyeceğini, ne yapacağını bilmiyordu.

General onun kararsızlığını sezmiş gibiydi. "Şu anda yardım etmek için yapabileceğin şey, Callan, toparlanmak ve gitmeye hazır olmak. Bu geçen seferki gibi olmayacak. Ormanda at üstünde gezinmek yok. Bu Fae'lerin kendilerine ait olanı almak için gelişi. Cadılar ve Şekil Değiştirenler bize yardım edecek. Bu kraliçeleri için gelen bir saray. Bu, eşi için gelen bir ikiz alev. Ölüm ve kan dökülecek ve siz hangi tarafta duracağınıza karar vermelisiniz."

Callan hızla ona doğru bir adım atarak, "Elimden geldiğince yardım edeceğim," dedi.

"O zaman kendini kendi krallığına ve kendi halkına karşı dikilmiş bulacaksın," diye tükürdü, gri gözleri meydan okuma ve kana susamışlıkla vahşileşti.

Callan bu sözler karşısında kaskatı kesildi. "Halkımın bununla hiçbir ilgisi yok."

"Halkınızın olmayabilir ama tacınızın var Prensım," diye alay etti. "Benim tahtımı birkaç adamın eylemleri yüzünden suçluyorsunuz. güç? Benim ailem, benim halkım bu olayda masumdur," diye karşı çıktı Callan, damarlarında öfkenin yükseldiğini hissederek.

"Sorin'in umurunda olmayacak," diye tısladı Eliza. "Sorin kraliçesi, karısı ve eşi yanına dönene kadar durmayacak. Onu bulmak için tüm bu lanet olası dünyayı paramparça edecek ve biz de ona yardım edeceğiz."

"O zaman gerçekten de hepimizin inandığı gibi vahşi Fae piçlerisiniz," diye karşılık verdi Callan. Eliza ona dişlerini gösterdi ve bir sonraki nefesinde onu duvara doğru itti. Ve Callan boğazına bu kadar yakın olan uzun köpek dişlerinden ya da onu taşla çivileyen ölümcül dişiden hiç korkmadığını fark etti. Yavaş yavaş yüzeye çıkmaya başlayan o öfke patladığında da korkmadı.

"Benim halkım masumdur," diye hırladı ona. "Bu işe karışanlar mı? Evet, onları cezalandırın General. Onlara sadece Fae'lerin yapabileceği şekilde acı çektirin. Scarlett'i dışarı çıkarın ve Kara Sendika'daki çocukları kurtarın, ama masum halkımdan herhangi birine dokunursanız, burada geçirdiğim aylar boyunca öğrendiğim sırları kullanırım. Kapınızda, aldığınız her masum canın bedelini size ödeten ordular bulacaksınız, bunu başarmak benim soyumun yüzyıllarını alsa bile."

Eliza ondan uzaklaşırken nefes alış veriş kesilmişti. Callan tünüğünü düzelterek generale baktı. "Ateş Prensi'ne söyle, bu işin nasıl halledileceği Kraliçe Scarlett ile müttefik mi yoksa düşman mı olacağımızı belirleyecek. O krallığının dışındayken nerede kalacağıma dair kararına gelince, ben halkımla birlikte kalacağım."

Callan Eliza'dan uzaklaşıp süitine dönerken onun cevabını beklemedi ama Sloan ve Finn'in birkaç metre ötede onu beklediğini gördü. O yaklaşırken yüzleri okunmuyordu ama ikisi de doğruldu.

"Ne?" diye sordu, önlerinde durarak.

Sloan onun önünde belinden eğilene kadar aralarında uzun bir sessizlik oldu. "Aferin, Majesteleri."

"Ben kral değilim," diye hırladı Callan ona, öfkesi hâlâ içinde yanıyordu.

Finn sessizce, "Az önce Ateş Divanı'nın bir generalini parçalayan bir Veliaht Prens değildi," dedi. "O bir Kraldı."

Callan arkadaşlarının gözlerinin içine baktı, öfkesi yatışmaya başlamıştı. "Gidip toplanalım," diye cevap verdi sonunda. "Bu gece eve gidiyoruz."

BÖLÜM 5

OceanofPDF.com

SORIN

Sorin ateşten bir kapıdan geçerek Şekil Değiştirenler bölgesinin başkenti Siofra'daki çöl sarayının kabul alanına adım attı. Kayalıkların arasından şelaleler çağlarken açık teras duvarlarını tül perdeler kaplıyordu.

kum tepeleri binayı çevreliyordu. Saray, tecrit edildikleri çöl topraklarının ortasındaki bir vahada yer alıyordu. Dışarıda güneş pırıl pırıl parlıyordu ve çeşitli hayvanların arazide hareket edişini izledi. Bu kadar çok hayvan olunca, hangilerinin gerçek hayvan, hangilerinin hayvan formundaki Şekil Değiştirenler olduğunu ayırt etmek zorlaşıyordu.

Diğerlerini toparlanmaları ve bu gece yola çıkmak üzere hazırlanmaları için yalnız bırakarak gelmişti. Siofra'da desteğe ihtiyacı olmayacaktı. Onunla olmazdı. Ne de geçmişleriyle.

Eliza'yı Callan'la ilgilenmesi ve onu eve dönmeye hazırlaması için göndermişti. Şu anda ölümlü prensin üzerine titreyecek ne zamanı ne de sabrı vardı. Gerçi şimdi düşününce, belki de Rayner bu görev için daha uygun biri olabilirdi. Generalinin bu kadar gergin olduğuna hiç tanık olmamıştı. Ama Rayner ölümlülerin topraklarına gitmeden önce son keşiflerini yapıyordu ve Cyrus da diğer işleri bir araya getirip sonuçlandırıyor.

"Vay, vay," diye mırıldandı arkasından boğucu bir ses, bir el omzuna kondu. "Bu çok hoş bir sürpriz. Ateş Prensi yine benimle birlikte."

El, Sorin'in yontulmuş sırtında aşağılara doğru ilerledi ve kışının üst kabarıklıklarını sıyırmadan hemen önce durdu. Sorin sesin sahibine dönmek için döndü ama altın bir kobra şimdi bacağından yukarı doğru ilerliyordu. Gövdesinin etrafında ve göğsü boyunca sürünerek ilerledi. Boynuna yakın bir yerde durup tısladı ve çatallı dili kulağının altındaki bölgeye değdi. Bu

omuzlarının arkasında ilerlemeye devam etti ve diğer koluna dolandı.

Ta ki sol bileğine ulaştığında durup başını kaldırana kadar.

Kobra tekrar tısladıktan sonra yumuşak altın rengi bir ışık parladı ve karşısında bir kadın durdu. Koyu teni ve zeytin rengi, badem biçimli gözleriyle zahmetsiz bir güzelliğe sahipti. Uzun, siyah saçları birkaç küçük örgüyle örülmüştü ve hepsinin ucunu altın boncuklar süslüyordu. Giydiği ince, altın rengi, ipek elbisenin yakası neredeyse göbeğine kadar uzanıyordu ve yanlardaki yırtmaçlar uzun bacaklarını bolca ortaya çıkarıyordu. Sol eline uzandı, bileklerindeki altın bilezikler birbirine çarpıyordu.

"Parmağınızda bir evlilik yüzüğü var Prens." Gözlerini onunkilere dikti. "Bir karınız var."

"Öyle," diye yanıtladı Sorin. "Bu sadece birkaç gündür böyle." "Siz de Denemelere başladınız. Eş ve ikiz alev o zaman," dedi. devam etti, bakışları tekrar onun elindeydi.

Sorin dudaklarında küçük bir gülümsemeye, "Evet," diye cevap verdi.

Kadın adamın elini bıraktı, dolgun dudaklarında bir somurtma belirdi. "Yazık," dedi. Ama sonra o dudaklar şehvetli bir şekilde yukarı doğru eğildi. "Tabii o seninle değilse ve ikiniz de eğlenmek için burada değilseniz?"

Zeytin gözleri odayı taradı, muhtemelen karısını arıyordu.

Sorin boğazını temizledi. "O burada değil, Arianna. Paylaşmayı seven biri de değil."

Arianna gözlerini tekrar onunkilere çevirerek nazıkçe sordu, "O mu paylaşmayı sevmiyor, yoksa *siz* mi Prens?"

"Sanırım hislerimiz karşılıklı, Leydim," diye cevap verdi hafifçe eğilerek, "ve bu sizi küçümsemek değil."

"Sevgili prensim," dedi Arianna alçak, mercan rengi bir kanepeye doğru yürürken. "Size sunduğum her şeyden hoşlandığınızı çok iyi biliyorum." Bir ayağını yanındaki mindere koyarak oturdu. Diğer ayağı yere doğru sarkıyordu, bacaklarının arasından sarkan elbisesi her şeyi fazlasıyla ortaya çıkarıyordu.

Dev bir kaplan sağdaki perdelerden birinin arasından süzülerek ona doğru ilerledi. Bacağına sürtünen kaplanın kürkünde parmaklarını gezdirdi.

Sorin başını sallayarak, "Jamahl," dedi.

Kaplan, Arianna'nın ayaklarının önünde yere yığılmadan önce başıyla bir selam verdi.

"Sen yeni gelinini getirebilirsin, ben de Jamahl'ı getirebilirim ve hep birlikte biraz eğlenebiliriz," diye önerdi Arianna başını koltuğa yaslayarak. Sorin bir kez daha reddetmek için ağzını açtı ama o daha konuşmadan Arianna tekrar konuştu. "Belki de onun adına konuşmadan önce ona sormalısınız, Prens."

Sorin aralarındaki mesafeyi geçti ve kanepenin diğer ucuna oturdu. Bir kadın hemen elinde buzlu çay ve kırmızı üzüm dolu bir tepsiyle belirdi ve önlerindeki alçak masaya koydu.

"Eğer zevk için burada değilseniz, Prens, kardeşimin bu küçük toplantı için çağrılmasına gerek var mı?" Arianna bir üzüm tanesi alıp ikiye bölerek sordu.

Sorin bir bardak buzlu çay doldurup ona uzatırken, "Burada olmasını istemiyorsan, hayır," diye cevap verdi.

Alay ederek bardağı elinden aldı. "Nerede olduğunu bile bilmiyorum. Limanlarda belki? Ya da komşu bir kasabayı ziyaret ediyordur? Alfa işi, eminim."

"Alfa işi ama Beta işi değil mi?" Sorin kaşlarını kaldırarak sordu, kendine bir bardak buzlu çay dolduruyordu.

"Bu bölgede yeterince iş yapıyorum. Eğer ona karşı koymazsam Stellan beni çok yorar," dedi kaşlarını çatarak. İri, kahverengi bir kurt içeri girmiş, bir ışık parıltısıyla insan formuna geçmiş ve kadının omuzlarına masaj yapmaya başlamıştı. Adam boynundaki bir düğümü çözerken usulca inledi.

Sorin elindeki buzlu çay bardağını bırakarak sessizce, "Yardıma ihtiyacım var, Arianna," dedi.

"Ne tür bir yardım?"

"Başka bir insan gibi davranmak yardımcı oluyor," diye yanıtladı Sorin acımasızca.

Arianna bu sözler üzerine doğruldu ve Şekil Değiştiren'in ellerini boynundan uzaklaştırdı. "Bu bölgenin dışında mı?"

"Evet. Ölümlü topraklarda," diye yanıtladı Sorin. "Karımı ve kraliçemi kurtarmak için."

"Sen, tam kanlı, her şeye gücü yeten Ateş Prensi Fae, karını ve ikiz alevini insanlardan uzaklaştırmak için benim yardımına mı ihtiyacın var?" Arianna'nın güzel yüzünde kuşku ve şüphe belirgindi. "Bana söylemediğin şey nedir, Sorin?"

Sorin, Scarlett'in kim olduğunu, nerede saklandığını, kraliçe olarak yeni rolünü, nasıl kaçırıldığını ve Arianna'dan ne istediğini kısa ve öz bir şekilde anlatmaya başladı.

"Ölümlü topraklarda yer değiştiremeyeceğimi unutmuş gibisin," dedi Arianna ciddiyetle. "Ölümlü topraklara nasıl girersem öyle kalırım."

"Bununla yer değiştirebilirsin," dedi Sorin, üzerinde Semiria yüzüğü olan elini kaldırarak. "Prens Azrael Talwyn'inkini takacak ve eğer kendisi yapamazsa, onu ele geçirdiğimizde hepimizi gezdirecek."

Onun ne durumda olabileceğini düşünmek istemiyordu. Eğer Mikale onu ele geçirirse, zihinsel durumu paramparça olurdu. Eğer Suikastçı Lord ona sahipse, fiziksel olarak hiçbir şey yapamayabilirdi. Aralarındaki bağı engellediğinden beri onun nelere katlandığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Home.

Onu eve götürmesi gerekiyordu. Tekrar bütün ve iyi olduğunda, bu bağı engellenmesi hakkında uzun bir tartışma yapacaklardı.

"Bu topraklardan ayrılalı ne kadar oldu biliyor musun?" Arianna buzlu çayını yudumlarken sordu. "Kendi topraklarımızın dışına çıkmamızı gerektiren işlerle genellikle Stellan ilgilenir."

"Bunun yerine Stellan'a sormamı mı tercih edersin?"

"Tanrılar, hayır," diye bağırdı. "Buradan birkaç saatliğine bile olsa çıkmak için her şeyi, hatta herkesi yaparım."

"Muhtemelen birkaç saatten daha uzun süre yok olacağız. Birkaç günden fazla olmayacağını umuyorum ama daha uzun da sürebilir," diye yanıtladı Sorin acımasızca.

"Daha da iyi," dedi, koltuktan kalkarak.

"Bu bir tatil değil Arianna," diye uyardı Sorin de ayağa kalkarak. "Onu elinde tutanlar sadece ölümlüler değil. Onun yakalanmasında Gece Çocukları'nın parmağı var."

Yüzünde karanlık bir ifade belirdi, dudakları dişlerinin arasından yukarı kıvrıldı. "Ateş Prensi, sen daha annenin memesini emerken benim Fae'lerle birlikte öldürdüğümü hatırlatmama gerek var mı?"

Sorin, "Yapamazsınız leydim," dedi. "Sadece hazırlıksız olmanızı istemiyorum."

Parmaklarını şıklattı ve ayaklarının dibindeki kaplan yer değiştirdi. Jamahl insan formunda duruyordu. Uzun boylu, kaslı ve Beta'sı kadar koyu tenliydi. "Ben birkaç eşyayı toplarken ona göz kulak ol," diye emretti Arianna.

Jamahl başını eğerek, "Evet leydim," diye cevap verdi.

Bir ışık parlaması oldu ve Arianna teras açıklıklarından birinden süzülen kırmızı bir şahine dönüştü.

Sorin kanepede arkasına yaslanmış, buzlu çayını yudumluyor ve planını kafasında tekrar tekrar gözden geçiriyordu. Arianna Renatus'un ona yardım etmeyi kabul etmesi birçok adımın ilkiydi. Endişelenmemişti. Topraklarından ayrılmaya her zaman hevesliydi ve ağabeyi başka işlerle uğraşırken onu sık sık burada tutuyordu. Onun ayrılma fırsatını kaçırmayacağını biliyordu ve Stellan'ı atlayarak doğrudan ona gelmesinin, onu kendisine yardım etmeye ikna etmesine yardımcı olacağını da biliyordu. Alfa ondan memnun olmayacaktı ama bununla daha sonra ilgilenecekti.

On dakika sonra şahin aynı teras açıklığından tekrar içeri uçu ve bir başka ışık parıltısı içinde Arianna parmaklarından sarkan küçük bir çantayla adamın önünde durdu. İnce ipek elbisesini değiştirmiş ve şimdi ayak bileklerinden paçalı bol bir pantolon giymişti. Üstü kanepesle aynı mercan rengindeydi ve şeffaf kolları bileklerinden kelepeçeliydi.

"Dağlarda yaşadığımı ve ölümlü krallıkların kış aylarında olduğunu biliyorsun, değil mi?" Sorin dudaklarını hafifçe eğerek sordu. Onun umursamayacağını biliyordu. Beta'yla yeterince zaman geçirmiş ve onu birden fazla yönden yakından tanımıştı.

"Sanırım sarayınızı oldukça sıcak tutabilirsiniz, Prens," diye cevap verdi. "Ölümlü topraklara gelince, kendi tenimde nadiren bulunacağım gibi görünüyor." Yüzünü Jamahl'a döndü. "Stellan'a bir not bıraktım ama ona danışmadan gittiğim için mutsuz olacağından eminim. Ne yapacağını biliyorsun."

Jamahl başını bir kez daha eğerek, "Elbette Leydim," dedi.

"Güzel."

Sorin bir portal açtı ve eliyle işaret etti. "Önden buyurun."

Arianna ateş portalından geçerken ona şehvetli bir bakış fırlattı, Sorin bir adım gerisindeydi.

BÖLÜM 6

OceanofPDF.com

TALWYN

"Bundan hoşlanmıyorum Az," dedi Talwyn öl Alcazar'ının özel odasında volta atarken. Azrail iki takım giysiyi diğerk birkaç ihtiyaçla birlikte bir çantaya koyuyordu. "Bu durumdan hiç hoşlanmadım.

planları biliyorum. Ayrıntılara daha fazla dahil olmamamız hoşuma gitmiyor."

"Bu bir görev Talwyn. Başka bir şey değil," dedi Azrael, her zamanki savaşçı haliyle, vücuduna daha fazla hançer ve silah bağlarken.

"Bu sadece bir görev değil."

"Nasıl olmaz? Kuzeniniz Sarayımı savunurken tehlikeye atıldı. Onlara bunu borçluyuz," dedi. Masasına doğru ilerleyerek çekmecedden bir şey aldı ve cebine koydu.

"Onlara hiçbir şey borçlu değiliz," diye hırladı Talwyn.

Azrail başka bir şey almak için odayı bir kez daha geçmeden önce ona kısa bir süre baktı. Artık onun ne paketlediğine dikkat etmiyordu. "Sen kraliçesin Talwyn. Duygularının kararlarını gölgelemesine izin verme. Onlara bu konuda yardım etmek kuzeninle ilişkilerini güçlendirecektir. Bizi nihai hedefimize yaklaştıracaktır."

Sonra volta atmaya ara verdi ve ona doğru döndü. Politika ve taktiksel hamleler. Azrael'in aklı hep oradaydı. Sarayları için, bir kraliçe olarak kendisi için en iyi hamleler.

Bir kez daha masasının üzerine eğilmiş, birkaç kâğıt parçasına bir şeyler yazıyordu.

"Ne yapıyorsun?"

"Orestes için talimatlar," diye yanıtladı. "Benim yokluğumda halledilmesi gereken şeyler." Kömürü parşömen üzerinde çizik atmaya devam etti.

"Ben hâlâ burada olacağım, biliyorsun," dedi kuru bir sesle. "Dünya Mahkemesi'ndeki işlerle ben ilgilenebilirim."

"Şimdiden bir çocuk gibi volta atmaya başladın," diye karşılık verdi, onun ses tonundan etkilenmemiştir. "Mahkeme içi meselelerimle ilgilenecek kadar odaklanamayacaksın."

"Benimle küçük bir kızmışım gibi konuşma, Azrail Luan," diye tükürdü, ona doğru ilerledi ve elindeki kömürü kopardı. "Ben senin kraliçenim."

"O zaman öyle davranmaya başlayın Majesteleri." Azrail tam boyuna doğru yükseldi. Ondan birkaç santim daha uzundu ve granitten yontulmuş yüz hatları sert ve keskindi. Toprak rengi kahverengi gözleri onunkilerle buluştu.

"Bir kraliçe gibi düşünüyorum. En az onun kadar yetenekli başka bir savaşçı gönderebilecekken senden bunu yapmanı istemenin aptalca olduğunu düşünüyorum. Onları teslim edebilir ve gidip almak için bir mesaj bekleyebilirsin. Kalmana gerek yok. Neden bu çılgınlığın içine başka bir Saray Prensi gönderiyoruz?"

Azrael onun yüzünü inceledi ve o da Azrael'in dikkatli bakışlarına dayanmaya çalıştı. "Beni gönderiyorsun çünkü bu konudaki en büyük kaynağın benim Talwyn." Ses tonu biraz olsun yumuşamıştı. "Beni gönderiyorsun çünkü artık bir parçası olmadığımız Mahkemeler arasında senin gözlerin olacağım. Oradayken görecekları ve duyacakları her şeyi paylaşmaları konusunda onlara güvenemeyiz. Bunu benden istediğiniz ve beni kullandığınız için kendinizi suçlu hissetmeyin."

Talwyn hazırlıklarına devam etmek için bir kez daha onun etrafından dolanırken ne diyeceğini bilemiyordu. Adam haklıydı. Onun haklı olduğunu biliyordu. Ashtine bile rüzgârlardan hayati bilgileri öğrenememiştir. Sorin ve yeni kraliçesi bunları kendisiyle paylaşmak istemiyorlarsa, içeride gözlerle ve kulaklara ihtiyacı vardı.

"Yapacaksın..." Yutkundu ve odalarının penceresinden güneş ışığını hızla kaybeden gökyüzüne baktı. Gün batımında Fiera Sarayı'nda buluşacaklardı. "Beni gelişmelerden haberdar edecek misin? Böylece seni ne zaman evde bekleyeceğimi bileceğim."

"Mümkün olduğunca güncellemeleri göndereceğim," diye onayladı ve çantasını omzuna aldı.

"Bu yeterince iyi bir cevap değil Prens," diye karşılık verdi.

Azrael bir kez daha durdu ve çantasını yavaşça yatağına geri koydu. "Bu gerçekten neyle ilgili, Talwyn?"

"Bu, hayatımda güvenebileceğim birkaç insandan birinin bana tek parça halinde dönmesini sağlamakla ilgili," diye hırladı ve gözlerini

bir kez daha.

Azrael uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Bu on yıl öncesinden çok farklı, Talwyn," dedi.

"Öyle mi? Bu, Sorin tarafından yönetilen ve bu süreçte kim kaybolursa kaybolsun, onun için önemli olan birini geri getirme görevi değil mi?"

"Talwyn." Talwyn'in adını düşünceli bir hüzünle söylediğinde Talwyn ondan uzaklaştı.

"Unut gitsin. Unut gitsin."

Arkasını dönerek yaşam alanına açılan kapıya doğru yürüdü.

"Talwyn."

"Unut gitsin dedim Az. Gitmemiz gerek. Çantayı al."

Kapıyı kırarak açtı ve oturma odasından doğruca terasa geçerek serin gece havasını içine çekti. Bir zamanlar teninde keskin bir iz bırakmış olan sol eline baktı. Zamanla solmuş bir işaret. Gökyüzünde bir şahin süzülüyordu ve bir avın peşinden yere inerken onu izledi.

Onun terasa çıktığını duymadan önce toprak, orman ve köknar kokusunu aldı. Omzunun üzerinden baktığında onun kapı aralığına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş olacağını biliyordu. Saçları, sihrinin içinde kükremesine neden olan duygularını serbest bırakarak hortumladığı rüzgârlarla savruluyordu. Şahin yeniden ortaya çıktı ve Fae görüşüyle pençelerinden sarkan bir şekli seçebildi.

Bileğinde bir gıdıklanma hissetti ve aşağıya baktığında bir parça sarmaşığın büyüdüğünü ve üzerinde küçük mor salkımların açtığını gördü. Toprak Prensi'nden bir barış hediyesi. Yine de dönüp ona bakmadı.

Burası duygulara yer yoktu. O haklıydı. Bu da diğerleri gibi bir görevdi. Bilgiye ihtiyaçları vardı. Batı Sarayları'nın Fae Kraliçesi'ni geri almaları gerekiyordu. Scarlett olmadan, bu anahtarların izini süremezlerdi. O anahtarlar olmadan planlarında ilerleyemezdi.

Sakin bir nefes alarak sonunda Azrael'e döndü. Çantası yanında, yerde duruyordu. "Hazır mısın?" diye sordu. Sesi açık sözlü ve soğuktu. Fae Kraliçesi'nin sesiydi.

"Bu girişim hakkında ne hissedeceğini düşünmemiştim Talwyn," diye cevap verdi, sert sesi sadece onunla konuştuğu bir şekilde yumuşamıştı.

"Bu girişimde duyguların yeri yok," diyerek aralarındaki mesafeyi kapattı ve dikkatle onun çantasına baktı. "Eğer hazırsanız, gidelim. Siz ayrılmadan önce Sorin'le biraz daha konuşmak istiyorum."

"Aditya aynı hataları yapmayacak, Talwyn. Tüm Divanı bizimle yolculuk ediyor. Gideceğimiz toprakları biliyor. Ona sahip olan insanları ve müttefikleri tanıyor." Aditya uzanıp çantasını alırken ve ona doğru uzatırken onu dikkatle izliyordu.

"Güzel. O zaman gitmeniz uzun sürmez. Almanız gereken başka bir şey var mı, yoksa gidebilir miyiz?"

"Talwyn."

"Ne?" diye tersledi, sonunda onun bakışlarıyla bir kez daha buluştu.

"Sana geri döneceğime yemin ederim," diye karşılık verdi, bakışlarını ondan ayırmadan. "Hiçbir şey beni senin yanına dönmekten alıkoyamaz."

"İyi." demeden önce bir süre sessizlik oldu. Yeni bir prensle ilişki kurmak can sıkıcı olurdu ve onun dikkat dağıtmalarının bu kadar etkili olacağından şüpheliyim."

Ağzının kenarı sanki bir gülümseme oluşacakmış gibi seğirdi ama asla oluşmadı. Gülümseme onun sert yüzüne nadiren uğrardı. Kadının kendisine uzattığı paketi parmaklarının arasından aldı ve tekrar yere koydu. Sonra uzattığı elini tuttu ve onu kendine doğru çekti.

"Rinji'ye elimden geldiğince sık güncellemeler göndereceğim ve mümkün olduğunca sana seyahat edeceğim," dedi ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi.

"Sorun değil, Prens Luan. Ne zaman bağışlanırsanız o zaman iyi olur. Bunu yapma isteğinizi takdir ediyorum."

Her zamanki çatık kaşları derinleşti. "Bunu yapma Talwyn."

Talwyn onun elinden kurtulmaya çalışarak, "Gitmemiz gerek," dedi. "Bizi bekliyor olacaklar."

"Talwyn," diye hırladı Azrael ona, elini daha da sıkarak.

"Az, sorun yok," diye ısırdı, altındaki toprak hafifçe gümbürdüyordu. "Hadi gidelim."

Kendini onun elinden kurtardı ve çantasını kaptı. Adam başka bir şey söyleyemeden elini kaptı ve Ateş Sarayı'na doğru yola çıktı. Fiera Sarayı'nın kapılarının önüne indiler. Elini bıraktı, çantasını kollarına itti ve arkasına bile bakmadan kapıdan içeri girdi. Azrael'in bunu burada zorlamayacağını biliyordu. Diğer Mahkemelerin önünde olmazdı. Başkalarının huzurunda her zaman birlik içinde olurlardı.

Ayrıca onun bu konuyu daha sonra açacağını da biliyordu. Daha sonra demek haftalar sonra demek olsa bile. Öfkesini ve büyüsunü yatıştırmak için derin derin nefes alırken, onun gözlerinin sırtını deldiğini hissedebiliyordu. Bir nöbetçi hafifçe eğilerek onun için ana kapıyı açtı. Giriş salonuna adımını attığında, birkaç personel

Oraya buraya koşuştururken gözleri ölümlü prene ve muhafızlarına takıldı. Ela gözleri onunkilere kilitlenmişti. Onda farklı bir şeyler vardı. Daha sert, daha heybetli bir şey.

"İyi akşamlar Veliaht Prens," derken ona sırttı.

"Kraliçe Talwyn," dedi hafifçe eğilerek. "Bu yolculukta bize eşlik ettiğinizden haberim yoktu." İki muhafızı yanına gelmişti, elleri kılıçlarının üzerindeydi, sanki kılıçlarıyla ona her şeyi yapabileceklerini düşünüyörlerdi.

"Ben size katılmıyorum ama Prens Azrael katılıyor," diye cevap verdi ve arkasını işaret etti.

"O halde planı biliyor musun?" Callan bakışlarını prene çevirerek sordu.

"Muhtemelen senden biraz daha fazla," diye yanıtladı Azrael.

"O halde karanlıkta tutulan tek kişinin ben olmadığımı bilmek güzel," diye mırıldandı Callan ve Talwyn onun düşüncelerine neredeyse kahkahalarla gülecekti.

"Sorin nerede?" diye sordu.

Callan sert bir omuz silkmeye, "Sanırım hazırlanıyor," diye cevap verdi.

Talwyn başını eğerek ölümlü prensi inceledi. Saklamak için elinden geleni yapmasına rağmen, içindeki endişeyi görebiliyordu. Eve dönmeye hazırdı, muhtemelen Sorin ve Scarlett'ten uzaklaşmak istiyordu.

"Peki eve döndüğünüzde sizi nelerin beklediğine hazır mısınız Veliaht Prens?" Talwyn şimdi seslendi.

Callan'ın ela gözleri tekrar onunkilere döndü ve çelik gibi bir kararlılıkla baktı. "Halkıma hizmet etmeye ve onları her türlü tehdide karşı korumaya hazırım. Onların refahı benimkinden daha öncelikli."

"Gerçek bir prens gibi konuştun," dedi bir kadın sesi. Hepsi döndüklerinde Eliza'nın kendilerine doğru yürüdüğünü gördüler. Her zamanki kıyafetlerini giymişti ama her zamankinden daha fazla silahı vardı. Omzunda bir çanta ve elinde bir çanta taşıyordu.

"Sorin ve kabalasının geri kalanı nerede?" Eliza önlerinde durduğunda

Talwyn "Sorin ve kabalasının geri kalanı nerede?" diye sordu. Sorin'in İç

Saray'ındaki herkesten nefret ederdi ama Eliza dayanılmaz kibri ve ukalalııyla açık ara en kötüsüydü. "Cabal mı?" Eliza sordu. "Bizim için ne

kadar ilginç isimler bulmuşsunuz,

Majesteleri."

Mangalların yanında hafif bir duman hışırtısı duyuldu ve Rayner ortaya çıktı. "Ortalığı karıştırma, Eliza," diye azarladı sessizce. "şu anda endişelenmemiz gereken yeterince şey var." Bakışları Talwyn'e kaydı ve

Azrael, selamlamak için hafifçe eğildi. Kendi silahları onu süslüyordu ve elinde de bir çanta vardı. Talwyn hâlâ Sorin'in tüm İç Saray'ının ölümlü topraklara gittiğine inanamıyordu. Ne büyük bir aptallık.

Üçü arasında, Sorin'in İç Mahkemesi'nin birkaç dakikadan daha uzun süre yanında kalmaya katlanabildiği tek üyesi Rayner'dı. Muhtemelen nadiren konuştuğu içindir. Konuştuğunda da saygılı davranıyor ve huzuru korumaya çalışıyordu. Görünüşteki soğukluğu onu yanıltmıyordu. O da diğerleri kadar ölümcüldü. Onu sadece birkaç kez serbest kalırken görmüştü ve bunu kimseye itiraf etmese de dehşet vericiydi.

"Rayner," diye karşılık verdi. "Birinizin bana plan hakkında bilgi vermesi gerekiyor."

Eliza cevap vermek için ağzını açtı ama Rayner onun sözünü kesti. "Prens birazdan burada olacak."

"Sorin'in bana her şeyi anlatmayacağını ikimiz de biliyoruz," diye karşılık verdi Talwyn.

"Onun planlarını açıklamak bana düşmez, Majesteleri." Sesinde neredeyse bir pişmanlık notası vardı ve bu Talwyn'in sinirlerinin aşırı hızlanmasına neden oldu. Kendisini izleyen Azrael'e yan gözle baktı, sonra bakışlarını bir kez daha kaçırdı.

Talwyn kollarını önünde kavuşturarak, "Bu küçük partinin üç parçasından ikisi plandan haberdar olmadığına göre, belki de herkes bilinmeyene atlamadan önce paylaşmak en iyisi olur," dedi.

Prens Callan onun sözleri üzerine bir adım öne çıktı. "Bu fikre katılıyorum."

Eliza ikisine de sırtıttı. "Siz ikiniz için çok kötü, bu konuda gerçekten söz hakkınız yok. Bu çoğunluğun kurallarının geçerli olduğu bir durum değil."

"Eğer İkincimi ve yüzüğümü alıyorsan benim de söz hakkım var," diye hırladı Talwyn.

"Sorin aşağıya doğru geliyor. Birazdan burada olur," diye araya girdi Rayner.

Konuşmasını henüz bitirmişti ki salondan ayak sesleri yankılandı. Hepsi döndüğünde Sorin, Cyrus ve Arianna Renatus'u gördü. Şekil Değiştiren'in burada ne işi vardı? Ve eğer o buradaysa, Stellan neredeydi?

Talwyn Şekil Değiştiren Alfa'yı aramak için girişi hızlıca taradı ama en azından doğal formunda ondan herhangi bir iz göremedi. Üçü geldi

Arianna bir elini kalçasına dayadı ve dudaklarında cadaloz bir gülümseme belirdi.

"Sevgili Sorin, bana bu kadar lezzetli bir arkadaşla seyahat edeceğimizi söylememiştin," dedi boğucu ses tonuyla, Azrail'e geçmeden önce gözleri Veliaht Prens'i süzüyordu.

"Arianna," dedi Talwyn başını Beta'ya doğru sallayarak. "Her zamanki gibi bir zevkti."

"Elbette, Majesteleri," diyerek kendi selamıyla karşılık verdi. Sonra Callan'a yaklaştı, bir elini Callan'ın kolunda gezdirdi ve arkasından dolanırken omuzlarına doladı. Callan serbest dokunuşlar karşısında kaskatı kesildi, genelevdeki bir bakire kadar rahatsız görünüyordu.

Sorin boğazını temizledi, izlerken dudaklarında eğlenceli bir sırıtış vardı. "Arianna, bu Windonelle Veliaht Prensi Callan Solgard. Callan, Arianna Renatus'la tanış. Kendisi Şekil Değiştirenlerin Beta'sıdır."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum, Leydi," dedi Callan beceriksizce, onun erişemeyeceği bir yere adım atmaya çalışarak.

"Hayır, Prens. O zevk tamamen bana ait," diyerek çapkın bir sırıtışla karşılık verdi ve bir kez daha onun kişisel alanına girip yanına sokuldu.

Callan birilerinin ona acıması için etrafına yalvaran bir bakış fırlattı ve Talwyn içini çekti. "Leydi Arianna, Veliaht Prens böyle bir şefkate alışık değil. Belki de onu biraz yalnız bırakmalısınız?"

Şekil Değiştirenlerle olan ilişkileri sahip olduğu en iyi ittifaktı. Gerçi Stellan ile çalışmayı tercih ediyordu ama Arianna ile de pek çok etkileşimi olmuştu. Her ikisi de herhangi bir hayvan ya da insan formuna dönüşebilen Güç Değiştirenlerdi ve o da kardeşleriyle iyi ilişkiler içinde kalmak için elinden geleni yaptı. Güç oyunları söz konusu olduğunda çok değerliydi ve çapkınlık ve karışıklıktan paylarına düşeni almış olsalar da, inanılmaz derecede kurnaz ve güçlüydüler. Stellan da kız kardeşine karşı çok korumacıydı, bu da onun orada olmamasını daha da endişe verici hale getiriyordu.

Talwyn'in önerisi üzerine Arianna'nın sırıtışı muzip bir hal aldı. "Belki de benim sevgi türümden hoşlandığını fark eder," diye yanıtladı Talwyn'in boynuna sokularak.

"Sevginize bayılacağına eminim Leydim, ama belki başka bir zaman daha uygun olur," diye cevap verdi Talwyn, Sorin'e sert bir bakış atarak.

Sorin Şekil Değiştiren'e elini uzatırken Arianna'nın dolgun dudaklarında bir somurtma belirdi. "Korkarım Kraliçe Talwyn haklı leydim. Zaten zamanımızın kısıtlı olduğunu biliyorsunuz."

Arianna içini çekerek elini onun bekleyen avucunun içine kaydırды. "Elbette, kedicik," diye kabul etti. "Ama ona benim arkadaşlığımdan ne kadar keyif alacağını söyleyeceksin, değil mi?"

Kadının zeytin rengi gözleri, Şekil Değiştiren'in hiçbir şekilde sahip olmadığı bir masumiyetle açılmıştı ve Sorin'in ağzını alaycı bir gülümseme kapladı. "Veliaht Prens'in sizin ona ne kadar iyi hissettireceğinizi bildiğinden emin olacağım Leydim."

Tatmin olmuş görünen Arianna, Callan'dan uzaklaşıp Sorin'in yanına döndü ve ona tutunmaya çalıştığında onu Cyrus'a sorunsuzca teslim etti. Cyrus bir kolunu onun beline doladı, onu kendine doğru sımsıkı çekti ve kulağına öyle bir şey fısıldadı ki, Arianna bir kedi gibi sırtarak parmaklarını onun çenesinde gezdirdi.

"Herkes ihtiyacı olan her şeye sahip mi?" Sorin çantasını omuzlayarak sordu. Cyrus eğilerek kendi çantasını ve Talwyn'in Arianna'ya ait olduğunu düşündüğü bir başka çantayı aldı.

Talwyn sıkılmış dişlerinin arasından, "Planla ilgili bir açıklamaya ihtiyacım var, Prens," diye ısırdı.

Rayner ve Eliza, Sorin'in bakışlarıyla karşılaşınca onun yanına geldiler. "Mümkün olduğunca çok plan yaptım Talwyn, ama Baylorin'i ne durumda bulacağımızı bilmiyorum. Oraya vardığımızda en acil meselemiz müttefiklerimizi bulmak olacak."

Rayner'ın yanında küllerden bir girdap vardı ve onlardan bir harita çıkarıp parşömeni Sorin'e uzattı. Sorin Azrael'e gelmesini işaret etti ve Talwyn onunla birlikte hareket etti, kolu Azrael'in koluna değdi.

Azrael ve Rayner parşömenin birer tarafını aldılar ve Sorin kaleyi işaret etti. "Belli ki burası kralın ikamet ettiği yer. Mikale'nin babası Lord Lairwood kralın eli. Burası onun mülkü." Parmağını başka bir bölgeye götürdü. "Kralın Yüksek Kuvvetleri'nin çoğu da dâhil olmak üzere, bekâr askerlerin çoğu burada ikamet ediyor."

"Sence orada mı tutuluyor?" Azrail düşüncelere dalmış bir halde çenesini ovuşturarak sordu.

Ötelerinden alçak bir hırıltı geldi. "Babam onu esir tutmuyor," dedi Callan sıkıca.

"Alınmayın Prensım, ama onun ne olduğunu öğrendiyse gerçekten de tutuklamış olabilir," diye cevap verdi Eliza kayıtsızca.

"Hayır," diye ısrar etti Callan. "O orada değil."

"Eliza haklı olsa da, onun orada olduğuna inanmıyorum," diye araya girdi Sorin. Şato arazisinden kısa bir mesafe ötedeki bir araziye işaret etti. "Burası Tyndell Malikânesi. Ben onu buraya getirmeden önce bir yıl boyunca burada ikamet etti. Lord Tyndell kralın ordularından sorumlu ve ben oradayken benim amirimdi. Mikale ile birlikte çalışıyor ve..." Sorin bir an durakladı, içinden bir şeyler geçiriyor gibiydi, sonra nefes alıp ekledi: "Scarlett, Lord Tyndell'in Maraan Lordlarından biri olduğuna inanıyor."

Bunun üzerine Talwyn'in gözleri ona kayd. "Peki bu Maraan Lordları tam olarak kim?" diye sordu tehlikeli bir ses tonuyla. Scarlett ve Ashtine onlardan birkaç kez bahsetmişlerdi ama kimse ona bu tehdit hakkında bilgi verme zahmetine katlanmamıştı.

"Tam olarak emin değilim," diye itiraf etti Sorin. "Scarlett benden çok daha fazlasını biliyor ve o bana her şeyi anlatamadan sınırdaki Gece Çocukları'yla uğraşmak zorunda kaldık. Deimas'ın aslında bir Maraan Kralı olduğuna inanıyor. Neden Esmeray'la bir birliktelik kurduğuna dair birkaç teorisi var ama kesin bir şey söyleyemiyor."

"Peki Maraan Lordları kim o zaman? Burada ne işleri var?" Azrael sordu.

Talwyn onun tüm bu yeni bilgileri hesapladığını görebiliyordu. "Scarlett onların Büyük Savaş'ta göz diktikleri şeyin peşinde olduklarına inanıyor.

Avonleya'daki bir şeyin. Kan Büyüsü kullanarak Avonleyan koğuşlarını aşmaya çalıştıklarını düşünüyor," diye yanıtladı Sorin. "Burada kaç tane Maraan Lordu olduğunu bilmiyor. Araştırmasına göre toplamda yedi Lord var.

O ve diğer Ölüm Hayaletleri birkaç yıl önce bir tanesini öldürmüş. Mikale'nin de onlardan biri olduğuna inanıyor.

Geri kalanların kim olduğunu bilmiyor. Eğer bir şeyler sezdiyse bile bunları paylaşmadı."

"O halde Tyndell Malikânesi'nde olduğuna inanıyorsun?" Talwyn gözleri önlerindeki haritaya dönerek sordu.

Sorin bir kez daha, "Hayır," diye karşı çıktı.

Talwyn sinirli bir o f çekti. "Celeste aşkına, Sorin. Nerede o zaman?"

Sorin, "En iyi tahminimize göre ya Mikale tarafından burada, Lairwood Malikânesi'nde tutuluyor," diye cevap vererek Tyndell arazisinden bile daha büyük olan geniş araziye işaret etti. "Eğer durum buysa, ne yapacağımızı zaten biliyoruz.

Evin genel düzeni; çünkü eve dönmeden önce onu oradan çıkarmamız gerekiyordu."

"Peki ya orada değilse?" Azrail mırıldandı.

Talwyn, Sorin'in çenesindeki bir kasın tüylenmesini izledi ve eskiden ona bağlı olan küçük bir parçası ruhunun derinliklerinde sızladı. Onun anlattıklarını, küçük tik taklarını biliyordu. Şu anda duygularını kontrol altında tutmak için kendini kontrol etmesi gerekiyordu. Önünde teyzesinin ikincisi duruyordu. Kontrolü ele alan ve sonuç alan Fae. İsteddiği sonuca ulaşmak için gerektiği kadar duygusuz ve kötü olabilen bir Fae.

"Eğer Mikale'nin yanında değilse, muhtemelen eski efendisi Suikastçı Lord'un yanındadır. Bu durumda, muhtemelen Kara Sendika'nın derinliklerinde tutuluyor ve oradaki müttefiklerimize güvenmemiz gerekecek. Yerleşim planını yakından bileceklerdir," diye yanıtladı Sorin.

"O halde Kara Birlik'e mi giriyoruz?" Azrael etrafındaki aurada somutlaşan şiddetle sordu.

Sorin, "Kendimizi ölmüş ya da yakalanmış bulmadan önce Sendika'ya bir mil bile yaklaşamayacağız, bu yüzden Cassius ve Nuri'yi mümkün olan en kısa sürede bulmamız gerekiyor," diye açıkladı. Haritanın rıhtımlara yakın bir bölgesini işaret etti. "Yolculuk etmenin ısınlanmaya ne kadar benzediğini bilmiyorum Luan ama bizi buraya götürmeni istiyorum. Ya da mümkün olduğunca buraya yakın bir yere. Kara Sendika'dan çok uzakta ama yüze yakın yetimin saklandığı yer burası. Cassius'la yaptığımız son yazışmada, Nuri'nin Baylorin'den ayrıldığımızdan beri bölgeyi terk etmediğini söyledi. Durumun hâlâ böyle olduğunu ve bizi çabucak bulacağını umuyorum."

"Onun bizi bulmasına mı güveneceğiz?" Azrael sordu. "Neden onların izini sürmüyoruz?"

Sorin'in ağzının kenarında acımasız bir gülümseme belirdi. "Göreceksin Luan, Ölümün Gölgesi'nin izini sen sürmeyeceksin. O seni bulur."

Azrael müttefiklerinden birinin bir Ölüm Hayaleti olacağını öğrendiğinde herhangi bir tepki göstermedi. Ancak Talwyn kendi endişesini dile getirdi. "Peki ya diğer Ölüm Wraithleri? Yoldaşlarının onlara ihanet ettiğini biliyorlar mı?"

Sorin'in gözleri karardı ama sorusuna cevap veren Prens Callan oldu. "Onlardan biri öldü, diğeri ise kurtarmaya çalıştığınız kişi."

Talwyn yüzündeki şaşkınlığı gizleyemedi. "Scarlett bir Ölüm Hayaleti mi?"

"Kuzenin pek çok unvan taşıyor ve pek çok maske takıyor," diye cevap verdi Callan, sevdiğini iddia ettiği kadın için şaşırtıcı bir acılıkla.

Onay almak için gözlerini Sorin'e çevirdi.

"Evet, Talwyn. Scarlett Ölümün Bakiresi. Diğer, Ölümün Beden Bulmuş Hali, bir buçuk yıl önce öldürüldü." Talwyn tüm bu yeni bilgileri sindirmeye çalışırken, Sorin boğazını temizlemeden önce birkaç dakika sessizlik oldu. "Sorular ya da açıklamalar için daha fazla zamanımız yok. Baylorin'e fark edilmeden varmamız gerekiyor, bu da gecenin karanlığının en iyisi olacağı anlamına geliyor. Cassius ya da Nuri'nin izini sürmek için karanlıkta mümkün olduğunca çok zamana ihtiyacımız var. Luan, bizi ne kadar yaklaştırabileceğini düşünüyorsun?"

Azrael haritayı bir süre daha inceledi. "Windonelle'e hiç seyahat etmedim ama haritaya bakılırsa bizi yaklaştırabilirim. Uygunsuz bir yere varmaktan kaçınmak için başkentin dış mahallelerini hedeflemek daha akıllıca olacaktır. Şehre yürüyerek girmek zor olacak mı?"

Sorin düşüncelere dalmış bir halde ensesini ovuşturdu. Şehrin kuzeyinde, sahile yakın bir bölgeyi işaret etti. "Sanırım bizi bu bölgeye, rıhtımların ve kayalıkların yakınına götürebilerseniz, en iyi şansa sahip oluruz." Dikkatini Callan'ın muhafızlarına çevirdi. "Aynı fikirde misiniz?"

İki nöbetçi birbirlerine baktı ve Callan başıyla onayladı. "Eğer bizi o genel bölgeye götürebilirse, şehrin içine açılan gizli tüneller var. Bir saldırı durumunda kraliyeti dışarı çıkarmak için kullanılıyorlar," diye açıkladı ikisinden kısa olanı. "Şehrin çeşitli yerlerinde dallara ayrılıyor."

Sorin'in kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Callan'a geldiğinde kaleye girip çıkmak için kullandıkları tüneller bunlar mı?"

"Evet, onların bir bölümü," diye onayladı muhafız. "Yine de Kara Birlik sakinleri tünel sistemi hakkında bizden daha çok şey biliyor gibi görünüyor."

Uzun boylu muhafız arkalarından homurdandı, belli ki bu durumdan hoşnut değildi. Sorin haritayı alıp yuvarlayarak, "O zaman oraya gidiyoruz," dedi.

Herkes dönüp eşyalarını topladı ve Azrael Talwyn'in yanına gelerek ona bağlı tüm silahları son bir kez kontrol etti. "Orestes Toprak Saray'daki işlerle ilgilenecek. Ashtine'e yakın dur. Bana ihtiyacın olursa Maliq'i gönder. Benim önceliğim sensin Talwyn. Batı Saraylarının Fae Kraliçesi değil," dedi alçak bir sesle. Bileğine sardığı aynı sarmaşık ve salkım sarmaşığı bir kez daha oraya dolandı.

Talwyn Semiria yüzüğünü parmağından kaydırđı ve ona doğru uzattı. Talwyn yüzüğü aldı ve parmaklarını onunkilerin üzerinde ustaca gezdirdi. Yüzüğü küçük parmağına geçirdi, yüzüğün büyüğü daha büyük olan eline uyum sağlamak için esnedi.

Talwyn soğukkanlılıkla, "Ölerek bana rahatsızlık vermeyin, Prens," diye cevap verdi.

Azrael, Sorin'in yanında durmak için hareket etmeden önce onaylarcasına bir kez başını salladı. Sorin'in yakın çevresindeki herkes onun etrafında toplanmış, bir koluna ya da omzuna dokunuyordu. Cyrus Arianna'yı hâlâ yanına yatırmış, Eliza ise Callan'ın elini kendi eliyle tutuyordu. Ölümlü prensin iki nöbetçisinin de birer eli onun omzundaydı. Sorin Azrael'in omzuna uzandığında gözleri Talwyn'inkilerle buluştu. Talwyn ona baktı ve bir an için duvarlarını indirdi. Söyleyemediğı her şeyi onun görmesine izin verdi.

Sorin başını eğdi. Küçük bir hareketti, zar zor fark ediliyordu ama o bunun ne olduğunu anladı. Azrail'i almalarına izin verdikleri için bir teşekkür ve onu eve getireceklerine dair bir söz.

Eğer bu sözünü tutmazsa, başka şansları kalmayacaktı. Artık sadece sık sık anlaşmazlığa düşen hükümdarlar olmayacaklardı. Adam onun düşmanı olacaktı ve kadın da sevdiği herkesle birlikte onun düşüşünü planlamaktan zevk alacaktı.

Tıpkı o lanet anahtarları geri aldıklarında Avonleyan'ları alaşağı etmekten zevk alacağı gibi.

BÖLÜM 7

OceanofPDF.com

ScARLETT

T Kollarından aşağıya, boynuna ve yüzüne ılık su dökülüyordu. Gözlerini kırptırarak açmaya çalışırken başı çarpıyordu. Birkaç deneme yaptı, ama Scarlett sonunda onları açmayı başardı ve ışığa karşı gözlerini kırptırdı. Zindan çalışma odası aşırı aydınlık değildi ama başı o kadar ağrıyordu ki mangallardan gelen ışık yüzünü buruşturmasına yetmişti.

Karşısında kırklı yaşlarının sonlarında olması gereken bir kadın duruyordu. Krem rengi bir elbise giymişti ve açık kahverengi saçları ensesinde düğümlenmişti; bir yandan da Scarlett'in cildini nazikçe temizlemeye devam ediyordu. Scarlett kendini geri çekmeye çalıştı, ama kolları hâlâ başının üstünden duvara zincirlenmişti, bu yüzden tek yapabildiği dizlerini göğsüne çekmek oldu, zincirler yere sürtünüyordu. Kadın durakladı ve ellerini geri çekerek omzunun üzerinden baktı.

"Sakin ol Wraith," dedi Suikastçı Lord'un sesi. Masasında oturuyordu ve onunla konuşurken başını kaldırmaya zahmet etmedi. "Bu Inez. Sadece temizlik yapmana yardım ediyor."

Scarlett kısık bir sesle, "Biri bana banyo yaptırabilirdi," diye karşılık verdi. "Bu kesinlikle daha iyi bir alternatif olurdu."

Alaric kukuletasının altından hafifçe kıkırdadı. "Muhtemelen öyle olurdu ama böyle bir ayrıcalığın neleri gerektireceğini henüz tartışmadık."

Ayrıcalık. Suikastçı Lord için her şey her zaman kazanılmak zorundaydı. Lanet olası bir banyo yapması için ne gerekiyor?

Inez sünger banyosunu bitirirken Scarlett başını duvara yasladı ve gözlerini kapadı. Kadın ayrıca saçlarını parmaklarıyla taradıktan sonra omuzlarından birinin üzerinde gevşek bir örgü haline getirdi. O sırada

Bitirirken kapı çalındı ve başka bir hizmetçi bir arabayı odaya itti. Arabada kapalı tabaklar vardı.

Yemek.

Buraya geldiğinden beri bir şey yememişti. Alaric ona sadece su vermişti. Midesindeki ağrıyı bastırmak için dizlerini göğsüne doğru çekti. Yiyecek bulmak için ne yapması gerekiyordu?

"Teşekkür ederim, Inez," dedi Alaric, yemeğin gelişiyle birlikte ayağa kalkarken. "Hepsi bu kadar."

Inez hafifçe eğilerek diğer hizmetkârı takip etti ve kapı arkalarından kapandı.

"Aç mısın, Ölümün Bakiresi?" diye sordu masasının etrafında dönerek. Kapı iyice kapandıktan sonra kapüşonunu geri çekerek Scarlett'in bir kez daha yüzünü görmesini sağladı. Tabaklardan birinin üzerindeki gümüş örtülerden birini çekti ve kokusu Scarlett'e doğru yayıldı. Tabağı hafifçe eğerek içindekileri gösterdi: kızarmış ekmek, yumurta ve bir parça domuz pastırması. "Eee? Aç mısın?"

Adam durmuş onun cevabını beklerken Scarlett dişlerini sıktı. Dudaklarında bir gülümseme izi belirdi, soğuk siyah gözleri onunkilere dikilmişti. "Evet," diye cevap verdi sonunda.

Suikastçı Lord yavaşça ona doğru ilerledi ve önünde çömeldi. Bir çatal kullanarak bir parça kızarmış ekmek kesti ve üzerine biraz yumurta ve domuz pastırması sapladı. Lokmayı ağzına götürdü ve Scarlett tadı karşısında boğazına dolan iniltiyi bastırmak zorunda kaldı.

Sonra adam tabağı bir kenara bırakıp oturduğunda, bir bacağına kaldırıp kolunu üzerine koyduğunda kalbi sıkıştı. "Bu yemeğin geri kalanını ve gelecekteki yemekleri kazanmak için ne yapmamız gerektiğini konuşalım, olur mu?"

"Pek fazla seçeneğim yok gibi görünüyor, değil mi?" diye karşılık verdi.

"Tam tersine, canım. Her zaman bir seçim hakkın vardır. Bunu biliyorsun," diye yanıtladı.

Scarlett homurdandı. Evet, bir seçim yapacağından emindi. Ya onun istediğini yapacak ya da itaatsizliği için bir ceza seçecekti. Suikastçı Lord bir parça domuz pastırması aldı ve onu incelerken yedi. Kadın onun bakışlarını bir santim bile kıpırdamadan tuttu. "Hep böyle inatçısın," diye mırıldandı, parmaklarındaki pastırma yağını peçeteye silerken. Sonra parmak uçlarıyla yanağını okşamak için uzandı ama kadın başını çevirerek ondan uzaklaştı. Alaric onun çenesini kavrayıp bir kez daha yüzünü ona dönmesini sağlarken içini çekti. "Sevgili Scarlett, uzakta geçirdiğin zaman içinde

Kim olduğunuzu." Sesi buz gibi ve soğuk çıkmıştı. Scarlett'in çok aşına olduğu bir sestti bu. "Sen kime aitsin, Scarlett?"

Ben seninim, sen de benim.

Sözcükler zihninde sürüklendi. Ne kadar aptalmış. Bir başkasının olabileceği fikri. Kendini tamamen bir başkasına vermeyi seçebileceği fikri. Elbette Alaric her zaman onun bir parçasına sahip olacaktı.

Sanki düşüncelerinin nereye gittiğini hissetmiş gibi, Suikastçı Lord'un dudaklarından bir tıslama kaçtı. "Sen *onun* değilsin." Adam çenesini sıkıca kavrayınca Scarlett sertçe yutkundu. "*Bunu* daha sonra konuşacağız, ama önce bugünkü seçimleriniz."

Bir kez daha ayağa kalktı ve yemek tabağını onun ulaşamayacağı bir yere bıraktı. Elinden geleni yaptı ama yine de göz ucuyla baktı ve adam bunu kaçırmadı. Dudaklarını belli belirsiz, acımasız bir gülümseme süsledi. "Açlık bazen bazı şeyleri çok net görmemize neden olabilir, ama güç rezervleriniz boş olduğunda çok daha kötü, değil mi?" Arabaya doğru yürüdü ve bir tabak daha alarak uzattı ve Scarlett ilk kez odada başka birinin daha olduğunu fark etti. Tarık hafifçe başını sallayarak ve Scarlett'e sırtarak tabağı Alaric'ten aldı.

Bunca zamandır burada mıydı?

Alaric son tabağı da masasına götürdü ve masanın önüne yaslanıp bir yandan yumurta ve tosttan bir ısırık alırken bir yandan da onu dikkatle izledi. Bütün bunlara alışkındı. Onun oyunlarına alışkındı. Onun güç oyunlarına alışkındı.

Sonunda teslimiyete alışkındı, bu teslimiyetin gerçekleşmesi bir yıl sürse bile.

Tabağını bir kenara bırakıp ellerini arkasındaki masaya dayamadan önce birkaç ısırık daha aldı. "Seçiminizi yaptıktan sonra yanınızdaki yemek tabağını bitirebilirsiniz."

"Peki benim seçeneklerim neler?" Scarlett dişlerini sıkarak sordu. "Bana Prens Callan'ı nereye sakladığını söyle."

Scarlett gözlerini kırıştıran şaşkınlığını gizleyemedi. "Prens Callan'ı hiçbir yere saklamadım."

"Anlambilim," diye alay etti Alaric. "Onu saklamamış olabilirsin ama nerede olduğunu biliyorsun. Seni tanıyorum, Ölümün Bakiresi. Onu güvende olduğundan ve korunduğundan emin olamayacak kadar çok önemsiyorsun."

"Callan'dan ne istiyorsun?"

"Leydi Veda onu çok özleyiyor," dedi Alaric sahte bir sempatiyle.

Scarlett, "Ben bunu sormadım," diye cevap verdi. "Callan'dan ne istiyorsun?"

"Bunun senin için ne önemi var? Görünüşe göre kendini bir başkasına vermişsin, değil mi? Başka birine ait olduğunu düşünüyor gibisin." Kadının sol eline sivri bir bakış attı.

İşareti görebiliyor muydu?

"Peki ya ikinci seçeneğim?"

"Ah. İkinci seçeneği seçmeni tercih ederim," diye cevap verdi, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Bana ve diğer Maraan Lordlarına sadakat yemini et. Seni serbest bırakacağım. Güçlerinin tam gücüne ulaşması için yakıt ikmali yapmana izin vereceğim. Sana henüz tam olarak kucaklayamadığın derinlikleri öğreteceğim. Tek gereken en derin seviyelerde teslimiyet, Wraith'im."

"Böyle bir şeyi nasıl garanti edersiniz?"

Suikastçı Lord'un yüzündeki hafif gülümseme genişledi. "Haklısın, Ölümün Bakiresi. Senin sözüne güvenmezdim. Ancak, anlaşmanın sana düşen kısmının yerine getirildiğinden emin olmanın bir yolu var." Tarek'e bir işaret yaptı ve Fae sağ elini kaldırdı. Avucunun ortasında, koyu altın rengindeki tenine karşı keskin bir Kan İşareti duruyordu.

"Ne yaptın sen?" diye fısıldadı dehşet içinde Fae'ye.

Tarık gülümsedi. "Bu bir Kan Bağı, *Majesteleri*."

"Gardiyanının sana ettiği yemine benziyor," diye araya girdi Alaric. "Kan Bağı, büyü bir garantiyle birlikte bir teslimiyet sözüdür."

Scarlett, "Yani büyü bir köleleştirme mi demek istiyorsun?" diye karşı çıktı.

Suikastçı Lord kayıtsızca omuz silkti. "Ya da sadece bir sadakat sembolü. Her şey algıyla ilgili sanırım."

"Bu bir seçim sayılmaz," diye tükürdü Scarlett. "Eğer ikinci seçeneği seçersem, Kan Bağı'nı kabul ettiğim zaman benden birinci seçeneği isteyeceksin. Her iki durumda da Callan'ın nerede olduğunu benden öğreneceksin."

Alaric hiçbir şey söylemedi. Beklentiyle ona baktı, görünüşe göre seçimini yapmasını bekliyordu. Birkaç dakika süren sessizlikten sonra içini çekti. "Karar vermen için sana biraz zaman vereceğim, Scarlett. Ama ben dönene kadar bir seçim yapmazsan, bunun bir sonucu olacak."

Eğilip yemek tabağını yerden aldı ve bir takırtıyla arabaya geri fırlattı. Başlığını kaldırıp Tarık'a kendisini takip etmesini işaret ederek çalışma odasından çıktı ve kapıyı arkalarından kapattı.

Scarlett tam bir sessizlik içinde yalnız kalmıştı. Bileklerini döndürdü. Shirastone'un sürekli ısırmasına karşı artık uyuşmuştu ve neredeyse hiç fark etmiyordu

Cildindeki sızı. Kolları saatlerce başının üzerinde asılı kaldığı için omuzları ağrıyordu ve taş zeminde oturmaktan kuyruk sokumu kemiği ağrıyordu.

Ne kadar zamandır burada olduğunu, uykuya dalıp çıktığını gerçekten bilmiyordu. Penceresi ve saati olmadığı için günün hangi saatinde olduğunu da bilmiyordu. Yiyecek seçeneklerine bakarak sabah olduğunu ve bunun da kahvaltı olduğunu tahmin edebilirdi ama Alaric oyun oynamaktan hoşlanıyordu. Kontrolünün bir parçası da sizin gerçekliğinizi kontrol etmeye çalışmaktı. Şu anda onun dünyasında sabah mı, öğlen mi, yoksa gece mi olduğuna o karar veriyordu. Bir parça mekanik ya da lanet olası güneş bile değil. Her şeyi o kontrol ediyordu.

Scarlett başını duvara yasladı ve Suikastçı Lord geri döndüğünde ona vermeyi uygun göreceği sonuca zihinsel olarak kendini hazırlamaya çalıştı. Bu iki seçenekten birini seçmektense ölmeyi tercih ederdi. Alaric bunu kesinlikle biliyordu ve düşündüğü cehennem her neyse, onu en temel seviyelerde kırmak için tasarlanmış olacaktı.

Tepside unutulmuş yemeğin kokusu ona doğru yayıldı ve midesindeki ağrıdan dikkatini dağıtacak bir şeyler düşünmeye çalıştı. Yemek yemeden daha uzun süre hayatta kalabilirdi. En azından öyle olduğunu düşünüyordu. Tam olarak ne kadar süredir burada olduğunu bilmediğinden emin olamıyordu.

Buna izin vermemeye çalıştı ama akıllı Sorin'e kaydı. Kocasına. Eşine. İkiz ateşi. Anılar karşısında gözlerini kapadı, zihninde onun yüzünü canlandırdı.

Mutlu olmuştu. Hemen değil. Ateş Mahkemesi'ne ilk geldiğinde, sersemlemiş bir halde yürümüş, hareketleri gözden geçirmiş ve kuru topraklarda boğulmamaya çalışmıştı. Ama sonunda, yanında o varken, yaşama *isteğine* geri dönen yolda yürümek çok güzeldi ve gerçekten mutlu olmuştu. Kalbi dolmuştu ve olduğu gibi sevildiğini hissetmişti. Maskeler yoktu. Sevgi ve kabul görmek için ondan hiçbir talepte bulunulmamıştı.

Onu bir daha görüp göremeyeceğini merak ediyordu. Kan İşareti'ni yürürlüğe koyduğunda ikiz alev bağlarını engelleyeceğini biliyordu. Onu son kez görebileceğini bile bile sınırı geçmesini izlemişti.

Scarlett, seni yıldızların geceyi sevdiği gibi seviyorum. Tüm karanlık boyunca.

Sözleri ona geri döndü ve gözlerinin arkasında yanan yaşlarla savaştı. Bunu yapabiliirdi. Sorin'in, Cyrus'un, Eliza'nın, Rayner'ın ve sevdiği herkesin Maraan Lordlarının üzerlerine yağdıracağı karanlıkta yaşamak zorunda kalmamaları için bu fedakârlığı yapabiliirdi. Anahtarları bulup Avonleya'ya girmemeleri için ne gerekiyorsa yapacaktı. Ailesi güvendedeydi. Önemli olan tek şey buydu. Sorin onun için gelecekti. Onu her zaman bulacağına söz vermişti ve bulamasa bile, güvende olduğu sürece bu fedakârlığa değerdı. O buna değerdı.

Kapının dışında ayak sesleri duyulana ve Suikastçı Lord zindandaki çalışma odasına geri dönene kadar ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Elinde üstü kapalı bir tabak vardı ve gözleri onunkilerle buluştuğunda kapağı geri çekerek patates, ekmek ve sırlı havuçla birlikte et suyuna bulanmış bir parça rostoyu ortaya çıkardı. Koku onu ele geçirdiğinde midesi guruldadı.

"Bana kararını söyler söylemez, bu senin canım." Patateslerin arasından bir parça et sürükledi ve kadının önünde çömelip eti havada tutarak dudaklarına götürürken bir çatal dolusu eti de yanında getirdi. "Eee?"

"Callan'a ya da sevdiğim diğer insanlara zarar geldiğini görmeden önce senin sonuçlarına katlanacağım," diye alay etti, yüzü alaycı bir zalimlik maskesine dönüşmüştü.

Alaric hayal kırıklığıyla iç geçirdi. "Şaşırdığımı söyleyemem. Elbette biraz direniş bekliyordum, özellikle de Juliette'in ölümünden sonraki yıl nasıl dayandığınızdan sonra."

"Onun adını ağzına alma," diye tükürdü Scarlett, ona ulaşmak için elindeki bağları sarsarak. Ama bu hareket onun dikkatini bileklerine çekti ve gözleri kızgınlıkla sol eline kaydı.

Suikastçı Lord dudaklarını büzdü. "*Bu* konuyu yarına kadar ele almayı planlamıyordum ama görünüşe göre şimdi tartışılması gerekiyor." Ayağa kalktı, masasına yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturmadan önce elindeki çatalı sertçe tabağa fırlattı. "Sen ona ait değilsin, Ölümün Bakiresi. Seni eğiten benim. Seni yetiştiren benim. Karnının doyduğundan, iyi olduğundan ve bakımının yapıldığından emin olan bendim. Sana bunca zamanı ve ilgiyi, kendini lanet olası bir Fae Prensine verebileceğini düşünmen için harcamadım."

"Ben sana emir verip dikte edeceğin bir yatırım değilim," diye hırlayarak cevap verdi, bakışlarını adamın üzerinde tutarak. "Kafeslerinize her zaman direndim ve

her zaman olacak."

"İşte burada yanılıyorsun canım," dedi masasının etrafında dönerken çok sessiz bir şekilde. Oturup bir tüy kalem aldı ve bir parşömen parçasına bir şeyler yazdı. Odaya bir hizmetkâr çağırıp onu kâğıtla birlikte göndermeden önce kukuletasını yerine taktı.

Hizmetçi gittiğinde, yüzünü artık ondan gizleme ihtiyacı hissetmediği belli olan kapüşonunu bir kez daha çıkardı ve kendine bir bardak likör doldurdu. Tekrar Scarlett'in yanına geldi ve bardağı dudaklarına götürdü. Scarlett dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı ve sıvının bir damlasının bile diline bulaşmasına izin vermedi.

"Gel bakalım canım. Susadığımı biliyorum," diye azarladı ve kendisi de bir yudum aldı.

"Su için, göt herif. İçki için değil."

Yüzüne inen tokadın acısı keskindi ve çarpmanın etkisiyle yanağının içini ısırdığı ağzında kan tadı aldı.

Alaric içkisini tekrar yudumlarken, "Şu lanet olası ağız," diye mırıldandı. Uzanıp Scarlett'in çenesini kavradı ve onu bir kez daha kendisine bakmaya zorladı. "Sana bazı şeyleri daha açık nasıl anlatabilirim bilmiyorum, Scarlett. Sen *benimsin*. Eliné öldürüldükten sonra seni yanıma aldığımdan beri benimsin; hatta ondan da önce. Senin geleceğine ben karar veririm. Ne yiyeceğine ben karar veririm. Ne giyeceğine ben karar veririm. Kiminle yatacağına ben karar veririm. Karnında büyüteceğin çocukların kim olacağına ben karar veririm. Kime hizmet edeceğinize ben karar veririm."

"Hayır," diye sıkılmış dişlerinin arasından ısırdı. "Ben senin sahip olduğun bir mülk parçası değilim."

Çenesini kavrayan parmaklar onu morartacak kadar sıktı. "Sen benim malımsın, Scarlett Monrhoe. Sana sahibim. Başka hiç kimse, hele bir Fae pisliği hiç değil. Onun senin ikiz alevin olması umurumda değil. Onunla evlenmiş olman da umurumda değil, ki evlendiğinden şüpheleniyorum. Bunların hiçbirisi önemli değil. Sen hâlâ benimsin ve istediğimi yaparım." Kendini ayağa kaldırırken kadının başını duvara doğru itti ve kalan alkol bardağının tamamını devirdi. "Juliette öldükten sonra sana karşı hoşgörülü davrandım. Yapmam gerekenden daha fazlasını yapmana izin verdim ama yas tutmana da izin verdim. Bir çocuk gibi öfke nöbeti geçirmene izin verdim."

"Onun öldürülmesine izin verdin! Ona da aynı şekilde yatırım yaptın," diye bağırdı Scarlett. Juliette'in hâlâ yaşadığını bilmesi önemli değildi. Daha yüce bir amacı olduğunu bilmesi ve şimdi bunu gerçekleştiriyor olması önemli değildi. O yıl

tam bir cehennemdi. Bu ölüm yüzünden katlandığı şeyler ölümsüz hayatının geri kalanında peşini bırakmayacaktı.

Alaric tiksintiyle homurdandı. "Juliette ve Nuri senin güvende olduğundan emin olmak için eğitildiler. Sana asla söylenmedi. Sana tek kelime bile etmemeleri için bir büyü yapıldı. Hayatına soktuğum *herkesin* tek amacı senin hayatta kalmanı sağlamaktı."

Scarlett, "Yalan söylüyorsun," diye öfkeleni, ama bunu söylerken bile onun yalan söylemediğini biliyordu. Söylediği her şey mantıklıydı ve yapbozun parçalarının yerine oturması gibiydi. Neredeyse on yıl boyunca saklanmış ve dünyadan uzak tutulmuştu. Sadece Cassius, Juliette, Nuri ve özel korumaları onunla iletişim kurmuş ve kim olduğunu biliyordu. Her şeyi Alaric ayarlamıştı. Hayatındaki neredeyse her şeyi, sanki gerçekten onun geleceğine karar veriyormuş gibi planlamıştı. Ama bu doğruysa...

Gözleri onunkilere kaydı. "Sen. Annemin, Eliné'nin ölümünü sen ayarladın."

Dudaklarında zalim ve kurnaz bir gülümseme belirdi ve ona bakarken başını eğdi. "Seni güvende tutmak için ortadan kaldırılması gerekiyordu. Fae prenslerinin ondan çoktan vazgeçtiğini sanmışım ama yanılmışım. Ateş Prensi ve Sarayının onun için gelmeye çalıştığı haberini aldığımda, seni bulacak kadar yaklaşımlarının an meselesi olduğunu biliyordum. Yani, evet. Dracon'ı onu öldürmesi için tuttum. Aslında, bunu yaptığında onunla birlikte sokaktaydım. Sonradan öğrendiğime göre, büyüünüz toniğiniz için fazla geldiğinde üçünüzü de Fae topraklarına götürmeyi planlıyormuş. Yani gerçekten de eninde sonunda yapılması gereken bir şeydi," dedi omuz silkerek.

"Seni lanet olası pislik," diye bağırdı Scarlett, adam annesi hakkında böyle küstahça konuşurken yanaklarından birkaç damla gözyaşı süzüldü. Eliné'nin öz annesi olmadığını biliyordu, ama onu büyüten ve ona bakan kadın oydu. Onu bir anne gibi seven kadındı. Suikastçı Lord'un ondan acımasızca aldığı başka biriydi.

Kapı çalındı ve Alaric cevap vermek için odayı geçti. Kapıyı iterek açtığına Mikale Lairwood yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtışla içeri girdi. Suikastçı Lordu döndü ve ona doğru geldi. Onun önünde çömelerek, "Seni kırmak için ne gerekiyorsa yapacağım, Scarlett Monrhoe. Aslında benim **malım** olduğunu öğrenmen için ne gerekiyorsa yapacağım. Sana sahibim. Kafadaki her saç teli ve vücudundaki her damla

Damarlarında Avonleyan kanı var. Ve eğer seni kontrol altında tutmak için bir kafeste tutmam gerekirse, bunu yapacağım."

Alaric ayağa kalktı ve cebinden bir anahtar çıkararak, bileklerindeki zincirleri başının üzerindeki çubuğa sabitleyen asma kilidi açtı. Alaric, zinciri sıkıca kavrayarak kollarını indirmesine izin verince, Scarlett omuzlarındaki ağrıdan dolayı yüzünü buruşturdu. Onu zincirden tutarak ayağa kaldırdı ve uzun süre hareketsiz kaldığı için bacakları tutmaz olunca, kolunu beline dolayarak onu sabitledi.

Scarlett onun elinden kurtulmaya çalıştı, ama oturmaktan, aç ve susuz kalmaktan dolayı fazla bir şey yapamayacak kadar güçsüzdü. Alaric, "Aptal olma," diye azarladı.

"Sana ne?" diye karşılık verdi, ağırlığını tekrar taşımaya alışmak için ayak bileklerini yavaşça döndürdü.

"Yatırımlarıma önem veririm ve mülkümle ilgilenirim," dedi usulca kulağına. "Sen her ikisinin ve ruhunun kırılmasına ihtiyacım olsa da, fiziksel bedeninin sağlam olmasına ihtiyacım var." Mikale'nin bedenini de ona teslim etmeden önce zinciri ona uzattı. "Sabah olmadan bir karar verirsen Mikale'ye haber ver, seni hemen bana getirsin."

Alaric onlara sırtını dönüp masasının arkasına oturdu ve bazı evrakları kendine doğru çekerek okumaya ve kenarlarına notlar almaya başladı.

Mikale, "Gel yavrum," diye mırıldandı, onu yanına yatırdı ve kolunu beline doladı.

Alaric onu kapıya doğru çekerken Scarlett hiçbir şey söylemedi. Ama odadan çıkmadan önce Alaric tekrar konuştu.

"Oh, ve Mikale?"

Mikale durakladı, omzunun üzerinden baktı.

"Onu gözünün önünden ayırma," dedi Alaric, sesi alçak ve tehlikeliydi. "Onu tekrar kaybedersen, üzerindeki haklarından vazgeçmiş sayabilirsin."

Bu sözler üzerine Mikale'nin yüzünde öfke belirdi. "Bunu yapamazsın," diye tısladı. "Onu çoktan becerdim. Onu çoktan sahiplendim. Kutsanmış bir iddiayı iptal edemezsin. Bu bizim halkımızın yasasıdır."

Alaric sandalyesinde arkasına yaslandı ve ellerini kolçakların üzerine koydu. "Onu sahiplenmiş olabilirsin ama onu sana ilk verenin ben olduğumu unutuyorsun. Onun artık senin olduğunu düşünme hatasına düşme Mikale. Balam onu senin için iki kez korumak zorunda kaldı. Üçüncü kez gerekirse

O zaman, her ne şekilde olursa olsun, ki bu durumda bu senin ölümün olacaktır, hak talebinden vazgeçilmesini sağlayacağım."

Bu bilgi üzerine Scarlett'in nabızı hızlandı. Alaric'ten kurtulamayabilirdi, ama Mikale'den kaçabilirse, Alaric onun yerine Mikale'nin icabına bakabilirdi. Tabii önce kendi başına yürüyebilmeliydi, ama bu konunun dışında bir şeydi.

Mikale, Suikastçı Lord'un sözleri karşısında öfke içinde kaynıyordu.

"Emrettiğiniz gibi onu sabah geri getireceğim," diye cevap verdi sıkılmış dişlerinin arasından. Alaric kâğıtlarının üzerine eğilerek, "Bu akıllıca olur," diye cevap verdi karanlık bir sesle.

Bir kez daha.

Mikale onu kabaca çekiştirerek çalışma odasından çıkardı ve kapıyı arkalarından çarptı. Onu koridordan merdiven boşluğuna doğru sürüklerken hiçbir şey söylemedi. Scarlett nerede olduklarını biliyordu. Bu koridorlarda sayamayacağı kadar çok yürümüştü. Kardeşliğin özel kanadına çıkan merdivenleri tökezleyerek çıktı, Mikale'in büyük kızgınlığı içinde ayak uydurmaya çalışıyordu.

"Sana bu kadar değer veriyorsa, seni daha iyi beslemesi gerekirdi," diye mırıldandı içinden ve onu kucaklayıp merdivenlerden yukarı taşıdı. Nuri'nin odasının önünden geçtiler, sonra Cassius'un kiyle birlikte kendi odasının önünden. Dehşet içinde Juliette'in odasının önünde durdu ve onu ayaklarının üzerine yatırdı. Bambaşka bir nedenden ötürü bacakları neredeyse tutmuyordu.

"Hayır," diye fısıldadı kalın kalın yutkunarak. Juliette'in hâlâ Cadı Krallığı'nda bir Kahin olarak yaşaması umurunda değildi. O kapının ardında çok fazla travma gizleniyordu.

Mikale durakladı, kapının kilidini açtı ve omzunun üzerinden baktı. "O halde bir seçim yaptın mı, evcil hayvanım? Seni bu kadar çabuk Suikastçı Lord'a geri götürmem gerekiyor mu?"

"Başka bir odada kalabilirim," diye mırıldandı sesini bularak.

"Haklısınız. Yapabiliriz." Yüzünü tamamen ona döndü. "Kan Bağını kabul ettikten sonra benimle birlikte eve gelebilir ve şimdilik orada ikamet edebilirsin. Bütün bunlar hemen halledilebilir." Scarlett, tekrar bu duruma düştüğünü, hiçbir seçeneğinin kalmadığını, kendini anlamsızca bir kafesin parmaklıklarına attığını tam olarak kavrayamayarak sessiz kaldı. "Ne olacak, evcil hayvanım?"

"Kapıyı aç," diye fısıldadı, derin bir nefes aldı ve kilidin klik sesini duyunca gözlerini kapattı.

Mikale zinciri sallayarak onu ileriye ve odaya çağırdı. O ve Nuri, Juliette'in ölümüne izin verdikleri için ceza olarak Juliette'in tüm kişisel eşyalarını odadan bizzat temizlemişlerdi. Artık sadece standart bir yatak odası sütiydi ama anılar burada gizleniyordu. Üçünün kocaman yatağına yayılmış, iş taleplerini gözden geçirdikleri ya da kitap okudukları anılar. Gece geç saatlere kadar süren konuşmalar ve kahkahalar. Konuşulan korkuların ve paylaşılan hayallerin anıları.

Mikale onu banyo odasına doğru çekmeye başladığında, topuklarını sıktı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Suikastçı Lord'un malı olabilirsin ama benim karım olacaksın. Güzel Fae evlilik gelenekleri bizim için hiçbir şey ifade etmiyor. Yine de benim olacaksın ve ben evcil hayvanlarımı mümkün olan en sağlıklı halleriyle severim; buna geçen haftanın çöpü gibi kokmamak da dahil," diye cevap verdi Mikale, küvetin üzerine eğilip soğuk musluğu açarak. "Ancak, sen daha iyi seçimler yapmaya başlayana kadar seni... rahatsız etmem için talimat aldım."

Küvet soğuk suyla dolarken Scarlett sessizdi, Mikale vücudunu hâlâ süsleyen cadı derilerini çözmeye başlarken Scarlett'in bileklerindeki zincirleri sıkıca tutuyordu. Küvet neredeyse dolduğunda, bir hizmetçi elinde çeşitli sabunlar ve havlularla görüldü. Ardından bir çift makasla öne çıktı.

Scarlett irkilerek geri çekildi. "Kesinlikle olmaz," dedi ve Mikale'nin göğsüne doğru geri çekildi.

Hizmetçi gözlerini yere indirmiş, Mikale'den gelecek talimatı beklerken durakladı. Scarlett'in kulağına konuşmak için eğildi, zinciri tutmayan eli Scarlett'in önünü sararak kışını kasıklarına bastırdı. "Evcil hayvanım, bu zincirleri bileklerinden ya da ayak bileklerinden çıkarmayacağım, bu yüzden giydiğin her neyse onu çıkarmanın başka yolu yok. Ya onun çıkarmasına izin verirsin ya da seni yatak odasına geri götürür ve vücudundan çıkarmak için çok daha yaratıcı yollar bulabilirim."

Scarlett homurdandı ama bir kez daha hizmetçiye doğru ilerledi. "Görünüşe göre bu iş için sana ihtiyaç yok, çıkarken kapıyı kapatabilirsin," diye alay ederken, hizmetçi onun değerli cadı giysisini kesmeye başladı. Malzeme kılıç ve hançer darbelerine dayanacak şekilde tasarlandığı için yavaş ilerliyordu, bu yüzden bir çift makas fazla ilerleme kaydetmiyordu.

Mikale homurdandı. "Suikastçı Lord seni gözümün önünden ayırmamam gerektiğini söylediğinde dinlemedin mi? Bu hatayı bir daha yapmayacağım." Onun

Bunu söylerken sesi kararmış ve kaygı verici bir hal almıştı ve Scarlett omzunun üzerinden bakarak onun kara gözlerindeki öfkeyi gördü.

"Zavallı küçük lordling," diye mırıldandı. "Kaçışım yüzünden birinin başı belaya mı girdi?"

Mikale küçümseyerek baktı. "Dikkatli ol, evcil hayvanım. Nasıl olacağına ben karar veririm.
geceniz rahatsız geçecek."

Hizmetçi cadı kıyafetini yavaşça vücudundan kesmeye devam ederken banyo odasını sessizlik kapladı. Birkaç uzun dakikadan sonra, son kesim yapıldı ve kadın onların önünde çırlıçıplak durarak kendini olabildiğince örtmeye çalıştı. Mikale öne çıktı ve onu kollarına alarak küvetin içine indirdi. Ayak bileğindeki prangalar yüzünden bacağını küvetin kenarından kendi başına kaldırması mümkün değildi. Hizmetçi vücudunu yıkamaya başladığında buz gibi suyun içinde titremeye başladı. Şirastonun metalinin tenine değmesi bir başka dondurucu ısırik daha ekledi. Saçlarındaki sabunu durulamak için başını suya daldırıp geri çıktığında dişleri takırdıyordu.

Hizmetçi, Mikale'nin onu küvetten çıkarıp ayağa kaldırması için yol açmak üzere ayağa kalktı, ardından saçlarındaki suyu sıkarak onu havluyla sildi. Hizmetçi uzun saçlarını sırtından aşağıya doğru örmeden önce taramaya devam ederken çıplak durmaya zorlandı.

"O zaman buradaki plan tam olarak nedir? Giysilerimi nasıl geri alacağım?" Scarlett gıcırdayan dişlerinin arasından konuşmayı başardı.

Mikale, havlu yığınının altında duran katlanmış siyah bir giysiye doğru başını sallayarak, "Suikastçi Lord bunu düşünmüş," dedi. "Her ne kadar seni bu şekilde yatağa atmayı tercih etsem de, sen Kan Bağını kabul edene kadar seni bir daha becermeme izin verilmediğini öğrendim." Scarlett bu bilgi karşısında sırtıttı. "Kendini beğenmiş gibi bakma, evcil hayvanım. Dokunmak sınır dışı sayılmadı."

Hizmetçi siyah giysiyi kapıp açarken dudaklarındaki kendini beğenmiş sırıtış kayboldu. Mikale onu sabit tuttu ve kadın siyah kumaşın içine girdi. Hizmetçi elbiseyi vücudundan yukarı çekerek omuzlarından bağladı ve iki askı oluşturdu. Elbise neredeyse yere kadar sarkıyordu ve askılar göğsünü bolca gösteren bir yaka oluşturuyordu. Kumaşın kendisi ince ve kısmen şeffaftı.

Cadı kıyafeti içinde kirli kalmayı ve iğrenç kokmayı tercih ederdi.

Hizmetçi işini bitirdiğinde, banyo odasından çıkmadan önce Mikale'ye küçük bir selam verdi. Mikale zincirinden çekerek onu Juliette'in yatak odasına götürdü ve pencerenin yanındaki küçük masaya oturttu. Juliette tanıdık manzaraya baktı. Odaları Sendika'nın ana caddelerinden birine bakan Fellowship'in ön tarafına bakıyordu. Görünüşe göre gece yarısı olmasına rağmen cadde hâlâ kalabalıktı. Ne de olsa günah ve kötülük karanlıkta geliyordu.

Mikale küçük bir bardak su doldurup ona uzattığında dikkati tekrar Mikale'ye çekildi. Kadın şüpheyile ona bakarak bardağa uzandı.

"Bu sadece su, evcil hayvanım. Suikastçı Lord'un size söylediği gibi, büyüünüzün bastırılmasını istemiyoruz. Asla istemedik."

Suyu açgözlülükle içerken gözlerini Mikale'nin gözlerinden ayırmadı, daha fazlası için can atıyordu. Su sürahisine hâlâ neredeyse doluydu ve Mikale alaycı bir şekilde gülümseyerek onun sürahiye baktığını fark etti. "Daha fazlasını almak için ne yapman gerektiğini biliyorsun."

Kaşlarını çattı ve elleri soğuktan titrerken, bardağını açıkça reddederek ona geri uzattı. Ocakta küçük bir ateş yanıyordu ama etrafı ısıtacak kadar büyük değildi.

Mikale hayal kırıklığı içinde içini çekti. "Kazanamayacaksın, evcil hayvanım. O her zaman kazanır."

"O kazanmadan önce ben öleceğim," diye karşılık verdi.

"Hayır, yapmayacaksın. Çünkü o seni canlı istiyor," dedi Mikale ve onu yatağa götürdü.

Yorganı geri çekti ve ona içeri girmesini işaret etti. Kışının altındaki yumuşak yatağı görünce neredeyse inleyecekti. Bacaklarını yukarı çekti ve başının altındaki yastığın tadını çıkararak arkasına yaslandı. Kim bilir kaç gün boyunca taş zeminde oturduktan sonra, bu saf bir mutluluktu.

Mikale onun üzerine tırmanıp yanına uzanana kadar, o lanet zincir hâlâ sıkıca avucunun içindeydi.

"Hayır," diye bağırdı dehşet içinde. "Seninle aynı yatağı paylaşmayacağım."

"Bu konuda seçme şansın yok," diye yanıtladı Mikale, yorganı yukarı çekerek.

Tartışmak istedi ama battaniyelerin sıcaklığı dilini tuttu. Mikale bir kolunu onun etrafına sarıp kalçalarının beşiğine doğru çekerek onu kendine yaklaştırdığında, o da kendini onun sıcaklığından uzaklaştıramadı.

Bunun ne olduğunu biliyordu. Suikastçı Lord sizi o kadar mutsuz etmekte ustaydı ki küçük şeylerden vazgeçmeye başladınız. Küçük tavizler ve küçük istisnalar yapmaya başladınız, böylece büyük istek geldiğinde, zaten o kadar çok şeyden vazgeçmiştiniz ki, son sıçrama artık o kadar büyük görünmüyordu. O bir manipölasyon ustasıydı.

Ama aynı zamanda onu bu manipölasyon konusunda eğitmişti, bu yüzden şimdi bu bir irade savaşına dönüşecekti. Ve uzuvları onu saran sıcaklıkla ıslanırken, kazanacağına ve sonundan önce onu öldüreceğine yemin etti. Şimdilik gözlerini kapadı ve yıldızları görebileceğı karanlığı memnuniyetle karşıladı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 8

OceanofPDF.com

SORIN

S Luan onları dünyadaki bir yarıktan içeri çekerken, Orin kendini bir ormanda ağaçlarla çevrili buldu. Ay yaprakların arasından süzülerek hafif kar tabakasını parlatıyor ve bazılarını aydınlatıyordu.

Çevresinde. Yavaş bir daire çizerek döndü ve tam olarak nerede olduklarını anlamaya çalıştı.

"Eliza," diye seslenerek generalini yanına çağırdı. "Nerede olduğumuzu biliyor m u s u n ?"

Kadın tökezleyerek ona doğru geldi ve adam onu ayakta tutmak için kolundan tuttu.

Sikeyim.

Hepsinin burada büyülerini kaybetmenin etkisiyle sersemlemiş olacaklarını unutmuştu.

Diğerlerine bir göz attı. Cyrus iki büklüm olmuştu ve kusmamak için elinden geleni yapıyor gibiydi. Rayner bir ağaca yaslanmıştı. Buradaki duman ve küllerin arasında hâlâ hareket edebiliyordu ama onları kullanamayacaktı ve daha hızlı zayıflayacaktı. Solgundu ve nefes alış veriş düzeni düzensizdi. Luan kolunu Arianna'nın beline dolamış, başı omzuna doğru düşerken Leydi'nin tüm ağırlığını destekliyor ve pelerinini sıkıca kendine sarıyordu. Toprak Prensi onun bakışlarıyla karşılaştı, dudakları acımasız bir çizgi oluşturdu.

"Sen iyi misin?" Sorin ona sordu.

Bir kez başını salladı. "Herkesi koğuşların arkasına götürmeliyiz. Belki de ölümlüler nerede olduğumuzu biliyordur."

"Sloan ve ben ileride keşif yapıp tünel sisteminden ne kadar uzakta olduğumuzu bulacağız. Bu hepinize uyum sağlamanız için zaman kazandıracak," dedi Finn.

Sorin başıyla onaylayarak Eliza'yı başka bir ağacın yanına götürdü ve karın pelerinine işlemlerini engellemek için çantasını yere indirmesine yardım etti. "Bunun olacağını bilsem bile hazırlıklı değildim," diye mırıldandı.

Sorin cevap olarak hiçbir şey söyleyemedi. Yaklaşık dört yıl önce ölümlü topraklara ilk geldiği zamanı hatırladı. İlk beş gününü Toreall'daki bir mağarada, büyüsünün parmaklarının ucunda olmamasına alışmaya çalışarak geçirmişti. Ruhunun bir parçasına erişememek gibi bir şeydi bu. Büyülerini kullanabilmek Fae'ler için yemek yemek ve nefes almak kadar önemliydi. Gün boyunca Mahkemeler'de bu gücü kullanamamak, gücü başka bir çıkış noktası aramaya iter ve Scarlett'in tonik aldığında yaptığı gibi, bir Fae'yi dengesiz hale getirirdi. Kişinin büyüsüne hiç erişememesi ise başlı başına farklı bir işkenceydi.

Sorin gecenin karanlığında, "Cassius'u bulduğumuzda, eğer isterseniz hepinizin büyüye erişebilmesi için bir iksir hazırlayabilir," dedi.

"Siktir et," diye tısladı Cyrus. "Yüce Cadı'nın yanınızda getirmeniz için biraz demlediğini söylemişsiniz."

"Evet," diye onayladı Sorin. "Ama onlar acil durumlar için."

"Bu oldukça büyük bir acil durum gibi görünüyor. Şu anda hiçbir yere yürüyemeyiz," diye karşılık verdi Cyrus ve sonunda pes edip dizlerinin üzerine çöktü.

"Oraya vardığımızda Cassius biraz hazırlayacak, ama onu içerken uzun uzun düşünmelisin. Scarlett'in tonikten arınmak zorunda kaldığında neler yaşadığını görmedin. Hazel bundan daha kötü olacağını ve sihrine erişim sağlayan bir şeye bağımlı olmanın, onu bastıran bir şeye bağımlı olmaktan daha kısa süreceğini söyledi," diye uyardı Sorin.

"Siktir git, Sorin. Elinde o lanet yüzük var," dedi Cyrus acı acı.

"Üç yıl boyunca sihrim olmadan yaşadım, Cyrus. Neler yaşadığını çok iyi biliyorum."

"Yeter," diye araya girdi Luan. "Sizler Fae savaşçılarısınız. Öyle davranmaya başlayın." "Bunu parmağında yüzük olan biri söylüyor," diye tükürdü Cyrus ona.

"Bunu takmak seni daha iyi hissettirecek mi, Faeling?" Luan onunla alay etti. "Senin için çok mu rahatsız?"

"Senin de canın cehenneme, Luan," diye hırladı Cyrus, ayağa fırladı ve açıkça prene ateş etmeyi planlıyordu.

Sorin kolundan tutarak onu durdurdu. "Enerjini sakla, Cyrus. Cassius iksiri hazırladığında, onu alıp almayacağına ve ne sıklıkta alacağına o zaman karar verebilirsin. Ben senin bakıcın değilim ama oraya varana kadar dayanmalısın."

Cyrus kolunu Sorin'in elinden çekip aldı ve Eliza'nın yakınındaki bir ağaca doğru ilerleyerek kendi çantasının üzerinde yere kayd. Aralarına sessizlik çökmüştü. Tek ses hafif bir esintiyle hışırdayan ağaçlar ve orada burada öten bir baykuştı. Diğer ölümsüzler aşırı rahatsızlıklarını kontrol altına almaya çalışırken Sorin, Luan ve Callan ile birlikte nöbet tutuyordu. Onları sıcak tutmak için yanlarında birkaç küçük ateş yaktı ve Arianna'ya da ara sıra sıcaklık dalgaları gönderdi. O gülünç hafif kıyafeti giymekte ısrar etmişti ama bu, damarlarında büyüyen büyülü gerilimin bir kısmını serbest bırakmak için mükemmel bir bahaneydi.

Neredeyse yarım saat sonra, dalların kırılma ve çalıların hışırdama sesleri Sorin ve Luan'ın büyülerini çağırmasına neden oldu. Sorin'in parmak uçlarında alevler dans ederken, Luan'ın elinde uzun, kalın bir sarmaşık büyüdü, vurmak için bekleyen bir kırbaçtı. Finn ve Sloan bir an sonra ortaya çıktı.

"Buradan yaklaşık yarım mil ötede bir tünel var," diye açıkladı Finn, Callan'ın yanında durarak. "Başarabilecek misiniz?" Yerde oturan Fae'ye endişeyle baktı.

"Tünele ulaştığımızda, güvenli ev ne kadar uzakta olacak?" Luan Arianna'nın ayağa kalkmasına yardım ederek sordu. Şekil Değiştiren hafifçe sallandı ama kendi başına ayakta kalmayı başardı. Luan yine de koluyla onu desteklemeye devam etti. Beta'ya bir şey olursa tanrılar onlara yardım etsin. Stellan kız kardeşinin ölümüne karışan herkes ölene kadar durmayacaktı. Sorin'in, Arianna'dan arkasından iş çevirmesini istediği için Şekil Değiştiren Alfa'yla başı zaten yeterince beladaydı.

Finn ensesini ovuşturarak, "Söylemesi zor," diye cevap verdi. "Tünellerin bu bölümünde kaç kez bulunduğumuzu bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar sayabilirim."

Sloan onun yanında alaycı bir kahkaha attı. "Tünellerin bu bölümünde bulunduğumuz tek zamanın, onun lanet olası kaleye fark edilmeden nasıl girdiğini anlamaya çalıştığımız zaman olduğuna eminim."

Eliza ağacın dibinde oturduğu yerden, "Hadi yola koyulalım," dedi. "Güneş doğmadan önce o depoda olmamız gerek. Karanlığı boşa harcıyoruz."

Sorin onun ayağa kalkmasına yardım etmek için açıklığı geçerken daha fazla aynı fikirde olamazdı. Onu Rayner'a yaslanmış halde bırakıp Cyrus'a doğru ilerledi ve bir el uzattı. "Bunu anladın mı?" diye sordu erkeğe sessizce, onu ayağa kaldırdığında.

Cyrus çenesini sıkarak, "Bu bizim sınırimıza yakın bir yerden geçmemize hiç benzemiyor," diye cevap verdi.

Bu doğrudu. Fae bölgesine ne kadar yakın olurlarsa, büyülerinin bastırılmasının yarattığı gerginliği o kadar az fark ediyorlardı. Gece Çocukları ile konuşmak için karşıya geçtiklerinde, bu pek fark edilmemişti. Ama burada? Herhangi bir Fae sınırından kilometrelerce uzakta?

"Bunu üç yıl boyunca yaptığına inanamıyorum," diye homurdandı Cyrus.

"Gittikçe kolaylaşıyor ama ilk hafta canına okuyor," diye onayladı Sorin acımasızca, omzuna vurarak.

Finn, Sloan ve Callan ağaçların arasına doğru ilerledi. Luan ve Arianna, Veliaht Prens'i korumak için Toprak Prens'i'nin büyüüne ihtiyaç duyulması ihtimaline karşı onların arkasındaydı. Sorin, kimsenin geride kalmadığından emin olmak için arkadan gelirken İç Divan'ın önden gitmesini sağladı.

Finn ve Sloan'ın tünele ulaşması iki kat daha uzun sürmüştü, gruptaki Fae'lerin etkisiz hale gelmesi nedeniyle daha yavaş hareket etmek zorunda kalmışlardı. Sorin ve Luan büyülerini korumuş olabilirlerdi ama Fae duyuları ölümlü formlarına geçişle birlikte burada hâlâ susturulmuştu. Dikkatli bir şekilde hareket ettiler, avlandıklarına ya da takip edildiklerine dair herhangi bir işaret için işitme ve görme duyularını zorladılar. Yeraltı geçidinin karanlığına girdiklerinde, Sorin onlara yol göstermesi için yumuşak, parlayan birkaç alev topu yaktı. Tünel üç ayrı yöne ayrılana kadar oldukça düz bir şekilde devam etti.

"Ne taraftan?" Arianna, yeteneklerinin eksikliğine onun Court'undan daha hızlı alışıyor gibi görünerek sordu. Bu mantıklıydı. Buradaki herkesten daha yaşlıydı ve yeteneklerine erişememeye çabucak uyum sağlamayı öğrenmek için daha fazla on yılı vardı.

"Batıya, denize doğru gitmemiz gerekiyor," diye akıl yürüttü Sorin. "Ya düz devam etmemiz ya da sağdaki geçidi kullanmamız gerektiğini düşünüyorum."

Gruptan anlaşma mırıltıları geldi ve sonunda Sorin doğru geçidi kullanma kararı aldı. Batıya doğru gitmeye devam ederlerse, eninde sonunda rıhtıma ulaşmaları gerekecekti.

Onun kokusunu aldığında geçitte sadece birkaç dakika geçirmişlerdi ama bir şey söyleyemeden Sorin yüzüstü kayalık duvara fırlatıldı, yanağında bir kesik açıldı ve omurgasına bir hançer saplandı.

"Bu sahne çok tanıdık geliyor Ateşin Oğlu," diye mırıldandı ipek ve bal rengi bir ses kulağına. "Şüphelenmeyen bir Fae piçine gizlice yaklaşıyorum."

Sorin, silahların kınlarından çekildiğini duyunca arkadaşlarına, "Kimse kıpırdamasın," diye hırladı.

"Neden bu kaltağın peşinden gitmiyoruz?" Cyrus talep etti.

"Çünkü o Nuri," diye yanıtladı Eliza, Rayner'ın yanından çekilip kılıcını tekrar sırtındaki kınına sokarken. "O Ölümün Gölgesi." "Döndüğünde seninle biraz eğleneceğimizi söylemiştim,"

Nuri Sorin'in kulağına mırıldanarak hançeri boğazının yan tarafına doğru kaydırıldı. "Öyle yaptın Nuri'ciğim, ama görünüşe göre benim Sorin cevap olarak alay etti.

Nuri sadece bir kahkaha attı. "Beni tek başına alt edemeyeceğini bildiğin için getirdiğin destekten mi bahsediyorsun?"

Sorin bu ima ve meydan okuma karşısında homurdandı. "Bu teoriyi başka bir zaman test etmemiz gerekecek, Gecenin Kızı. Scarlett için buradayız."

Nuri onu tuttuğu yerden bırakırken Sorin hançerin boğazından çıktığını hissetti. "O seninle değil mi?" Etrafındaki arkadaşlarına baktı, belli ki o gümüş saçları arıyordu.

Sorin başını salladı. "Hayır. O bizden alındı. Birkaç gün önce."

Nuri uzandı ve kapüşonunu geri çekti. Alevlerin yumuşak parıltısı, bal rengi gözlerinde dans eden öfkeyi seçmesine izin verdi. "Tek bir görevin vardı, seni pislik. Ne oldu lan?"

"Belki de açıklamalar ve saç örgüsü, bazı koğuşların arkasına geçene ve Cadı bize lanet olası sihrimizi geri verecek bir iksir hazırlayana kadar bekleyebilir?" diye tünelin aşağısından Cyrus'un sinirli sesi geldi.

"Sen de kimsin lan?" Nuri, Cyrus'la yüzleşmek için dönerken ses tonundan gerçekten umursamadığı anlaşılıyordu.

"Şu anda senin dırdırını dinleyecek havada olmayan biri," diye karşılık verdi.

Nuri'nin dudağı geriye doğru sıyrıldı ve dişleri uzadı. "Dikkatli ol, Fae piçi, senin kanından oldukça hoşlanmaya başladım."

Cyrus ona sırtıttı. "Tatlım, onu zorla almak zorunda kalacaksın." "Tanrı aşkına," diye mırıldandı Luan ölümlülerin yanındaki pozisyonundan. "Şu lanet olası güvenli eve gidebilir miyiz? Artık burada olduğuna göre, diğer müttefiklerimizle buluşabilmemiz için yolu bildiğini varsayıyorum. Kımılada, vampir."

Nuri gözlerini Toprak Prensi'nin üzerinde bir aşağı bir yukarı gezdirdi. Bu tavır Scarlett'in yapacağı bir harekete o kadar benziyordu ki, Sorin'in göğsü bu hareket karşısında gerildi. Hınzır bir sırıtış ağzının kenarlarını yukarı kaldırdı ve başını yana eğdi. "Senin kim olduğunu bilmiyorum ve umurumda da değil. Bildiğim tek şey, bana bir daha emir vermeye kalkarsan, kanının tadına bakacağım ve bunu yaparken vücut parçalarını keseceğim."

Luan onunla alay etti. "Küçük Gece Çocuğu egolarına ayıracak vaktim yok. Buraya tek bir şey yapmak için geldim ve anladığım kadarıyla siz görevimizi tamamlamak için çok önemlisiniz. Ya hizaya gelersin ya da-"

"Lanet olsun," dedi Sorin öfkeyle. Cyrus ve Nuri'nin karşılaşmasının bir kâbus olacağını biliyordu. Nuri ve Luan'ın çarpışacağını hesaba katmamıştı. Toprak Prensi ile Ölümün Gölgesi'nin arasına girdi. "Nuri, güneş doğmaya başlamadan önce güvenli bir şekilde koğuşların arkasında olmamız gerekiyor. Bize gizlice yaklaştığına göre tünelleri Callan'ın muhafızlarından daha iyi bildiğini varsayabilirim. Scarlett'in hatırı için, lütfen bizi Cassius'la buluşabileceğimiz ve lanet olası karımı nasıl geri alacağımızı bulabileceğimiz güvenli eve götürebilir misin?"

Nuri bu söz üzerine nefesini tuttu, eldivenli eli siyah altın evlilik yüzüğünün parmağını süslediği sol elini kavradı. "Sadece eş mi yoksa...?"

"İkimiz de ikiz alev İşareti taşıyoruz," diye onayladı. "Tamamlamamız gereken bir Deneme kaldı ve bağımız Meshedilebilir."

Bunun üzerine Nuri'nin yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı ve keskin bir ısıklık çaldı. Geldikleri yoldan arkalarında bir çocuk belirdi. Sorin onu hemen Malachi olarak tanıdı; Scarlett onu Kara Sendika'daki yetimlerle tanışmaya götürdüğünde tanıştığı, omzunda bir çip olan genç bir çocuktı. Küçük kardeşi kaybolan yetimlerden biriydi, muhtemelen ölmüştü ve muhtemelen Nuri gibi safkan Gece Çocukları oldukları için ölmüşlerdi.

"Bunları da yanımızda götürüyoruz Malachi," dedi Nuri. "Arkadan gel. Sen ne yapacağını biliyorsun."

Nuri, Sorin'in onu takip etmesi için başını sallayıp geldikleri yoldan geri dönerken çocuk başıyla onayladı. Sorin onun yanına ilerledi ve omzunun üzerinden bakarak herkesin orada olduğundan emin oldu. Geçitlerin ikiye ayrıldığı alana vardıklarında Nuri düz gideni takip etmek istedi ama tünele adım atmadan önce Luan onlara durmaları için seslendi. Sorin'in yanına gitti ve "Haritanı çıkar Aditya. Genel olarak hangi bölgede olduğumuzu görmem gerek."

Nuri ona bir kez daha baktı. "Bunun kim olduğunu gerçekten bilmem gerekiyor, Sorin."

"Azrael Luan ile tanışın. Kendisi Toprak Sarayı'ndan," diye yanıtladı Sorin, alevden bir cepten haritayı çağırarak.

Ne demek istediğini anlayan Nuri'nin gözleri parladı. Tüm Fae'lerin ölümlü topraklardaki Fae Kraliyetini tanımlamasını engelleyen büyü sayesinde Luan'ın Toprak Prensi olduğunu açıkça söyleyememişti.

Sorin haritayı açarak, "O aynı zamanda bir Gezgin ve tam olarak nerede olduğumuzu bilerek, ihtiyacımız olduğunda bizi buraya geri götürmek için hazırlıklı olabilir," diye devam etti.

Nuri eline bir kenar aldı ve ana rıhtımın kuzeyindeki bir bölümü işaret etti. "Önümüzdeki tünelden bir mil kadar daha gideceğiz, sonra batıya döneceğiz. Yol boyunca herhangi bir sürprizle karşılaşmayacağımızı varsayarsak bir saat içinde depoda oluruz ama tünellerin bu bölümünde sürekli devriye gezen adamlarımız olduğu için bize bir şey olmaz."

Luan devam etmelerini işaret etmeden önce başıyla onayladı. Olabildiğince hızlı ilerlediler ve Nuri onları tünel sistemi boyunca yönlendirirken kimseyle karşılaşmadılar. Tünel bir mağaranın yanından sahile çıktığında Nuri onlara deponun bulundukları yerden on dakika uzaklıkta olduğunu söyledi.

Sonunda güvenli eve vardıklarında Sorin'in Court'u azalıyordu. Sorin'in aylar önce Nuri'nin çocukları buraya getirmesine yardım ettiği zamanlardan hatırladığı gibiydi. Terk edilmiş bir depo olan dört katlı tuğla bina önlerinde belirliyordu. Cassius'un yarattığı koşullar binayı olduğundan çok daha köhne göstermiş ve çökmesine saniyeler kalmış gibi bir izlenim vermişti. Ancak gerçekte, bazı kırık camlar ve tüm katları dolduran çöp ve ıvır zıvır dışında, depo oldukça iyi durumdaydı. Birinci kat geniş ve açık bir alandı ve birilerinin bunu başarması ihtimaline karşı çoğunlukla bu şekilde bırakmışlardı.

içeride yapmak için. İkinci katta bir mutfak vardı, bu yüzden burası yemekhaneye ve genel toplanma alanına dönüştürüldü. Üçüncü ve dördüncü katlar ofis alanlarıydı ve buraları herkesin paylaştığı yatak odalarına dönüştürdüler.

Girişe geldiklerinde Nuri nöbet tutan adamlardan birinin önünde durdu. "Cassius'a mümkün olduğunca çabuk buraya gelmesini söyle. Ona döndüklerini söyle." Durakladı, sonra ekledi, "Ve eğer Tyndell varislerine bir mesaj iletebilirsek, bu da iyi olur."

Adam gecenin karanlığında kaybolup gitti ve Nuri onları içeri götürüp ikinci kata çıkardı. Hafif bronz tenli, kahverengi saçları sırtından aşağıya doğru örülmüş genç bir kadın onları merdivenlerin başında karşıladı. Sorin'e küçük bir gülümseme verdi.

"Lynnea," diye sıcak bir şekilde selamladı. "Seni tekrar görmek güzel."

"Ve sen," diye cevapladı başını hafifçe sallayarak. Bakışlarını Nuri'ye çevirdi. "Onları mutfağa götür. Ben biraz çorba ve ekmek ısıtayım."

"Teşekkür ederim," dedi Sorin, Nuri'yi bir kez daha takip ederek. Onları ılımlı mutfak alanına götürdü ve Fae'lerin hepsi alanın solundaki küçük masanın etrafındaki sandalyelere çöktü. Lynnea hemen ocağın başına geçti ve iki somun ekmek çıkarıp onlar için dilimlemeden önce büyük bir tencereye çeşitli sebzeler ve biraz et eklemeye başladı.

"Cassius'un ne zaman gelmesini bekliyorsun?" Sorin Nuri'ye pelerinini çıkarıp bir taburenin üzerine örterken sordu. Eldivenlerini ve silahlarını yerinde bıraktı.

"Er ya da geç döneceğini umuyorum. Sanırım döndüğünüz mesajı onun dönüşünü hızlandıracaktır," diye cevap verdi.

Sorin başını salladı. "Olayları bizim açımızdan anlatmak için o gelene kadar bekleyelim. Neden yemek yerken beni bilgilendirmiyorsun, umarım Cassius ve Tyndell'ler de o zamana kadar burada olurlar."

Nuri kabul etti ve Cassius'un koğuşları sürekli güçlendirmek için nasıl yorulmadan çalışmaya devam ettiğini anlatmaya başladı. Sorin'in Ateş Sarayı'nı ziyaret ettiğinde ona verdiği kitaplarda bazı yeni geliştirmeler bulmuştu. Deponun yerinin sırrı herkes tarafından gizli tutulmuştu. Bunu Suikastçı Lordu'na bile açıklamamışlardı, işte bu yüzden Nuri, Scarlett ve Sorin krallıktan ayrıldıklarından beri Yoldaşlık'a rapor vermemişti. Lord Tyndell görünüşe göre Cassius'u bir şekilde Suikastçı Lordu'nun gazabından korumuştur ama hepsi de bunun ne kadar çabuk değişebileceğinin farkındaydı.

Sorin ikinci kâse çorbasını bitirmek üzereydi ki omuz hizasında kahverengi saçları ve zengin kahverengi gözleri olan bir adam hızla odaya girdi, hemen ardından da altın sarısı saçları ve okyanus mavisi gözleri olan bir adam ve kadın onu takip etti. Cassius Redding, Drake ve Tava Tyndell. Cassius'un gözleri herkesi taradı, Sorin'in üzerinde kısa bir süre durakladıktan sonra çılgınca mutfağa bakmaya devam etti. "Nerede o?" diye sordu.

Sorin masadaki yerinden kalktı. "O bizimle değil, Komutan."

"Hangi cehennemde o?"

"Baylorin'de olduğuna inanmak için nedenlerimiz var, ancak tam olarak nerede olduğunu bilmiyoruz."

Cassius Sorin'le yüzleşmek için döndüğünde tüm vücudu kaskatı kesildi. "Nerede olduğunu bilmiyorsunuz da ne demek?"

"O kaçırıldı. Dünya Sarayı sınırı yakınlarındaki Toreall'da birkaç Gece Çocuğunu yendikten sonra."

"Kim tarafından alındı?" Sorin'i bakışları arasına alan Komutan'dan şiddet ve öfke yayılıyordu.

"Bilmiyoruz. Mikale'nin şu anda ona sahip olmadığı söylendi ama bunun ne kadar süreceğini bilmiyoruz," diye cevap verdi Sorin, yutkunarak.

"Bunun olmasına nasıl izin verdin?" Cassius talep etti. "Seninle güvende olacağına inanarak onu sana emanet ettim!"

"Benim yanımda güvendeydi," diye karşılık verdi Sorin. "Onu kontrol edemeyeceğini biliyorsun. Her şeyi kendi kafasına göre yaptığını, çoğu zaman planlarının tam ortasına gelene kadar başkalarına haber vermeyi reddettiğini biliyorsun."

Cassius, Sorin'e doğru yaklaşarak tuniğinin önünü yumruk yaptı ve Sorin, Komutan'dan gelecek darbeye karşı kendini hazırladı. Kara Birlik'te Scarlett'in özel koruması olarak görevlendirilmişti. Ona karşı o kadar korumacıydı ki, Sorin onunla ilk tanıştığında sevgili olabileceklerini düşünmüştü. Öfkesine şaşırmamıştı ve onu güvende tutma sözünü yerine getiremediği için bu darbeye izin verecekti.

Ama darbe hiç gelmedi. Drake ve Nuri Cassius'un arkasındaydı ve Cassius onların elinden kurtulmaya çalışırken onu Sorin'in üzerinden çekip aldılar.

"Anala aşkına," diye bağırdı Cyrus, ayağa kalkıp Cassius ve Sorin'in arasına girerek. "Herkesin sakinleşmesi gerekiyor. O Cadı, değil mi?"

Sorin onaylarcasına başını salladı. "Evet, bizi besleyen kızla birlikte onda da Cadı kanı var."

"Harika. Başlamak için ihtiyaç duydukları şeyleri getirin. Onlar iksiri hazırlarken, biz de olan biten her şeyi onlara anlatırız. Her şeyi duyduktan sonra, eğer seni hâlâ dayak yemeye layık görüyorlarsa, bunun olmasına izin veririz," dedi Cyrus.

Sorin dişlerini sıktı ve Cassius'a döndü. "Bu senin için uygun mu?"

Cassius başıyla onayladı. "İksirlerle pek işim olmadı. Ne kadar yardımcı olabileceğimi bilmiyorum."

"Bunu yapabileceksin," diye yanıtladı Sorin, Komutan'ın damarlarında kimin Cadı kanı dolaştığını çok iyi biliyordu.

"O zaman dördüncü kata çıkalım. O katta işlerin aksamaması için küçük bir mutfak var."

Herkes eşyalarını topladı ve Cassius ile Sorin yan yana yürüyerek merdivenleri bir kez daha tırmandılar. Cassius sessizce Sorin'e, "Ondan son ayrıldığımdan beri bu... nöbetleri yaşıyorum," dedi.

"Ne tür bölümler?" Komutan'a yan gözle baktı.

"Nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum. Bir keresinde kolumda ve kaburgalarımdaya dayanılmaz bir ağrı vardı, sanki kırılmış gibiydiler. Diğer zamanlarda küçük, geçici çizikler oluyor, sanki antrenman yapıyormuşum gibi. Ama birkaç gün önce, yani Scarlett'in kaçırıldığını söylediğin zaman aniden kesildi. Bu bir tesadüf olamaz, değil mi?" Cassius, Sorin'in kendisine verecek bir cevabı olduğunu umarak sordu.

Sorin, "Scarlett birkaç ay önce bir saldırıda kolunu ve bazı kaburgalarını kırdı," diye cevap verdi. "Bunu nasıl hissedebildiğini bilmiyorum. Bana söylediklerinin hiçbirisi mantıklı gelmiyor."

"Yine de bağlantılı olmalı, değil mi?" Cassius kapıyı iterek açtı ve içinde uzun, ahşap bir masa, buz kutusu, ocak ve lavabo bulunan küçük bir odaya girdi.

Sorin elini yüzünde gezdirerek, "Kesinlikle öyle görünüyor," diye cevap verdi. "Çok şey oldu Cassius. Şu iksirleri hazırlayalım ve sana her şeyi anlatalım. Umarım her şey bittiğinde, onun nerede olduğunu bulmak ve onu geri getirmek için bir plan yapabiliriz."

BÖLÜM 9

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett, battaniler vücutundan söküldüğünde yumuşak sıcaklık kozasından sarsılarak uyandı. Kolları başının üzerinde sürüklenirken inledi ve sert omuzları protesto için çığlık attı.

Prangalarının zinciri yatak başlığındaki bir kancaya takılmıştı ve önceki gece orada değildi. Ayak bileklerindeki prangalar ayaklarının dibindeki bir şeye takılarak onu hareketsiz hale getirdiğinde, yönünü bulmaya çalışarak etrafına bakındı.

Mikale yatağın ucunda duruyordu, yüzünde manyakça bir sırıtış vardı. Pantolon ve kalın bir tunik giymişti. Ocaktaki küçük ateş sönmüştü ve pencere açıktı, içeri kış rüzgârı giriyordu. Üzerindeki battanileri çıkardığı anda tüyleri diken diken olmuştu ve giydiği ince önlüğün içinde vücudu soğuktan titremeye başlamıştı bile.

Mikale ona doğru yürümeye başladı ve o da ruhundaki karanlığa olabildiğince derin ve hızlı bir şekilde daldı. Ne olacağını biliyordu. Bir tür ceza ve henüz bununla başa çıkmak için zihinsel olarak hazır değildi. Gittikçe daha derine dalarken, ona ne olduğunun önemli olmadığı o yere doğru koşarken doğru kafa yapısında değildi.

Suikastçı Lord böyle çalışırdı. Size işkence eder, sonra sizinle ilgilenirdi. Acı çektirir, sonra daha iyi hale getirirdi. İstedğini elde edene kadar tekrar tekrar.

Bir keresinde cezalarından biri günlerce ondan yiyecek esirgemek olmuştu. Zindandaki çalışma odasında aynı yere zincirlenmişti ve beş gündür yemek yemiyor, çok az su içiyordu. Alaric elinde bir

etler, ekmekler ve sebzelerden oluşan küçük bir ziyafet. Bunun bir tuzak olduğunu biliyordu. Pişman olacağını biliyordu ama hayatta kalmak her şeyden önce geliyordu ve yiyeceğe ihtiyacı vardı. Beslenmeye ihtiyacı vardı. Bu yüzden önüne konan her şeyi yemiş, ancak bir saat kadar sonra her şeyin içine çok küçük dozlarda columbine katıldığını ve bunun da onu yaklaşık iki gün boyunca karın ağrısı ve şiddetli kusma ile baş başa bıraktığını öğrenmişti. İkinci gün Alaric onu nazıkçe zincirlerinden kurtarmış ve odasına kadar kendisi taşımıştı. Yatağının yanında oturmuş, alnına soğuk bir bez bastırmış ve sonunda uykuya dalana ve ateşi düşene kadar kusarken saçlarını tutmuştu.

Mikale Scarlett'i belinden kavradı ve karanlık gözlerinde saf arzu alevlenerek ona baktı. Elleri Scarlett'in kalçalarında ve yanlarında dolaştı, ta ki biri çenesini kavrayıp onu gözleriyle buluşmaya zorlayana kadar. Birbirlerine bakarlarken kadın hiçbir şey söylemedi ama adamın yüz hatlarında bir şaşkınlık ifadesi belirdi ve adam yüz hatlarını tekrar tarafsız hale getirmeyi başardı. Bakışmayı ilk o bozdu ve gözleri başının üstündeki kollarına kaydı. Ona doğru eğildi, başparmağını ön kolundaki gümüş işaretin üzerinde gezdirdi, sonra elini kolunun üzerinden omzuna doğru sürükledi.

"O Mark beni durduramaz," diye mırıldandı kendi kendine, gözleri elini takip ediyordu.

"Seni ne yapmaktan alıkoymak?" diye homurdandı, kollarını omuzlarına daha az yük bindirecek bir pozisyona getirmeye çalışıyordu ama nafileydi.

Mikale birdenbire onun karşısında durdu, gözleri irileşti. Scarlett de onun yüzünü dolduran öfke karşısında sustu. Sağ omzunun üstündeki askının bağını çekti ve kumaşı kenara çekerek göğsünün yarısını dondurucu odaya açtı.

"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı ama adamın eli boğazına dolanıp havasını kesecek kadar sıkınca sesi kısa kesildi.

"Bunu ne zaman aldın?" Mikale hırladı, parmakları köprücük kemiğinin sağ tarafının uzunluğu boyunca fırçaladı.

"Neyi alayım?" diye soluk soluğa kaldı, adamın pençesini gevşetmeye çalışmak için altında kıvranıyordu. Adam sadece daha sıkı sıkı ve yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Bu Mark'ı mı?"

tükürdü. "Ne zaman aldın? Bunu nasıl yaptı?"

Adam parmaklarını onun konuşabileceği kadar gevşetti ve Scarlett yutabildiği kadar az havayı yuttu. "Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye mırıldandı ve adamın parmakları bir kez daha sıkıldı.

"Yalancı," diye tükürdü. Parmakları tekrar işaretin üzerinde gezindi. Talwyn'le birlikte o yırtığa götürüldüklerinde güzel adamın ona verdiği işaretti bu.

uçakta. Mikale'nin parmakları daha da aşağı indi ve sağ ęöđsünü kavrayıp sıktı. İnledi, başını arkaya eğdi ve gözlerini kısa süreliğine kapattı.

Gözlerini bir kez daha açıp ona baktığında, bakışlarındaki öfkeyle şehvet birbirine karışmıştı. "Alaric bu gelişmeden hiç memnun olmayacak, evcil hayvanım. Belki de her şeye rağmen sana sahip olmama izin verir." Sonunda kızın boğazını bırakıp elbisesinin askısını yeniden bağlamak için uzandığında dudaklarında zalim bir gülümseme belirdi.

Scarlett nefes nefese kalarak ona bir dizi küfür savurdu. Mikale kravatı yeniden bağlayıp Scarlett'in üzerinden inerek önce ayak bileklerindeki prangaları, sonra da bileklerini çözerken sadece kıkırdadı. Onu yataktan çekti ve önünde dizlerinin üzerine çöktü.

Mikale uzanıp onun saçlarını kavradı ve başını geriye doğru çekti. "Gördün mü evcil hayvanım, işte her zaman böyle olmalısın. Dizlerinin üzerine çök, o lanet ağzın bir kez olsun sussun ve bana hizmet etmeyi bekle."

Scarlett ona tükürmek istedi, ama ağzı o kadar kuruydu ki tükürecek bir şey bulamadı. Onun yerine, zehirle dolu sözcükler tükürdü. "Siktir git, Mikale."

Mikale ona sadece gülümsedi, sanki onun bilmediği bir sırrı biliyormuş gibi. "Yakında öğreneceksin, evcil hayvanım." Uzanıp kızın dirseğinden tuttu ve onu ayağa kaldırdı. Onu kapıya doğru çekti ve koridorda ilerletmeye başladı. Başının dönmesini engellemeye çalışarak merdivenlerden aşağı tökezleyerek indi. Susuz kalmıştı. Yiyecek eksikliği ve açlık sancılarıyla birleşince, baş dönmesi ve mide bulantısıyla savaşıyordu. Mikale birden fazla kez ona destek olmak ve ayakta tutmak zorunda kaldı ama hızını kesmedi.

Suikastçı Lordu'nun zindandaki çalışma odasına dalmadan önce kapıyı çalma zahmetine katlanmadı ve Scarlett, mide bulantısı sonunda onu ele geçirince dizlerinin üzerine çöktü. Midesinde kusacak bir şey olmadığından, Mikale zinciri elinde tutarken kuru kuru kustu.

"Bir sorunumuz var," diye hırladı.

Scarlett odadaki iki adama odaklanamıyordu. Görüşü bulanıklaşıyordu ve sol elinde keskin bir yanma vardı.

"Sorin," diye soluk soluğa bağırdı, yine hiçbir şey çıkaramadı.

Ofise girdiklerinde Alaric ayağa fırlamıştı ama şimdi masasının etrafında hışımla dönüyordu. "Bir sorunumuz olduğunu söyleyebilirim!" diye kükredi. "Onun çok zayıflamasına izin vermeyin lafının neresini anlamadınız?"

"Ne?" Mikale bariz bir şok içinde ısırdı. "Tıpkı emrettiğin gibi onunla ilgilendim. Yıkandı, su verildi ve yumuşak bir yatakta battaniyelerin altında mışıl mışıl uyudu. Mesele bu değil-"

Alaric, "Şu anda önemli olan tek konu bu," diye bağırdı.

Scarlett!

Ses zihninde o kadar silikti ki Scarlett onu gerçekten duymadığından emindi. Susuzluk bir çeşit sayıklamaya yol açmış olmalıydı, ama şu anda umurunda değildi. Hepsı kafasının içinde olsa bile onu duyması gerekiyordu.

"Sorin," diye tekrar mırıldandı.

"Hayır!" Alaric hırlayarak onun önünde dizlerinin üzerine çöktü. "Git ve Tarık'ı getir. Hemen!" diye bağırdı Mikale'ye. Scarlett yarı baygın olmasaydı, Suikastçı Lordu'nun önünde panik içinde diz çökmesi fikrine herhalde hayret ederdi.

Scarlett! Aşkım, neredesin?

Mikale, Alaric'le tartışırken, "Bu benim suçum değil," diyordu.

"O kadar zayıf ki büyüsu onu hayatta tutmak için devreye giriyor. Yakında kan büyüsu parçalanacak kadar zayıf düşecek. Şimdiden çatlamaya başladı bile," diye tersledi Alaric. "Git ve Tarek'i getir!"

Mikale döndü ve kapıya doğru yürüdü, ama Scarlett onun gidişini izlemek için başını bile kaldıramadı.

"Sorin."

Mikale bileklerindeki pranganın zincirini yere düşürmüştü ve Scarlett kendi üzerine kıvrılmıştı, midesi kuru kabarmaktan ağrıyor ve başı zonkluyordu.

Alaric, "Scarlett, gözlerini aç," diye rica etti.

Buradayım, Aşkım. Buradayım. Bana nerede olduğunu söyle.

Zihninde dönüp duran kelimelerdeki çaresizlik çok fazlaydı. Ona cevap vermek için bir düşünce oluşturmaya çalıştı ama biri omuzlarını sarsıyor, vücudunu hareket ettiriyordu.

"Aç gözlerini, lanet olası," diye tekrar hırladı Alaric. "Şimdi."

Scarlett gözlerini araladı ve görüşü bulanıklaşmaya devam ederken önünde iki Suikastçı Lordu gördü. Adam onu kucağına almıştı. "Güzel. İyi, Scarlett," diye övdü, yüzünde rahatlamış bir ifade vardı. "İç bakalım."

Dudaklarına bir bardak bastırıldı ve başını çevirmeye çalıştı. Adamın kucağından inmeye çalıştı ama Alaric onu sıkıca tuttu. "Bu su, Scarlett. İç," diye tekrar emretti.

Başını sallayarak düşüncelerinden arınmaya çalıştı ama bu hareket mide bulantısının yeniden artmasına neden oldu. Bir kez daha kıvranarak öne doğru sıçradı.

"İşe yaramaz orospu çocuğu," diye mırıldandı Alaric nefesinin altında. Scarlett'in kasılması bitince onu tekrar kucağına çekti. "Eğer bir karar verirsen bütün bunlar önlenebilir, Scarlett." Su bardağını tekrar ağzına götürdü ve kuru dudaklarını ıslatacak şekilde eğdi. "İç."

Ama Scarlett dudaklarını sert bir çizgi halinde bastırdı. Eğer adam böyle davranıyorsa, bunun bir hile olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti. Şu anda katlandığından çok daha kötü bir şey onu takip edecekti. Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Karanlık ona doğru uzandı ve bunun tanıdıklığı karşısında iç çekti.

Senin için geliyorum, Aşkım. Senin için geliyoruz. Bana nerede olduğunu söyle.

"Hayır." Alaric'in keskin emri zihnindeki sisi delip geçti. "Uyanık kal, Scarlett. Bana bak."

Ama o istemedi. Burada, karanlıkta onu duyabiliyordu. Neredeyse yüzünü görebiliyordu.

"Daha fazla," diye fısıldadı karanlığa.

"Hayır!" Alaric böğürdü. Bardağın tekrar dudaklarına bastırıldığını hissetti ama yine de reddetti.

Scarlett, lütfen. Tek kelime, Aşk. Tek ihtiyacım olan bu.

Etrafında bağırış çağırış ve küfürler vardı ama ne söylendiğini ya da kimin söylediğini anlayamıyordu. Ağzına sıcak ve yapışkan bir şey bastırıldı ama o dudaklarını daha sıkı kapattı.

Sıcaklık ağzından çekilirken çınlamalar ve daha fazla küfür duyuldu.

"Scarlett, aç şu lanet gözlerini!"

Hadi, Scarlett. Tek bir kelime. Sadece bir kelime. Lütfen.

"Alaric," diye soluk soluğa bağırdı ve bunu söylediğinde ağzına bir şey itilerek boğazından aşağı sıvı akıtıldı. Bakır ve metal tadındaydı ve tüküremeden önce ağzı zorla kapatıldı.

"Yut, Scarlett. İç şunu." Alaric'in sesi alçaktı ve kulağını okşuyordu. Scarlett onun tutuşuna karşı mücadele etti ve yeni eller onu kavrayarak yere bastırdı. Ona her ne verdilerse yutmaktan başka çaresi yoktu.

"Bu çok iyi. Aferin Scarlett," diye övdü Suikastçi Lord, sanki Scarlett gerçekten de değerli bir evcil hayvanmış gibi.

Pürüzsüz bir şey tekrar ağzına bastırıldı, boğazından aşağı daha fazla sıvı fişkırdı ve onu tekrar yutmaya zorladı. Aynı şey iki kez daha tekrarlandıktan sonra nihayet gözlerini açabildi ve oda etrafında dönmemeye başladı.

Kız hâlâ Alaric'in kucağındaydı ve Alaric telaşlı görünüyordu, alnında boncuk boncuk ter vardı. Mikale onun üzerindeydi ve omuzlarını aşağıda tutuyordu. İkisinin de üzerinde Tarık duruyordu ve her nedense kolundan kan sızıyordu.

Alaric'in bir bakışıyla Mikale omuzlarını serbest bıraktı ve Suikastçı Lordu yavaşça doğrulmasına yardım etti. Saçlarını nazikçe geriye doğru düzeltti. O kadar güçsüzdü ki bileklerindeki ağır shirastone prangalar yüzünden kollarını bile kaldıramıyordu.

Alaric sakince, "Ona biraz su getir Tarık," diye emretti. "Mikale, git ona biraz yiyecek getir."

Biraz sonra Alaric'e bir bardak uzatıldı ve o da bardağı Scarlett'in dudaklarına götürdü. "İç yoksa yine zorla içiririz, Scarlett," diye emretti bardağı yukarı kaldırarak. Scarlett küçük bir yudum aldı, sonra soğuk su ağzındaki bakırımsı tadı temizlerken büyük bir yudum aldı. Scarlett bir yudum daha alamadan adam bardağı geri çekti.

"Küçük yudumlar, yoksa hepsi geri gelir," diye azarladı ve bardağı yere koydu. Gözleriyle takip etti ve yanında metal bir şırınga gördü.

"Bana ne verdin?" diye homurdandı onu görünce.

Şimdi onu nasıl bir cehennem bekliyordu?

"Sana zarar verecek bir şey değil, Scarlett," diye cevap *verdi* Alaric, sanki onu Mikale'ye *verdikten* sonra edepi olmasını gerçekten önemsiyormuş gibi giydiği siyah elbisenin kumaşını düzelterek.

"Saçmalık," diye nefes aldı ve kendini bir kez daha onun elinden kurtarmaya çalıştı.

Mikale elinde kapalı bir tabakla odaya geri döndüğünde Suikastçı Lord boğazının altından kıkırdadı. Tabağı yere koydu ve kapağını kaldırarak küçük bir tabak yumurta ve kızarmış ekmek ortaya çıkardı.

Alaric çatalı yumurta parçalarına saplamaya başlayınca Scarlett başını sallayarak reddetti. İçini çekerek çatalı Scarlett'in ağzına götürdü. "Yemek yiyeceksin, Scarlett. Senden itaat beklerken, sağlıklı ve iyi olmanı da istiyorum." Scarlett hâlâ yemeği reddedince, adam sakince çatalı geri bıraktı. "Pekâlâ, Ölümün Bakiresi. Bunu zor yoldan yapacağız."

Ayağa kalktı, Scarlett'i de yanına alarak, zincirlerini duvara asabileceği duvara doğru götürdü. Kelepçeleri bir kez daha sabitlerken,

Omzunun üzerinden Tarık'a, "Balam'a hemen buraya gelmesi için bir mesaj gönder," dedi.

Ayağa kalktığında Mikale boğazını temizledi. "Balam'a birden fazla nedenden ötürü ihtiyaç duyulacak."

"Sanırım köprücük kemiğindeki işaretten bahsediyorsunuz?" Alaric masasının arkasına geçerek sesini yükseltti. Ellerini masaya dayadı, öne doğru eğildi ve başını aşağı sarkıttı.

"Biliyor muydun?"

"Daha bu sabah gördüm," diye itiraf etti. "Giydiği takım elbise son birkaç gündür onu benden saklıyordu."

Mikale, "Onu bu sabah erkenden buraya getirmemin nedeni de bu," diye ekledi.

"Yaptığın iyi bir şey. Bu noktada olmasını beklediğimden daha güçlü. Onu kontrol altında tutmak için daha sık beslenmesi gerekecek," diye cevap verdi Alaric başını kaldırarak. Scarlett'e baktı, yüzünde temkinli bir ifade vardı.

Scarlett umursamayacak kadar bitkin düşmüştü. Başını duvara yasladı ve gözlerini bir kez daha kapadı. Suyun ve ona zorla yutturdukları şeyin etkisiyle sayıklama hali geçmişti. Kafası bir kez daha sessizdi ve kendini keşke öyle olmasaydı derken buldu. Onun sesinin halüsinasyonu ruhunu rahatlatmıştı.

"Fellowship'in etrafında ekstra güvenlik ve bu odanın dışında her zaman fazladan bir koruma istiyorum, koridorda iki tane daha. Seninle yukarı çıktığında da aynısı olacak. Bizim haberimiz olmadan kimse ona yaklaşmasın," diye emretti Alaric.

"Zaten üç muhafızınız var-"

Alaric sert bir sesle, "Hâlihazırda hangi güvenliğin mevcut olduğunu biliyorum," dedi. "Bir keresinde onları hafife almıştın. Ben senin kadar aptal değilim."

Mikale hakarete sinirlendi ama bir şey söylemedi. Kanepeye geçti ve Alaric şakaklarını ovuşturarak çalışma masasındaki sandalyesine oturdu. Scarlett sessizliğini koruyor, etrafındaki konuşmalara odaklanmaya çalışıyordu ama başı hâlâ dönüyordu.

"Uyuma, Scarlett. Yemek yemek için uyanık olmalısın."

"Hiçbir şey yemiyorum," diye karşılık verdi, sesi çakıllı ve boğuktu.

Mikale kanepeden inanmayarak homurdandı ve gözleri ona kaydı.

"Bu konuda bir seçeneğin olduğunu düşünmen çok komik," diye alay etti. "Mikale," diye uyardı Alaric. "Yakında kendine gelecektir."

Sonraki bir saat boyunca başka bir şey konuşulmadı, ta ki Lord Tyndell kapıyı çalıp ofise girene ve Tarık da arkasından içeri girene kadar.

"Günaydın Alaric," diye içtenlikle selamladı. "Mikale." Sonra dikkatini Scarlett'e çevirdi. Eğer onun hilekar bir piç olduğunu bilmeseydi, gülümsemesinin gerçek olduğunu sanırdı. "Scarlett, canım, seni görmek çok güzel."

"Keşke ben de aynısını söyleyebilseydim, ama bu odadaki diğer insanlar gibi yalancı bir pislik değilim," diye alabildiğine küçümseyerek karşılık verdi.

Lord Tyndell bir kahkaha attı. "Akşam yemeği sohbetiniz beni her zaman eğlendirmiştir. Ve bana sihrinizde ustalaşmaya başladığınız söylendi. Ne kadar hoş."

Scarlett ona orta parmağını çevirirken dişlerini gösterdi.

Alaric bunun üzerine durdu, yumurta ve kızarmış ekmek tabağını almak için yanına geldi. "Yemek yemeyi reddetti," diye açıkladı Balam'a. "Ayrıca yeni bir işaret edildi."

"Şimdi mi?" Lord Tyndell kaşlarını çatarak sordu. "Keşke biri onun ikinci kez kaçmasına izin vermeseydi, bu muhtemelen önlenebilirdi."

Mikale, Suikastçı Lordu'nun aslında bir Maraan Prensi olduğu gerçeği bir yana, kendisinden açıkça üstün olan iki adamın arkasında oturduğu yerden nefesinin altından küfretti.

Lord Tyndell odayı geçti, çömeldi ve ona dokunmak için öne doğru uzandı. Scarlett kendini mümkün olduğu kadar duvara yaslayarak geri çekildi. Adam kıkırdadı. "Seni incitmeyeceğim, canım," diye azarladı, tekrar öne doğru uzandı ve elbisesinin askısını kenara iterek köprücük kemiğini kaplayan bütün izi görebildi.

Lord Tyndell tenini incelemeye devam ederken, "Bunu nasıl görebiliyorsun?" diye nefes aldı.

Lord Tyndell bakışlarını Mühür'den ayırmadan, "Artık büyüünüz ortaya çıktığına göre, büyüleriniz Fae'lerden farklı, çünkü siz aslında Fae değilsiniz," diye cevap verdi.

"Eğer Fae olsaydım, bunu göremez miydin?"

"Eğer Fae olsaydınız, Fae İşaretlerinizi göremezdim. Ancak bu bir Fae İşareti değil," diye cevap verdi ve ayağa kalktı. Alaric'le konuşmak için döndü. "Ona biraz taze yemek sipariş edin. Biraz zaman alacak ama

bunun üstesinden gelebilir. Yine de yemek yemesini sağlamak çok fazla zaman almayacaktır."

"Teşekkür ederim Balam," dedi Alaric ve Tarık'a daha fazla yiyecek getirmesi için başıyla işaret etti.

Lord Tyndell başını salladı ve pelerinini çıkarıp kanepenin üzerine serdikten sonra tekrar Scarlett'in önüne çömeldi. Alaric ve Mikale onun arkasında durdular ve Scarlett önündeki üç adama baktı.

Hayır.

İki Maraan Lordu ve bir Maraan Prensi.

Balam sahte bir nezaketle, "Yemek yemen gerek canım," dedi.

Dizlerini göğsüne çekerek, "Cehenneme gitmen gerek," diye karşılık verdi.

Lord'un dudaklarında yarım bir sırıtış belirdi ve uzanıp başparmağı ile işaret parmağı arasında çenesini kavrayarak onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Şimdi, şimdi, canım. Eğer sana bir şey olursa, sevdiğin başka birinin peşinden gitmemize neden olursun. Bunu anlıyorsun, değil mi?" Scarlett tamamen hareketsiz kaldı. Çenesini Lord Tyndell'den çekmeye çalıştı, ama Lord Tyndell onu bırakmadı. "Gerçekten *başka bir* ölümden daha sorumlu olmak istiyor musun?"

Kendini Lairwood Evi'nin taş hücresinde yerde bulduğunda nefes almak aniden zorlaştı. Juliette kucağında yatıyordu, göğsünden kan akıyordu. Kendi eli hançerin etrafında kıvrılmıştı.

Scarlett soluk soluğa, "Hayır," diyerek kabzayı elinden bıraktı. Kabza yere çarptı. "Bu benim hatam değildi. Bunu bana Mikale yaptırdı."

"Öyle mi?" diye sordu Lord Tyndell'in sesi. "İşleri farklı yapmış olsaydınız, o gün herkes o hücreden çıkabilirdi. Daha iyi pazarlık yapmalıydınız. Onu kurtarabilirdin ve bunu sen de biliyorsun."

Juliette'in kendisine bakan boş ve cansız gözlerine bakarak başını salladı. "Hayır. Bunun olması gerekiyordu. Olması gerekiyordu. Diğer olayları harekete geçirmek için," diye yanıtladı kararlı bir şekilde.

"Peki ya bu ölüm? Bu ölümün de mi olması gerekiyordu?"

Dracon annesini parçalara ayırmaya başlarken, Scarlett çöp kutusundaki bir delikten dışarı baktı. Eliné'nin çılgınlıkları sokağın duvarlarında yankılanıyordu.

"Dur!" Scarlett ellerini kulaklarına kapatarak bağırdı. "Dur!"

"Sus Scarlett," diye yatıştırdı Alaric, sesi onun yanından geliyor gibiydi. Bir elin saçlarını okşadığını hissetti. "Bütün bunları durdurabilirsin."

Scarlett gözlerini açtı. Onları kapattığını fark etmemişti. Yanakları gözyaşlarından ıslanmıştı ve kollarından aşağı, bileklerini ısırarak prangalardan kan akıyordu.

Lord Tyndell'in onu bir şekilde içine ittiği görüntünün dışında ellerini kulaklarına götürdü. Nefes alış verişi düzensizdi ve genişlemeyen ciğerlerine hava çekmeye çalışırken boğuluyordu. Lord Tyndell topuklarının üzerinde arkasına yaslanmış, dudaklarında belli belirsiz bir gülümsemeyle oturuyordu.

"Ne yaptın sen?" diye soluk soluğa kalmayı başardı, nefes alış verişini dengelemeye çalışıyordu.

Gir ve çık.

Gir ve çık.

Ciğerlerinin itaat etmesini sağlamaya çalışarak zihninde defalarca tekrarladı.

"Ben hiçbir şey yapmadım, canım," diye cevap verdi, sesi masumiyetle cınlıyordu. "Etrafında bu kadar çok ölüme sebep olan sensin."

"Onlar benim suçum değildi. Annemin öldürülmesini o emretti," diye tısladı, çenesini Alaric'e doğru sallayarak.

"Belki, ama yine de senin sayende oldu. Eğer seni yanına almasaydı ve senin ebeveynin olmayı kabul etmeseydi, hâlâ Fae topraklarında yaşıyor ve nefes alıyor olacaktı. Sadece senin sayende Baylorin'deydi," dedi Lord Tyndell kayıtsızca.

"Bu..." Scarlett bu sözleri düşünürken sustu. Sonra başını sallayarak düşüncelerinden arındı. "Hayır. Kes şunu. O ölümler benim suçum değildi."

Lord Tyndell öne doğru oturdu ve kadının çenesini bir kez daha kavradı, karanlık gözleri kadınınkileri delip geçti. "İstediğin gibi yorumlayabilirsin canım, ama içten içe onların ölümünden sorumlu olduğunu biliyorsun. Sadece seni tanıdıkları için bu onların laneti. Ve eğer sana bir şey olursa, bir sonraki de senin suçun olacak."

Scarlett birden kendini Kardeşlik zindanlarında buldu, omuz hizasında kahverengi saçları olan bir adam ayaklarının dibinde bir kan gölü içinde yatıyordu.

"Cassius!" diye bağırdı, dizlerinin üzerine çöktü ve kanın nereden geldiğini anlamak için çılgınca vücudunu araştırdı. Cassius onun elini kavradı, parmaklarına kan bulaşmıştı.

"Seastar," diye homurdandı. Öksürdü ve ağzından kan fışkırdı.

"Cassius, hayır," diye hıçkırdı kadın, onun üzerine eğilerek.

"Bunu durdurabilirsin Seastar," diye fısıldadı, çikolata rengi kahverengi gözleri donuk donuk ona bakıyordu.

"İyi olacaksın. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim," diye söz verdi ve kanlı parmaklarını adamın alnında gezdirdi. "İyi olacaksın."

iyi olacak."

"Ye Scarlett," diye mırıldandı Alaric onun kulağına, sıcak yumurtalar dudaklarına değerken. "Ye, yoksa gördüğün şey gerçekleşecek." Sesinde bir söz vardı ve Scarlett bunu yerine getireceğini biliyordu. Bu canavarın neler yapabileceğini biliyordu. Ve ailesini güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağını da biliyordu.

Ağzını açtı ve bir çatal dolusu yemeğin kendisine verilmesine izin verdi. "Güzel," diye usulca övdü Suikastçı Lord, yanağındaki bir damla gözyaşını silerek. "Eninde sonunda benim yolumdan gideceğini biliyordum."

Scarlett yumurtaları yuttu ve gözlerini açarak ona baktı. Alaric çatala biraz daha yumurta koydu ve Scarlett bir ısırık daha almadan önce, "Seni öldüreğim. Seni ve bütün lordlarını."

"Seni öyle bir kıracağım ki, bir daha asla yanımdan ayrılmayı düşünmeyeceksin. Seninle işim bittiğinde, bana Efendi diyeceksin ve bunda ciddi olacaksın. Sana kimin sahip olduğunu bileceksin, Scarlett. Ve tahtımı ele geçirdiğimde, onu korumama yardım edecek en büyük silahım sen olacaksın," diye cevap verdi. "Şimdi Cassius'u eve çağırmadan önce yemeğini ye."

Scarlett kendisine söyleneni yaptı ve Alaric'in ona bir tabak dolusu yumurta ve iki dilim kızarmış ekmek yedirmesine izin verdi. Şimdilik bunu yapacaktı, ama onun kendisini böyle bir amaç için kullanmasına izin vermeden önce ölecekti. Şimdi geriye kalan tek şey, kendisini bu denklemden nasıl çıkaracağını bulmaktı.

BÖLÜM 10

OceanofPDF.com

SORIN

"D ammit!" Sorin hırladı, alevler avuçlarında geziniyor ve korlar görüşünde dans ediyordu.

"Sorin," dedi Cyrus ihtiyatla. "Sihir hakkım yok.

Şimdi, kardeşim."

İkili paylaştıkları küçük yatak odasındaaydı. Rayner yan odada Luan'la birlikteydi, çünkü sessiz olan oydu ve ikisi de birbirleri yokmuş gibi davranabiliyordu. Arianna ve Eliza koridorun karşısında, Callan ve adamları da onlarınkinin yanındaki odadaydı.

Neredeyse sabaha kadar uyumamışlar, herkesin bildiklerini gözden geçirmişler ve planlar yapmışlardı. En büyük sorun Scarlett'in tam olarak nerede olduğunu bilmemeleriydi. En iyi tahminleri Tyndell malikânesi ya da Lairwood malikânesiydi ama Cassius koşullarda farklı bir şey hissetmediğini söylemişti. Keşfedecekleri yerler için planlar yapmaya başlamışlardı. Aranacak yerler. Zindanları kontrol etmek için kaleye girmenin yolları.

Sonunda hepsi dinlenmek zorunda kalmıştı. Sihirlerine erişimi olmayan Fae'ler çok yorulmuştu. Cassius küçük bir miktar tonik yapmayı başarmıştı ve

Sorin'in İç Divanı rahatsızlığın bir kısmını hafifletmek için küçük dozlar almıştı. Aldıkları birkaç saatlik uyku, Sorin uykusundan uyandırılıp sol eli yandığında neredeyse yeterli olmamıştı. Onu hissedebiliyordu. Çok zayıftı. O kadar silikti ki neredeyse hiç yoktu. Ama onu hissedebiliyordu. Zayıftı. Çok zayıftı. Ve onu *duydu*. Onun adını söylediğini duydu. Büyüsü onun sesini

zihninde mırıldanarak

onun fiziksel varlığını aradığı kadar onun muadilini de arıyordu.

Ve denemişti.

Tanrım, ona ulaşmaya çalışmıştı. Nerede olduğunu söylemesi için ona yalvarmıştı. Ruhları arasındaki köprüde çok fazla direnç vardı, oradaki bariyer ne olursa olsun kılcal çatlaklar oluşuyordu. Ona karşı alevler fırlatmış, onu daha da zayıflatmaya çalışmış, bir yandan da ona ulaşmaya, geleceğini söylemeye çalışmıştı. Ama bir şeye ihtiyacı vardı. Gidecek bir yöne ihtiyacı vardı.

Ve tam da aralarındaki bağı engelleyen duvarın parçalanacağını düşündüğü anda, çatlaklar ortadan kayboldu. Kendini onardı ve duvardan bir güç yayılıyor, onu geri, ondan uzağa itiyor gibiydi. Ama onun acı ve yalvarış dolu sesini son bir kez daha duymadan önce değil.

Alaric.

Suikastçı Lord onu yakalamıştı. Mikale değil.

Lord Tyndell değil.

Bu her şeyi değiştirdi. Herhangi bir yerde keşif yapmalarına ya da kaleye girmenin bir yolunu bulmaya çalışmalarına gerek yoktu. Kara Sendika'ya, cehennemin kalbine girmeleri gerekiyordu.

"Sorin!" Cyrus tersledi. "Şunu kontrol altına al, yoksa Luan'ı almak zorunda kalacağım."

Sorin yere bakınca avuçlarındaki alevlerin büyüdüğünü, ateşten dalların bileklerine ve kollarına dolandığını gördü. Ateşi seyrederken düşünebildiği tek şey, bunun ona Scarlett'in gölgelerinin de aynı şeyi yaptığını ne kadar çok hatırlattığıydı.

Neden gölgeleri ona yardım etmiyordu? Aylar önce onu Gece Çocukları'ndan korumuşlardı. Onu ısırmışlardı. En karanlık anlarında etrafına koza örmüşlerdi. O yapamadığında orada olmuşlardı, peki neden şimdi onları kullanmıyordu?

"Onu geri getireceğiz Sorin," dedi Cyrus, prensini izlerken sesi alçak ve gergindi. "Onu bulacağız ama Ateş Prensi olduğunu unutmamalısın. Bu binada masum çocuklar var. Bunu kontrol altına al."

Derin nefes aldı, ama yeterli hava varmış gibi hissetmedi. Hiçbir şey yeterli gelmiyordu. O burada olmadan olmazdı.

Cyrus haklıydı. Onu bulacaklardı.

Ve sonra ona dokunan her orospu çocuğunu külleri bile bir hiç olana kadar yakacaktı.

"Diğerlerini çağır," dedi Sorin, kapıya doğru yürürken sesi alçak ve ölümcüldü. "Benimle sahilde buluşun."

Başka bir şey söylemeden odadan çıktı. Birkaç dakika içinde dört kat merdiveni inmiş ve rıhtıma bakan arka kapıdan çıkmıştı. Ayakları ıslak kuma battığında nihayet durdu, dalgalar ayak parmaklarına vuruyordu. Kış havasına rağmen depodan çıkarken bot giyme zahmetine bile katlanmamıştı. Ruhunda biriken öfke, çaresizlik ve özlemin her zerresiyle dolu bir feryatla suyun üzerine bir alev akımı bıraktı, buhar yükseliyor ve tıslıyordu.

Divan'ın arkasından geldiğini duydu ama hiçbir şey söylemediler. Söyleyecek bir şey yoktu. Dört gündür söylenecek hiçbir şey yoktu. Kraliçeleri kayıptı. Karısı kaçırılmıştı. Belki de Mikale'den daha kötü olan tek kişinin elindeydi. Onu nasıl kıracağını bilen kişinin elindeydi. Mikale ile başa çıkabilirdi. O adamın ona yapacağı ve söyleyeceği her dokunuşa ve her kötü şeye katlanabilirdi. Ama Suikastçi Lord? O adam usta bir manipulatördü. O adam onun içini ve dışını biliyordu. O adam onun ne kadar güçlü olduğunu ve bu gücü nasıl yok edeceğini biliyordu. O adam onu nasıl kıracağını biliyordu, iki kez yürümesine yardım edebileceğini bilmediği şekillerde.

Onu bulduğunuzda, gittiği zamanki gibi olmayacaktır.

Kahin'in sözleri, iki gün önce çalışma odasında söylediğinden beri aklından çıkmıyordu. En kötüsünü düşünmemeye çalışmıştı. Bir Kahin'in sözleri genellikle belirsiz ve yanlış anlaşılırdı. Gerçek anlamları olaylar gerçekleşene kadar netleşmezdi. Ama onun eski efendisinin elinde olduğunu bilmek?

Gittiği zamanki gibi olmayacak.

Tek ses dalgaların sesiydi. Bir martı ara sıra tepesinde uçarken ciyaklıyordu. Ne kadar süre orada durduklarını bilmiyordu, Court'u arkasında sağlam bir varlık olarak duruyordu. Sonunda soğuk havanın tenine değdiğini fark edene kadar gözlerini denizden ayırmadı. Ve ailesiyle yüzleşmek için döndüğünde, onlara bakan Ateş Sarayı Prensi'ydi. Bu, ölümlülerin kâbuslarını dolduran Divan'ın yüzüydü; ve İç Divan'ının yüzlerindeki bakışlar ona onların da buraya gittiğini söylüyordu. Kendilerine ait olan şey için gelmişlerdi ve

Tanrılar yollarına çıkan herkesin yardımcısı olsun. "Nuri ve Cassius'u bulmalıyız," dedi Sorin, sesi alçak ve ölümcüldü. "O Kara Sendika'da.

Yerleşim planını ve ne olduğunu bileceklerdir.

yapmamız gerekiyor."

"Onu hissedebiliyor musun?" Rayner sordu.

"Kısa bir süre için. O... iyi değil," diye cevap verdi ve bir anda yeniden kabarmaya çalışan öfkesini bastırdı; altındaki ıslak kum buharlaşmaya başlamıştı.

Ailesinin yüzü daha da karardı ve hepsi dönüp depoya geri döndü. Sorin, Cyrus'la paylaştığı odaya gidip giyindi ve bir tuvalette durup yüzüne ve ellerine biraz su sürdü. Birinci kattaki odaya adımını attığında, Luan, Arianna ve Nuri ile birlikte İç Mahkeme de oradaydı.

"Cassius, Drake ve Tava ile birlikte geliyor," dedi Nuri sıkıca. Elinde birkaç bıçak vardı ve onları odanın diğer ucundaki ahşap bir kirişe fırlatıyordu. Neredeyse birbirlerinin üzerine düşüyorlardı. Sonuncusunu da fırlattıktan sonra onları almak için ilerlerken, "Onun Alaric'le birlikte olduğuna inanıyorsun," dedi.

Bu bir soru değildi. Bu bir ifadeydi ve Sorin onun ses tonundaki şüpheciliği duyabiliyordu.

Sorin, "Onun Alaric'le birlikte olduğunu *biliyorum*," diye düzeltti.

"Kardeşlik'in içinde gözlerim var, *General*," diye cevap verdi. "Kimse onun orada olduğuna dair tek kelime etmedi."

Sorin gıcırdayan dişlerinin arasından, "O orada," diye bağırdı.

"Tek söylediğim, diğer planlarımızı tamamen terk etmememiz gerektiği," diye karşı çıktı Nuri, elinde bıçaklarla ona doğru ilerlerken. "Evet, Sendika'yı araştırabiliriz ama bence Lairwood'ların evini de incelemeliyiz-"

"Buna gerek yok," diye araya girdi Sorin. "Tüm çabalarımızın Kara Sendika'ya odaklanması gerekiyor."

"Ya yanılıyorsan?" diye tersledi. "Yine de araştırmaya devam edersek en azından takip edecek başka ipuçlarımız olabilir-"

"Hayır," diye hırladı Sorin. "O senin Efendinle birlikte. Yıllardır ona neler olduğunu bildiğiniz ve hiçbir şey yapmadığınız, ev dediğiniz o cehennem çukurunda. Sen ve Juliette ona izin verdiniz-"

Elindeki bıçaklardan biri göz açıp kapayıncaya kadar havada uçuyordu ve Nuri bıçaktan korunmak için kalkanını zar zor kaldırmayı başardı. Nuri ona bir bıçak daha fırlatmaya hazırlanırken Divan'ı anında önündeydi.

"O kılıcı bırakırsan pişman olursun," dedi Cyrus, sesi alçak ve uyarı doluydu.

Nuri'nin yüzünde sinsi bir sırıtış belirdi ve dişlerini serbest bıraktı. "Sanırım pişman olanın sen olacağını göreceksin, ateş piçi," diye karşılık verdi.

Sorin, Nuri'nin büyüleyici yeteneklerini kullanırken onun ipek ve bal gibi sesinin ruhuna işlediğini hissedebiliyordu. Sorin bir şey yapamadan sarmaşıklar Nuri'nin bacaklarına ve gövdesine dolanarak bileklerini yakaladı ve arkasına sıkıştırdı. Nuri öfkeyle tısladı ve Sorin döndüğünde Azrael'in rahatça duvara yaslandığını gördü. Yüzü sertti ve canı çok sıkılmış görünüyordu.

Sorin alaycı bir sırıtışla, "Sen adil oynamayacaksan Nuri'ciğim, biz de oynamayacağız," diye alay etti.

"Canın cehenneme, Sorin," diye tükürdü. "Burada oturmuş, Scarlett'in Kara Sendika'da çektikleri için beni mi suçluyorsun? Orada bir tek o yoktu. Juliette ve ben de aynı sertlikte eğitildik. Bize de aynı şekilde acımasızca davranıldı. Aslında, eğitimimizin daha da acımasız olduğunu söyleyebilirim çünkü her şey hep *onunla ilgiliydi*. Ne pahasına olursa olsun *o* korunmalıydı. Her şeyden önemli olan oydu. Juliette'in en başta hayatını vermesinin sebebi oydu. Bu yüzden burada durup, kibirli kışının dibinden, kendi lanet olası Sarayından alınmasına izin verirken, hiçbir şey yapmadığım için beni azarlama. Benim de onun yanında aynı şeye katlanmaktan başka yapabileceğim bir şey yokken, burada oturup bana *Efendimin* elinde yıllarca ne kadar acı çektiğini anlatma. Fedakârlık yapan tek kişi o değil."

"Burada ne halılar dönüyor?"

Cassius ve Tyndell'ler deponun kapısında durmuş, kapı arkalarından tıkırdayarak kapanmıştı. Gözleri, sarmaşıklarla bağlanmış Nuri'den, parmak uçlarında ateşin kaynadığı Sorin'e kaydı.

"Sorin, Kara Sendika'ya girip Suikastçı Lordu'yla kapışmak istiyor," diye alay etti Nuri.

"Ben öyle demedim," diye karşılık verdi Sorin, parmak uçlarındaki ateş daha da parlayarak.

Rayner sessiz bir uyarıyla, "Sorin," dedi.

"Neden onun elinde olduğunu düşünüyoruz?" Cassius odaya doğru bir adım daha atarak sordu.

Drake ve Tava girişin yakınında kaldılar.

"Çünkü çok özel bir duygusu vardı," diye alay etti Nuri yine.

Gece çocuğu'na doğru ilerlemeye başlayan Sorin, arkadan omzuna yapışan bir el yüzünden adımlarının ortasında durdu. Dişlerini gösterdi, Cyrus'un parmakları etine batıyordu.

"Sorin, şu anda çok tehlikeli bir uçurumun kenarındasın. Belki de bu konuşma için yüzüğünü ıkarmalısın," dedi, sesi alçaktı.

"Belki de lanet olası bir vampirle tartışmak yerine Kara Sendika'ya girip onu bulma planları yapmalıyız," diye hırladı Sorin.

Nuri yine tısladı ama Cassius o bir şey söyleyemeden araya girdi. "Ne öğrendin ve nasıl öğrendin?"

"Aramızdaki bağı kısa süreliğine hissettim. Bana Alaric'le birlikte olduğunu söylemeyi başardı. O zayıf biri Cassius. O değil-" Sorin durakladı, ağzında kıvrılan dumanı yuttu ve bir kez daha yükselen öfke, endişe ve çaresizlikle birlikte geri itti. Bunları daha fazla zapt edemeyecekti. Bir plan yapmaları ve bunu uygulamaya koymaları gerekiyordu. şimdi. "O orada. Bana ne yapmamız gerektiğini söyle ki onu buradan ıkarabilelim."

Cassius derin bir nefes verdi ve elini saçlarında gezdirdi. "Bu o kadar basit olmayacak Aditya. Black Syndicate'e öylece giremeyiz. Plan yapmak en az birkaç gün sürer ve-"

"Birkaç günümüz yok," diye tükürdü Sorin, Cyrus'un elinden kurtulup ileri atıldı. "Ne dediğimi duymadın mı?"

Cassius, "Seni duydum," diye cevap verdi, sesi eşit ve gergindi. "Onu bulmayı ben de sizin kadar çok istiyorum ama ona sahip olabileceği onlarca yer var. Hatta en olası yerler..." Elini tekrar saçlarında gezdirdi ve ağır bir nefes daha verdi. "Tespit edilmeden içeri girmek neredeyse imkânsız olacak. Bu planın hassas ve karmaşık olması gerekecek ve eğer tek bir hata yaparsak, onun için, dahil olan herkes için sonuçları korkunç olacaktır. şimdi zayıf olduğunu mu düşünüyorsun? Sence şu an acı çekiyor mu? Alaric daha yeni başlıyor."

Oda sessizliğe gömüldü. Sorin'in göğsü her nefeste kabarıyordu. Alevlerin bir kez daha etrafında canlanmasına izin verdi. "Suikastçı Lord, sihirlerine erişimi olan iki Fae için sorun olmayacaktır, hele diğerleri de kendi sihirlerine erişmek için hazırladığın toniği alırlarsa. Yapmamız gereken tek şey onun nerede olduğunu bulmak. Bu görev tamamlandıktan sonra, ona ulaşmak ve onu dışarı çıkarmak sorun olmayacaktır."

Nuri alaycı bir şekilde homurdandı, hâlâ Luan'ın sarmaşıklarına bağlıydı. "Onun için gelmeni beklemediklerini mi sanıyorsun? Seni temin ederim, pislik, sana ve ateş numaralarına fazlasıyla hazırlar."

"O haklı," dedi Cassius. "Ayrıca, ben olsam onu serbest bırakırdım. Muhtemelen çoktan elli farklı intikam şekli planlamıştır."

Gözlerini Luan'a diken Nuri'nin yüzü yarım bir sırtışa dönüştü. Toprak Prensi Sorin'e bir kez baktı ve Sorin çenesini salladı. Sarmaşıklar çözüldü ve Nuri yavaşça boynunu ve omuzlarını yuvarladı, bal rengi gözleri kapandı. Gözlerini yeniden açtığında bir Gece Çocuğu onlara bakıyordu. Yüzü soğuktu, gözleri Luan'a bakarken sertti. Hiçbir şey söylemedi, yarı sırtış daha da hınzırlaştı ve Cassius rahatça aralarına girdi.

"Söylediğimiz gibi," diye devam etti Cassius, gözleri ihtiyatlı bir şekilde Nuri'ye dikilmişti, "onun tam olarak nerede tutulduğunu bulmak muhtemelen bu işin en az karmaşık kısmı. Bugün oraya gitmiyoruz."

"Ne sikim değiliz," diye hırladı Sorin.

"Sorin," diye uyardı Rayner, "bunu riske atamayız. Onları dinlememiz gerek." "Nerede olduğunu bulmak haftalar olmasa bile birkaç günümüzü alır.

O durumda bile şanslı sayılırız," dedi Cassius. Tekrar Nuri'ye baktı. "Nerede olabileceğine dair birkaç şüphem var ama görmek için içine girmek... zor olacak."

Şekil Değiştiren Beta, "Demek beni içeri gönderdiniz," diye araya girdi. Luan'ın yanında sessizce duruyor, olup biten her şeyi gözlemliyor, dinliyor ve hesaplıyordu. Herkes dönüp dişiye baktı; ileri doğru yürürken saç örgüsündeki boncuklar şingirdiyordu. "Onu bulacağım ve sonra onu dışarı çıkarmak için bir plan yapabiliriz."

"Bu akıllıca olmaz," diye araya girdi Luan. "Ağabeyin bu fikre çok karşı çıkacaktır."

"Kardeşim burada değil," diye karşı çıktı, gözleri Sorin'e kaydı. "Bırak da gelinini bulayım. Bu yüzden buradayım, değil mi?"

Sorin, "Planın bu kısmı için getirilmediniz, leydim," diye cevap verdi, ama Şekil Değiştiren'in haklı olduğu bir nokta vardı. Scarlett'in olduğundan şüphelendikleri yere muhtemelen fark edilmeden girip çıkabilirdi... Tabii koşuşlar yoksa.

Sorin soruyu yönelttiğinde Cassius, "Sendika'da benden hiç koşuş kurmam istenmedi," dedi. "Bir şekilde koşuşlar olsa bile, Scarlett oradayken aradaki farkı anlayabilir mi? Ya da ben? Ya da Nuri?"

"Bu iyi bir fikir değil, Sorin," diye tekrar araya girdi Luan.

"Önerilen en iyi seçenek bu," diye karşılık verdi Sorin. "Tabii başka bir fikriniz yoksa?"

"Gerçekten de ikimizin ölümlü bir suikastçıyla başa çıkamayacağımıza mı inanıyorsun?" Luan karşı çıktı, şüphesi ses tonunda açıkça görülüyordu.

"O sadece ölümlü bir suikastçı değil. Tüm Black Syndicate'i o yönetiyor," diye yanıtladı Sorin.

"Yine bir ölümlüler bölgesi."

"Belli ki sadece ölümlüler değil," diye karşılık verdi Nuri hınzır bir sırıtışla, bıçaklarıyla oynayarak.

Luan ona kısa bir süre baktı. "Sanırım bu geçerli bir nokta."

"Suikastçı Lord ölümlü mü o zaman?" Tava, geldiklerinden beri ilk kez dikkatleri kendisine ve kardeşine çekerek sordu. Sorin onların burada olduğunu bile unutmuştu.

Cassius ve Nuri birbirlerine baktılar, aralarında bir tür sessiz iletişim geçti.

"Ne?" Sorin talep etti. "Bir şey mi biliyorsun?"

Cassius başını sallayarak, "Hayır," diye cevap verdi. Sorin beklenti içinde ona bakmaya devam edince içini çekti. "Onun ölümlü olmadığını öğrenmek beni hiç şaşırtmaz."

"Onun ne olduğunu düşünüyorsun? Bir Gece Çocuğu mu?" Sorin sordu. Nuri omuz silkti. "Belki de."

"Ama şüpheleriniz var," diye üsteledi Sorin.

Kadın yine omuz silkti. "Belki de."

Cyrus'un eli yine omzundaydı ve Ölümün Gölgesi'ne doğru hamle yaparken onu zorla geri tutuyordu.

"*Belki de,*" dedi Cyrus, "şüphelerinizi paylaşabilirsiniz, böylece kraliçemizi almaya gittiğimizde daha hazırlıklı oluruz."

Nuri tembelce, "Burası senin alanın değil, ateşçi," diye cevap verdi. "Ben hiçbirinize hesap vermem."

"Hayır," diye karşılık verdi Sorin. "Karıma, ikiz alevime ve lanet olası kraliçeme sahip olan bir efendiye hesap veriyorsun."

"Bunlardan herhangi biri olmadan önce benim kız kardeşim ve onun vasisi olduğunu unutuyorsun," diye karşılık verdi çenesini Cassius'a doğru sallayarak. "Onu aylardır görmedik ve geri dönmesini biz de en az senin kadar istiyoruz."

"O halde bize yardımcı olabilecek bilgileri neden saklıyorsunuz?" Sorin talep etti.

"Hiçbir şey saklamıyoruz Sorin," diye bağırdı Nuri. "Sana oraya hazırlıksız girmenin hepimizi öldüreceğini söyledik. Her ayrıntının titizlikle planlanması gerektiğini anlatmaya çalışıyoruz. Biz burada büyüdük. Bu sokakların kâbusu biziz. Sen ve senin neşeli Fae grubun değil. Buranın sırlarını biliyoruz. Bizi dinlemeyi reddeden sizsiniz. Bilgimizin burada daha üstün olduğu gerçeğini kabul etmeyi reddeden sizsiniz."

Sorin dişlerini o kadar sert sıkı ki azı dişlerini kırmaması bir mucizeydi. Cyrus'un eli hâlâ onun omzundaydı ama ne yapacağını görmek için elini gevşetmişti. Birkaç dakika süren sessizlikten sonra Sorin, "O halde ne yapmamızı öneriyorsun?" diye sordu.

Nuri Cassius'a tekrar baktı ve şöyle dedi: "Eğer senin Şekil Değiştiren'i Sendika'ya sokabilirsek, orayı keşfe çıkabilir. Cassius ve ben Yoldaşlık'ın bir haritasını çizebiliriz. Sorun onu içeri sokmak olacak ve tek başına gitmemesi en iyisi olur."

"Leydi kesinlikle Kara Sendika'ya refakatsiz gitmiyor," diye araya girdi Luan.

Beta'nın gözleri onunkilere kaydı. "Bana karşı bu kadar korumacı olmanı çok sevimli bulsam da Azrael, unutma ki benim de en az kardeşim kadar gücüm var. Onun gazabından korktuğun kadar benim gazabımdan da korkman akıllıca olur."

Luan başını eğerek, "Bu seni küçümsemek değil, Arianna," diye karşılık verdi. "Bilinmeyen güçlerle karşı karşıyayız. Bırakın krallıkların liderini, herhangi bir kişiyi tek başına göndermek bile akıllıca değil."

"Burada mesele kendini idare edip edememesi değil," diye araya girdi Nuri. "Sadece Alaric'in Yoldaşlık'ın etrafında bir tür koğuş olduğunu varsayabiliriz. Tyndell ve Lairwood malikânelerinin etrafında olup da Kardeşlik'in etrafında olmadıklarını düşünecek kadar aptal olamayız. Hepsinin birlikte çalışmadığını düşünecek kadar da aptal olamayız."

Cassius Drake'e bakarak, "Kimse öyle bir şey söylemedi," diye araya girdi. "İma edilmiş gibi görünüyor," diye karşılık verdi Drake.

Tava çenesini hafifçe kaldırarak, "Biz senin ve Scarlett'in tarafındayız," diye araya girdi. "Ailevi meselelerimiz buradaki müdahalemizi engellemeyecek."

"Baban da bu meselenin bir parçasıyken nasıl olmaz?" Eliza karşı çıktı.

"Öyle mi? Artık onun Suikastçı Lord'un elinde olduğuna inanmıyor muyuz?" Drake karşılık verdi.

"Neden bunu tartışıyoruz ki?" Sorin araya girdi. "Bu noktada Alaric'in Lord Tyndell ve Mikale'den haberdar olduğunu varsayacağız. Scarlett'in mirasını açıkça bildiği için bilmediğini düşünmenin aptallık olacağına katılıyorum. Drake ve Tava'nın bağlılıklarına gelince, aksini kanıtlayana kadar onlara güveniyoruz. En başından beri bize yardım etmekten başka bir şey yapmadılar ve bu konuda başka bir şey söylenmeyecek," diye ekledi Sorin, Eliza tartışmak için ağzını açtığı anda. Eliza dudaklarını büzdü ama kabullenerek gözlerini indirdi.

"Eğer Arianna'yı tek başına göndermiyorsak, onu nasıl içeri alacağız? Onunla kim gidiyor?" Cyrus sordu.

"Yoldaşlık'ın etrafındaki koşuşların Cassius'un Tyndell malikânesinin etrafına koyduğu koşuşlar gibi olduğunu varsayarsak, başka bir ölümsüzün de onunla birlikte gitmesi gerekir," diye yanıtladı Nuri.

"Ama koşuşlar onları yine de tespit eder," diye karşı çıktı Cyrus.

Nuri gözlerini devirdi. "Mesele de bu zaten. Ona eşlik eden kişinin koşuşları kapattığını ve onu serbestçe dolaşmaya bıraktığını düşüneceklerdir."

"Ama onunla birlikte gidene ne olacak?" Rayner sessizce sordu.

"Yakalanırlar ve muhtemelen Suikastçı Lordu'nu şu gerçeğe karşı uyarırlar. Onun için geliyoruz," diye yanıtladı Nuri.

"Bunların ne faydası var?" Sorin tersledi.

"Bitirmeme izin vermedin," diye karşılık verdi Nuri, bıçaklarını yeniden odanın karşısındaki kirişe fırlatmaya başlayarak. "Eğer içeri kendimiz girsek sonuç bu olur. Ama bir şekilde Yoldaşlığın bir üyesinin Suikastçı Lord tarafından çağrılmasını sağlayabilirsek, onunla birlikte fark edilmeden içeri girebilir."

"Bu... dahice," diye nefes aldı Cassius, Nuri'ye bakarak. "Belli ki," diye alay etti Nuri, bir bıçak daha fırlatarak.

"Tanrım, Scarlett'le konuşmak gibi bir şey," diye mırıldandı Cyrus nefesinin altında.

Sorin'in göğsü bu sözler karşısında gerildi. Çünkü öyleydi. Her zaman Nuri'yle aynı madalyonun iki yüzü olduklarını söylerdi. Onun tavırları. Kibri. Hepsisi Scarlett'e o kadar benziyordu ki.

"Cassius'u çağıracağız, sonra ne olacak?" Sorin zorladı.

Cassius, "O kadar ileri gitmeden önce Arianna'nın Kardeşlik'in planını ezberlediğinden emin olmalıyız," dedi. "Arianna'nın Kardeşlik'in

onu iki kez göndermeliyiz. Eğer gerçekten oradaysa, Scarlett için geri dönene kadar bu tek seferlik bir şey olmalı."

"Ve o gün hangi üyelerin nerede konuşlandığını bilmemiz gerekecek. İçeride birkaç adamımız var. Sendika'nın çevresinde devriye gezdikleri bir gün olmalı," diye ekledi Nuri, eldivenli elinden bir bıçak daha çıkararak.

Ancak bıçak, Luan'ın fırlattığı diğer bıçaklarla birlikte odanın karşısındaki kirişe saplanmadı. Hayır, bu bıçak Luan'ın yüzüne doğru uçtu. Kimse geldiğini görmedi ve bıçak başının yanındaki duvara saplanmadan önce elmacık kemiği boyunca sığ bir kesiği sıyırdı. Luan bir hırıltı çıkarırken, elinde dikenli sarmaşıklardan oluşan bir kırbaç belirdi.

"Beni yine o güzel bitkilerine bağlarsan, bir sonraki kılıcım daha alçaktan saplanır ve seni sadece küçük bir çizikle bırakmaz," diye dudak büktü Nuri, yüzü soğuk bir kötülük maskesiyle bacaklarının arasından bakarak.

Toprak Prensi'nin yanağından bir damla kan süzülüyordu, Ölümün Gölgesi'ne bakarken herkes nefesini tutmuştu. Sorin müdahale edip etmemesi gerektiğinden emin değildi ve açıkçası bu noktada pek de umurunda değildi. Luan ve Nuri arasındaki küçük bir ağız dalaşına odaklanmak istemiyordu. Scarlett'e ulaşmaya odaklanmak istiyordu.

"Böldüğüm için özür dilerim."

Herkes döndüğünde Lynnea'nın merdivenlerde durduğunu gördü. Ani ilgi karşısında yanakları hafifçe kızardı ve havadaki gerginliğin bir kısmı dağıldı. Birkaç tel saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Hepiniz için yemek yaptım. Eğer açsanız."

Aklındaki son şey yemekti ama Sorin kibarca reddetmeye fırsat bulamadan Eliza merdiven boşluğuna doğru yürümeye başlamıştı bile.

"Teşekkürler Anala," diye homurdandı general. "Açlıktan ölüyorum."

Sorin iç çekti. Aç bir Eliza huysuz bir Eliza'ydı ve şu anda asi bir generalle uğraşmasına gerek yoktu. Dönüp herkesi odanın diğer ucuna kadar takip etmeye başladı ve Rayner da onun yanına geldi.

"Bu iyi bir şey Sorin," dedi sessizce. "Birlikte bir plan yapıyoruz."

Sorin sadece başını salladı, Üçüncü'ye bakmadı ama Rayner kolundan tutarak onu durdurdu. Cyrus omzunun üzerinden onlara baktı, sonra Rayner'a başını salladı ve Rayner ile Sorin'i yalnız bırakarak merdivenleri tırmandı.

Rayner onun kolunu bıraktı ve ellerini ceplerine soktu. Dönen gri gözlerini Sorin'e dikmiş, onun konuşmasını bekliyordu.

Sorin yutkundu, gözleri artık boş olan odada dolaştı ve sonunda söylemek istemediği sözleri söyleyecek cesareti buldu. Evlilik bandını gölgeler yatağında yüzerken bulduğundan beri aklından çıkmayan kelimeleri.

"Ya çok geç kalırsak?"

"Sen bilirsin Sorin. Gitmiş olsaydı bilirdin," diye yanıtladı Rayner.

Onu bulduğunuzda, gittiği zamanki gibi olmayacaktır.

"Ya..." Sorin tekrar yutkundu ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Ya Kahin haklıysa? Ya o aynı değilse?"

"O farklı olacak Sorin," diye yanıtladı Rayner. "Ne yaşadığını bilmiyoruz ama ne olursa olsun, iz bırakmış olacak."

"Ya ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyorsam, Rayner? Ya onu bulduğumuzda ihtiyacı olan şey olamazsam?"

Çünkü işin özünde, onu en çok korkutan şey buydu. Ya bunun, eski Efendisinin onda bıraktığı iz o kadar derin, o kadar çığ ve acımasızsa, ona yardım edemezse? Ya artık onun ihtiyacı olan şey değilse? Ya artık karanlıkta yıldızları bulmasına yardım edemiyorsa? Ya kendi gölgelerinde o kadar kaybolmuşsa ve ona ulaşamıyorsa? Ya hiçbir çıkış yolu yoksa?

Rayner uzun bir süre sessiz kaldı, toz ve kirle kaplı pencereden dışarı baktı. "Bence onun ihtiyacı olan şey olabilecek biri varsa, bu kişi onu her zaman olduğu gibi gören kişi olacaktır. Bence kendisinden vazgeçmek istediğinde bile ondan bir kez bile vazgeçmemiş birine ihtiyacı olacak. Bence Kader ona tam olarak ihtiyacı olan kişiyi verdi ve bence Kader sana da tam olarak ihtiyacın olan kişiyi verdi ve bu durum bunu değiştirmeyecek."

"Peki ya yeterli değilse?" Sorin, Rayner'ın gözleriyle buluşarak sordu.

Rayner omuz silkti. "Vazgeçecek misin? Onun ihtiyacı olan şey olmaya çalışmaktan vazgeçecek misin?"

"Tabii ki hayır."

"Eğer onu tanımayacak kadar farklıysa, ondan uzaklaşacak mısınız? İhtiyaçlarını karşılayacak başka birini bulmasına yardım edecek misiniz?"

"Hayır," diye homurdandı Sorin, bu fikir bile şiddet düşüncelerinin yüzeye çıkmasına neden oldu. "O benim ve ben de onunum."

"İşte senin cevabın Sorin. Onun ol ve tam olarak ihtiyacı olan şey olacaksın, tıpkı her zaman olman gerektiği gibi."

Rayner, "Yemeğe gitmeye hazır mısın?" demeden önce birkaç dakika daha sessizlik içinde durdular.

Sorin başını salladı, Üçüncü'yü merdiven boşluğuna kadar takip etti ve ikinci kata çıkan merdivenleri tırmandı. Sahanlığa geldiklerinde kapıdan gelen sohbet ve kahkaha sesleri ona ulaştı. Rayner kapının koluna uzandı, çekerek açtı ve dönüştürülmüş yemekhaneye doğru ilerledi. Yemeklerini mutfakta, dün gece toplandıkları yerde kurulan özel masalarda yiyeceklerdi.

Odanın yarısını geçmişlerdi ki Sorin'in kulaklarına ulaşan keyifli bir ciyıklama sesi duraklamasına ve kaynağa dönmesine neden oldu.

"Sorin!"

Sarı bukleli küçük bir kız odanın içinde koşuyordu. Kendisine doğru fırlayan çocuğu yakalamak için kollarını açacak zamanı zor buldu.

"Sana bunu aldım," diye tekrar heyecanla bağırdı ve adamın suratına bir şey fırlattı.

Elinde ne olduğunu görmek için arkasına yaslandı ve bir kurabiye tuttuğunu fark ettiğinde kahkahayı bastı. İkrandan bir ısırık aldı ve karşılığında ona geniş bir gülümseme verdi.

"Küçük Tula, sanırım seni son gördüğümünden beri büyümüşsün," dedi onu kollarında hafifçe kaydırarak.

Küçük kız ciddiyetle başını salladı, bebek mavisini gözleri kocaman açılmıştı, "Doğum günümü kutladım. Artık o kadar büyüdüm ki Nuri bana nasıl dövüşüleceğini öğretmeye başladı."

"Şimdi öyle mi?" Sorin kaşlarını çatarak sordu.

Yine ciddiyetle başını salladı. "Doğum günüm için bana tahtadan bir kılıç yaptı ve benimle pratik yapıyor. Görmek ister misin?"

Sorin, "İstiyorum ama önce yemek yemem lazım," diye cevap verdi.

"Benimle oturmak ister misin?" Tula sordu, tünığının yakasıyla oynarken sorusuyla birlikte küçük kafasını yana eğdi.

"Bu sefer arkadaşarımla yemek yemem gerekiyor ama seninle yemek yiyeceğime söz veriyorum," diye hızla ekledi Sorin, kaşları çatıldığında.

Tula omzunun üzerinden baktı ve gözleri Rayner'a takılınca tekrar büyüdü. "Onun da bir ikrama ihtiyacı var mı?" diye sordu. "Bir kurabiye daha getirebilirim. Lynnea'nın mutfakta daha çok kurabiyesi var."

Sorin bir kahkaha attı. "Rayner sana bedava gülümseyecek, Küçük Tula. Sadece sor."

Tula şüpheyle Rayner'a baktı. "Gözlerin neden öyle?" diye sordu Kül Binicisine.

Rayner'ın dudakları bu açık sözlülük karşısında yukarı doğru kıvrıldı.

"Böylece karanlıkta görebiliyorum." "Gerçekten mi?" Tula sordu, gözleri bu kez hayretle açılmıştı. "Sayılır," diye cevapladı Rayner derin bir kıkırdamayla.

"Tula, bu Rayner. Rayner, Tula'yla tanış," dedi Sorin, birbirlerine doğru bakabilmek için hafifçe dönerek.

Rayner, "Seninle tanışmak bir zevk, Tula," dedi ve elini uzatarak onun elini sıkı.

"Scarlett'i de tanıyor musun?" Tula küçük elini onun büyük avucunun içine koyduğunda sordu.

Rayner küçük kıza dönmeden önce Sorin'e baktı. "Scarlett'i tanıyorum."

"O burada mı?" Tula tekrar odaya bakarak sordu. "Onun da kılıcımı görmesini istiyorum!"

Sorin yutkundu, yüzündeki gülümseme kayboldu. "Henüz burada değil," diye cevap verdi.

"Ama yakında olacak," diye ekledi Rayner.

Rayner'a yüksek sesle, "Sorin'in sırrını bana söyleyen Scarlett," diye fısıldadı.

"Ne sırrı bu?" Rayner eğlenerek sordu, dudaklarında bir gülümseme daha belirdi.

"Bu ikramlar onu gülümsetir," diye cevap verdi Sorin'in onu yere bırakması için kıvrınarak. Uzanıp Sorin'in elini tuttu ve onu mutfığa doğru çekti. "Ama diğer sırrını tek başıma çözdüm."

"Öyle mi?" Rayner onun yanına geçerek sordu. "Mhmm," diye mırıldandı. "En çok onu gördüğünde gülümsüyor."

BÖLÜM 11

OceanofPDF.com

TALWYN

Talwyn Beyaz Salon'daki odasında masasının başında oturuyordu. Rinji bir anda yumuşak, yeşil bir ışıkla yok olmuştu. O da aynı şekilde gelmişti, boynuna Azrail'in toprağından bir sarmaşıkla hafifçe bağlanmış bir parşömenle yeşillikler boyunca mor salkımlar açıyor.

Onun notunu okumuştı. Hepsi iyi bir şekilde varmışlardı, her ne kadar büyülerinin olmamasına alışmak Semiria yüzüğü taşımayan büyü kullanıcılarını etkilese de. Ölümlü topraklarda aradıkları müttefikleri bulmuşlardı ve görünüşe bakılırsa Sorin bir şekilde Scarlett'ten ikiz alev bağlarını duymayı başardığında neredeyse aklını kaçıracaktı. Onu bulmak için Black Syndicate'e girip her şeyi yakıp yıkmak istemişti. Her zaman olduğu gibi atılgan ve düşüncesizdi. Gençken onun kendine güvenine ve eminliğine hayranlık duymuştu. Şimdi ise bu onu son derece rahatsız ediyordu.

Talwyn ayağa kalktı ve güneşe, ölümlü topraklara bakan pencereye doğru ilerledi. Tarek'le birlikte Denemeler'deyken hiç böyle çılgınca bir çılgınlık yaşamamıştı. Her zaman çok güçlü olduğu için bu çekime dayanabildiğini düşünmüştü ama içten içe bunun daha çok aralarındaki bağın yeterince güçlü olmamasından kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ediyordu. Sadece ilk Deneme'yi tamamlamışlardı. Tüm Denemeleri tamamlamanın yıllar sürmesi alışılmadık bir durum değildi. Hafızası onu yanıltmıyorsa Cyrus ve Thia'nın tamamlaması neredeyse beş yıl sürmüştü, bu yüzden üç yıl geçmiş olmasına rağmen Tarık'la birlikte hâlâ bekliyor olmaları endişe verici değildi. Ama sık sık *bir şeyler* olması gerektiğini düşünmüştü.

Birinin ikiz alevini bulması nadir bir durumdu, bu yüzden bu bağ ve onu Meshetme yolu hakkında pek bir şey bilinmiyordu. Ta ki Sorin ve Scarlett'e kadar.

Kişisel olarak tanıdığı diğer ikiz alevler Cyrus ve Thia'ydı ve kendi Denemelerini yaşarken Ateş Divanı'yla arası çoktan bozulmuştu. Kendi ikiz alev bağı konusunda Ateş Divanı İkincisi'nden tavsiye alma ihtimali yoktu.

Ama nasıl olur da bir Deneme tamamlanmamış olabilir? Birleşme bile mi? Bunu fiziksel olarak fazlasıyla yapmışlardı ama Birleşmenin bir de güç bileşeni vardı, o kadarını biliyordu. Fiziksel bedenleri kadar büyülerinin de birleşmeye, karışmaya ve bağlanmaya ihtiyacı vardı. Bu derin bir samimiyetti ve güvene, sarsılmaz bir inanca ve diğerine sadakate dayanıyordu. Tarık'a her şeyiyle güvenmişti. Ona daha fazla güvendiğini nasıl kanıtlayabileceğini düşünerek geceleri uyuyamıyordu. Bu onu çılgına çevirmişti. Katılma Davası'nın en kolay olduğu düşünülebilirdi.

Talwyn sol elini kaldırdı ve bir zamanlar elinin arkasını süsleyen işaretin başparmağından aşağıya doğru indiği yeri inceledi. Tarek öldüğünde hiçbir şey hissetmemişti. Sevdiği bir erkek için yas tutmuştu, evet, ama ruhunda hiçbir şey hissetmemişti. Temel bir bağı koptuğunu hissetmemişti. Cyrus'un hissettiği gibi değil. Eğer Sorin Scarlett'i hissedemediği için aklını kaçırmışsa, bu Cyrus'la karşılaştırıldığında hiçbir şeydi. Sorin onu neredeyse altı ay boyunca dağdaki şatosuna kapatmış, Cyrus'u zapt etmek için Yüksek Cadı'ya koğuşlar ve büyüler yaptırmak için kışından para ödemişti. Yıllardır onu ne zaman görse erkek yürüyen bir hayalet gibiydi, sanki ikiz alevi Perde'yi geçtiğinde onun bir parçası gerçekten ölmüştü.

Talwyn hâlâ Denemeler'de oldukları için böyle bir kırılma hissetmediğini düşünmüştü. Kendi Mührünün elinden tamamen silinmesi iki yıl daha sürmüştü ama Cyrus'un ki Thia nefes almayı bıraktığı anda kaybolmuştu. Bunu kendi bağının da henüz Meshedilmemiş olmasına bağlamıştı.

Tüm bunlara rağmen, ikiz alev bağının ve Denemeler'in tüm hayal kırıklığına ve kafa karışıklığına rağmen, o birkaç yıl boyunca Talwyn kendini o kadar da yalnız hissetmemişti. Yanında biri vardı. Tarek, İşaret'i aldıkları andan itibaren neredeyse her gün onun yanındaydı. Onunla, hala düzenli olarak Azrael'le birlikte yaptığı bazı ileri toprak büyü eğitimi için Toprak Mahkemesi'ne yaptığı bir yolculukta tanışmıştı. Azrael'in İç Mahkemesi'nin bir parçası olarak onun Üçüncüsü olmuş ve Azrael'in bir Mahkeme meselesiyle ilgilenmesi gerektiğinde Tarek onu ağırlamayı teklif etmişti. Onu Toprak Sarayı'nın başkentinin dışındaki çöl mağaralarına götürmüş ve bütün günü konuşarak geçirmişlerdi. Kız

ruhunun derinliklerinde sakladığı şeyleri ona anlatıyordu. Sorin'in onu terk etmesinin acısını. Teyzesinin tek kelime etmeden gidişine dair hiç işlemediği keder. Azrael döndüğünde onları Alcazar'ın terasında, ellerinde buzlu çay, gece gökyüzüne bakarken bulduğunda sinirlenmiş görünüyordu. Yine de tek kelime etmemişti. O, Azrael'in soğukkanlı İkinci'si olarak kalmış ve Tarık, yıllar sonra ilk kez Azrael'in arzulandığını hissettiği biri haline gelmişti.

Avucundan şimşekler çakarak onu anılarından uzaklaştırdı. İşte yine yalnızdı. Tarık'la geçirdiği o birkaç parlak yıl dışında hep yalnızdı. Ailesi onu terk etmişti. Teyzesi onu terk etmişti. Sorin onu terk etmişti. Herkes onu hep terk etmişti. Büyürken bile tek arkadaşı Ashtine olmuştu. Sorin'e güvenemezdi. Kendisinden bir asırdan fazla yaşlıydı ve teyzesinin İkinci'siydi, kişisel öğretmeninden bahsetmeye bile gerek yoktu. Daha çok bir ağabey gibiydi.

Ta ki hayatındaki diğer herkes gibi onu da bırakana kadar. "Ashtine," dedi boş odaya, rüzgârın onu alıp götüreceğini biliyordu.

Rüzgar Prensesi'ne yaptığı çağrı.

Talwyn dünyadaki bir yarıktan geçerek Xylon Ormanı'nın Rüzgâr Sarayı'ndaki Tykese nehri boyunca uzanan kısmına doğru yolculuk etti. Farklı renk ve boyutlarda bir düzine kurt hemen yanına geldi, bacaklarına sırtlandı ve eline sokuldu. Bu sürü ona cevap veriyordu ama onlar Maliq'in sürüsüydü. Bir bakıma varsayılan olarak onların alfasıydı.

Ellerini paltolarında gezdirdi ve onların arkadaşlığını içine çekti. Kurtları onu terk etmedi. Kurtları onu terk etmedi. Kurtları defalarca onun için oradaydı. Annesinin şekil değiştirebildiği, gri kurt formunu tercih ettiği söylenmişti. Ancak Talwyn bunu hiçbir zaman yapamamıştı. Enerji değiştirmeyi öğrenmesi yıllarını almıştı. Fiziksel formunu, hatta saçını ya da göz rengini bile değiştirmeye hiç yaklaşamamıştı.

"Yalnız kalmayı tercih eden biri için sürü hayvanlarının arasında çok fazla zaman geçirdiğin kesin," diye seslendi Ashtine. Talwyn döndüğünde onu küçük bir açıklıkta, omzunda Nasima ile dururken buldu.

"Açıkçası her zaman yalnız olmayı tercih etmiyorum. Seni buraya ben çağırdım," diye karşılık verdi Talwyn, avucu siyah kürkünün üzerinde kayarken.

Ashtine başını eğdi, mavi gözleri sanki onun ruhunun derinliklerini görebiliyormuş gibi ürkütücü bir şekilde onu inceliyordu. "Bugün sıkıntılısın. Artık Batı Mahkemeleri'ne hükmedemeyeceğin için hâlâ üzgün müsün?"

Talwyn içini çekti. "Bu konuda hiç üzülmedim." "Buna üzülmüş görünüyordun."

Talwyn derin bir nefes aldı, yavaşça nefesini verdi ve Ashtine'le ilgilenmek için öfkesini dizginledi. "Scarlett'in kayıp olduğunu kimse bana bildirmediği için üzgündüm."

"Sizi bilgilendirdim."

"Günler sonra. Sorin bana hemen söylemeliydi."

"Yani Sorin artık sana cevap vermediği için mi üzgünsün?" Ashtine kurtlardan birini sevmek için uzanarak sordu. Talwyn hareketi takip etti. Kurtlarının kendilerine dokunmasına izin verdiği tek kişi oydu.

Talwyn dişlerini sıkarak, "Hayır," diye cevap verdi. Ashtine beklentiyle ona baktı ve bekledi.

"Yeni bir şey öğrendin mi?" Talwyn sonunda kurtlara dönüp takip ettiği yolda ilerlemeye devam ederek sordu.

"Pek çok yeni şey öğrendim," diye yanıtladı Ashtine, onun yanına geçerek.

"Öğrenmemi umduğun özel bir şey var mı?" "Avonleya hakkında. Avonleya hakkında yeni bir şey öğrendiniz mi? Ya da

araştırdığımız bu yırtıklar?"

Ashtine elini kahverengi bir kurdun sırtında gezdirdi. "Avonleya pek çok sırra ev sahipliği yapar. Rüzgârlar zaman zaman bu sırları fısıldardı ama Kraliçe Scarlett kaybolduğundan beri sessizliğe gömüldüler."

"Sessizleştiler de ne demek?" Talwyn adımlarını durdurarak sordu.

"Artık Avonleya'dan bahsetmiyorlar. Artık bu kıtada çoktan unutulmuş şeylerden bahsetmiyorlar," diye devam etti Ashtine, sesi kısılmıştı. "Bugünlerde pek çok şeye karşı dirençliler."

"Bu ne anlama geliyor?" Talwyn sordu.

Nasima Ashtine'in omzunda irkildi ve Ashtine onu sakinleştirmek için uzanarak Talwyn'e bir bakış fırlattı. Rüzgâr Prensesi'nin Nasima söz konusu olmadığı sürece herhangi bir öfke göstermesi ender rastlanan bir durumdu. Gerçekten düşündüğünde, Ashtine'i hiç kızgın görmemişti. O her zaman sakin ve derli topluydu, düşünceleri rüzgârların arasındaydı.

"Ben... özür dilerim," dedi Talwyn dudaklarını zorlayarak. "Rüzgârlar dirençli de ne demek?"

"Demek istediğim bir zamanlar olduğu gibi rehberlik etmiyorlar. Sırlarına erişmeme izin vermiyorlar ve bugünlerde sık sık yolumu kesiyorlar," diye yanıtladı Ashtine, sesi Talwyn'in hiç duymadığı kadar soğuktu.

"Ashtine?" Talwyn, sahip olduğu tek arkadaşlarından birine yaklaşıarak cesaretini topladı. "Sen iyi misin?"

"Hayır," diye fısıldadı Ashtine. "Her şey dengede duruyor Talwyn. Bir yanlış hareket ve terazi devrilir. Tek bir yanlış adım ve-" Nasima gagasını tıkırdatırken konuşmayı bıraktı, başı bir yana eğildi. "Stellan mutsuz."

Talwyn iç çekti. Bunun sadece kız kardeşinin onun izni olmadan ölümlü topraklarda bir görev için işe alınmasıyla ilgili olduğunu varsayabilirdi.

"Birazdan onun yanına gideceğim," diye yanıtladı Talwyn. "Söylediğin şeyi bitir."

Ashtine ona yumuşak bir gülümseme gönderdi ve Nasima'yı bir kez daha okşamak için uzandı. "Önemli bir şey değildi. Sadece gevezelik," diye cevap verdi.

"Hiçbir şey değildi," diye ısrar etti Talwyn. "Sanki bir Kahinmişsin gibi konuşuyordun."

"Ben bir Kahin değilim. Olabilecekleri göremem."

"Bunu biliyorum," diye tersledi Talwyn kendini bir kez daha toparlamadan önce. "Bir Kahin olmadığını biliyorum ama bilgilisin. Ve Avonleya'ya karşı en iyi savunmayı oluşturmak için bu bilgiye ihtiyacım var."

"Sana rüzgârların artık oradan bahsetmediğini söylemiştim," diye cevap verdi Ashtine. "Muhtemelen planlarınızı bildikleri için."

"Rüzgarların Avonleya'dan yana olduğunu mu söylüyorsun?"

"Rüzgârların Avonleya'nın içinde yatanlara cevap verdiğini söylüyorum ve onlara karşı komplo kurmanız akıllıca değil," diye yanıtladı Ashtine.

Talwyn sanki Ashtine ona vurmuş gibi geri adım attı. "Tahta çıktığımdan beri, en başından beri bunun için çalışıyoruz. Çocukluğumuzdan beri. Ailelerimizin katledilmesine neden olan insanlardan intikam almak için artık bana yardım etmeyeceğini mi söylüyorsun?"

"Her şeyin hatırladığımız gibi olmayabileceğini söylüyorum," diye karşılık verdi Ashtine.

"Onları *hatırladığımız* gibi mi?" Talwyn tükürdü. "Ben onları *hatırlamıyorum* Ashtine. Annem Esmeray'la savaşmaya gittiğinde ben zar zor yürüyordum. Kendi anne baban öldürüldüğünde sen daha annenin karnından çıkalı bir ay bile olmamıştın-"

"Yeter, Talwyn." Ashtine'in sesi acımasız bir fısıltı gibiydi. "Avonleya hakkındaki bilgimi sordun ve ben de sana bildiklerimi anlattım."

"Bana hiçbir şey söylemedin," diye tısladı Talwyn.

Ashtine'in gözleri kısıldı, dudakları hafifçe yukarı doğru eğildi. "Stellan'ı görmenizi öneririm, Majesteleri," dedi soğuk bir tavırla ve ondan bir adım geri çekildi.

"Bana bildiklerini anlatacaksın Ashtine," diye karşılık verdi Talwyn.

Ashtine başını hafifçe salladı. "Bu konuda sana daha fazla yardımcı olamam Talwyn. Bu artık en iyi yol değil."

"Bu senin vereceğin bir karar değil," dedi Talwyn, bir kez daha ona doğru adım atarak.

Nasima bir çığlık attı, Ashtine'in omzundan kanat çırparak onun etrafında dönmeye başladı, kanatlarının her vuruşunda rüzgâr hızlanıyordu.

"Rüzgârlardan ayrı kalamam Talwyn," diye yanıtladı Ashtine, sesi neredeyse çaresizdi. "Onlara karşı gelemem."

"Hayır, Ashtine. *Bana* karşı gelemezsin," diye karşı çıktı Talwyn, ayaklarının altındaki toprak kıpırdanıyordu.

Ashtine'in gözleri büyüdü. Nasima bir çığlık daha attı ve Ashtine'in parmak uçlarında bir rüzgâr girdabı belirirken, bir ışık parıltısı içinde kayboldu. "İşte bu yüzden yalnızsın Talwyn," dedi yumuşak bir sesle.

Talwyn alay etti. "Yalnızım çünkü Kader uzun zaman önce sikine takmayı bıraktı."

"Bu doğru değil," diye yanıtladı Ashtine başını sallayarak. "Kaderler bir şeyleri harekete geçirir, ama iş bittikten sonra müdahale edemezler."

"Avonleya bizden çaldıkları hayatların bedelini ödeyene kadar bu iş bitmiş sayılmaz," diye haykırdı Talwyn. "Eğer onlar olmasaydı, yalnız olmazdım."

"Bu senden ve intikamından daha büyük bir mesele Talwyn," diye yanıtladı Ashtine. "Bunu anlamalısın."

"İntikamım mı? Bir ay önce değil, bu bizim intikamımızdı."

Kurtlar Talwyn'in kontrol altında tutmaya çalıştığı toprak büyüleriyle dağılmışlardı. Yine de Ashtine onun önünde durmuş, mükemmel bir şekilde sakinleşmiş, onu dikkatle izliyordu.

"Buna söyleyecek bir şeyin yok mu?" Talwyn talep etti.

"Ateş Prensi'ni ikiz alevini bulması için gönderdiğinde çok şey değişti," diye cevap verdi sonunda, rüzgâr büyüünü kullanarak kendini sarsılan zeminden kaldırırken ayakları patikadan çıktı. "Bir bakıma Talwyn, bunu *sen başlattın*."

Talwyn kontrolünü tamamen kaybederken rüzgârlar etrafa yayıldı. Büyü Ashtine'in girdabının içine çekildi, şimdi avucunun üzerinde şiddetle dönerek gökyüzüne ulaşıyordu. Daha da yükselmiş, yerden birkaç metre yüksekte asılı kalmıştı.

Talwyn konuyla ilgili başka bir şey söyleyemeden bir su portalı belirdi ve Su Prensi omzunda Nasima ile içeri adım attı.

"Burada davetsiz ne yapıyorsun?" Talwyn talep etti.

"Nasima onun için gitti," diye cevap verdi Ashtine havadan, Talwyn'in serbest bıraktığı rüzgârları kontrol altına almak için çalışmaya devam ederken saçları etrafına savruldu.

"Bunu neden yapsın ki?" Talwyn alay etti.

"Çünkü Nasima onu korumakla yükümlü, tıpkı Maliq'in seni korumakla yükümlü olduğu gibi," diye cevap verdi Briar, Ashtine'in altında durmak için adım atarak. Bir elini kaldırarak ona uzandı ve Ashtine yavaşça yere inmeye başladı.

"Bunu biliyorum," diye tersledi Talwyn. "Neden sana geldi?"

Ashtine elini onun elinin içine koyduğunda Briar omuz silkti ve ayakları bir kez daha yere bastı. "Prens Azrael'in müsait olmadığını varsayabiliriz."

Sanki bir dansı koordine etmişler gibi, Briar elini kaldırdı ve onu kolunun altında döndürdü. Ashtine uzun bir nefes vererek avucundaki tüm rüzgârı serbest bıraktı ve Talwyn'le bir kez daha yüzleşmek üzere dönüşünü zarifçe tamamlamadan önce rüzgârı onlardan uzaklaştırdı.

"Stellan ile konuşmaya gitmeden önce kendinizi toparlamak için birkaç dakika ayırmanızı öneririm." Başını bir kez daha eğdi ve "Ama ben olsam fazla beklemezdim. Kendisi çok üzgün."

Başka bir su geçidi belirdi ve Briar Rüzgâr Prensesi'ni oraya doğru götürmeye başladı, Nasima tekrar onun omzuna uçtu.

"Nereye gidiyorsun?" Talwyn sordu.

"Su Prensi ve benim bazı yeni silahların aşılmasıyla ilgili görüşmemiz gereken konular var. Bu öğleden sonrası için bir toplantı planlamıştık," diye yanıtladı Ashtine, sesi her zamanki yumuşaklığına dönerek. "Bana ihtiyacınız olursa rüzgârlar beni bulur."

Bununla birlikte, Talwyn'i yalnız bırakarak Briar ile buluşmayı planladığı yere doğru portaldan adım attı.

Tekrar.

Kendine bir saat vermişti. Jonaraja Ormanı'na gitmiş ve o kadim ağaçların üzerine cehennemi salmış, kontrolünü tamamen kaybetmesine izin vermişti. Rüzgârları nihayet sakinleştğinde ve enerji gökyüzünü aydınlatmayı bıraktığında, yeryüzü titremeyi bıraktığında; Talwyn yaşlı ağaçlardan birine yaslanmış, nefesini tutmaya çalışmıştı. O sırada Maliq ortaya çıkmış, yanına gelip başını kucağına yaslamıştı. Talwyn kendini toparlarken boş boş onun kulaklarını kaşdı.

Olanlara inanamıyordu. Çocukluklarından beri Avonleya'dan intikam almayı hayal etmişlerdi. Shira Kayalıkları'ndaki Ashtine'in Rüzgâr Kalesi'nde gökyüzünün altında uzanmışlardı. Rüzgâr sihirlerini bulutları itmek ve onları mavi arka plana karşı çeşitli resimlere dönüştürmek için kullanırken kıkırdamışlardı. Vekiller yerine ebeveynleri tarafından yetiştirilmiş olsalardı hayatlarının nasıl olacağından bahsederlerdi. Ve büyüdükçe, bu konuşmalar sihirlerinde ustalaştıklarında, ebeveynlerinden daha güçlü olduklarında neler yapabileceklerine dönüştü. Sorumluların peşinden gidebilirlerdi. Deimas ve Esmeray'ın değil. Oturan Kraliyet ailesini katlettikten sonra, Fae topraklarını ölümlülerden ayırmak için dikilen nöbetçilerden kısa bir süre sonra ortadan kaybolmuşlardı. Ölümlülerin tarihi, onların Fae ve Avonleya'yı kontrol altında tutmak için hayatlarını feda ettiklerini söylüyordu. Fae tarihi, Fae'lerin Deimas ve Esmeray'ı dışarıda tutmak için kendi korumalarını yürürlüğe koyduklarını söyledi. Peki ya Avonleya?

Bazı rivayetlere göre sürgün edildiler. Diğerleri ise bir zamanlar müttefikleri olan bu kişileri kendi başlarının çaresine bakmak zorunda bırakarak arkalarına saklanmaları için koğuşları harekete geçirdiklerini söyledi.

Ve asla kendilerinin olmayan bir amaç uğruna ölürler.

Deimas ve Esmeray ebeveynlerinin ölümünden doğrudan sorumlu olabilirlerdi, ama bu onlardan çok daha eskilere dayanıyordu. Bu Avonleya'ydı. Eğer Fae'lerden yardım istememiş olsalardı, ne o ne de Ashtine yetim büyüyecekti. Eğer Avonleya kendi lanet olası savaşını vermiş olsaydı, her şey farklı olurdu.

Böylece komplo kurdular. Hayalleri bulutlardaki peri masallarından koca bir krallıktan nasıl intikam alabileceklerine dönüşmüştü. Bahçelerde koşup oynamak, güçlendikçe büyülerıyla düello yapmaya dönüştü. Kılıçlarla eğitime ve yoğun özel derslere dönüştü. Ve Ashtine nihayet rüzgârların arasında yürümekte ustalaştığında, Talwyn için bilgi getirecek, Talwyn ise kendini politik derslerine verecekti. Mahkemeleri yönetmekle ilgili öğrenebileceği her şeyi öğrendi. Sorin

Ona insanları nasıl inceleyeceğini, duygularına ihanet eden belirli tavırları nasıl izleyeceğini ve bunlardan nasıl yararlanacağını öğretti. Azrael ona duygularını nasıl kontrol altında tutacağını, yüzünde her zaman soğukkanlı bir kayıtsızlık maskesi tutmayı öğretti. Teyzesi ona diğer bölgelerle başa çıkma konusunda rehberlik ediyordu.

Ve gecenin karanlık saatlerinde, Ashtine yine de rüzgârlardaki odasına gelir ve her ikisinin de öğrendiği yeni bir şeyi tartışırlardı. Talwyn, Avonleya ile fiziksel savaşın sona ermiş olabileceğini, ancak hala sessiz bir savaşın sürmekte olduğunu bu şekilde öğrenmişti. Kimin dahil olduğu hakkında hiçbir şey bilmiyor olabilirdi ama Avonleyalıların kendi dünyasında bir tür huzursuzluğa neden olduğunu biliyordu. Bu sadece onlara karşı adaletin yerine getirildiğini görme isteğini tazeliyordu. Onlar sadece kendi hallerine bırakamazlardı. Yenilgilerini kabullenip denizin ötesindeki kendi topraklarında kalamazlardı.

Kahin ona Scarlett'ten söz ettiğinde her şey yerli yerine oturuyor gibiydi. Bir müttefiki vardı. Teyzesinin güçlerine sahip bir kan bağı vardı. Dört element de ellerinde olacaktı. Dahası, Sorin'le olan birlikteliği Mahkemeleri bir kez daha birleştirecekti.

Doğru yönde atılmış bir adım daha, Avonleya'yı dize getirmeye bir adım daha yaklaşmıştı. Sorin'in yokluğunda geçen üç yıl içinde Azrael'in yardımıyla savunmalarını geliştirmeye başlamıştı ama Avonleya hakkında bilgi bulmak sinir bozucu derecede zordu. Büyük Savaş'tan bu yana geçen yıllar içinde pek çoğu gömülmüş ya da kaybolmuştu. Ashtine zaman zaman faydalı bilgilerle ortaya çıkıyordu ama Sorin, Briar'a Semiria yüzüklerini soran bir haber gönderene kadar rüzgârlar gerçekten hareketlenmemişti. O geceden sonra Ashtine neredeyse her gün yeni bilgiler edindi... ta ki Scarlett'in tahtını ilan ettiği güne kadar. O günden beri Ashtine gergin görünüyordu ve görünüşe bakılırsa, hayatları boyunca sürdürdükleri adalet arayışının artık "en iyi yol" olmadığına karar vermişti.

Talwyn ayağa kalkarken yemin etti. Bir büyü girdabının içinde her zamanki silahlarını kuşandı ve dünyadan geçip Siofra'ya, Alfa'nın kız kardeşiyle paylaştığı vaha evinin hemen dışına adım attı. O yaklaşırken girişteki muhafızlar kasıldı ve başlarını eğdi.

"Stellan müsait mi?" Talwyn ses tonunu olabildiğince nötr tutarak sordu.

"Evet, Majesteleri," diye cevap verdi biri. "İsterseniz Keenan'ın size eşlik etmesini sağlayabilirim."

Onun sözleri üzerine uzun boylu bir erkek kapıdan çıktı. Kolsuz bir tunik ve keten pantolon giymişti, belinde kıvrık bıçaklar vardı. Siyah saçları başının tepesinde düğümlenmişti ve dönüp tozlu bir yolda ilerlemeden önce belinden eğildi.

Talwyn, onu çeşitli su havuzlarının etrafından dolaştırıp çağılayan şelalelerin yanından geçirirken, derisinin içinde terlemeye başlamış bir halde onu takip etti. Bir terastan geçtikten sonra durdu ve eliyle kocaman bir aslanın telaşla ileri geri volta attığı geniş bir alanı işaret etti. İri pençeleri kumda izler bırakıyordu ve koyu renkli yelesi arkasını dönüp kendi yolunu takip ederken savruluyordu. Kenarda bir jaguar yatıyor, yanında da büyük, alaca renkli bir kurt hazır olda oturuyordu. Talwyn içeri girdiğinde kurt hemen ayağa kalktı, jaguar ise yavaşça kıvrıldı, gerindi ve esneyerek altın gözlerini Talwyn'in üzerine dikti. Kurt, aslanın hareketlerini durdurmasına neden olan alçak bir hırıltı çıkardı, onu gördüğünde kocaman göğsünden bir hırıltı yayıldı.

Altın ışığın parıltısında, bir adam ona doğru adım atıyordu. Keenan'dan bile daha uzun boyluydu, koyu teni sıcak güneşte parlıyordu. Siyah saçları kısa ve kafasına yakın kesilmişti ve koyu renkli dövmeler kollarından aşağıya doğru uzanıyordu. Bol keten pantolon giymişti ve göğsü çıplaktı. Üzerinde hiç silah yoktu ama buna ihtiyacı da yoktu. İnsan formundayken bir aslanın pençelerini çağırabiliyor ve istediği zaman enerji değiştirebiliyordu. Zeytin rengi gözleri kız kardeşininkilere benziyordu ama Arianna cilveli, kurnaz ve düşmanlarını yakınında tutma eğilimindeyken, Şekil Değiştiren Alfa'nın yanında nerede durduğunuz tam olarak biliyordunuz. Sert ve emrediciydi ve en az kız kardeşi kadar kurnazdı. Ayrıca iş sert bir hıyar olmaya geldiğinde Azrael'i bile geride bırakıyordu.

Bugün de bir istisna değildi. Öfke yüzünün her çizgisine işlenmişti, kare çenesi sımsıkı kenetlenmişti ve yumruklarını sıkıp açarken eklemlerinin etrafında enerji çatırdıyordu. Adam kadının önünde durdu ve Talwyn adamın eğilmediğini fark etmedi. Bunun yerine, öfkeyle karışık alçak bir sesle, "Arianna nerede?" diye konuşmadan önce başını zar zor eğdi.

Cevap verirken çenesini kaldırdı. "Sorin'le birlikte ölümlü topraklarda."

"Kimin emriyle?" Stellan sordu.

"Onun."

Göğsünden yayılan hırıltı, az önce dönüştüğü canavardan gelebilecek bir şeye benziyordu. "Ne zamandan beri

kız kardeşime bir şey yapmasını emretme yetkisine sahip misiniz?"

"Şu anda uzakta olan Batı Saraylarının Fae Kraliçesi'nin kocası ve İkincisi olduğundan beri. Bu yüzden, o dönene kadar komutayı o üstlendi," diye sertçe cevap verdi Talwyn, rüzgâr üzerinden yuvarlanıp ayaklarının dibindeki kumları karıştırırken.

"Bundan haberin var mıydı?" diye sordu sertçe. "Ateş Prensi'nin onun yardımına ihtiyaç duyacağını biliyor muydun?"

"Tabii ki hayır," diye karşılık verdi. "Biliyorsun, önce sana gelirdim ve eğer bir sebepten dolayı Arianna'nın olması gerekiyorsa, bunu seninle tartışırdım." "Şu anki ruh haline bakılırsa, Sorin'in sana böyle bir nezaket göstermediğini varsayıyorum." diye devam ederken Stellan'ın gözleri daha da kısıldı.

Zeytin gözleri birkaç saniye daha onun yeşim taşlı gözlerine dikili kaldı ve sonra onun doğruyu söylediğine karar verir gibi oldu. Döndü ve tıpkı aslan formundayken yaptığı gibi tekrar volta atmaya başladı.

"Beni ona götürmen gerekiyor," dedi.

"Yapamam," diye yanıtladı Talwyn. "Kız kardeşinin ölümlü krallıklarda yer değiştirmesine izin veren yüzüğüm Prens Luan'da. O olmadan ölümlü topraklara seyahat edemem."

Alfa'dan bir başka alçak gümbürtü daha geldi. "Ne zaman dönecekler?"

"Bilmiyorum. Prens Luan beni güncel tutuyor. Son raporu bana hepsinin sağ salim vardığını ve güçlerine kolayca erişememeye alışmaya çalıştıklarını söyledi. Anladığım kadarıyla Yüce Cadı onlara acil bir durumda ölümlü topraklardaki yeteneklerine erişebilmeleri için iksirler sağlamış," diye cevap verdi yumruklarını sıkma dürtüsüyle savaşıyor.

"Ne yapıyorlar orada?"

Talwyn dişlerini sıktı. "Görünüşe göre Kraliçe Scarlett kaybolmuş. Onu almaya gittiler."

"Kraliçe Eliné gibi kayıp mı oldu?" Stellan volta atmaya ara verip ona tekrar bakarak sordu.

"Hayır," diye cevap verdi başını sallayarak. "O kaçırıldı."

"Bu görev için neden Arianna'ya gitsin ki?" Stellan bir kez daha volta atmaya devam ederek sordu.

Talwyn, "Ateş Prensi'nin gerekçelerini artık bilmiyorum ama tahmin etmem gerekirse, kız kardeşinizle daha önceden bir ilişkisi olduğu için böyle davrandığını varsayabilirim," diye cevap verdi.

Gençken bu konuda hiçbir şey düşünmemişti ama yaşı ilerledikçe Arianna'nın Sorin'in yanına sokulup parmaklarını onun kolunda gezdirdiğini fark etmeye başlamıştı. Sorin de sık sık bu dokunuşlara karşılık veriyor, eğilip kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Tahtını devraldığında, birden fazla kez Siofra'yı ziyaret ettiğini ve gecesini Beta'yla geçirdiğini duymuştu. Eliné gittikten sonra bu ziyaretler neredeyse tamamen kesilmişti. Arada bir Arianna'yı ziyaret ettiğini duymaya devam ediyordu ama bu ziyaretler çok azdı ve Eliné'nin ölüm haberini aldıklarında tamamen kesilmişti.

"Yeni kraliçeyle tanışmadık bile ve kız kardeşim onu aramak için bir göreve çıkmayı uygun mu buluyor?" Stellan alay etti.

"Uzun süredir kraliçe değil. Eminim Sorin onu yakında sizinle resmen tanıştırmaya getirecekti ama bu planlar beklenmedik olaylar yüzünden raydan çıktı," diye cevap verdi Talwyn.

"Taç giyme törenine davet edilmeliydik."

"Resmi bir taç giyme töreni yapmadı," dedi Talwyn. "Kraliçe Scarlett... alışılmadık biri, ama neden küçümsenmiş hissettiğini anlıyorum, Stellan."

Adımlarını durdurdu ve omzunun üzerinden ona baktı. Dönüp çöl sarayına doğru yürümeye başlamadan önce bir kez başını salladı. "Gelin, Majesteleri. Madem buradasınız, benimle akşam yemeği yiyebilirsiniz."

Ondan gelen bir emirden pek hoşlanmamıştı ama eve gidecek başka kimsesi de yoktu. Beyaz Salon'daki boş odalarına geri dönecekti. Alfa'yı takip etmeden önce küçük bir iç çekti. Jaguar onun yanında yer değiştirdi, yerine altın tenli ve koyu kahverengi saçları omuzlarına kadar inen güzel bir dişi belirdi. Ayak bileklerinden paçalı bol ipek bir pantolon giymişti ve aynı kumaştan gömleği göbeğinin üzerinde duruyordu. Kurt hayvan formunda kalmıştı ama Talwyn onun İlyas olduğunu biliyordu. O ve dişi Sariah, Stellan'ın iki kişisel muhafızı ve sevgilisiydi.

"Majesteleri," diye selamladı Sariah başını eğerek. "Kendisi çok tedirgin," diye devam etti, sesi fısıltıya dönüşmüştü.

"Anladım," diye yanıtladı Talwyn, tül perdelerden geçip açık yemek alanına adım atarken. Hizmetkârlar hızla masada başka bir yer hazırlıyorlardı. Stellan ortalıkta görünmüyordu ve İlyas onların yanından geçerek soldaki bir kemerden kayboldu. Talwyn soru sorarcasına Sariah'ya baktı.

"Hemen dönecek," dedi Sariah elini umursamaz bir şekilde sallayarak, bir içki arabasına doğru ilerledi ve bir kadehe şarap doldurdu. Kendi şarabını doldurmadan önce Talwyn'e uzattı.

"Onun sadakati konusunda endişelenmeme gerek var mı?" Talwyn şaraptan bir yudum alarak sordu. Neredeyse acı denecek kadar ekşiydi.

Sariah'nın altın rengi gözleri Talwyn'in vücudunda bir aşağı bir yukarı gezindi. Kendi şarabından bir yudum aldıktan sonra şöyle dedi: "Kardeşlerin nasıl olduğunu bilirsiniz Majesteleri. Onların iyi tarafında kalırsanız, sadakatleri de sizinle kalır."

"Evet ama dediğin gibi Stellan tedirgin. Ve Sorin açıkça Arianna'nın iyi tarafını Stellan'inkine tercih etti," diye karşı çıktı Talwyn.

Sariah'nın dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Onun adına konuşamam, ancak yeni kraliçenin onunla resmi olarak tanışma zahmetine katlanmayıp Yüce Cadı'yı bir değil iki kez ziyaret ettiğini düşünürsek, endişelenmenizi gerektirecek bir şey olmadığını tahmin ediyorum."

"Bu şekilde kalmasını sağlamak için bir şey yapmam gerekiyor mu?"

Sariah şarabından bir yudum daha alarak, "Onun bağlılığını kaybetme konusunda çok endişeli görünüyorsun," dedi.

Talwyn dudaklarını birbirine bastırdı. Şekil Değiştiren'e söylediği her şeyin Stellan'a da tekrarlanacağını çok iyi biliyordu. "Alfa ve Beta, müttefiklerim arasında saymaktan onur duyduğum güçlü liderlerdir. Ben sadece aramızda yanlış anlaşılmalardan kaynaklanan kırgınlıklar olmamasını sağlamak istiyorum."

Sariah bir kez başını salladı, bakışları Talwyn'in omzunun üzerinden geçti. Talwyn döndüğünde Stellan'ın odaya girdiğini gördü, İlyas da doğal haliyle onun yanındaydı. Geniş göğsünün üzerine kolsuz bir tunik giymişti ve Stellan da kolsuz bir tunik giymişti. İlyas'ın siyah saçları neredeyse Talwyn'inki kadar uzundu ve ensesinden geriye doğru bağlanmıştı. Şarap arabasına doğru yürürken ela gözleri ona dik dik baktı. Sariah onun yanından geçerek Stellan'a bir kadeh şarap götürdü ve masaya doğru ilerlemeden önce parmaklarını kolunda gezdirdi. Hepsi yerlerine oturduklarında tabakları kuzu kavurma, pılav, yeşillik ve gözleme ile dolmuştu.

Talwyn bir parça kuzu eti keserek, "Beni yemeğe davet ettiğiniz için teşekkür ederim," diye söze girdi.

Stellan sadece başını sallayarak onayladı ve ekmeğinden bir parça ısırdı. Sariah'nın söylediklerine rağmen Talwyn, Sorin'in Arianna'yı işe almasıyla hiçbir ilgisi olmamasına rağmen hâlâ onun gözüne girebildiğinden pek emin değildi. Ama Stellan'ın kız kardeşine olan koruyuculuğu ikizine rakipti.

Alevin sahipleniciliği. Tedirginliği muhtemelen ondan değil, Arianna'nın burada olmamasından kaynaklanıyordu.

Birkaç dakika daha süren sessizlikten sonra Talwyn şarabından bir yudum aldı ve boğazını temizledi. "Sana bir şey sorabilir miyim, Stellan?"

Başını salladı ve kendi kadehini aldı.

"Avonleyanlarla hiç iş yaptınız mı? Onlar denizin ötesinde tecrit edilmeden önce?"

Eğer Ashtine ona bilgi vermeyi reddedecekse, bu bilgiyi kendisi bulacaktı.

Masanın etrafındaki tüm Şekil Değiştirenler dondu kaldı, İlyas ve Sariah Alfa'larına baktı.

"Büyük Savaş'ta Deimas ve Esmeray'a karşı Fae'lerin yanında savaştığımızı biliyorsun," diye cevap verdi Stellan, kadehini yavaşça yere bırakarak.

"Evet, ama Avonleyanlardan herhangi biriyle kişisel olarak etkileşime geçtiniz mi?" "Kraliçe Henna ve Kraliçe Eliné bunun çoğunu halletti.

Bildiğiniz gibi, biz

Büyücü gözaltına alınana kadar hediyelerimiz verilmedi. Avonleya yakalandıktan kısa bir süre sonra sürgün edildi, bu yüzden hiçbirisiyle fazla etkileşimim olmadı, hayır."

Talwyn başını salladı ve çatalına biraz yeşillik sapladı. "Neden onlarla kavga ettin?"

Stellan'ın kaşları çatıldı. "Ben onlarla savaşmadım. Ben Fae Kralieleriyle savaştım. Bize hediyelerimiz bu yüzden verildi. Deimas ve Esmeray'a karşı savaşta Fae'lere yardım etmek için."

"Ama Avonleya yenilmeden önce savaşın bir kısmında hayattaydın, değil mi? Senden onların savaşında savaşman istenseydi Avonleya'nın yanında yer alır mıydın?" Talwyn zorladı.

Sandalyesinde arkasına yaslandı, zeytin rengi gözleri onu inceliyordu. O da gözlerini kırpmadan ona baktı.

"Bu akşam neden böyle sorular soruyorsunuz, Majesteleri?"

Talwyn hafıe omuz silkerek, "Büyük Savaş'ı ve bu olayın yankılarını inceliyordum," diye cevap verdi. "Açıkçası Avonleya'dan hiç kimseyle tanışmadım. Sadece sürgün edilmeden önce krallıkla ilişkisi olanları merak ediyorum."

"Bazıları sürölmediklerini ama kendilerinin geri çekildiğini söylüyor," dedi Sariah şarap kadehini yuvarlayarak.

Talwyn onun altın bakışlarıyla karşılaştı. "Hangisinin daha kötü olacağından emin değilim. Teslim olup sürgüne gönderilmeyi kabul etmek ve bunun bedeli olarak bir

Gereksiz bir savaş ya da geri kaıp kendilerini kilitlemek ve Fae'leri kendi pisliklerini temizlemek zorunda bırakmak."

Stellan kadehini tekrar eline alarak, "Çok acısın," diye gözlemledi.

Talwyn, "Sebepsiz yere birçok insanın hayatını kaybettiğı anlamsız bir savaş gibi görünüyor," diye karşı çıktı.

"Ailenizden, annenizden bahsediyorsunuz," diye yanıtladı Stellan, gözlerinde anlayış belirerek.

"Bu savaşın tek gereksiz kayıpları onlar değildi," diye haykırdı.

Stellan, "O savaş olmasaydı, hediyelerimiz bize verilmezdi. Cadılar da olmazdı."

Talwyn hareketsiz kaldı.

"Fae'lerle savaştık çünkü bize böyle bir güç bahşedenler Fae Kraliçeleri," diye devam etti Stellan. "Sizin türünüze yardım etmek amacıyla bize böyle bir şey verildi. Fae'lere kendi hediyeleri Avonleyanlılar tarafından onlara yardım etmek amacıyla verildi. Eminim bunu biliyorsunuzdur."

Talwyn, "Elbette kendi tarihimi biliyorum," dedi.

"Öyle mi?" Stellan karşı çıktı. "Çünkü bu akşam sorduğunuz sorulara bakılırsa, geçmişinizi tam olarak bilmediğiniz anlaşılıyor. Ayrıca neden aniden böyle cevaplar aradığınızı da gerçekten sorgulamama neden oluyor."

Adam onun cevabını bekliyordu ve kadın kendini hiç bu kadar çocuk gibi hissetmemişti. Kendini hiç bu kadar boyundan büyük işlerin içinde hissetmemişti. Azrail bu tür tartışmalarda hep onun yanındaydı. Onlarca yıldır tahtında olabilirdi ama siyasi güç oyunları ve bölgeler arası siyaset hâlâ Toprak Prensi'ne çok güvendiğı bir konuydu. Konuşmanın bu şekilde ilerleyeceğini tahmin etmemişti. Sadece Avonleya hakkında bilgi almak istemişti. Şimdi ise kendi dünyasının tarihini tam olarak kavrayamamış bir kraliçe gibi görünüyordu.

Yine de bu güvensizliklerin hiçbirinin yüz hatlarında oynamasına izin vermedi. Azrael'in ona özenle yapmayı öğrettiğı soğuk kayıtsızlık maskesi, Alfa'nın bakışlarıyla bir kez daha karşılaştığında yerinde sabit kaldı. Kadehini eline aldı ve uzun bir yudum aldıktan sonra şöyle dedi: "Yeni kraliçe ve benim Avonleyalıları tecrit altında tutan büyüü kaldırma fırsatımız olabilir." Stellan'ın gözleri bu bilgi karşısında irileşti ama Talwyn o bir şey söyleyemeden ileri atıldı. "Bir hükümdar dostunuz olarak, Avonley'liler hakkındaki görüşünüzü merak ediyorum.

krallığı ve sakinleri. Kışkırttıkları savaş, tarih incelendiğinde anlamsız görünüyor. Böyle bir şeyi tekrar kışkırtabilecek bir ülkeyi özgür bırakıyor muyuz?" "Babaların günahları için çocukları mı cezalandırıyorsunuz?" Stellan karşı çıktı.

"Onlar da en az senin ve benim kadar ölümsüz," diye karşı çıktı Talwyn. "Siz o savaş sırasında hayattaydınız. Elbette savaştan sağ kurtulanların büyük bir kısmı hâlâ yaşıyor. Hatta kral ve kraliçelerinin hâlâ yaşadığına ve hüküm sürdüğüne bahse girerim. O yüzyılları intikam planları yaparak geçirmediıklarını kim söyleyebilir?"

"Katledilmiş bir Fae Kraliçesi'nin kızının da onlarca yıllık hayatı boyunca aynı şeyi yapmadığını kim söyleyebilir?" Stellan kaşlarını bilerek kaldırarak sordu.

Talwyn dilini yanağına bastırdı.

Stellan tabağını geriye itti, öne doğru eğildi ve kaslı kollarını masaya dayadı. Sariah ve İlyas tüm bu alışveriş sırasında tek kelime etmemişti ama her iki Şekil Değiştiren de yemek yemeyi bırakmış, olan biteni ilgiyle izliyordu.

"Gençsiniz Majesteleri," diye başladı Stellan.

"Bana patronluk taslama, Stellan," diye araya girdi Talwyn, ses tonunda uyarı vardı.

"O zaman bana bilmek istediğin şeyi sor. Etrafında dans etmeyi bırak," diye meydan okudu.

"Eğer Avonleyanlılar serbest bırakılırsa, sadakatin onlara mı yoksa Fae'lere mi kalır?" Talwyn sordu.

"Onlar aynı taraftaydı. Neden seçim yapmam istensin ki?" Stellan delici bakışlarını koruyarak cevap verdi.

"Soruya cevap vermek zorundasınız," diye tersledi.

"Onlarla anlaşmazlığa düşmeyi mi planlıyorsun ki benden böyle bir cevap istiyorsun?" diye sordu, onun emrini görmezden gelerek.

Talwyn sandalyesini masadan geriye itti, ayağa kalkarken tahta taş zemine süründü. İlyas da aynı anda ayağa kalktı ama Sariah kadehini bir kez daha çevirmekle yetindi, altın gözleri Talwyn'e sabitlenmişti. Stellan hareket etmedi, sadece kraliçeye baktı.

"Yemek için teşekkür ederim," dedi Talwyn. "Prens Luan'dan haber aldığım da haber göndereceğim."

Şekil Değiştirenlerle olan ilişkisini daha da zora sokacak bir şey yapmadan önce buradan gitmesi gerekiyordu. Eğer Avonleya'ya karşı çıkacaksa, onların desteğine ihtiyacı olacaktı. Geri dönecekti

ve bunu Azrael'in yanında tartışacaktı. Arianna evde olduğunda ve Stellan bu kadar gergin olmadığına geri gelecekti.

Döndü ve terasa doğru yürümeye başladı, dışarı çıkar çıkmaz seyahat etmeye hazırlanıyordu ama Stellan ona seslenince durakladı.

"Kraliçe Talwyn."

Omzunun üzerinden geriye baktı, kararan gökyüzünde şimşekler çakıyordu.

"Kendi armağanlarınızın Avonleyanlardan geldiğini hatırlasanız iyi edersiniz. Verilenler geri alınabilir," dedi Stellan metanetle, hâlâ kollarına dayanarak.

Talwyn alaycı bir ifadeyle, "Fae'lerin sana yeteneklerini bahsettiğini düşünürsek, belki de kendi tavsiyene uymalısın," diye karşılık verdi.

"Fae'ler bizi böyle bir güce layık görmüş olabilirler ama bunu bize bahsetmediler. Onlar bu tür bir güce sahip değiller."

Yüzünü tamamen ona dönmek için geri döndü. "Açıkla."

Şimdi ayağa kalktı ve yemekten önce geldiği kemerli kapıya doğru ilerledi. "Çıkmak üzereydiniz, Majesteleri. Belki başka bir zaman. Kız kardeşimle ilgili gelişmeleri dört gözle bekliyorum. İyi akşamlar."

"Stellan!" diye hırladı, yer titriyor, masadaki bitmemiş yemek tabakları tıkrırdıyordu. Stellan'a doğru bir adım attı ama bir jaguar masanın üzerinden atlayıp onunla Alfa'nın arasına girdiğinde babasına ulaşamadı, kedigilden uyarıcı bir hırıltı yükseldi.

Talwyn durdu ve aynı gün içinde ikinci kez en yakın müttefiklerinden birinin kendisinden uzaklaşmasını izledi.

Dünyadaki bir yarıktan içeri adım attı ve kendini her zamankinden daha yalnız hissetti.

Tüm bunlar ondan her şeyini çalan kilitli bir krallık içindi. Hepsi Avonleya için.

BÖLÜM 12

OceanofPDF.com

ScARLETT

"S Carlett."

Mikale ile birlikte yattığı yatakta battaniyelere sarılmıştı. Alaric, sözüne sadık kalarak ona iyi bakılmasını sağlamıştı. Birinin. En azından fiziksel olarak. Hâlâ her gün zindandaki çalışma odasında duvara zincirleniyordu ama Alaric'in bizzat yedirdiği günde üç küçük öğün yemek alıyordu. Başkasının bunu yapmasına izin vermiyor, onun yemek yemesiyle kendisinin ilişkilendirilmesini sağlıyordu. Mikale onu her gün farklı saatlerde uyuması için Juliette'in eski odasına götürüyordu. Bazen geceydi. Bazen de pencerelerden güneş parlıyordu. Zindan çalışma odası, Alaric'in Yoldaşlık'taki özel kanadına çıkan merdiven boşluğunun yakınında bulunuyordu. Bazılarına onun kanadında oda sahibi olma "onuru" verilirdi. Wraithler ve Cassius böyle bir onura sahip olanlardan bazılarıydı. Ama özel kanadının hemen dışındaki zindan çalışmasıyla birlikte, koridorlarda Alaric'in her zaman görev başında olmalarını emrettiği muhafızlardan başka kimse yoktu. Hiçbirini tanıımıyordu, bu da muhtemelen onların da onun kim olduğunu bilmedikleri anlamına geliyordu. Burada olduğunu görecekt başka kimse yoktu. Geri döndüğünü fark edecek kimse yoktu. Kimse bir sohbet sırasında nerede olduğunu ağzından kaçıramazdı. Cassius ve Nuri'ye haber vermenin bir yolu yoktu. Sorin'e söylemenin yolu yoktu.

Ama burada, uykunun derinliklerinde, rol yapabiliirdi. Vücudu onunkine yapışmış gibi davranabiliirdi. Black Syndicate'in kalbindeki abartılı bir malikâne yerine dağlardaki bir saraydaymış gibi davranabiliirdi. Karanlıkta yalnız değilmiş gibi davranabiliirdi. Yıldızlar hâlâ tüm parlaklığıyla parlıyormuş gibi davranabiliirdi. Onun sesini gerçekten duyabiliyormuş ve bunların hepsi bir rüya değilmiş gibi davranabiliirdi.

Ama Şimdi uyanmaya başlamıştı. Yavaş yavaş o uykudan kalkıyordu ve çaresizlikle ona sarıldı. Onun sesini bir kez daha duymaya ihtiya ı vardı. Onsuz bir gün daha geçirmeden önce sadece bir kez daha.

"Scarlett."

Ama ruhu onun sesiyle rahatlamadı. Onun hafif aksanının kemiklerinde yarattıĒı rahatlıĒı hissetmedi.

"Scarlett."

Ama bu onun sesiydi ve Scarlett artık uykunun derinliklerinde deĒildi.

"Scarlett. Uyan artık. Ben buradayım. Gitmemiz gerek."

Omuzlarının hafifçe sarsıldıĒını, parmaklarının yanaĒından aŐaĒı kaydıĒını hissetti.

"Scarlett, lütfen uyan. Fark edilmeden önce gitmeliyiz." Nefesi g Ēs nde sıkıştı ve gözlerini yavaşça araladı.

Oda karanlıktı ama ocaktaki ateşin ıŐıltısında ona bakan delici, altın rengi gözleri seçebiliyordu. Kuzguni siyah saçları alnına ve aciliyet dolu gözlerine dökülüyordu. Kımıldamaya cesaret edemedi. Çünkü bu mu? Bu mümkün deĒildi. Kardeşlik'e fark edilmeden girebilmesinin hiçbir yolu yoktu.

"Gel Scarlett," diye fısıldadı, ona doĒru uzandı ve bacakları yataĒın kenarından sarkacak Şekilde oturmasına yardım etti. Ellerini Scarlett'in kollarında gezdirdi, parmakları bileklerindeki Şirastonu sıyırdıktan sonra Scarlett'in ellerini kendi elleriyle kavradı. "Bir Şey söyleyecek misin?"

AĒzını açtı ama hiçbir Şey çıkmadı. Çünkü bu doĒru gelmiyordu. Bir Şeyler yanıŐtı. Bir Şeyler yanıŐtı. Sadece tam olarak ne olduĒunu anlayamıyordu.

Onun önünde çömeldi ve yüzüne baktı. "Gerçekten gitmemiz gerekiyor, Scarlett. Prens Callan tehlikede. Y r yebilecek kadar iyi misin?" Onun  ıplak ayaklarına baktı.

"Mikale nerede?" diye sormayı başardı sonunda.

Gözleri tekrar onunkilere döndü ve uzanıp saçlarını kulaĒının arkasına sıkıştırdı. "Şu an için dikkati daĒılmıŐ durumda ama uzun sürmeyecek. Prens Callan'a geri dönmeliyiz."

"Nerede o?" Scarlett yataĒın kenarına doĒru kayarak sordu.

"Onu bıraktıĒın yerde."

Kaşları Şaşkınlıkla birbirine çarptı. "Yangın Mahkemesi'ndeysel nasıl tehlikede olabilir ki?"

Dudakları birbirine yapıştı ve sanki kadının sorduğu şeyden hoşnut değilmiş gibi ince bir çizgi oluşturdu. Cebinden bir anahtar çıkardı ve ayak bileklerindeki prangalara uzandı.

Ama anahtarı olan tek kişi Alaric'ti, o halde anahtarı nasıl almıştı? "Sorin?" diye sordu kararsızca.

Durakladı ve soru sorarcasına tekrar ona baktı.

"O anahtarı nereden buldun?"

Gözlerini söz konusu anahtara dikti. "Bu şu anda önemli değil. Gitmemiz gerek canım."

Scarlett'in gözleri irileşti ve dizlerini göğsüne çekerek ondan uzaklaştı.

"O anahtarı nasıl aldın?" diye tekrar sordu, sesi fısıltıdan öteye geçmiyordu.

"Scarlett, gitmemiz gerek," diye tekrarladı, ayağa kalkıp bir kez daha ona uzanarak.

Boğazındaki yumruyu yutarak başını salladı. Bu o değildi. Ona "canım" demezdi. Dokunuşu aynı değildi. Aynı şeyleri *hissetmiyordu*.

"Sana bunun işe yaramayacağını söylemiştim." Mikale'nin sesi ötelerden bir yerden süzülerek geldi.

"Onunla konuşuyordu. Callan'ın nerede olduğunu söyledi," diye itiraz etti başka bir ses.

Lord Tyndell.

Bir hayal. Onu yine bir hayalin içine hapsedmişti. Bunu son birkaç gündür rastgele yapıyordu ve kadın onun hayalleri ile gerçeği ayırt etmekte giderek zorlanıyordu.

Sorin'in görüntüsünü görmek istemediği için gözlerini kapattı. Hava emmeye çalışırken göğsü hızla inip kalkıyor, kalbi küt küt atıyordu. O burada değildi. Gerçek değildi. O gerçek değildi.

"Gözlerini aç, Scarlett." Alaric'in sesi kulaklarını doldurdu ve Scarlett dudaklarını birbirine bastırarak başını iki yana salladı. Bileklerine vurulan prangaları hissedebiliyordu, elleri başının üzerinde asılı duruyordu. Çalışma odasıydı ve hâlâ duvara zincirliydi. "Nefes almalısın, Scarlett," diye onu yatıştırdı. "Gözlerini aç."

"Bu sonuçsuz kaldı," diye hırladı Mikale. "Callan'ın onunla birlikte Ateş Mahkemesi'nde olduğunu zaten anlamıştık. Hiçbir şey öğrenemedik."

Alaric ses tonu soğuk bir şekilde, "O kontrol altına alınana kadar konuşmayı kes," diye emretti.

Ağızına bir şey bastırılmıştı, boğazından bir tür tonik geçirmek için kullandıkları metalik şırınga. Ne işe yaradığını hâlâ çözememişti. Ardından bir bardak su geldi.

Alaric, "Bana bak, Scarlett," diye ısrar etti. Çenesinin altında bir parmak hissederek yüzünü yukarı kaldırdı ve sonunda gözlerini açtı. Derinliksiz, siyah küreler ona bakıyordu. Ne için olduğunu bilmediği bir şekilde yüzünü inceliyor gibiydi. Diğer ayakkabının düşmesini bekliyordu. Ona itaatsizlik ettiği için bir sonraki cezasını açıklamasını bekliyordu ama panik içinde onu kucağına almasının üzerinden günler geçmişti. Kaç gün olduğunu bilmiyordu. Belki de haftalar olmuştu. Takip etmeye çalışmayı çoktan bırakmıştı.

Alaric, "Prens Callan'ın Ateş Sarayı'nın neresinde olduğunu söylemeni istiyorum, Scarlett," derken Mikale ve Lord Tyndell yakınlarda durmuş, gözlerini ona dikmişlerdi. Solembra'da seninle birlikte miydi?"

Dudaklarını birbirine bastırdı, başını çevirdi ve net bir reddedişle duvara doğru baktı.

Alaric iç çekti. "Sadece sana yakın kaldığını varsayabilirim. Ne de olsa sana umutsuzca aşık olmasına izin verdin."

Nefes alış verişine odaklanmış, adamın sözlerini duymamaya çalışıyordu.

Alaric, "Kral onun bu kadar uzun süre ortadan kaybolmasına çok üzülüyor, Scarlett," diye devam etti. "Aslında, genç Callan'ın büyük bir sorumluluk eksikliği gösterdiğine karar verdi ve durumu düzeltme ihtiyacı hissediyor."

Scarlett yavaşça gözlerini açtı ve başını çevirerek onun bakışlarıyla bir kez daha karşılaştı. Hâlâ hiçbir şey söylemiyor, onun gönüllü olarak bilgi vermesini bekliyordu.

Alaric ona doğru uzanıp saçlarını düzeltti, parmakları çenesinde gezindi. "Callan'ın bir gelin alması gerektiğine karar verdi, bir aileye sahip olmanın onu... başboş dolaşmaktan ve görevlerinden kaçmaktan alıkoyacağını umuyor."

Gözleri büyüdü. Callan bundan nefret ederdi. Çok öfkelenirdi. Onu suçlardı. Zaten suçladığından daha fazlası için.

"Bir anlaşmaya varıldı bile," diye araya girdi Mikale, dudaklarında zalim bir gülümseme kıvrılırken. "Veda çok heyecanlı."

Scarlett'in başı ona doğru döndü ve içi boş bir kahkaha attı. "Ona hiç yakışmıyor," diye homurdandı. "Onun dikkatini kendi üzerine çekemedi, bu yüzden de onun üzerine çıktı."

Mikale'nin yüzü öfkeyle karardı ama Lord Tyndell araya girdi. "Bu Kral'ın fikriydi, canım. Tabii ki biraz zorladıktan sonra."

"Callan'ın Veda'yla evlenmesi neden umurunda olsun ki? Bunun senin için ne önemi olabilir ki?" diye sordu, bakışları Lord Tyndell'den Alaric'e sıçırıyordu.

"Kara Kızım," diye içini çekti Alaric, onun yanağını kibirle okşayarak. "Çok uzun zamandır taşları yerine oturtmaya çalışıyoruz. Bu sadece yapılması gereken bir başka hamle." Ellerini dizlerinin üzerine koyarak kendini ayağa kaldırdı. "Ama bu ne burada ne de orada. Callan'ın eve dönmesine ihtiyacımız var, bu onu kendimiz almamız gerektiği anlamına gelse bile. Nerede o?"

Sesi Suikastçı Lord'un ki gibi sert ve emredici bir hal almıştı. Ellerini arkasında kavuşturarak ona ters ters baktı. Kadın da ona ters ters bakınca dudakları inceldi. Oda uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, sert bir sesle, "Öyle olsun, Scarlett. Zamanım ve sabrım tükendi. Seçimlerinden ne kadar hoşlandığını biliyorum, bu yüzden bir seçim yapmanın zamanı geldi. Ya Callan'ın nerede olduğunu ve onu eve nasıl getireceğimizi söylersin ya da Cassius'un acı çekmesini izlersin. Yavaş yavaş. Birkaç gün boyunca. Hepsinde hayatta olduğundan emin olacağım. Ona yaptığımız her şeyi hissedecek. Sonra da saatler içinde yavaş yavaş yok oluşunu izlemenize izin vereceğim. Şu anda bu bağı erişemiyor olsanız bile, Koruyucunuzun ölümünü çok derin bir seviyede hissettiğinizi göreceksiniz."

Gözleri dehşetle irileşti ve Mikale bir kahkaha attı. Söyleyecek bir kelime bulamıyordu. Hiç düşünemiyordu. Kendisine tekrar sunulan şey karşısında değil.

"Bu sahne tanıdık gelmiyor mu, evcil hayvanım?" Mikale zalimce eğilip saçlarını okşayarak sordu. "Çok değer verdiğin birini mi yoksa bir masumu mu kurtarmayı seçeceksin? Bu sefer kimi feda edeceksin?"

"Bunu düşünmen için sana biraz zaman vereceğim," dedi Alaric ve dönüp masasına doğru yürüdü. Kâğıdı ikiye katlayarak hızlıca bir not yazdı. "Biraz yiyeceklerle döndüğümde seçiminizi yapmaya hazır olun." Notu Lord Tyndell'e uzatırken sözlerine şöyle devam etti: "Cassius'un burada olduğundan emin olacağım, böylece kararınızın yansımaları hemen başlayabilir. Bir seçim yapmamanız sizin için büyük talihsizlik olur." Pelerinini omuzlarına attı, kapüşonunu yukarı ve başına doğru çekerek bir kez daha yüz hatlarını gözlerden gizledi ve odadan çıktı.

Lord Tyndell, Alaric'in peşinden odadan çıkarken, Scarlett başının üzerinde dikilen Mikale'e baktı. Onun kötü niyetli zafer sırtışı

Kızın evinde tutulduğu zamanlarda sık sık tanık olduğu şey, kıza bakarken yüzüne geri dönmüştü.

Bu nasıl tekrar oluyordu? Nasıl oluyor da yine ailesini kurtarmak ya da çapraz ateşte kalan birini korumak arasında kalıyordu? Kabul, Callan ölmeyecekti. Sadece onu yavaş yavaş boğacak bir evliliğe zorlanacaktı. Ama zaten bu her zaman bir olasılık değil miydi? O Veliaht Prens'ti. Aşk için evlenme ihtimali zaten yok denecek kadar azdı. Evliliği her zaman siyasi bir hamle olmaya mahkumdu.

Mikale yavaşça onun önünde çömeldi ve çenesini avucunun içine almak için uzandı. "Bu gerçekten o kadar da zor bir karar değil, değil mi evcil hayvanım? Callan'ı kız kardeşimden uzak tutmak için Cassius'u gerçekten feda eder miydin?"

"Onunla evlenmesini neden bu kadar istiyorsun? Sırf kraliçe olsun diye mi? Bu kadar basit olduğuna inanamıyorum. Daha fazlası olmadığına inanamıyorum. Alaric'in yaptığı her şeyin arkasında bir sebep vardır. Eğer bu işin içinde o varsa, bundan hiç şüphem yok," diye ona karşılık verdi, sesi boğuk ve hırıltılıydı.

Mikale onun çenesini bırakarak ayağa kalktı. Su sürahisine doğru yürüdü ve bir bardak suyla geri döndü. Kadının dudaklarına götürdü ve kadın içti, bu özel ikrama direnmeyi bir süre önce bırakmıştı.

"Peki ya bizim kendi anlaşmamız, evcil hayvanım? Bir anlaşmamız vardı," dedi Mikale, bardağı yakındaki bir masanın üzerine koyarak. Bir sandalyeye çöktü ve kollarını kolçaklara dayadı.

"Siktir git Mikale," diye tersledi. "Bu asla olmayacak."

"Asla mı?" diye tekrarladı, kara gözleri kızın üzerinde gezinirken başı yana eğildi. Abartılı bir iç geçirdi. "O zaman sanırım bu pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirmem gerekecek. Reddetmenin bedelini hatırlıyorsun, değil mi?"

Scarlett dudaklarını kıvrarak, "Onlara dokunamazsınız," diye alay etti. "Onlar saklandılar ve hepinizden korunuyorlar."

Mikale'nin gülümsemesi genişledi. Elini kaldırdı ve başını yumruğunun üzerine koyarak onu incelemeye devam etti. "Şu anda erişilemez olduklarının farkındayım. Callan meselesi çözüldükten sonra sırada onlar var, evcil hayvanım. Çocuklar ve Ölümün Gölgesi seninle birlikte onun gündeminde."

Scarlett başını duvara yasladı ve sert bir zeminde oturmaktan dolayı kuyruk sokumunda her zaman var olan ağrıyı hafifletmek için yer değiştirdi. "O zaman beklerken ölecek."

Mikale dilini şaklattı. "İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz. Ben seni kırmayı başaramamış olabilirim ama o başaramayacak. O başarısız olmaz."

Scarlett gözlerini kapatarak onu duymamaya çalıştı. Sözlerinin zihninin derinliklerine işlemesine izin vermemeye çalışıyordu. Gerçeklerin ruhuna yerleşmesine izin vermemeye çalışıyordu. Dünyasının başına yıkılmasına izin vermemeye çalışıyordu. Yıldızlara tutunmaya çalışıyordu. Her geçen gün biraz daha tükenme tehdidi altında olan umuda tutunmaya çalışıyordu.

Mikale'nin tekrar konuşurken sandalyesinde kaydığını duydu. Sesi alçak, neredeyse teselli ediciydi. "Bu, canının biraz daha az yanması için bir fırsat evcil hayvanım. Bu, her şeyi başlamadan durdurma şansın. Ona ne kadar direnirsen, sonuçlarının o kadar ağır olacağını biliyorsun."

Ve yaptı da. Alaric zamanını bekliyordu, evet, ama ona saldırmaması ne kadar uzun sürerse, canı o kadar çok yanacaktı. Onu dize getirmenin en iyi yolunu düşünüyordu. Onun elinden çok acı çekmişti ama hiçbirisi bu sefer ona yapmaya hazırlandığı şeyle kıyaslanamazdı. On kat daha kötü olacaktı. Kimin önce kırılacağı uzun bir oyun olmayacaktı. Sabırsızlanmaya başlamıştı. Ateş Sarayı'na kaçtığında onun planlarını altüst etmişti. Bu sefer saldırdığında, hızlı olacaktı ve sadece onu kırmak için değil, her türlü umut duygusunu ezmek için tasarlanmış olacaktı. Her türlü direnişi. Kadının bir daha kendisine karşı duramayacağından emin olmak için gelecekti.

Ve buna katlanıp katlanamayacağını bilmiyordu.

Günlerini inanmadığı Kader'e yakararak geçiriyordu. O bunu sevdiklerine karşı kullanmadan önce kendi varlığını sona erdirecek kadar uzun süre dayanabilmesi için dua ediyordu. Eğer oyun dışı kalırsa, eğer gücü bu dünyadan giderse, eğer bu lanet olası anahtarları bulma ve Avonleya'ya girme yeteneği artık bir seçenek değilse... En azından diğerlerine yeni bir plan oluşturmadan önce Maraan Lordlarını yenmenin bir yolunu bulmaları için daha fazla zaman verirdi.

Bir el saçlarını birkaç kez okşadı ve Scarlett Mikale'in dokunuşuna ve bunun ne kadar yanlışı hissettirdiğine dayanamayarak dişlerini birbirine geçirdi. "Masumları güvende tutmak, sevgili dostlarına zarar gelmesini önlemek için kendi iyiliğini feda etmeye hazır olduğundan hiç şüphem yok, ama çapraz ateşe yakalanacak olanları bir düşün, Scarlett. Cassius, Callan ve Nuri gibileri düşün. Sen ona karşı durmayı seçtiğin için kullanılacak, incinecek, acı çekecek çocukları düşün."

Dudaklarını birbirine bastırdı, gözyaşları kapalı göz kapaklarının arkasından süzülürken boğazı yanıyordu. Adamın daha yakına eğildiğini, kulağına fısıldarken sıcak nefesinin yanağına değdiğini hissetti: "O gelmeyecek, Scarlett. Ve eğer gelirse, biz hazırlıklıyız. Balam'ın yapabileceklerinin çok azını deneyimledin. Benim yapabileceklerimin bir kısmını gördün ama *onun* gücünü henüz tecrübe etmedin. Sen Ateş Prensi'nin değilsin. Benim bile değilsin. Sen *onunsun*. Tıpkı her zaman olduğun gibi."

Taş zeminde botlarının sesini duydu, kapının kayarak kapandığını, kilidin yerine oturduğunu duydu. Sonra adam gitmişti.

Yutkundu ve dudaklarından dökülmek isteyen hıçkırığı bastırdı. O çocukları Suikastçı Lord'a teslim etmeden önce ölecekti. Bu fedakârlık kendi hayatı olacaktı. Ve bununla bir sorunu yoktu. Onların hayatı için kendi hayatından vazgeçmeyi kabullenmişti. Onlar onun için gelmeden önce buna bir son verebileceğini umuyordu. Geleceklerini biliyordu. Sorin'in nerede olduğunu öğrendiğinde ona ulaşmak için Sendika'yı paramparça edeceğini biliyordu. Onu bekleyen her neyse onunla yüzleşmeden önce gitmiş olmayı ve ona son bir hediye verebilmeyi umuyordu.

Ama onu son bir kez daha görebilmeyi diledi. Onun dudaklarının tadına bir kez daha bakabilmeyi diledi. Hayatında son bir kez daha kendini güvende, *evinde* hissedebilmeyi diledi.

İki damla gözyaşının yüzünden süzülmesine izin verdi. Kaçmasına izin verdiği tek gözyaşları onlardı. Derin nefes aldı, havanın ciğerlerine dolmasına izin verdi ve hızla atan kalbini sakinleştirdi.

Gir ve çık.

Gir ve çık.

İçeri ve

dışarı.

Küçük bir gıcırtı sesiyle gözlerini açtığı anda, ayak bileğindeki prangaların yanında küçük, kahverengi bir tarla faresinin koşuşturduğunu gördü. Scarlett başını yana eğdi. Kardeşlik'te geçirdiği onca zaman boyunca binada hiç kemirgen görmemişti. Zindan çalışma odası bile olsa, Alaric'in odalarından birinde kesinlikle görmemişti.

Fare temkinli bir şekilde ona doğru uzandı, bıyıkları seğirerek ona doğru kokladı ve bir kez daha ciyakladı.

"Cesur bir şeysin sen," diye mırıldandı, minik pençeleri taş zemini tırmalayarak ilerlerken. Çıplak ayaklarının üzerinden sıçradı ve hissettikleriyle irkildi. "Bu yaklaşmak için bir davet değildi,"

diye mırıldandı, ayağını salladı ve birkaç metre uzağa fırlattı.

Fare öfkeyle gıcırıyor gibiydi, sonra koşarak ona doğru geldi ve tam kilidin sesi yeniden duyulduğu sırada arkasına geçti. Scarlett'in bakışları kapıya kaydı.

Hayır. Alaric henüz dönmüş olamaz. Gideli bir saat bile olmamıştı. Ne yapacağını düşünmek için yeterli zamanı olmamıştı. Mikale etrafta dolanıp zihnine şüphe tohumları ekmeye çalışırken olmazdı.

Ama Alaric gerçekten de elinde kapalı bir tabakla odaya geri döndü. Yalnızdı ve kapı arkasından kapandığında uzanıp kapüşonunu geri çekti. Tabağı masasının üzerine koydu, sonra yavaşça pelerinini çıkardı ve kanepenin koluna sardı. Su sürahisine doğru yürüdü ve tabağı alıp önünde durmadan önce ona bir bardak daha su doldurdu. Ona her yemek getirdiğinde yaptığı gibi kendini yere bıraktı. Tabağı kenara bıraktı ve gözleri kızın üzerine yerleşti. Dizini büktü, kolunu tekrar dizine dayadı ve diğer elinin üzerine yaslandı.

"Aklıma geldi," dedi, "belki soru sormanıza izin verilirse, bazı şeyleri anlayabilirsiniz, daha dostane davranabilirsiniz."

Scarlett ona kuru bir bakış attı, kaşları çatıldı. "Bazı konularda hiçbir zaman aynı fikirde olacağımızı sanmıyorum."

"Belki de değil, ama denemek için çaba harcamaya değer, değil mi?" diye karşı çıktı.

"Avonleya'dan ne istiyorsun?"

Alaric kıkırdadı. "O zaman hemen işe koyuluyoruz, öyle mi?" Tabağa uzandı, kapağı kaldırdı ve kızarmış sebze ve et kokusunun ona doğru yayılmasına izin verdi. Bir parça ekmek alıp kızın dudaklarına götürdü. "Avonleyan'ların her zaman şimdiki gibi olmadıklarını biliyor muydun?" derken bir ısırik aldı.

"Eğitimimden sen sorumluydun," diye cevap verdi yemeğin yanında. "İnanmam için öğretilen yalanları biliyorsun."

Alaric başını eğdi ve onun sözlerini düşünüyor gibi göründü. Bir parça geyik eti keserek ağzına götürdü. "Avonleyanlara diğer dünyalarda farklı bir isim veriliyor."

Eti çiğneyip yuttuktan sonra şöyle dedi: "Diğer dünyalarda onlara ne dendiği umurumda değil. Diğer düzlemlerde ne olarak adlandırıldıkları umurumda değil. Daha önce ne oldukları da umurumda değil. Ben orada ne istediğinizi önemsiyorum. Onlara ulaşmak için katlettiğiniz masum çocukları önemsiyorum."

"Diğer dünyalarda onlara Miras deniyor," diye devam etti Alaric, sanki o hiç konuşmamış gibi, ağzına bir parça et daha götürerek. "Belli ki yaptığınız araştırmalarda bu terime rastladınız mı?"

Çiğnerken başını salladı ve adam ona beklenti içinde baktı, ona cevap verene kadar devam etmeyeceğini biliyordu.

"Yazık olmuş," dedi sahte bir sempatiyle. "Bu sana kendin hakkında çok daha fazla şey anlatabilirdi. Bu tarihi başka bir gün de anlatabiliriz ama asıl sorunuza dönecek olursak, Avonleyanlıların kıtalarında uzun zaman önce geri almak için gönderildiğimiz bir şey saklı. Bizi ilk etapta bu dünyaya çeken onlardı. Yani aslında buradaki varlığımız onların suçu."

"Kim tarafından gönderildi?" Scarlett tekrar yerde kaykılıp bacaklarını önüne uzatarak sordu.

Alaric hareketi fark etti ve uzanarak ağzına bir lokma sebze götürdü. "Bu soruyu onlara Avonleya'ya girdiğimizde sorabilirsin, Wraith'im."

"Planlarınız sizi Avonleya'ya sokmama bağlıysa, büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaksınız," diye cevap verdi. "Sana yardım etmek için en ufak bir isteğim olsa bile, bunu lanet olası bir duvara zincirlenmiş olarak yapamam."

"Geçici bir aksaklık," diye kabul etti ve ona bir lokma daha getirdi. "Yakında düzeltilecek bir aksaklık."

"Şüpheli."

Dudaklarında küçük bir gülümseme kıvrıldı. "Göreceğiz, Ölümün Bakiresi."

Yemeğinin geri kalanını sessizce ona yedirdi. Bir bardak suyu henüz bitirmişti ki kapı sertçe vuruldu ve Tarık içeri girdi. Elinde şu metal şırıngalardan birini tutuyordu ve Alaric ayağa fırladı.

"Mükemmel zamanlama," diyerek Tarık'a doğru yürüdü ve şırıngayı ondan aldı.

"Redding'in de Sendika'ya gireceği bildirildi Lordum," diye yanıtladı Tarık, koltuktaki her zamanki yerine yerleşmek üzere hareket ederken.

Alaric, Scarlett'in yanına dönerek, "Mükemmel," diye cevap verdi. "O buraya geldiği zaman, vereceğin karar için hazır olacağım." Çenesinden tutarak toniği ağzına götürdü. Farenin arkasından hareket ettiğini hissedince sarsıldı. Alaric'le konuşurken kemirgeni unutmuş, onun duymasına izin verdiği bilgilere odaklanmıştı.

Alaric iç çekti. "Bunu her seferinde yapmak zorunda mıyız?" diye sordu onun hareketini direnç olarak algılayarak. Kadının başını geriye doğru eğerek toniği ağzına ve boğazına doğru itti.

Yine de savaştı. Çünkü Cassius neredeyse gelmişti. Onu aylardır ilk kez görecekti ve bir duvara zincirlenmişti. Ona gidemeyecekti. O da ona gelemeyecekti. Kaderi pamuk ipliğine bağlıydı. Kaderi onun ellerindeydi. Ve her ne kadar bu bir seçim olmasa da - onun hayatı Callan'ın siyasi amaçlar uğruna bir evliliğin acısını çekmesine değerdi - bundan daha fazlası olduğunu biliyordu. Eğer gerçekten Mikale'nin kız kardeşiyse, bir Maraen Leydisi olan Veda ile evlenmenin bundan daha fazlası olduğunu biliyordu. Cassius'un hayatı potansiyel olarak bütün bir krallığı tehlikeye atmaya değer miydi? Masum insanlardan oluşan koca bir ülkeyi?

Saniyeler geçtikçe zaman hızlanıyor gibiydi ve çok geçmeden kapı tekrar açıldı. Lord Tyndell, Cassius'un arkasından içeri girdi ve kahverengi gözleri Scarlett'e dikildiğinde yüzünün rengi soldu. "Seastar," diye nefes alarak ona doğru atıldı, ama Alaric'in sesi

Sipariş.

"O kadar hızlı değil, Cassius." Suikastçı Lordu masasına yaslanmıştı, pelerini üzerinde ve kapüşonu yukarıdaydı. "Ölümün Bakiresi'nin sen ona gitmeden önce söylemesi gereken bir şey var."

Bütün gözler onun üzerinde toplanmıştı ve o da başını sallamaya başladı, gözlerinin arkasında yanan yaşları geri itmeye çalışıyordu. "Lütfen yapma," diye fısıldadı, gözleri Cassius'a kilitlenmişti. "Lütfen, Alaric."

Bunun hiçbir işe yaramayacağını biliyordu. Yalvarışlarının sağır kulaklara gittiğini biliyordu.

"O halde bir Mühür almaya hazır mısın, Wraith'im?" Alaric sordu.

Cassius'u bundan kurtarmak için bile olsa bunu yapamayacağını bildiğinden başını tekrar salladı.

"O halde önünüzde nasıl bir seçenek olduğunu biliyorsunuz. Seçimini yap. Cassius'u mu yoksa Callan'ın yerini mi?" diye sordu.

"Callan geri döndü," diye araya girdi Cassius. "Callan geri döndü. Bu akşam geç saatlerde kaleye varacak."

Bütün oda hareketsiz kaldı ve Scarlett'in gözleri büyüdü. Sorin, Callan'ı güvende tutacak bir plan yapmadan onu geri göndermezdi. Ama onunla birlikte mi gelmişti? Cyrus? Eliza ve Rayner?

"Eğer karşı karşıya olduğun seçim buysa, Seastar, o zaman bu seçim senin için yapıldı. Callan geri döndü. Bu senin taşıyacağın bir yük değil," diye devam etti Cassius, gözleri onunkilere sabitlenmiş halde.

Alaric masasından kalkıp ona doğru yürüdü. "Konuşmayı kes, Cassius. Ona öğüt vermek ya da teselli etmek için burada değilsiniz. Callan nerede?"

"Bütün duyduğum, onun bu akşam kaleye varacağı. Krala haber verildi ve Prenses Eva çok heyecanlı," diye açıkladı Cassius, Scarlett'i tekrar görebilmek için etrafına bakmaya çalışarak. Scarlett de boynunu bükerek aynı şeyi yapmaya çalıştı.

"Siz bu haberi nasıl duydunuz da ben duymadım?" Lord Tyndell sordu. Scarlett'e karşı kullandığı nazik ses tonu gitmiş, yerine bir krallığın ordularının komutanı gelmişti. "Veliaht Prens'in döndüğünden benim nasıl haberim olmaz? Onu karşılamak için neden başka adamlar gönderilmedi?"

"Bilmiyorum, Lordum. Muhafızlarının taç ile nasıl iletişim kurduğunu bilmiyorum."

"Peki bu bilgiye nasıl ulaştın Cassius?" Alaric, Lord Tyndell'in sorusunu tekrarlayarak yavaşça sordu.

"Kale muhafızları arasında konuşulduğunu duydum," diye cevap verdi Cassius yumuşak bir sesle. "Herkesin bildiğini sanıyordum."

O lanet fare arkasından duvara doğru kaçarken Scarlett şaşkınlık çığlıklarını bastırarak kıvrandı. Adamlardan biri onu görseydi ölürdü, ama hepsi Cassius'a odaklanmışlardı.

Tarek hariç.

Gözlerini ona dikmiş, dudaklarında hafif bir gülümseme vardı.

"Bu onaylanana kadar Yoldaşlık'tan ayrılmayacaksın. Eğer yalan söylüyorsan, evlat, sonuçlarına katlanacaksın," diye hırladı Alaric ve kapıya doğru yürüdü. "Ve sen de bu odaya girmeyeceksin. Tarek, onunla kal. Zayıflama belirtileri gösterirse ne yapacağını biliyorsun."

Mikale ve Lord Tyndell onu ofisten çıkarken takip ettiler, Cassius da peşlerinden gitti ve omzunun üzerinden ona baktı. Onun gözlerindeki özlemi görebiliyordu. Onların kendisinininkilerin aynası olduğundan emindi.

"Nasıl oluyor da her zaman bebek bakıcılığı görevini sen üstleniyorsun?" Scarlett kapı kapanıp bir kez daha kilitlendiğinde bakışları Tarık'a kayarak sordu.

Tarık, "Suikastçı Lord, mülküne gereken özenin gösterilmesi konusunda bana güveniyor," diye cevap verdi. Lanet hançeri tekrar elindeydi ve tıpkı onu Toreall'dan aldığı gün yaptığı gibi yine boş boş çeviriyordu.

"Maraan Lordları yerine bir Fae'ye mi güveniyor?" Scarlett başını yana eğerek sordu.

"Annesinin Fae olduğunu unuttun mu?" Tarık karşı çıktı. Uzun bacaklarını bileklerinden çaprazlayarak önüne uzattı.

"Peki sana ne vaat etti Tarık?" diye sordu onun yerine. "Tüm insan ırkına sırtını dönmeni sağlayan neydi? *İkiz alevini* feda etmene neden olacak kadar büyük, karşı konulmaz olan neydi?"

"Sanki çok farklıymışız gibi davranıyorsunuz Majesteleri," diye cevap verdi, soluk yeşil gözlerinde hafif bir eğlence parıldıyordu.

"Birbirimize hiç benzemiyoruz," dedi başını duvara yaslayarak. Bugünlerde sürekli bir baş ağrısı vardı, donuk zonklama hiç kesilmiyor gibiydi.

"Hayır mı?" Ses tonundaki tonlamayı duyabiliyordu. "Dünya Sarayı sınırında Gece Çocukları'yla buluşmaya geldiğin gün kendi ikiz alevini kurban etmedin mi?"

"Bu farklı bir şey. Bunu onu kurtarmak, korumak için yaptım," diyerek sol elindeki Mühre baktı.

"Nedenlerinizi bildiğinizi fark etmemiştim," diye sertçe karşılık verdi.

Bakışlarını tekrar Talwyn'e çevirdi ve yavaşça gözlerini kırptırdı. "Talwyn'in bunca zamandır onu korumak için öldüğünü düşünmesine izin verdiğini mi söylüyorsun?"

Onun adını duyunca hançeri çevirmeyi bıraktı. Dudaklarında alaycı bir ifade belirdi. "Söyleyin bana Majesteleri, Fae Kraliçesi'nin bugünlerde yatağında başka biri yok mu?"

Scarlett kuşkuyla, "Senin *öldüğüne* inanıyor," diye cevap verdi. "Öyle olmadığına göre, ikiz alev Mark nasıl söndü?"

Küçümsemesi bir kez daha o hafif sırtışa dönüştü ve hançerini çevirmeye devam etti. "Bugün çok fazla soru var."

Scarlett gözlerini devirdi, başını bir kez daha duvara yasladı ve konuşmanın bittiğini sanarak gözlerini kapadı. Ama adam tekrar konuştu.

"Aditya size Ateş ve Toprak Mahkemeleri arasında neden böyle bir çatışma olduğunu hiç söyledi mi?"

Scarlett gözlerini kapalı tutarak, "Hayır," diye içini çekti. Şakaklarındaki zonklama yeniden artmaya başlamıştı.

"Muhtemelen her şeyi neyin başlattığını bilmiyor. İlişkiler her zaman gergin değildi. Aslında, ikimiz de bu dünyaya gelmeden çok önce aileme Kraliyet unvanı için meydan okunana kadar iki Saray iyi geçiniyordu," dedi Tarek.

Bunun üzerine gözlerini açtı. "Toprak Prensi'ne meydan okunması Ateş Sarayı'nın neden umurunda olsun ki? Fae'ler böyle çalışmıyor mu? En güçlü olan tahta geçmez mi?"

"Sanırım öyle," diye yanıtladı Tarık, hançerini daha güçlü bir şekilde savurarak.

"Peki sen kendini şu anki Dünya Prensi'nden daha güçlü görüyor musun?" Scarlett sordu. "Eğer durum buysa, onun yeri için ona meydan oku. O kadar da karmaşık değil, değil mi?"

Tarık'ın dişleri sıkıldı. "Ben burada hoş bir sohbet etmeye çalışıyordum ve sen çirkinleşmek zorunda kaldın."

Scarlett omuzları ağrıyarak, "Günlerce bir duvara zincirlenince böyle oluyor," diye cevap verdi.

"Ve *bu*, daha büyük bir gücü tanımayı reddettiğinizde olur." "Bunu söyleyen de hoşnutsuz Fae Prensi olmak isteyen biri," diye alay etti Scarlett.

Tarık'ın göğsünden çıkan bir hırıltı Scarlett'in sertleşme isteğiyle savaşımasına neden oldu. Alaric onu izinsiz incitirse cezalandırırdı, ama Tarık'ın onu sınıra doğru ittiğini anlayabiliyordu.

"Burada da en az orada olduğun kadar güçsüzsün Tarek," diye iç geçirdi. "Eğer Alaric'in seni sadece bir araç olarak kullandığını göremiyorsan, o zaman Talwyn'in senin öldüğüne inanması muhtemelen iyi bir şey. Onun yanında işe yaramazdın."

"Yeter." Tarık'ın sesi alçalmıştı, alçak ve tehlikeliydi. Sırtışı gitmişti. O hafif eğlence de gitmişti. Ayağa kalkmış ve odanın içinde ona doğru adım atıyordu. Hançerinin ucu kadının çenesinin altındaydı ve başını kaldırıp şiddetin parıldadığı bakışlarıyla buluşmaya zorluyordu. Dudakları küçük, düşmanca bir sırıtışla kıvrıldı.

"Sonunda ne planladığını öğrendiğinizde, gerçekten ne için burada olduğunuzu anladığınızda, kimin bir amaç için araç olarak kullanıldığını göreceksiniz Majesteleri. İşte size bir ipucu: O ben değilim." Öne doğru eğildi, hançer boynundan aşağı inmeden önce çenesi boyunca kayıyordu.

"Ne için burada olduğumu biliyorum," diye cevap verdi, bıçak boğazının çukurunu sıyrıp geçerken yutkundu.

Sonra yaklaşarak kızın kulağına fısıldadı. "Avonleya'ya girmek sadece bir başlangıç. Sonunda, Talwyn'in yanında kimin olduğu önemli olmayacak. Senin yanında kimin olduğu da önemli olmayacak. Sonunda sadece tek bir taraf olacak."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 13

OceanofPDF.com

CALLAN

C allan dönüştürülmüş yemekhanede tüm Kara Birlik yetimleriyle birlikte öğlen yemeğini yiyordu. Fae'lerin yemek yemeyi tercih ettiği mutfaklarda da yiyebilirdi, ama o zaman gerçekten onlarla sohbet etmek. Mümkün olduğunca az yaptığı bir şey.

Baylorin'e döneli neredeyse üç hafta olmuştu. Gecenin karanlığında girdiğinden beri bu deponun dışına çıkmamıştı. Fae'ler, Mikale kontrol altına alınıncaya ve Scarlett geri getirilinceye kadar kaleye dönmesini istemedikleri konusunda ısrar ediyorlardı. İlk birkaç gün onları kendi işlerini halledebileceğine ikna etmeye çalışmıştı. Ama Sloan ve Finn Fae'lerin tarafını tutuyorlardı. *Sloan* lanet olası Fae'lerin tarafındaydı. Scarlett'i hor gören muhafız, Ateş Prensi dönmenin güvenli olduğuna karar verene kadar burada kalmasının daha güvenli olduğunu düşünüyordu.

Rayner, Cyrus ve Eliza kendi başına dönmeye çalışmadığından emin olmak için ona göz kulak olmaya başlamışlardı. İşte burada oturuyordu. Kim olduğunu bilmeyen çocukların olduğu bir masada. Yapabildiği her yerde yardım etmeye başlamıştı. Mutfakta yemek hazırlayan genç kadına yardım ediyordu. Gerçi kadının onun kim olduğunu bildiğinden oldukça emindi. Onunla nadiren göz göze geliyordu ve ona Majesteleri demese de, onunla konuşurken çok resmiydi. Zamanının bir kısmını kendini meşgul etmenin bir yolu olarak küçük çocuklarla oyun oynayarak geçiriyor, bazen de Finn ve Sloan'a daha büyük çocuklar için kurulmuş olan küçük eğitim alanlarına kadar eşlik ediyordu. Binadaki çoğu kişi uyuduktan sonra, Drake ve Tava Tyndell geceleri malikanelerinden gizlice çıkarak gelirlerdi. Fae, Cassius ve Nuri ile mutfakta buluşup beyin fırtınası ve plan yapacaklardı.

Yine de bunun bir parçası olmak istemiyordu. Bu noktada, bilmesi gereken şeyin bilmesi gerektiği zaman kendisine söyleneceğini düşündü. Zaten kimse onun orada olmadığını fark etmemiş gibiydi.

Leydi Tava geldiğinde ona okuması için kitaplar ve gittiği aylar boyunca olup biten her şeyi öğrenebilmesi için gazeteler getirecek kadar nazikti. Drake onu bilgilendirmeye çalışmıştı ama babası krallığın ordularını denetleyen kişi olmasına rağmen, Tyndell Varisi kalede kapalı kapılar ardında olup bitenlerin çoğundan habersizdi.

Callan içini çekerek tabağında kalan fasulyeleri çatalıyla itti. Gerçekten eve gitmesi gerekiyordu. Babası zaten çok kızacaktı, annesini ve küçük kız kardeşini de özlemişti. Scarlett'in peşinden Yangın Mahkemesi'ne gittiğinde geri dönüp dönmeyeceğini ya da ne zaman döneceğini bilmiyordu. Dönerse, Scarlett'in onun yanında olacağını da düşünüyordu. Yine de Ateş Prensi'ni geri dönmesi gerektiğine nasıl ikna edeceğini bilmiyordu. Sorin'in tek odak noktası Scarlett'ti. Eğer onu bir şekilde olumsuz etkileyecekse, hemen vazgeçerdi. Callan en iyi seçeneğin Eliza'yı ikna etmeye çalışmak ve onu Sorin'le konuşturmak olduğunu düşündü ama general geldiklerinden beri onunla neredeyse hiç konuşmamıştı.

"İyi günler, genç prens."

Arianna onun yanındaki bankın üzerine düştü. Elini koluna koydu ve parmakları derisi üzerinde ileri geri gezinmeye başladı. Onun serbest dokunuşlarına alışmaya başlamıştı... Bir bakıma.

Hafifçe döndü ve kolunu kadının elinin altından çekti. "Merhaba hanımefendi.

Döndüğünüzden haberim yoktu."

Cassius'un o sabah erkenden Suikastçı Lord tarafından çağrıldığını biliyordu. Belli ki Şekil Değiştiren'i Kara Sendika'ya sokmak için böyle bir fırsat bekliyorlardı ve kahvaltıdan kısa bir süre sonra yola çıkmışlardı.

Arianna başını salladı, masaya yaslandı ve dirseklerini arkasına dayadı. O da Scarlett gibi gayri resmiydi. "Daha yeni döndüm. Sorin'i henüz görmedim bile."

Callan bunun üzerine kaşlarını kaldırdı. "Uzakta geçirdiğiniz zaman verimli miydi?"

"Oldukça," diye onayladı ve ellerinden birini önüne doğru kaldırdı. Elinin üzerinde bir tür ince gümüş buğu parıldıyordu. Parıldayan bir toz bulutuna benziyordu.

"Bu nedir?" diye sordu, biraz daha incelemek için öne doğru eğilerek.

Arianna göz ucuyla ona baktı. "Bu bir enerji." "Bu ne?"

"Enerji," diye cevap verdi, toz kütlesi yavaşlamaya başladı ve avucunun içinde çatırdayan bir girdaba dönüştü. Küçük çocuklardan bazıları bunu fark etmiş ve parlak bir şeyin cazibesine kapılarak yaklaştırmaya başlamışlardı.

"Fiziksel formumu değiştirebildiğim gibi etrafımdaki enerji ve maddeyi de değiştirebiliyorum," dedi Arianna. "Yine de, kuşkusuz, enerjiyi değiştirmek güç rezervlerime çok daha büyük bir zarar veriyor, bu yüzden bunu sık sık yapmıyorum."

"Enerjiye dokunamazsın," dedi Callan kuşkuyla.

"Bu sihir," diye omuz silkerek cevap verdi.

"Büyüye dokunamazsın," diye mırıldandı Callan ama elbette onu duymuştu. Fae'ler kadar olağanüstü bir işitme duyusuna sahipti.

"Hayır mı?" Arianna yarım bir sırıtışla kaşlarını kaldırarak sordu. "Büyü her yerde. Her zaman, her yerde. Bir çocuğun ana rahminde şekillenip dünyaya gelmesinin sihir olduğu söylenebilir. Yetenekli bir partnerle sevişmenin de sihir olduğu söylenebilir. Birden fazla kişi işin içine girdiğinde, bu kesinlikle sihirdir. Ve sizi temin ederim *ki bu* sihrin içinde bolca dokunuş da vardır." Callan az önce bir yudum aldığı suda boğuldu ama kadının bir sonraki sözleriyle sertleşti. "Aşık olma eyleminin sihir olduğunu söyleyebiliriz." Arianna onun duruşundaki değişikliği fark etmemiş gibiydi. "Genç bir prensin kaderine adım atmasının da... sihir olduğu söylenebilir," dedi onun bakışlarıyla buluşarak.

Enerjiyi havaya fırlattı ve pırıl pırıl kar gibi aşağıya sürüklendi. Çocuklar onu yakalamaya çalışırken sevinçle ciyakladılar, ancak ona dokunur dokunmaz buharlaşıyor gibiydi.

"Ne ima ettiğinizi bilmiyorum," dedi Callan yavaşça, son enerji de kaybolup çocuklar oyunlarına ve derslerine geri döndüklerinde.

"Söyle bana genç prens, evlenmeye hazır mısın?"

"Ne?" Callan konunun aniden değişmesinden rahatsız oldu. "Hayır."

"Hayır mı?" Arianna tekrarladı. "Anladığım kadarıyla Kraliçe Scarlett'le evlenmek istiyorsun."

"Şey, evet, ama bu... farklıydı," diye cevap verdi, kelimeleri karıştırarak.

"Onu sevdiğin için mi?" diye sordu.

"Evet," diye tereddütle yanıtladı Callan. "Çünkü onu seviyordum." "Sevmek mi, aşık olmak mı?"

"Bunun bir önemi var mı?" diye acı acı karşılık verdi. Scarlett'le olan ilişkisi hakkında bu kadar çok şey biliyor gibi görünmesi onu oldukça kızdırmıştı.

Arianna, "Benim için değil," diye cevap verdi. Bir çatırtı sesi duyuldu ve bu kez Şekil Değiştiren'in parmak eklemlerinde şimşekler çakıyordu, orta parmağında Scarlett'inkine benzer bir yüzük vardı. "Yine de yeni gelinin bu sorunun cevabını bilmek isteyebilir."

"Bu uzunca bir süre endişelenmemi gerektirecek bir şey değil," diye cevap verdi, bölgesine döndüğünde muhtemelen bir daha hiç görmeyeceği bir kadınla neden bu konuyu konuştuğundan emin değildi. Büyülü bölgelerle mümkün olduğunca az etkileşime girmeyi planlıyordu. Odak noktası kendi sorumluluğundaki insanlar olacaktı.

"Veda adında bir kadın tanıyor musun?" Arianna sordu ve Callan sustu.

"Bu ismi nereden biliyorsun?"

"Kaderlere inanır mısınız?" Arianna bunun yerine sordu.

Callan hâlâ Veda'nın adını nereden bildiğine takılmış bir halde, "Bunu gerçekten hiç düşünmedim," diye cevap verdi.

"Tanrılar o

zaman?"

"Sanırım öyle."

Arianna başını salladı. "Bugün Kara Sendika'ya yaptığım ziyarette kraliçeyi gördüm." Bunu o kadar rahat söylemişti ki, sanki Callan'a pazarda gördüğü bir şeyi anlatıyormuş gibiydi.

"Eminim Sorin bunu duyduğuna sevinecektir," dedi Callan. "Veda'nın bununla ne ilgisi var?"

"Ben onu bağlı tutan zincirleri incelerken, orada birkaç adam vardı ve senden bahsediyorlardı. Senin nerede olduğunu araştırıyorlar," diye cevap verdi Arianna. "Kraliçeyi, nerede olduğunu söylemezse Cassius'u öldürmekle tehdit ettiler."

Callan yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Sorin'i bulmak için ayağa kalkmaya başladı ama Şekil Değiştiren elini koluna koyarak onu tekrar bankın üzerine çekti. "Daha bitirmedim genç prens. Ateş Prensi'ni bu işe bulaştırmadan önce öğrendiklerimi bilmek isteyeceğini düşünüyorum."

Callan başıyla devam etmesini işaret etti ve tekrar bankın üzerine çöktü.

"Baban bu kadar uzun süre ortalıkta olmadığın için mutsuz ve görünüşe göre

evlenme zamanının geldiğine karar verdi. Bunun senin durulmanı ve sorumluluklarını daha ciddiye almanı sağlayacağını düşünüyor gibi görüldüğünü söylediler."

Callan duyduklarına inanamıyordu. Scarlett'in sırlarını saklamak, sonunda başkasını seçen bir kadınla birlikte olmak için ayrılmıştı ve şimdi zoraki bir evliliğe mi dönüyordu? Ama Arianna'nın işi bitmemişti.

"Bu Veda denen kişi. Onun ailesi ile baban arasında çoktan bir anlaşma yapıldı," dedi zeytin gözleri onu yakından izleyerek.

Tam da bu durumdan kaçınmak için Scarlett'i Fae Mahkemeleri'ne kadar takip etmişti. Veda'nın onun kraliçesi olmak istediğini biliyordu. Sebeplerini birden fazla kez açıkça ortaya koymuştu ve Scarlett'in ona gelmeyi bırakmasından bir yıl sonra gelişen olaylar bunu daha da açık hale getirmişti.

"Onunla evlenmek istiyor musun?" Arianna sordu.

"Hayır," dedi Callan, bu fikre itiraz ettiği ses tonundan belliydi. "Peki bu konuda ne yapacaksın?" diye sordu.

"Sanırım gidip Sorin'e öğrendiklerini anlatacağız ve bakalım o ne yapmamız gerektiğini düşünüyor," dedi Callan, bir kez daha ayağa kalkmaya başlayarak.

"Peki kral olduğunda ne yapacaksın Callan? Başkasının senin için işleri düzeltmesini mi bekleyeceksin?"

Callan, Şekil Değiştiren Beta'ya kuşkuyla baktı. "Kabalığımı bağışlayın leydim, ama gerçekten de neden bahsettiğinizi bilmiyorsunuz."

"Yüzyıllardır yaşıyorum, genç prens. Büyük Savaş'ın ortasında doğdum. Türüme armağanlarımız verildiğinde çocuktum. Hayal edebileceğinden çok daha fazlasını biliyorum. Ölümlü kralların yükselişini ve düşüşünü gördüm. Fae Kraliçelerinden, Yüce Cadılardan ve Contessa'lardan daha uzun yaşadım," dedi Arianna, gözlerindeki bir şey öfkeye dönüşerek.

Callan, "Krallık kurulduğundan beri Windonelle'i benim ailem yönetiyor," diye karşı çıktı.

"Evet, ama Windonelle her zaman kendi krallığı değildi, değil mi? Üç ölümlü krallık bir zamanlar tek bir krallık tarafından yönetiliyordu."

"Bana ne anlatmaya çalıştığını bilmiyorum, Arianna," dedi Callan, kızgınlığını gizleyemeyerek.

Arianna ayağa kalkarak kollarını başının üzerine uzattı. Sonra uzanıp yanağını okşayarak şöyle dedi: "Üç ayrı tahtta üç ayrı kral olabilir ama hepsi aynı yolu izliyor. Ben sadece senin kaderinin başka bir yol olabileceğini söylüyorum, ama bu senin için seçilebilecek bir yol değil. Bunu kendiniz seçmelisiniz."

Callan, Şekil Değiştiren'in dokunuşundan uzaklaşarak, "Benim yolum, ana rahmine düştüğüm anda benim için seçildi," diye cevap verdi.

Arianna, "Yine de Scarlett teklifini kabul etseydi bu yoldan vazgeçmeye hazırdın," diye karşı çıktı.

Callan bunun üzerine dilini yanağına bastırdı, Tava elinde bir kucak dolusu kitap ve kâğıtla içeri girerken gözleri kapıya kaydı. Günün ortasında burada ne işi vardı? Callan'la göz göze geldi ve başını hafifçe eğerek duvara yaslandı ve belli ki Callan'ın konuşmasını bitirmesini bekliyordu.

Arianna doğruldu ve ondan bir adım geri çekildi. "Sorin'i bulup öğrendiklerimi ona anlatmadan önce işleri çözmen için sana birkaç saat vereceğim."

Callan bunun üzerine başladı. "Sorin'e hemen şimdi söylemeyecek misin?"

"Bu senin kaderin, onun değil," diye cevap verdi Arianna, bakışları bir nöbetçiye takıldı ve gözlerine nazlı bir parıltı girdi. "Eminim sana biraz zaman kazandırmak için bir yolunu bulabilirim." Callan'a son bir kez daha bakarak, "Uzun yıllar boyunca pek çok şey öğrendim genç prens, ama erken öğrendiğim bir şey var ki, hangi yolu seçeceğime ayaklarım karar verir. Başka kimsenin değil."

"Böyle bir lükse sahip olduğumdan emin değilim," diye mırıldandı Callan nefesinin altında.

Dudaklarında kurnaz bir gülümseme kıvrıldı. "Beni yanlış anladınız, Majesteleri. Birçok kişi benim yolumu çizmeye çalıştı. Bu onların hatasıydı."

Bu veda sözleriyle birlikte, kalçaları sallanarak izlediği muhafıza doğru yola koyuldu. Ona ulaştığında, kız parmak uçlarında yükselip kulağına bir şeyler fısıldarken muhafız kasıldı. Yüzüne geniş bir sırıtış yayıldı ve Callan o anda dikkatini tekrar Leydi Tava'ya çevirdi.

Kadın ona doğru yürümeye başlamıştı ve adam onu yarı yolda karşıladı. Elindeki kitapları ve kâğıtları uzatırken gözleri endişe doluydu.

"Ekselansları," diye hafifçe eğilerek selamladı.

Callan iç çekti. "Leydi Tava, sanırım bu noktadan sonra bana Callan diyebilirsiniz." "Bu çok uygunsuz olurdu," diye cevap verdi, yanakları kızarmıştı

biraz.

Callan kaşlarını kaldırdı. "Krallığımı aylarca terk etmemden ve sonunda döndüğümde kötülerin çocuklarıyla birlikte bir depoda saklanmamdan daha mı uygunsuz?"

Tava yumuşak bir kahkaha attı. "Yeterince makul... Callan. Ama o zaman bana sadece Tava demen konusunda ısrar etmek zorundayım."

"Katılıyorum," dedi Callan küçük bir gülümsemeyle. Kitapları masanın üzerine bıraktı ve kendisine getirdiği kâğıtları karıştırmaya başladı. "Gündüz vakti burada olmanıza şaşırdım."

"Evet, şey, bir şey oldu," diye cevap verdi ve başını kaldırıp baktığında onu gergin bir şekilde dudağını ısırırken buldu.

"Bunun babanın benim döndüğümü öğrenmesiyle ilgili olduğunu tahmin ediyorum."

"Biliyor musun?" Tava şaşkınlıkla sordu.

"Az önce haberim oldu," diye cevap verdi acımasızca. "Görünüşe göre, babama göre görevlerimden kaçtığım için ben de bir eş almak zorundayım." Bu sözler karşısında hafifçe irkildi ve yüzündeki ifadeyi çabucak yok etti.

"Özür dilerim Callan," dedi.

"Neden?" diye sordu, dikkatini elindeki kâğıtlara vererek. "Kimse için sürpriz olmayacak. Bu, babamın son birkaç yıldır üzerinde durduğu bir konu."

"Evet, ama..."

Kadının tereddütüne tekrar baktı ve devam etmesini bekledi.

İçini çekti, tekrar konuştuğunda tüm rolleri yok olmuş gibiydi. "Onu sevdiğini biliyorum Callan. Ancak son birkaç aydır yaşadıklarından sonra kendini bu kadar çabuk bir başkasına adamaya hazır olmadığını varsayabilirim."

"Yaşadığım her şey mi?" diye tekrarladı.

"Hayatınıza yönelik bir tehditten kaçmak için Scarlett ile gitmek. Sevdiğin kadının başka birine aşık olmasını izlemek zorunda kalmak. Eve dönmek ve gerçekten eve gidememek..." diye açıkladı ve adam ona bakmaya devam edince sözünü yarıda kesti.

Hanımfendinin ne kadar dikkatli olduğunu unutmuştu. Onun ne kadar zeki olduğunu unutmuştu. Kuşkusuz zamanının çoğunu Tyndell'lerle birlikteyken Drake'le geçiriyordu, bu yüzden onu çok iyi tanııyordu ama aylar önce Mikale ve Veda'yla yediği akşam yemeğindeki parlaklığını hatırlıyordu.

"Haddimi aştıysam özür dilerim," dedi Tava aceleyle, gözleri yere düştü ve yanakları bir kez daha kızardı.

"Hayır, değilsin. Yani haddimi aşıyorum," dedi çabucak. "Sadece Fae ya da başka bir ölümsüz varlık olmayan biriyle sohbet etmenin ne kadar güzel olduğunu unutmuşum. Bir insanla sohbet etmek canlandırıcı."

Tava onun bakışlarını bir kez daha karşıladı, başı hafifçe yana eğildi. "Muhafızların seninleydi. Onlar ölümlü."

"Aynı iki kişiyle aylar geçirirseniz, zaman zaman yeni bir arkadaşlığa özlem duyduğunuzu fark edersiniz," diye yanıtladı küçük bir gülümsemeyle.

Bunun üzerine gülümsedi ve hafifçe başını salladı. "Eminim saraya döndüğünüzde pek çok seçeneğiniz olacaktır."

Callan'ın gülümsemesi yüzünden kayıp gitti. "Görünüşe göre, bu benim için de çoktan kararlaştırılmış. Babamın Lord Lairwood ile bir anlaşma yaptığını öğrendim."

Tava sesli bir şekilde nefesini tuttu ve bu ses üzerine eliyle ağzını kapattı. Bu fikir karşısında hissettiği dehşetin aynısı onun gözlerinde de vardı. "Sana başka seçenek bırakmıyor mu?" diye sordu.

"Öyle görünmüyor, ama sanırım gerçekten döndüğümde göreceğiz."

"Böyle bir şeyi kabul edecek misiniz?"

Callan uzun süre sessiz kaldı, Tava sabırla onun cevabını bekledi ve sonunda, "Bilmiyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Bana gelmeden önce ölümlü prenze mi gittin?" Arianna Kardeşlik'te keşfettiklerini açıklamayı bitirdiğinde Sorin sordu.

Görünüşe göre Sorin onun geri döndüğünü döndükten kısa bir süre sonra öğrenmişti ama sözüne sadık kalarak son birkaç saattir "meşguldü" ve Ateş Prensi onu beklemek zorunda kaldığı için öfkeden deliye dönmüştü. Odasından çıkar çıkmaz -yanında getirdiği muhafız başını eğerek arkasından gizlice çıkmıştı- Sorin'i dördüncü kata kadar takip etmeden önce Callan'ı almaya gelmişti. İç Mahkemesi, Nuri ve Toprak Prensi ile birlikte çoktan oradaydı.

"Ekselanslarını doğrudan etkileyecek bir bilgiyi neden size getireyim ki?" Arianna sandalyelerden birine uzanmış, bacak bacak üstüne atmış bir şekilde otururken açıkça umursamaz bir tavırla sordu.

Callan, Sorin'in yutkunmasını, dişlerini emmesini ve açıkça öfkesini dizginlemesini azımsanmayacak bir eğlenceyle izledi. "Çünkü seni buraya belirli bir amaç için getirdim Arianna ve sen *karımı* doğrudan etkileyecek şeyler öğrendin."

"Az önce sana öğrendiğim her şeyi anlattım," diye cevap verdi, uzun örgülerini omzunun üzerinden fırçaladı ve tırnaklarını incelemeye başladı.

"Arianna," diye hırladı Sorin, ama ses tonu Leydi'nin kafasını şaklatmasına neden oldu

Yukarı.

"Bir an için bile sana cevap verdiğimi düşünme, Sorin Aditya," dedi. tısladı, sesi karanlık ve ölümcüldü.

Sorin'in gözlerinde alevler titreşirken Ateş Divanı'nın hepsi biraz daha dik oturdu, elleri silahlarına rahatça uzandı.

"Bunun ne yeri ne de zamanı, Aditya," diye araya girdi Prens Azrael.

"Kimse senden fikir istemedi, Luan," diye karşılık verdi Sorin, gözleri hâlâ Şekil Değiştiren'in üzerinde sabitti.

"Bu noktada gerçekten bir önemi var mı?" Tava sordu. "Olan oldu. Ne yapacağımıza karar verebilir miyiz? Callan'ın Veda'yla evlenmesine gerçekten izin vermeyeceğiz, değil mi?"

Sorin iç çekerek koltuğuna çöktü ve bir elini siyah saçlarının arasında gezdirdi. "Scarlett olayların bu şekilde gelişmesinden hiç memnun olmazdı."

Tava, "Burada düşünmemiz gerekenin Scarlett'in mutluluğu olduğunu sanmıyorum," diye karşı çıktı. "Sadece Veda'nın bu Maraana *şeylerinden* biri olduğunu varsayabiliriz, ama öyle olmasa bile, Callan istemediği bir evliliğe zorlanmamalı."

Sorin, "Kraliyet ailesinin hayatı genellikle böyledir," diye karşı çıktı.

"Sorin, ciddi olamazsın," diye tısladı Eliza, Cyrus ile Nuri'nin arasında oturduğu yerden.

Callan'ın generalin neden tam da bu noktada konuşmaya dahil olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Onlardan herhangi birinin neden bu konuda ona yardıma geldiği hakkında da hiçbir fikri yoktu. Sorin haklıydı. Kraliyet mensupları arasındaki evlilikler nadiren aşk için yapıldı. Böyle bir şeyin hayalini kuracak kadar idealist biriydi.

"Veda meselesi daha sonra halledilebilir. Buradaki asıl mesele benim eve gitmem gerektiği gerçeği. Bu gece," dedi Callan. Finn ve Sloan'a baktı. Kapının yanında durmuş, kollarını kavuşturmuş, suratsız suratsız bakıyorlardı.

"Bu iş çözülene kadar olmaz," dedi Sorin, gözleri Arianna'ya dönmeden önce Callan'a zar zor bakarak.

Callan'ın çenesi bir kez daha bariz bir şekilde reddedilince sıkıştı. Sorin Arianna'ya bir şeyler söylüyordu ama Şekil Değiştiren'in gözleri Callan'ın üzerindeydi ve dudaklarında küçük bir gülümseme vardı.

"Kader değişken bir şey, değil mi?" Arianna, Sorin'in söylediklerini yarıda keserek konuştu.

"Şimdi sırası değil Arianna," diye içini çekti Sorin, öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayadı, başı ellerinin arasına düştü.

"Öyle değil mi?" diye sordu. "Belki de kraliçenin kaderi budur," diye omuz silkerek devam etti.

Sorin ayaktaydı, Rayner ve Cyrus da prensi zapt etmeleri gerekirse diye kendi yerlerine sıçradılar. "Onun *kaderi onlarla* birlikte değil."

"Peki ya Kader bunu böyle ilan ettiyse?"

"Yıldızların arasındaki boşluğa girecek ve karanlığını kullanarak Kaderlere fiziksel bir şekil verecek, tek amacı da yolunu çizmeye çalıştıkları için onları parça parça kesmek olacak ve ben de bunu yapması için ona alevlerle kaplı kılıçları uzatırken yanında olacağım," diye hırladı Sorin, göğsü kabararak. "Onu bu *kadere* terk etmekten bir daha söz edersen, Arianna, artık burada yardımına ihtiyac kalmayacak."

"Kaderlere meydan okumak asla kolay değildir," dedi Arianna, şaşırmadan.

"Onlara karşı gelmek için her türlü nedene sahip olduğunuzda," diye tersledi Sorin.

Bakışlarını bir kez daha Callan'ın üzerine diken Arianna'nın tek yanıtı "Kesinlikle," oldu.

Ve onun kendisinden ne istediğini bilmiyordu. Sorin'e karşı savaşmak neyi başaracaktı? O ateş kullanan bir Fae prensiydi ve tüm Fae Divanı onu destekliyordu, bir Cadı ve vampirden bahsetmeye gerek bile yoktu. Buna karşı ne yapabilirdi ki?

"Prens Callan'ın bu gece geri dönmesi gerekiyor, Sorin," diye araya girdi Tava. "Cassius'un hayatı kesinlikle buna bağlı. Eğer Cassius'a bir şey olursa Scarlett seni asla affetmez."

"Ayrıca Callan'ın kendi isteğiyle tehlikeye atılmasına ve bir Maraen Leydisi ile birliktelik yaşamasına izin verirsem beni asla affetmez," diye karşı çıktı Sorin, koltuğuna geri çöktü ve elleri yine saçlarını karıştırdı.

Tava yavaşça, "Yani onu tek başına geri göndermeyeceğiz," dedi.

Sloan kapı aralığından, "Yalnız olmayacak," diye seslendi. "Onunla birlikte olurduk ama kral ve lordlarına karşı ikimiz... Bu hiçbir şey yapmaz."

Leydi Veda'ya karşı." Herkesin ne düşündüğünü açıkça düşünerek sözlerini yarıda kesti.

Tava hariç herkes.

"Böylece bir başkasına bağlanarak geri dönüyor," diye devam etti. "Maraan kanı taşıyan ve asil olan bir başkasına bağlandı. Kabul edilebilir ve karşı çıkılması zor birine."

Önerdiği şey karşısında oda tamamen hareketsiz kaldı. Tam bir dakika boyunca kimse bir şey söylemedi.

"Scarlett'e olan sadakatini takdir ediyorum, Tava. Gerçekten ama-" Sorin başladı.

"Bunu Scarlett'e olan sadakatimden dolayı yapmıyorum," diye araya girdi Tava, dudakları hafifçe büzülerek. "Bunu kendi krallığıma olan sadakatimden dolayı yapıyorum. Bunu, son altı ayımı hizmet ederek ve elimden geldiğince koruyarak geçirdiğim çocuklara olan sadakatimden dolayı yapıyorum. Bunu yapıyorum çünkü sadece Fae Kraliçeleri ve Prensleri değil, herkes kendi kaderi hakkında seçim yapabilmeli."

Callan, onun için kendi iyiliğini riske atmaya hazır olan bu kadına sadece bakabiliyordu.

Hayır, onun için değil.

Masum çocuklar için.

Krallığı için.

Ve son birkaç yıldır boş ve durgun oturduğunu kendine itiraf ederken bir tür suçluluk ve utanç omurgasından aşağı süzüldü. Tamamen dürüst olmak gerekirse tüm hayatı boyunca. Hayatının tamamında her hareketine bir başkası karar veriyordu. Babasının onu bir gün hükümdar olması için yetiştirmesinden tutun da, annesinin bir gelin bulmak için krallıktaki her Leydi'yle tanışması için sürekli baskı yapmasına kadar. Scarlett'in güvenliği için onu Ateş Sarayı'na götürmesine bile başkaları karar vermişti. O ise arkasına yaslanmıştı. Her şeyin kendi başına gelmesine izin veriyordu. Sadece...izin vermekten memnundu. Kararları başkalarının vermesine izin vermekten memnundu. Başka birinin işleri düzeltmesini, ona ne yapması gerektiğini söylemesini beklemekten memnundu. Elbette elinden geldiğince yardım etmeye hevesli ve istekliydi, ama bir keresinde Scarlett'e en büyük arzusunun zaten onların sorumluluğunda olanlarla ilgilenmek olduğunu söylemesine rağmen, herhangi bir fark yaratmak için ne yapmıştı? Bu sözlerinde ve duygularında samimi olduğunu kimseye kanıtlamak için ne yapmıştı?

Kral olduğunda ne yapacaksın Callan? Başkasının senin için işleri düzeltmesini mi bekleyeceksin?

Tahta oturduğunda ne yapacaktı? Kararları vermekten sorumlu kişi o olduğunda mı? Binlerce insan

onlara liderlik etmesini mi bekliyorsun?

Belki de sorulması gereken daha önemli soru, Veliht Prensleri olarak o tahtta oturmayı ve onlara liderlik etmeyi hak ettiğini kanıtlamak için ne yaptığıydı.

Bakışları tekrar Tava'ya kaydı ve aylar önce yedikleri akşam yemeğini düşünmeden edemedi. Veda'nın yanında oturmuş, kurnaz ve esprili bir şekilde Scarlett'e bilgi ulaştırmaya yardım etmişti. Cassius ve Drake'e onu dışarı çıkarmaları için yardım ediyor ve her fırsatta Veda'nın yolunu kesiyordu. Ve onun bunu yapabileceğini fark etti. Her zaman arka planda, ağabeyinin gölgesinde kalmıştı ama oradan her şeyi görebilirdi. Ve görmüştü de. Kimse tatlı, sessiz Leydi Tyndell'in bir tehdit olduğundan, bir şeyler bildiğinden şüphelenmezdi. Ama Lairwood evindeki o sahne zihninde tekrar tekrar oynadıkça, onun bir tehdit olduğunu fark etti. Bir şeyler biliyordu. İnsanların susmak için öldüreceği sırları bildiğine bahse girmeye hazırdı. Mikale'yi, Veda'yı ve kendi babasını alt edeceklerse son derece yararlı olacak sırlar.

Ona doğru bir adım attı. Kızın geri adım atmak istediğini anlayabiliyordu ama o kendini tuttu. "Bunu yapmaya istekli misin? Kur yapıyor gibi görünmek için mi? Kendini Veda'nın yoluna koymak için mi? Mikale'nin? Kralın mı?"

Yutkundu, ince boğazı hareketle birlikte titriyordu. "Bize zaman kazandıracaksa, *size* zaman kazandıracaksa, evet."

"Belki de bunu daha önce Drake'e söylemeliyiz..." Nuri başladı, ama düşüncesini tamamlayamadan sözünü kesti.

Tava çoktan başını sallayarak Ölümün Gölgesi'ne bakmaya başlamıştı. "Eğer onu dışarı çıkarmayı başarırsan, sadece onların peşinden gelmek isteyeceğini varsayabilirim. Suikastçı Lord. Mikale. Benim babam." Bir an durakladı, bakışları Nuri'ye dönmeden önce bir pencereye kaydı. "İçeriden insanlara ihtiyacınız olacak. Veliht Prens'ten daha iyi kim olabilir?"

"Bu tehlikeli olacak," dedi Sorin. "Scarlett'in hoşuna gitmez-" "Scarlett burada değil ve bu konuda söyleyecek bir şeyi de yok," diye araya girdi Callan,

Tava'ya bir adım daha yaklaştı. "Leydi Tava krallığı için güvenliğini riske atmaya hazırsa, biz kimiz ki onu bu seçimden mahrum bırakalım? Ve ben kimim ki bir gün liderlik edeceğim insanlar için aynı şeyi yapmaya istekli olmayayım?"

Tava'nın yüzü bir kez daha ilgi odağı olduğu için o gün yüzüncü kez kızardı. Callan onun hafifçe titrediğini görebilmesine rağmen geri adım atmadı.

"İkna edici olmanız gerekecek," dedi Nuri çekingen bir sesle. "Mikale ve Veda kurnaz ve acımasızdır. Silahları kılıç ve hançer değil, ama

güç oyunları ve hüner. Manipölasyon konusunda çok başarılılar."

Sorin inanmayarak, "Şu anda bunu ciddi ciddi tartışmıyoruz," dedi. "Haklı Sorin," dedi Nuri. "İçeriden insanlar işimize yarayabilir.

Scarlett'in görmeye başlamasının tek nedeni buydu-"

Sözünü keserek hızla Callan'a baktı.

"Ben bir amaç için bir araçtım," diye ekledi Callan. "Death's Maiden için ne olduğumun gayet farkındayım," diye ekledi acı acı. "Ama bu ne burada ne de orada. Halkıma karşı bir tehdit var ve ben buna karşı durmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ancak Leydi Tava emin değilse onu bu işe zorlamayacağım."

"Bunu yapabilirim," dedi Tava, okyanus mavisini gözleri kararlılıkla parlıyordu. "Başka bir çözüm bulana kadar bu rolü oynayabilirim."

Sorin ayağa kalkarak, "Hayır," dedi. "Olası tüm sonuçlar araştırılmadan bu gerçekleşmeyecek. Eğer bu Scarlett'i herhangi bir şekilde olumsuz etkilerse-"

Callan, Ateş Prensi'ne doğru bir adım atarak, "Bu karından daha fazlası hakkında," diye hırladı. "Bu *benim* halkımla ilgili. Bu, ölümsüz varlıklar arasındaki bir savaşın çapraz ateşinde kalan krallığımla ilgili ve kraliçeniz her şeyin merkezinde. Benim endişem bunun Fae Kraliçesini nasıl etkileyeceği değil, bu binadaki çocukları ve sokaklarımdaki insanları nasıl etkileyeceğidir." Sorin daha fazla tartışmak için ağzını açtı ama Callan devam etti. "Bu konuda söz hakkın yok. Burada değil. Bu senin mahkemen değil. Burası *benim mahkemem*."

Sorin'in çenesinde bir kas tüylendi, altın rengi gözbebeklerinde korlar dans etti. Başka bir şey söylemeden topuklarının üzerinde döndü ve odadan çıktı. Rayner ve Cyrus, Rayner onu takip etmek için dışarı çıkmadan önce bakiştılar.

"Peki o zaman planın nedir Prens?" Eliza hâlâ oturduğu yerden söyleniyordu.

Callan, Tava'ya dönmeden önce Finn ve Sloan'a baktı. "Görünüşe göre bu gece eve yalnız gitmeyeceğim."

Arianna ayağa kalkarken, "Yola çıksanız iyi olur. Bu akşam geleceğiniz söylenmişti ve güneş batmak üzere." Sorin ve Rayner'ın gittiği yöne doğru yürümeye başladı ama Callan'ın yanında durdu. Hafif bir sırıtişla ona göz kırptı. "Kader vefasız bir şey, değil mi?"

BÖLÜM 14

OceanofPDF.com

SORIN

H Artık o odada olmaya dayanamıyordu. Hepsinin ölümlü prens ve ona yardım etmek için ne yapmaları gerektiği hakkındaki konuşmalarını duymaya dayanamıyordu. Belki de bu onu bencil bir hıyar yapıyordu ama

sikimde bile değil. Scarlett söz konusu olduğunda değil. Şu anda dünyanın geri kalanının cehenneme gitmesi umurunda bile değildi, çünkü onun bütün dünyası, korktuğu her şeyin gerçekleşmekte olduğu özel bir çalışma odasında bir duvara zincirlenmişti. Alaric onu ele geçirmiş, fiziksel işkenceden çok daha kötü yollarla onu kırıyordu. Ve şimdi Cassius'u da bu işin içine sokmuştu, onun üzerinde ne tür bir kozu olduğunu çok iyi biliyordu.

Deponun birinci katındaydı ve damarlarındaki gerginliğin bir kısmını boşaltmak için etrafa saçılmış kasalardan bazılarını güvenli bir şekilde yakıp yakamayacağını düşünüyordu. Rayner merdiven boşluğunun yanında durmuş, onu izliyor ve bekliyordu. Onu o bağda tekrar hissetmek için neler vermezdi ki, hala savaştığını, hala ona ulaşmaya çalıştığını bilmek için sadece bir an daha.

Scarlett.

Ama bu kelime, onu sınırdan bıraktığından beri olduğu gibi aynı dirençle karşılandı. Bu sefer duvarda çatlak yoktu. Alev fırlatacak bir zayıflık yoktu. O duvarı yıkmaya çalışmak için kullanılacak çatlaklar yoktu.

Merdivenlerde ayak sesleri duyuldu ve bir dakika sonra Arianna odaya adım attı, onu Eliza, Cyrus ve Luan izledi. Elbette ağzını ilk açan Luan oldu.

"Ölümlülerin işlerine karışamayız, Aditya. Bunun için burada değiliz," dedi, ses tonunda hafif bir azarlama tonu vardı.

Sorin boş bir kahkaha attı. "Tabii ki böyle aptalca bir şey söyleyeceksin."

"Aptalca mı? Aptalca olan, karınızı ve kraliçenizi kurtarmaya odaklanmamız gerekirken ölümlü bir prensle tartışmaya girmeniz. Kalesine dönüp bir tür tuzağa mı düşmek istiyor? Bu onun seçimi. Onu kendi haline bırakın ve buraya ne yapmaya geldiğimize odaklanın," diye karşılık verdi Luan.

"Bunların hiçbirini anlamayı beklemiyorum, Luan," diye alay etti Sorin. "Senin amacın her zaman Dünya Sarayı'na bir şekilde üstünlük sağlamak olmuştur."

"Tabii ki öyle," dedi Luan. "Onlar benim hesap verdiğim kişiler. Sorumlu olduğum kişiler onlar. Onlar için savaşmamı, elimizden gelen her türlü avantajın peşinden gitmemi *bekliyorlar*."

"Başkalarının refahı pahasına mı?"

"Sanki sen ve Divan'ın farklıymışsınız gibi," diye karşı çıktı Luan. "Söyle bana Aditya, Eliné'yi *kurtarmak* için küçük bir birliği sınırın ötesine sürüklerken kimi düşünüyordun? Bu senin için mi, Sarayın için mi, yoksa dünyanın iyiliği için miydi? Kaybettiklerin, onlardan yapmalarını istediğin fedakârlığa değer miydi?"

Sorin hırlayarak ona doğru hamle yaptı ama Rayner önce davranıp karanlık bir sırtıyla kısa kılıcını çekti.

"Ah, Luan," diye iç geçirdi Eliza arkalarından. "Hepimiz buradayken boşboğazlık etmemeyi ne zaman öğreneceksin?"

"Küçük tehditleriniz ve güzel bıçaklarınızla ilgilenmediğimi ne zaman öğreneceksiniz?" diye karşılık verdi, ayaklarının dibinde toprak dönmeye başlamıştı.

"Bazen hepinizin ne kadar genç ve önemsiz olduğunuzu unutuyorum," diye araya girdi Arianna, odanın ortasına doğru ilerleyerek. Avucunu bir demir parçasının durduğu yere doğru uzattı. Onu nereden bulduğu konusunda Sorin'in hiçbir fikri yoktu. "Hanginiz bana ihtiyacım olanı verecek?" diye sordu prensler arasında gezinerek.

Luan, Sorin'in kendisinininkine ihtiyacı yokken Arianna'ya Semiria yüzüğünü vermeyi açıkça reddederek kollarını kavuşturdu. Sorin dişlerini sıkı, Scarlett'in yüzüğünü parmağından kaydırıp ve ateş büyüsunün damarlarında teklediğini hissetti. Yüzüğü Arianna'ya uzattı. O da yüzüğü taktı ve dikkati avucundaki demire yöneldi. Demir hemen değişmeye, küçülmeye ve incelmeye, uzun, küçük bir anahtara dönüşmeye başladı.

Kadının zeytin rengi gözleri tekrar ona döndüğünde bir nebze yumuşamış, bir çeşit sempati ile ona bakıyordu. "Bu anahtar onun zincirlerini açacak," diye açıkladı. "Gerçek kelepçelere bakacak kadar yaklaşmama izin vermedi."

Sorin, Scarlett'in Beta Şekil Değiştiren'i, Beta küçük bir fare şeklinde olsa bile, ayağından tekmeleyeceği düşüncesiyle küçük bir kahkaha attı ama kahkaha geldiği gibi boğazında söndü. Arianna'yla tekrar göz göze gelmeden önce kalın kalın yutkundu. "Zincirlenmiş mi? Duvara mı?" diye sordu, Beta'nın sözleri zihninde sürekli tekrarlanıyordu.

Cassius onu cebinde Kardeşlik'e taşımıştı. Görünüşe göre doğrudan Scarlett'e götürülmeden önce durdurulup sorgulanırken, Arianna onun elinden kurtulmuş ve koridorlarda ve odalarda ilerlemeye başlamıştı. Son birkaç haftadır saatlerini Cassius ve Nuri'nin çizdiği haritaları inceleyerek geçirmiş, Kardeşlik hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmiş ve Scarlett'in tutulabileceği yerleri ezberlemişti.

Arianna onu bulduğunu söylediğinde, onunla göz göze geldiğinde ve konuşmasını duyduğunda, Sorin hemen Kara Sendika'ya saldırmaya hazırды. Elbette Nuri ve Cassius'un haklı olduğunu biliyordu. Bu plan çok yönlüydü ve onun nerede olduğunu bulmak pek çok adımdan sadece biriydi. Ayrıca, her zaman orada tutulduğunu kim söyleyebilirdi? Onları atmak için sürekli hareket mi ediyordu? Yoksa Suikastçı Lord'un eline düştüğünden beri o taş duvara zincirlenmiş miydi? Bir kez daha taş zeminde mi uyuyordu? Yemek vermiyorlar mıydı? Ona su vermiyorlar mıydı? Mikale'nin onu almasına izin mi veriyordu?

Bu son düşünce onu sıcak ve asitli bir öfkeyle doldurdu ve birden parmağında o yüzük olmadığı için minnettar oldu. Eğer olsaydı bir şeylerin yanacağından emindi. Yine de gözleri sol elindeki yüzüğe takıldı. Evlilik yüzüğü. Bu topraklardaki birlikteliklerinin tek işareti. Onunla buradaki tek bağlantısı. Kadının aralarındaki bağı engellediği düşüncesiyle içinden bir öfke dalgası daha geçti. Bu öfke neredeyse Mikale'in ona tek parmağını bile sürmesine duyduğu öfke kadar güçlüydü.

"Evet, Sorin," diye yanıtladı Arianna. "Shirastone prangalar bileklerini ve ayak bileklerini süslüyor. Bilekleri başının üzerinde sabitlenmiş olsa da ayakları yere sabitlenmemiş. Bu anahtar çapayı açacaktır. Onu dışarı çıkardıktan sonra başka bir anahtar yapılması gerekirse, bunu burada yapabilirim."

"Neden oraya başka bir anahtar yapmıyorsunuz?" Eliza sordu. Uzak duvara yaslanmıştı, yüzü hesapçı ve acımasızdı. Onun yüzü

General, savaş planlarını ve stratejilerini gözden geçiriyor. "Eğer büyüsüne erişebilirse, bu onu dışarı çıkarmamızda bize kesinlikle yardımcı olacaktır."

Arianna, "Çünkü o yerin etrafında büyüler var," diye cevap verdi, yüzü kararıyordu. "Parmağımda bir Semiria yüzüğü varken bile yeteneklerimi engelleyen, daha önce hiç hissetmediğim türden büyüler bunlar." Yüzükten bahsedilince parmağından çıkarıp Sorin'e geri verdi.

"Cassius'la tanıştın. O çok güçlüdür," diye karşılık verdi Sorin, yüzüğün yerine takılmasıyla alevlerinin yeniden canlandığını hissederek.

"Onlar Cadı koğuşu değildi, Sorin," dedi Arianna.

Rayner, "Cassius ayrıca kendisinden Yoldaşlığın etrafına koğuşlar koymasının hiç istenmediğini söyledi," diye ekledi.

Cyrus, "O zaman onu almaya gittiğimizde bu koğuşların bizi etkileyeceğini varsayabiliriz," diye söze karıştı.

"Ona ulaşmak için sihrime ihtiyacım olmayacak. Kılıçlarım ve kendi ellerim yeterli olacak," dedi Sorin karanlık bir sesle. "Onun için geldiğimde ya benimle birlikte o lağım çukurundan çıkacak ya da ben onunla birlikte orada kalacağım. Arada hiçbir şey olmayacak. Orta yol olmayacak."

"Ölümçül eğitimli suikastçılar, hırsızlar ve paralı askerlerle dolu bir evde ve mahallede bıçaklarınız ve elleriniz yeterli olacak mı? Sanmıyorum, ateş püsküren," dedi Nuri gölgeli bir köşeden.

Hangi cehennemden gelmişti?

"Bu teoriyi test etmek ister misin, Gecenin Kızı?" Sorin karanlık bir sırıtışla cevap verdi.

"O yüzüğü çıkar ve uşaklarına müdahale etmemelerini söyle Sorin, ben de senin kanını akıtmaya hazırım," diye cevap verdi hınzır bir sırıtışla.

"Bir içkiye ihtiyacın olursa Nuri'ciğim, istemen yeterli," diye alay etti Sorin.

Nuri ona tısladı, dişlerini gösterdi. "Ne zaman hatırladığım kadar kötü olmadığını düşünmeye başlasam, gerçekten ne kadar büyük bir pislik olduğunu kanıtlıyorsun."

"Rayner yine araya girdi ama alçak sesi karanlık ve gergindi ve Sorin'in dikkatini olması gereken yere çekti. Rayner her zaman o kadar soğukkanlı, o kadar vurdumduymazdı ki, bir tür duygu yüzeye çıktığında dikkatinizi çekerti. Çünkü Üçüncü'sü kontrolünü kaybederse, bu deponun zemininde kandan daha fazlası olurdu ve ses tonu Sorin'in haftalardır üzerinde olduğu bir sınırdı olduğunu gösteriyordu.

"Bu koğuşları ne kadar uzakta hissettin?" Luan gözlerini Nuri'ye dikmiş, onun her hareketini izleyerek sordu.

Beta, "Kardeşlik arazisinin dışına çıkana kadar olmaz," diye cevap verdi.

"Her ne kadar içeri girip karşımıza çıkan herkesi öldürmek isteyecek olsak da

Bence fark edilmeden girip çıkmamız en iyisi olacak. Bir şekilde kılık değiştirerek girebilir miyiz? Tyndell malikanesinde uzun süre yaptığım gibi hizmetçi olarak?" Eliza sordu.

"Suikastçı kılığında içeri girmeye çalışsanız daha iyi olur," dedi Nuri. "Eğer Suikastçı Lordu'nun dikkati şu anda Scarlett'in üzerindeyse, içeri girme şansınız var. Pelerinli ve kukuletalı olursunuz, yüzleriniz gizlenir. Sadece en güvendidiklerinin onu koruduğunu varsayabilirim, bu yüzden diğierleri bir yabancıyı hemen tanımayabilir."

"Ya onun en güvendiğı kişilerden biriyle birlikte olsaydık?" Sorin yavaşça sordu. "O konuya giremem Sorin," diye yanıtladı Nuri.

Sorin başını sallayarak, "Sen değil," dedi. Bakışları tekrar Arianna'ya döndü. "Sen oradayken Mikale'nin o odada olduğunu söylemiştin. Ve Lord Tyndell."

"Evet, bir başkası ve Suikastçı Lord ile birlikte," diye onayladı Arianna.

"Onları, özellikle de Mikale'yi, ona dönüşecek kadar iyi gördün mü?"

Eliza yaslandığı duvarı itti. "Mikale'in yerine geçip Scarlett'in peşine düşmesini mi istiyorsun? Scarlett onun kendisini kurtarmaya geldiğine asla inanmaz."

Sorin tekrar başını sallayarak, "Hayır," dedi. "Onun Mikale'nin kimliğine bürünmesini istiyorum, böylece ben yardımcı suikastçı olarak içeri girdiğimde kimse bundan kuşku duymayacak. Sonra Scarlett'i bulduğumda, Arianna'nın kim olduğunu açıklayabilirim. Mikale benimle birlikte olursa, onu götürmemizi kim sorgulayacak?"

Nuri'nin eldivenli elinde bir bıçak vardı ve adamın söylediğı her şeyi düşünürken bıçakla oynuyordu. "İşe yarayabilir," dedi düşünceli düşünceli. "Bütün bunlar olmadan önce, eğer içeri bir yabancıyla girseydim, Alaric'ten başka kimse beni sorgulamazdı. Eğer dikkati dağılırsa, varlığınızın farkına varması muhtemelen gecikecektir." Tekrar sessizliğe gömüldü, belli ki zihninde farklı sonuçları gözden geçiriyordu. Herkes sessiz kalarak onun düşünmesine izin verdi ve burada uzmanın o olduğunu anladı. Her ne kadar bundan nefret etse de, ona bağırdığında haklıydı ve kendi bilgisinin onunkinden daha üstün olduğunu hatırlatmıştı.

"Bu muhtemelen en iyi şansımız olacak," diye kabul etti Nuri sonunda. "Ve şimdi Cassius da elinde olduğuna göre-"

"Ne demek Cassius da onun elinde?" Cyrus araya girdi. "Ölümlü prens hakkında yalan söylüyorsan sadece komutanı elinde tuttuğunu sanıyordum. O iş halledildi."

Nuri içi boş bir kahkaha attı. "Suikastçı Lord'un Scarlett'e karşı elindeki en büyük kozu bırakacağını sanıyorsan fena halde yanılıyorsun. Cassius ondan istediği her şeyi elde edene kadar ona karşı kullanılacak ve o zaman bile muhtemelen onu kontrol altında tutmak için teminat olarak tutulacak."

"Yani Scarlett'i almaya gittiğimizde onu da almamız gerekeceğini mi söylüyorsun?" Rayner sordu, gözlerinde dönen duman kalınlaşıyor gibiydi.

"Evet," diye yanıtladı Nuri basitçe.

"Bu harika," diye mırıldandı Eliza. "Çünkü Scarlett'i dışarı çıkarmak yeterince zor değildi, şimdi de iki kişiyi kaçırmaya çalışmamız gerekiyor."

"Ne zaman?" Sorin talep etti. "Ne zaman içeri girebiliriz?"

Nuri'nin bal rengi gözleri onunkilerle buluştu. "Bana birkaç gün ver, Sorin." Sesi yumuşamıştı, onu küçük çocuklarla konuşurken gördüğünde sık sık yaptığı gibi. "İçeri girdiğimizde mümkün olduğunca çok adamımızın görev başında olduğundan emin olmama izin ver. Bu bize en iyi şansı verecektir."

Sorin başını salladı, bırakın birkaç günü, bir saat daha beklemek zorunda kalmak hoşuna gitmiyordu ama başka ne yapabilirdi ki? Eğer avantajlarını kaybetmemek için o birkaç gün gerekiyorsa, o zaman buna katlanacaktı.

Nuri bağlantılarıyla temasa geçmek için biraz zaman bulduktan sonra, her zamanki gibi bu gece tekrar buluşmak üzere sözleşerek dağıldılar. Eliza Callan'la konuşmaya ve kaleye dönmek için mümkün olduğunca hazırlıklı olduklarından emin olmaya gitti. Sorin ölümlü prensin onunla konuşup konuşmayacağını bile bilmiyordu ama artık umurunda da değildi. Ölümlü prens ne isterse yapabilirdi.

Kendini yan kapıdan çıkarken buldu, ayakları onu sahile geri götürüyordu. Normalde öğleden sonraları soluğu burada alıyor, ucsuz bucaksız bir denize bakıyordu ama ikiz aleviyle arasındaki uçurumun yanında çok küçük kalıyordu.

Dayan, aşkım. Biraz daha dayan. Geliyorum.

BÖLÜM 15

OceanofPDF.com

CALLAN

"Y Buna hazır olduğuna emin misin?" Callan yan gözle Tava'ya bakarak sordu.

Şatoya doğru yol alan bir arabada onun yanında oturuyordu. Varmak ve hikâyelerini inandırıcı kılmak için en iyi yolun bu olduğuna karar vermişlerdi. Babasına ve diğerlerine, Baylorin'e döner dönmez onu görmek için sabırsızlandığını ve babasını görmek için şatoya kadar ona eşlik ettiğini söyleyecekti.

"Hazır olup olmamamın pek bir önemi olduğunu sanmıyorum, Majesteleri," diye yanıtladı Tava, ellerini kavuşturmuş ve her zamanki Leydi gibi kucağına koymuştu.

Callan parmaklarını kalçasına vurdu, dizi sinirden zıplıyordu. "Eğer kur yaptığımıza inanmak istiyorsan, bana Majesteleri yerine Callan demen gerekiyor."

"Not edildi."

"Ve muhtemelen bazı... sınırlar ya da başka bir şey belirlemeliyiz," diye ekledi.

"Sınırlar mı?" diye sordu, şaşkınlıkla yüzünü ona dönerek.

"Evet, sınırlar. Sizin için kabul edilebilir olan nedir? Seni rahatsız eden nedir? Eğer kur yapıyorsak, birbirimize karşı en azından biraz şefkatli olmamız beklenir sanırım," diye cevap verdi, parmakları bir kez daha kıpırdayan bacağına vurarak. Pencereden dışarı bakmak için döndü. Artık kaleden sadece birkaç blok uzaktaydılar.

"Hmm," diye düşündü. "Sanırım el ele tutuşmak, tatlı sözler fısıldamak, ele ve yanağa yumuşak öpücükler kabul edilebilir, ama belki de daha tutkulu gösterileri yalnız kaldığımız zamanlara saklamalıyız?"

Callan'ın kafası geriye doğru döndü ve gözleri kocaman oldu. Ama Tava'nın üzerine düştüklerinde, dudaklarında küçük bir gülümseme ve gözlerinde alaycı bir parıltı buldu. Tava'nın eli yavaşça Callan'ın dizine indi ve sürekli zıplamasını durdurdu. "Sakin ol Callan. Ben de senin gibi bu toplumda büyüdüm. Bizden ne beklendiğini biliyorum. Rolümü nasıl oynayacağımı biliyorum."

"Biliyorum," diye mırıldandı, gözleri hâlâ dizinin üzerinde duran eline sabitlenmişti. "Bu sadece... tehlikeli. Benim için güvenliğini riske atmana izin vermeyi doğru bulmuyorum."

"Bir yıl önce Drake ve Cassius'un Scarlett'i evimize getirmelerine yardım ettiğim andan beri risk altındayım Callan," dedi yumuşak bir sesle. "Çocuklara bakmak ya da sana haber getirmek için o depoya her gizlice kaçışımda risk altındayım." Parmaklarını Callan'ın dizinden çekti ve Callan anında elindeki ısının kaybolduğunu hissetti. Boynundaki ruh tılsımını kavradı, birbirine kenetlenmiş üç halkayı zincir boyunca ileri geri kaydırarak, gözleri pencereye gitti.

Callan bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bunun üstesinden gelebileceğini biliyorum, Tava," dedi. "O yemekte seni Veda'yla birlikte izledim." O konuşurken gözlerini yavaşça ona çevirdi. "Ama eğer rahatsız olduğunda ya da kendini güvende hissetmediğinde kullanabileceğin bir tür işaret ya da sinyalimiz olursa, tüm bu durum hakkında kendimi daha iyi hissederim."

"Pekâlâ Callan," diye cevap verdi başını hafifçe sallayarak. "Eğer bu sinirlerini yatıştırırsa."

"Olacak," diye onayladı, dizini tekrar zıplatmaya başladığını fark ettiğinde onu bir kez daha hareketsiz kalmaya zorladı.

"Rahatsız olursam ya da anlaşmamızı bitirmek istersem, sıcak yaz günlerini ne kadar sevdiğime dair bir yorum yaparım."

"Bu nasıl bir işaret?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Çünkü yazdan *nefret ediyorum*," diye cevap verdi iğrenerek ve Callan'dan beklenmedik bir kıkırdama yükseldi bir mevsim hakkında ne kadar tutkulu hissettiğine dair. "Yorumumu karakterime aykırı bulacak tek kişi Drake'tir. Kendisine söylenmesine gerek kalmadan sinyali anlayacaktır."

"Demek kış aylarını tercih ediyorsun?" Callan, araba şatonun kapılarına kadar uzanan uzun yolda ilerlemeye başladığında sordu.

"Aynen öyle," diye onayladı, hâlâ boynundaki tılsımla oynuyordu. Sinirli olduğuna dair gösterdiği tek işaret buydu.

Elini dirseğine götürdü ve Tava onun dokunuşuyla sakinleşerek bir kez daha gözleriyle buluştu. "Bunun için teşekkür ederim Tava," dedi usulca. "Bunu yapmak zorunda değildin."

"Evet, öyle," diye cevap verdi, sesi neredeyse bir fısıltı kadar kısıktı. "Windonelle'i seviyorum ve eğer babam krallığımızı tehlikeye atan, masum çocuklara zarar veren bir şeyin parçasıysa..." Dudakları ince bir çizgiye dönüşerek konuşmasını sonlandırdı.

Callan onun devam etmesini bekledi ama o devam etmedi ve bir dakika sonra şatonun önünde durdular. Arabanın kapısı açıldı ve Finn'in yüzü belirdi. "Bunun için hazır mısınız?"

"Olabilirdiğince hazırız," diye cevap verdi Callan, arabadan inmek için ilerlerken. Botları kaldırım taşlarında çıtırdadı ve merdivenlerden yukarı baktığında Mikale Lairwood'un kendisini beklediğini gördü. Yüzünde, Callan'ın şimdiye kadar hep samimi olduğunu düşündüğü geniş bir gülümseme vardı. Sanırım Tava yanında durduğunda bu maskaralığı ne kadar iyi sürdürebildiğini görecektik.

Gözlerini Mikale'den ayırarak kapıya döndü ve Tava'nın arabadan inmesine yardım etmek için elini kaldırdı. Narin parmakları avucuna indi ve Tava iki küçük basamaktan yere inerken kendi parmakları avucuna dolanarak nazikçe sıktı. Tava ona utangaç bir gülümseme verdi, zaten rolünü oynuyordu ve parmaklarını onunkilerle iç içe geçecek şekilde hareket ettirdi.

"Mikale bizi bekliyor," diye mırıldandı Callan, sesi gergindi.

"Farkındayım Callan," diye cevap verdi, sesinde en ufak bir gerginlik ya da tedirginlik belirtisi yoktu. "Nefes al, saçımı kulağımın arkasına at ve hazır olduğunda beni merdivenlerden yukarı çıkar."

Callan bir an için onu inceledi ve tam da söylediği şeyi yapmadan önce kızın kararlılığını kavradı. Derin bir nefes aldı, kendini bu rolü oynamaya hazırladı, sonra uzanıp bir tutam altın sarısı saç kulağının arkasına sıkıştırdı ve parmaklarının çenesini hafifçe okşamasına izin verdi. Kızın gülümsemesi bir nebze yumuşadı ve adam onları bekleyen şeye doğru döndü.

Mikale yol boyunca onları izledi, gülümsemesi hiç eksilmedi. Son birkaç basamağa geldiklerinde eğilerek, "Evinize hoş geldiniz Ekselansları. Geri döndüğünüz için çok mutluyuz."

"Evde olmak güzel," diye yanıtladı Callan, Tava'yı nazikçe öne doğru çekerek. "Leydi Tava," dedi Mikale başını hafifçe sallayarak. "Ne güzel bir bu akşam beklenmedik bir sürpriz."

"Görünüşe göre gece bunlarla dolu," diye yanıtladı Tava. "Callan evimde bana sürpriz yaptı. Bugün döneceğini bilmiyordum." Yukarı baktı

Kirpiklerinin altından Callan.

"Callan," diye tekrarladı Mikale yavaşça, Tava'nın onun adını bu kadar rahat kullandığını fark edince gülümsemesi daha da zorlanmış gibi göründü. "Eve dönmeden önce Tyndell malikânesine uğradın mı?"

"Evet," diye onayladı Callan, ilerleyip Mikale'nin yanından geçerken. Kapılar onlar için açıldı ve Callan evde olduğu için derin bir iç çekti. Burada her şey cehenneme dönüyor olabilirdi ama yine de evde, ait olduğu yerde olduğu için mutluydu.

Ateş büyüünün ve gölgelerin her köşede pusuya yatmadığı bir yerde.

Mikale ile yüzleşmeyi tercih edeceğinden oldukça emindi.

Maraan Lordu bir gün daha Scarlett, Sorin ve Ateş Divanı'nın arasında yaşamaktansa sahip olmayı tercih etti.

"Herkes yemek salonunda toplandı," diyordu Mikale. "Herkes neler yaptığınızı anlatırken yemek yemeniz için küçük bir ziyafet hazırlandı."

İma inceydi ama oradaydı. Babası uzun süreli yokluğu için bir açıklama isteyecekti. Finn ve Sloan bir köşeyi dönerken arkalarından ayak sesleri geliyordu. Konuşmaları ve Eva'nın kahkahalarını duyabiliyordu. Kapılar açıldığında koridora iki adım atmıştı ki Eva ciyakladı ve Callan'a doğru koşup kollarına atlarken neredeyse eteklerine takılıp düşecekti.

"Merhaba Eva," dedi sıcak bir sesle açık kahverengi saçlarına.

"Seni çok özledim Callan," diye cevap verdi küçük kollarını onun boynuna dolayarak.

"Ben de seni özledim," diye cevap verdi ve onu tekrar ayağa kaldırdı. Annesi orada durmuş onu bekliyordu ve öne doğru bir adım atarak yanağına bir öpücük kondurdu. "Merhaba anne."

Kraliçe Meredith ayak parmaklarının ucuna basarak Callan'ı kucakladı. "Tanrılara şükürler olsun ki sonunda evindesin," dedi ve geri çekilirken elini Callan'ın tuniğinin kollarında gezdirdi. "Yine de berbat görünüyorsun. Nerede uyuyordun? Yol boyunca barakalarda mı?" Kendi şakasına güldü ve Callan da kıkırdamaya zorladı. Keşke son birkaç haftadır yıkık dökük bir depoda uyuduğunu bilseydi.

"Korkarım günlerce at sırtında seyahat etmenin dezavantajı," diye cevap verdi ve odada bulunanlara göz gezdirdi. Babası masanın başında oturuyordu. Onu selamlamak için ayağa kalkma zahmetine katlanmamıştı. Elinde altın bir kadeh vardı ve gözleri Callan'a doğru hafifçe kısılmıştı.

Lord Tyndell, Drake ile birlikte buradaydı. Lord Lairwood babasının yanında durmuş, her şeyi ilgiyle izliyordu.

"Majesteleri, sizi bir kez daha evde görmek ne güzel."

Sesi ensesindeki tüyleri diken diken etti ve döndüğünde Leydi Veda'yı birkaç adım ötede buldu. Belini o kadar sıkıca saran koyu mavi bir elbise giymişti ki, nasıl nefes alabildiğini gerçekten merak etti. Kahverengi saçları başının üzerinde karmaşık bir taç şeklinde örülmüştü.

"Leydi Veda, sizi görmek ne güzel," dedi ses tonunu nötr tutmaya çalışarak. Omzunun üzerinden bakınca Tava'nın Drake'e bir şeyler mırıldandığını gördü; Drake'in gözleri önce ona, sonra tekrar kız kardeşine kayıyordu.

"Gel ve otur, Callan," diye seslendi babası masadan, derin sesi emrediciydi. "Konuşacak çok şeyimiz var."

"Elbette baba," dedi Callan ve dönüp Tava'ya elini uzattı. Tava babasının yanına doğru adım atarken bir şekilde yanaklarının hafifçe kızarmasını sağladı ve Callan bir elini Tava'nın beline koyarak onu koltuklara doğru yönlendirdi. Masanın etrafında dönerek babasının sağındaki sandalyede durdu. Lord Lairwood genellikle Callan'ın diğer tarafında otururdu ama o zaten masanın bir sandalye ilerisindeydi ve aralarında bir sandalye bırakmıştı. Sandalyeyi çekerek Tava'ya oturmasını işaret etti.

"Callan, bunu yapmam mümkün değil," dedi usulca, başını hafifçe sallayarak, gözlerini yere dikti.

"Evet, Veda bu gece senin yanında oturmayı talep etmişti," diye araya girdi Mikale. "Seyahatlerinizle ilgili hikâyeleri dinlemek için sabırsızlanıyor."

"Ve bunları paylaşmaktan memnuniyet duyacağım," diye yanıtladı Callan. "Ama bunları başka bir koltuktan da duyabilecek. Leydi Tava benim yanıma oturacak."

"Kızım neden sizinle birlikte şatoya geldi, Majesteleri?" Lord Tyndell masada Eva ve Drake'in arasına oturarak sordu.

Tava kendini koltuğa bırakırken Callan'a yine ağırbaşlı bir şekilde baktı ve Callan da kendi koltuğuna çöktü. Ona yumuşak bir gülümseme verdi, gözleri onunkilere sabitlenmişti, "Eve geldiğimde onu görmek için sabırsızlanıyordum," diye cevap verdi.

"Onu görmek için bekleyemedin mi?" Veda sertçe sordu ve kafalar ona doğru döndü. Yüzündeki küçümseme ifadesi çabucak silindi ve dudaklarında kısık bir gülümseme belirdi. "Yani, Leydi Tava ile yakın olduğunuzu bilmiyordum."

Callan Tava'nın eline uzandı, onu kaldırdı ve dudaklarını elinin arkasına bastırdı. "Mektuplaşmak ve birbirimizi izlenen konuşmalar ve dokunuşlar yerine mürekkep ve kağıt aracılığıyla tanımak için söylenecek bir şey var."

Tava'nın yanakları daha da karardı ve bunun tamamen bir saçmalık olup olmadığını merak etmek zorunda kaldı. Bakışlarını tekrar Veda'ya çevirdiğinde elini onunkinin içinde tutuyordu. Veda olduğu yerde donup kalırken ağzı açık bir şekilde şoktaydı.

Mikale masanın altından boğazını temizledi. "Bütün bunlar ne zaman... gelişti?"

Callan Tava'nın elini bırakarak ona bir kadeh şarap doldururken, "İlginçtir ki, Bayan Monrhoe ile nişan yemeğinizin olduğu akşam. Bu arada o nerede? Sizinle birlikte olacağını sanıyordum."

Tava onun yanında kaskatı kesildi. İlişkilerine nasıl bir yön vereceklerini tartışmışlardı ama Scarlett'i konuşmaya dahil etmek hiç gündeme gelmemişti. Masanın karşısındaki kardeşine baktı, Callan ona şarap kadehini uzattığında aldı.

"Düğünümüz ne yazık ki ertelendi," dedi Mikale yumuşak bir sesle. "Hastalığı daha da kötüye gitti ve şu anda o korkunç toniğe muhtaç olmaktan kurtulmasını sağlayacak bir tedavi arıyor."

Tava şarabından bir yudum alarak, "Bu harika olurdu," diye araya girdi. "Umarım seyahatlerinde aradığını bulur."

Mikale'nin bakışları ona kaydı ve ona attığı bakış Callan'ın gerilmesine neden oldu.

Masanın öbür ucundan Mikale'e ters ters bakan Drake'e bir bakış fırlattı.

"Sonunda birini bulduğunu mu söylemek istiyorsun Callan?" diye sordu annesi, sesi umut doluydu. Annesi son üç yıldır ona saray hanımlarını ayarlamaya çalışıyor, sürekli uygun eş olabilecek gelin adaylarının listesini veriyordu. O daha cevap veremedi, annesi babasına döndü. "Bu harika değil mi, Theo?"

Kral Theodore Callan'ı yakından inceliyordu, kadehi hâlâ elindeydi ve içindekileri karıştırıyordu. "Bana nişanlandıklarını söylerse bu harika bir haber olacak," diye cevap verdi sonunda.

"Ne?" Callan gözlerini kocaman açarak tereddüt etti. Drake'in bardağı masaya gereğinden biraz daha sert inerek hafif bir gümlleme sesine neden oldu ve Tava keskin bir nefes aldı.

Mikale yumruğunu masaya vurarak, "Bir anlaşma yapıldı," diye araya girdi.

Lord Tyndell masanın karşısından, "Sakin ol Mikale," diye çıkıştı. "Tava'nın benim kızım olduğunu ve onu istemediğimi göz önünde bulundurarak nişanlı olmadıklarını varsayacağım."

"Lanet kıtanın her yerinde bilmem ne yaparken nasıl yapsın?" dedi babası sert bir sesle.

"Nerede olduğum ve ne yaptığım ile ilgili sorularınız olduğunu biliyorum," diye söze başladı Callan, "ama belki de bunu yarın konuşabiliriz, döndüğüm anda değil."

"Bunu bu gece konuşacağız Callan," dedi babası, kalın sesi yükseliyor, kadehi masaya vuruyor, şarap kenarından taşıyordu. "Aylardır yoktun, sorumluluklarını ihmal ettin. Şansım varsa haftada bir mektup alıyordum ve hâlâ ne halt ettiğin hakkında hiçbir fikrim yok!"

"Theodore!" diye bağırdı annesi. "Yemek masasında diline dikkat et."

Kral, "Belki de kadınlar gitmeli ki bu konu sizin hassasiyetiniz olmadan tartışılabilsin," diye tersledi.

"Yemeğimizi yiyene kadar olmaz, Theo," diye yanıtladı annesi, kendi içkisine uzanarak. "Oğlumu aylardır görmedim. Akşam yemeğini kesinlikle onunla ve kur yaptığı Leydi ile birlikte yiyeceğim."

Hizmetkârlar akşamın ilk yemeğiyle içeri girerken odaya yoğun bir gerilimle örülü sessizlik yerleşti. Tabaklar önlerine konulurken Callan kolunda yumuşak bir dokunuş hissetti ve döndüğünde Tava'nın ona baktığını gördü. Duruşu mükemmeldi ama gözlerinde en ufak bir endişe parıltısı görebiliyordu. Ona güven vermeye çalışarak sıkı bir gülümseme verdi ama bunun nasıl sonuçlanacağını bilmiyordu. Babasının sadece biriyle flört ettiğini bildiği için sakinleşeceğini düşünmüştü ama göz ucuyla ona bakınca durumun böyle olmayacağını anladı. Kral çok öfkeliydi.

Callan henüz birkaç kaşık çorba içmişti ki Veda kaşığını yere bırakarak gergin sessizlikte, "Bu konuyu tekrar açtığım için özür dilerim ama burada tam olarak neler oluyor?" diye sordu.

Gözleri Tava'ya dikilmişti ve Callan aniden Tava'yı arkasına itip Veda'nın ölümcül bakışlarından korumak istedi. Ancak Tava biraz daha dik oturdu ve peçetesiyle ağzını sildikten sonra, "Aslında bunun için sana ve Mikale'ye teşekkür etmeliyim," dedi.

"Ne?" Veda dudaklarını büzerek sordu.

"Mikale ve Scarlett için düzenlenen o nişan yemeği olmasaydı, belki de bunlar hiç ya anmayacaktı. Yani gerçekten..." Callan'a baktı ve ona utangaç bir g l msemi verdikten sonra Veda'ya dönerek, "Bunların hepsi senin sayende," dedi.

Callan bu sözlerin gerçek anlamı karşısında sırtıtmamak için kendini zor tuttu ama Veda'nın yüz hatları öfkeye d n  t ğ nde bu sözlerin yerine oturduğunu gördü. Doğal olarak koyu renk gözleri vardı ama Tava'ya bakarken tamamen kararmış gibi ydi.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum," dedi Mikale ve Tava, Lord Lairwood'un etrafından dolanarak Mikale'yle karşı karşıya geldi. Lord Lairwood garip bir şekilde sessizdi ve Callan buna ne anlam vereceğini bilmiyordu. Kızının taht şansının tehlikeye girmesine daha çok  z leceği d   n lebilirdi ama çocuklarını dikkatle izliyor, çorbasını içiyordu.

"O gece sen Scarlett'in odasına gitmesine yardım ettikten sonra, ağabeyim başka bir i  için çağrıldı. Callan eve yalnız gitmemi istemedi. Eve sağ salim vardığımdan emin olmak için arabasında onunla birlikte gitmemde ısrar etti. Oldukça aptalcaydı, gerçekten, ama ben kimim ki bir prensi reddedeyim?" Masumca omuz silkti ve şarap kadehini eline aldı. "Ho  sohbet ettik ve ortak bir kitap sevgisi ve günlük hayatın ko u turmacası yerine sessizliği tercih ettiğimizi ke fettik. Tabii ki ertesı gün beklenmedik bir şekilde ayrılmak zorunda kaldı ve bir hafta sonra ilk mektubu gelene kadar birlikte geçirdiğimiz zaman hakkında hiçbir şey d   nmedim. Mektupla malar artıkça, bir şeyler oldu..."

Tekrar Callan'a baktı, dudaklarını bir g l msemi daha süsledi. Hik yesi o kadar akıcıydı ki, sanki onunla sadece birkaç saat önce konu mamı , aylarca prova yapmıştı.

Kendi  arap kadehini eline alarak, "Neredeyse kader diyebiliriz," diye ekledi.

"Kaderin vefasız bir şey olduğu söylenebilir," dedi küçük bir g l msemiyle,  ekil Değiştiren'in o günkü sözlerini yankılayarak. Bu sessiz, uysal Leydi zekiydi.

"Bundan haberin var mıydı?" Lord Tyndell dikkati Drake'in üzerinde sabitlenmiş bir halde sordu.

"Hiçbir fikrim yoktu baba," diye cevap verdi Drake, boş çorba k sesini kendisinden geriye doğru iterek. "Ama sizin de benim kadar heyecanlı olduğunuza inanıyorum. Sanırım onlar bir

güzel bir eşleşme."

"Tabii ki heyecanlı," diye mırıldandı Kraliçe Meredith, etrafındaki bariz gerginlikten habersiz gibi görünüyordu, bir hizmetçi kadehini şarapla dolduruyordu. "Kızı bir gün kraliçe olacak."

Kral masanın başından, "O halde karar verildi," dedi. "Yarın ilk iş olarak bir duyuru yapabiliriz."

"Ne? Hayır," dedi Callan, tam da bu gece bir şekilde nişanlandıklarına inanamayarak.

"Yeter!" diye bağırdı babası, yumruğunu tekrar masaya vurarak. Bir parmağını kaldırarak Callan'ı işaret etti. "Bu krallığa karşı bir sorumluluğun var, Callan."

"Bunu biliyorum!" Callan kendi sesini yükselterek karşılık verdi.

"Öyle mi? Çünkü Windonelle halkı Veliaht Prenslerinin aylarca ortadan kaybolduğunu gördü. Uzun süreli yokluğunuzla ilgili hikâyeler uydurmak zorunda kaldık. Bu şekilde davranırsan tahtı sana nasıl emanet edebilirim?"

"Açıklayabilirim-"

"Ve yapacaksın," diye alay etti kral. "Ama aynı zamanda bu krallığa karşı görevlerini yerine getirmeye başlayacaksın ve buna bir eş alarak başlayacaksın."

Callan dişlerini sıkarak, "Baba, lütfen," dedi. "Bunu daha ayrıntılı tartışalım."

Mikale, "Evet, bunu daha ayrıntılı tartışalım," dedi. "Bu konuda yapılmış bir anlaşma vardı."

Kral çorba kaşığını tekrar eline alarak, "Bu, oğlum potansiyel bir gelinle dönmeden önceydi," diye cevap verdi.

"Bu sözünüzü geçersiz mi kılar?" Mikale sordu. "Dikkat et, genç Lord," diye hırladı kral.

"Bağışlayın beni Majesteleri," dedi Mikale, ses tonu kısıtlıydı. "Ben sadece Callan'a onun Eli olarak hizmet etmeye daha iyi hazırlanmak için anlamaya çalışıyorum."

Babası önündeki sepetten bir parça ekmek alırken, "Geline söz sahibi olursa evlilik çok daha sorunsuz olur, Mikale," diye cevap verdi küçümseyerek. "Zaten kur yaparken geri dönmesi, onu bir birlikteliğe zorlamaktan çok daha iyidir."

"Ama beni bir sendikaya girmeye zorluyorsunuz," diye araya girdi Callan.

"O zaman gelininizi benim seçmemi mi tercih edersiniz Prens?" diye sordu kral, gözleri ona dikilmişti. "Size bir prenses vermemizi mi tercih edersiniz?"

amaçlar ve güç oyunları mı? Yoksa yanınızda oturan genç kadına kur yapmaya devam mı etmek istiyorsunuz?"

Callan, "Ona kur yapmaya devam etmek istiyorum, evet, ama bu onu istemeye hazır olduğum anlamına gelmiyor," diye karşı çıktı.

Kral, "Size kimin seçileceğini söylüyorum, ne zaman seçileceğini değil," dedi. "Her iki durumda da yarın sabah bir duyuru yapılacak. Büyüme vakti geldi Callan. Bu krallıktaki yerini almanın zamanı geldi."

Hizmetçiler sessizce tabakları temizliyor, bir sonraki yemeği getirmeye hazırlanıyordu ama Callan istese bile yiyemezdi. Tava'dan kur yapıyormuş gibi davranmasını istemek bir şeydi, ama ondan bunu istemek? Bir flört ilişkisini bitirmek için yeterince basit bir yol bulabilirlerdi, ama bir nişan?

"Balam, bir şeyler yap," diye tısladı Veda masanın altından ve babasının gözleri ona kaydı.

"Terbiyeli ol, Veda," diye azarladı Lord Lairwood. "Sen daha iyi yetiştirildin. Yerini biliyorsun."

"Nasıl olur da buna daha fazla üzülmezsin?" Mikale talep etti.

"Böldüğüm için özür dilerim ama Lord Mikale ve Leydi Veda'nın bu talepten neden bu kadar rahatsız olduklarını anlayamıyorum," diye araya girdi Tava, sesi sakın ve sakindi, sanki bu iş büyük bir felakete dönüşmüyormuş gibi. "Bu onları benim ve Prens Callan'ın etkilediği kadar etkilemiyor. Bir şeyi gözden kaçırmıyorsam tabii?"

Callan, Drake'in yüz hatlarını hızla kontrol altına almadan önce masanın karşısındaki yüzünde küçük bir gülümseme yakaladı.

Veda, Tava'ya doğru bir parmak sallayarak, "Neden üzgün olduğumuzu çok iyi biliyorsun," diye söylendi.

"Veda," diye tekrar uyardı Lord Lairwood. "Bu saçmalığı hemen kes, yoksa bu masadan kaldırılacaksın."

"Ama baba-"

Önlerine et ve sebze tabakları konulurken kral, "Victor, planların değişmesinden endişe duyuyor musun?" diye sordu. "Konuşmamız gereken bir şey var mı?"

Lord Lairwood masanın karşısındaki kızına ters ters bakarak, "Elbette hayır, Majesteleri," diye cevap verdi. "Prens Callan'ın gelin üzerinde söz sahibi olması halinde bu birlikteliğin daha sorunsuz ilerleyeceğine dair yorumlarınızın akıllıca olduğunu düşünüyorum. Leydi Tava ile halihazırda bir ilişkisi olduğu açıktır ve Tava'nın yetiştirilme tarzı ve soyu kraliçe rolü için kesinlikle uygundur. Mutlu bir kral

onun evliliği krallık için, istemediği bir kadının arkadaşlığına katlanmak zorunda kalan birinden daha iyidir."

"Baba-" Veda tekrar denedi ama kral bir kez daha sözünü kesti. "Ya sen, Balam? Kızınla ilgili bir sorunun mu var? Callan ile nişanlandın mı?"

Kadehini kaldıran Lord Tyndell'in yüzüne sivri bir gülümseme yayıldı. "Benim için bir onurdur," dedi sıkıca.

Çünkü başka ne söyleyebilirdi ki, Callan fark etti. Bunun onu ne kadar öfkелendirdiğini gösteremezdi. Bir Lord, kızının kraliçe olma yolunda ilerlemesine neden üzölsün ki? Bir kızı olan her Lord'un hayalini kurduğı şey buydu. Bunu kabul etmediğini söylemek onu daha fazla soruya maruz bırakacaktı ve belli ki yeniden toparlanmaya ihtiyacı vardı.

"Harika," dedi kral sert bir sesle. "O halde bu mesele çözülmüştür ve bu akşam bu konuda başka bir tartışma yapılmayacaktır."

"Bu kadar mı?" Callan, avuçlarını önündeki masanın üzerinde düzleştirerek sordu.

"İfadem açık değil miydi evlat?" diye sordu babası, gözlerini ona dikerek.

Callan söylemek istediğı her şey için kendini dilini ısırmaya zorladı. Şu anda söyleyeceğı hiçbir şey babasının fikrini değıştirmeyecekti. Bu çok açıktı.

"Hayır efendim," diye cevap verdi sıkıca, sandalyesini masadan geriye iterek. "Ama bir dakikaya ihtiyacım var. İzninizle." Ayağı kalktı, kapıya doğru yürüdü, Finn ve Sloan onun bakışlarını sert ifadelerle karşıladı.

"Yerine otur Callan," diye emretti babası, ama odada bir sandalye gıcirtısı daha duyuldu. "Siz de Leydi Tava."

"Tüm saygımla Majesteleri, eğer biz hazır olmadan bu birlikteliğı bize dayatacaksanız, ben onun karısı olacağım ve üzgün olduğunda onu teselli etmek benim görevim olacak. Beni şimdi ona gitmekten alıkoyamazsınız ve üzerimize yüklenen ani taleplere uyum sağlamamız için bize bir dakika verebilirsiniz," diye cevap verdi Tava, güçlü ve kendinden emin adımlarla ona doğru ilerlerken.

"Tava!" Lord Tyndell azarladı.

Ama babasının yanına gelip kolunu onun koluna doladığında ona bakmadı bile. Kulağına konuşabilmek için parmak uçlarına bastı. "Beni meraklı kulaklar olmadan konuşabileceğimiz bir yere götür Callan."

Callan başıyla onayladı ve kolunu onunkinden sırtının alt kısmına doğru kaydırıldı. Onu bir dizi merdivenden yukarı ve sonunda odalarının bulunduğu koridora götürdü. Finn'e baktı, o da bir kez başını salladı ve kimsenin kapıya yaklaşmaması yönündeki sessiz emri anladı.

Kapıyı iterek açtı, Tava'nın geçmesine izin vermek için kenara çekildi ve onu takip etti. Bir pencereye doğru ilerledi ve pencereyi iterek açıp soğuk kış havasını yüzünde hissetti, tenini serinletti.

"Bütün konuşma boyunca sıcak yaz günleri hakkında yorum yapmanı bekliyordum," dedi Callan suratsızca, ay ışığında parlayan kar tanelerini izlerken.

"Neden? Bu sözler dışarı çıkmak istediğimde ya da kendimi güvende hissetmediğimde söylenir" diye cevap verdi.

"Bu konuda nasıl bu kadar sakınsın?" Callan ellerini saçlarında gezdirerek sordu.

Tava, "Dehşete kapıldım, Callan," diye cevap verdi. "Scarlett'in karanlık dünyasına canavarlarla nasıl yüzleşeceğini öğrenmeden giremezsin, ama ben hâlâ o değilim. Korkumu belli etmemeyi öğrenmiş olsam bile, onun kadar korkusuz değilim."

"Belki de daha az korkusuz olsaydı, her şey farklı olurdu. Belki *de herhangi bir şeyden korksaydı, her şey farklı olurdu.*"

"Korkuları var."

"Onu bana karşı savunma. Tüm bunlar onun yüzünden olmuşken olmaz. Bahsettiğiniz canavarlardan biriymen olmaz. O onların istediği şey."

"Onu savunmaya çalışmıyorum Callan," diye cevap verdi Tava. "Sadece o canavarlardan biri olsa da, ne olduğunu saklamadığını söylüyorum. Onlar gibi değil."

"O kadar çok maske takıyordu ki. Neyin gerçek olup olmadığını nasıl bilebilirdim ki?" Callan karşılık verdi.

Tava nazikçe, "Maske takıyor, evet, ama onu tanıdığım kadarıyla, size bir iki kez maskelerin ötesine de baktığını varsayabilirim," dedi.

Callan acı acı homurdandı. "Sanırım," dedi Tava'nın yanına geldiğini hissederek. "Bana defalarca onun karanlığı için yaratılmadığını söyledi. Işığın içinde olmak için yaratılmışım." Tava hiçbir şey söylemeyerek onun düşüncelerini toplamasına izin verdi. "Eğer dinlemiş olsaydım, belki de bu karmaşanın içinde olmazdık."

Tava yumuşak bir sesle, "Bence Scarlett'le buluşmanız acımasızca da olsa gerekliydi," dedi. "Ona ihtiyacımız olacak."

"Ona ihtiyacım yok," diye tersledi Callan. Tava ondan bir adım geri çekildi, eli ruh tılsımına geldi, parmakları zincirin içinde kıvrılıyordu. "Özür dilerim," dedi, yüzünü her şeyi riske atan kadına dönerek... ne için? Artık o bile bilmiyordu.

"Özür dilemene gerek yok."

"Kesinlikle özür dilemem gerekiyor," diye iç geçirdi. "Senin hatan olmayan şeylerin acısını senden çıkarıyorum."

"Canın yanıyor Callan," dedi, kollarını kavuşturmuş ve pencereye doğru adım atarken elleriyle üst kollarını kavramıştı. "Keder bize alışılmadık şeyler söyletir ve yaptırır."

"Hiçbir şeyin yasını tutmuyorum," dedi ses tonundaki ısırik hissini bastırmaya çalışarak.

Tava üzgün bir gülümsemeyle ona hızlıca bir bakış attı ama fikrini değiştirmeye çalışmadı. Bunun yerine, "Babam endişeleniyor," dedi.

"Bu... anladığım kadarıyla öyle hissetmiyordu," diye cevap verdi Callan, ellerini ceplerine sokarak onun yanına gitti.

"Hayır," diye kabul etti, başı biraz yana eğildi, altın rengi saçları omzunun üzerinden kaydı. "Eğer neye bakacağınızı bilmezseniz, onun endişeli olduğunu anlayamazsınız."

"Babamın talep ettiği şey yüzünden mi endişelisin?" Callan merakla sordu.

Dudaklarını büzerek şöyle dedi: "Sanırım daha çok planlarının nasıl değiştiği ve etkilendiği konusunda endişeliler. Benim için ya da görünürdeki nişanlılığımız için çok fazla endişe değil."

"Tava," dedi Callan, dirseğine uzanarak ve onu nazikçe kendisine doğru çevirerek. "Eğer bunu yapmak istemiyorsan, bir çıkış yolu arıyorsan anlarım. Finn ve Sloan seni buradan gizlice çıkarabilir. Ben de babamla tekrar konuşmayı deneyebilirim..."

Dudaklarında yumuşak, hüzünlü bir gülümseme daha belirdi ve onun uzaklaşmasına neden oldu.

"Olayların bu şekilde gelişeceğini tahmin etmiyordum ama planımız işe yarıyor Callan," dedi. "Babam ve Mikale gergin."

Gergin mi? Öfkeli belki ama gergin olduklarını söyleyebileceğinden emin değildi. Aksine, peşlerinden gelmeleri için onlara daha fazla sebep vermişler gibi hissetti. Veda'nın Tava'ya öyle bir bakışı vardı ki...

"Nasıl hissettiklerini tarif etmenin doğru yolunun gerginlik olduğunu sanmıyorum, Tava," diye söze girdi.

"Bu akşam öfkelerini göstermiş olabilirler ama sarsılmış durumdalar Callan," diye cevap verdi ve pencereye dönerek bir elini pervazdan geceye doğru uzattı ve pulların avucunda toplanmasına izin verdi. Sıcak teninde anında eriyip gittiler.

"Neden böyle düşündüğünüzü açıklayabilir misiniz?"

"Hayatım boyunca babamın dünyasının dış sınırlarına itildim," dedi hafifçe omuz silkerek. "Toplumun sınırlarında olduğunuzda pek çok şey görürsünüz. İnsanları izliyorsunuz. İnsanları okumayı öğrenirsiniz, özellikle de en yakınınızdakileri. Sessiz ve uysal biri olarak görüldüğünüzde, insanlar sizin için endişelenecek bir şey olmadığını düşünme eğilimindedir." Sanki az önce söyledikleri önemli bir şey değilmiş gibi tekrar omuz silktiler.

Ama az önceki şüphelerini doğrulamıştı. Bildiği şeyler, bir insanı sosyal olarak mahvedebilecek şeylerden daha fazlasıydı. Birinin yalan söylediğini ele veren küçük ipuçlarını biliyordu. Birinin ne zaman endişeli olduğunu. Tiklerini, küçük tavırlarını, hafif yüz ifadelerini biliyordu.

Ve bu muhtemelen herhangi bir sırdan daha tehlikeliydi.

"Veda'yı senin yanında istiyorlar," diye devam etti o bir şey söylemeyince. "Hangi nedenle? Bilmiyorum. Sadece Mikale'nin kız kardeşi olduğu için olduğunu varsayabilirim. Kraliçe olursa krallık üzerinde daha fazla kontrolü olacağını düşünüyor olmalılar."

"Windonelle'in kontrolünü neden istiyorlar? Scarlett'i istediklerini sanıyordum."

Okyanus mavisi gözleri tekrar onunkilere yerleşti. "Asıl soru bu, değil mi?"

BÖLÜM 16

OceanofPDF.com

ScARLETT

W Bu kez uykunun derinliklerinden uyandığında kafasını toparlayamadı. Bulanıktı. Sesler boğuk geliyordu. Gözlerini açmaya çalıştığında görüşü bulanıklaştı. Ağzı kuruydu.

Ve zindandaki çalışma odasında zincirlenmemişti.

Ayak bileğindeki zincirler yere sabitlenmişti. Bilekleri hâlâ prangalıydı ama başının üzerinde asılı değillerdi. Kollarını serbestçe hareket ettirebiliyordu. Yerde yatıyordu, yanağına değen taş serindi ve anıları canlanırken keskin bir nefes aldı.

Gözlerini zorla açtı ve sonra hiç nefes alamadı. Etrafındaki oda netleşti ve nerede olduğunu fark etti. Hâlâ Kardeşlik'in zindanlarındaydı ama bu odanın ortasında bir kanal vardı. Bu odanın duvarlarında kelepçeler vardı. Bağlanmak için bir sandalye. Bağlanmak için bir masa. Ölçüsüz acı veren sayısız alet vardı.

Karşısındaki duvara zincirlenmiş olan da Cassius'tu.

Scarlett sarsılarak doğruldu, başı acıyla zonkluyordu. Duyabildiği tek şey, kulaklarında titreşen kan akışıydı.

"Hayır," diye fısıldadı, yerde sürünerek gidebildiği kadar ilerledi. Ona ulaşmak için çabalarken dizleri ince önlüğün içinden yarıldı. "Cassius."

Gözleri ona sabitlenmişti, geniş ve korku doluydu. Sanki saatlerdir bağlarına karşı mücadele ediyormuş gibi bitkin görünüyordu ama yine de onu izlerken ağızındaki tıkaçın etrafından öfke dolu bir böğürtü çıkardı

Ona ulaşmak için kendini yerde sürüklüyordu. Bunun bir önemi yoktu. Ayak bileğindeki zincirler onu durdurdu, parmakları adamın çıplak ayaklarından bir karış uzaktaydı.

Bu bir hayaldi. Öyle olmak zorundaydı. Bunu ona Lord Tyndell yapıyordu. Callan'ın döndüğünü doğrulamak için çalışma odasından ayrıldığından beri Suikastçı Lord'dan hiçbir haber almamıştı. Bu en az iki gün önceydi. Tarek ya da Mikale ona yutmaya zorladıkları toniği küçük öğünlerle birlikte veriyorlardı. Mikale, Callan'ın durumunu sorduğunda ona hiç cevap vermemişti ve son konuşmalarından sonra Tarık'la konuşmayı bırakmıştı.

Bu gerçek değil, diye kendi kendine tekrar tekrar söyledi. *Bu gerçek olamaz.*

Odanın köşesinden Alaric'in soğuk sesi geldi: "Muhafız bağı, Muhafız zorla değil de kendi seçtiği zaman çok daha güçlüdür." Onun taşlar üzerindeki ayak seslerini duydu ama gözleri Cassius'ta sabit kaldı. Solgundu ve kahverengi gözlerinde parlayan özür ve pişmanlığın her zerresini görebiliyordu.

Yutkunmaya çalıştı ama boğazı çok kuruydu. Ayak sesleri yanı başında durduğunda gözlerinin arkasında yaşların biriktiğini hissetti. İşte bu kadar. Bu şah mattı. Bu onu mahvedecek olan şeydi. Seçimin ne olacağını bilmiyordu ama Cassius'un hayatını kaybetmesiyle sonuçlanacağından hiç şüphesi yoktu.

Scarlett, Alaric'in yanına çömeldiğini ve onu yatıştırmaya çalışır gibi yavaşça saçlarını okşadığını hissederken gözlerini Cassius'tan ayıramıyordu. Kukuletası inikti. Anlaşılan, Cassius'u öldürmeden önce kimliğini bilmeye layık görmüştü.

"Seni koruma ihtiyacı, isteyerek girilen herhangi bir büyülü bağın ötesine geçiyor. Fiziksel acını bir zamanlar hissettiği gibi hissetmiyor olabilir ama son birkaç saattir burada baygın yattığını görmek ona oldukça acı veriyor."

İki damla gözyaşı serbest kaldı ve Cassius yavaşça başını salladı. Onun kendisine ağlamamasını, zayıflık göstermemesini söylemeye çalıştığını biliyordu. Bunun onun suçu olmadığını anlatmaya çalıştığını da biliyordu. Eğer şu anda onunla konuşabilseydi, bu fedakârlığa değdiğini ve kendini suçlamamasını ya da bu suçluluk duygusunu yanında taşımamasını söyleyeceğini biliyordu.

Ama bunların hiçbiri yardımcı olmadı. Bunların hiçbiri göğsünün içinde meydana gelen parçalanmayı hafifletmedi.

"Tarek'e son yemeğinde sana nasıl ilaç verdirdiğimi anlattığımda çok kızdı," diye devam etti Alaric, uzanıp gözyaşlarını eliyle silerek

başparmağını. "Bir sonraki iş için işleri yoluna koymanın en güvenli yolu buydu."

Tekrar ayağa kalktı ve alçak bir masaya doğru yürüdü, Cassius'un yanına gelmeden önce bir hançer aldı. Scarlett, Cassius'un nefes alıp verişinin arttığını, göğsünün daha hızlı inip kalktığını ve birazdan yaşayacaklarına zihnen hazırlandığını gördü.

Alaric elindeki hançeri incelerken, "Söyledikleri doğrudu," diye düşündü. "Prens Callan geri döndü."

Bu sözler karşısında Scarlett'in nefesi kesildi. Sonunda Cassius'la bakışlarını ayırdı ve başını çevirerek Alaric'e baktı. Çenesi sıkıca kapanmış, omuzları gerilmişti. Hançerin ucunu parmağına vururken düşüncelere dalmış gibiydi.

"Eğer Callan döndüyse Cassius neden duvara zincirlenmiş?" diye sordu, sesi kısık ve çığdı.

Adamın siyah gözleri yavaşça onunkilere kaydı ve Scarlett ondan kaçma isteğiyle savaşmak zorunda kaldı. "Callan döndü, ama biriyle nişanlanmış olarak döndü," diye homurdandı.

Kaşları havaya kalktı ve kafası, kendisi kadar şaşkın görünen Cassius'a döndü. Alaric'in neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri olmadığını söylemek için başını tekrar salladı.

"Evet, hepimiz buna oldukça şaşırdık. Özellikle de Balam," diye devam etti Alaric. "Tava Tyndell ile nişanlı olduğunu düşünürsek."

Scarlett dudaklarından kaçan içi boş kahkaha kabarcığına engel olamadı. Bir şekilde, Callan'ı Veda ile evlenmeye zorlama planlarını öğrenmişler ve onu bu kaderden kurtarmışlardı.

Ve Tava. Harika lanet olası Tava.

Tava içeride, bugünlerde Scarlett'i hor görmekten başka bir şey hissetmeyen bir adamın yanında olacaktı. Diğerleri için bir bilgi kaynağı olacaktı.

Alaric soğuk bir sesle, "Buradaki espriyi anlayamıyorum, Ölümün Bakiresi," dedi.

Bir kahkaha daha attı. "Yüzyıllarca bir şeyleri harekete geçirmek için uğraştınız, dikkatlice planlar yaptınız ve sonra Lord Tyndell'in kendi kızı onları raydan çıkardı. Komik olan ironi. İnsan Lord Tyndell'in çok heyecanlanacağını düşünüyor."

Elindeki hançer hiç beklenmedik bir anda Cassius'un kalçasına, yaklaşık iki yıl önce Veda tarafından bıçaklandığı yerin tam üstüne saplandı. Cassius

Scarlett ıgık atarak öne doğru atıldı ama zincirler tarafından şiddetle durduruldu.

"Dur!" diye bağırdı. "Dur!"

Ama yapmadı. Bunun yerine Alaric hançeri daha da derine sapladı. Cassius zincirlerine karşı sarsılıyor, acıya dayanmaya çalışırken boynundaki damarlar geriliyordu.

Alaric hançeri bacağına sapladı ve kızın önünde çömelip çenesini avucunun içine alarak yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "Sana zaman verdim. İtaatsizliğin devam etmesi halinde sonuçlarının ne olacağını sana söyledim. Bu senin hatan, Scarlett. Bu kadere *sen* sebep oldun."

Scarlett inkâr edercesine başını sallamaya çalıştı. Alaric'in omzunun üzerinden Cassius'a bakmaya çalıştı ama Cassius onun böyle bir hareket yapmasına izin vermedi. "Bu meseleyi Tava ve Callan'la halledeceğiz. Bu her şeyin başı sonu meselesi değil. Ama ben bununla uğraşırken, Kara Birlik yetimlerinin nerede olduğunu bilmem gerekiyor." Bu sözler üzerine Scarlett ondan uzaklaşmaya çalıştı ama adamın çenesindeki tutuşu daha da sıkılaştı ve morarmaya başladı. "Bana söyleyeceksin, Scarlett. Oyun oynamaktan bıktım. Bana söylemediğin her saat için Gardiyanına daha fazla acı veriyorsun."

Alaric ayağa kalkarken onu kendisinden uzaklaştırdı ve Cassius dirseklerinin üzerinde tutunarak geriye düştü. Hançeri Cassius'un kalçasından kabaca çekerek bir acı ıgığı daha atmasına neden oldu. Bir sonraki nefesinde ağzındaki tıkaçı çıkardı.

Cassius'a hırlayarak, "Belki sen de adamlarına biraz akıl verebilirsin," dedi. "Hayatın buna bağlı. Bir saat içinde döneceğim."

Alaric kapıyı iterek açtı ve dışarı çıktı ama kapı kapanmadan Tarık içeri girdi.

"Burada ne yapıyorsun?" Scarlett sordu.

Tarık nefesinin altında tısladı. "İkinizi burada yalnız bırakacağını gerçekten düşünmedin, değil mi?"

Cassius dişlerini sıkarak, "Biz hiçbir zaman yalnız olmadık, Scarlett," dedi ve kızın dikkatini tekrar kendisine çekti. "Sen dışarıdayken burada her zaman birileri olurdu."

"Çok üzgünüm Cassius," diye fısıldadı, sesi titriyordu. "Bana bak, Seastar."

Ama yapamadı. Onun bakışlarına karşılık veremedi. "Şimdi, Scarlett," diye emretti.

Mavi gözler, yoğunlukla dolup taşan kahverengi gözlerle buluştu. "Bu senin hatan değil. Beni anlıyor musun?"

"Juliette'i yeniden yaşıyorum Cass," diye nefes aldı. "Bunu yapamam. Seni kaybetmek-" Sesini çatlatan hıçkırığı yuttu. "Bundan geri dönmeyeceğim Cassius."

"Yapacaksın, Scarlett. Sorin'i ve diğerlerini-"

"Onlar sen değilsin!" diye bağırdı. "Evet, Sorin'i seviyorum. Evet, o benim ikiz alevim. Ama sen de en az onun kadar benim bir parçamsın. Bundan sağ çıkamayacağım."

Cassius, "Yaşayacaksın, Scarlett," diye tekrarladı. "Bunu atlatacaksın, çünkü buna mecbursun. Hayatta kalacaksın çünkü başkaları sana güveniyor. Hayatta kalacaksın çünkü her şey bittiğinde Sorin'in sana dinlenebileceğin bir yer vereceğini biliyorum. İyileşmen için. Yaşaman için. Dayan, Seastar. Biraz daha dayan. Bana dayanacağına söz ver."

Başını sallıyordu, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

"Seçimi senin yerine ben yapacağım, Scarlett. Senin yapmana gerek yok. Ben masumları seçerim. Çocukları seçerim. Bunu onlar için yapmama izin ver. Bu seçimi yapmama izin ver," diye yalvardı.

Ona tekrar uzandı, ona dokunabilmeyi diliyordu. Kan yaradan yayılmaya devam ediyor, pantolonunun içine sızıyordu. "Ne fark edecek ki?" diye sordu. "Sen gittiğinde, beni tehdit edecek başka bir şey bulacak."

"Seni geride bırakmayacağını biliyorsun, değil mi? Senin için geleceğini," dedi Cassius, sesi o kadar kısıktı ki kız neredeyse onu duymuyordu. Yüz hatları hafifçe yumuşamıştı ve ona bakarken dudaklarını küçük bir gülümseme süsledi.

Scarlett kendini yukarı itti, dizlerini göğsüne çekti ve kollarını dizlerine doladı. Cassius'a bakarken çenesini onların üzerine dayadı. "Duvardaki hıyar burada olmasaydı, sana anlatacak o kadar çok şeyim olurdu ki," dedi.

O küçük gülümseme biraz daha yukarı doğru eğildi. "Eminim biz beklerken anlatabileceğin başka hikâyeler de vardır," diye yanıtladı hafifçe kıpırdanıp yüzünü buruşturduğunu gizlemeye çalışarak.

O da öyle yaptı. Ona Fiera Dağları'ndan, Tana Nehri'nden ve Alacakaranlık Orman Yangınları'ndan bahsetti. Geçmiş günleri anımsadılar, gece boyunca ilerlediklerini ve herkesin içmesi gerekenden daha fazla içtiklerini. Daha genç oldukları zamanlardan bahsettiler ve onu bahçelerde armut toplamaya götürürdü. O

Onu ilk eğitmeye başladığında kılıçla ne kadar kötü olduğu konusunda onunla dalga geçti ve o da onun becerisini nasıl aştığı konusunda onunla dalga geçti.

Alaric söz verdiği gibi her saat başı döndüğünde, yetimlerin nerede olduğunu sorduğunda Scarlett dudaklarını birbirine bastırarak reddediyor, gözlerini Cassius'tan ayırmıyor, ona bildiği tek yolla güç veriyordu. Onun için ağlamadı. Onun adına yalvarmadı. Ona, çektiği acıların boşa gitmemesi için bu hediyeıi verdi. O öldüğünde, Sorin'in bile artık ona ulaşamayacağı kadar paramparça olacaktı ama o zamana kadar ona bunu verecekti. Yalnız olmadığını hatırlatmak için gözlerini onun üzerinde tuttu. Onun karanlıktaki son yıldızı oldu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 17

OceanofPDF.com

SORIN

Sorin, yüz hatlarını gizleyen pelerini ve kapüşonuyla Baylorin sokaklarında sinsice ilerliyordu. Pelerinin altında savaşçı derisi ve taşıyabileceği her türlü silah vardı. Eliza, Cyrus ve Luan Yanında da Mikale'ye benzemek üzere yer değiştirmiş olan Arianna vardı.

Nuri yine geride bırakıldıkları için durmadan surat asıyordu ama başka seçenekleri yoktu. Üç gün önce Suikastçı Lord tarafından çağrıldığından beri Cassius'tan haber alamamışlardı. Sorin bunun Scarlett'le birlikte olduğu için olduğunu umuyordu ama durumun muhtemelen böyle olmadığını biliyordu. Ayrıca Komutan da Kardeşlik'te tutuluyorsa, onsuz gidemeyeceklerini de biliyordu. Sadece onu bulmanın kolay olmasını umabilirdi. Mümkün olduğunca çabuk ve gizlice girip çıkmaları gerekiyordu. Her ne kadar bu işte parmağı olan her orospu çocuğunu öldürmek istese de, arkalarında ceset izi bırakamazlardı.

En azından bu gece değil.

Ama Nuri yine de çok değerliydi. Son üç günü, güvenebileceklerini bildiği kadar çok insanı yerlerine yerleştirmek için çalışarak geçirmiş, onları çatılara yerleştirerek Kara Sendika'ya yaklaştıklarında görmezden gelmelerini sağlamıştı. Suikastçı Lordu'na karşı gelmeye cesaret edebilecek pek kimse yoktu ama görünüşe bakılırsa buna cesaret edebilecek olanların da adama karşı kendi kinleri vardı ve ona karşı gelmek için her türlü bahaneyi memnuniyetle karşılıyorlardı. Sorin bunu daha fazla sorgulamamış, Nuri'nin kime güvenip kime güvenemeyeceklerini bildiğine inanmıştı. Eğer kendi taraflarındaki adamlardan herhangi biriyle doğrudan temas kurarlarsa, Nuri onlara hemen söylenecek bir parola vermişti. Eğer bu kelimeyi söyleyecek kadar yakın değillerse, yoldan çekilmeleri gerektiğini biliyorlardı.

Çünkü bu gece ikinci bir şans olmayacaktı. Tereddüt olmayacaktı.

Bu gece Black Syndicate'e adımını attığında, kraliçesiyle birlikte ayrılacaktı.

Bunun da ötesinde Nuri, Suikastçı Lord'un dikkatini çekeceğine yemin ettiği ayrıntılı bir şaşırtmaca hazırlamıştı. Sorin'e ayrıntılar hakkında endişelenmemesini, sadece iyi bir süre boyunca meşgul olacağına güvenmesini söylemişti. Onu daha fazla zorlayacak gücü yoktu. Eğer bu Scarlett'i ona geri getirecekse, o zaman plana uyacaktı.

Mikale ve Lord Tyndell'e gelince, onları takip ediyor ve rutinlerini öğreniyorlardı. Mikale genellikle akşamları babası ve Veda ile yemek yemek için Kardeşlik'ten ayrılıyor, gecenin ilerleyen saatlerinde Kara Birlik'e geri dönüyordu. Lord Tyndell'in Kara Birlik'e yaptığı ziyaretler düzensiz görünüyordu ve sadece bir haberciden haber aldığında gerçekleşiyordu. Bu gece gözleri onların üzerindeydi ve gerektiğinde onları meşgul edecek planları da vardı.

"Çatılardaki okçular," diye mırıldandı Eliza onun yanında.

"Onları görüyorum. Görünüşe göre Nuri'nin adamları," diye yanıtladı Sorin, üzerine ölümcül bir sakinlik çökmüştü.

Bir köşeyi döndüler ve kendilerini Sendika'ya giden ana yolda buldular. Buraya en son gün ışığında gelmişti. Bu gece azalan ayın örtüsü altındaydılar.

Hemen Scarlett'in onu ilk kez buraya getirdiği anların içine çekildi. Onun tuğla duvarlara tırmanışını ve çatılarda uçuşunu seyrediyordu. Arka sokaktaki küçük bir kafede yemek yerken. Onun çocuklarla ilgilenişini izliyordu.

Suikastçı Lord'un ona vurmasını ve önünde diz çökmeye zorlamasını izlemekten.

"Sakin ol Sorin," diye mırıldandı Cyrus solundan ve Sorin burnundan derin bir nefes alarak damarlarındaki alevleri ve görüşünün kenarlarını dolduran kıvılcımları susturdu. Yoldaşlık az ilerideydi ve yaklaştıkça koğuşların hafif uğultusunu hissedebiliyordu. Bunu daha önce hiç hissetmemişti ama Scarlet onu Kardeşlik topraklarına bu kadar yaklaştırmamıştı da.

Plan Luan ve Eliza'yı Yoldaşlığın dışında bırakmaktı. Tek Gezginlerinin yakalanma riskini göze alamazlardı. Depoya geri dönmek için seyahat edebilecekleri tam noktada onları bekliyor olacaklardı. Arianna, araziye açılan kapıları geçer geçmez korumaların devreye girdiğini söylemişti ve onlar yaklaştıkça iki silahlı adam durdu, tam da Nuri

Olacaklarını söyledi. İnsanları yerinde tutmaya çalışacaktı ama hiçbir şey için söz veremezdi.

Ve Sorin'in bu noktada gerçekten de umurunda değildi. Onlara doğru adım attı, Eliza da yanındaydı. Adamlar silahlarına uzandılar ama silahlarını çekmeye fırsat bulamadan elleri ağızlarına kenetlendi ve hançerler kalplerine saplandı. Sorin boğazlarını kesip kendi kanlarında boğulmalarını dinlemeyi tercih ederdi ama bir kan izinin de bir ceset izi kadar sorunlu olacağını düşündü.

Luan ve Eliza öldürdükleri muhafızların kılığına girmiş, onun, Cyrus'un ve Arianna'nın dönmesini bekliyorlardı. Sorin ve Cyrus ölü muhafızların görülmeyecekleri gölgelere sürüklenmesine yardım etti ve Luan ile Eliza yerlerini alırken Arianna da onlara yol gösterdi.

Sorin ve Cyrus kukuletalarını yüzlerine indirip pelerinlerinin altındaki silahları iki kez kontrol ettiler. Kapılardan içeri girdiğinde alevleri anında söndü ve Cyrus'a bir bakış atarak onun da bunu hissettiğini söyledi. Eliza, Cyrus ve Arianna bu gece sihirlerine erişebildiklerinden emin olmak için güçlü dozlarda tonik almışlardı ama bu korumalar varken bunun hiçbir anlamı yoktu. Şekil Değiştiren Beta'ya hak vermek zorundaydı. Daha önce hiç böyle bir koğuş deneyimi olmamıştı.

Cyrus ana kapıları zorlayarak açtı ve boş bir fuaye buldular, ama sol taraftaki koridordan boğuk sesler duydular. Arianna dümdüz ilerledi, üst katlara çıkan büyük merdivenin arkasındaki bir kapıya yöneldi. Yol boyunca birkaç adamın yanından geçtiler ama Mikale kılığındaki Arianna'ya şöyle bir baktılar ve açıkça umursamaz bir tavırla yollarına devam ettiler. Kimse ona ya da Cyrus'a ikinci bir bakış bile atmadı.

Kendisine nezarethane olduğu söylenen yere açılan kapıyı ittiklerinde, bir muhafız yollarına çıktı.

"Lord Lairwood," dedi huysuzca başını sallayarak. Kısa, kırpılmış sarı saçları vardı ve açık kahverengi gözleri Sorin ve Cyrus'a kaydı. "Yanınızda kim var?"

"Bu seni ilgilendirir mi?" Arianna hırladı, Mikale'in sesi alçak ve tehditkârdı.

"Şey... evet," dedi adam elini başının üzerinde gezdirerek. "Şu anda oraya sadece belirli muhafızların girmesine izin var. Herkesin izninin olduğundan emin olmam gerektiğini söyledi, bu yüzden..." Mikale olduğunu düşündüğü kişiyi sorgulamak zorunda kalmaktan açıkça rahatsızlık duyarak sözlerini yarıda kesti.

"Onlar benimle birlikte. Bu onların burada bulunma iznine sahip olduklarının yeterli kanıtı değil mi?" Arianna talep etti.

"Dinleyin Lordum, ben sadece işimi yapıyorum. Soru sormuyorum," diye cevap verdi, avuçlarını yatıştırıcı bir şekilde kaldırarak. "Ama oraya inmemesi gereken biri inerse, o benim kışım olur."

"Neyi koruduğunuzu bile bilmiyor musunuz?" Sorin sordu.

"Bilmek bana düşmez," diye cevap verdi adam.

"Ya korkunç şeyler yapıyorsa?" Sorin itti.

Adam bir kahkaha attı. "Biz suikastçıyız. Korkunç şeyler yapmak için eğitildik."

"Masum insanlara mı?"

"Beni ilgilendirmez," diye omuz silkererek cevap verdi. "Beni ilgilendiren senin kim olduğun ve orada bulunmaya iznin olup olmadığı."

"Artık tek endişen bu değil," dedi Sorin sakince. Bir nefesle bir sonraki nefes arasında, adamın kafasının yan tarafına bir hançer saplanmıştı.

"Sorin," diye içini çekti Cyrus, eğilip adamı bir köşeye sürükledi, umarım onlar gidene kadar kimse ona rastlamazdı. "Az sayıda cesede ihtiyacımız var."

"Bir sorunumuz vardı. Ben hallettim," diye cevap verdi Sorin, hançeri ölü adamın gömleğine silerken.

"Her sorunu ortadan kaldıramayız, Sorin," dedi Cyrus. "Bu sefer değil."

"Ayrıca oturup bunu tartışacak vaktimiz de yok," diye cevap verdi Sorin, Arianna'ya yolu göstermeye devam etmesini işaret ediyor.

Zindan koridorları ürkütücü derecede boştu. Arada bir dolu bir hücrenin yanından geçiyorlardı ama hepsi bu kadardı. Peki ya o hücrelerdeki insanlar? Belli ki açlıktan ölüyorlardı. Gözleri çukurlaşmış ve çökmüştü. Ne kadar zamandır buradaydılar? Ve neden?

Arianna'yı bu yeraltı salonlar ve odalar ağının derinliklerine doğru takip ederken düşünceleri tekrar Scarlett'e döndü. Scarlett'in ne durumda olduğunu bilmiyordu. Arianna onun zincirlenmiş olduğunu, zayıf ve güçsüz görüldüğünü söylemişti ama onu karşılaştırabileceği bir şey yoktu. Scarlett'le daha önce hiç karşılaşmamıştı.

Ya da Arianna'nın tarif ettiği durumda olmadığına kendini ikna etmeye çalışıyordu.

Koridorlarda ilerlemeye devam ettiler, ne kadar yumuşatmaya çalışsalar da ayak sesleri duvarlarda yankılanıyor gibiydi.

"Daha ne kadar var?" diye sordu alçak bir sesle.

"Aynı odada, hemen köşede olduğunu varsayarsak," diye yanıtladı Arianna.

Ancak bir tür çalışma odası gibi görünen bir yere ulaştıklarında oda boştu. Duvarda, büyük bir ahşap masanın yanında prangaları tutturmak için yerler vardı. Duvar boyunca bir kanepeler duruyordu ve her şey temiz ve düzenliydi. Ve onun kokusu. Narenciye ve köz. Yasemin, lavanta ve gece. Odaya sinmişti.

Arianna kapının hemen önünde duraksadı. "Burası onun olduğu yer," dedi Mikale'nin sesi gergin çıkıyordu.

"O zaman üst katları aramaya başlamadan önce buradaki diğer odaları kontrol edelim," diye araya girdi Cyrus, Sorin'in aklını kaçırmaya fırsat vermeden.

Bunu planlamışlardı. Nuri, Suikastçı Lord'un kişisel işleri için kullandığı özel zindan odalarından başlayarak ve diğer katlara doğru ilerleyerek, taşınması en muhtemel yerlerin bir listesini vermişti. Özel kanadı erişilmesi en zor bölümdü ama aynı zamanda kızın bulunabileceği muhtemel bir yerdi. İlk birkaç odayı çabucak hallettiler. Kapılar açıldı ve geçtikleri sırada boş oldukları belliydi ama bir köşeyi döndüklerinde kapının önünde duran üç adamla karşılaştıklarında aradıkları odayı buldukları belliydi.

Adamlar Mikale'ye baktı ama Sorin ve Cyrus'u görür görmez silahlarını çekip yaklaştılar.

"Sadece sen ve-" dedi.

Bir hançer Cyrus'un elinden çıkıp boğazına saplanınca adam sözünü bitiremedi.

"Her sorunu öldürmemeye ne oldu?" Sorin sırtarak sordu, kendilerine doğru koşan diğer iki adamı karşılamak için bir kılıç çekti. Arianna bir Gece Çocuğu kadar hızlı bir kılıç çekip önce adamın ortasını, sonra da dizlerinin üzerine çöktüğünde boğazını kesti.

"Prensimin izinden gideceğimi düşünmüştüm," diye karşılık verdi Cyrus.

Sorin kılıcını savurdu ve diğer adamın boynunu keserek kafasını vücudunun aksi yönünde yuvarladı. Ateş de kullanabilirdi, ama hepsi erişebilecekleri küçük güç parçasını korumaya karar vermişti. Arianna'nın iddialarına ve hissettiği korumalara rağmen, alevlerini hâlâ hissedebiliyordu. Muhtemelen taktığı yüzük sayesinde onlara erişebildiğini biliyordu. Bu yüzük sadece korumaların içinde son çare olarak kullanılmalıydı.

Sorin alaycı bir tavırla, "Scarlett çok gurur duyardı," dedi.

Cyrus gözlerini devirdi. "Gizliliğin canı cehenneme der, gelişini duyurur ve sonra da en çok kim öldürecek yarışması yapardı."

Sorin bu ifadenin doğruluğu karşısında bir kahkaha attı ama ağır ahşap kapının önünde durduklarında kahkahası boğazında düğümlendi. Kapı koluna uzanmadan önce yutkundu. Kapı kilitli değildi. Görünüşe göre, koydukları çeşitli engellerin yanı sıra korumaların da yeterli olduğuna inanmışlardı. Odaya adımını attı ve sonra göğsünden çıkmak isteyen hırıltıyı bastırdı.

Buradaydı, taş zeminde oturuyordu, ayak bilekleri ve elleri prangalıydı, tıpkı Arianna'nın söylediği gibi. Yine de bilekleri başının üzerine sabitlenmemişti. Kolları göğsüne doğru kıvrılmış olan dizlerinin etrafına sıkıca sarılmıştı. Ayak bileklerindeki zincirler ise yere sabitlenmişti ve çenesi dizlerinin üzerinde duruyordu. Gümüş rengi saçları omuzlarına dökülüyordu ve adamın görebildiği kadarıyla kısmen şeffaf olan siyah bir elbise giymişti.

Kapüşonunu geriye iterek odaya doğru bir adım daha attı. "Scarlett," diye fısıldadı.

Ama kız, adı söylendiğinde başını kaldırıncaya durdu. Yüzü kir ve kan lekeleriyle kaplıydı, gözyaşı izleri her şeyin arasında bir yol açıyordu. Gözleri sessiz gümüş maviydi ve boştu, içi boştu.

Onları hiç görmediği kadar perili.

Onu bulduğunuzda, gittiği zamanki gibi olmayacaktır.

Başını dizlerine koymadan önce gözleri temkinli bir şekilde onun üzerinde aşağı yukarı gezindi.

Arianna'nın tarifi doğrudu. Solgundu. Çok zayıftı ama fazla yemek yemese bile bu kadar zayıf olmamalıydı. Sadece birkaç hafta içinde değil. Shirastone'un derisini kestiği el ve ayak bileklerindeki morlukları ve kesikleri seçebiliyordu.

"O-" Cyrus onun arkasından odaya girerek başladı ama kraliçelerini görünce durdu.

Scarlett'in başı Cyrus'un sesiyle tekrar kalktı ve başı hafifçe yana eğildi. Kaşları birbirine çatıldı ve burnu bir an için şaşkınlıkla kıvrıldı, sonra başı tekrar dizlerinin üzerine düştü.

"Eğer bu Cassius ise..." Cyrus yavaşça konuştu ve Sorin, Scarlett'in kendisinden birkaç adım ötede yerde yatan bir figüre baktığını fark etti. O kadar çok

Sonunda onu görmeye odaklandığından odanın geri kalanına bakmamıştı.

Gerçekten de Cassius'tu, onun ulaşamayacağı bir yerdeydi. Birçok yerinden kanlar akıyordu, altında kan birikintileri vardı. Bacağı doğal olmayan bir açıyla duruyordu ve yüzündeki morluklar onu neredeyse tanınmaz hale getirmişti.

"O..." Sorin usulca konuştu, gözleri karısına döndü, o da gözlerini kırpmadan hareketsiz bedene bakıyordu. Sorin kelimeleri yüksek sesle söyleyemedi. Sanki bunları dile getirmek onun için daha gerçekçi olacakmış gibi, karısının bunları duymasını istemiyordu.

Cyrus Cassius'a doğru ilerledi, yanına eğildi ve nabzını kontrol etmek için uzandı. Altın rengi gözlerinde bir rahatlama parıltısı belirdi. "O değil. Henüz değil. Ama solunumu sığ." Önce hızla Scarlett'e, sonra tekrar Sorin'e baktı ve, "Fazla zamanı kalmadı," dedi.

Sorin bir kez başını salladı ve Scarlett'e doğru ilerlemeden önce derin bir nefes aldı. Yavaşça önünde diz çöktü. Haftalardır dokunmadığı yanağına dokunmak için elini uzattı ama Scarlett ondan uzaklaştı. Zincirleri taşlara sürtündü ve Sorin bu sesle donup kaldı, gözleri büyüdü.

Ellerini yatıştırıcı bir şekilde önünde tutarak avuç içlerini gösterdi. "Tamam," diye nefes aldı. "Tamam, Aşkım. Sana dokunmayacağım."

O konuşurken bakışları onunkilere kaydı ama onu tekrar aşağı yukarı süzerken nedenini bilmiyordu. Derin bir nefes daha aldı, ne yapacağına karar vermeye çalışıyordu çünkü bilmiyordu. Onun neler yaşadığını bilmiyordu. Ona ne yapıldığını bilmiyordu. Ve onu hissedemiyordu. Ona ulaşamıyordu. Onun zihniyle konuşamıyordu çünkü lanet bağlarını engellemişti.

"Ben Arianna'yı getireyim. Anahtarı kullanabilir ve biz de gidebiliriz," dedi Cyrus sessizce.

Sorin başını salladı, İkincisine bakmadı bile, gözleri ikiz alevine sabitlenmişti. Bakışları Cassius'a geri dönmeden önce ondan Cyrus'a sıçradı. Ellerini yavaşça indirdi ve avuçlarını derisine sildi.

"Hey, Aşkım," dedi nazikçe. "İyi olacaksın."

Ona bakmadı, onu duyduğuna dair herhangi bir işaret göstermedi.

Cyrus ve Arianna kapıdan içeri girdiler ve Scarlett'in gözleri, Cassius'a dönmeden önce ona yaklaştıklarında şüpheyle kısıldı ve başı dizlerine döndü.

Mikale olduğunu düşündüğü kişinin odaya girmesine verdiği tek tepki bu muydu?

Sorin ne yapacağını şaşırılmış bir halde elini saçlarında gezdirdi. Tek bir kelime bile etmemişti. Tek bir ses bile çıkarmamıştı. Çıkarabilir miydi? Alaric ona bir şey mi yapmıştı da artık konuşamıyordu? Çok mu şoktaydı? En azından Ateş Sarayı'na giderken ruhunun derinliklerine çekildiğinde onu hissedebiliyordu. Sessiz bir bağ olsa bile onu hissedebiliyordu. Burada, Kan İşareti tam etkideyken, ne yapacağını bilmiyordu. Kendini tamamen çaresiz hissediyordu. Onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Çok geç kalmıştı. Çok uzun süre beklemişlerdi.

Omzunda bir el hissetti. Cyrus ona baktı, yüz hatlarında endişe ve anlayış vardı, mücadele ettiğini biliyordu. Kenara çekilmesini söylemek için çenesini salladı. Sorin ayağa kalktı, Arianna'ya yaklaştı ve Cyrus'un onun yerini almasına izin verdi.

Cyrus usulca, "Merhaba sevgilim," dedi ve Scarlett gözlerini onun gözlerine dikmeden önce sertleştirdi. "Burada bu piçle birlikteymişiz gibi göründüğünü biliyorum, ama emin ol, eğer gerçekten o olsaydı, şu anda nefes almıyor olurdu. Cesedini bir hediye olarak ayaklarınızın dibine seriyor olurum."

Scarlett nefesini içine çekti, ama yine de bir şey söylemedi.

"Bu Arianna Renatus," diye devam etti, durduğu yeri işaret ederek. "Kendisi Şekil Değiştirenlerin Beta'sıdır. O pisliğin derisini giyerek içeri girdik ve seni de o şekilde dışarı çıkaracağız." Scarlett'in bakışları Sorin'inkilerle kısa bir süre buluşmadan önce bir kez Arianna'ya kaydı.

"Scarlett," dedi Cyrus yumuşak bir sesle, zincire uzanarak. Scarlett bunu

Cyrus'un kendisine uzandığı şeklinde yorumlamış olacak ki, Cyrus'tan geri çekildi. Sorin ona doğru bir adım atmaktan kendini alamayarak, "Aşkım," diye mırıldandı. "Aşkım, sana yardım etmemize izin ver. Seni ç ı k a r m a m ı z a

izin ver," diye yalvardı.

"Lütfen."

"Sana dokunmayacağım," dedi Cyrus sessizce. "O da öyle. Ama birkaç gün önce zincirlerini inceledi, Scarlett. Daha önce de buradaydı. Bana söylediğine göre, ayak bileğindeki kelepçelere yaklaştırmaya çalışırken onun küçük fare kıcını ayağından tekmelemişsin."

Bu sözler üzerine tüm tavrı fiziksel olarak değişti ve titremeye başladı. Elleri ağzına geldi ve bir tür çılgınlığı bastırdı. Gözlerinden yaşlar süzülürken zincirleri de titremeleriyle birlikte sallanıyordu.

"Tanrılar, Scarlett," diye yalvardı Sorin. "Lütfen sana gelmeme izin ver." Onu bu halde görmek tam bir işkenceydi.

Ama başını sallayarak onu reddetti.

"Çıkar şunları," diye homurdandı, gözleri Arianna'ya kaymıştı. Sesi çiğ ve boğuktu, ama şu anda onun hakkında başka hiçbir şey tanımasa bile bu onun sesiydi ve bu ses onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertiyordu.

Arianna başıyla onayladı ve Cyrus'un önündeki yerini aldı. Cebinden anahtar haline getirdiği demiri çıkardı. "Bunu biz gelmeden önce yapmıştım," diye açıkladı, Mikale'in sesi Şekil Değiştiren'in dudaklarından dökülüyordu. "Bu binanın etrafında, içindeki herhangi bir şeyi değiştirmemi engelleyen korumalar var."

Scarlett'in gözleri kısıldı ama Şekil Değiştiren'in devam etmesi için başıyla onayladı. Arianna anahtarı, ayak bileğindeki zincirleri yere sabitleyen kilide soktu. Kilit açıldığı anda Scarlett yerde sürünmeye başladı. Shirastone zincirlerin çıkarılmasını beklemedi. Cassius'un yanına gelene kadar kendini taşların üzerinden çekerken kolları neredeyse kopacaktı. Dikkatle, sanki her yarasının tam olarak nerede olduğunu biliyormuş gibi, Cassius'un üzerine kapandı ve onun yanına sokuldu. Başı Cassius'un göğsüne yaslanırken, elbisesine kan bulaşmış ve tenindeki kirlere eklenmişti.

Arianna dikkatle öne doğru sürünerek ayak bileğindeki prangalara uzandı. Anahtarı kilide taktı ve dudaklarında bir çatıklık belirdi. "Bunlar ilk kilitten farklı," dedi. "Bu anahtar işe yaramayacak. Bu koşullardan uzaklaştığımızda bir yolunu bulabilirim."

Scarlett yüzünü Cassius'un kanlı göğsüne gömdü, parçalanmış tuniğini tutuyor, titremesi artıyordu.

Sorin temkinli bir tavırla tekrar onun yanına gelerek, "Onları buradan çıkaracağız, Scarlett," dedi kalın bir sesle. "Ama önce seni buradan çıkarmamız gerekiyor."

"Bunu nasıl yapacağız?" Cyrus onun yanından sordu.

Scarlett kendi başına yürüyebilecek kadar iyi değilse onu buradan taşımak zorunda kalabileceklerini hesaplamışlardı ama Komutanı da taşımak zorunda kalacaklarını tahmin etmemişlerdi. Scarlett'in onu burada bırakmalarına izin vermesine imkân yoktu, Kardeşlik'ten nefes alarak çıkamayacak olsa bile.

Cyrus, "Birimizin Cassius'u taşıması, diğerimizin de silahlara erişmekte özgür olması gerekiyor," diye devam etti. "Arianna, kraliçeyi taşıyabilir misin?"

"Evet," diye yanıtladı Şekil Değiştiren. "Eğer böyle bir şeye izin verirse."

Sorin kendisinden başka birinin onu bu cehennem çukurundan çıkarması fikrinden nefret ediyordu ama başıyla onayladı. "Onu senin için getireceğim. Zaten onu Mikale'nin taşıması daha inandırıcı görünecektir. Cyrus, sen Cassius'u al. Ben çıkış yolumuzun açık olduğundan emin olacağım."

Arianna başıyla onayladı, geri çekilerek teslimatı bekledi ve Cyrus Cassius'un diğer tarafına geçerek bir kez daha aşağı indi.

"Sevgilim," dedi usulca, kız başını bile kaldırmayınca yutkundu. "Scarlett, onu bizimle birlikte getireceğiz. Ona dışarıda, zincirler olmadan veda edebilirsin." Kız hiçbir tepki göstermedi. Onları duyduğuna dair hiçbir işaret yoktu. Cyrus başını kaldırıp Sorin'e baktı, bakışlarında ağır bir pişmanlık vardı. "Onu zorlamak zorunda kalacaksın. Bu haliyle geldiğimizden beri kimse gelmediği için şanslıyız. Harekete geçmeliyiz."

Sorin, "Gel Scarlett," dedi, sesi sertleşerek bir emre dönüştü. Ona doğru uzandı ve parmakları onu Cassius'un bedeninden ayırmak için omuzlarına dokunduğu anda ondan bir hırıltı yayıldı. Başını kaldırdı ve gözleri öfkeyle parladı.

"Mikale nerede?" diye homurdandı. "Alaric, Lord Tyndell ve Tarek nerede?"

"Tarık mı?" Cyrus gözleri dehşetle açılarak sordu.

"Aşk," dedi Sorin yavaşça. "Tarık kim?"

Dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı ve gümüşü mavi gözlerinden bakan Ölümün Bakiresi oldu. "Günleri sayılı bir erkek," diye tısladı. "Neredeler?"

"Bütün ayrıntılara girecek vaktimiz yok, Scarlett," diye cevap verdi Sorin, uzanıp saçlarını geriye atma isteğine direnerek. "Nuri bir çeşit şaşırtmaca yarattı, ama henüz anlamadırlarsa bile yakında anlayacaklardır. Gitmemiz gerekiyor."

"Burada olduğunuzu zaten biliyorlar," diye cevap verdi. "Koğuşları geçtiğin anda seni hissederlerdi."

"Gitmemiz için bir neden daha," dedi Sorin, tekrar ona uzanmak için hamle yaptı ama Scarlett Cassius'un parçalanmış gömleğini sıkıca kavradı. "Scarlett," diye yalvardı. "Lütfen. Gitmemiz gerek."

"Nereye gideceksin?"

"Depoya, oradan da eve," diye cevap verdi. "Oraya nasıl gideceğiz?"

"Eliza ve Luan bizi bekliyor. Siz gidemezseniz o bizi gezdirecek."

"Sorin," diye homurdandı Cyrus, ses tonu harekete geçmeleri gerektiğine dair uyarısını iletiyordu.

Sorin, "Bana gel, Aşkım," diye ikna etti. "Cyrus Cassius'u taşıyacak. Arianna seni taşıyabilir."

"Yürüyeceğim," dedi kısık sesle, Cassius'u burada bırakabileceğini düşünmüş gibi Cyrus'a baktı, sonra da parçalanmış kumaşı tutuşunu yavaşça gevşetti. Sorin ona uzanarak ayağa kalkmasına yardım etti. Ayağa kalkar kalkmaz, hafifçe sallanarak tekrar ondan uzaklaştı. Cyrus'un Cassius'u omzunun üzerinden olabildiğince dikkatli bir şekilde kaldırmasını izledi ve tatmin olduğunda Arianna'ya döndü. "Bana eşlik ediyormuş gibi davranmalısın. Fiziksel olarak yürüyemediğim sürece Mikale beni asla taşımaz, o zaman bile beni arkasında sürüklemeyi tercih eder."

Sorin bunun üzerine hırladı ve Scarlett ona baktı, başını bir kez daha eğerek onu inceledi. Gözleri onun ellerine takıldı ve hafifçe öne doğru eğildi. "Yüzüğünü göreyim," dedi, avucunu ona uzatırken zincirleri şingirdiyordu.

"Sihrime erişmek için yüzüğüne ihtiyacım var, Aşkım," diye yanıtladı yumruğunu sıkarak.

"O değil," diye cevap verdi, eli hâlâ uzanmıştı.

Sol eline baktı, evlilik bandının parmağını çevrelediği yere. Yavaşça çekip çıkardı ve avucuna koydu. Kadın onu önünde tutup dikkatle incelerken, zar zor duyabileceği kadar yumuşak bir sesle mırıldandı: "Hâlâ ışığı görüyor musun?"

"Evet, aşkım." Ona bir adım daha yaklaştı. "Hâlâ uğruna savaşılacak yıldızlar var."

"Belki de," diye mırıldandı, yüzüğünü ona geri uzatırken ondan çok kendi kendine.

Parmaklarının onun parmaklarına değmesine izin vererek ondan aldı ve kadın keskin bir nefes aldı.

"Yürüyebileceğinden emin misin?" diye sordu yüzüğü tekrar parmağına geçirirken.

Dramatik bir şekilde ayaklarına baktı. "Kesinlikle öyle görünüyor."

"Ben de dilin için daha iyi bir kullanım alanı bulduğumuzu sanıyordum," diye karşılık verdi, kızın alaycılığına kısa bir bakış atınca içi rahatlamıştı.

Dudakları hafifçe kıpırdadı ve gülümseyeceğini düşündü, sonra dönüp kapıya doğru ilerlemeye başladı. "Kolumu tut. Sağa dön.

Çıktığımızda," dedi Arianna'nın yanında durarak.

"Ama çıkış yolu solda," diye itiraz etti Şekil Değiştiren, Scarlett'in kolunu tutmak için uzanarak.

"Bu haliyle buradan çıkma şansımız çok az. Gerçi bu işi yine Lord Tyndell yapıyorsa, sanırım bunun pek önemi yok," diye cevap verdi Scarlett, tekrar ayaklarının üzerinde sallanarak ve Sorin'in ona doğru sendelemesine neden olarak. "Mesele şu ki, daha gizli bir çıkış yolu biliyorum."

Bu noktada onu sorgulayacak zamanları yoktu ve Sorin kapıyı çekerek açtı ve önce Arianna ile Scarlett'in çıkmasına izin verdi. Scarlett odanın dışındaki ölü muhafıza baktı ve eğilerek cesetten bir hançer aldı.

Koridorda ilerlediler, Komutan durmadan kan damlatıp arkalarında bir iz bırakırken Cyrus Sorin'in yanında tempo tuttu.

Koridorun sonuna yaklaştıkları zaman Scarlett, "İleriden sola dönmemiz gerek," diye mırıldandı. Scarlett'in elindeki hançeri elinden geldiğince elbisesinin içine saklamasını izledi. "Muhafızlar olacak. Onlar sizin altınızda. Sizi durdurmaya çalışırlarsa, onlara sizi bir daha sorgularlarsa Lord'un kendisine hesap vereceklerini söyleyin. İkna edici ol."

Birkaç dakika sonra köşeyi döndüler ve koridorun sonunda, bir merdivenin önünde dört muhafızın durduğunu gördüler. Grup yaklaşırken doğruldular, ikisi kısa kılıçlarına uzandı. Sorin gerildi, eli kendi silahına gitti.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye alay etti suikastçi muhafızlardan biri.

"Sana cevap verdiğimi fark etmedim," diye hırladı Arianna, Mikale'in sesi sert ve hırçındı ve Scarlett irkildi. Sorin bunun bir rol mü yoksa onun sesine verdiği doğal bir tepki mi olduğunu bilmiyordu.

"Bu merdiven boşluğuna izinsiz kimse çıkamaz," diye karşılık verdi gardiyan, gözleri Scarlett'in vücudunu incelediğini gizlemeye çalışmadan bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

"Beni mi sorguluyorsun?" Arianna, Mikale'nin yüz hatlarını öfkeye dönüştürerek sordu.

"Sadece sen olsaydın, hayır, ama hepiniz..." diye tereddütle yanıtladı muhafız. "Eğer geri dönersem, Tanrı'yla birlikte döneceğime güvenin ve Planlarımızda neden bir gecikme olduğunu ona anlatın," diye hırladı Arianna, öne doğru bir adım atarak Scarlett'i kabaca yanına çekti.

Muhafız arkadaşlarına baktı ve Arianna pelerininden bir hançer çıkararak muhafızın boğazına dayadı. "Bunu tekrar ifade etmeme izin verin. Diğerleri neden geciktiğimizi açıklayacaklar. Bu merdivenlerin dibinde kan kaybından öleceksin."

Muhafız yutkundu ve hafifçe başını sallayarak kenara çekildi, diğerleri de onu takip ettiler. Merdivenleri çıktılar, Scarlett birkaç kez tökezleyip düştü, ama Sorin başkalarıyla karşılaşma ihtimaline karşı bir şey söylemeye cesaret edemedi.

Bir sonraki kata ulaştıklarında Scarlett zorlukla aldığı nefesler arasında konuştu. "Başka kimseyle karşılaşmamalıyız. Burası Alaric'in özel yaşam kanadı. Bu kanada en yakınlarının girmesine izin veriliyor. Bazılarımızın burada odaları var. Merdivenlerden çıkıp bir koridordan aşağı inersek onun özel süitine ulaşırız." Merdivenleri işaret etti. "Oraya kimsenin girmesine izin verilmez ama şu yol," dedi sağdaki koridoru göstererek, "özel bir çıkışa çıkar. Dışarıda, bahçede muhafızlar olacak. Onları öldürmeniz ya da öldürülmeniz gerekecek," diyerek sözlerini tamamladı.

"Kaç muhafız bekleyebiliriz?" Sorin boş sahanlıkta ona yaklaşarak sordu. Onu sakinleştirmek için bir elini sırtına götürdü ama kadın elinin dokunuşundan kurtuldu.

"Normalde sadece birkaç kişi olur ama dediğim gibi, sizi bekliyordu. Burada olduğunuzu zaten biliyor. Sizi kendisi de bekliyor olabilir ve kullandığınız ateşe karşı hazırlıklı," diye kayıtsızca cevap verdi.

"Bu ne anlama geliyor?" Cyrus, Cassius'u merdivenlerden yukarı taşımaktan nefesi kesilmiş bir halde sordu.

"Bilmiyorum," diye omuz silkerek cevap verdi, zincirleri hafifçe sallanıyordu. "Bana bunu söylemedi."

"Kardeşlik'in hangi tarafından çıkacağız?" Sorin sordu.

Scarlett, "Güney," diye cevap verdi. "Eğer hayatta kalırsak, hem doğuya hem de batıya giden yollar var. Hangisi gerekiyorsa onu kullanabiliriz."

"Birlikte çıkıyoruz," diye yanıtladı Sorin. "Cyrus, hemen doğuya, Eliza ve Luan'ın yanına gitmeye başla. Scarlett de onunla gitsin. Arianna ve ben savaşla ilgileniriz."

Scarlett, "Benim bir hançerim var," diye alay etti.

Sorin, "Zincirlere vurulmuşsun ve ayakta zor duruyorsun," diye karşılık verdi.

Scarlett'in çenesi sıkıştı ve gözlerini kaçırarak çıplak ayaklarına baktı. "Çok daha kötüleriyse karşılaştım. Bu bir şey değil." Nefes aldı

Başını bir kez daha kaldırıp koridorda ilerlemeye başlamadan önce derin bir nefes aldı.

Sorin onun yanına geçti, Arianna da Cyrus'u korumak için geri çekildi. Scarlett'in göz ucuyla ona baktığını gördü ama Scarlett bakışlarını hızla tekrar ileriye çevirdi. Bir kapıdan birkaç adım ötede durdu ve yüzünü ona döndü. "Muhtemelen Lord Tyndell yine aklımı karıştırıyor, ama eğer öyle değilse... lütfen ölme."

Sorin ona sırtıttı. "Elimden geleni yapacağım, Prenses."

Dudakları tekrar kıpırdadı ama gülümsemesi hâlâ oluşmamıştı. "Çok fazla yıldız kalmadı."

"Sen benim ihtiyacımsın," diye cevap verdi Sorin, dudaklarından sırtış düştü. "Her zaman senin için geleceğim."

Kızın ona uzanabileceğini düşündü. Anala'ya bunu yapması için dua ediyordu ama onun yerine bir kez başını salladıktan sonra geri dönüp kapıya yöneldi. Kapıyı itip açmadan önce omuzlarını geriye atıp derin bir nefes alışını izledi ve gecenin içinde onu takip etmek için harekete geçti.

Kadın hançerini savurduğunda adam eşikten sadece bir adım atabilmişti. Hançeri kapının hemen dışında duran bir muhafızın göğsüne sapladı. Onun orada olacağını açıkça biliyordu ve adam ona söylemek yerine ilk onun gitmesine homurdandı.

Çünkü tabii ki vardı.

Karanlığa doğru fırladı, patıkada koşmaya başlarken zincirlerine takıldı ve elleriyle kendini yakaladı. Hançeri elinden fırladı. Sorin ona ulaşmadan ayağa kalktı ve Sorin ona yardım etmek şöyle dursun, dokunmasına bile izin vermediği için nefesinin altından küfretti.

Okun vızıldayarak kendisine doğru geldiğini saniyeler önce duydu ve sapını eline aldı. Göğsündeki palaskadan bir bıçak çıkarmadan önce onu ikiye ayırdı, kolunu geriye doğru kaldırdı ve kendisine nişan almış olan suikastçıya doğru fırlattı. Adam yere yığıldı, bıçak kafatasının derinliklerine saplanmıştı.

Sorin Scarlett'e bakmak için döndü. Bilek zincirlerini başka bir muhafızın boynuna dolamış, işini bitirmek için onu kendine doğru çekmeye çalışıyordu ve Sorin onlara doğru koştu. Kısa kılıcı adamın karnına saplanırken, bir bıçak da boğazından geçti.

Scarlett elini karnına götürdü, bir yaraya bastırıyor ve zorlukla nefes alıyordu. Avluyu tarıyordu, gözlerinde rahatlama parlıyordu.

Cyrus ve Arianna patikadan koşarak yanlarından geçtiler.

"Seni taşımama izin ver Scarlett," dedi Sorin, kılıcını ve bıçağını bir kez daha kınına sokarak.

Başını iki yana salladı. "Dövüşmek için ellerinin serbest olması gerekir."

"Burada başka kimse yok ve kanaman var. Neredeyse bitmek üzereyiz," diye ısrar etti.

Ama o yine başını salladı. "Geliyorlar. Bekliyorlar." "Kim, Scarlett? Kim geliyor?"

Çenesini Cyrus ve Arianna'nın gittiği patikaya doğru sallamadan önce tekrar avluya baktı. "Gidebildiğimiz kadar uzağa gidelim," dedi ve eskisinden de yavaş bir şekilde yola koyuldu.

"Ne için hazırlanmalıyım?" Sorin avluyu tarayarak sordu, hızını onunkine uydurmak için yavaşlattı.

"Bilmiyorum," dedi yüzünü buruşturarak, bacakları yine neredeyse iflas ediyordu.

"Kim bunlar?" diye sordu, onu dik tutmak için dirseğinden tutarak.

Kasılarak durdu, ama bu kez onun dokunuşuna bir tepki değildi.

"Onun için gelmeyeceğinizi düşünmeye başlamıştım."

Sorin, Scarlett'in tökezlediğini hissedince kendi kendine küfrederek onu arkasından itti ve Mikale patikanın aşağısında, onlardan en fazla yirmi adım ötede göründü. Sorin alevleri parmak uçlarına çağırdı, ama Scarlett tekrar önüne geçti, ellerini aşağıya doğru itti ve onu ateşi söndürmeye zorladı.

"Hayır!" diye bağırdı dehşet içinde, ayağındaki o lanet zincirlere bir kez daha takıldı.

Sorin onu yüz üstü yere düşmeden yakaladı ve Mikale kıkırdayarak onlara doğru birkaç adım attı.

"Gerçekten çok zekisin, değil mi evcil hayvanım? Bu inanılmaz derecede faydalı olacak." Birkaç adım daha atarken dudağında bir alay ifadesi belirdi.

"Ama şu anda hepimiz için büyük bir sıkıntıya neden oluyor."

"Tarık nerede?" diye sordu.

Tarek. Bu ismi ikinci kez söylüyordu. O ve Cyrus'un aklına hemen Talwyn'in ikiz ateşi Tarek Ordos gelmişti. O da Thia'yla birlikte öldürülmüştü, yani aynı erkek olmadığı açıktı ama yine de bu isim hem onun hem de İkincisinin gömülü tutmayı sevdiği anıları canlandırıyor.

"Senin dönmeni bekliyor," diye cevap verdi Mikale. "Toniğini senin için hazırladı. Bu kadar enerji harcadıktan sonra ona ihtiyacın olacak. Ne kadar dikkatsizsin."

Tonikten söz edince Sorin'den bir hırıltı daha koptu ve Scarlett'i sahiplenerek yanına çekti. Scarlett bir an için ona karşı koyduktan sonra ona doğru sarktı. Diğer elini tekrar havaya kaldırdı, ateş yakıp bu orospu çocuğunu küle çevirmeye hazırlanıyordu, ama Scarlett tekrar onun koluna uzandı.

"Hayır," diye mırıldandı, şimdi onu tutan adama o kadar yaslanmıştı ki. "Sihri kullanmanı istiyor. Sana söylemiştim. Bunun için hazırlar."

Mikale'den sinirli bir hırıltı geldi ve onlara doğru daha kararlı adımlarla yürümeye başladı. "Buradan onunla birlikte ayrılmayacaksın," diye hırladı kılıcını yanından çekerek. "Onu bir daha kaybetmeyeceğim."

Sorin karanlık bir sesle, "O senin değil," diye cevap verdi, kıza olan hakimiyeti daha da sıkışmıştı.

Mikale karanlık bir gülümsemeyle, "Göreceğiz," diye cevap verdi ve ilerlemeye devam etti.

Onu arkasına itip kalkan yapmak istedi ama ayakta duramayacağından oldukça emindi. Onu daha da yaklaştıran Sorin kılıcını kaldırdı. Kız yine onun yanından ayrılmıyordu. Ona yapıştı, dudaklarından yumuşak bir inilti kaçtı.

"Bırak beni de dövüşebilesin," diye homurdandı.

"Hayatta olmaz, Aşkım," diye cevap verdi. "Gitmene asla izin vermeyeceğim."

Kılıcı bir an sonra Mikale'ninkiyle buluştu ve çıkan çınlama sesi boş avluda yankılandı. Mikale kılıcını tekrar tekrar indirip onları patikadan aşağıya, Kardeşliğe doğru iterken dudağının bir tarafı yukarı kıvrıldı. Bir plan bulmaya çalışıyordu ama dikkatini Scarlett'i ayakta ve yanında tutmaya ve Mikale'nin kılıcının darbelerinden kaçınmaya vermişti.

Scarlett'in, Mikale'nin boğruüne saplanmadan bir an önce kemerinden bir bıçak çıkardığını hissetti. Öfke ve acı dolu bir çığlık atarak geriye doğru sendeledi ve Sorin bir ayağını onun karnına sapladı. Mikale homurdanarak geriye doğru yere düştü ve Scarlett daha ne olduğunu anlayamadan Sorin'in yanından fırladı. Mikale'nin yanında dizlerinin üzerine çöktü, bıçağa uzandı ve onu yarasına saplayarak Mikale'nin tekrar çığlık atmasını sağladı. Sorin ileri atıldı ve ayağını Mikale'nin boğazına koyarak onu kraliçesi için yerinde tuttu.

"Bu shirastone değil, evcil hayvanım. Beni öldürmeyecek," diye nefes nefese dişlerini sıktı.

"Farkındayım," diye homurdanarak bıçağı Mikale'nin yanından çekip aldı, kan anında Mikale'nin yanında birikmeye başlamıştı. Sorin ona doğru yaklaşırken Mikale onu yakalamak için bir hamle yaparsa müdahale etmeye hazırdı. "Yüzümü bir daha gördüğünde ölümüne bakıyor olacağını bilmeni istiyorum."

Sorin, karısı ve kraliçesinin ayakta bile duramazken tehditler savurmasını izlerken yüzüne yayılan karanlık gülümsemeye engel olamadı. Ancak Mikale'nin dudaklarından dökülen sözler kafasını karıştırdı.

"Şu anda neden bu kadar zayıf düştüğünü biliyor musun, evcil hayvanım?" diye cevap verdi, yüzünde acımasız, kindar bir gülümsemeyle. "Koruyucun zayıfladıkça sen de zayıflıyorsun."

"Hayır," diye homurdandı, bu sözler üzerine başını salladı. "O bağ engellendi. Bütün bağlarım bloke oldu. Alaric de böyle söyledi."

Mikale, Sorin'in boynundaki ayağının etrafında olabildiğince güldü. "Ayrıca Cassius Koruyucu bağını seçtiği için senin hâlâ hissedeceğini söyledi. Onu parçalara ayırmamızı ve çığlık attırmamızı izlerken hiçbir şey hissetmedin ama şimdi zayıflıyorsun. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, evcil hayvanım."

"Yalan söylüyorsun," diye homurdandı, korku ve panik ses tonunu renklendiriyordu. Zaten zor olan nefes alış verişini düzensizleşmeye başlamıştı.

Sorin, "Nefes al, Scarlett," diye emretti.

"Yapamaz," diye alay etti Mikale. "Yapamaz çünkü Koruyucusu ölümün eşiğinde. Zaten bir ayağı Perde'nin ötesinde ve tamamen geçtiğinde, acı dayanılmaz olacak."

"Scarlett, bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi Sorin, Mikale'den karısına bakarken, Scarlett dizlerini göğsüne çekerek geriye doğru çöktü.

"Tarek acını hafifletecek, evcil hayvanım. Sana verdiğimiz tonik bu kaybı hafifletecek," diye devam etti Mikale, sesi ikna edici bir tona bürünmüştü, yumuşak ve büyüleyici. "Senden ne istendiğini biliyorsun."

"Scarlett, burada neler olduğunu bilmiyorum, ama onu dinleme. Beni duyuyor musun?"

Ama onu duymadı. Elleri kulaklarına kenetlenmişti ve ileri geri sallanırken gözleri sımsıkı kapalıydı. Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor, hıçkırıklar vücudunu sarsıyor ve bir ıstırap çıığı onu terk ediyordu

Boğaz. Ona gidemezdi. Ona ulaşamazdı. Şu anda onun için hiçbir şey yapamazdı ama çizmesinin altındaki adamı öldürebilirdi.

Sorin öfke dolu bir hırıltıyla kemerinden bir shirastone hançer çıkardı, ama Mikale'nin göğsüne indirmek için kaldırdığında, başka bir ses geceyi böldü.

"Ben olsam bunu yapmazdım, Aditya."

Sorin başını kaldırdığında, Scarlett'in yanına çömelmiş kapüşonlu bir figür gördü. Nereden gelmişti bu adam? Ve sesi neden bu kadar tanıdıktı?

"Ondan uzak dur," diye emretti Sorin karanlık bir sesle, hançeri Mikale'nin göğsüne birkaç santim kala durdu.

Kukuletalı adam Scarlett'in saçlarını okşayarak omzunun üzerinden geriye doğru atarken dudak büktü. "Ondan uzaklaşırsam ona nasıl yardım edebilirim?" diye alay ederek pelerininin kıvrımlarından bir hançer çıkardı. "Bu iş şöyle olacak. Onu öldürmeyeceksin," diye devam etti, yerdeki Mikale'yi işaret ederek. "Ve ben de senin çok sevdiğin dişiye yardım edeceğim."

"Ona nasıl yardım edeceksin?"

"Bir anlaşma yapana kadar olmaz," diye cevap verdi. "Mikale'yi çizmelerinin altında tutabilirsin. Gerçekten umurumda değil, ama ne yazık ki onun hayatına son vermemeniz konusunda ısrar etmek zorundayım."

Sorin, Scarlett karanlığının ve acısının derinliklerinde kaybolmuş bir halde ileri geri sallanırken onun saçlarını okşamaya devam etmesini izledi. Scarlett acı içinde tekrar çığlık attığında göğsü acıyla gerildi.

"Katılıyorum," dedi Sorin sıkıca. "Ona yardım edin. Şimdi."

Adam pelerininin kolunu yukarı itti, hançeri ön koluna götürdü ve iç tarafına bir kesik attı. Sonra Scarlett'in saçlarını gevşekçe avucunun içine aldı ve kolunu ağzına götürmeden önce başını geriye doğru eğdi. Scarlett dudaklarını birbirine bastırarak ona karşı koydu.

Ta ki öne doğru eğilip kızın kulağına bir şey söyleyip tekrar çığlık atmasına neden olana kadar.

Ağzı açılır açılmaz ön kolunu dudaklarına bastırdı, kanı boğazından aşağı damlıyordu.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Sorin sordu ve Mikale çizmesinin altından bir kez daha kıkırdamaya başladı.

"Onu çok arzuluyorsun ama ne olduğunu bile bilmiyorsun," diye çıkmayı başardı Mikale ve Sorin hava akışını kesmek için botunu daha sert bastırıyordu.

Ama Scarlett gerçekten de sakinleşiyordu. Kukuletalı adam çenesini yukarı kaldırmış, ağzını kapatmış ve onu yutkunmaya zorlamıştı. Gözlerini kırıştıtarak açtı ve yanında kimin olduğunu anlar gibi oldu, çünkü adamdan uzaklaşarak patikada birkaç adım süründü.

"Şimdi, şimdi, Majesteleri. Son birkaç haftadır çok yakınlaştık. Yaralıyım," diye azarladı, ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü. Bir elini uzattı. "Benimle gelin ki sevgilinizin yaşamasına izin versin."

"Nerede o?" diye sordu. Sesi hâlâ boğuk ve pürüzlüydü ama az önce olduğundan daha güçlü çıkıyordu.

"Çalışma odasında sizi bekliyor. Çok mutsuz," dedi adam.

"O her zaman mutsuzdur," diye karşılık verdi ve kendini ayağa kaldırarak adamın önünde dengesiz bir şekilde durdu.

"Sizi temin ederim, sonunda taleplerini yerine getirdiğinizde, yanında olmak oldukça keyifli olacak," diye cevap verdi adam, eli hâlâ kadına uzanmıştı. "Söyleyin bana Majesteleri, sevgilinizin hayatı buna değmez mi? Sevdiğiniz başka bir insanı daha feda edecek misiniz?"

"Sen fedakârlık hakkında ne bilirsin ki?" diye karşılık verdi. "Burada yaptığınızı düşündüğünüz şey bu mu?"

Mikale ayağının altında kıpırdandı ama Sorin burada ne yapacağından emin değildi. Müdahale etmeye mi çalışmalıydı yoksa olduğu gibi geride mi durmalıydı emin değildi. Ne konuşulduğu ya da pelerinli adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Dikkatli olun Majesteleri," diye uyardı adam, sesi soğuyarak. "Bunu daha önce de konuşmuştuk. Yaptıklarımın nedenlerini biliyormuş gibi davranmayın."

"Anladığım kadarıyla amacın senden çalındığını düşündüğün bir Saray. Ama aslında, Kraliyet'e meydan okuyamayacak kadar korkaksın, bu yüzden onu senin için alacak birini aradın," diye cevap verdi, uzanan elden geri adım atarak.

Burada gerçekten ne haltlar dönüyordu? Çünkü Scarlett'in bu kapüşonlu adamla konuşma şekli, onun bir Fae olduğu izlenimini uyandırıyor. Kullandığı terimler, bu Fae'nin Mahkemelerden birini arzuladığı, Mahkemelerden birine *borçlu* olduğunu düşündüğü izlenimini *veriyordu*.

"Bugün yaptıklarının cezasını çekişini izlemekten zevk alacağım," diye homurdandı adam ve ona doğru yürümeye başladı.

"Scarlett," diye seslendi Sorin ona, ama daha bir şey söyleyemeden derin bir feryatla hepsi dönüp patikadan aşağı baktı.

Ay ışığının altında onlara doğru koşan büyük bir kızıl geyikti ve Azrael Luan onun sırtındaydı.

"Hayır!" Mikale kükreyerek aniden yuvarlandı ve Sorin'i hazırlıksız yakaladı. "Yakala onu, Tarık!"

Ama Sorin çoktan ona doğru koşmaya başlamıştı bile. Shirastone bir hançer elinden fırlayıp adamın omzuna saplanmıştı. Adam da Sorin'e doğru hamle yaparken hızını kesmedi ama o sırada Rinji adamın üzerinden atlayıp adamla kraliçenin arasında duruyordu.

Sorin bir an sonra Scarlett'in yanındaydı, onu kendine doğru çekti ve Scarlett alnını onun göğsüne dayadı. Adam başının tepesine bir öpücük kondurdu ve Scarlett başını kaldırıp ona baktı.

"Eğer buradan çıkamazsak-"

"Hayır," diye hırladı Sorin, onu Rinji'ye doğru çekti ama kollarını sıkıca ona doladı. "Vedalaşmak yok, Scarlett. Sen ve ben için bir daha asla."

"Kalkmasına yardım et Aditya," dedi Luan, bir elini ona doğru uzatarak.

"Sen," diye tısladı kapüşonlu adam öfkeyle ve Luan başını çevirip onunla yüzleşti.

"Sesini tanıyorum." Adam cevap vermeyince Luan, "Başlığını indir," dedi.

"Bunun için vaktimiz yok," diye tersledi Sorin. "Bizi buradan çıkar, Luan."

Toprak Prensi'nin dikkati tekrar ona döndü. "Koğuşların içinde seyahat edemem," dedi Scarlett'i Rinji'nin sırtına çekerek. Scarlett Luan'ın önünde yanlamasına oturdu, zincirleriyle hayvana binemiyordu. Bir an sonra Luan, Sorin'in arkasından kalkmasına yardım ediyordu.

Rinji bir başka böğürmeyle ön toynağını yere vurdu ve altlarındaki zemin sarsıldı.

Mikale öfkeyle, "Durdurun onları," diye bağırdı.

"Bir ruh hayvanını durduramam, seni aptal," diye karşılık verdi pelerinli adam. "İşe yaramazın tekisin," diye tersledi Mikale, ilerleyerek.

Ama Rinji başını eğdi ve patikadan aşağı koştu, her iki adam da hayvanın boynuzlarının önünden atladı. Dakikalar sonra doğu kapısında patinaj yaparak durdular. Cyrus Scarlett'in inmesine yardım etmek için yukarı uzanırken, Sorin hayvanın sırtından atlıyordu.

Cyrus, Scarlett'i ayağa kaldırarak, "Merhaba sevgilim," dedi. "Merhaba," diye cevap verdi Scarlett, başını geriye doğru eğerek ona baktı.

"Seni bekliyor."

Ve Sorin'in kollarına bırakıldı. Sorin onun yüzünü elleriyle kavradı ve saçlarını yüzünden geriye doğru düzelitti. Kızın gümüş mavisi gözleri kendi gözlerine bakarken sesini bulamadı ve sonunda gözlerinin derinliklerinde duygular titreşmeye başladı.

"Çıkar şu zincirleri," diye fısıldadı.

"Güvenli eve varır varmaz," diye cevap verdi.

"Hayır. Şimdi."

"Gidelim, Aditya," dedi Luan, onlara doğru uzanarak, Seyahat etmeye hazırlanıyordu, ama Scarlett onun elinden kurtuldu.

"Zincirleri çıkar," dedi tekrar, bu sefer daha yüksek sesle.

"Scarlett," diye seslendi Eliza, Sorin'in yanına gelirken. "Zamanımız yok. Cassius'a veda etmek istiyorsan hemen gitmeliyiz."

Sanki generalin konuşmasını duymamış gibi, "Çıkarın şunları," diye tekrar talep etti.

"Yakala onu ve gidelim," dedi Luan. Arianna onun yanındaydı, ellerinden biri onunkine kenetlenmişti. Görünüşe göre Luan'a Talwyn'in yüzüğünü vermeden önce doğal formuna geri dönmüştü. Çömelmiş, diğer elini Cassius'un hareketsiz bedenine koymuştu.

Scarlett ona bir şey söylemek için döndü ama bakışları Şekil Değiştiren'e takıldı. "Koğuşların dışındayız. Anahtarı şimdi yapabilirsin, değil mi?"

"Evet, Majesteleri," diye yanıtladı Arianna. "Ancak, bu konuda Kocan. Bu gece zar zor hayatta kalmayı başardık."

Scarlett, "Kiminle aynı fikirde olduğun umurumda değil," diye cevap verdi. "Çıkar onları." Sorin ona doğru ilerlemeye başladı ama sessizce onun arkasında daireler çizen Cyrus'la göz göze geldi. Bağrısmalar ve çarpan ayak sesleri ona saniyeler vardı.

"Şimdi!" Sorin bağırdı, uzanıp Eliza'nın elini kavarken aynı anda Luan'inkini de kavradı. Cyrus arkadan geldi, kolları Scarlett'in beline dolandı ve kollarını iki yanına sıkıştırdı. Onu ileri doğru itti. Scarlett öfkeyle çığlık attı, ama Sorin'in parmakları etine dokunduğu anda, dünyadaki bir yırtıktan içeri çekildiler.

Cyrus onu depoya giden patikadan yukarı çekerken sıkıca tuttu. Sorin onu elinden almaya cesaret edemedi. Kız tekmeliyor, kavga ediyor ve onlara küfrediyordu ve nedenini bilmiyordu. Bunu neyin tetiklediği, vahşi bir hayvan gibi tepki vermesine neden olacak ne yaşadığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Scarlett," diye yalvardı. "Özür dilerim, aşkım. Seni dışarı çıkarmamız gerekiyordu." "Ne oldu lan?" diye bağırdı Nuri'nin sesi. ve önündeki sahnede hareketsiz kaldı.

"Hadi içeri girelim de sana bilgi verelim," diye atıldı Sorin ve onu geçip depoya doğru ilerledi. Hepsi içeri girdi, Luan Cassius'u taşıyordu. Kapı kapanır kapanmaz Arianna'ya işaret etti. "Şu anahtarı yap."

"Kelepçeleri görmem gerek," diye cevap verdi.

Scarlett hâlâ Cyrus'un kollarında çırpınıyordu ve Sorin onun bunu yapacak enerjiye ya da güce nasıl sahip olduğunu bile bilmiyordu. Bütün bunlar o adamın kanından olamazdı, değil mi?

"Scarlett." Adı bir emirdi ve ona dudak bükecek kadar uzun süre sustu. "Cyrus gitmene izin verecek."

"Öyle miyim?" diye sordu, kaşları çatılmıştı.

"Evet, öylesin," diye cevap verdi. Devam ederken gözleri Scarlett'in üzerindeydi: "Şu anda çok hoş bir ruh hali içinde olduğun için, öğrenmek istediğim nedenlerden dolayı, kaçıp dövüşeceğinden şüpheleniyorum. Ama şunu bil ki seni kovalayacağım, seninle dövüşeceğim ve bu gece kazanamayacaksın." Alevler kollarını bükmeye başladı ve Scarlett ona ters baktı. Cyrus'a başını salladı ve kollarını yavaşça ondan çözdü.

Scarlett kımıldamadı, ama ona ters ters bakmaya devam etti. Ona doğru belli belirsiz bir adım attı ve Scarlett hâlâ kımıldamayınca aralarındaki mesafeyi kapattı. "Gözlerini burada tut, Scarlett," dedi, sesi yumuşak bir komut gibiydi. Arianna'ya ilerlemesini işaret etti. Şekil Değiştiren ayak bileklerindeki prangaların kilitlerini incelemek için eğildiğinde kimse ses çıkarmadı.

"Şu anda duygularının neden yükseldiğini biliyorsun, değil mi?" Arianna parmaklarını kelepçelerin üzerinde gezdirerek kayıtsızca sordu.

"Haftalardır tutsak olduğun, sayısız dehşet yaşadığın ve biz de onu az önce serbest bıraktığımız için sanırım?" Sorin çizdi.

"Şu anda çok şey hissediyor," diye devam etti Arianna, onun alaycılığını görmezden gelerek. "Belli ki kurtarıldığın için rahatlamış hissediyor ama aynı zamanda Cassius için üzülüyor. Yaşadıklarından dolayı öfke de duyduğunu tahmin ediyorum." Şekil Değiştiren cebinden daha önce kullandığı anahtarı çıkardı. O konuşmaya devam ederken anahtar şekil değiştirmeye başladı. "Sanırım kaçırıldığından beri bu shirastone kelepçelerin içindeydi.

Son haftalarda büyüü yeniden canlandı ama bir çıkış yolu bulamadı. Aşırı duyarlı, gergin ve her şeyi yoğun bir şekilde hissediyor."

Sorin bunu düşünmemişti bile. İnsan topraklarındayken, büyüü basitçe uykuya dalmıştı. Onunki bunu yapmazdı. Onunki onu kullanmasını talep ederdi. Tıpkı tonik bağımlısı olduğu zamanlardaki gibi, büyüünü ortaya çıkarmaya çalışacaktı. Fiziksel olarak ortaya çıkamadığında, öfke ve keder gibi başka çıkış yolları arayacaktı. Eski alışkanlıklarına geri dönecek, hiçbir şey hissetmemek için kendi içine kapanacaktı.

Arianna anahtarı ayak bileğindeki kelepçenin içine soktu ve bir an sonra kapı açıldı. Scarlett titremeye başladı, ama gözleri onunkilerde kaldı. Ona uzanmadı, şu anda ona dokunmanın bile onu yeniden harekete geçirebileceğinin farkındaydı ama tanrılar. Ona dokunma, tenini, ağzını hissetme arzusu. Gözlerindeki o lanetli bakışı uzaklaştırmak için.

Kalın kalın yutkundu. "Neredeyse bitti, Aşkım," dedi usulca.

"Yoldaşlığı yakıp kül etmek istiyordum," diye fısıldadı. "Bu yüzden onları oradan çıkarmak istedim."

"O zaman hazır olduğunda geri döner ve tam da bunu yaparız," diye cevap verdi, ikinci ayak bileği kelepçesi yere düşerken. "Eğer tüm lanet olası dünyayı ateşe vermek istiyorsan, alevlerim bunu yapmana yardım etmek için senindir."

Arianna ayağa kalktı ve bileklerindeki kelepçeleri incelemeye başladı. Birkaç dakika sonra, kelepçeler bir çınlamayla Scarlett'in bileklerinden düştü. Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Yüzünü deponun genişliğine çevirdi. Alevler bacaklarından yukarı ve kollarından aşağı doğru tutuştu ve sonra bu alevleri onların üzerindeki havaya doğru yaymaya başladı. Korlar ve kıvılcımlar yere yağıyordu ve Sorin onları herhangi bir şeyi tutuşturamadan söndürdü.

"Sorin," diye uyardı Eliza, bir adım öne çıkarak, ama Sorin elini uzatarak onu durdurdu

On

u. "Müdahale etmeye hazırım. Sadece geride durun."

Elini kaldırmıştı, alevler dışarı çıkarsa kontrol altına almaya hazırды.

Ama kırmızı, altın sarısı ve mavi alevler yere doğru yaylanmaya başlayınca, Scarlett bir elini daha yukarı kaldırdı. Elinden su fişkırdı, ama alevleri söndürmek yerine onları havada dondurdu ve deponun taş zeminine çarpmalarına izin verdi.

Donmuş alev parçaları parçalanıp dışarı doğru patlarken Sorin diğerlerini korumak için kendi alev duvarını yarattı. Sonunda yapabildiğinde

O duvarı indirmek için döndüğünde, Cassius'un yattığı yere doğru adım attığını gördü, arkasında buz gibi ayak izleri kalmıştı.

"Ona ne yaptı?" Nuri sordu, sesi sessiz ve gergindi. Scarlett, "Her şeyi," diye cevap verdi, yere çöktü ve kıvrıldı.

Tıpkı Kardeşlik'te olduğu gibi.

"Buraya geldiğimizde hâlâ nefes alıyordu," dedi Eliza sessizce, Sorin'in yanına gelerek. "Nasıl olduğunu bilmiyorum ama nefes alıyordu."

"Ne yapacağız?" Cyrus sordu.

"Veda etmesine izin verdik," diye yanıtladı Sorin.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 18

OceanofPDF.com

ScARLETT

S O dışarıdaydı.

Onun için gelmişlerdi.

Sorin sınırları ve toprakları aşmış ve lanet diyarları parçalamıştı.
ona ulaşmak için.

Dışarıdaydı ama dünyası hâlâ etrafında yanıyordu.

Cassius'un hareketsiz bedenine sarılmış, kendi hayatını onunkine katmak istiyordu. Onsuz aylar geçirmişti. Kendisini yıkacak bir seçim yapmak zorunda kalmaması için ona işkence edilmesini izlemişti. Ama yine de kırılmak üzereydi. Paramparça olmak üzereydi.

Ama son bir mücadele vermeden parçalanmayacaktı.

Aynı ayları kendini toparlayarak geçirmişti. Karanlıktan tırnaklarıyla kazıyarak çıkmıştı. Hiç olmadığı yerde ışığı bulmuştu. Sonsuz karanlıkta yıldızlar yaratmıştı. Her biri için savaşmıştı ve bunun için de savaşacaktı.

Kader ona sahip olamazdı.

Şimdi olmaz.

Yarın değil. Ertesi

gün değil.

Onunla gitmeye hazır olana kadar olmaz.

Diğerlerinin arkasından fısıldaştıklarını duyabiliyordu. Onun her an Perde'yi geçebileceğini söylediklerini duyabiliyordu ama o bu sonucu kabul etmeyi reddetti. Veda etmeyi reddetti. Sonunda onun yanına dönüp, sadece onun yok oluşunu izlemeyi reddetti. O onun lanet olası Koruyucusuydu. Ona ihtiyacı vardı ve o da tüm o geceler önce yıldızların altındaki bir kumsalda ettiği yemini yerine getirecekti.

"Beni burada bırakamazsın Cassius. Beni duyuyor musun?" diye haykırdı onun kanlı göğsüne. "Benimle kalacağına söz verdikten sonra beni terk edemezsin. Almamız gereken bir intikam ve kazanmamız gereken bir savaş var ve ben bunu sensiz yapamam. Dayanmam için bana yalvardın, şimdi ben de sana yalvarıyorum. Dayan. Lütfen." O kadar çok hıçkırıyordu ki kelimelerini güçlükle çıkartıyor, doğru dürüst nefes alamıyordu. "Lütfen benimle kal. Sana ihtiyacım var Cass. *Sana ihtiyacım var.*"

"Scarlett." Nuri, Cassius'un diğer yanında diz   km  , eldivenli eliyle onun elini tutuyordu. "O..." Yutkundu, ama Scarlett onun bakı larına karşılık veremedi. Ses tonundan onun çoktan pes ettiğini anlayabiliyordu. "Bu yaralardan kurtulamaz. Bu kadar uzun süre dayanmış olması-"

"Bu kadar uzun süre dayandı çünkü o benim fırtınamın sakinliği ve eğer giderse fırtına  iddetlenecek ve asla dinmeyecek. Bana onun ya ayamayacağını söyleme. Bana bundan sağ çıkamayacağını söyleme," diye tısladı Scarlett, bir elini kaldırdı ve avucundan çıkan bir su patlamasıyla onu geriye uçurdu.

"A k."

Kafasını kaldırdığında Sorin'in altın rengi gözlerinde keder ve acıma dolu bakışlarla başında dikildiğini gördü.

"Bana  yle bakma. Bana çoktan gitmiş gibi bakma," diye yalvardı. "O gitmedi, Sorin. Gitmedi. Kalbi hâlâ atıyor. Gitmi  olamaz. Beni terk edemez!"

Onun yanında dizlerinin üzerine çöktü, ona uzandı ve göğsüne çekti. "Scarlett," diye mırıldandı, sesi onun için duyduğu kalp acısıyla çınlıyordu.

"Ona ihtiyacım var, Sorin. Ona ihtiyacım var. Onu kaybedecek kadar güçlü değilim. Bunu atlatamayacağım. Ona ihtiyacım var. Ona ihtiyacım var!" diye histerik bir şekilde hıçkırdı, gözyaşları Sorin'in derisini ıslatıyordu. Büyüsünün bir kısmını serbest bırakmak kafasını bo altmı tı ama aynı zamanda bu ruhunu parçalayan kederin her yönden üzerine çökmesine de yol a mı tı. Artık her duyguyu birbirinden ayıramayacak kadar yoğun hissetmek yerine sadece bir tanesini hissedebiliyordu.

Ve buna dayanacak kadar güçlü değildi. İkinci kez olmaz.

"    ," diye yatı tırdı Sorin onu sıkıca tutarak. "Seni duyuyorum, Scarlett." Onun yüzünü görebilecek kadar arkasına yaslandı ve bir elini yanağını ok amak için kaldırdı. "Onu eve götürelim. Beatrix deneyebilir. Elinden geleni yapacaktır."

Beatrix.

Bir

 ifacı.

Bir  ifacıya ihtiyaçları vardı.

Ama herhangi bir şifacı değil.

En güçlü olana ihtiyaçları vardı. Yüce

Cadı'ya ihtiyaçları vardı.

Cassius'un annesine ihtiyaçları vardı.

Sorin'den uzaklaştı ve bakışları çılgınca Toprak Prensi'ne kaydı. "Kaç kişiyle seyahat edebilirsin Azrael?"

Toprak Prensi temkinli bir endişeyle onu izliyordu. "Siz yapamazsanız, ben hepimizle burada rahatlıkla seyahat edebilirim."

Tekrar Sorin'e baktı. Sonunda büyüsünün bir kısmını serbest bırakabildiğinde gölgelerin ya da beyaz alevlerin olmadığını fark etmiş olmalıydı. Gerçek şu ki, gölgelerine ulaşamıyordu. Karanlığına ulaşamıyordu ve bir şekilde Seyahat etme yeteneği de engellenmişti.

"Ama bu binadaki herkesle birlikte seyahat edebilir misin?" Scarlett ısrar etti, çünkü Cassius yetimleri şimdi burada bırakmak için bütün o cehenneme katlanırsa lanetlenecekti. Hayır. Herkes onunla geliyordu. Hiç kimse burada kalıp Alaric tarafından bulunmayacak ve aynı kaderi paylaşmayacaktı.

Sorin kararsız bir tavırla, "Scarlett, herkesi alamayız," dedi.

"Neden? Neden yapamayız?" diye ısrar etti.

Ama hiçbir şey söylemedi. Sanki aklını kaçırmış gibi ona baktı. Belki de öyleydi ama Alaric ondan tek bir lanet şey daha almayacaktı.

Azrail sonunda, "Yapabilirim ama bu birkaç yolculuk gerektirir," diye cevap verdi. "Herkesle aynı anda seyahat edemem."

"Nuri, herkesi bir araya topla. Hemen gidiyoruz. Sadece ihtiyaçları olanı alın. Vardıklarında onlara bakıldığından emin olacağım." Herkes ona bakakaldı. "Neden kimse hareket etmiyor?"

"Aşkım, biraz duralım ve-"

"Bir dakikamız bile yok!" Scarlett haykırdı ve gözlerinde alevlerin titrediğini biliyordu. Depodaki sıcaklık düşmüştü ve Cassius'u ısıtmak için elini uzattı. "Hazel'a bir yangın mesajı gönder. Bizimle Solembra'da buluşmasını söyle."

Sorin, "Bu kadar çok kişiyi barındırmaya hazır değiliz, Scarlett," diye tekrar denedi. "Saray çok büyük, Sorin. Bir yolunu bulacağız. Onlar benim olduğu kadar

Mahkemeler kadar sorumludur." Adamın şu anda onunla tartıştığına inanamıyordu. "Alaric ve diğer Lordların onları bulması an meselesi."

"Alaric bir Maraan Lordu mu?" Sorin gözleri büyüyerek sordu.

Scarlett içi boş bir kahkaha attı. "Hayır, Sorin, o bir Maraan Lordu değil. O bir Maraan Prensi. O Deimas ve Esmeray'ın oğlu ve intikam ihtiyacı bizim hazırlıksız olduğumuz bir şey. Ama bu çocuklar eline geçerse onu bir adım daha yaklaştıracak."

"Bu mümkün değil. Deimas ve Esmeray'ın hiç varisi olmadı," diye itiraz etti Sorin.

"Şu anda bunu tartışacak ve geçerliliği konusunda sizi ikna etmeye çalışacak zamanım yok. Cassius'un zamanı dolmadan Hazel'a bir mesaj gönderin."

Yüzündeki çekingенliği saklamaya çalıştı ama kadın bunu gördü. Bütün bunların ne kadar beyhude olduğunu düşündüğünü gördü. "Saraya refakatsiz girmesi mümkün değil. Onu geri götürmek zorundayım."

Scarlett, "Öyleyse bunu yapması için Briar'ı gönder," diye rica etti. "Rayner ona gidip hizmetlerine ihtiyacım olduğunu söyleyebilir."

"İzninizle Majesteleri," diye araya girdi Arianna. "Yüce Cadı Kara Salonlara refakatçi olmadan girebilir. O ve Kraliçe Eliné çok yakındılar, özellikle de Eliné'nin eşinin ölümünden sonra."

"Kara Salonlar mı?" Dikkati tekrar Sorin'e yöneldi. "Orada hâlâ personel var mı? Muhafızlar? Çocukları kabul edecek insanlar?"

"Kara Salonları en iyi durumda tutan küçük bir personel var ve eminim daha fazla yardım çabucak bulunabilir, ama Scarlett-"

Başı Eliza'ya doğru döndü. "Büyüne erişebiliyor musun? Bugün tonik aldın mı? Hazel'a bir mesaj gönder. Lütfen," diye yalvardı. Gözyaşları hâlâ yüzünden aşağı süzülürken, henüz bu tür mesajların nasıl gönderileceğini öğrenmediği gerçeğine lanet ederek, birinden istediği şeyi yapması için yalvardı.

Eliza başını sallamadan önce ondan Sorin'e baktı. "İsterdim Scarlett ama ölümlülerin topraklarından ateş mesajları gönderemeyiz. Bu işler böyle yürümez."

Kimse hareket etmediği için kalbi daha da kırıldı. Kimse ona yardım etmek için bir şey yapmıyordu. Gözleri Rayner'a takıldı, gri gözleri küllerle doluydu.

"Rayner," diye boğuldu. "Lütfen. Lütfen gidip Hazel'ı getir."

Rayner başını bir kez sallayıp dumanın içinde kaybolmadan önce bir süre daha onun gözlerini tuttu.

Sorin'e doğru döndü. "Bana yardım etmeyeceksen geri çekil," diye hırladı, keşke gölgelerine erişip onu bunu yapmaya zorlayabilseydi.

Sorin ona bir kez daha uzanarak, "Sadece anlamaya çalışıyorum, Scarlett," dedi.

"Sadece bana güvenemez misin?" diye sordu, adamın ellerini kendisinden uzaklaştırarak.

"Sana en son güvendiğimde, aramızdaki lanet bağı engelledin ve kendini burada buldun, Scarlett. Bir kez daha körü körüne isteklerine uymadan önce durumu anlamaya çalıştığım için beni affet," diye karşılık verdi. Hemen gözlerini kapadı ve uzun bir nefes verirken yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Öyle demek istememiştim."

"Sanırım tam olarak söylediğin gibi demek istedin," diye cevap verdi içi boş bir şekilde. Ondan uzaklaştı ve kendisini boğmakla tehdit eden duygu dalgasını bastırdı. O kavganın geleceğini biliyordu. Bu konuşmanın yapılması gerektiğini biliyordu ama şu anda buna ayıracak ne zamanı ne de enerjisi vardı. Cassius'un hayatı tehlikeyken olmazdı.

"Önce bizi al, Azrail," diye emretti, ona bir elini uzatarak. "Scarlett, neden seyahat edemiyorsun?" Sorin yavaşça sordu. "Senin sihrin tamamen yenilenmiş olmalı. Az önce ateşi dondurdun."

"Yine, şu anda tartışmaya vaktim olmayan bir konu. Benimle geliyor musun, gelmiyor musun?"

"Şu anda seni gözümün önünden ayıracağımı mı sanıyorsun? Bağımız sayesinde seni bulamazken?" diye homurdandı ve bir elini onun koluna koymak için uzandı.

"Ben geride kalıp yetimleri bir araya getirmeye yardım edeceğim," dedi Nuri. "Sonuncusuyla birlikte geleceğim."

Scarlett onun bakışlarını bir an daha tutarak, "Teşekkür ederim," diye cevap verdi. Bir kez başını salladı, yüz ifadesi okunamıyordu. Bu kavuşma da çok yakında gerçekleşecekti.

Ve sonra Azrail onları dünyadaki bir yarıktan içeri çekiyordu. Bir çeşit süite girdiklerinde hâlâ Cassius'un yanında diz çöküyordu. Dizlerinin altında taş zemin üzerinde pelüş bir halı vardı ama çevresini pek fark etmemişti.

"Burada kaldığım zamanlar burası benim kamaramdı," dedi Sorin odaya bakarak.

"Buranın kraliçenin odalarından daha iyi olacağını düşündüm," diye yanıtladı Azrael. "Düzen Beyaz Salonlarla aynı. Bunların bir zamanlar sizin olduğunu sanıyordum."

Scarlett, "Biri Hazel'in nerede olduğunu bulsun ve gelir gelmez onu buraya getirsin," dedi ve bir kez daha Cassius'un üzerine eğilerek parmaklarını boynuna bastırdı. Nabızı her nasılsa hâlâ atıyordu, ama çok, çok zayıftı.

Sırtında bir el hissetti ve ardından Sorin kulağına yumuşak bir sesle konuştu. "Eğer biri için dayanacaksa, bu sen olacaksın."

Boğazında biriken gözyaşlarına karşı yutkundu, daha fazlasının gelmesine izin vermeyi reddetti. Rayner bir kül girdabının içinde belirdi, bir an sonra da bir su portalı belirdi. Briar içinden geçti ve arkasından Beatrix geldi. Rayner Yüce Cadı'ya giderken bir şekilde onları uyarmış olmalıydı.

Beatrix Sorin'e, "Onu yatağa götürün, Prens," diye emretti.

Scarlett, "Hayır," diye karşı çıktı. "Onu bir daha hareket ettirme. Hazel buraya gelene kadar olmaz."

"Scarlett, Beatrix başlarsa ona daha iyi bir şans verir," dedi Sorin, onu Cassius'a yapıştığı yerden nazikçe çekmeye çalışarak.

"Beni ondan alma Sorin," diye yarı tısladı, yarı ağladı ona. "Aşkım, onun senden hiç alınmamasını sağlamaya çalışıyorum. İzin ver Beatrix'in deneyebilmesi için onu yatağa götürün."

Sorin'in kendisini Cassius'un yanından çekmesine gönülsüzce izin verdi ve Cyrus onu taşımak için öne çıktı. Sorin kalkmasına yardım etmeye çalıştı ama o çoktan yatağa doğru sürünmeye, üzerine tırmanmaya ve Cassius'un elini kavramaya başlamıştı. Cassius'un eli soğuk ve nemliydi, o da ateş büyüünün bir kısmını Cassius'un bedenine tekrar bastırdı. Sorin'in arkasından geldiğini hissetti ama ona uzanmadı, bir daha dokunmadı.

Beatrix'in elleri Cassius'un üzerinde geziniyor, avuçlarından belli belirsiz beyaz bir ışık yayılıyordu. Gözleri korku ve keder karışımı bir ifadeyle irileşti.

"Sadece dene, Beatrix," diye mırıldandı Sorin. "Lütfen."

Scarlett gözlerini Cassius'un yüzünde sabit tuttu; bir gözü, Alaric'in ona birkaç kez vurduktan sonra elmacık kemiğini yumrukla kırması yüzünden şişmişti. Yine de bu diğer gözünden daha iyiydi. O da şişmiş ve kapanmış görünüyordu ama Alaric uzun, ince bir hançerle çikolata kahvesi gözünü kesmiş ve onu etkili bir şekilde kör etmişti. Yüzünde başka kesikler ve çürükler, burnunun altında ve dudaklarında kurumuş kan vardı. Çok fazla şeye katlanmıştı. Kırık kemikler. Kafasına aldığı darbeler. Bıçaklar ve yanıklar. Alaric'in yapmadığı çok az şey vardı. Oturup her şeyi izlemiş, gözyaşlarının akmasına asla izin vermemişti. Alaric ve Tarek'in onun kırıldığını görmesine asla izin vermemişti. Saatlerce kendine gelemediğinde, onu uyandıramadıklarında, Alaric ellerinden geleni yaptıklarına karar vermişti. Bütün bunların onun suçu olduğunu, onun dövülmesine ve işkence görmesine seyirci kaldığını ve şimdi de ölümünü izleyeceğini söyleyerek onu azarlamıştı.

kırık kaburgalarının arasından bir shirastone hançer geçirmişti. Duvara zincirlendiği yerden çıkarılmasını emretmeden önce hançeri yanından çekmişti. Adam, kadının ulaşamayacağı bir yere yatırılmıştı ve kadın hiçbir şey yapamadan adamın kan kaybından ölmesini izlemek zorunda kalmıştı.

"Üzgünüm Sorin," diye mırıldandığını duydu Beatrix. "Acının bir kısmını hafifletebilirim ama çok fazla..."

"Anlıyorum," diye yanıtladı Sorin. Sanki bir şekilde müdahale etmeye hazırlanmış gibi onun daha da yaklaştığını hissetti.

"Hazel nerede?" Scarlett panik içinde sesini yükselterek sordu. Beatrix diyarlardaki en iyi şifacılarından biriydi. Hemen hemen hiçbir şey yapmamıştı. Cassius da farklı görünmüyordu. Göğsü hâlâ zar zor inip kalkıyordu.

"Özür dilerim Majesteleri," dedi yumuşak bir sesle. "Çok fazla iç yaralanma var ve ben-"

"Hazel nerede?" Scarlett tekrar sordu. Bir kez daha Cassius'un yanına sokuldu ve dinleyecek herhangi bir tanrıya, ölüm tanrısının kendisine dua etti.

Oda sessizdi. Kimsenin yapabileceği bir şey yoktu. Paramparça olan dünyasını rahatlatacak hiçbir kelime yoktu. İnatla bastırmaya çalıştığı kederini hafifletecek hiçbir dokunuş yoktu.

"Çekil."

Scarlett, Yüce Cadı'nın keskin ses tonuyla rahatlamış gibi bir hıçkırık çıkardı. Başını kaldırdı ve bakışları anında Hazel'in üzerinde toplandı. Normalde altın sarısı olan teninin rengi solmuştu, ama bunun dışında herkesin başa çıkmakta zorlandığı o sert Baş Cadı'ya çok benziyordu. Beatrix'in yanında durduğunda dudakları ince bir çizgi halinde büzülmüştü.

Beatrix başını eğerek, "Leydim," diye mırıldandı. "Yaralar çok fazla ve çok ağır."

Hazel, menekşe rengi gözlerini Cassius'un üzerinde gezdirerek, "O diğerleri gibi değil," diye cevap verdi. Bir elini Cassius'un yanağına götürdü ve Scarlett onun hafifçe titrediğini gördü.

"Çocukları koruyordu," diye fısıldadı Scarlett, son umudu gözleriyle buluşurken sesi çatlıyordu. "Çocukları güvende tutuyordu, Hazel. Lütfen. Ona ihtiyacım var."

"Söyleyin bana Majesteleri, annenizden haber aldınız mı?" Hazel sordu, Cassius'un yanağına bastırıldığı avucundan beyaz bir ışık yayılmaya başlamıştı.

Scarlett'in kaşları şaşkınlıkla bir araya geldi. Cassius her an son nefesini verebilecekken bunun konuyla ne ilgisi olduğunu anlayamadan, toplanmış Fae'lerin bulunduğu odaya baktı.

Scarlett yavaşça, "Evet," diye cevap verdi.

"Babası sizden biriydi," diye yanıtladı Hazel.

"Ne?"

"Babası senin ailen gibiydi. Onun babası da senin gibiydi," dedi tekrar.

Scarlett başını salladı. "Anlamıyorum."

"Anlamalısın," diye ısrar etti Hazel. "Kederini, paniğini ve korkunu bir an için bir kenara bırakıp öğrendiğin ve keşfettiğin her şeyi düşünmelisin. Onun hayatı buna bağlı ve o zaman bile bunun yeterli olacağını sanmıyorum."

"Sadece bana söyleyemez misin?" Scarlett ağladı ve Sorin'in eli omzuna gelip onu uyarmak için hafifçe sıktı. Ama Scarlett'in umurunda bile değildi. Cadıların acımasız ve gaddar oldukları yolundaki şöhret umurunda değildi. Saygısızlık yapıyor olması da umurunda değildi. Odanın lanet olası kraliyet ailesiyle dolu olması umurunda değildi.

Hazel gözlerini kısarak, "Yapamam," diye cevap verdi. "Eliné nasıl gizlilik yemini ettiyse, ben de ettim." Cadı giysisinin kolunu yukarı çekti, orada gerçekten de bir Pazarlık İşareti göze çarpıyordu. "Şimdi beni dikkatle dinle, Scarlett. Annenin türünün güçlerini nasıl yenilediğini biliyor musun? Fae'lerin kendilerine bahşedilen büyü için ödedikleri bedeli biliyor musun?"

"Ne? Bu neden önemli olsun ki?"

"Çünkü ölümcül yaraları da bu şekilde iyileştirebiliyorlar," diye yanıtladı Hazel. "Sen biliyor musun?"

Scarlett başını sallıyor, okuduğu tarih anılarını ve karşılaştığı araştırmaları gözden geçirmeye çalışıyordu. Cassius'un ölümünden duyduğu panik ve dehşeti bastırmaya çalışıyordu, ama dikkatini toplayamıyordu. Düzgün düşünemiyordu. Çünkü Cassius ölüyordu. Cassius onu terk edecekti. Cassius gidiyor-

"Scarlett," dedi Hazel sert bir sesle, onu içinde bulunduğu karanlık sarmalından çekip çıkararak. "Zayıflamanı önlemek için sana bir şey vermiş olmalılar," diye ısrar etti Hazel, sesine hafif bir yalvarma karışmıştı.

Ve farkına vardı. Ona verdikleri tonik her zaman bakırımsı ve metalik bir tada sahipti. Alaric, Tarek'i çağırdığında

zayıftı. Kolu kanıyordu. Tarık daha bir saat önce bahçede kanayan yarasını ağzına bastırıyordu.

Tarek.

Fae kimdi?

Sorin'in aylar önce bir atın üzerinde Ateş Sarayı'na giderken söylediği sözler aklına geldi.

Avonleyanlılar büyümlü besin için Fae'lere ihtiyaç duyarlar. Kendi güçlerini iyileştirmek ve güçlendirmek için onların büyüleriyle beslenirler.

Gözleri anlayarak genişledi ve başını çevirip Cyrus'a baktı. Yatağın ucuna yakın bir yerde duruyordu, her şeyi izlerken yüzü ciddiye.

Scarlett ona doğru uzanarak, "Cyrus, sana ihtiyacım var," dedi.

"Scarlett?" Sorin sordu ama Scarlett onu duymazdan gelerek Cyrus'a yanına gelmesini işaret etti.

Onu yakalayabildiği anda Cyrus'un elini kavradı ve kendine doğru çekti. "Bir hançere ihtiyacım var," dedi diğer elini uzatarak.

"Scarlett, bize söylemen gerek-" diye başladı Sorin, ama Hazel çoktan eline bir tane geçirmişti. Kimse onu durdurmak için hamle yapamadan elindeki bıçağı Cyrus'un ön koluna sapladı ve onu Cassius'un ağzına doğru çekti. Kanlı yarayı Cassius'un dudaklarına bastırarak Hazel'a baktı.

"İşe yarayıp yaramadığını nasıl anlayacağız?"

Hazel gözlerini oğlundan ayırmadan, "Yaralar bu kadar genişse günler sürer," diye cevap verdi. "Ama birkaç saat içinde bir fikrimiz olur."

Scarlett, "Cyrus'tan saatlerce burada durmasını isteyemem," diye cevap verdi.

"Tabii ki hayır," dedi Hazel. "Hâlâ nefes aldığı sürece, her iki saatte bir biraz daha veririz." Gözleri Scarlett'inkilere kaydı. "Gidip dinlenmen gerek."

"Yaşayıp yaşamayacağını öğrenene kadar olmaz," diye cevap verdi Scarlett, Cassius'a tutunarak başını reddetmek için salladı.

"Ayakta bile duramazsan kimsenin işine yaramazsın," diye karşılık verdi Hazel. "İstersen uyumana yardım edebilirim."

Scarlett, "Hayır," diye hırladı.

Hazel, Beatrix'e dönüp onunla alçak sesle konuşmaya başlamadan önce hafifçe sertleşti.

Scarlett sırtının alt kısmına hafif bir dokunuş hissetti ve başını kaldırdığında Sorin'in yüz hatları gergin ve temkinli bir şekilde ona baktığını gördü. "Hazel haklı,

Scarlett. Dinlenmen gerek."

"Onun yanından ayrılmayacağım," diye tekrar hırladı.

"Biliyorum, Aşkım. Seni duyuyorum," diye cevap verdi, sesi hafifçe yumuşayarak. "Burada uyu. Yemin ederim kimse seni bu odadan almayacak. Eğer bir şey olursa, seni uyandırırım."

Onun sözleriyle, hazırlandığı kavga bedeninden sıyrıldı. Tekrar Cassius'un yanına sokuldu ve Sorin'in sırtını nazikçe ovarak omurgasında aşağı yukarı rahatlatıcı bir yol açtığını hissetti. İnatla görmezden geldiği yorgunluk onu ele geçirdi ve birkaç dakika içinde uykuya daldı.

Sonraki birkaç saat boyunca ara ara uyandı. Her uyandığında Sorin dudaklarına bir bardak su bastırıyor ve bir şeyler yemesini sağlamaya çalışıyordu. Hazel, Cyrus'un birkaç saatte bir Cassius'a kan verdiğinden emin oldu. Uyandığında neler öğrendiği ve neler olup bittiği hakkında onu sorgulamaya çalıştılar ama dinlenmesine rağmen hâlâ zayıflıyordu. Cassius'un hâlâ nefes aldığından emin oluyor, Sorin'i yatıştırmak için birkaç yudum su içiyor ve tekrar uykuya dalıyordu.

Ancak bu kez uykunun derinliklerinden uyandığında, Cassius'un yanındaki yatakta yatmıyordu. Saçlarını okşayan bir el vardı ve sert bir göğse sıkıca bastırılıyordu. Derin bir iç çekti, eli yanağının dayandığı geniş kasları örten tuniğe doğru uzandı. Dudakların başının tepesine bastırıldığını hissetti ve yorgun uzuvlarını bir sıcaklık dalgası sardı. Başını kaldırmak şöyle dursun, gözlerini bile zorlukla açabildi.

"Bazı cevaplara ihtiyacım var Leydim," diye homurdanıyordu Sorin, onu uyandırmamak için fısıldayarak.

Hazel kısaca, "Sana söylemeye hazır olduğunda bunları kraliçenden alabilirsin," diye cevap verdi. "İstesem bile bir Pazarlık Mührü'nü kıramayacağımı bildiğini varsayıyorum, hele ki bir Kan Mührü'nü hiç."

"O doğruyu söylüyor, Ateş Prensi." Scarlett'in Şekil Değiştiren Beta'nın sesini tanıması bir an aldı.

"Peki kraliçenin gerçek annesini biliyor musun?" Sorin sordu, öfkesine hakim olmaya çalışırken sesi hafifçe yükseliyordu.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Arianna.

"Cyrus'un kanı Cassius'un Perde'yi geçmesini nasıl engelliyor?" Sorin açıkça farklı bir taktik deneyerek sordu.

"Aynı şekilde Fae kanı da kraliçenin tutsakken çok fazla zayıflamasını engelledi," diye yanıtladı Hazel.

"Cassius'a yaptığımız şeyin aynısını onun da yapması gerekeceğini mi söylüyorsunuz?"

Cevap gelmedi ve Scarlett tekrar gözlerini zorla açmaya çalıştı. Gözleri biraz açıldı ve üzerine hücum eden ışıktan irkildi. Sorin başka bir şey söylemeye başladı, ama bir çeşit hışırtı sesi duyuldu. Sorin'in Scarlett'i kavrayışı hafifçe sıkılaştı ve içeri giren her kimse göğsünden alçak bir gumbürtü yükseldi. Scarlett onun zorba korumacılığının on kat artmak üzere olduğunu fark ederek iç geçirdi.

Onun daha da sertleştiğini hissetti ve sonra kürkünü ve serin bir burnun elini dürttüğünü hissetti.

Gözlerini daha da açmak için kendini zorladı ve gümüş gözlü siyah bir kedinin üzerine düştüler. İçine bir şok dalgası yayıldı ama bunu gösterecek enerjisi yoktu. Parmakları Shirina'nın kürkünde esnedi. O nasıl buradaydı? Bağ engellenmişti. Yarattığı bu muazzam felaketi nasıl düzelterek bulmak için Fiera Sarayı'na gitmesi ve kitaplarını karıştırması gerekecekti.

"Şimdilik evet, büyüünün bir kısmını bu şekilde yenilemesi gerekecek."

Bu sesle gözleri fal taşı gibi açıldı ve kendini Sorin'in göğsünden uzaklaştırmaya çalıştı.

Juliette buradaydı.

"Scarlett," diye mırıldandı, onu kucağında tutmak için sıkıca tutuyordu.

Konuşmaya çalıştı, Juliette'in adını söylemeye çalıştı ama dili kalınlaşmıştı ve ağzı kurumuştı. Bir an sonra dudaklarına bir bardak su bastırıldı. Birkaç yudum aldı ama hiçbir işe yaramadı.

"Şimdilik büyüünün bir kısmını bu şekilde yenilemesi gerekecek de ne demek?" Sorin onu bir kez daha göğsüne doğru çekerek talep etti. Tekrar ondan uzaklaşmaya çalıştı ama nafileydi. Alaric'in onun sağlık durumu karşısında paniğe kapıldığı o sabahtan beri kendini hiç bu kadar güçsüz, çaresiz hissetmemişti.

Juliette onun görüş alanına girerek, "Bunu daha sonra konuşabiliriz," dedi. "Kardeşim," diye mırıldandı, uzandı ve hâlâ Shirina'nın kürküne gömülü olan parmaklarını sıktı.

"O zaman ne yapmam gerekiyor?" Sorin sordu. "Kana ihtiyacı var, değil mi? Fae kanı?"

"Evet, ama henüz değil," diye yanıtladı Juliette. "Tamamen zayıflaması gerekiyor."

"Böyle bir şey olmayacak," diye hırladı Sorin, parmakları kızın tenine sürtünüp içeri girerken.

Juliette elini bıraktı, yüz hatları sertleşti. "İkiz alev bağınızın onarılmasını istiyor musunuz, istemiyor musunuz, Ateş Prensi?"

"Elbette biliyorum," diye yanıtladı Sorin.

"O zaman böyle bir şeyi başarmanın en hızlı yolu bu," diye devam etti Juliette. "Yine de en rahatsız edici yol da bu olacak. Ama eğer Gardiyan'ın hayatını kurtarmak istiyorsak, tek yol bu."

"O hâlâ hayatta. Yüce Cadı'nın bizden yapmamızı istediği her şeyi yapıyoruz," diye karşı çıktı Sorin. "Ona daha fazla acı çektirmek gerçekten gerekli mi? Bu noktada yeterince acı çekmedi mi?"

Juliette onu tamamen görmezden geldi ve Scarlett'le göz hizasına gelecek şekilde eğildi.

"İyi iş çıkardınız, Rahibe," dedi hüzünlü bir gülümsemeyle. "Çocuklar burada. Masumları korudun. Onları kurtardın."

Sorin, Scarlett'i bir şekilde Juliette'ten korumaya çalışarak, "Şu anda bunu tartışacak durumda değil," diye araya girdi. "Onu bu işlere karıştırmadan önce biraz kendine gelmesine izin ver."

Ölüm Beden Bulmuş Ateş Prensi'ne bakarken Juliette'in gözlerindeki yumuşaklık yerini kötülüğe bıraktı. "Sen ve Cassius," diye azarladı, "her zaman onu rahatsız edici şeylerden korumaya çok niyetlisiniz."

"Onu hiçbir şeyden korumuyorum," diye karşılık verdi Sorin. "Daha bir gün önce Cassius'un gözleri önünde ölmesini izlerken yere zincirlenmişti. Ondan daha fazlasını talep etmeden önce ona bir dakika verebilirsin."

"Onu şımartmayı kesinlikle seviyorlar, değil mi?" diye ipek ve bal rengi bir ses geldi ve onu tutan Fae'den bir hırıltı daha yükseldi.

"Defolun gidin," diye bağırdı Sorin. "İkiniz de." "O bir Kahin, Prens," diye azarladı Hazel.

"Umurumda bile değil."

Nuri uzun uzun iç çektikten sonra, "Sakin ol, ateş püsküren, birazdan bize ihtiyacın olacak. Başka bir odaya geçmemizi öneririm."

"Onu onun yanından ayırmayacağıma dair söz verdim."

"Eğer bunu yapmazsan, onu ondan almış olacaksın," diye sertçe karşılık verdi Juliette.

Scarlett, Cassius'tan ayrılmak istemediği için bir şeyler söylemeye çalıştı, ama uzuvlarında, damarlarında ve ruhunda yakıcı bir acı patlak verdi. Kendini parçalanıyormuş gibi hissediyordu. Acıdan çılgılık atmaya çalıştı, ama boğazı çok kurumuştı. Hiçbir şey çıkmadı.

"Scarlett," diye bağırdı Sorin, kucağında kıvranan Scarlett'i tekrar sıkıca kavradı.

Saf dehşeti hissedebiliyordu.

Bu acıdan ayrı bir şeydi. O

Sorin'di.

Onunla arasındaki bağ buydu.

"Scarlett, bana bak. Bana bak, Aşkım," dedi Sorin, sesi neredeyse histerikti.

Panik omurgası boyunca ilerliyordu ve onun da paniklediğinden emindi ama çektiği acının yanında bu hiçbir şeydi.

Artık onun kucağında değildi. Adam onu yere yatırmış ve üzerine eğilmişti, elleri yanaklarındaydı ama kadın ona odaklanamıyordu. Görüşü bulanıktı, başındaki ağrı şiddetleniyordu ve acı çekiyordu. Aman Tanrım. Sanki varlığından bir parça koparılıyordu ve o bunu biliyordu. Alaric'in, Gardiyanının kaybını ruhunun derinliklerinde hissettiğini söylerken kastettiği şeyin bu olduğunu biliyordu.

Cassius ölüyordu.

Ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Perde'yi geçerken onun yanında bile olamazdı.

Sorin, "Scarlett, gözlerini açık tut," diye yalvardı. "Lütfen, Aşkım." Sonra hiçbir şey olmadı.

BÖLÜM 19

OceanofPDF.com

SORIN

"W Ona neler oluyor?" Scarlett'in gözleri kapanırken Sorin içinden korku ve paniğin akıp gitmesini istedi. Nasıl olmuştu da sonunda Scarlett'i geri getirebilmişti?

önündeki zemini?

"Zayıflıyor," dedi Juliette basitçe. "Tam da ihtiyacı olduğu gibi."

Onu hissetmişti. Kısa bir an için, daha önce hiç hissetmediği kadar dayanılmaz bir acı hissetmişti. Bilincini kaybettiği anda bu his sona ermişti ama aralarındaki ikiz alev bağı hâlâ oradaydı. Birkaç hafta önce ona Alaric'le birlikte olduğunu söylemeyi başardığında olduğu gibi zayıftı. O olay olduğunda bu durumda mıydı? Suikastçı Lord, Mikale ve o pelerinli yabancı her kimse ona bakarken bir zindan odasında bilinçsizce yatıyor muydu?

"Bunun zamanlamasının mükemmel olması gerekiyor."

Sorin başını kaldırdığında Hazel'ın yatağın yanında durduğunu gördü. Cassius'un yanından sadece birkaç kez ayrılmıştı. Diğerlerinin hepsi buraya getirilen çocuklarla ilgili olarak Nuri'ye yardım etmeye gitmişti. Birileri Kara Salonlar için ek personel buluyordu. Cyrus her iki saatte bir Cassius'a daha fazla kan vermek için geri dönüyordu.

Juliette, Nuri'nin kendisine uzattığı hançeri alarak, "Öyle olacak," diye cevap verdi.

Sorin de ona uzandı. Scarlett'in belli ki Fae kanına ihtiyacı vardı. Pelerinli erkeğin ona verdiği de buydu. Ona göz kulak olduğu süre boyunca bunu düşünmüştü ama yatağın yanındaki sandalyede oturmak, elini tutmak ya da sırtını ovmak yeterli olmamıştı. Onu tutması gerekiyordu.

Onun burada olduğuna, tekrar onun yanında olduğuna dair kendini rahatlatması gerekiyordu. Sonunda Cassius'un yanından ayrılabilir kadar gevşediğinde, Cassius onu kucağına çekmişti. Kız uyanmaya başladığında ve Kahin ortaya çıktığında onu orada sadece birkaç dakika tutmuştu.

Gittiği zamanki gibi olmayacak.

Juliette'in sözleri kafasında dönüp dururken onu göğsüne yasladı ve nefes alış verişinin doğal bir şekilde kendi nefes alış verişiyile senkronize olduğunu hissetti. Cyrus'un birkaç saatte bir Cassius'a kan verişini izledi, gözleri her seferinde Sorin'deydi. İkinci'sinin de aklında aynı soruların döndüğünü biliyordu. Yüce Cadı'nın belirsiz sorularından ve göndermelerinden sadece Eliné'nin Scarlett'in gerçek annesi olmadığını varsayabilirdi, ama o zaman kim annesiydi? Büyü yenileme ve iyileştirme için Fae'lere ihtiyaç duyan tek soy Avonleyan'lardı. Hazel onlara Scarlett'in Cadı Krallıkları'nda doğduğunu söylemişti, o halde bir Avonleyan buraya gelip nasıl çocuk doğurmuştu? Ve şimdi neredeydi? Peki ya Scarlett'in babası?

Tüm bu düşünceleri ve soruları bir kenara iterek karısına odaklandı. Hançeri Juliette'ten almaya çalıştı ama Juliette ona vermedi. Onun yerine başını salladı.

"Henüz değil, Prens."

"Henüz değil" de ne demek? Bilinci yerinde değil. Korkunç bir acı içindeydi," diye karşı çıktı Sorin.

"Onu hissedebiliyor muydun?" Juliette sordu, gözleri beklentiyle hafifçe açılmıştı. "Şimdi hissedebiliyor musun?"

"Kısa bir süre için yapabildim. Şimdi çok sessiz. Silik ama orada," diye yanıtladı Sorin, hançere tekrar uzanarak.

"Sabır, Ateş Lordu," diye alaycı bir tavırla söylendi Nuri, Scarlett'in başında dizlerinin üzerine çökerek. Hâlâ Ölümün Gölgesi giysileri içindeydi, belli ki çocuklarla birlikte geldiğinden beri üstünü değiştirmek için hiç zaman ayırmamıştı.

"Hayır," diye hırladı Sorin. "Bana ne haltlar döndüğünü söyle, yoksa kolumu dişlerimle koparmak zorunda kalsam bile kanımı alır."

"Söyleyemez," diye araya girdi Hazel. "Bildiklerini söylemesini engelleyen kendine ait bir İşareti var."

"Ama yapabilir," dedi çenesini Juliette'e doğru sallayarak.

"Kadere güven, Sorin," dedi Juliette, sesi biraz yumuşayarak. "Bunun olması gerekiyor."

Bakışlarını Scarlett'in yüzüne dikerek, "Tam olarak neyi bekliyoruz?" diye sordu.

"Onu eskisi gibi hissedebildiğin zaman söyle bana. Mührünün ne zaman kırıldığını söyle," dedi Juliette, Scarlett'in hareketsiz halinin yanında bir ileri bir geri yürümeye başlayarak. "Ona tamamen zayıflamasını önleyecek kadar verdiler. Eğer buna izin verselerdi, canlandırdığı Kan Mührü paramparça olur, büyü bozulurdu. Ona bunun olmasını engelleyecek kadar verdiler, ama gücünün herhangi birini yenilemeye yetecek kadar değil."

"Ateş fırlattı ve onu dondurdu," diye mırıldandı, saçlarını yüzünden geriye doğru düzelterek. "Sanırım başarısız oldular."

Juliette omzunun üzerinden Hazel'a bakarak, "O güç değil," dedi. "Sorun şu ki, o Mühür kırıldığında, Koruyucusu ile olan da dahil olmak üzere tüm bağları yeniden kurulacak. Bir Gardiyan, kendi hayatı pahasına bile olsa, onu iyileştirmek için kendi gücünü kullanmak da dahil olmak üzere, sorumluluğunun hayatta kalmasını sağlamak için ne gerekiyorsa yapmak zorundadır. Fiziksel olarak çok zayıf olduğu için ondan güç çekmeye başlayacaktır ve bu da..."

"Öldür onu," diye bitirdi Sorin. "Eğer bu onu öldürürse, tüm gücünü hortumlayarak aslında onu öldürdüğünü bilirse... Bundan kurtulamayacağını biliyorsun, değil mi?"

"Evet, ama bağ engellenmiş olsa bile, hâlâ ondan güç almaya çalışıyor, özellikle de ona dokunurken. Fiziksel bağlantı... Bu yüzden iyileşmiyor," diye cevap verdi Juliette, nefes alış veriş değişip daha düzensiz hale gelirken gözleri tekrar Scarlett'e döndü.

"Hazırlan Juliette," dedi Nuri, eldivenli elleri Scarlett'in omuzlarına geldi ve onu dizginlemek istercesine bastırdı.

"Bırak onu," diye hırladı Sorin, onu geri itmek için uzandı, ama Nuri ona tısladı, dişleri serbest kaldı.

"Uyandığında vahşileşmiş olacak," diye tersledi Nuri. "Büyüsü onu ele geçirmiş olacak. Hayatta kalma mücadelesi veriyor olacak."

Sorin, "Ben halledebilirim," diye karşılık verdi.

"Seni aptal," diye soğuk soğuk güldü Nuri. "Sen onu durdurmaya fırsat bulamadan boğazına yapışacak."

"Onun bir Gece Çocuğu gibi olacağını mı söylüyorsun?" diye sordu, içinden anlayış süzülüyordu.

"Evet, ama her zaman değil, Sorin," diye araya girdi Juliette. "Avonleyan'ların güç hortumlamasının başka yolları da var. Bu şekilde beslenmeyi yüzyıllar önce yasakladılar. Bu son çare, sadece başka bir seçenek kalmadığında kullanılacak."

"Yani o bir Avonleyli mi?" diye sordu, zaten bildiği bir şeyi teyit etmek istiyordu.

Juliette, "Bu ikiz alevinizle konuşmanız gereken bir konu, Prens," diye cevap verdi. "Onu hissedebiliyor musun?"

Yeniden Scarlett'e odaklandı ve aralarındaki bağı uzandı. Aralarındaki bağı engelleyen duvardaki çatlaklar derinleşiyordu. Kız tam oradaydı. Tam diğer tarafta.

"Onu çağır," diye fısıldadı Juliette.

Scarlett.

Juliette'in bileğini kavradığını ve kolunu kendisine doğru çektiğini hissetti. "Tekrar."

Ve hançerin ucunun ön kolunda kaydığını hissetti, kan çoktan kabarmış ve derisinden aşağı akmaya başlamıştı.

Scarlett.

Hazel'in yatağın kenarından, "Yaklaştı," diye seslendiğini duydu. "Kalp atışları yavaşlıyor."

Yine de başka bir işaret yoktu. Scarlett hareket etmemişti. Neyi beklediklerini bilmiyordu. Adamın kanı, hâlâ giydiği çürük siyah önlüğün üzerine damlıyor, kendi kurumuş kanıyla ve Cassius'unkiyle karışıyordu. Beatrix, o uyurken karnındaki yarayı iyileştirmişti.

"Tekrar," diye emretti Juliette.

Scarlett.

Gözleri fal taşı gibi açıldı, buz mavisi irisleri ona bakıyordu. "Hey, Aşkım," dedi usulca.

Yine de ona cevap vermedi. Burun delikleri alevlendi ve gözleri adamın koluna gitti, göz bebekleri o kadar büyüdü ki gözleri neredeyse siyah görünüyordu.

Juliette onun kolunu Scarlett'e doğru iterek, "Şimdi, Prens," dedi. "Çok fazla almamasını sağlayacağız."

Nuri, Scarlett'i yerde tutmak için mücadele ederken dişlerini sıkıyordu. Bu kadar zayıf olsaydı, bu kadar mücadele edemeyeceği düşünülebilirdi, ama sanki Arius'un ruhu tarafından ele geçirilmiş gibi sarsılıyor ve Sorin'e uzanıyordu.

Juliette onun bileklerini yakalayarak yanlarından yere sabitledi ve Sorin kolunu onun dudaklarına götürdü. Dişleri vahşice battı ve birkaç kez yutkunarak onun yaşam gücünü ağzına ve boğazına çekti.

"Sakin ol Aşkım," diye mırıldandı, çünkü lanet olsun. Nuri'nin ondan içki içmesi rahatsız edici olmuştu, ama bu konuda biraz nazık davranmıştı. Scarlett tıpkı Nuri'nin söylediği gibiydi. Vahşiydi ve sanki kanı doyamadığı bir uyuşturucuymuş gibi ondan içiyordu. Dişleri

Adamın teninin daha da derinliklerine battı ama içtikçe uzuvları gevşemeye başladı.

"Scarlett," dedi kısık sesle, kız kolundan uzun bir nefes daha aldığıında. Gözleri onunkilerle buluştu ve parlıyorlardı, parlak ve gümüş renginde. Gölgeler aralarında dönüyor ve teninden sızmaya başlıyor, gövdesi, kolları boyunca kıvrılıyor ve ona doğru yol alıyordu. Sanki kendi parmakları onu okşuyormuş gibi derisi boyunca süzöldüler, boğazına gevşekçe dolandılar, yanağını, alnını süpürdüler.

Nuri birkaç dakika sonra, "Bu kadar yeter Scarlett," dedi ve kolunu geri çekmesi için Sorin'e başıyla işaret etti, ama gölgeler ona yapışmış, kolunu ağzında tutuyorlardı. "Scarlett!" Nuri tersledi, ama Scarlett içtikçe daha da güçleniyordu.

"Bırak gitsin," dedi Sorin, uzun bir nefes daha çekerken yüzünü buruşturarak. "Sorin, durması lazım," dedi Nuri. "Bir şey kalmayana kadar içmeye devam edecek. hiçbir şey kalmadı."

"Anlıyorum. Bırak gitsin," diye tekrarladı.

Juliette ve Nuri birbirlerine baktılar, sonra ikisi birden onu bıraktılar ve Scarlett parmaklarını Sorin'in koluna geçirerek ileri atıldı. Sorin boştağı kolunu onun beline doladı ve onu kendine doğru çekerek göğsüne bastırdı. Eli gevşekçe boğazına yerleşene kadar kolunu yukarı kaydırđı ve elinin karşısında yutkunduğunu hissetti.

"Aşkım, dur," diye fısıldadı kulağına. Ve alevlerini onun gölgelerine karışması için gönderdi. Adam kendi büyüünün onunkiyle karıştığını hissederek inledi ama kadın inlemedi. Adamın etine karşı inledi, başı adamın omzuna yaslandı ve köpek dişleri adamın kolunu kendisiyle birlikte sürükledi. Adam elini boğazından çenesini kavrayana kadar kaydırđı. "Dur," diye tekrar fısıldadı, onu serbest bırakması için çenesi üzerindeki baskıyı artırdı.

Gölgelele Hazel'ın eline yapıştı ama Hazel onlara daha fazla alev göndererek zevkle titrediklerini hissetti, Hazel onunkini oyalarken büyüleri birbirine karışmaya devam ediyordu. Bu his karşısında nefesi kesildi, sonunda kolunu bıraktı ve Hazel anında onun yanında, kolundaki kesiğı iyileştirmeye başladı.

Scarlett, "Daha fazla," diye mırıldandı, sesi soluk soluğaydı ve damarlarında başka türlü bir ateşini tutuşturuyordu. Ve onun tam olarak ne için daha fazla yalvardığını bilmiyordu.

"Hayır, Scarlett," diye cevap verdi, eli kızın çenesinden boğazına doğru kaydı ve kız kucağıında dönmeye çalışırken onu kendisine doğru tuttu.

"Daha fazla," diye tısladı yine, gölgeleri boynuna dolanan elin üzerinde birleşiyordu.

Beline doladığı kolu sıkılaşıarak onu kendisine daha sıkı çekti. Sonra alevleri gölgelerinin etrafına aynı sıkılıkla sardı. Açık bir coşkuyla inledi, tüm vücudu ona doğru gevşedi, mücadelesi sona erdi. Tırnakları adamın kollarını duyuşsal bir şekilde tırmaladı ve tanrılar, onun dokunuşunu tekrar hissetmek...

İçinden geçen arzuyu bastırmak için derin bir nefes aldı. Bir çeşit kafayı bulmuştu. Aklı başında değildi. Mikale ve Alaric'in ellerinde nelere katlandığını bilmiyordu. Yakın zamanda böyle bir şeye hazır olup olmayacağını da bilmiyordu.

Ve orada başka insanlar da vardı, bu yüzden sihirleri birlikte dönerken onu yerde becermek muhtemelen şu anda en iyi seçim olmazdı.

Scarlett'in elleri kalçalarına inip parmakları yavaşça yukarı çıkınca, "Yeter Scarlett," diye bağırdı. "Dinlenmen gerek ve konuşmamız gereken şeyler var."

"Hayır," diye nefes aldı, başını salladı, kışını ona doğru geri itti, sertliğine karşı gıcırdadı.

"Scarlett."

"Lütfen Sorin," diye yalvardı, arkasına uzandı ve bir elini boynunun arkasına dolayarak onu kendine doğru çekmeye çalıştı. "Lütfen. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Başını tekrar salladı, ayağa kalktı ve onu da yanında getirdi. "Hayır, Aşkım. Şimdi olmaz." Kızın sırtını kendisine dönük tuttu, ağzını etine yaklaştırırsa dişlerini tekrar geçireceğini biliyordu.

"Sorin!" Adını yarı öfke yarı yalvarışla söyledi.

Scarlett yeniden kollarında çırpınmaya başlayınca Hazel öne çıktı, gölgeleri yüzünü tırmalıyordu. "Onu uyutabilirim."

"Hayır!" Scarlett çığlık attı, bütün vücudu kilitlendi. "Hayır! Lütfen yapma, Sorin! Lütfen yapma!"

"Scarlett, özür dilerim," diye homurdandı. "Tanrım, çok üzgünüm."

Gittiği zamanki gibi olmayacak.

Onu tanıyamadı. Onu Kardeşlik'te gördüğünden beri tanıyamamıştı. Dışarı çıkmak için savaşırken neredeyse hiç konuşmamıştı. Sonra zincirleri çıkarılmadığı için öfkeden patlamıştı. Keder ve panik onu dibe çekmişti ve şimdi de bu.

Kollarındaki bu vahşi, yabani şey.

Yüzünden düşen gözyaşları hâlâ boğazını kavrayan adamın eline damlıyor, gölgeleri adamı pençeleyip etini parçalıyordu. Kanının taze kokusu onu daha da çılgına çevirdi.

Scarlett!

"Daha fazlasına ihtiyacım var," diye feryat etti. "Sorin, lütfen!"

O cevap veremeden Hazel'ın eli yanağına indi. Bir Şifacının birini uyutması normalde olduğundan daha uzun sürdü. Yüce Cadı'nın dişlerini sıkarak Scarlett'in gücüne ve kuvvetine karşı savaşmasını izledi, ama sonunda onun kollarında gevşedi. Boğazındaki eli bıraktı, kolu dizlerinin arkasına dolandı ve böylece onu göğsüne bastırabildi.

"Onu bir yerde uyut," dedi Hazel sertçe, Cassius'un yanına dönerek. "Uyandığında daha sakin olacak. Kontrollü olacak."

"Emin misin? Yani kontrol onda olacak," diye açıkladı, çünkü şu anda onunla yalnız kalmak için her şeyi yapardı.

Hazel başını salladı. "Gece Çocukları'nı açlıktan ölerken gördün," diye cevap verdi. "O artık öyle olmayacak."

Sorin Nuri ve Juliette'e bakarak başını salladı. Kahin ona doğru bir adım attı ve tereddüt eder gibi göründü. "I..." Durdu, belli ki bir şey söyleyip söylememeyi tartışıyordu. "Onu sevdiğinizi biliyorum Ateş Prensi ama onu her şeyden koruyamazsınız" demeden önce boğazını temizledi. O bir şey söyleyemeden elini kaldırdı. "Onu hissettiklerinden koruyamazsın, Sorin."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," diye karşılık verdi, bakışlarını kızdan ayırmadan.

Dudakları hüznü bir gülümsemeyle eğildi. "Sen de dinlenmelisin. İkiniz de olacaklar için tamamen dinlenmiş olmalısınız."

Sorin hiçbir şey söylemedi. Sadece döndü ve odadan çıktı. Bu koridorları biliyordu. Neredeyse yirmi yıldır buraya gelmemiş olsa bile gözleri kapalı bir şekilde yolunu bulabilirdi. Birkaç dakika içinde bir dizi merdiveni tırmanıp kısa bir koridorda yürüdü ve kraliçenin odasının kapısını omzuyla iterek açtı. Eliné'nin burada yaşadığı zamandan beri hiçbir şeyin değişmediğini fark etmeyi reddederek alanı geçti.

Doğruca yatak odasına gitti, ağır yorganı geriye çekti ve Scarlett'i çarşaf ve battaniyelerin arasına yatırdı. Sonra karşıya geçti.

Odadaki bir koltuğu yatağa bakacak şekilde çevirdi, böylece uyurken onu izleyebilecekti.

Çünkü Kahin'in neden bahsettiğini bilmediğini söylemesine rağmen, biliyordu. Artık Scarlett onunla birlikte olduğuna, Cassius'la ilgili her şey yoluna girmiş görüldüğüne ve Scarlett'in iyi olacağı anlaşıldığına göre, onu bulduğu için duyduğu rahatlama değişiyordu. Karısı için duyduğu panik ve dehşetin gölgesinde kalan sıcak ve asidik bir şeye dönüşüyordu.

Aralarındaki lanet bağı engellemiştir. Ondan bir şeyler saklamıştır. Büyük şeyleri. Tam da böyle bir şey yapmamaları konusunda uzun uzun konuştuktan sonra. Eliné'nin yaptığı gibi ondan bir şey saklamayacağına söz vermiştir. O da aynı sözü vermiştir. Birbirlerine söz vermişlerdi.

Gittiği zamanki gibi olmayacak.

Ama değildi. Pek çok açıdan aynı değildi. Henüz keşfetmediği başka şeyler de olduğundan emindi.

Ama aynı zamanda tamamen aynıydı.

Hâlâ sırları vardı.

Başkalarını hâlâ dışarıda

tutuyordu. Onu hala

dışarıda tutuyordu.

Gittiği zamanki gibi olmayacak.

Onu uyurken izlerken kelimeler kafasında tekrarlanıyordu. Kapatamadığı bir alamet.

Gittiği zamanki gibi olmayacak.

Ama değildi.

Ama onlar da bir zamanlar oldukları gibi değillerdi.

BÖLÜM 20

OceanofPDF.com

TALWYN

A Zrael onun yanındaki sandalyeye yığılmıştı. Tüm çabalarına rağmen bitkin ve tamamen tükenmiş görünüyordu. Son çocuk grubunu Ölümün Gölgesi'yle birlikte buraya getirmişti ve neredeyse çökmüştü. Yere yığılmamasının tek nedeni Briar'ın burada olması ve onu yakalayarak şu anda oturduğu sandalyeye oturmasına yardım etmesiydi. Büyü rezervleri açıkça tamamen tükenmişti.

Ashtine onun Kara Salonlar'a döneceği haberini göndermişti ve Talwyn, Scarlett'in Fiera Sarayı'nın kendi *evi olduğunu* bu kadar ısrarla iddia etmesine rağmen neden buraya geldiklerini öğrenmek istiyordu. Prensesi Briar'la birlikte burada bulana kadar çocuklardan haberi olmamıştı.

On bir yolculuk.

Hepsini buraya getirmek için Windonelle'den on bir kez gidip gelmişti. Bu kadar çok kişiyle bu kadar çabuk seyahat etmek... Ayakta zor durmasına şaşmamalı.

"Scarlett nerede?" Talwyn sordu.

Briar, Ashtine ile yaptığı sessiz sohbetten başını kaldırıp baktı. "Kraliçe Sorin ve Yüce Cadı'yla birlikte, ölümcül şekilde yaralanan bir arkadaşıyla ilgileniyor."

Talwyn, "Buraya gelip neler olup bittiğini açıklaması gerekiyor," diye karşılık verdi. "Bütün bu çocuklar neden burada? O tutsakken olan biten her şeyin tam bir raporuna ihtiyacım var."

"Eminim İkinciniz bunu size verebilir," dedi Briar, Azrael'e bir bakış atarak kayıtsızca. "O da oradaydı."

"Demek istediğim bu değil ve bunu sen de biliyorsun," dedi Talwyn. "Scarlett neye katlandı? Ne öğrendi? Onu kim esir tuttu? Neden? Hâlâ yaşıyorlar mı? Onlar endişelenmemiz gereken bir tehdit mi? Tüm bunların ele alınması gerekiyor."

"Öyle de olacak," diye cevap verdi Briar, buz mavisi gözleri buz parçaları gibi sertleşerek. "Ama şu anda kocası onunla ilgileniyor. Hazır olduğunda, eminim sizinle buluşup bu konuları tartışmaya çok istekli olacaktır."

Talwyn dilini şaklattı. "Evet, eminim öyle olacaktır," diye kestirip attı.

"Onu kaçırانlar hâlâ yaşıyor," dedi Ashtine, bakışları önlerindeki odaya sabitlenmiş, başı hafifçe yana eğilmiş bir halde.

"Bunu sana rüzgârlar mı söyledi?" Talwyn sordu.

Ashtine ona kısa bir bakış attıktan sonra, "Hayır, Prens Briar paylaştı," dedi. "Peki *Prens Briar* seninle paylaşmadığı başka ne paylaştı? benimle?" diye bağırdı.

Ashtine'in yüz hatları biraz sertleşti, belli ki birkaç hafta önceki tartışmalarından dolayı hâlâ üzgündü. Talwyn o zamandan beri prensesi sadece birkaç kez ve sadece çağrıldığında görmüştü. Ziyaretleri kısa ve özdü. Talwyn onun şimdiye kadar bu konuyu geride bırakmış olacağını düşünmüştü. Ama dürüst olmak gerekirse, Ashtine ona hiç bu kadar kızgın olmamıştı. Ashtine'in bu duyguları daha ne kadar taşıyacağını ya da eninde sonunda meseleleri tekrar tartışmalarını isteyip istemeyeceğini bilmiyordu.

Ama kesinlikle tekrar görüşülmeleri gerekiyordu. Yıllardır mükemmelleştirdikleri planlarından cidden vazgeçemezdi. Onlarca yıl. Talwyn bunu kabul edemezdi.

"Ne öğrenmek istiyorsunuz?" Ashtine sordu. "Her şeyi," diye homurdandı Talwyn.

"Rüzgârlar artık benimle konuşmuyor Majesteleri. Size açıklayacak hiçbir şeyim yok," diye cevap verdi, ses tonunda herhangi bir duygu yoktu. Briar buna Ashtine'den daha çok üzölmüş görünüyordu. Prens'in çenesi kenetlenmiş, omuzları gergin ve kaskatı kesilmiş, parmakları iki yanında kıvrılmıştı.

"Rüzgârlar artık seninle konuşmuyor da ne demek?" Azrail oturduğu yerden sordu. Gözleri kapalıydı, başı sandalyeye yaslanmıştı ve sanki hâlâ nefesini tam olarak alamıyormuş gibi hızlı ve sık nefes alıp veriyordu.

"Kraliçe Talwyn bunu zaten biliyor, Prens," diye yanıtladı Ashtine. "Bilmenizi istediği şeyi size söyleyebilir."

Azrail'in gözleri yavaşça açıldı, toprak rengi kahverengi irisler ona yerleşti. "Ben yokken ne haltlar oldu?"

"Benimle sizden aşağıdaymışım gibi konuşmayın Prens Luan," diye cevap verdi Talwyn.

"Alfa'ya kız kardeşinin döndüğünü söyledin mi?" Ashtine gümüşü tonuyla sordu ama Talwyn ona cevap vermeye fırsat bulamadan Briar'a döndü. "Rayner neden bir çocuğun elini tutuyor?"

Talwyn onun bakışlarını takip etti ve Kül Binicisi'nin gerçekten de küçük bir kızın elini kendi elinin içinde tuttuğunu gördü. Kızın her adımda zıplayan altın rengi bukleleri vardı ve Talwyn içinde bulundukları büyük salonda ilerlerken onun yanında neşeyle sohbet ediyordu. Masalar kurulmuştu ve masaları doldurmak için sürekli yiyecek getiriliyordu. Çocuklar sanki aylardır doğru dürüst yemek yememişler gibi yemek yiyorlardı. Eliza ve Neve, bazı büyük çocuklarla birlikte, daha küçük olanları banyo odalarına yönlendiriyorlardı ve onlar da geldikleri zaman üzerlerine tam oturmayan giysiler yerine üzerlerine oturan yeni giysilerle çıkıyorlardı. Kahkahalar ve gevezelikler, heyecanlı ciyaklamalar ve koşup oynadıkça ve keşfettikçe koşan ayakların bitmek bilmeyen pıtırtilarıyla birlikte havayı dolduruyordu. Yiyecek ve uygun kıyafet eksikliğine rağmen, belli ki onlara iyi bakılıyordu. Çok azı yoksulluğa eşlik eden perişan ve bıkkın bakışlara sahipti.

Ancak Talwyn'i en çok etkileyen şey bu değildi. Hayır, onu en çok etkileyen şey çocuklara eşlik eden farklı kokulardı. Aralarında o kadar çok koku vardı ki, her birinin nereden geldiğini kestiremiyordu. Şekil değiştiren kanı. Cadı kanı. Gece Çocukları. Hatta Fae. Hepsinin damarlarında öyle ya da böyle bir çeşit büyü kanı dolaşıyordu.

Briar Ashtine'e, "Bilmiyorum," diyordu. "Sadece onu son birkaç haftadan tanıdığını varsayabilirim."

"Gözlerinden dumanlar çıkan ve küllerin arasında kaybolabilen bir erkekten korkması beklenirdi," diye yorumladı Talwyn, küçük kız gevezeliğe devam edip ona bir tür hikâye anlatırken. Kül Binicisi'nin normalde soğukkanlı olan yüz hatlarının köşesinde hafif bir gülümseme belirdi.

"Çocuklar olayları yetişkinlerden çok daha basit görme eğilimindedir," diye yanıtladı Ashtine. "Yaşlandıkça bu netliği kaybetmemiz ne yazık."

Sawyer Briar'ın yanında belirdi ve kardeşinin kulağına doğru eğilerek konuştu. Briar bir kez başını sallamadan önce gözlerini hafifçe araladı. Ashtine'e dönerek, "Sorin burada işlerin nasıl ilerlediğine dair bilgi almak için beni çağırdı. Ayrılmadan önce bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Ashtine. "Sana ihtiyacım olursa bir not gönderirim."

Briar dönüp salondan çıkmadan önce dudaklarında sert bir çizgi oluşturarak bir kez başını salladı ama Sawyer Rüzgâr Prensesi'nin yanında oyalandı. Talwyn tam bir şeye ihtiyacı olup olmadığını soracaktı ki arkalarından Azrael'in sesi geldi.

"Nasima nerede, Ashtine?"

Talwyn'in bakışları soru üzerine tekrar Rüzgâr Prensesi'ne kaydı. Gerçekten de gümüş şahin Ashtine'in omzundaki her zamanki yerinde değildi. Bunu nasıl gözden kaçırmıştı? Nasima'yı en son ne zaman yanında görmüştü? Tartıştıkları o gün olamazdı, değil mi?

Ashtine'in dudakları bir an için büzüldükten sonra sıkıca, "Rüzgârların artık benimle konuşmadığını zaten belirtmiştim," dedi.

"Bu ne *anlama geliyor*?" Talwyn sordu.

Ashtine o gün ilk kez Talwyn'le tam olarak yüzleşmek için döndü. Etrafında rüzgarlar dönüyordu ve bazı çocuklar korku çığlıkları atıyor, iri gözlerini Fae Prensesi'ne çeviriyorlardı. Gök mavisini gözleri sert ve affetmezdi. Karşısında duran dişi Azrael'in ayağa fırlayıp Talwyn'in yanına sendeleyerek gelmesine neden oldu, bir eli belindeki kılıca gitti.

"Bunun anlamı ne Ashtine?" diye bağırdı.

Ama gözleri Talwyn'in üzerinde sabitlenmişti. "Beni seçim yapmaya zorladın," diye fısıldadı korkunç bir sakinlikle. "Sana söyledim. Rüzgârların orada yatanlara cevap vereceği konusunda seni uyarmıştım. Sana farklı bir yolda yürümen için yalvardım ama sen dönmedin. Beni seçim yapmaya zorladınız ve ben de sizi seçtim Majesteleri. Ama bu seçimin fedakârlığı çok çetin oldu."

"Senden seçim yapmanı istemedim," diye hırladı Talwyn.

"Haklısın," diye yanıtladı Ashtine, rüzgârları etrafında daha hızlı dönerken. "Seni kendi özgür irademle seçtim. Bu senin için anlaşılması zor bir kavram."

"Beni seçmek zorundasın," diye karşılık verdi Talwyn.

"Seni herhangi bir görev ya da Saray yeminim nedeniyle seçmedim Talwyn. Böyle bir kararı buna dayandırabilseydim seçim çok daha kolay olurdu."

"Burası bu konuşmanın yeri değil. Salonlarımızda değiliz ve her yerde bizi dinleyen kulaklar var," dedi Azrael, gerçekten de onları dikkatle izleyen Eliza ve Rayner'a işaret edercesine bakarak.

"Size bir yere kadar eşlik edebilir miyim, Prenses Ashtine?" Sawyer onun yanına giderek sordu.

"Evet, lütfen," diye cevap verdi, bir elini adamın dirseğinin kıvrımına yerleştirerek. Adam onu götürmeye başladığında omzunun üzerinden geriye baktı. "Stellan'a haber verseniz iyi olur Majesteleri. Şu anda daha fazla gergin ilişkiye ihtiyacınız yok."

Talwyn bu küçümsemeye sinirlendi, sırtı dikleşti ve dişlerini sıkarak bir cevap vermek için ısırdı.

"*Bununla* ne demek istedi?" Azrail sustu.

"Stellan, Sorin'in arkasından iş çevirip Arianna'yı bu göreve götürmesine çok üzüldü. Onu ziyarete gittim ve işler kızıştı," diye yanıtladı Talwyn. Azrael'e yandan uzun bir bakış attı. "Dinlenmelisin. Sonra ben sana her şeyi anlatırım, sen de aynısını yaparsın."

"Bu şimdi tartışılması gereken bir konu gibi görünüyor, Talwyn. Özel bir yere gidelim," diye cevap verdi.

"Dinlenmeye ihtiyacın var."

Azrail çenesini ovuşturdu, tamamen bitkin görünüyordu. "İstiyorum ama önce sana söylemem gereken bir şey var."

Talwyn sıkıca başını sallayıp elini uzatmadan önce bir dişini emdi. Onları Beyaz Salon'daki odalarına götürdü ve Azrael hemen kanepeye yığıldı.

"Ne oldu?" Talwyn sordu.

"Bir şey olmayabilir, ama..." Başını arkaya yatırdı ve gözlerini kapattı.

"Tükür onu, Az."

"Sınırdaki Gece Çocuğu katliamının arasında başka bir koku olduğundan bahsettiğimi hatırlıyor musun?"

Kaşları çatıldı. "Kim olduğunu öğrendin mi?"

"Tam olarak değil. Ama Kraliçe Scarlett'i kaçıranlarla birlikte çalışıyor gibi görünüyor."

"Onu gördün mü?"

"Kukuletalıydı ve kokusu hala çok sessizdi. Özellikle ölümlü topraklarda neredeyse tespit edilemez, ama kesinlikle bir Fae ve

kesinlikle Dünya Mahkemesi'nden," diye yanıtladı Azrael, gözleri onunkilerle buluşmak için açılarak. "Yine de konuştu. Sesi... tanıdık."

"Onu tanıdığını mı düşünüyorsun?" diye sordu, kıpırdamadan. Eğer Mahkemelerinde gerçekten de bir hain varsa, her şeyden önce bununla ilgilenilmesi gerekiyordu ve şu anda ilgilenmesi gereken çok fazla şey vardı. Bunun o listenin en başına taşınması ideal değildi, ama hain bir Fae çok fazla sorun olmamalıydı. Sadece onu dışarı çekmeleri gerekecekti.

"Talwyn, o..." Azrail bir elini yüzünde gezdirdi, sonra derin bir nefes verdi. "Sesi tıpkı Ordos'un sesine benziyordu."

Talwyn ondan geriye doğru sıçradı, neredeyse ayaklarının dibindeki halıya takılıyordu. "Bu mümkün değil."

"Biliyorum," dedi Azrael, kendini ayağa kalkmaya zorlayarak ve hafifçe sallanarak. "Ama Silas'a yemin ederim Talwyn, sesi tıpkı onun gibiydi... ve benim kim olduğumu biliyor gibiydi."

"Bunun başka bir açıklaması var," dedi Talwyn. "Tarek öldü. On yılı aşkın bir süredir ölü. Ölümlüler diyarında saklanıp da bana başka türlü düşünmemi bırakmazdı."

"Anlıyorum Talwyn," dedi Azrael iç çekerek. "Bunun ne kadar olasılık dışı görüldüğünü anlıyorum. Rezervlerim yeniden dolduktan sonra bunu araştırabiliriz. Ben uyurken bunu başka birinden duymanı istemedim."

"Scarlett son birkaç haftadır onun yanındaysa, eminim bize kim olduğunu söyleyebilir," diye cevap verdi Talwyn, onun yatağına doğru ilerleyişini izlerken.

"Haklı olduğuna eminim." Neredeyse yatağın üzerine düşecekti.

"Talwyn." "Ne?" diye tersledi.

"Ben uyanana kadar küstahça bir şey yapmayın."

Bir karşılık vermek için döndü ama onu çoktan uyumuş, derin derin nefes alıp verirken buldu. Derin kuyuları tamamen tükenmişken rezervlerini tamamen doldurması en az bir gün alacaktı. Belki daha da uzun.

Yanılıyor olmalıydı. Tarek'in hayatta olması ve ölümlülerin krallığında yaşıyor olması mümkün değildi. Windonelle'de. Baylorin'de. Scarlett'in bunca yıldır saklandığı yerde. Eliné'nin saklandığı yer. Böyle gülünç bir fikri aklından bile geçiremezdi, çünkü eğer bu doğruysa...

Eğer bu doğruysa, ona pek çok açıdan ihanet etmişti. Sarayına ihanet etmiş olurdu. Kraliçesine ihanet etmiş olurdu. İkiz alev bağlarına ihanet etmiş olacaktı. *Ona* ihanet etmiş olacaktı.

Onun planlarını biliyordu. Avonleya'dan ne kadar derinden intikam almak istediğini biliyordu ve o da aynısını istiyordu. Hatta bazı zamanlar onun intikam dürtüsünün kendininkinden daha büyük olduğunu hissetmişti ama bunun nedenini hiç düşünmemişti. Her zaman, Avonleya'nın ona bu kadar sadık olduğu ve onu bu kadar çok sevdiği için onun istediğini istediğini varsaymıştı. Onun hakkında böyle hissetmişti.

Azrael ona küstahça bir şey yapmamasını söylemişti ama şu anda Scarlett'e sorabileceği bir şey de yoktu. Sorin kuşkusuz şu anda onu karısının yanına yaklaştırmazdı ve Saray da kuşkusuz onun yanına yaklaşmasına izin vermezdi. Ama burada kışının üstüne oturup Azrail'in uyanmasını bekleyemezdi.

Uyandığında okuması için kısa bir not bıraktıktan sonra Kara Salon'a geri döndü. Büyük salon ayrıldığı zamanki kadar kaotikti. Odayı tarayan gözleri Arianna'ya takıldı. Geri döndüklerinden beri Beta'yı görmemişti ve Talwyn hemen Şekil Değiştiren'e doğru ilerlemeye başladı.

"Leydi Arianna," diye sertçe selamladı onun yanına ulaştığında.

"Kraliçe Talwyn," diye yanıtladı Arianna boğucu ses tonuyla. "Prensinizle birlikte olacağınızı sanıyordum."

"O benim prensim değil," diye karşılık verdi Talwyn.

Arianna omuz silkerek, "O kesinlikle başka kimsenin değil," dedi. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Sana eve kadar eşlik etmek için buradayım. Kardeşin döndüğünü görmekten memnun olacaktır," diye cevap verdi Talwyn, Azrael'in uyanmasını beklerken en azından ilişkilerinden birini düzeltebileceğini düşünerek. Arianna'yı Siofra'ya geri getirmenin onu Alfa'nın gözüne tekrar sokacağından emindi.

Arianna onu bir aşağı bir yukarı süzdü, dolgun dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Eminim Prens Sorin müsait olduğunda bana eve kadar eşlik edecektir."

"Belli ki şu anda başka bir işle meşgul."

"Ve uzakta geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyorum," diye cevap verdi Arianna soğukkanlılıkla. "Siofra'ya bu kadar çabuk dönmek istemiyorum. Yine de gidip Jamahl'ı benim için getirmek istersen, buna itiraz etmem."

"Hanımefendi, geri dönmenizin en iyisi olacağını düşünüyorum. Alfa gittiğiniz için çok mutsuz-"

"Eminim öyledir," diye araya girdi Arianna, zeytin rengi gözleri bir ton koyulaşarak. "Kendisi maceralara atılırken beni orada tutmayı tercih ediyor. O

Majesteleri, benim de bu konularda en az onun kadar tecrübeli olduğumu unutuyor."

"Seni kırmak istememiştim, Arianna," dedi Talwyn, ses tonundan hayal kırıklığını gizlemeye çalışarak ama başaramayarak.

"O zaman bunu yapmamak için daha fazla çaba gösterin," diye sertçe cevap verdi Beta.

"Ona döndüğünü söylemeliyim, Arianna," dedi Talwyn. "Seninle ve nerede olduğunla ilgili öğrendiğim her haberden onu haberdar edeceğime dair ona söz verdim."

"O zaman ona bir not gönder," diye cevap verdi ve dönüp ondan uzaklaşmaya başladı.

"Bekle," diye sordu Talwyn ve Beta durakladı, omzunun üzerinden baktı, Talwyn'in devam etmesini beklerken boncuklu örgüleri şingirdiyordu. Talwyn içini çekti. "Scarlett'i kaçıranın kim olduğunu gördün mü? Onu tanıyor musun?"

"Geri getirildiğinde yanımdaydım ve nerede tutulduğunu anlamak için önceden gönderildim. Yakalanmasına karışan birkaç kişi vardı," diye yanıtladı Arianna.

"Peki onlardan herhangi birini tanıyor musun? İsimlerini duydunuz mu?" "Bence bu soruları Prens Sorin'e sormalısınız."

"Yine de size soruyorum," dedi Talwyn.

"Sorin'in en çok ilgilendiği üç kişi vardı. Bunlardan biri onu aldığımız Kara Sendika'nın Suikastçı Lordu'ydu," diye yanıtladı Arianna, Talwyn'den gelen açık emir ve itaat talebi karşısında dudakları gerildi.

"İsimlerini duydun mu?" Talwyn tekrarladı.

"Alaric, Mikale ve Lord Tyndell," diye kısaca cevap verdi.

"Başka kimse yok mu?"

"Hayır."

Talwyn başını salladı.

"Başka bir şey var mı, Majesteleri?"

Sözlerinde Talwyn'in Beta'yı resmen kızdırdığını anlamasına yetecek kadar zehir vardı ve bu muhteşem bir şeydi. Stellan'a kız kardeşinin ölümlü topraklardan döndüğünü ama eve gelmeyi reddettiğini söylemek zorunda kalacağı gibi, kız kardeşini kızdırdığı için onun gazabına da uğrayacaktı.

"Siz yokken Stellan ile akşam yemeği yedim. Birkaç konu hakkında konuştuk ve bazı konularda senin görüşlerini almak istiyorum."

Çünkü siktir et. Bu ateşi çoktan yakmıştı. Alevleri körükleyebilirdi. Arianna'nın kaşları kalktı. "Kardeşim aradığınız bilgiyi size vermedi mi?" Talwyn dilini yanağına bastırdı. "Tam olarak değil."

"Ya yaptı ya da yapmadı. Stellan hiçbir şeyi kısmen yapmaz," diye karşı çıktı Arianna.

"Avonleya ile ilgiliydi."

Bunun üzerine kaşları daha da yukarı kalktı. "Ne olmuş yani?"

"Eğer onları çevreleyen koruyucuları kaldırma olasılığı varsa, sence böyle bir şey onlara hediye edilmeli mi?" Talwyn sordu.

Arianna, "Bunu bir hediye olarak kabul edip etmeyeceklerini öğrenmen gerektiğini düşünürdüm," diye cevap verdi.

"Neden bir kez daha özgürce hareket edebilmek istemesinler ki?" Talwyn karşı çıktı.

Arianna kayıtsızca omuz silkti. "Koğuşların yerleştirilmesinin bir nedeni var. O neden ortadan kalkana kadar, koğuşların olduğu gibi kalmasını isteyeceklerini tahmin ediyorum."

"Koğuşlar onları denizin ötesinde tecrit altında tutmak için yerleştirildi."

"Öyle m i y d i l e r ?" Arianna kaşlarını kaldırarak sordu, dudakları Bilerek. "Bu konuşmaya Kraliçe Scarlett ve Prens Sorin ile devam etmenizi öneririm... Tabii ki kardeşime rapor verdikten sonra."

Bu veda sözleriyle birlikte döndü ve salondan çıktı. Talwyn içinden gelen ateşle ters yönde ilerledi ve Sorin ile Scarlett'in saklandığından emin olduğu, kraliçenin özel kanadına giden gizli bir geçide yöneldi. Çocukluğunun büyük bir kısmını burada geçirmişti. Bu bilgi, bu salonların Beyaz Salonlar'la aynı olduğu gerçeğiyle birlikte, buranın tüm sırlarını bildiği anlamına geliyordu.

Ne yazık ki, Sorin de öyle.

Odalara gitmek için merdivene adımını attığı anda Eliza belirdi.

"Rahatsız edilmemeliler Majesteleri," dedi karanlık bir gülümsemeyle.

"Yürüyün General," dedi Talwyn alaycı bir ifadeyle.

Eliza, "Emirlerim, seçkin birkaç kişi dışında hiç kimsenin şimdilik bu noktadan öteye geçmesine izin verilmediğini bildiren prensimden geliyor," dedi.

Ve Talwyn bunun faydasız olduğunu biliyordu. Bunu zorlamaya devam ederse, Eliza Cyrus'u, Rayner'ı ve hatta Briar'ı bile çağıracaktı. Artık ona cevap vermiyorlardı. Artık onlara bir bok yapmalarını emredecek gücü yoktu.

"Onlarla ne zaman konuşabilirim?" Talwyn homurdandı.

"Kraliçe dinleniyor ve iyileşiyor. İyileştiğinde Sorin'e görüşmek istediğinizi bildireceğim," dedi Eliza umursamaz bir tavırla.

"Gördüğünüz gibi."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 21

OceanofPDF.com

ScARLETT

T Bu gece ay yoktu.

Sadece yıldızlar ve karanlık vardı.

Siyah gökyüzüne bakarken nerede olduğunu bilmiyordu.

Kara Salonlar'da değildi. Ateş Mahkemesi'nde değildi. Baylorin'de değildi. Bir ormanda değildi.

Umurunda olmadığını fark etti.

Bu yerde, hissetmiyordu. Cassius'un yaşayıp yaşamayacağını bilmemenin ezici kederini hissetmiyordu. Bedelini tam olarak anlamadan ikiz alev bağıni engellediği için suçluluk duymuyordu. Mahkemelerin ve krallıkların ona bağlı olmasının baskısını hissetmiyordu. Onu deliliğe sürükleyen o doymak bilmez arzuyu hissetmiyordu. Acıyı, korkuyu, ıstırabı hissetmedi.

Ellerini karnının üzerine koyarak parmaklarını birbirine geçirdi. Bir çeşit çimenlikte yatıyordu. Sirtının altı yumuşaktı. Burada kış olsa bile, mevsimin soğuğu ona dokunmuyor, kemiklerine işlemiyordu.

Gölgeleri derisinin altından yükselirken ürperdi ve onları tekrar hissettiğinde derin bir nefes aldı. Bir kez daha onunla birlikte oldukları için aynı derecede neşeli görünüyorlardı. Kolları, bacakları boyunca dönüyorlardı. Saçlarının arasından süzülüp yüzünü okşadılar. Selamlamak için bir elini kaldırdı, parmaklarını onların arasında gezdirdi ve dokunuşuyla dans ettiklerini hissetti.

Ve bir kartalın çığlığı kulaklarına ulaştığında, kimin geldiğini anlamak için etrafına bakmasına gerek kalmadı. Oturup kalkmaya bile zahmet etmedi. Gözleri yıldızlara geri döndü.

"Tekrar hoş geldiniz, Karanlığın Leydisi," dedi gümüş saçlı güzel adam, onun yanına çökerek. Bir bacağını büktü, kolunu bacağının üzerine koydu,

ve bir an sonra Altaria onun koluna tünemek için aşağı süzüldü.

"Temural tarafından kutsanmışsın," dedi.

Bir açıklama, soru değil.

"Öyle de denebilir," diye kabul etti.

"Başka ne denebilir ki?" diye sordu, Shirina'nın buraya girdiği anı hissederek, her neredeyse.

"Seni görmeyi özlediğim söylenebilir," diye cevap verdi. "Mark senin de mi bana ulaşmanı engelledi?" diye tahmin etti.

"O Mark pek çok şey yaptı," dedi. "Ama evet, bunların arasında seninle iletişim kurma yeteneğimi engelledi."

"Rüya mı görüyorum?"

"Evet."

"İstediğin zaman rüyalarım girebilirsin."

"Güç rezervlerim nispeten dolu olduğunda, evet."

Scarlett bir an dudaklarını sıkırdıktan sonra, "Sorularıma cevap vermeye hiç bu kadar istekli olmamıştın," dedi.

"Hiçbir zaman doğru olanları sormadınız."

Nefesinin altında sıkıntıyla tısladı ve adam kıkırdadı. Shirina görüldüğünde başını çevirdi, gümüş gözleri karanlıkta parlıyordu.

"Gözlerin onunkilere uyuyor," dedi, adama bakarak.

"Seninkiler de öyle."

"Gözlerim mavi."

"Güç rezervleriniz dolu olmadığında öyledir, ama en güçlü olduğunuzda gümüştürler."

Buna ne diyeceğini bilemediği için bir şey söylemedi.

"Eğer ben Karanlığın Leydisi isem, o zaman sen nesin?" demeden önce ikisi uzun süre sessizlik içinde oturdular.

"Bir Gece Lordu," dedi bir an bile tereddüt etmeden.

"Burada hep gece mi olur?"

"Hayır, ama başka yerlerin ışığa imrenmesi gibi biz de karanlığa imreniyoruz." "Neredeyiz biz?"

"Ev."

Scarlett onu göremediği için sadece başını salladı. Aralarına yine rahat bir sessizlik çöktü.

"İstediğin zaman bana gelebilmen ama benim seninle iletişim kurmamın hiçbir yolu olmaması oldukça adaletsiz görünüyor," diye düşündü parmakları

Shirina'nın paltosu onun yanına uzanmıştı.

"Bunu düzeltmeme izin verin," diye cevap verdi. Scarlett onun elini kaldırdığını görmek için tam zamanında başını çevirdi. Avucundan ancak gecenin kendisi olarak tanımlayabileceği bir şey sızıyordu. En koyu siyahtı ve her türlü ışığı içine çekiyor gibiydi. Onun gölgelerine hiç benzemiyordu ama yine de bir şekilde tıpatıp onlara benziyordu.

Geri çekildiğinde, avucunun ortasında bir taş parçası duruyordu. Ondan kanayan güç ne ise o kadar karanlıktı ve adam taşı ona uzattığında kendini oturur pozisyona itti.

"Ne oldu?"

"Bu gece taşı."

"Bununla ne yapmam gerekiyor?" diye sordu, şeyi elinde evirip çevirirken.

"Benimle konuşmak istersen bunu kullan," diyerek ellerinin üzerine yaslandı ve yüzünü tekrar gökyüzüne çevirdi.

"Ne? Sadece konuşmak mı?" diye alay etti.

Yıldız ışığında onun gülümsemesini bir şekilde seçebiliyordu. "Onun gibi bir şey."

"Cidden bana söylemeyecek misin? Bana sadece bir taş mı vereceksin?"

"Bir şey değil," diye cevap verdi.

Scarlett, "Aman Tanrım," diye mırıldandı.

O şeyi koyacak hiçbir yeri yoktu, hâlâ Alaric'in ona giydirdiği siyah elbisenin içindeydi. Ama yine de bu bir rüyaydı. Taşı buradan nasıl çıkaracaktı?

Adam sonunda, "Şu anda odak noktanız anahtarları bulmak olmalı," dedi.

Derin bir iç çekti. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Anahtarların her zaman eve gitmeye çalıştığını göreceksiniz."

Bu sözler üzerine gözleri tekrar onunkilere kaydı. "Ve sanırım benim de bir kilide ihtiyacım var?"

Kıkırdadı. "İnsan öyle sanıyor. Yoksa anahtar ne işe yarar?"

"Çok derin," diye kestirip attı.

Başka bir kuşun çığlığı karanlığın sessizliğini bozdu ve bir an sonra Amare ortaya çıktı, süzülerek Scarlett'in omzuna kondu. Scarlett onun tüylerini okşamak için uzandığında, adam, "Senin uyanmanı bekliyor," dedi.

"Ne zamandır uyuyorum?"

"Yeterince uzun."

Onun cevap vermemesi üzerine tekrar başını salladı. "Bir Kaynağa ihtiyacın var," dedi.

"Neyin kaynağı?"

"Güç rezervlerinizi yenilemek için bir Kaynak." "Yani içebileceğim bir Fae mi?"

"Hayır," diye yanıtladı başını sallayarak. "Gücünü bu şekilde yenilemek... Daha iyi yollar var."

"Güzel. Bu... hiç hoş değildi," dedi Scarlett, parmaklarının Sorin'in etine yapıştığını hatırlayınca dudaklarına geldi. Bakırımı sıvı boğazından aşağı kayıyor, tadı tıpkı onunki gibi geliyordu. Bal, karanfil ve gür duman.

"Sorun bunun çok eğlenceli olması," diye karşı çıktı adam bilerek. "Bu yüzden yasaklandı ve Gece Çocukları'nın Fae'lerden beslenmesi neden yasaklandı. Bu araştırmam gereken bir tarih. Şu anda sana her şeyi öğretecek vaktim yok."

Scarlett başını salladı, karanlıkta onu tam olarak göremediğine sevinmişti. Adam haklı olduğu için yanaklarının hafifçe kızardığından emindi. Sorin'in kanını içmek ona tarif edemeyeceği bir duygu veriyordu. Bu ateş, güç ve kuvvetti ve bundan aldığı haz daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu. Ama yaşadığı çılgınlık, kontrolünü tamamen kaybetmesi, tamamen delirmesi? Bu hiç de hoş bir şey değildi.

"Gölgeleriniz ve beyaz alevlerinizle pratik yapmalısınız. Vampirlerin başına gelenlerin tekrarlanmaması için sınırlarınızı öğrenin. Gücünüzün ne zaman azaldığını, ne zaman yenilemeniz gerektiğini anlamayı öğrenin. Kaynağınızı her zaman yakınıınızda tutun" dedi.

"Bir Kaynağı nasıl bulabilirim?"

"Sanırım zaten bir tanesine sahip olduğunuzu göreceksiniz." "Bu çok yardımcı oldu," diye alaycı bir şekilde cevap verdi.

"Böyle düşünmene sevindim," dedi sırtarak.

Kadın gözlerini devirdi. "Bir adın var mı?"

"İstiyorum."

"Paylaşmak ister misin?"

"Yakında, Karanlığın Leydisi."

"Bu belirsiz."

Adam tekrar kıkırdadı, ayağa kalktı ve ona yardım etmek için uzandı.

"Gece ve karanlık buluştuğunda, rüyalar ve yıldızlar çarpıştığında, küller gölgelerle birleştiğinde, beni beklerken bulacaksın ve dudaklarımdan dökülen ilk kelimeler benim adım olacak."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 22

OceanofPDF.com

ScARLETT

F Scarlett haftalardan beri ilk kez gölgelerin etrafında dolaşmasıyla uyandı. Henüz gözlerini açmamıştı, ama onları hissedebiliyordu; kollarını, yüzünü, ruhunu okşuyorlardı.

Ve onu hissedebiliyordu. Sabit bir varlık. Kendi varlığıyla iç içe geçen yakıcı bir öz.

Sorin.

Gözlerini zorla açtı. Son birkaç haftadır çektiği sıkıcı baş ağrısından eser yoktu. Nerede olduğunu bilmiyordu ama umurunda da değildi çünkü o buradaydı. Onu hissedebiliyordu. Ve bu, Lord Tyndell'in onu kendisi için geldiğine inandırmaya çalıştığı onca zamandan farklıydı. Bunun bir rüya olmadığını biliyordu. Gerçekliği en ufak bir şekilde sorgulamıyordu.

Scarlett kendini iterek oturur pozisyona geldi ve gözleri ona takılınca olduğu yerde kaldı. Adam ondan birkaç metre ötedeki süslü bir koltukta oturuyordu. Ama koltuk yatağa bakıyordu ve o da lanet olası bir kral gibi koltuğa yayılmış, bacaklarını iki yana açmış ve başını yumruğuna dayamıştı. Siyah saçları dağınıktı ve alnının üzerine dökülüyordu. Altın rengi gözleri kızın bakışlarıyla buluştuğunda hafifçe kısıldı ve kız nefesini içine çekti. Onun varlığını hissedebiliyordu, evet, ama ne hissettiğini söyleyemiyordu. Onun bu yanını *hissedemiyordu*.

Bağın o kısmı onarılmamış mıydı? Onarılamaz bir şey mi yapmıştı?

Elini kaldırıp saçlarını yüzünden geriye doğru itti ama adam hâlâ kıpırdamadı.

Tek kelime etmedi.

"Neden uyandığımda beni boğazlamak istiyormuşsun gibi görünüyordun?" diye homurdandı.

Yine de bir şey söylemedi. Sadece başını komodine doğru salladı ve kadın döndüğünde orada duran bir bardak suyu gördü. Bardağa uzandı ve birkaç büyük yudum aldı, neredeyse bardağı boşaltıyordu, sonra tekrar Sorin'le yüzleşmek için geri döndü.

Okunamaz maskesi değişmemişti ama sonunda konuştu.

"İyileşmeye ihtiyacın var mı?"

Başını iki yana salladı, dizlerini göğsüne çekti ve su bardağını ellerinin arasına aldı. Üzerinde hâlâ Kardeşlik'te giydiği siyah, kan lekeli önlük vardı.

Sorin onun cevabı karşısında başını salladı. "Herhangi bir şekilde zayıf hissediyor musun? Kana ihtiyacın var mı?"

Kalın bir şekilde yutkundu, her şeyin o kısmı ona geri döndü ve yanaklarının hafifçe ısındığını hissetti.

"Hayır," diye fısıldadı, gözleri su bardağına kaydı.

"Sen..."

Sorusunu bitirmeyince Scarlett başını kaldırıp baktı ve onun çenesini sıkıştığını, yumruğunun da kolçağın üzerinde aynı şeyi yaptığını gördü.

"Sana dokundu mu?"

"Hayır, Sorin," diye yumuşak bir sesle cevap verdi. "Bana böyle dokunulmadı ya da incitilmedim."

Başını salladı, vücudundaki gerginliğin bir kısmı boşalır gibi oldu. Sonra ayağa kalktı, giysilerinden bir demet alıp yatağın üzerine fırlattı.

"Üstünü değiştir, Scarlett. Sonra seni Cassius'u görmeye götüreceğim. Önce yıkanmak istersen, şurada bir banyo odası var," diye ekledi sol taraftaki bir kapıya doğru başıyla işaret ederek.

"Her şey hakkında... konuşmak istemiyor musun?" diye sordu su bardağını tekrar komodinin üzerine koyarken.

"Sınırdaki yaptığın o pislik hakkında kesinlikle konuşacağız, Scarlett," diye cevap verdi, sesi bastırılmış duygularla buz gibiydi. "Ama bu konuşma için tüm dikkatine ihtiyacım var ve Cassius'u görene kadar bu konuya odaklanamayacağımı biliyorum."

Scarlett tekrar yutkundu ve altına sokulduğu battaniyeyi ters çevirirken bir kez başını salladı. Adam bir adım daha yaklaştı ama ona uzanmadı. Scarlett yataktan kayarak küçük giysi yığınına aldı ve banyo odasına doğru ilerledi. Adam aralarındaki mesafeyi koruyarak onu takip etti ve kadın ona uzanıp uzanmaması gerektiğini bilmiyordu. Adamın çok mu

Ona kızgın mıydı, yoksa beklemesi gerektiğini söylemesine rağmen bu konuşmayı şimdi mi yapmalıydı? Bu konunun üstlerinde kalmasını istemiyordu.

Ama o da haklıydı. Ne kadar uzun süre uyanık kalırsa, düşünceleri o kadar çok Cassius'a çekiliyordu. Cassius hayatta olmalıydı. Eğer değilse Sorin ona söylerdi. Uyanık mıydı? Konuşuyor muydu? Hazel onu tamamen iyileştirebilmiş miydi?

Zihninde dönüp duran düşüncelerle bir bez yardımıyla cildini hızlıca sildi ve kurumuş kanın en büyük lekelerini temizledi. Banyo yapmayı daha sonra düşünecekti. Şu anda zamanı yoktu.

Banyo odasından çıkarken hızla pantolonunu çekiştirdi ve tuniği başına geçirdi. Saçlarını gevşek bir şekilde örmüş, kapıya doğru ilerliyordu ki Sorin arkasından seslendi.

"Ayakkabılar, Scarlett."

"Ne?"

Elinde bir çift ipek terlik tutuyordu. "Ayakkabıya ihtiyacın var."

Hızlıca örgüsünü bağladı ve adamın uzattığı elden terlikleri aldı. O terlikleri giyerken, adam yanından geçti ve kapıyı onun için açtı. Neredeyse uçarak içeri girdi, nerede olduğu ya da nereye gideceği hakkında hiçbir fikri olmadığını fark edince durdu.

"Bu taraftan," dedi Sorin, onun arkasından çıkarak. Elleri ceplerindeydi ve koridorun sonundaki merdivenlere doğru başını salladı. Adam onun yanına geldi ve kadın uzun süre kapalı kaldıktan sonra gölgelerini serbest bıraktı. Adam onlara yan gözle baktı, sonra tekrar önüne baktı, çenesinde bir kas tüylendi.

Merdivenlerden inmeye başladıklarında, "Sen... iyi misin?" diye sordu kararsızca.

"Hayır," diye sertçe cevap verdi. "Ama Cassius'un iyileştiğini gördükten sonra bunu tartışacağız."

"Uyanık mı?"

"Hayır. Yaraları o kadar büyüktü ki..." İç çekerek elini cebine sokmadan önce bir elini çenesinde gezdirdi. "Uyanmasının ne kadar süreceğini bilmiyorlar ama uyanacağına inanıyorlar. Fae kanı almaya devam ettiği sürece."

Scarlett başını salladı, kollarını kavuşturdu ve ellerini aşağı yukarı gezdirdi. Üşümüyordu ama bir şeyler yanıltı. Sorin'i hissedebiliyordu, ama olanlardan önce hissedebildiği şekilde değil. Duyguları sanki hâlâ engellenmiş gibi sessiz görünüyordu. Denememişti

Henüz onunla köprüde konuşamamıştı ve eğer kendine karşı dürüst olsaydı, şimdi bunu denemeyecek kadar gergindi. Ya bu da düzeltilmemişse? Ya aralarındaki bağa onarılamaz bir şey yaptıysa? Ya asla eskisi gibi olmayacaksa? Ya yaptığı şey Denemelerini etkilediyse? Meshedilmelerini engellediyse?

Durduklarını fark etmemişti ama başını kaldırdığında Sorin'in ona baktığını ve kendini toparlamasını beklediğini gördü. O her zaman bilirdi. Ne zaman dibe vurduğunu hep bilirdi. Ne zaman biraz zamana ihtiyacı olduğunu hep bilirdi.

Kadın ona zayıf bir gülümseme verdi ama adam ona karşılık vermedi, o da hazır olduğunu söylemek için başını salladı ve adam kapıyı iterek açtı. Onu takip etmeden önce geçmesine izin verdi. Cyrus oradaydı, bakışları anında onun üzerindeydi. Ocağın yanında oturduğu yerden kalktı ve hemen ona doğru ilerlemeye başladı ama Sorin'den yükselen hırıltı karşısında donup kaldı.

Scarlett'in başı döndü, gözleri fal taşı gibi açıldı. Adam vahşi görünüyordu, dişlerini gösteriyordu.

Ona sırttı.

"Ana tavuk hâlâ en iyi görünüşünüz değil Prens," dedi tatlı bir sesle.

Ama o bu duyguya karşılık vermedi. "Yine başlama, Scarlett," diye çıkıştı. "Şu anda *kimse* sana dokunmayacak."

Ağzı açık kaldı. "Bu *Cyrus*."

"Anala'nın kendisi bile olsa umurumda değil. Bu şekilde zar zor ayakta duruyorum. Sana başka kimse dokunmuyor."

Scarlett cevap vermek için ağzını açtı, ama Cyrus onun sözünü kesti. "Bırak artık, Scarlett. Bu..." Cyrus çenesini sıktı. "O iyi değildi. Ona, ikiz alev bağına, hepimize yaptığın şey iyi değildi."

"Cyrus," diye uyardı Sorin, müdahale etmemesi için açık bir emirdi bu, ama Scarlett sözlü darbeyi hissetti.

"Ben yapmadım-"

Sorin, "Şimdi olmaz, Scarlett," diyerek onun sözünü kesti. "Şu anda yaptıklarını savunmak için burada değilsin. Cassius'un hâlâ nefes aldığını görmek için buradasın. Yüce Cadı ile konuş. Sorularına cevap al."

Yine de ima açıldı. Yaptıklarını onlara karşı savunması gerekecekti.

Sorin'e baktı ama onun da gözlerini kendisine diktiğini görünce hemen başını çevirip yatağın yanına gitti. Hazel her zamanki gibi sert ve heybetli duruyordu, menekşe rengi gözleri Cassius'tan hiç ayrılmıyordu.

Scarlett yanında durduğu zaman, "Erkeklerin seninle aşağılık bir şekilde konuşmalarına izin veriyorsun," dedi.

Scarlett sessizce, "Alçakça şeyler yaptım," diye cevap verdi. "Onları kandırdım. Yaptıklarım onları tehlikeye attı. Başkalarını da tehlikeye attım." Sözlerini söylerken Cassius'un hareketsiz halini işaret etti. "Bana söyleyecekleri şeyleri hak ediyorum." Hazel buna karşılık bir şey söylemeyince, "O nasıl?" diye sordu.

"Yaşıyor," diye yanıtladı

Hazel. "Uyanacak mı?"

"Evet, öyle olacağına inanıyorum. Yarı Cadı, yarı-" Elini Scarlett'e doğru sallayarak durakladı. "Uyanacak. Yaralarının çoğu iyileşecek."

"Çoğu mu?" Scarlett, Cassius'tan başını kaldırıp Yüce Cadı'ya bakarak sordu.

"Farklı bıçaklar kullanıyorlardı," dedi Hazel, köşeli yüz hatları keskinleşiyor, menekşe gözleri kararıyordu. "Bazıları sıradan bıçaklardı, kolayca iyileşiyorlardı. Diğerleri, gözünde kullanılan gibi..."

Scarlett onun elini tutmak için uzanarak, "Kör olacak," diye fısıldadı.

"O gözde, evet," diye yanıtladı Hazel. "Bazı bıçak yaraları iç organlarda da büyük hasara yol açmış. Uyanana kadar bu yaraların sonuçlarını tam olarak bilemeyeceğiz."

"Ne kadar sürer? Sence ne zaman uyanır?" diye sordu yatağa yaklaşarak. Tekrar onun yanına tırmanmak, ona yakın olmak, kulağının dibinde atan kalbini duymaktan başka bir şey istemiyordu.

Ama ilgilenmesi gereken sorumlulukları vardı. Buraya yüzden fazla çocuk getirmişti. Nuri'yi bulması, Baylorin'de neler olduğunu öğrenmesi, Callan ve Tava'ya neler olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.

"Hazır olduğunda," diye cevap verdi Hazel, elini yanağına götürürken beyaz ışık tekrar yayıldı.

Aslında beklediği cevap bu değildi ama onu canlı görünce, göğsünün düzenli olarak inip kalktığını görünce göğsünde bir şeyler gevşemişti. Zor nefes almıyordu, kan gölleri yoktu. Yüz hatları bile normale dönmeye başlamıştı. Kirli ve yırtık yüzünü soymuşlardı.

kıyafetleri çıkarılmış, gövdesi sıkıca bağlanmış ve sarılmıştı. Paramparça olan bacağı bir tür atel içine yerleştirilmişti, ancak daha küçük kesiklerin, yanıkların ve yaraların çoğu hiçbir yerde bulunmuyordu.

Birkaç dakika boyunca sessizlik içinde durdular. Cyrus ve Sorin'in odanın öbür ucunda sessizce konuştuklarını duyabiliyordu ama ne konuştuklarını dinlemeye çalışmak bir yana, onlara bakmaya bile cesaret edemiyordu.

Scarlett sonunda, "Gidip birkaç şeyi kontrol etmem, birkaç kişiyi görmem gerekiyor," dedi ve parmakları Cassius'un elini hafifçe sıktı. "Onu kontrol etmek için sık sık geri geleceğim, ama en ufak bir değişiklik olursa lütfen beni çağırın."

Hazel başını salladı ve Scarlett yanına geldiğinden beri ilk kez ona baktı. "Sen bir seçim yaptın, genç kraliçe. Şimdi çeneni kaldır ve ne olursa olsun sonuçlarına katlan. Geriye değil, sadece ileriye bakacaksın."

Scarlett birkaç kez başını salladı ve gözlerinin arkasındaki sızıyı bastırmaya çalıştı. Diğerlerini kontrol edeceğini söylediği zaman Sorin'in ona yaklaştığını biliyordu. Onun varlığını hissedebiliyor, arkasını döndüğünde kendisinden sadece birkaç adım ötede olacağını biliyordu.

Derin bir nefes alarak döndü ve onun bakışlarıyla karşılaştı. "Çocukları kontrol etmem ve Nuri'yi bulmam gerekiyor."

Sorin, "Bunu seninle konuştuktan sonra yapabilirsin," diye cevap verdi.

"Sadece çocuklar için ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olmama izin verin

."

"Hayır, Scarlett. Şimdi," diye araya girdi Sorin, arkasında bir ateş geçidi belirterek

Onu.

"Bana hâlâ emir vermiyorsunuz Prens," diye karşılık verdi sahte bir tatlılıkla.

Sorin ellerini tekrar ceplerine sokarak ilerledi. Adam gözle görülür bir şekilde titriyordu ve kadın aralarındaki bağda bir duygu titreşimi hissetti. Öfke mi? Çaresizlik mi? Başka bir şey mi? Ortaya çıktığı kadar çabuk kaybolmadan önce ne olduğunu anlayamamıştı.

Tam önünde durdu ve eğilerek kulağına doğru konuştu. "Bu konuşma gerçekleşecek, Scarlett. Şimdi."

Scarlett'in dudakları ince bir çizgi halinde sıkıştı, ama geçitten geçip kendini dağ şatosunda bulmadan önce bir kez başını salladı.

Sorin bir an sonra geçit kapanarak içeri girdi. Ocağa doğru ilerledi ve yüzünü ona dönmeden önce ocağa bir alev attı.

"Bunu yapmadan önce dinlenmeye ihtiyacın var mı?" "Hayır, ama ben-"

"Beni terk ettin." Sesi alçak ve gergindi ve çözemediği bir duyguyla doluydu.

"Bunu seni korumak için yaptım," dedi, ses tonu anlaması için ona yalvarıyordu. "Bunu senin *için* yaptım. Hepiniz için."

Sorin başını salladı. Bir koltuğun arkasına geçti ve parmakları koltuğun arkasını kavrayarak döşemeye gömüldü. "Beni geride *bırakman* hangi dünyada beni *koruyor*, Scarlett? Hangi alemde *lanet olası bağımızı benim iyiliğim için engelliyorsun?*"

"Sorin, ben-" Ona doğru bir adım attı ama önünde ince bir ateş çizgisi patladı. Kolayca üzerinden geçebilirdi ama durakladı ve şimdilik onun çizdiği sınırı kabul etti. Aralarındaki bağın yeniden canlanması için ona doğru uzandı ama adam bir kez daha başını salladı.

"Hayır. şu anda o bağı kullanamazsın. Bunun için değil." enesi sıkılmıştı ve öfkesinin patlamaması için kendini kontrol altında tutmak için her şeyini harcadığını söyleyebilirdi.

Gözlerini kapadı, derin bir nefes aldı, elleri iki yanında yumruk oldu. Ayaklarını dikti ve birazdan olacaklar için kendini hazırladı. Gözlerini açtığında, hiç hissetmediği bir güvenle, kzle dolu altın rengi gözlerine baktı: "Bunu kaldıracabilirim Sorin. Bana söyleyeceklerini kaldıracabilirim."

Sorin uzun bir süre onu inceledikten sonra, ruhları arasındaki köprüden o kadar çok duygunun aktığını hissetti ki, köprünün altında sendeledi.

Terör.

nkr.

nansızlık

. Keder.

Öfke.

Acı.

Öfke.

cinme.

hanet.

Scarlett'in elleri göğsüne doğru uçu, kalbinin üzerinde yumruklar halinde kenetlendi ve her şeyi, o Kanlı İşaret'i çıkardığından beri hissettiği her şeyi içine çekti. Gözyaşları anında yüzünden aşağıya doğru bir yol açtı, ama kendini tuttu. Sorin'in bakışlarını tuttu.

"Birbirimize yemin ettik, Scarlett Aditya Semiria. Sen benim her şeyime sahipsin, ben de senin her şeyine. Birbirimizi dışlamayacağız. Birbirimize gitmemizi söylemeyeceğiz. Sen beni seçtin, ben de seni seçtim. Ve yine de, o tek hareketle, bir sen ve bir ben yarattın. O yeminleri ettikten sadece birkaç gün sonra."

Sorin'in göğsü kabarıyordu ve parmakları sandalyenin kumaşını o kadar derinden kazıyordu ki, döşemeyi delmek üzere olduğundan emindi. Ya da yakacağından, ki ellerinin altından çıkan duman düşünüldüğünde bu daha olasıydı. Adamın onun cevap vermesini mi beklediğini yoksa kendini bir sonraki saldırısına mı hazırladığını bilmiyordu, bu yüzden bir şey söylemedi.

"Ne zaman anladın?" diye sordu. "Cyrus odalarımıza geldikten ne kadar sonra gerçekte neler olduğunu anladınız? Hepimizi dışlayan bir plan yapman ne kadar sürdü? Bu seni benden alınacak bir pozisyona mı soktu? Kendi Mahkemelerinize karşı kullanılmak için?" Scarlett yutkunduydu, gözleri ayaklarının altındaki pelüş halıya kaydı, ama adam ona bu konuda da seslendi. "Hayır Scarlett, bu konuşma boyunca gözlerin bende kalacak. Bana bir kez daha yalan mı söylüyorsun, yoksa her şeyi mi anlatıyorsun anlamak için onları görmem gerek."

"Çok konuşuyorsun Sorin," diye tersledi, gözleri tekrar onunkilere kaydı. "Tanıştığımızda bana aylarca yalan söyledin. Sonra da ikiz alevin olduğum konusunda yalan söyledin. Affedersin," diye alaycı bir tavırla konuştu. "Sen yalan söylemedin. *Bilgi sakladın*. Bunun ne farkı vardı?"

Sorin bir kez daha başını salladı ve içi boş bir inançsızlık kahkahası attı. "Ve kendimi sana kanıtlamak için çok daha fazla ay harcadım. Tekrar tekrar. Ve haklısın. Senden çok şey sakladım. Belki de bu yüzden bana asla tam olarak güvenemeyeceğini düşünüyorsun ve bu benim suçum. Ama eğer bunu bana karşı kullanacaksan, düşmanlar kapımıza dayandığında *böyle* bir şey yapmak için bunu bahane olarak kullanacaksan, Denemeleri asla geçemeyeceğiz Scarlett. Kimin kime daha çok haksızlık ettiğinin hesabını tutacaksak, biz hayatta kalamayız. Eğer durum buysa, bana şimdi söyle ve başka bir yol bulalım."

Scarlett, sanki adam karnına vurmuş gibi geri sıçradı. "Bunu kastetmiyorsun."

"Sana güvenemem, Scarlett! Karıma, kraliçeme, *ikiz alevime* güvenemem. O sınırdan geri adım attığımda ve evlilik bandını orada yüzerken bulduğumda bana ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı? Seni hissedemediğimde? Seni bulamadığım zaman?" Koltuğun arkasından kalkıp ona doğru birkaç adım atmıştı, her adımda kor kıvılcımlar saçıyordu. Sesi öfke ve incinmişlikle ölümcül bir şekilde yükselmişti. "Bu ilk sefer de değildi. Artık sır saklamayacağımız konusunda anlaşmıştık. Benden hiçbir şey saklamayacağını söylemiştin ve hemen ertesi gün beni kütüphanedeki gizli bir geçide götürdün. Ondan sadece birkaç saat sonra da bu pisliği yaptın."

Ondan birkaç adım ötede durmuştu, alevlerin izi hâlâ aralarında bir çizgi çiziyordu.

"Yapmadığını mı söylüyorsun..." Tekrar yutkundu, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu ama kendini kelimeleri söylemeye zorladı. "Artık bunu istemediğini mi söylüyorsun? Artık bizi seçmediğini mi söylüyorsun? Beni seçmediğini mi?"

Aralarındaki alev hattı alevlendi ve Scarlett içgüdüsel olarak irkildi. Arkasına döndüğünde, onu tam ateşin diğer tarafında, gözleri onları ayıran alevler kadar parlak bir şekilde dururken buldu.

"Sen benim ihtiyacımsın, Scarlett. Bunu sana nasıl daha açık anlatabilirim bilmiyorum. Ben seninim. Seni seçtim ve her zaman da seçeceğim."

"O zaman beni seç, Sorin!" diye bağırdı. "Çünkü uyandığımdan beri tek yaptığın benden uzaklaşmak gibi görünüyor. Bana dokunmadın. Sen-"

"Sana dokunmadım, çünkü etini parmaklarımın altında tekrar hissettiğim an her şey bitecek, Scarlett," diye hırladı ve Scarlett'in nefesi boğazında düğümlendi. "Dudaklarını tattığım an, seni kollarıma aldığım an, tutunduğum son otokontrol kırıntısı da parçalanacak. Kara Sendika'dan çıkış yolumuzda savaşırken seni bana karşı tutmanın beni etkilemediğini düşünme. Haftalardır seni görmemiş, sana dokunmamış, seni hissetmemişken, Cassius'la birlikte o odada oturmanın ve seni başka bir odaya götürmemenin benim için kolay olduğunu sanma. Oradayken nelere katlandığını bilmiyorum. Dokunulmaya hazır olup olmadığını bilmiyorum. Nasıl hissettiğini bilmiyorum çünkü lanet olası bağımızı engelledin ve sana dokunduğum anda bu kontrolü kaybedeceğim."

"O zaman kontrolü kaybet, Sorin!"

Sözcükler dudaklarından henüz çıkmıştı ki, adam alevlerden oluşan o çizgiyi geçti, elleri yüzüne geldi ve dudakları dudaklarına kondu. Dizlerinin anında titremesine neden olan acımasız, cezalandırıcı bir öpücüktü bu. Adamın ellerinden biri kızın yüzünden kayarak beline dolandı, onu kendine doğru çekti ve yukarıda tuttu. Adamın dili çaresizlik içinde kadının ağzına daldığında, kadın adamın tuniğinin kumaşını kavradı ve adamın ellerindeki malzemeyi yumrukladı. Karanfil, bal ve köz tat tomurcukları arasında dans ediyordu ve yanağındaki el saçlarına doğru kayarak öpücüğü derinleştirebilmek için başını kabaca geriye doğru çekti.

"Beni terk ettin," dedi kabaca dudaklarına karşı.

Adamın ağzı çenesi boyunca boynuna doğru kayarken, "Özür dilerim," diye soludu. "Bu yeterince iyi değil, Scarlett," diye hırladı, köpek dişleri boynunu ısıırıyordu.

Boynuyla omzunun birleştiği hassas deriyi.

"Biliyorum," diye fısıldadı, kalçaları öne doğru savruldu, adamın kendisine baskı yaptığını hissetti.

Adamın elleri kadının kalçalarının altından kayarak onu ayaklarından kaldırdı. Anında bacaklarını adamın beline doladı ve adamın dudakları tekrar kendi dudaklarına ulaştığında onu çılgınca öptü.

"Seyahat edebilir misin?" diye sordu, alt dudağını kan akıtacak kadar sert bir şekilde ısıırarak.

"Evet," diye mırıldandı, parmakları adamın saçlarını kavradı ve kendini ona yaklaştırdı. Onu hissetmeye ihtiyacı vardı. Ten tene. Onun her şeyini.

Yürümeye başlarken tek söylediği "Üst kata," oldu ve kadın ilk kez onun dediğini yaptı. Bir adımdan diğerine, oturma odasından büyük yatak odasına geçtiler. Onu yatağa bıraktı, pantolonunu ve iç çamaşırlarını bacaklarından aşağı kaydırması için onu serbest bıraktı, terlikleri de onlarla birlikte geldi. Kendi tuniğini başının üzerine çekti ve Scarlett ihtiyaç içinde inleyerek ona uzandı.

"Seni bekletmeliyim," dedi soğuk bir sırıtışla, yatağın ucundan sarkan bacaklarının arasına adım atarak. Elleri belinin iki yanına indi ve vücudunu onunkinin üzerine koydu.

"Yapmalısın," diye nefes nefese kabul etti, kollarını onun boynuna doladı ve onu kendine çekmeye çalıştı, ama o pes etmedi. Bunun yerine tekrar ayağa kalktı ve onu da yanına çekerek önünde oturmasını sağladı. Adamın elleri kızın yanlarından geçerek tuniğini aldı ve kız da adamın tuniği başından geçirmesine izin verdi. Tuniği yere bıraktı, gözleri kızın çıplak tenine yapışmıştı. Elleri yukarı kalktı ve omuzlarını iterek onu tekrar aşağı indirdi.

Yatağa uzandı ama onu takip etmedi. Ayağa kalktı, onun üzerinde durdu, bakışları vücudunda gezindi, şehvet ve açlık altın gözlerini doldurdu. Kanı yanıyordu ve bu herhangi bir ateş büyüünden kaynaklanmıyordu, ama sonra onun gücünün kendi gücünü arayarak onu sardığını hissetti ve anında gölgelerini, buzunu ve beyaz alevlerini onunla birlikte rüzgâra gönderdi.

Sorin inledi, gözleri kapandı ve başı açık bir zevkle geriye düştü, sihirleri bedenleriyle yapmak için can attığı şekillerde dokunup birleşti. Kendini tutarken nefes alış veriş i ağırlaşmış tı.

"Sorin," diye fısıldadı. "Lütfen."

Bu söz üzerine gözleri tekrar açıldı. "Tavırlarınızın sadece ihtiyaçlarınıza uygun olduğunda ortaya çıkmasını ilginç buluyorum Prenses."

Bir cevap vermek için ağzını açtı ama sonra adamın parmakları kalçalarına değdi ve nefesini içine çekti. Fısıltı gibi bir dokunuşt u bu. Parmak uçları teniyle zar zor birleşiyordu ve bu yeterli değildi. Yavaşça yukarı ve daha yukarı çıktıklarında, vücudu gittikçe onun üzerine gelirken neredeyse yeterli değildi. Kalçalarının üzerinde, yanlarında, göğüslerinin altında kayıyorlardı. Onlara doğru eğildi ve adamın ona vereceğ i diğ er temasları aradı.

Sonra tek bir parmağ ı gövdesinden aşağıya, göbeğinin üzerinden merkezine doğru kayıyor, gözleri hareketi takip ediyordu. Elleri yanlarındaki yatak takımının içinde yumruklaşıyordu, eğer ona tekrar uzanırsa, onunla oynamaya devam edeceğ ini, onu kızdıracağını, onu bekleteceğ ini biliyordu. Onun bakışlarıyla karşılaşt ı, parmağ ını içine sokmadan önce dudaklarını hafifçe zalimce eğerek ne hissettiğ ini ve düşündüğ ünü tam olarak bildiğ ini söyledi.

Sadece bir parmağ ı bile olsa sonunda onu tekrar içinde hissedince inledi. Parmağ ını geri çekti, tekrar içine dalmadan önce ikinci bir tane daha ekledi, başparmağ ı kalçalarının arasındaki o mükemmel noktaya inerken onları iç duvarlarına doğru kıvırdı ve onun eline karşı kıvranmasına neden oldu. Onun yanındaki yatağ a geçti, parmaklarını sokmaya devam etti, başparmağ ı ona karşı yavaş, sıkı daireler çiziyordu.

"Beni terk ettin," diye tekrar kulağ ına homurdandı, diğ er eli saçlarına kayd ı ve çekti, saç örgüsünden daha fazla tel çıktı.

"Biliyorum," diye nefes nefese kald ı, saçlarının çekilmesiyle sırt ı kamburlaşt ı. "Üzgünüm, Sorin. Özür dilerim."

"Hâlâ yeterince iyi değ il," diye hırladı, dudakları sanki istese bile kendini daha fazla tutamayacakmış gibi onun dudaklarına indi.

"Seni seviyorum," diye onun ağzına nefes verdi. "Seni seviyorum ve s e n i seçiyorum. Her zaman seni."

Adam geri çekildi, eli hareketsiz kaldı, parmakları hâlâ kızın içindeydi ve kız hareket kaybı yüzünden inledi.

"Beni terk ederken beni seçmedin," dedi, sesi hırçınlaşmaya başlamıştı.

"Yaptım, Sorin," diye ısrar etti. "Senin hayatını kendiminkine tercih ettim.

Ben seçtim-"

Parmaklarını ondan çekerek üzerine kayd, elleri başının yanındaki yatağa çarparak onu içine hapsederken kalçalarını kavradı. Koyu renk saçları alnına dökülüyor, altın rengi gözleri kor gibi parlıyordu. "Bunu hâlâ nasıl anlamıyorsun, Scarlett?"

Adamın gözlerinde parıldayan şiddet ve öfke karşısında donup kaldı. İhtiyaç ve istek karmaşası içindeydi. Adam onu hazzın sınırına getirmişti ve kadın öfkeli yüzüne bakarken bunu bastırmaya çalıştı.

"İçinde sen olmayan bir hayat istemiyorum. Sensiz bir hayat ya da senin yanında ölüm arasında seçim yapmak gerekirse, ben ölümü seçerim, Scarlett. Nerede olursan ol, ölümü seçiyorum. Eğer bu, yıldızların arasındaki boşluklarda kül olmamız anlamına geliyorsa, o zaman bunu seçiyorum çünkü *seninleyim*. Sana hayatımı veriyorum. Bunu sana vermeme izin ver," diye yalvardı. "Bunu seç. Bunu *birlikte* yapmayı seç. Seçmeni istediğim şey bu."

"Tamam," diye nefes aldı ve parmaklarını yüzünün yan tarafında, çenesi boyunca gezdirmek için uzandı, parmak uçlarının altında birkaç günlük kirli sakalı hissetti. Başparmağı adamın alt dudağında gezindi ve nefes verirken aldığı sert nefesleri hissetti. Eli ensesine doğru kayd ve kendini yukarı çekerek dudaklarını onunkilerle buluşturdu. Ağzının her bir köşesini öptü ve ağzını boğazından aşağı kaydırmaya başladığında dudaklarından yumuşak bir inilti döküldü, nefesi düzensizdi. Elleri adamın omuzlarına kayd ve onu iterek sırt üstü yatırdı ve yatağa bastırdı.

Elleri pantolonunun düğmelerini bulup onu serbest bırakırken, ağzı aşağı indi, dili sert kasların çıkıntılarını izledi. Gözleri onunkilerde, ağzını indirdi ve dilini onun ucunun etrafında döndürdü. Adam ona karşı sarsıldı, dudaklarından bir küfür döküldü, parmakları bir kez daha saçlarına doğru yol buldu. Ellerinden biri, onu ağzına ve boğazına daha da geri çekerken tabanının etrafına sarıldı ve tekrar inledi, parmakları onun hareketlerini yönlendirmeye başlarken tellerinin etrafında sıkı bir şekilde dolaştı. Adamın tuzluluğu öpücüklerindeki bal ve karanfille karışıyordu.

Yine de çok geçmeden onu üzerinden çekerek tekrar altına aldı. Pantolonunun geri kalanını iterek çıkardı ve

Uyluklarının arasına. "Bu," diye fısıldadı kulağına, nefesi teninde sıcaktı ve saçlarını dalgalandırıyordu, "dilin için çok daha iyi bir kullanım."

Kız cevap veremeden, adam sert bir hamleyle kızın içine girdi ve kız adamın içini doldurduğunu hissederek haykırdı. Gözyaşları gözlerinin arkasını yaktı ve başparmağını yanağında gezdirirken yüzü yumuşadı. Neredeyse sonuna kadar çekti ve daha yavaş bir şekilde geri itti.

"Özür dilerim Sorin," diye fısıldadı, gözyaşlarını tutarken boğazı düğümlenmişti.

"Biliyorum, Aşkım," diye yanıtladı, saçlarını gözlerinden uzaklaştırıp geriye doğru düzelterek.

"Seni seviyorum ve seni duyuyorum," diye nefes alırken, adam içinde hareket etmeye devam etti, yavaşça hızını artırdı, omuzlarının altında çalıştırdığı kol onu sıkıca ona tuttu.

"Seni seviyorum, Scarlett. Ben seninim. Her zaman."

Dudaklarını kızın alına bastırdı ve hareketleri daha sert, daha hızlı hale gelerek kızın boynuna doğru inlemesine, tırnaklarının sırtına batmasına neden oldu. Birkaç dakika içinde kadın zevkin sınırlarını zorluyor, adamın adını haykırıyordu ve adam da hemen arkasından birkaç son hamleyle kadının adını inletiyor, başının tepesine öpücükler yağıdırıyordu.

Birbirlerine sarıldılar, birlikte doruk noktalarından inerken nefesleri kesildi, adam nazikçe kadından ayrıлып sırt üstü yuvarlanmadan önce. Kadın da onunla birlikte gitti, başını adamın göğsüne yasladı, adamın kolu beline dolandı ve onu yanına kilitledi. Derin bir nefes aldı, diğer eli kolunda aşağı yukarı uzun vuruşlar yaptı.

Onun duygularının bir kısmını bağdan hissedebiliyordu ama yine de sessizdi. Bir tür hoşnutluk vardı ama yine de altında kaynayan bir öfke vardı. Gölgelelerinin bir kısmını serbest bırakarak yüzünde gezinmelerine izin verdi ve alevlerinin onları karşılamak için hızla yükseldiğini hissetti.

"Sorin?" diye sordu belirsizlikle.

"Evet, aşkım?" diye mırıldandı ve başını kaldırıp baktığında adamın gözlerinin kapalı olduğunu ama yüz hatlarının gergin olduğunu gördü.

"Sen... Yani, bizim bağımız..."

Sözcükler arasında bocalarken gözlerini açtı ve elini başının arkasına götürerek sabırla düşüncelerini bitirmesini bekledi. "Seni eskisi gibi hissedemiyorum," dedi sonunda aceleyle. "Demek istediğim, aramızdaki bağ devam ediyor ama duygularını o kadar kolay hissedemiyorum. Sanki aramızda hâlâ bir

blok. Ben..." Uzun bir nefes daha verdi. "Onarılamaz bir şey mi yaptım? Beni hissedebiliyor musun? Eskisi gibi mi?"

"Seni hissedebiliyorum Scarlett, tıpkı bağın engellenmediği zamanlarda her zaman hissedebildiğim gibi," diye cevap verdi, uzun parmakları kalçasında boş daireler çizmeye başlamıştı.

Adamın sözleriyle içi rahatlardı ama sonra... "Neden seni eskisi gibi hissedemiyorum?"

İçini çekti, gözleri odanın öbür ucundaki küvetin üzerindeki pencereye gitti. "Seni seçmiş olmam, sana kelimelere dökemeyeceğim kadar ihtiyacım olması, senin olmam, benim sarsılmaz güvenimi kazanacağın anlamına gelmez, Scarlett. Bu, söylediklerine ya da yaptıklarına körü körüne inanacağım anlamına gelmez. Sebeplerini sorgulamayacağım anlamına da gelmiyor. Şu anda değil."

Kadın adama karşı sertleşti, damarlarına buz dolmuş gibiydi ama adam odadaki sıcaklık düşmesine rağmen teninde yatıştırıcı hareketler yapmaya devam etti. "Yani bana güvenmediğin için bağ benim için o kadar güçlü değil mi?" diye sordu sessizce.

"O kadar güçlü olmadığından değil," diye yanıtladı bir başka iç çekişle. "Güvensizlik direncin bir kısmı, evet, ama bağa karşı bir dereceye kadar kalkan oluşturabiliyorum."

Scarlett bunun üzerine doğruldu, adamın kolu vücudundan sıyrıldı ve başını çevirerek onun bakışlarıyla karşılaştı. "Beni dışarıda mı tutuyorsun?"

Çenesinde bir kas tüylendi ve dilini yanağına bastırdı. "Bir dereceye kadar, evet," diye yanıtladı sonunda.

"Nasıl?" diye sordu.

"Gençken öğrendiğimiz zihinsel kalkanlar var, diğer şeylerin yanı sıra esas olarak büyülenmeye karşı korunmak için. Size bunları nasıl kullanacağınızı öğretirdim, ancak olan biten diğer şeylerden dolayı zamanımız olmadı," dedi.

Sesinin yükselmesine izin vermemeye çalışarak, "Bağımızı engellediğim için bana cehennemini yaşıyorsun ve yine de tam olarak bunu mu yapıyorsun?" diye sordu.

Yüz hatları bir anda öfkeye dönüştü ve kendini oturur pozisyona getirerek yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Bu aynı şey bile değil, Scarlett. Beni hâlâ hissedebiliyorsun. Fiziksel varlığımı hâlâ hissedebilirsin. Bir yerde tutsak olsaydım beni yine de bulabilirdin," diye hırladı. "Bu zihinsel bir kalkanla ya da herhangi bir kalkanla engelleyebileceğin bir şey değil. Aslında hiçbir şeyin bağı tamamen engelleyebileceğini düşünmüyordum ama sen kesinlikle yanıldığımı kanıtladın."

Scarlett yatağın ucundaki battaniyeye uzandı ve onu omuzlarına sarıp sıkıca çekti. Vücuduna biraz ısı girmesini sağlamaya çalıştı, ama derisinde tüyleri diken diken olurken bir fark yaratmış gibi görünmüyordu. Sorin'in de içine biraz sıcaklık itmeye çalıştığını hissetti, ancak gölgelerinin büyüüne kilitlenmesine ve kendisine dokunmasını engellemesine izin vererek geri itti. Sorin bu bariz reddediş karşısında hiçbir şey söylemedi ve her zaman olduğu gibi olayları çözmesine izin verdi.

"Peki bu bizi nereye götürüyor?" diye sordu sonunda, onun gözlerine bakmaya cesaret edemeyerek.

Ama o da buna izin vermedi. Parmaklarının çenesini kavradığını ve başını yukarı kaldırdığını hissetti. "Ben seninim ve sen de benimsin, Scarlett Semiria. Bu değişmedi."

"Sanki her şey değişmiş gibi hissediyorum," diye karşı çıktı.

"Gittiğin zamanki gibi değilsin," diye cevap verdi. "Ve ben de I."

"O zaman ne yapacağız?"

"Kimse bunun kolay olacağını söylemedi, Scarlett. Bu senin yapacağın bir seçim değil.

bir kez. Bu, her gün yapmamız gereken bir seçimdir. Tekrar ve tekrar. Zor günlerde bile. Birbirimizi boğazlamak istediğimiz günlerde bile."

"Başka ne söyleyebilirim ya da ne yapabilirim bilmiyorum Sorin," dedi ve uzanıp yüzündeki tek bir damla gözyaşını sildi.

"Zaman alacak, Aşkım," diye cevap verdi nazıkçe, elini dizine koyarak. "Bana tekrar güvenmen zaman aldı, değil mi?" Scarlett yine kalın kalın yutkundu ve Sorin onun çenesini serbest bıraktı. "Dinlenelim Scarlett. İstersen doğru dürüst bir banyo yap. Bu konuşma henüz bitmedi. Hâlâ açıklamam gereken pek çok şey var, ama şu anda sadece... dinlen."

Başını salladı ama adam yataktan kalkıp pantolonunu kapıp tekrar giyerken kıpırdamadı. Ona doğru eğildi, yanağını avuçladı ve odadan çıkmadan önce başının tepesine bir öpücük kondurdu. Tek başına, çıplak ve battaniyeye sarılmış bir halde otururken Alaric'in sözleri aklına geldi.

Bu tür şeylerin maliyetini anlamadan bunu yapmanız beni çok eğlendirdi.

Yanaklarından daha fazla gözyaşı

süzüldü. Bilmiyordu.

Bedelini bilmiyordu.

Ve Alaric onu bu şekilde eğitmişti. Onu kimseye güvenmemesi için eğitmişti. Onu kendine güvenmesi, işleri kendi başına halletmesi, meseleleri kendi ellerine alması için eğitmişti. Tüm bunlar olurken, bilinçaltında ona kendisine güvenmesini öğretmişti. Ona yiyecek sağlamış, barınak sağlamış, eğitim vermiş ve bir aile kurmasını sağlamıştı. Ve sonunda, eski alışkanlıklar zor ölür. Sonunda yine de o kazandı. Onun fiziksel varlığından kurtulmuş olabilir. Onun için gelmiş ve onu Yoldaşlık'tan başarıyla çıkarmış olabilirlerdi ama yine de o kazanmıştı. Tüm ilişkileri parçalanmıştı. Cassius hâlâ uyanmamıştı. Cyrus onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Sadece Eliza, Rayner ve Briar'ın, aslında diğer herkesin de aynı şeyi hissettiğini varsayabilirdi. Talwyn haklıydı. Burada olup biten her şeyi tam olarak anlamamıştı.

Ya Sorin? Onu hiç bu kadar kızgın görmemişti. Bu kadar içine kapanık.

Çok incindim.

Ve bu onun suuydu. Aylar önce burada, verandanın önünde kavga ettiklerinde onu, onun kendisini incittiğinden daha fazla incitmişti. Ve o haklıydı. Onu tamamen kabul etmesi aylarını almıştı. Hâlâ da vermemişti. Tam olarak değil. Başta bu karmaşanın içinde olmalarının nedeni de buydu.

Adamın merdivenlerdeki ayak seslerini duydu ama odaya geri döndüğünde başını kaldırıp bakmadı. Adamın durakladığını duydu, sonra odayı geçti ve büyük küveti doldurmaya başladı. Su akarken ona doğru geri geldi. rgsndeki bağı çekti ve battaniyeyi yavaşça çekiştirmeden önce rgden geriye kalanları çözdü.

"Gel aşkım," dedi usulca, ona doğru uzanarak. "Bir banyo yap ve sonra uyuyalım."

Çenesini kaldırdı ve ağlamaklı kirpiklerinin arasından ona baktı. "şu anda benimle ilgilenmeyi nasıl dşnebiliyorsun? Her şeyden sonra?"

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve alnını onunkine bastırdı. "şu anda aramızın gergin olması seni daha az sevdiğim anlamına gelmez, Scarlett. Sen hâlâ benimisin. Hâlâ seninle karanlıkta oturacağım ve birlikte yıldışları bulacağız."

"Söz veriyor musun?" diye fısıldadı.

"Seni karanlıkta yalnız bırakmayacağıma söz veriyorum. şimdi değil. Asla."

Kadın başını salladı ve adam dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra, "Git yıkan. Kokuyorsun."

Adam yataktan kalkmasına yardım ederken küçük bir kahkaha attı. "Bu kesinlikle seni daha önce durdurmadı," diye karşılık verdi küçük alaycı bir sırıtışla.

Sorin dilini şaklatarak onun küvete doğru yürüyüşünü izledi. "Dikkatli ol Aşkı, yoksa o dili daha iyi kullanırım... yine."

Scarlett onun sözleri karşısında yanaklarının hafifçe alevlendiğini hissetti, ama küvete tırmanıp buharlı suyun altına girerek bütün kirleri temizlemesine izin verirken hiçbir şey söylemedi.

Suyun altında otururken düşünceleri dağıldı. Bunu düzeltecekti. Cassius iyi olacaktı. Yetimleri güvende tutacak, anahtarları bulacak ve Maraan Lordlarını öldüreceklerdi. Büyüsünde daha fazla ustalaşması gerekiyordu. Kan İşaretleri'ne, korumalara ve lanet olası shirastone'a karşı korunmanın yollarını bulması gerekiyordu. Etkilerinin üstesinden gelmenin bir yolu olmalıydı. Değil mi?

Belki o zaman, tüm bunlar halledildikten sonra, tekrar nefes alabilirdi. Belki de tüm bunlardan sonra, boğuluyormuş, karada boğuluyormuş gibi hissetmeyecekti. Belki o zaman-

Parmakların başının tepesini okşadığını, saçlarını taradığını hissetti ve Sorin'i küvetin üzerine eğilmiş, yüzünde endişe dolu bir ifadeyle bulmak için suyun yüzeyinden geriye doğru itti.

"Aşkı, Briar'ın suyun altında nefes alabildiğini söylediğini biliyorum ama her seferinde dakikalarca suyun altında kalmayı bırakmanı istiyorum," diyerek ıslak saçlarını geriye ve yüzüne doğru itti.

"Fark etmemiştim- Bekle, suyun altında nefes alabiliyor muyum?"

Dudaklarında yarım bir gülümseme kıvrıldı. "Briar'a göre, evet." "Nasıl?" diye sordu, gözleri irileşerek

Sorin dizlerinin üzerine çöktü, bir şişe saç toniğine uzandı ve onun için saçlarını yıkamaya başladı. "Bilmiyorum. Eğer bilseydim, uzun süre suyun altında kaldığında bu kadar huzursuz hissetmezdim sanırım."

"Seni endişelendirmek istememişim," diye cevap verdi yumuşak bir sesle, parmakları suyun içinde gezinirken.

"Biliyorum," diye iç geçirdi. "Asla yapmazsın."

Adamın bunu sözlü bir iğneleme olarak mı söylediğini bilmiyordu ama kesinlikle öyle hissettirmişti. Adam saçını yıkamayı bitirdiğinde cevap vermedi. Suyun altına girdi, çok uzun süre kalmamak için hızla duruladı. Yeniden yüzeye çıktığında, cildini ovaladı ve sonunda kendini yeniden temiz hissettiğinde, adam onu bir havluya sarmak için bekliyordu. Onun için saçlarını eliyle kuruladı.

sihriyle gardıroba doğru yürüdü, kolsuz bir gecelikle geri döndü ve onu başının üzerinden kaydırđı. İpeksi giysi neredeyse ayak bileklerine kadar iniyordu.

Onun çenesini kavrayarak yüzünü yukarı kaldırdı. "Bunu bir hakaret olarak söylemedim, Scarlett."

Sadece başını salladı, gözleri ondan başka bir yere bakmıyordu. Alnına yumuşak bir öpücük daha kondurdu ve onu yatağına götürdü. İkisi de yerleştikten ve onu göğsüne doğru çekip elini gövdesinde gezdirdikten sonra kulağına usulca, "Bir daha asla, Scarlett. Bir daha asla birbirimizi terk etmeyeceğiz."

Gözyaşlarını yutarak başını salladı ve "Bir daha asla" diye fısıldadı.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

OceanofPDF.com

GERÇEKLER VE BALOI SES

OceanofPDF.com

BÖLÜM 23

OceanofPDF.com

ScARLETT

W Uyandığında yanında bir erkek bedeni yoktu ve panik içinde ayağa fırladı.

"Buradayım, Aşkım."

Onu görünce anında içini bir rahatlama kapladı. Ocağın önünde duruyordu, sırtı ona dönüktü ve o gün için giyinmişti bile. Üzerinde her zamanki koyu kömür rengi pantolonu ve kırmızı tuniği vardı. Siyah ceketini bir sandalyenin arkasında duruyordu.

Yataktan kaydı, çıplak ayakları pelüş halıya batarak ona doğru ilerledi. Yanına vardığında, adam ona sözsüz bir şekilde bir fincan çay uzattı, çaydan anında buhar yükselmeye başladı.

"Teşekkür ederim," dedi usulca.

Sadece başını salladı, bakışları titreyen alevlere sabitlenmişti. Siyah saçları alnına dökülmüştü ve kadın onları geriye doğru taramak için belli belirsiz uzandı. Adam ondan uzaklaşmayınca parmaklarını hafifçe yüzünün kenarında gezdirdi. Adamın gözleri kapandı ve iç geçirdi; bu ses bir şekilde hem zevk hem de ihtiyatı bir arada barındırıyordu.

Kadın elini geri çekerken, adam cebinden bir not çıkarıp kadına uzattı.

"Görünüşe göre Talwyn sizinle görüşmek istiyor."

Scarlett hızla karalanmış mesaja bir göz attıktan sonra onu avucunda yaktı ve küllerini ocağa savurdu. "Prens Azrael iyi mi? Ondan çok şey istediğimi biliyorum."

"Duymadım," diye yanıtladı Sorin. "Bir süredir tek bir konuya odaklanmış durumdayım."

Çayından bir yudum alarak başını salladı.

"Diğerleri de seni görmek isteyecektir," diye devam etti Sorin sessizliğin uzamasının ardından.

"Ve eminim ki yaptıklarımla ilgili açıklamalarımı da dinleyeceksiniz," diye biraz acı bir şekilde cevap verdi.

"Evet," diye onayladı. "Ve bu. Sen..." Uzun bir nefes daha verdi, elini saçlarında gezdirdi, Scarlett'in fırçaladığı saç telleri tekrar alnına düştü. "Bundan sonra Scarlett, kendini onlara kanıtlaman gerekecek."

"Talwyn'e kendimi kanıtlamama gerek olmadığını söylediğini hatırlıyor gibiyim," dedi.

"Size bir kez sorgusuz sualsiz güvendiler. Bu bir daha olmayacak. Yaşanan onca şeyden sonra olmaz. Şimdi onlara kendini kanıtlaman gerekiyor," diye yanıtladı Sorin.

Dudaklarını büzdü, gölgeleri parmak uçlarına çağırdı ve avucunun içinde sürüklenmelerine izin verdi, karanlıklarından teselli buldu. Buna bir şey söylemedi çünkü söyleyecek ne vardı ki? Açıklamalarını ve gerekçelerini duyduklarında bir fark yaratacak mıydı? Sorin hâlâ yaptıklarını tam olarak açıklamasına izin vermemişti ve bir kez açıklasa bile bunun aralarında oluşan uçurumu onarmayacağını biliyordu.

"Bence önce İç Divanımla, Briar'la ve Su Divanıyla görüşmelisin. Onlarla ilgilenin. Onlara tepki vermeleri için zaman tanıyın ki Doğu Mahkemeleri'yle buluştuğumuzda her yönden saldırıya uğramış hissetmeyin," dedi Sorin sıkıca, elleri ceplerine kayarak.

"Saldırıya mı uğradı?"

Sonunda dönüp onun gözlerine baktı. "Kızgınlar, Scarlett. İncinmişler. Kraliçeleri tarafından ihanete uğramış hissediyorlar. Onlara güvendiğini bilmeleri gerektiğini söylemiştim. Sen de onlara güvenmediğini söyledin."

Adamın gözleri tekrar ateşe döndü ve kadın onun dile getirmediği şeyi duydu: Bana güvenmediğini söyledin.

"Geri dönmeden önce bilmek istediğin şeyler neler?" diye sordu sessizce, ellerini meşgul etmek için çay fincanıyla oynuyordu.

"Ne zaman anladın? O Gece Çocukları'nın sınırdan gerçekten ne yaptığını?"

"Talwyn'le yaptığımız toplantıda raporları gördüğümünden beri onların bakış açısını anlamaya çalışıyordum. Senin için geldiğim gün," diye cevap verdi.

"Ne zaman anladın?" diye tekrarladı.

"Briar sınırında sadece üç Gece Çocuğu olduğunu doğruladığında, bundan emin oldum."

"Yani ben onlarla konuşmak için sınırdan adımımı atmadan önce, sen zaten gideceğini biliyordun," diye onayladı.

Gözleri çayına kaydı. "Evet."

"Sınırdan ne oldu?"

"Orada birkaç Gece Çocuğu vardı. Ve Yüksek Güç. Ben savaştım."

Adamın bakışlarının kendisine döndüğünü hissetti. "Yüksek Güç'e karşı mı savaştın?"

Tek başına mı? *Benim* eğittiğim güç mü?"

Scarlett başını salladı. "Gece Çocukları'nın lideri benim kim olduğumu anlayınca, Yüksek Kuvvetlere geri çekilmelerini emretti. Böylece o ve diğer Gece Çocukları beni alıkoymak için yer bulabildiler."

"Bütün bir Gece Çocukları klanını mı alt ettin? Tek başına mı?"

"Başa çıktım ve yendim," diye cevap verdi.

"Belli ki yenilmemişsin, Scarlett. Esir alınmışsın." "Gece Çocukları tarafından esir alınmadım, Sorin."

"Alaric orada mıydı?" diye sordu ve kız onun gözlerinin alev alev yandığını hissedebiliyordu.

Onu.

Çenesini kaldırarak altın rengi gözbebekleriyle buluştu ve şöyle dedi:

"Hayır.

beni yakalayan kişi. Tüm sihrimi kullanmıştım. Güçsüzdüm ve karşı koyamadım."

"Scarlett," dedi yavaşça, "Tarık kim?"

"Talwyn'in ikiz ateşi. Orada onu bekliyordu. Talwyn'in sınıra gelmesini bekliyorlardı," diye cevap verdi.

"Tarek Ordos öldü. O görevde Thia ile birlikte öldü. O Tarek olması mümkün değil," dedi Sorin.

Scarlett başını salladı. "Bu o, Sorin. Dünya Sarayı'nın gerçek varisinin kendisi olduğunu söyledi. O sarayı yönetmesi gerektiğine inanıyor. Bana ailesinin Kraliyet koltuğunu Luanlara nasıl kaptırdığının hikâyesini anlattı."

"Cesedini Thia'nın yanındaki mağarada gördüm," diye ısrar etti Sorin. "O olması mümkün değil."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum, Sorin. Her şey uyuyor. Üzerindeki toprak büyüsünün kokusunu alabiliyorum. Talwyn'i çok iyi tanıyor gibi görünüyor. Senin kim olduğunu biliyordu. Azrael'in kim olduğunu. Talwyn ve Azrael'in artık sevgili olduklarını bile biliyor. Onun kanı benim çok fazla zayıflamamı engelledi-"

"Annen kim?" Sorin araya girdi.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bilmiyorum."

"Scarlett." Sorin onun yalan söylediğinden şüpheleniyormuş gibi açık bir uyarıyla adını söyledi.

Muhtemelen öyledir.

Scarlett, "Yemin ederim onun kim olduğunu bilmiyorum," diye cevap verdi. "Ama neye benzediğini ve Avonleyli olduğunu biliyorum. Babamın da Avonleyli olduğunu biliyorum. Hâlâ yaşıyorlar mı, bilmiyorum. Hatırlayabildiğim kadarıyla onu en son beş yaşımdayken gördüm ve Cassius'u benim vasım yaptı."

"Bu da ne demek oluyor? Cassius'un senin Gardiyanın olması ne anlama geliyor?" Sorin yüzünü tamamen ona dönerek sordu.

Scarlett, "Bunu tam olarak anlamıyorum," diye itiraf etti. "Bu bir kan ayiniydi. Kanımız karıştı ve ikimiz de içtik. İkimiz de işaretlenmiştik ve -"

"Nerede?" Sorin talep etti.

"Sırtımızda. Alaric yıllar boyunca çeşitli zamanlarda Mührü gördüğünü söyledi. Bunu nasıl yaptığını bilmiyordu ama bir Cadının bize unutturmak için bir tür büyü yaptığını söyledi."

Sorin çoktan ona doğru uzanmış, ellerini omuzlarına koymuş, onu hafifçe döndürüyor ve geceliğini kaldırıyor. "Teninin her santimini gördüm, Scarlett. Hiç iz yok," dedi, serin hava kadının açıkta kalan tenini çakıl taşlarıyla dövüyordu. "Ama kolumdakini de göremiyorsunuz," diye cevap verdi. "Ya da

köprücük kemiğimde."

Geceliğinin kumaşını bıraktı, onu arkaya döndürdü ve sol koluna uzanarak başparmağını ön kolunda gezdirdi. "Bana anlatmaya çalıştın," diye mırıldandı. Bakışları gözlerine inmeden önce köprücük kemiğine doğru ilerledi.

"Gözlerin gümüş rengi."

"Ben de öyle duydum." Adam onun bakışlarını öylece tutunca iç çekti. "Bazen rüyalarımda gördüğüm adam. Bana diğer iki İşareti veren kişi... Ve gözlerimin artık gümüş olduğunu söyleyen kişi."

"Onu yine mi gördün? Onu ne sıklıkla görüyorsun, Scarlett?" Sorin onun kolunu sıkıca kavrayarak sordu.

"Onunla olan bağlantım Mührüm tarafından engellenmişti, tıpkı seninle, Cassius ve Shirina ile olan bağlarım gibi. Talwyn ve ben onu birlikte gördüğümüzden beri onu görmemiştim. Ta ki... Biliyorsun," dedi ve sözünü keserek gözlerini tekrar ocağa dikti.

"Sen benden içene kadar," diye bitirdi Sorin onun yerine.

Kadın başını salladı.

"Sen Avonleyan'sın," diye nefes aldı, eli yanağını okşamak için yaklaşıırken.

"Öyleyim," diye
kabul etti. "Peki
Cassius?"

"Yarı Avonleyli, yarı Cadı," diye onayladı Scarlett, sonunda onun bakışlarıyla bir kez daha buluştu.

"Ve Fae'lerden beslenmeniz gerekecek? Avonleyan güçlerini yenilemek için?" Sorin sordu, gözleri onunkileri arıyordu.

"Hayır. Yani, evet. Şimdilik. Eğer tekrar ihtiyaç duyulursa, ama görünüşe göre bu en iyi yol değil. Rüyamdaki adam bana bir Kaynak bulmam gerektiğini söyledi."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu, eli kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırmak için hareket etti.

Scarlett içini çekti. "Bilemiyorum. Kahin kadar yardımcı oluyor. Senden beslenme yöntemimin yasak olduğunu söyledi. Sanırım Solembra'daki kütüphanenin altına inip ne bulabileceğime bakmam gerekecek. Anahtarlarla birlikte. Ve bir kilit. Gölgelerim ve beyaz alevlerimle daha fazla çalışmam gerektiğinden bahsetti."

"Burada anlatılacak o kadar çok şey var ki, Scarlett. Açıklaman gereken o kadar çok şey var ki," dedi Sorin başını sallayarak.

"Nereden başlamak istersin?" diye sordu dudağını ısırarak. En önemli olduğunu düşündüğü şeyden başlayacaktı ama Cassius'u kontrol etmek için de yanıp tutuşuyordu. Sorin dün öğleden sonra onu buraya getirdiğinde ertesi güne kadar uyumayı düşünmemişti.

"Giyinmekle başlamalısın ve sonra yemek yemelisin," dedi bilerek. Sanki bir işaretmiş gibi, midesi yüksek sesle homurdandı ve ona kaşlarını çattı. Adam kıkırdayarak onu gardıroba doğru çevirdi. "Giyin, Aşkım. Seninle mutfakta buluşacağız. Bize getirecek bir şeyler alabilirsin."

Siyah pantolonunu ve beyaz tuniğini çabucak giydi, merdivenlerden inmeden önce botlarını giydi. Sorin onu bekliyordu, bir elinde armut, diğerinde börek tutuyordu.

"Hazır mısınız?" diye sordu.

Ama o değildi. Herkesle yüzleşmesi gerektiğini biliyordu ama bunu şimdi yapmak zorunda olduğu için midesi bulanıyordu.

"Önce Cassius'u görmeye gidebiliriz," dedi Sorin nazikçe. "Benim de çocukları kontrol etmem gerekiyor."

"Evet, ama bence önce diğerlerini görmek daha iyi olur. Çocukların önünde onlardan herhangi biriyle karşılaşmanı istemiyorum..." Sorin sözünü kesti.

"O kadar kötü mü olacak?" diye sordu sessizce, elindeki yemeğe bakarak. Birdenbire hiç acıkmamıştı.

"Her şey yoluna girecek. Orada seninle olacağım. Her zaman birlikte," diye cevap verdi ve kadın arkasında açılan bir ateş kapısının sıcaklığını hissetti.

Derin bir nefes aldı, omuzlarını dikleştirdi ve Cassius'un uyuduğu odaya doğru adım attı. Hazel, Scarlett dün ayrılırken tam olarak bulunduğu yerde duruyordu. Yemeğini yakındaki bir masaya bıraktıktan sonra onun yanına geldi ve hemen Cassius'un elini tuttu. Artık dokunulduğunda soğuk değil, olması gerektiği gibi sıcaktı ve uzun bir rahatlama nefesi verdi.

"Daha iyi hissediyor musun?" Hazel yan gözle bakarak sordu.

Scarlett, "Hem de çok," diye cevap verdi. "O bugün nasıl?"

"İlerleme kaydediyor," dedi.

"Ona hala iki saatte bir kan mı veriyorsunuz?"

"Bu kadar sık olmasına gerek yok. Günde üç ya da dört kez yeterli olacaktır," diye yanıtladı Hazel.

"Ama her iki saatte bir yapmaya devam edersek, bu işleri hızlandırır mı?" Scarlett başını kaldırıp onun menekşe rengi bakışlarıyla buluşarak zorladı.

Hazel başını salladı. "Artık ondan güç almaya çalışmadığına göre, bu fazlasıyla yeterli olacaktır."

Sorin'in arkasından yaklaştığını hissetti ve bir an sonra kolu ona dolandı, armut avucunun içindeydi. "Ye aşkım," diye fısıldadı kulağına. "Son haftalarda seni fazla beslediklerini sanmıyorum."

Ona baktı ve yüzünü hafifçe buruşturdu. "Şu anda gerçekten yemek yiyebileceğimi sanmıyorum, Sorin."

Armudu geri çekti ve bir kez başını salladı. "O zaman şu işi bitirelim. Yemek yemelisin."

Cassius'a bir kez daha baktıktan sonra Sorin'i takip ederek koridora çıktı.

"Burası Kara Salonlar'da kraliçenin özel kanadı," dedi Sorin parmaklarını onunkilerle birleştirerek.

"Bütün kanat mı? Fiera Palace gibi mi?"

"Evet," diye onayladı. "Birkaç özel oda var. Cassius'un içinde bulunduğu oda benimdi."

"Peki şimdi nereye gidiyoruz?" diye sordu adam onu dolambaçlı taş basamaklardan aşağı indirirken.

"Konsey odalarından biri."

"Herkes zaten orada mı?"

"Evet," diye cevap verdi. "Talwyn'i görmeden önce onlarla buluşmayı kabul ettikten sonra bu sabah ateş mesajları gönderdim."

Tekrar başını salladı ve nefes alış verişine odaklandı. Aldı ve verdi.

Gir ve çık.

Gir ve çık.

Ateş ve su elementleriyle karmaşık bir şekilde oyulmuş bir dizi çift ahşap kapının önünde durdular. Diğer taraftan boğuk sesler duyabiliyordu. Sorin onunla yüzleşmek için döndü, elleri omuzlarında durdu.

"Bunu yapabilirsin, Scarlett."

"Biliyorum," diye cevap verdi. "Ateş Prensi'nin gazabına göğüs gerebiliyorsam, onun sarayı ve bir Su Prensi'yle de başa çıkabilirim. Değil mi?"

Dudaklarının kenarlarında yumuşak bir gülümseme belirdi. "Doğru, Prenses." "Hazır mısın?" derken parmak eklemlerini prensesin elmacık kemiği boyunca gezdirdi.

Derin bir nefes daha aldı ve sertçe üfledi. Adam dönüp kapılardan birini iterek açarken ateş büyüünün teninde gezindiğini hissetti. İçeri girdi ve kapıyı onun için açık tuttu. Scarlett onun arkasından gitti, kapı açıldığı anda bütün konuşmalar durdu. Odayı taradığında, Eliza, Rayner ve Cyrus'un odanın ortasındaki büyük yuvarlak masada oturduklarını gördü. Briar ve Sawyer yakınlarda, duvar boyunca uzanan uzun bir masada duruyordu. Nakoa'nın orada olmadığını görünce rahatladı.

Odayı geçip masadaki sandalyeye kararsızca çökerken tüm gözler onun her hareketini izliyordu. Parmakları kolçakların ucunda kıvrılmıştı ve teninden sızarak siyah bir sis gibi etrafında dolaşan gölgeleri engelleyemiyordu. Sorin sandalyeyi onun yanına çekti ve yerine oturmadan önce eğilip yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu.

Seni yıldızların geceyi sevdiği gibi seviyorum, Scarlett. Karanlığa kadar.

Aralarındaki bağ onarıldığından beri onunla ilk kez konuşuyordu ve göğsünden taşan rahatlama gölgelerinin azalmasına ve nefes alışının sakinleşmesine neden oldu.

Bir dirseğini masaya dayayıp çenesini yumruğuna dayayarak yerine oturdu. Diğer elini de masanın üzerine koymuş, Divan'ına bakarken parmaklarıyla birkaç kez vuruyordu. O ve Sorin'in şu anda kendi sorunları olabilirdi ama şu anda Sorin onun ikincisiydi. Kocasıydı. Batı Saraylarının Kralı.

Briar ve Sawyer sessizce masaya doğru ilerlediler ve yerlerine oturdular. Havada öyle bir gerginlik vardı ki, Scarlett onu bıçakla bile kesebilirdi.

"Peki ilk kim gitmek ister?" diye sordu sonunda. Kimse bir şey söylemeyince genelle göz göze geldi. "Eliza? Elbette benimle yatmak istiyorsun?" Bakışları Cyrus'a kaydı. "Peki ya sen, sevgilim? Söyleyecek çok şeyin olduğunu biliyorum. Dün bunu açıkça belirttin."

Ateş Mahkemesi İkinci Başkanı ile General birbirlerine baktılar, ama Scarlett'i şaşırtacak şekilde, ilk konuşan ikisi de olmadı.

"Hepimizi kandırdın," dedi Rayner, alçak sesi karanlık ve soğuktu.

Scarlett'in dikkati ona döndü, duman ve külle dönen gözlere takıldı. "Evet," diye kabul etti.

"Başka bir sınıra gittin. Tek başınıza. Hem de tüm Divan sınırlarında tehditlerin toplandığını bildiğiniz halde" diye devam etti.

"Yaptım," dedi tekrar. "Birkaç konuda şüphelerim vardı ve bitmek bilmeyen toplantılar, yazışmalar ve risk almaya değip değmeyeceğine dair tartışmalarla uğraşacak zamanım yoktu."

"O zaman beni gönderin," dedi Rayner karanlık bir sesle. "Küllerin arasında hareket edebilecek birini gönderiyorsun. Bu lanet kıtanın her yerinde bulunan düzinelerce casusumu kullanarak senin için bilgi toplamama izin ver. Sen *kraliçesin*."

Scarlett, Rayner'ın böyle bir duygu gösterdiğini hiç görmemişti ve bu gerçekten dehşet vericiydi. Parmakları kolçakların uçlarını daha da sıktı, ama çenesini yukarıda tuttu. "Anlıyorum, Rayner. Başkalarına bu kadar güvenmeye alışık değilim. Yaptıklarımın neye mal olduğunu anlıyorum."

"Peki bu bedeli kabul edilebilir bir fiyat olarak mı gördünüz?" Sawyer sordu.

Scarlett onun buz mavisi gözleriyle karşılaştı, parlak gümüş rengi olmadıkları zaman kendi gözlerinin aynasıydılar. "Bedelinin ne olacağını bildiğimi sanıyordum." Göz ucuyla Sorin'e baktı, Sorin hafifçe sertleşmişti. "Bu Mahkemelerin güvenliğinin hayatımın bedeline degeceğini düşündüm mü? Evet. Evet.

Eylemlerimin neye mal olacağını tam olarak anlıyor muyum? Hayır. Şu anda bana neye mal olduklarını anlıyor muyum? Evet."

"Belki bize neyi araştırdığınızı açıklayabilirsiniz," diye araya girdi Briar. Onun bakışlarıyla karşılaştığında, diğerlerinin öfkesini bulamadı. "Sınırlarda neler olduğunu nasıl anladın?" diye sorarken ona cesaretlendirici bir gülümseme verdi.

Scarlett bu sabah Sorin'e raporları gördükten ve orada bir Gece Çocukları klanı bulduktan sonraki şüpheleri hakkında söylediği her şeyi tekrarladı.

"Aldatmacanız en azından verimli oldu mu?" Eliza sözlerini bitirdiğinde alay etti.

Scarlett omuz silkti. "Kendi geçmişim ve Kontes'i öldürme planlarım hakkında bilgi edindim mi? Evet. Alaric'in bir Maraen Prensi ve Deimas ile Esmeray'ın oğlu olduğunu öğrendim mi? Evet, öğrendim. Yakalanmama, günlerce çok az yiyecek ve suyla bir duvara zincirlenmeme, Mikale'nin yanında uyumaya zorlanmama ve Cassius'un neredeyse ölene kadar işkence görmesine değdi mi? Sanırım bunu zaman gösterecek. Yaptıklarımın pişman mıyım? Evet."

Sorin'in başı yavaşça ona döndü. "Sanırım çeşitli konuşmalarımız sırasında Mikale'nin yanında uyuma kısmından bahsetmeyi unuttun," diye homurdandı.

Eliza acı bir sesle, "Evet, o kadar çok sır saklayıp o kadar çok yalan söyledikten sonra, eminim hepsini bir arada tutmak zordur," dedi.

"Dikkat edin General," diye hırladı Sorin, başını ona doğru çevirerek.

Eliza gözlerini devirerek kollarını kavuşturdu ve ona ters ters baktı. "Onun hareketleri hepimizi tehlikeye attı. Bunu Mahkemelerimizi güvende tutmak için yaptığını mı söylüyor? Onu dışarı çıkarmak için haftalarımızı Sarayımızdan uzakta geçirdik ve hayatlarımızı riske attık."

Scarlett bir şey söylemek için ağzını açtı, ama Eliza'nın sözü bitmemişti.

"Bir şeylerin ters gittiğini biliyordun," dedi, hâlâ Sorin'le konuşuyordu ve ona değil. "Hepimiz yaptık. Sana söylemesini sağlamaya çalıştın, ama o orada oturup toprağa o lanet işareti çizdi." Kadının gri gözleri tekrar onunkilere döndü ve Scarlett orada parıldayan gözyaşlarını görünce nefesini içine çekti. "Sadece bir şey söylemen gerekiyordu! Seni dinlerdik, Scarlett. Sana yardım ederdik!"

Scarlett yumuşak bir sesle, "Özür dilerim," dedi. Gözlerini generalden kaçırmak istedi, ama gözlerini onunkilerden ayırmamak için kendini zorladı. "Başka ne söyleyebileceğimi bilmiyorum. Açıklamalarımın hiçbirisi mazeret olarak kullanılamaz.

Çünkü yaptığım şeyi kabul edilebilir kılacak hiçbir mazeret sunamam. Özür dilerim."

Briar nazikçe, "Bize güvenmezsen bu iş yürümez, Scarlett," dedi. "Eğer her şeyi kendi başına yapmakta ısrar edeceksen-"

Scarlett, "Ben değilim," diye araya girdi. "Şu anda sicilimin aksini söylediğini biliyorum, ama sizi bilerek dışlamak asla planım değildi. Hepinizden gizlice kaçmak, ikiz alev bağımı engellemek, Gece Çocukları klanıyla tek başıma yüzleşmek hesaplanmış bir plan değildi. Bu anlık bir karardı ve yanlış bir karardı. Yanlış bir seçim yaptım ve özür dilerim."

Odaya ağır bir sessizlik çöktü, gerginlik hâlâ aynı yoğunlukta idi. "Kraliçe Talwyn'den saklanmasını istediğiniz özel bir şey var mı?

Bugün onunla buluştuğumuzda ne olacak?" Briar bir bardak suyu kaldırıp içerek sordu. Scarlett, Nakoa ve Neve'in burada olmadıkları halde, su aynasının diğer tarafından onları izlediklerini tahmin edebiliyordu.

"Maraan Lordlarını ve Kontes'i öldürme planlarını bilmesi gerekiyor." Devam etmeden önce Sorin'e hızlıca baktı ve "Ve Tarek'in yaşadığını ve onlarla çalıştığını bilmesi gerekiyor." dedi.

"Scarlett, bunu konuşmuştuk. Bu onun ikiz alevi olamaz. Bunun başka bir açıklaması olmalı," dedi Sorin.

"Böyle düşündüğünü biliyorum Sorin, ama bence yanıyorsun. Bana açıkça onun ikiz ateşi olduğunu söyledi. Bana söylediği şeyler..."

"O zaman yalan söylüyor. Tıpkı Alaric ve Lord Tyndell'in sana hayatın boyunca yaptığı gibi," diye karşı çıktı Sorin.

Scarlett kollarını kavuşturarak arkasına yaslandı. "Sanırım bekleyip göreceğiz, ama bence o olma ihtimaline karşı hazırlıklı olmalısın. *Talwyn*'in de buna hazırlıklı olması gerekiyor."

Bakışları buraya geldiğinden beri tek bir kelime bile etmeyen Cyrus'a takıldı ve birden aklına Tarık hayattaysa o zaman...

"Eğer bu doğruysa," dedi yavaşça, "bu Thia'nın-" "Hayır," dedi Cyrus kısaca.

"Ama kimse Tarık'ın hayatta olabileceğini de düşünmüyor ve-"

"O yaşamıyor, Scarlett," diye cevap verdi Cyrus, sesi alçak ve karanlıktı. "Eğer ruhunun yarısı senden koparılmıyorsa, onun ölümünde benim hissettiğim gibi ruhunun parçalandığını hissetmezsin."

O konuşurken Scarlett'in gözleri masaya düşmüştü, ama devam edince tekrar ona kaydı. "Thia'nın gittiğini, benden alındığını öğrendiğim zaman hissettiğim dehşet, acı ve kederle *hiçbir şey* kıyaslanamaz. Ama kraliçemin yakalandığını öğrenmek, senin neye katlandığını bilmemek? Prensimin seni bulamadığı için neredeyse çılgına döndüğünü görmek? Seni hissetmek için? Tanrım, Scarlett! Aklından ne geçiyordu? Çünkü bunun bizim güvenliğimizle ya da bu Mahkemelerin güvenliğiyle kesinlikle hiçbir ilgisi yoktu."

Sorin, "Cyrus," diye uyardı, ama Scarlett onu susturmak için elini kaldırdı.

"Gerçekten hiçbirimize o kadar güvenmiyor musun? Bana? Eliza'ya? Briar mı? Senin

lanet olası ikiz alev?" Cyrus talep etti. "Bir şeyler söylemek için her türlü fırsatın vardı. Kahretsin, o günden çok daha önce de bir şeyler söyleyebilirdin. Sorin'in bize anlatmak zorunda kaldığı kütüphanenin altındaki odayı bulduğun gün bir şey söyleyebilirdin. O gece ile sınırimızda durup hepimize siktir olup gitmemizi söylediğin gün arasındaki haftaların herhangi birinde bir şey söyleyebilirdin." Şimdi ayağa kalkmış, ellerini masaya dayamış ve ona doğru eğilmişti. "Seni kendimizden biri olarak kabul ettik. Sorin seni o sınırdan geçirdiği andan itibaren seni sahiplendik. Onun olduğun kadar bizim de oldun. Kraliçe olduğunda değil. Yerini kabul ettiğinde değil. O gün onunla birlikte Ateş Sarayı'na girdiğini görmek için sorgusuz sualsiz hayatlarımızı tehlikeye attık. Seni sahiplendik ve bu senin umurunda bile değildi. Sınırdaki hepimiz bu konuları tartışırken bir şey, *herhangi bir şey* söyleseydin, tüm bu durum önlenebilirdi."

Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu ve boğazına doğru tırmanan hıçkırığı bastırmak için elini ağzına götürdü. Adamın sözleri karşısında başını sallıyordu çünkü bunlar doğru değildi. En ufak bir şekilde bile doğru değillerdi. O onun ailesiydi. Hepsi öyleydi.

"Cyrus," diye homurdandı. "Cyrus, özür dilerim."

Ama hiçbir şey söylemedi. Masayı itip odadan çıkmadan önce Sorin'e bir kez baktı ve kapı arkasından gürültüyle kapandı.

Ona biraz zaman ver, aşkım.

Başını salladı, daha fazla gözyaşını yuttu ve bakışları masaya kaydı.

"Biraz ara verelim," dedi Sorin odadakilere. "Buraya geldiğinden beri yemek yemedi ve çocukları kontrol etmek istiyor. Herkes sakinleşmek için biraz zaman ayırsın, sonra öğleden sonra tekrar buluşabiliriz."

Masada sadece o ve Sorin oturana kadar oda boşaldı. Onun sandalyesinden kaydığını duydu ve kendi sandalyesini masadan yana çevirdi. Adam onun önünde çömelmiş, yüzüne bakıyordu. Uzandı ve başparmağıyla gözyaşlarını sildi.

"Hey, aşkım."

"Tanrılar, çok üzgünüm Sorin," dedi, daha fazla gözyaşı süzülerek. "Sana bunun için yaratılmadığımı söylemişim. Bir tahtta oturmak için yaratılmadığımı söylemişim. İçgüdülerimi dinlemeliydim."

"Hayır," diye yanıtladı başını sallayarak. "Buna bir an bile inanmıyorum. Alaric oradayken sana ne söyledi ya da ne yaptı da kendinden bu kadar şüphe ettin bilmiyorum ama bununla yüzleşecek kadar güçlüsün. Hatalar yapıldı. Kötü bir karar verdin. Olan oldu. Artık bundan sonra nasıl devam edeceğinize siz karar vereceksiniz. Ama önce..." Ayağa kalktı, onun elini tuttu ve kendisiyle birlikte ayağa kaldırdı. "Yemek yiyeceksin."

"Çok talepkâr," diye mırıldandı, yüzünü bir kez daha temizlerken.

Onu kendi tarafına çekti ve kapıya doğru yönlendirirken saçlarına bir öpücük kondurdu. "Aşkım, bu gece ne kadar talepkâr olabileceğimi daha sonra keşfedeceksin."

BÖLÜM 24

OceanofPDF.com

SORIN

"I Saylah'a yemin et Sorin, eğer bana bir lokma daha yemek yedirirsen..." Scarlett oturduğu gri kanepeye sırt üstü uzanırken, saçları döşemede parlıyordu.

Konsej odasından çıktıklarında Sorin onu kraliçenin özel kanadına, küçük bir çalışma odasına götürmüştü. Burada bir şömine, şu anda üzerinde yayıldığı kanepede, birkaç krem rengi, yüksek arkalıklı koltuk ve yan tarafta altı kişilik küçük bir masa vardı. Bir duvar boyunca uzanan tavandan tabana birkaç pencere günün sıcaklığını ve güneş ışığını içeri alıyordu. Kara Salonlar'ın inşa edildiği suyun havasını içeri almak için bir tanesini açmıştı, sadece tuzlu suyun kokusunu almanın bile Scarlett'in sinirlerini biraz olsun yatıştıracağını biliyordu. Rahat ve samimiydi ve Batı Sarayları'nın kraliçesi ile kralına ayrılmıştı.

O sabah henüz uyurken Divan'a ve Briar'a mesajlar gönderdikten sonra Rayner'dan onlar için bir çeşit yemek hazırlamasını ve beklemesi için buraya göndermesini istemişti. İç Divan'ıyla yapacağı konuşmaların yoğun olacağını ve Briar'ın nefes almak için bu zamana ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Ve yemek.

Yemek yemesi gerekiyordu.

Bu odaya girdiklerinde hemen meyve, ekmek, peynir ve etle dolu masaya gitmiş ve ona dolu bir tabak hazırlamıştı. Kanepede onun yanına oturmuş ve hepsini yediğinden emin olmuştu.

"Yeterince yediğinden emin misin?" diye sordu, konuşurken tabağa biraz daha et ve ekmek koydu.

"Evet, Sorin," diye iç geçirdi. "Beni beslediler. Yani ilk başta değil. Ama ne kadar çabuk zayıflayabileceğimi fark ettiklerinde, Alaric düzenli yemek yememi sağladı. Küçük ama düzenli."

"Bana şu Mikale'in yanında yatma meselesini biraz daha anlatır mısın?" diye çıkıştı, tabağı masaya niyetlendiğinden biraz daha sert bırakarak. "Bana onun yapmadığını söylemiştin-"

"Öyle bir şey yapmadı, Sorin," diye sözünü kesti Sorin ve döndüğünde onu tekrar otururken buldu. Kollarını kanepenin arkasına kavuşturmuş, ona bakarken başını kollarına yaslamıştı. "Böyle bir şey yapmaya zorlanmadım ama Alaric beni mümkün olduğunca rahatsız etmeye çalışırken bir yandan da Kan Mührü'nü kıracak kadar zayıflamadığımdan emin olmaya çalışıyordu. Bu yüzden bana uyumam için bir yatak verildi, ama Mikale o yatağı paylaştı. Mikale tüm bu süre boyunca beni izlerken soğuk suyla yıkadım. Beni giydirdi ve elleriyle bazı özgürlükler aldı-"

Görüşünde ateş parladı. Sorin, o daha tek kelime edemeden önünde dikilmiş, onu dizlerinin üzerine çekmiş ve ağzını onunkine yapıştırmıştı. Kadın şaşkın bir nefes verdi ve Sorin de dilini onun ağzına soktu. Adamın kolu kadının beline dolandı ve onu kanepenin arkasına doğru eğilirken sırtını kamburlaştırmaya zorladı.

"Bu gece," diye homurdandı *dudaklarına*, "seninle oynadığı her yeri bana anlatacaksın."

Elini kaldırıp adamın alnındaki bir tutam saçı okşadı. "Ben seninim Sorin," dedi usulca. "Sadece senin."

Onu bırakıp yemeğe geri dönmeden önce dudaklarına bir öpücük daha kondurdu. Kızın itirazlarına rağmen tabağı daha fazla yemekle doldurdu ve kanepenin önündeki alçak masaya koydu. Kadın minderlerin üzerine yayılmıştı ve adam otururken kadının başını hafifçe kaldırıp tekrar kucağına indirdi.

Etrafında akması için serbest bıraktığı gölgelerle oynayarak ona baktı ve bir tanesini kulağının etrafına kıvrılması için gönderdi.

"Sence Talwyn'e benim Avonleyli olduğumu söylemeli miyiz?" diye sordu.

Sorin iç çekti. "Sanırım eninde sonunda ortaya çıkacak ve onu tanıdığım kadarıyla, bunu kendi başına keşfetmesindense bizden duyması daha iyi olur."

Bir kez başını salladı. "Burada bir kütüphane var mı?"

"Elbette," diye cevap verdi, parmaklarını yüzünde gezdirerek.

"Beni oraya götürebilir misin? Bugün her şey bittikten sonra."

"Evet," dedi, saçının bir parçasını parmağının etrafında döndürerek. "Aradığımız özel bir şey var mı?"

Bunu olabildiğince kayıtsızca söyledi, ama eğer kadın kitap arıyorsa, aklında dönen fikirler vardı. Bir şeyler araştırmak istiyordu.

"Şu Kaynak meselesini çözmem gerekiyor," diye iç geçirdi. "Bu büyüyü kullanmadan ve onu yenilemeden Mikale ya da Alaric hakkında hiçbir şey yapamam..."

"Kanımı içmek mi?" diye sordu.

"Herhangi bir Fae kanı içmek," diye cevap verdi.

Parmağı hareketsiz kaldı ve etrafına dolanmış saç tutamını sertçe çekti. "Bu konuda çok net olmama izin ver: Bu Kaynak meselesini çözmeden önce bunu yapman gerekirse, bana gel."

Scarlett gözlerini devirdi. "Son zamanlarda neden bana emir verebileceğini düşündüğünü anlamıyorum."

Kızın burnuna bir fiske vurdu. "Sen ve şu lanet olası dilin," diye mırıldandı.

O odada bir saat daha oturdular, sadece o ve kız, ve sonunda tam olarak nefes alabildiğini hissetti. Dün gece ona sahip olduktan, yanında uyuduktan, bütün gün yanında olduktan, oturduktan ve rahatça sohbet ettikten sonra, uzuvlarındaki gerginlik büyük ölçüde azalmıştı ve ondan başka bir şeye odaklanabileceğini hissetti. Onu yakın zamanda gözünün önünden ayırmayacaktı ama onu bulmaya, görmeye, tüketmeye de kendini kaptırmamıştı.

Talwyn'e yarın onunla buluşacaklarını haber vermişti. Scarlett'in bütün gün kendini savunmak ve kendi mahkemeleriyle uğraşmak zorunda kalacağı için bir molaya ihtiyacı olacaktı. Talwyn şaşırtıcı bir şekilde bir gün daha beklemeye razı olmuştu.

Şimdi bir arka geçitten geçerek tüm çocukların ana odası haline gelen büyük salona doğru ilerliyorlardı. Çocukları ikiye ikiye ayırarak hepsine birer oda verildiği söylenmişti. Lynnea ve Malachi gibi bazı büyüklere kendi odaları verilmişti. Muhtemelen ilk kez böyle bir şey sahip oluyorlardı.

Onun için kapıyı açtı ve içeri girmesine izin verdi. Odanın uzak ucunda ortaya çıktılar, kapı taş işçiliğiyle karışarak tıpkı duvar gibi görünüyordu. Kıpırdamadan durup odaya baktı.

"Yiyecek ve giyecek buldular ve-"

"İhtiyaçları olan her şeye sahipler, Aşkım," dedi Sorin, onun sözünü keserek. "Eğer yoksa, yardım onlar için bulur."

Başını kaldırıp ona baktı. "Hepsini getirmememiz gerektiğini düşündüğünü biliyorum..."

Adam başını sallamaya başlayınca sözlerini yarıda kesti. "Son birkaç haftadır tek odak noktam sendin. Başka hiçbir şeyin benim için önemi yoktu, Scarlett. Seni oradan çıkarmak istiyordum. Bütün bu çocukları taşımak için zaman ayırmak bunu geciktiriyordu. Bunun bencilce olduğunu ve umursamadığım için beni bir pislik gibi gösterdiğini biliyorum, ama umurumda *değildi*. Çıkmana ihtiyacım vardı. Güvende olmana ihtiyacım vardı. Tanrılar son birkaç haftadır işbirliği yapmayan bir pislik olduğumu biliyor ama umurumda değil. Sana ihtiyacım vardı ve hepsi bu."

"Bu garip bir şekilde... karizmatik," diye takıldı, başını yana eğerek. "Tamamen delice, aşırı sahiplenici, anaç tavuk gibi bir şekilde."

"Kadere yemin ederim, Scarlett," diye mırıldandı Scarlett ondan uzaklaşıp odaya doğru ilerlemeye başladığında, yolu üzerindeki birkaç çocuğu selamlamak için durdu.

Koridorda adı anons edildiğinde onun peşinden gitmeye başladı.

"Prens Aditya."

Sorin döndüğünde uzun boylu, koyu tenli bir erkeğin çocuk denizinin içinden geçtiğini gördü. Zeytin yeşili gözleri kısılmış ve ona dikilmişti. Altın tenli bir dişi, açık kahverengi bir kurtla birlikte onu takip ediyordu. Birkaç uzun adımda ona ulaştı ve Sorin daha kendini toparlayamadan çenesine bir yumruk indi.

"Sorin!" Scarlett elini kaldırmış ve parmak uçlarından gölgeler sıçrayarak bir anda onun yanında bitiverdi.

"Sorun değil Aşkım," dedi Sorin, eliyle çenesini ovuşturarak. "Bunu hak ettim."

"Bundan daha fazlasını hak ediyorsun," diye hırladı Alfa, yumruğu tekrar geri çekildi.

Ve sonra Scarlett onun önüne çıktı, başını kaldırdığında gölgeleri beyaz alevlere dönüşüyordu ve Şekil Değiştiren'le göz göze geldiler. "Denemeye başlamadan önce en azından adını bilmem gerekecek."

"dedi tatlı bir sesle, gölgeler ayaklarının etrafında toplanıyor ve saldırmaya hazır yılanlara dönüşüyordu.

"Rahatla Aşkı," dedi Sorin, uzanıp elini aşağı doğru iterek. "Bu Stellan Renatus. Şekil Değiştirenlerin Alfa'sı ve Arianna'nın kardeşi. Stellan, Kraliçe Scarlett'le tanış, karım ve ikiz alevim."

Scarlett omzunun üzerinden ona baktı ve kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Peki Alfa neden suratına yumruk atmayı hak ediyor?"

"Çünkü kız kardeşimi küçük kurtarma görevine dahil etmek için arkamdan iş çevirdi," diye araya girdi Stellan.

"Tabii ki bıraktı," dedi Arianna'nın boğucu ses tonuyla, kardeşinin arkasından yaklaşırken. "Temural başka türlü gitmeme asla izin vermeyeceğini biliyor," diye ekledi. Bakışları Scarlett'e kaydı. "Sizi ayakta görmek çok güzel, Majesteleri."

Scarlett başını eğerek, "Size borçluyum, Leydim," diye cevap verdi. "Eminim sizin yardımınız olmasaydı ben hâlâ bir duvara zincirlenmiş, Cassius da ölmüş olurdu. Size teşekkür etmek asla yeterli olmayacaktır."

Arianna'nın bakışları Sorin'inkilere kaydı ve dudaklarında nazlı bir gülümseme belirdi. "Ona henüz sormadınız mı, Prens?"

"Konuşacak çok şeyimiz oldu Leydim, ama haftalar önce de belirttiğim gibi, o paylaşmayı seven biri değil," diye cevap verdi, tam olarak neyi kastettiğini biliyordu.

Arianna, Scarlett'e bakarak, "Seni şaşırtabilir," diye karşılık verdi. "İnsanlar değişir. Ne de olsa eskiden Siofra'daki grup faaliyetlerimize katılmaktan hoşlanırdın. Jamahl ve ben çok ikna edici olabiliriz."

Sorin, "Senin ne kadar inandırıcı olabileceğinin farkındayım, Arianna," dedi. Scarlett bir adım geri çekilerek, "D u r bakalım," dedi.

Arianna ve Sorin. "Siz ikiniz eskiden... Başka biriyle mi? Jamahl kim?"

"Jamahl benim kişisel korumam," diye yanıtladı Arianna.

"Mhmm," dedi Scarlett. "Ve?"

Sorin, "Ve Beta kendini tek bir partnerle sınırlamaktan hoşlanmıyor," diye açıkladı. "Grup aktivitelerinden de hoşlanıyor."

Scarlett'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ve sen de bu grup aktivitelerine katıldın mı?"

Sorin bir elini yüzünde gezdirdi, eli dudaklarının kenarında kıvrılan sırıtışı gizlemek için ağzının üzerinde durdu. "Uzun yıllar yaşadım Scarlett ve bu yıllar içinde pek çok şey tecrübe ettim."

Scarlett bir kahkaha attı, gümüş gözleri parlıyor ve eğlenceyle ışıldıyordu. "Bu *deneyimlerinizi* duymayı çok isterim, Prens."

"Ya da onları kendin deneyimleyebilirsin," diye araya girdi Arianna, eli yukarı kalktı ve parmakları onun kolunda şehvetli bir şekilde gezindi.

Sorin göğsünden yükselen sahiplenici hırıltıya engel olamadı ve Scarlett bir kahkaha krizine tutuldu. "Sanırım yaşlı kocamın *deneyimlerinin* ikimiz için de yeterli olmasına izin vereceğim," dedi. "Ve o haklı. Ben paylaşmayı sevmem."

Arianna'nın dolgun dudağı somurtarak dışarı fırladı. "Çok yazık," diye iç geçirdi. "Yine de fikrini değiştirirsen..."

Scarlett eğlenen bir sırıtışla, "Bunu ilk öğrenen siz olacaksınız, leydim," diye cevap verdi.

"Konumuza dönelim," diye araya girdi Stellan ve Arianna gözlerini devirerek abartılı bir iç geçirdi.

"En derin özürlerimi kabul et Stellan," dedi Sorin. "Ama kısıtlı bir zamanda çalışıyordum. Uygun kanallardan ve toplantılardan geçecek zamanım yoktu."

Scarlett yavaş yavaş başını çevirerek ona bakıyordu. "Sadece açıklığa kavuşturmak istiyorum, Prens. Herkesi planlarınız hakkında doğru dürüst bilgilendirecek vaktiniz olmadığını ve hızlı bir karar vermeniz gerektiğini mi söylüyorsunuz?"

Scarlett, bu aynı şey değil ve kesinlikle bunu tartışmanın zamanı değil, diye uyararak bonoyu gönderdi.

Dudakları sırtarak kıvrıldı ama elini dramatik bir şekilde sallayarak devam etmesini işaret etti.

"Dediğim gibi, Arianna'ya sormaya geldiğimde Siofra'da değildin ve zaman çok önemliydi," diye sözlerini tamamladı.

"Haftalardır yoktun," diye hırladı Stellan. "Ve yanında bir Gezgin vardı. Eminim o zamanın bir noktasında bana açıklama yapmak için hızlı bir yolculuk yapabilirdin."

"Tanrılar adına," diye araya girdi Arianna. "*İkiz ateşi* esir tutuluyordu, Stellan. Seni temin ederim ki aklındaki son kişi sendin."

Stellan kız kardeşine döndü ve iki kardeş tartışmaya başladılar, yakınlarda başka birinin olduğunu unutmuş gibiydiler. Sorin Scarlett'in eline uzandı ve onu kendilerinden uzaklaştırırken göz kırptı.

"Daha resmi bir toplantı yapılabilir ve Şekil Değiştirenlerle başka bir zaman tanışabiliriz," dedi. "Aslında, Stellan'ı tanıdığım kadarıyla, bu konuda ısrarcı olacağından eminim."

"Evet," diye düşündü, "Şekil Değiştirenleri *çok* iyi tanıyor gibisiniz."

"Sadece Arianna, seni kötü şey," diye karşılık verdi, onu kendi tarafına çekip belini sıkarak.

"Ve Jamahl," diye alay etti elini Rayner'dan uzaklaştırırken. Sonra, "Rayner'ın kucağında oturan Tula mı?"

"Baylorin'de tanışmışlar," dedi Sorin, gözleri odanın karşısındaki çifte takılmıştı. "Kız ondan oldukça hoşlanmış."

Birkaç metre uzaklaşmışlardı ki, küçük kızın gözleri Scarlett'e takıldı ve dudaklarından heyecanlı bir çığlık dökülmeden önce fincan tabağı kadar genişledi.

"Scarlett!"

Rayner onu yere indirirken şefkatle gülümsedi ve kız onlara doğru koşmaya başladı. Scarlett çoktan dizlerinin üzerine çökmüş, onu yakalamak için kollarını iki yana açmıştı.

"Merhaba Tula Bug," diye mırıldandı kolları küçük kıza sıkıca sarılırken. "Seni çok özledim."

"Seni diğer yerde beklemeye devam ettim," dedi. Sonra sesi ciddi bir fısıltıya dönüştü. "Bizi buraya getirmek için büyü kullandıklarını biliyor muydun?"

Scarlett eğlenerek gülümsedi. "Ben yaptım. Büyü yapabildiğimi biliyor muydun?" Tula, "Göster bana," diye sordu.

Scarlett elini kaldırdı ve orada beyaz alevler dans etti. Tula'nın nefesi kesildi ve Scarlett gölgelerini onların arasına gönderirken gülümsemesi genişledi. Sonra diğer elini kaldırıp üfledi ve küçük kar taneleri Tula'nın yüzüne doğru uçtu. Kızın kıkırdamaları havayı doldurdu ve Scarlett ona birkaç şey daha göstermeye başladı.

Rayner, "Briar, Ashtine'le birlikte burada," dedi ve Sorin başını kaldırıp ikiliye baktığında Rayner'ın aralarındaki mesafeyi aşmış olduğunu gördü. Bir an sonra, Briar ve Ashtine salona girerek onlara doğru ilerlediler. Tula kendini yere atmış, iri gözlerle Scarlett'i izliyordu ve diğer birkaç çocuk da izlemek için yanlarına gelmişti. Belli ki diğer iki Kraliyet mensubunun geldiğini fark etmemişti.

"O nasıl?" Briar sessizce sordu.

"O... hayatta kalıyor," diye cevap verdi Sorin, şu anda onu tanımlamak için kullanmak zorunda olduğu kelimenin 'hayatta kalmak' olmasından hoşlanmamıştı. "Tekrar herkesle kapalı kapılar ardına geçmek zorunda kalmadan önce bu sessiz anların tadını çıkarıyor."

"Çocuğun neden gök taşından bir kolyesi var?" Ashtine onların konuşmalarından habersizmiş gibi sordu.

Sorin'in gözleri Tula'ya kaydı ve giydiği gömleğin altından kalın bir zincirin kaydığını gördü. Zincirin ucunda sadece karışık bir düğüm olarak tanımlanabilecek bir sembol asılıydı. Temural'ın sembolü, vahşi ve evcilleşmemiş olanın tanrısı. Tılsımın kendisi siyah bir metalden ya da taştan yapılmıştı. Tılsımın asılı olduğu zincir fildişi rengindeydi ve içinden gümüş geçirilmişti ama göktaşının kendisi değildi. Göktaşı parlak beyazdı ve üzerinde gümüş kıvrımlar vardı. Bu, gök taşı olamayacak kadar sessizdi. Kolye diğer ruh tılsımlarına benziyordu.

Scarlett Ashtine'in sorusu üzerine başını kaldırdı, gümüş gözleri büyüünün etkisiyle parlıyordu. "Göktaşı nedir?"

"Taş sadece Rüzgâr Sarayı'ndaki Shira Kayalıkları'nda bulunur," diye yanıtladı Briar.

"Bulutların arasında yer alan en yüksek kayalıklarımızda," dedi Ashtine, sesi merak doluydu. "Sefarina'nın kendisinin o taşlara dokunduğu söylenir. Rüzgâr tarafından öpüldükleri söylenir."

"Ne?" diye sordu. Scarlett birdenbire ayağa fırlayarak sordu. "Az önce ne dedin sen?"

Ashtine Scarlett'i incelerken başını eğdi. "Bu terimi daha önce de duymuştun."

"Nadir mi?" Scarlett sordu. "Bu gök taşı."

"Çok," diye yanıtladı Briar. "Gerçek gök taşını hayatımda sadece birkaç kez gördüm."

"Bunun gök taşı olduğunu sanmıyorum Ashtine," diye atıldı Sorin. "Bence inanılmaz derecede benziyor."

"Bu gök taşı," dedi Ashtine. "Eğer Nasima burada olsaydı, o zincirde görünen gümüş rüzgârlar gibi hareket ederdi."

"Nasima nerede?" Scarlett sordu ve Ashtine sertleşerek ondan bir adım geri çekildi.

Briar kararlı bir şekilde, "Bu başka bir zamanın konusu," dedi.

Scarlett başını sallamadan önce ikisinin arasına baktı. "Bunun gök taşı olduğundan emin misin?"

"Öyleyim," diye yanıtladı Ashtine ve sonra Briar'a döndü. "Ben yürüyüşe çıkıyorum."

"Seninle geleceğim," diye cevap verdi, normalde pırıl pırıl olan gözlerini endişe kaplamıştı. "Tekrar buluşmaya hazır olduğunuzda bir mesaj gönderin," dedi.

Ashtine'in yanına geçmeden önce ekledi.

Sorin arkasını döndüğünde Scarlett'in Tula'nın önünde çömelmiş, parmaklarını çocuğun kolyesinin üzerinde gezdirdiğini gördü. "Tula, bunu nereden aldın?"

Küçük kız kolyeyi Scarlett'in elinden çekip almaya çalışarak, "O benim," diye savunmaya geçti.

"Ama onu nereden aldın?" Scarlett bastırdı.

"Buldum," diye mırıldandı, bebek mavisi gözleri yere bakıyordu. Belli ki azarlanmak üzere olduğunu düşünüyordu.

"Evet, ama nerede, Küçük Böcek?" Scarlett tılsımı tekrar çevirerek usulca ısrar etti.

"Kötü adamın beni yakaladığı o gece. Sen, Cassius, Nuri ve diğer kız da oradaydınız," dedi Tula, gözlerinde yaşlar birikerek. "Beni götürdüler ve bir odaya koydular. Yerde, köşede oturuyordum ve duvarda bir delik buldum. İçerideydi. Senin her zaman taktığına benziyordu."

"Gizli miydi?" Scarlett sordu.

"Ben aldım," diye bağırdı, alt dudağı titriyordu. "İyi olmadığını biliyorum, Scarlett. Ama ona bakıyordum, adam geri geldi ve başımı belaya sokmak istemedim."

Scarlett çocuğu kollarının arasına alarak, "Şşşt, Küçük Böcek," diye yatıştırdı. "Sana kızgın değilim."

Sorin önündeki sahneyi izledi. Taş zeminde oturan bir kraliçenin bir yetimi teselli edişini izledi. Yanlarına çöktü, eli Scarlett'in sırtına geldi.

"Bir takas yapabilir miyiz, Tula?" diye sordu ve küçük kız yanaklarında gözyaşı lekeleriyle Scarlett'in omzundan geri çekildi.

"Ne tür bir ticaret?" diye burnunu çekti.

"Scarlett ve ben sana yeni, özel bir kolye yapsak, seni bununla takas edebilir miyiz?"

Bu düşünceyle gözleri parladı. "Bunu yapabilir misin?"

"Eğer bu sana iyi bir takas gibi geliyorsa?" Sorin göz kırparak cevap verdi.

Tula heyecanla başını salladı ve beklentiyle topuklarının üzerine oturdu.

Sorin avucunda bir madeni paradan daha büyük olmayan küçük bir alev oluşturdu, sonra onu bir kalp şekline soktu. Scarlett'in eli onunkinin üzerine geldi ve su büyüğü onun alevlerine akarak ateşi dondurdu.

Kalbin ortasına beyaz bir alev koyduktan sonra her şeyi kırağı kristaliyle kapladı ve dokunulduğunda soğuk kalmasını sağladı.

"Onayınızı aldı mı?" Sorin işlerini bitirdiklerinde Tula'nın incelemesi için uzatarak sordu.

"Bayıldım!" diye bağırdı Sorin'in sadece küçük kızların vurabileceğinden emin olduğu bir ses tonuyla.

Scarlett uzanıp zinciri Tula'nın boynundan çıkardı. "Bunun için teşekkür ederim, Tula," derken kolyeyi küçük ellerine yerleştirdi.

Tula merakla kolyeye bakıyordu. Başını kaldırıp Rayner'a baktı. "Yeni kolyemi gördün mü?"

Kıkırdadı. "Ben yaptım. Çok güzelmiş. Kaybetmemen için takacak bir zincir bulmaya ne dersin?"

"Bir toplantıya gitmem gerekiyor Tula, ama bu gece seni görmeye geleceğim.

Tamam mı?" Scarlett dikkati elindeki tılsıma odaklanmış bir halde sordu.

Ama Tula çoktan Rayner'ın elini tutmuş ve onu uzaklaştırmaya başlamıştı. "Marion ve Cilla'ya yeni kolyemi göstermem gerekiyor," diyordu ona.

"Başka bir yere gidelim Aşkım," dedi Sorin, dirseğine dokunarak ve onu düşüncelerinden çekip çıkararak.

Tek kelime etmeden elini tuttu ve onu dünyadaki bir yarıktan içeri çekti. Kendisini Fiera Sarayı'ndaki özel odalarında buldu. Kadın onun elini çoktan bırakmış ve büyük soyunma odasına doğru ilerliyordu. Adam onu takip etti ve içeri girdiğinde onu elinde kendi ruh tılsımını tutarken buldu. Eliné'nin ona verdiği tılsım. Üzerinde bir hilal bulunan bir daire zincire asılmıştı. Bu Saylah'ın sembolüydü ve az önce Tula'yı takas ettikleri tılsımla aynı siyah malzemeden yapılmış gibi görünüyordu. Tula'nınkiyle aynı görünen bir zincire de asılmıştı.

"Anahtarlar her zaman eve gitmeye çalışıyordu," diye mırıldandı. Başını kaldırıp ona baktı ve yüz ifadesini okuyamadı, ama bağdan aşağıya doğru yayılan geçici bir umut hissetti. "Anahtarlar her zaman eve gitmeye çalışıyordu," diye biraz daha yüksek sesle tekrarladı, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Bundan biraz daha fazlasına ihtiyacım olacak, Aşkım," diyerek onun yanına geldi ve muskasını elinden alıp elinde evirip çevirdi.

"Juliette de rüyalarımdeki adam da bana bunu söyledi," dedi. "Anahtarlar her zaman eve gitmeye çalışıyordu. Kahin'i ilk gördüğümde, anahtarları ilk öğrendiğimde, bana her birinin bir çocuğunun rüzgârla öpülmüş taştan bir zincirde onlara sahip olduğunu söyledi."

"Her neyin çocuğu?" Sorin sordu, Tula'nın tılsımına da uzandı ve ikisini yan yana tuttu.

"Bunu henüz bilmiyorum, ama Ashtine'in Tula'nınkini gök taşı olarak tanınması bir tesadüf olamaz. Eminim benimkini daha önce görmüş olsaydı bunu daha önce söylerdi, ama bağlandığımızdan beri onu takmadım," dedi Scarlett, eliyle saçlarını tarayarak soyunma odasında adım atmaya başladı.

"Ama Kahin onların rüzgârla öpülmüş taştan bir zincirin üzerinde olduğunu söylemişti. Bu da anahtarın zincirin üzerinde olduğunu düşündürmez mi?" Sorin sordu. Bunların gök taşı zincirleri olduğuna hâlâ ikna olmamıştı. Sadece çok... sıkıcıydılar.

Eli fırladı ve adamın elinden kolyesini kaptı. Parmaklarını tılsım boyunca gezdirdi ve ışığa doğru tuttu. Tılsım sanki ışığı içine çekiyormuş gibi görünüyordu. "Orospu çocuğu," diye mırıldandı nefesinin altında. "Tılsımlar gece taşıdır," derken bakışlarını bir kez daha onunkilerle buluşturdu.

"Nightstone mu?" Sorin şaşkınlıkla tekrarladı. "Gecetaşı diye bir şey yoktur."

Scarlett yere düşüp başı arkaya devrilirken ve dudaklarından kahkahalar dökülürken şaşkınlığı daha da arttı. "Bana asla bir taş vermedi. Bana zaten sahip olduğumu gösteriyordu." Sonra muskayı dudaklarına götürdü ve onunla konuştu. "Bunun gibi bir şey mi, seni pislik? Bir taşla konuşmak mı?"

"Scarlett... Kendini iyi hissediyor musun?" Sorin dikkatle cüret etti, ama kesinlikle delirmiş gibi görünüyordu.

"Harika," diye yanıtladı kahkahasını kontrol altına alarak. "İlk iki anahtarı bulduk."

Sorin, "Neden böyle düşündüğünüzü anlıyorum ama bence hemen bir sonuca varmamalıyız," diye söze başladı.

Ama o çoktan ayağa kalkmış, kollarını adamın boynuna dolamış ve dudaklarını onunkilere bastırmıştı. Başını arkaya yatırıp öpücüğü derinleştirdiğinde yapmak üzere olduğu tüm tartışmalar aklından uçup gitti. Onu duvara doğru sürükledi, geriye doğru yürürken elleri kalçalarında. Elleri omuzlarından aşağıya, kollarından aşağıya kayd, dudaklarını boynuna götürürken tırnakları ön kollarına battı ve saçlarını yolundan çekti. Dudaklarından nefes nefese bir inilti kaçtı ve adam bu ses karşısında kendini beğenmiş bir memnuniyetle gülümsemekten kendini alamadı.

Tanrım, bu sesi özlemişti.

Ona yakın olmayı özlemişti. Onun tadını özlemişti. Kokusunu. Ama onun için geldiğinde çıkardığı sesleri?

Evet, en çok özlediği şeylerin başında bunlar geliyordu. Bu sesleri ciğerlerindeki havayı özler gibi özlüyordu.

Ancak bu sesleri tekrar duymak için bir şey yapamadan, kafasının yanında bir yangın mesajı belirdi.

Sonra bir tane
daha. Ve bir
tane daha.

Hayal kırıklığı içinde homurdandı ve uzanıp mesajları alevlerin arasından aldı.

"Hepsi Cyrus'tan gelmiş ve bizi beklediklerini söylüyorlar."

Scarlett, yanakları kızarmış bir halde, soluk soluğa: "Onun hâlâ işgüzar olduğunu bilmek güzel," diye mırıldandı.

"Yarın Talwyn'le buluşmadan önce gidip onlarla aramızdaki meseleyi halletmeliyiz," diye yanıtladı Sorin, içindeki tüm arzuyu bastırarak ve ayaklarını ondan bir adım geri atmaya zorlayarak.

Ağır ağır içini çekti ve eğilerek muskaları yere düştükleri yerden aldı. Adamın gözleriyle bir kez daha buluşmadan önce onları cebine koydu. Birkaç dakika önce gözlerindeki hafiflik gitmişti. "Eninde sonunda beni affedecekler, değil mi?"

Uzandı ve onun yanağını kavradı. "Evet, aşkım. Muhtemelen zaten biliyorlar."

"Öyle mi?"

"Evet," diye cevap verdi.

"Gerçekten mi?" diye sordu kuşkuyla. "Çünkü hâlâ çoğu zaman beni engelliyorsun."

"Affetmek güvenmek anlamına gelmez," diye yanıtladı başparmağını elmacık kemiği boyunca gezdirerek. "Ama bu zamanla olacak. Bana zaman ver, Scarlett."

Dudakları ince bir çizgiye dönüştü ama onun dokunuşundan uzaklaşmadan önce bir kez başını salladı. "Kütüphane odasından birkaç kitap almam gerekiyor, sonra geri dönebiliriz."

Sorin başını salladı ve Cyrus'a bir saat içinde döneceklerini bildiren hızlı bir cevap gönderdikten sonra Scarlett'in peşinden soyunma odasından çıktı. Muhafızlar ve yardımcılar koridorda yanlarından geçerken eğilerek Scarlett'i karşıladılar. Hepsine gülümsedi, çoğunu ismiyle selamladı, ama gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. Birkaç dakika önce Tula'ya sihrini gösterirken ya da soyunma odasının zemininde gülerken olduğu gibi değil.

Kütüphane raflarından tozlu geçitlere ve gizli merdivenlerden aşağıdaki odaya doğru ilerlerken hiçbir şey söylemedi. Odanın etrafındaki çeşitli mumları ve meşaleleri parmaklarının bir hareketiyle yaktı ve Sorin onun yeteneklerini rahatça kullanmasına usulca gülümsemekten kendini alamadı. Daha birkaç ay önce onlardan çok korkuyordu. Gözetim altında olmadıkça onları kullanmayı reddediyordu. Peki ya şimdi?

Artık alevler fırlatıyor, ateşi donduruyor ve gölgelerle sanki onun bir parçasıymış gibi yaratıyordu. Tıpkı her zaman olması gerektiği gibi.

Masanın üzerindeki kitapları karıştırıyor, kendi kendine mırıldanıyordu ki, sanki onun bakışlarını hissetmiş gibi ona baktı. "Ne?" diye sordu, bir yığın kitabı masanın üzerine bırakıp yüzündeki bir tutam saçı savurarak. "Hiçbir şey," diye cevap verdi, onun yanına gelerek. "Neye bakıyoruz ne için?"

"Burada iki kitap vardı. Biri Avonleyan gelenekleri hakkındaydı. Avonley halkı hakkında bir şeyler öğrenmekten çok koşuşlar ve savaşla ilgilendiğim için çok fazla araştırmadım," diye açıklayarak başka bir yığına bakmaya başladı.

"Peki ya diğer kitap?" diye sordu yanındaki kitap yığınının bakarak. Yine de pek yardımcı olamayacaktı. Avonley dilini okuyamıyordu, bu yüzden kitaba rastlayıp rastlamadığını bilemezdi.

Gözlerini işine geri çevirmeden önce ona hızlıca bir bakış attı. "Kan Büyüsü üzerine bir kitap."

Sustu. "Scarlett," dedi, adı bir uyarıydı.

"Alaric onu nasıl kullanacağını biliyor, Sorin. Belki Mikale de biliyordur. Ve Lord Tyndell," dedi bir başka kitap yığınının doğru ilerleyerek. "Bu konuda öğrenebildiğimiz kadar çok şey öğrenmemek aptallık olur."

"Sadece çalışmak mı yoksa pratik yapmak mı niyetindesin?" diye sertçe sordu. Scarlett araştırmasına devam etmeden önce bir an için sustu. Yine de ona cevap vermeyince, "Scarlett, bana daha fazla Kan Büyüsü yapmayı planlamadığını söyle," dedi.

"Madem bu birbirimizden bir şey saklamama olayını yapıyoruz..." Bir kitaplığa doğru ilerleyerek konuşmasını sonlandırdı.

"Tanrı aşkına, Scarlett," diye öfkelenildi Sorin. "Ciddi olamazsın." "Şu koca oğlan sözcüklerini kullanışına bak!" diye alay etti Scarlett, ona sırtarak Onu kızdıracağını bildiği o sinir bozucu şekilde.

Odayı üç uzun adımda geçerek ona doğru ilerledi. Kadın yine ona sırtını dönmüş, parmaklarını kitapların sırtlarında gezdiriyordu.

raf. Adam kolunu kavrayıp onu döndürerek arkasındaki raflara bastırduğunda nefesi kesildi.

"Bu işaretlerden herhangi birini uygulamadan önce bana söyleyeceksin, Scarlett. Bunu yapmadan önce tartışacağız ve anlaştığımız," dedi alçak sesle ve eşit bir şekilde. Sinirlenmemek için kendini zor tutuyordu. Dudaklarını büzdü, ondan başka her yere bakıyordu. "Scarlett," diye hırladı adam.

"Bunun sözünü veremem Sorin," dedi sonunda. "Bir kavganın ortasındaysak ve bir tane kullanmam gerekirse, durup senden izin isteyemem."

"Kan Büyüsü hiç kullanılmamalı, ama kullanmakta ısrar ederseniz, kesinlikle özen gösterilmeden ve titizlikle düşünülmeden kullanılmamalı," diye savundu. "Tanrım, Scarlett, bundan hiç mi bir şey öğrenmedin?"

"Benimle bir çocukmuşum gibi konuşmayı kes, Sorin," diye karşılık verdi. "Buradaki endişeni anlıyorum-"

"Belli ki bilmiyorsun," diyerek onu serbest bıraktı ve kitap rafından geri çekildi. "Kitaplarını bul da gidelim."

"Şimdi de öfke nöbeti mi geçireceksin? Ne hoş," diye mırıldandı ve kitaplığa döndü.

Hiçbir şey söylemedi. Sadece kapıya doğru yürüdü ve onu bekledi. Arada bir ona bakıyordu ama asla bakışlarını bir saniyeden fazla tutmuyordu. Birkaç dakika daha geçtikten sonra nihayet aradığı iki kitabı buldu ve onun yanına geldi.

Kitapları göğsüne bastırarak ona baktı. "Bunu daha fazla tartışabiliriz, Sorin. Bir anlaşmaya varabiliriz ama diğerleriyle tekrar buluştuğumuzda benim tarafımda olmana ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var."

Kadının ensesini kavradı ve onu dudaklarına çekerek ağzına sert bir öpücük kondurdu. "Ben seninim, sen de benimsin. Her zaman sen ve ben. Her zaman birlikte."

"Tamam," diye dudaklarına üfledi, bağdan aşağıya doğru kıvılcımlar saçan bir rahatlama.

Birkaç dakika sonra merdivenleri tırmanmışlar ve ateşten bir geçitten geçerek Kara Salonlar'a geri dönmüşlerdi. Scarlett kitapları bir gölge panteriyle göndermişti ve bir kez daha Divan, Briar ve Sawyer'la birlikte bir masada oturuyorlardı. Kimse konuşmuyordu ama Rayner ve Sawyer çok daha az düşmanca görünüyorlardı. Briar hiçbir zaman diğerlerinin onun eylemlerine karşı duyduğu öfkeyi taşımamıştı. Cyrus koltuğunda kaskatı oturuyordu ve Eliza kollarını kavuşturmuş, gri gözlerini sertleştirmişti.

Scarlett onun yanında derin bir nefes aldıktan sonra, "Peki, başka ne bilmek istiyorsunuz?" dedi.

Eliza alayla homurdandı. "Bence daha iyi bir soru, bize başka ne söylemeniz gerekiyor?"

Scarlett rahat bir tavırla, "Sorin'le birlikte yedi Avonleyan anahtarından ikisini bulduğumuzdan eminim," deyince Sorin bıkkınlıkla başını arkaya eğdi.

"Anala aşkına, Scarlett," diye mırıldandı, Eliza konuşurken başına gelecekleri çok iyi biliyordu.

"Yani şimdi de bizden sır mı saklıyorsun?" diye sordu, öfkeli bakışları onun üzerindeydi.

Scarlett işler daha da kızışmadan elini kaldırdı. "Dürüst olmak gerekirse, onları öğle yemeğini yedikten sonra bulduk. Rayner da oradaydı ama o sırada henüz her şeyi bir araya getirememiştim."

Briar oturduğu yerden bir kahkaha attı. "Her zaman dramatik oluyorsun, Günişığı," diye alay etti.

Diğerlerine dönmeden önce ona hızlı bir sırtış fırlattı ve anahtarların ne olduğuna inandığı konusunda onları hızlıca bilgilendirdi.

"Zincirlerin göktaşı olduğuna hâlâ ikna olmuş değilim," dedi Sorin konuşmasını bitirdiğinde. "Ve Talwyn'i dahil etmeden tılsımların gerçekten anahtar olup olmadığını bilmenin bir yolu yok. Yani asıl soru şu: şüphelerimizi ona söylemek istiyor muyuz yoksa emin olana ve diğer anahtarları bulana kadar bekleyecek miyiz?"

Briar, "Ashtine onların göktaşı olup olmadığını teyit edebilir," dedi.

"Nasima ile mi?" Scarlett önlerindeki kararları düşünürken parmaklarının arasında beyaz alevler yuvarlayarak sordu.

"Muhtemelen hayır," dedi Briar, yüz hatları karararak. "Ama onları Shira Kayalıkları'na götürebilir. Göktaşının bulunduğu yerlere girebilir. O kutsal alanda, kendi gücü gök taşını tanıyabilir."

Scarlett başını salladı. "Talwyn'e bir şey söylemeden önce bunun doğrulanmasını bekleyelim. Bence Tarek'ten sonra asıl endişemiz Kontes olmalı," dedi. "Zirve'nin gerçekleşmediğini varsayıyorum?"

Briar başını salladı. "Hayır. Anladığım kadarıyla hâlâ Kontes'ten bir yanıt bekliyorlardı. Yüce Cadı da siz hazır bulunmadığınız sürece katılmayacağını açıkça belirtti."

"Beta da bizimle birlikteydi," diye ekledi Rayner.

Scarlett tekrar başını salladı. "Kontes'in yanıt vermesinin bu kadar uzun sürmesi normal mi?"

"İnzivaya çekilmiş ama hayır," diye ekledi Sorin. "Bu alışılmadık bir durum."

Bir süre sonra, "Talwyn ve Azrael'in bu konudaki görüşlerini yarın alabiliriz," dedi. "Yarın Cassius'un ya da yarı Avonleyan olduğu gerçeğinin gündeme gelmesini istemiyorum."

Bu herkesin gözlerini ona çevirmesine neden oldu.

"Açıkla," diye ısırdı Cyrus. Yeniden bir araya geldiklerinden beri söylediği ilk ve tek kelimeydi bu.

"Bu yüzden senin kanın onun iyileşmesine yardımcı oluyor," dedi. "Avonleyliler iyileşmek ve büyülerini yenilemek için Fae'lere ihtiyaç duyarlar."

"Ya sen?" Sawyer sordu.

"Ben tam kan Avonleyan'ım."

Tüm oda sessizliğe gömüldü.

Briar odadan çok kendi kendine, "Bu gölgelerinizi ve beyaz alevlerinizi açıklıyor," dedi.

Scarlett, "Evet," diye cevap verdi.

"Bunun Talwyn'den saklanması mı istiyorsun?" Rayner sordu.

Scarlett, "Cassius'un şimdilik bütün tartışmaların dışında tutulmasını istiyorum," diye açıkladı. "Kendi mirasına gelince, Sorin ve ben bu sabah bunu tartıştık ve Talwyn'in bunu başka bir şekilde öğrenmesi yerine ona söylememizin daha iyi olacağını düşündük."

Günün geri kalanı Talwyn'le yarın yapılacak toplantı hakkında konuşmakla, Scarlett'in Maraan Lordları, koğuşlar ve aslında her şey hakkında bildiklerini ve bilmediklerini anlatmasıyla geçti. Akşam yemeğini konsey odasında yediler ve güneş batalı çok olduğunda Sorin nihayet toplantıya ara verilmesini emretti. Çok yorgundu ve uyumasına izin vermeden önce Cassius'u tekrar kontrol etmek isteyeceğini biliyordu.

Sonunda kraliçenin odasına çekildiklerinde, adam elini yüzünü yıkadıktan sonra banyo odasından çıktığında kraliçe uyuyordu. Ateşin yanındaki bir koltuğa geçmeden önce yorganı daha yukarıya ve onun omzuna çekti. Birazdan yatacağı, ama Fiera Sarayı'ndaki odadan kitap alan tek kişi Scarlett değildi.

Onlar ararken, onun bazı notlarını ve kitaplarını bulmuş ve onları diyarlar arasındaki bir cebe göndermişti. Avonleyan dilini öğrenmeye kararlıydı. Bu Kaynağı çözmeye kararlıydı.

onun için bir şeydi. Böylece, notları ve çevirileri yanındaki masanın üzerinde dururken yerleşti ve başladı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 25

OceanofPDF.com

CALLAN

Callan balo salonunun önündeki kürsüde sandalyesine çökmüştü. Çenesini ellerinin arasına alıp kolçağa yaslandı ve kendini beğenmiş soylulara bakarak iç geçirdi. Bu nişan balosuydu. Her nasılsa annesi bunu birkaç gün içinde bir araya getirmişti. Tava'yla nişanlandığı dört gün önce duyurulmuştu ve işte buradaydılar.

Annesi, babasının boş tahtına doğru eğilerek, "Otur Callan," diye seslendi. Kız kardeşi diğer tarafında oturuyordu ve sağında Tava için boş bir koltuk vardı. Her an gelebilirdi.

Gözleri, yan tarafta komşu kasabalardan birkaç Lord ve soyluyla sohbet etmekte olan babasına kaydı. Mikale ve Veda yakınlardaydı, kendi aralarında fısıldaşıyorlardı ve Callan'ın son birkaç gündür düşündüğü tek şey tüm bu olanların ne kadar aptalca olduğuydu. Hepsi - Mikale, Veda, Lord Tyndell, Tava, Drake, kendisi - burada neler olup bittiğini tam olarak bilmiyormuş gibi davranıyorlardı. Hepsi de tüm bunların Scarlett ve Maraan Lordlarının Veda'nın tahtta oturmasını gerektiren karanlık bir amacı olduğu konusunun etrafından dolaşıyordu. Hepsi de babasını her şeyden habersiz tutmak için bilmeceler ve nüanslarla konuşuyorlardı.

"Leydi Tava geldiğinde daha iyi olacak," diye takıldı Eva annelerinin yanından, elleri gül pembesi elbisesinin kucağında, her zamanki gibi eğitimdeki prenses.

Kraliçe Meredith, onun şu anki ruh halini ve davranışlarını onaylamadığını açıkça belli ederek, "Kesinlikle öyle umuyorum," diye cevap verdi.

"Elbette gülümseyecek," dedi Eva, gülümsemesi geniş ve içtendi. "Bir insan sevdiği kişiyi gördüğünde nasıl gülümsemez?"

Sevgiler.

Çocuk olmak ve hala bu kadar saf olmak. İttifakları güçlendirmek veya anlaşmaları güvence altına almak için komşu bir krallığa veya soylu bir haneye verilmek gibi çok daha kaçınılmaz bir senaryo yerine bir gün aşk için evleneceğine inanmak.

Açılan büyük giriş kapıları dikkatini çekti ve ne yaptığını anlayamadan Callan ayağa kalkıp yeni gelen Tyndell'lere doğru yürümeye başladı.

Eva'nın "Gördün mü anne?" dediğini duydu ama etrafta dolaşan çeşitli insanların arasından geçerken konuşmalarının devamını duymadı.

Tava babasının kolundaydı. Okyanus mavisi gözlerini ortaya çıkaran ve ince vücudunu saran, belinden kıvrılarak yere kadar inen serülan mavisi elbisesi içinde çok güzel görünüyordu. Altın sarısı saçlarının yarısı toplanmıştı. Geri kalanı kıvrılmış ve omuzlarına dökülmüştü.

Önlerinde durur durmaz kızın eline uzandı, elinin tersini dudaklarına götürdü ve tenine yumuşak bir öpücük kondurdu. "Tava," diye nefes aldı, "muhteşem görünüyorsun."

Tava küçük bir reverans yaptı, eli hâlâ Callan'ın elindeydi. "Teşekkür ederim Callan," diye mırıldandı, yanakları pembeleşmişti. Bunun numaranın bir parçası olmadığından emindi.

"Onu sizden çalabilir miyim Lord Tyndell?" Callan sordu, gözleri hâlâ Tava'nın üzerindeydi.

Lord'un sert cevabı "Görünüşe göre çoktan almışsın," oldu ve bakışları Lord'unkilere kaydı.

"Baba," dedi Tava hafifçe, elini Callan'inkinden çekip babasının koluna koydu. "O beni senden çalmıyor."

Elini okşadı, yüzünde sıkı bir gülümseme oluştu, kare çenesi sertleşti. "İşte böyle hissediyorum canım. Tüm bunlara hâlâ alışmaya çalışıyorum. Her şey çok çabuk olmuş gibi görünüyor. Ne kardeşin ne de ben senin biriyle ilgilendiğini bilmiyorduk, hele ki Veliaht Prens'le."

"Bu anlaşmadan memnun değil misiniz?" Tava kaşlarını çatarak sordu.

Onun elini tekrar okşadı. "Burası yeri değil," dedi ve onun elini tutup Callan'a geri uzattı. "Git keyfine bak. Ne de olsa bu etkinlik siz ve Veliaht Prens için."

Ve bu son sözleri söyleme şekli Callan'ı hemen germiştir. Sesi yumuşak bir hırıltıya dönüşmüştü ve Callan Tava'yı koruyucu bir şekilde yanına çekmişti. Tava'nın diğer tarafında duran Drake de bunu fark etmiş gibiydi. Adam krala doğru ilerlemeye başladığında babasının gözleri hafifçe kısılmıştı.

"Bu gece onu gözünün önünden ayırma," dedi Drake, sesi alçak ve endişe doluydu.

"Öyle bir niyetim yok," diye cevap verdi Callan, kolu onun beline dolanarak. "O Scarlett değil, Callan," diye tısladı Drake.

Tava ile aralarındaki bu anlaşmayı öğrenir öğrenmez formaliteleri bir kenara bıraktı. "Eteğinin altında hançer yok."

"Bunun için tanrılara şükürler olsun," diye mırıldandı Callan. "Ben de izliyor olacağım," dedi Drake.

Callan onu odaya götürmeye başladığında Tava ıslıl ıslıl gülümsüyordu, Drake onun yanından ayrılmıyordu. Her yönüyle heyecanlı bir nişanlı gibi görünüyordu. "Mikale ve babama göz kulak olmalısın, Drake," dedi kayıtsızca. "Bu akşam garip davranıyorlar."

Drake, "Bunu sana göz kulak olurken de yapabilirim," diye karşı çıktı.

"Nasıl garip davranıyorlar?" Callan sordu. Ve o nasıl biliyor musun? Daha yeni gelmişlerdi. Mikale ile henüz konuşmamıştı bile.

"Mikale ve Veda diğerlerinden uzak duruyorlar," dedi Tava. cevap verdi. "Babam da onların pek sohbet ederken görülmediklerini belli etmek için bilinçli bir çaba sarf ediyor gibi görünüyor. Kral'ın Yakın Çevresi bu tür etkinliklerde neredeyse her zaman bir arada olur."

Callan tekrar krala baktı, Lord Tyndell ve Lord Lairwood diğer birkaç lordla birlikte onunla bir araya gelmişlerdi. Mikale'nin onlarla birlikte olmaması garipti. Babasının yanında ya da onun yanında olma eğilimindeydi. Bu akşam Callan'ı selamlamak için bile çaba göstermemişti. Callan bunun sebebinin bu nişanla ilgili olayların gidişatından dolayı hâlâ üzgün olması olduğunu düşünmüştü.

"Ne yapman gerekiyorsa yap Drake," dedi Tava. Sonra Callan'a bakarak ekledi: "Dans etmeliyiz. İnsanlar her hareketimizi izliyor. Her hareketimizi izliyorlar."

Callan yüzüne bir gülümseme yerleştirerek dans pistine ulaştıklarında Tava'yı kendine çekti; diğer çiftler onlara yer açmak için hızla hareket ediyordu. Callan onu dans adımlarıyla yönlendirmeye başladı ve birkaç dakika sonra Tava, "Bu gece çok gerginsin," dedi.

"Görünüşe göre son zamanlardaki genel durumum bu," diye cevap verdi, gözleri odanın içinde gezinirken.

"Aldırma onlara Callan," dedi usulca. "Bunun sadece başka bir balo olduğunu düşün. Başka bir kutlama. Kalabalığın önünde olmak seni daha önce hiç rahatsız etmemişti."

"Daha önce sürekli bir tehlike hissi yoktu," diye karşılık verdi, gözlerini tekrar onunkilere çevirdi ve onları eğlenceyle parlarken buldu.

"Siz Veliaht Prens'siniz," diye dü ş ü n d ü . "Kişisel korumalarınız var *çünkü* her zaman potansiyel bir tehlike vardır."

"Sözde prenses oluyorsun," dedi. "Belki de sana bir muhafız verilmeli."

"Eğer gerçekten öyle biri olsaydım, belki sana katılırdım," diye takıldı.

"Aslında bunun iyi bir fikir olacağını düşünüyorum," diyerek onu biraz daha içine çekti.

Tava alay etti. "Kişisel bir korumaya ihtiyacım yok. Drake var." "Peki Drake etrafta olmadığında?"

"Callan, bunun gerekli olduğunu sanmıyorum," diye yanıtladı Tava, onun ciddi olduğunu fark ederek.

Callan tekrar salona baktı. Veda onların her hareketini izliyordu. Mikale'nin hâlâ babasına ve diğer Lordlara katılmamış olmasına.

"Bence bu oldukça gerekli," dedi Callan sonunda. Kadın konuşmak için ağzını açtı ama Callan başını salladı ve devam etti. "En azından bunu yapabilirim, Tava. Windonelle için kendini tehlikeye attın. Sana kesinlikle bir miktar koruma sağlayabilirim. Ayrıca, daha önce de belirtildiği gibi, müstakbel prensesin yanında her zaman bir tür koruma olması beklenir."

Tava ona içten bir bakış fırlattı. "Callan-"

"Mutlu çiftle dans etmek için araya girebilir miyiz?"

Callan ve Tava döndüklerinde Mikale ve Veda'nın beklenti içinde orada durduklarını gördüler. Sloan ve Finn hangi cehennemdeydi? Neden onları durdurmamışlardı?

"Siz iki aşk kuşu son üç şarkıda birlikte dans ettiniz," dedi Veda tatlı bir sesle. "Elbette bir dans için ayrı kalmaya katlanabilirsiniz, değil mi?"

Gerçekten üç dans mı oldu?

Tava'ya baktı, o da küçük bir gülümsemeyle, "Elbette. Benim için bir zevk olur."

Kendisini hâlâ tutan Callan'ın kollarından kurtuldu ve elini Mikale'nin uzattığı elinin içine koydu. Callan, Mikale'in onu dans pistinin diğer tarafına götürmesini izlerken çenesi gerilmişti.

Veda alaycı bir tavırla, "Belli ki ona gizli sevgiline vurulduğu kadar vurulmamışsın," dedi ve ona doğru adım atıp elini omzuna koydu.

"Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor?" Callan, kızın elini avucunun içine alıp dans hareketlerine sadece hafızasıyla katılırken homurdandı.

"Demek istediğim, *gizli sevgilin* ortaya çıkmaya tenezzül ettiğinde, gözlerin onu hiç terk etmedi. O buradayken kesinlikle başka biriyle dans etmedin," diye alay etti Veda. "Yine de buradasın, sözde sevdiğin kadın yerine benimle dans ediyorsun."

"Sözde mi? Sen aşktan ne anlarsın ki?" diye karşılık verdi.

"Düşündüğünüzden çok daha fazla," diye yanıtladı Veda. "Aşkın zayıflığına yenik düşen pek çok insan gördüm."

"Zayıflık mı?" diye tekrarladı. "Eğer aşkı bir zayıflık olarak görüyorsanız, bu konuda hiçbir şey bildiğinizi sanmıyorum."

"Hayır mı? Hiç aşk yüzünden haksız yere acı çektiğinizi düşünmediniz mi?" Veda başını yana eğerek sordu.

Callan dilini yanağına bastırdı, gözleri Tava ve Mikale'nin dans ettiği yere kaydı. Tava ona kibarca gülümsüyordu ama duruşu sert ve katıydı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Veda, adam cevap vermeyince. "*Aşk* insanlara alışılmadık şeyler yaptırır."

Callan, "Ya da belki sadece insanın en iyi yönlerini ortaya çıkarıyordur," diye karşı çıktı.

"Senin için yaptığı şey bu muydu?"

Callan, "Onu bu kadar açık bir şekilde tartıştığımızı fark etmemiştim," diye mırıldandı.

"Leydi Tava ile yaşadığın bu sahte ilişkiyi tartışmayı mı tercih edersin?" Veda dudaklarını zalimce eğerek sordu.

"Benim Veliaht Prens olduğumu ve Leydi Veda'nın da eşim olacağını hatırlatırım. Bana gösterdiğiniz saygının aynısını ona da göstereceksiniz. Gerçi şu anda hiç saygı gösterilmiyor, bu yüzden ona bana gösterdiğinizden daha fazla saygı göstermenizde ısrar edeceğim," dedi Callan, sesi tehlikeli bir yumuşaklıkla doluydu.

Veda'nın koyu renk gözleri onun sert ses tonu karşısında hafifçe irileşti ama cevap veremedi Tava onun yanında bitiverdi. "Böldüğüm için çok özür dilerim ama biraz hava almayı umuyordum," diyerek elini Veda'nın koluna koydu. "Callan?"

"Elbette," diye cevap verdi ve hemen Veda'yı bırakıp Tava'nın elini kendi elinin içine aldı.

"Çok komik," dedi Veda onlardan uzaklaşarak. "Kendisi ne olursa olsun, onları her zaman bu kraliyet hayatından uzak tutmaya çalıştı. Ne olduklarına rağmen. Yine de tahtlara giden yolu buluyorlar."

Callan, Tava'yı kraliyet ailesi için ayrılmış bir yan çıkışa götürürken cevap olarak hiçbir şey söylemedi. Finn çoktan oradaydı ve kapıyı onlar için iterek açtı.

"Siz ikiniz nerelerdediniz?" Callan onun yanından geçerken nefesinin altından tısladı.

"Onları durdurmaya çalıştık," diye cevap verdi Finn, kapı arkasından tıkırdayarak kapanırken. "Çok kurnazlar."

"Şu andan itibaren Tava'yı senin korumanı istiyorum," dedi Callan, dönüp parmağıyla onu işaret ederek. "Sloan benimle kalabilir."

"Cal," diye iç geçirdi Finn, parmakları kaşlarında gezinirken. "Hadi babanla konuşalım. Leydi Tava'yı koruması için birini bulacağız. Tek muhafıza düşersen mutlu olmayacaktır."

"Ne istediği umurumda bile değil," diye tükürdü Callan. "Zaten şu anda istediği her şeyi elde ediyor. Bu konuda benimle kavga etme Finn."

"Pekâlâ," dedi Finn, sesini teslim olmuş gibi çıkararak. "Seninle gelmemi ister misin, yoksa burada kalıp kapıyı korumamı mı?"

"Sadece... burada kal," dedi Callan, ona sırtını dönerek ve Tava'yı bir salona açılan başka bir kapıya götürerek.

"Nereye gidiyoruz Callan?" Koridora girdiklerinde Tava usulca yanına yaklaşıp sordu.

"Biraz hava almaya ihtiyacın olduğunu söylemiştin," diye cevap verdi, ona kısa bir süre bakarak.

"Evet, ama bunun nedeni biraz zamana ihtiyacın *olduğunu* anlamamdı," diye cevap verdi.

Bir kapıyı iterek açtı ve içeri girmesi için işaret etti. "Her zaman bu kadar özverili misin?" diye sordu, onun ardından içeri girerek. Onu birkaç büyük penceresi olan küçük bir kış bahçesine götürdü. Hava dışarı çıkıp biraz hava almak için çok soğuktu ama onun için en iyi alternatifin bu olduğunu düşündü.

"Ne?" diye sordu, pencerelerden birinin önünde durduğu yerden ona bakarak.

"Veda ile dansımı yarıda kestin çünkü biraz zamana ihtiyacım olduğunu gördün. Bu krallığın insanları için bu planı kabul ettin. Scarlett için çok şey yaptın... her şeyden sonra," diye cevap verdi onun yanına gelerek. "Hepsi de inanılmaz derecede özverili şeylerdi."

"Ya da sadece nezaket," dedi omuz silkerek.

"İyilik ve özverili olmak anlambilimsel olarak değerlendirilebilir, biliyorsun." Tava usulca güldü. "Sanırım öyle olabilirler."

Aralarına rahat bir sessizlik çöktü ve kız parmaklarını büyük bir eğrelti otunun yapraklarında gezdirdi.

"Veda bize inanmıyor," diye iç geçirdi sonunda, elini çenesinde gezdirerek.

"Hiç beklemiyordum," diye yanıtladı Tava.

"Bunu biraz gülünç bulmuyor musun?"

Ona huzurla gülümsedi. "Biraz daha spesifik olmanız gerekecek."

"Bütün bunlar," dedi, kolunu kuşatıcı bir hareketle uzatarak. "Babamı yatıştırmak için bir ilişkimiz varmış gibi davranıyor olmamız. Peki ne için? Mikale'yi, Veda'yı ve babanı öğrenmesini engellemek için mi? Neden hepimiz bilmece gibi konuşuyor ve birbirimizin tam olarak ne sakladığını ve aradığını bilmiyormuş gibi davranıyoruz?"

Tava onu incelerken başını hafifçe yana eğdi. Küçük mor bir çiçek koparmış ve sapını parmaklarının arasında döndürüyordu. "Karşılık vermek mi istiyorsun?"

"Ne? Hayır," diye başladı Callan.

"Hmm," diye düşündü Tava, çiçeği burnuna götürüp koklayarak. "Bana bunu istiyormuşsun gibi geliyor."

Okyanus mavisini gözleri merakla onu izliyor, bir sonraki sözlerini bekliyordu. Ve onun haklı olduğunu fark etti. Onları buna zorladıkları için onlara, *birilerine* saldırmak istiyordu. Halkının peşinden geldikleri için. Onun peşinden geldikleri için.

"Ya yapsaydım? Karşılık vermek ister misin?" diye sordu yavaşça.

Dudakları biraz daha yukarı kıvrıldı. "Veliaht Prens olduğunuzu söyleyebilirim.

Seni kim durduracak?" "Ya sen?"

"Ne olmuş bana?"

"Savaşmak istiyor musun? Babanın zorladığı şeye karşı mı? Kara Sendika'nın çocuklarına yapmaya çalıştıklarına karşı?"

Tava ona doğru bir adım attı ve uzanıp çiçeği tuniğinin bir cebine sıkıştırdı. "Sen Ateş Sarayı'na gittiğinden beri her gün savaştım Callan," diye cevap verdi, sesi sessiz ve sertti. "Ölümün Gölgesi'yle buluşmak için gecenin köründe evimden gizlice çıktım. Yiyecek ve giyeceklerin önceden ayarlanmış yerlere bırakılması için para ödedim ve ihtiyacı olanlara ulaşmalarını sağladım. Duyduğum bilgileri Scarlett'e, Sorin'e ve Cassius'a aktardım. Hepsi savaşmak içindi. Hepsi de hayatta kendilerine verilenden daha iyisini hak edenler için savaşmak içindi."

Başını kaldırıp ona baktı, parmakları göğsünde, çiçek sapının etrafındaki kumaşı yumuşattığı yerde duruyordu. "Toplumumuzun en tepesindekilerin ve toplumun var olmamasını dilediklerinin arasında oturdum. Hepsi uğruna savaşılmalı hak ediyor, Callan. Bizi ölümlüler olarak önemseyen yöneticileri hak ediyoruz. İlk öncelikleri her zaman kendileri olan büyülü varlıkları değil."

"Çok özverili," diye mırıldandı.

Sonra ayak parmaklarının üzerinde doğrulup dudaklarını onunkilere bastırdı. O kadar şaşırmıştı ki önce kıpırdamadı ama kızın küçük yumrukları tuniğinin önünü sıktığında, kendi kollarının yukarı kalkıp onu daha yakına çektiğini ve öpücüğü derinleştirdiğini fark etti. Kızın tadı saf güneş ışığı gibiydi ve son öptüğü kişiden çok farklıydı. Bu duyuları için neredeyse bir şoktu ve tamamen umursamadığı bir şeydi. Tamamen beklenmedik ama hoş karşıladığı bir şeydi.

Kapı çarparak açıldı ve ikisi de kapıya doğru dönerken Tava onun kollarında zıpladı. Tava'nın dudakları şokla aralandı ve gözleri Veda Lairwood'a takıldığında yüzünü onun göğsüne gömüyordu, yanakları kıpkırmızıydı. Kadının ağzı şok içinde açık kalmış ve koyu renk gözleri öfkeyle parlamıştı.

"Veda," diye bağırdı Callan, Tava'yı tutuşu sıkılaştırmıştı.

Sloan ve Finn hangi cehennemdeydi?

"Size yardımcı olabilir miyiz?"

"I-" Boğazını temizledi, elleriyle soluk yeşil elbisesini düzeltti.

Callan karanlık bir sesle, "Birazdan büyük salona döneceğiz," dedi.

"Elbette," dedi Veda sıkıca, topuğunun üzerinde dönerken kapı arkasından hızla kapandı.

Tava onun göğsünden geri çekildi, dudaklarında sinsi bir gülümseme vardı.

"Bizi aramaya geleceğini biliyor muydun?" Callan farkına vararak sordu.

"Buna önsezi diyebilirsin," dedi göz kırparak ve bir adım geri çekildi.

"Onu mu bekliyordun?" Bu öpücüğü okuduğu için utanç mı duymalıydı yoksa onu şaşırtmaktan asla vazgeçmeyen zekâsından mı etkilenmeliydi bilemiyordu.

"Öyleydim," dedi Tava, tuniğini bir kez daha düzeltmek için uzanırken.

"Umarım davranışlarımla haddimi aşmamışımdır."

"Yapmadın," diye cevap verdi hemen.

Tekrar geri adım atarken boğazını hafifçe temizledi. "Geri dönmeye hazır mısın?"

"Pek sayılmaz," diye mırıldandı ve Tava onun elinden tutup kış bahçesinden büyük salona doğru götürmeye başladığında içinden güldü.

"Bize sunulan fırsatı göremiyorsunuz," dedi.

"Ne fırsatı?"

"Bu tür etkinlikler, toplumun en tepesindekilerin toplum içinde gösteriş yapmasıyla ünlüdür. Bir şeyler konuşurlar Callan. Yapılan anlaşmalarla, yaşanan ilişkilerle, bilmemeleri gereken bilgilerle övünürler," dedi biliyormuş gibi bir havayla. "Kendinizi doğru zamanda doğru yere koyarsanız çok ilginç şeyler öğrenebilirsiniz."

"Biliyor musun," diye düşündü Callan, yan odanın kapısını açıp onu içeri sokarken, "sen gerçekten de çok kurnaz bir tilkisin."

Bir kahkaha attı. "Ben özel bir şey değilim."

Yandaki kapıdan geçip balo salonuna geri dönerlerken, "Sanırım bu konuda aynı fikirde olmamamız gerekecek," diye cevap verdi. "Peki ne yapmamızı öneriyorsun, küçük tilki?"

Tava bir kahkaha daha atarak onun kaburgalarına dirsek attı. "Hadi gidip insanlarla selamlaşalım. Kaynaşalım. Prens yanında dururken arka plana karışmak kuşkusuz daha zor olacak," dedi ve elini boğazına götürüp muskasıyla oynadı.

"Nereden başlamak istersiniz?"

"Aynı anda birden fazla konuşmayı duyabileceğimiz yerlerde konumlanmamız gerekiyor," diye yanıtladı Tava, gözleri odayı tararken. "Sen

Burada önemli olan sensin. Sen onları sohbetle meşgul et, ben de etrafımızda başka neler duyabileceğime bakayım."

"Demek kulak misafiri olmak gerçekten de alışkanlık haline getirdiğin bir şey," diye alay etti ve salonun gürültüsünden kendisini duyabilmesi için kulağına eğilerek konuştu.

"Her zaman dinle Callan," diye cevap verdi, dudaklarının kenarına alaycı bir gülümseme yerleşmişti. "Ne duyacağını asla bilemezsin."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 26

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett, Kara Salonlar'ın geniş arazisi üzerindeki özel eğitim çukurlarına adım atmadan önce derin bir nefes aldı. Güneydeki denize bakan kayalıkların üzerinde bulunuyorlardı ve deniz havası onu sakinleştiriyordu.

Sinirleri biraz gerilmişti.

Bu öğleden sonra Talwyn, Azrael ve Ashtine ile buluşacaklardı. Sorin uyandığında Mikale'nin tutsak olduğu süre boyunca kendisine dokunduğu her yeri öğrenmek istemiş, o da bu dokunuşların yerine kendi dokunuşlarını ve daha fazlasını koymak için acele etmemişti. Sonunda giyindiklerinde, hâlâ uyumakta olan Cassius'u kontrol etmiş ve büyük salonda çocuklarla birlikte küçük bir kahvaltı yapmıştı.

Eliza'nın öfkesi dün gecenin sonuna doğru nihayet yatışmaya başlamıştı. Hâlâ güvensizlik vardı, ama en azından Scarlett onunla her konuştuğunda onu terslemekten vazgeçmişti. Scarlett bunu bir kazanç saydı.

Yine de şimdi... Şimdi antrenman ringinde generalle kavga eden erkekle yüzleşmesi gerekiyordu.

Cyrus bütün öğleden sonra ve akşam boyunca bir avuç kelimedden başka bir şey söylememişti. Scarlett'e bakmamıştı bile ve Sorin bugünlük bu işi bitirmeleri için ısrar ettiğinde, Cyrus arkasına bile bakmadan kalkıp gitmişti.

Eliza onu ilk fark eden oldu ve giriştikleri mücadeleyi çabucak sona erdirdi. Cyrus Scarlett'e şöyle bir baktı, sonra bir su tulumundan su içerek çukurun uzak tarafına geçti. Eliza Scarlett'e doğru ilerledi, gözleri onun eğitim teçhizatına ve sırtına bağlanmış kılıca takıldı.

Kollarını kavuşturarak: "Onun için mi buradasın?" diye sordu. Scarlett, "Öyleyim," diye cevap verdi. "Sen ve ben... tamam mıyız?"

Eliza dilini yanağına götürdü. "Tam olarak değil, ama şu anda onunla olduğundan kesinlikle daha iyi durumdayız."

"Bunu düzelteceğim. Seninle birlikte. Onunla," dedi Scarlett, gözleri İkinci Yangın Mahkemesi'ne kaydı.

"Öyle olsa iyi olur," diye karşılık verdi Eliza, kılıcını kınına soktukten sonra eşyalarını toplayıp çukurdan çıktı.

Scarlett yavaşça, şimdi bankta oturmuş, gözlerini önüne dikmiş olan Cyrus'a doğru ilerledi. Dirsekleri dizlerinin üzerine gelecek şekilde onun yanına eğildi.

"Merhaba sevgilim," dedi usulca.

"Bana 'merhaba sevgilim' deme," diye tısladı ona.

Abartılı bir iç çekiş yaptı. "O zaman bunu antrenman ringine taşıyalım."

Sonunda onun bakışlarıyla karşılaştığında dudağı kıvrıldı. "Bu şu anda iyi bir fikir olmaz."

Scarlett, "Benimle konuşmayı açıkça reddediyorsun, bu yüzden şu anda tek seçeneğimiz bu gibi görünüyor," dedi.

"Ya da siktirip gidebilirsin," diye tükürdü Cyrus.

Gözlerini devirdi. "Şu lanet olası Fae öfke nöbetleri." Ayağa kalktı. "Kaldır kışını da ringe gel."

"Hayır," diye hırladı Cyrus.

"Hayır mı?" diye sordu, başını hafifçe yana eğerek.

"Bunun duymaya alışık olduğun bir kelime olmadığını biliyorum," diye ısırdı. Scarlett bu yumruk karşısında dişlerini sıktı. "Eğer benimle sözlü olarak tartışabilirsen, benimle kesinlikle kılıçla dövüşebilirsin. Ringe çık, Cyrus."

"Hayır, Scarlett," diye hırladı.

"Tamam, istediğin gibi olsun," dedi hınzır bir sırıtışla, ellerini yatıştırıcı bir hareketle havaya kaldırarak yavaşça ondan uzaklaşmaya başladı. Altın rengi gözleri ona dikildi ve birkaç adım geri gittiğinde... iki elinden buz gibi soğuk su fışkırttı.

Adamın öfke dolu feryadı kulaklarına ulaştığında çoktan ringe doğru koşmaya başlamıştı. Etrafında ince gölgelerden oluşan bir kalkan dönüyordu ve onun kendisine doğru geldiğini gördü, saçları ve giysileri vücudunu yalayıp geçen alevler yüzünden çoktan kurumuştı. "Bana karanlığını göster, ben de sana benimkini göstereyim" diye alay ederken gölgelerinden bazılarını ona doğru sürünerek gönderdi.

Cyrus'un dudağı bir hırıltıyla kıvrıldı ve alevlerden bir kılıç çekti, aynı alevler kılıcın ucundan aşağıya doğru iniyordu. Scarlett Ruh Kılıcı'nı çekip

beyaz alevleri onu kuşattı.

"Gölgelerinin arkasına mı saklanacaksın, *sevgilim*?"

"Ben hiçbir şeyden saklanmam, pislik herif," diye karşılık verdi, gölgeleri dağılıyordu.

Kılıçları karşılaştı ve çarpışan güçlerinden yayılan patlamayla ikisi de geriye doğru savruldu. İkisi de büyülerini azaltmak için fazla çaba sarf etmiyordu.

Scarlett bir anda ayağa kalktı ve Cyrus'un da aynı şeyi yaptığını gördü. Yavaşça birbirlerinin etrafında dönüyorlardı ve altın gözler gümüş gözlere kilitlenmişti. Scarlett onun duyabileceği kadar yüksek sesle konuştuğundan emin olarak, "Özür dilerim, Cyrus," dedi.

Adamın cevabı ona doğru hamle yapmak oldu. Scarlett kılıcını onun kılıcıyla buluşmak için kaldırdı ve onun da aynı şeyi yapacağını tahmin ederek ondan geriye sıçradı, ama o öyle yapmadı. Adam ilerledi ve Scarlett onun bir sonraki hamlesinden kaçınmak için eğilmek zorunda kaldı. Tekrar ayağa fırladı, yana doğru döndü ve adamın bir sonraki darbesini son saniyede yakaladı, büyüleri tekrar alevlenip patladı ve onu uçurdu.

Kılıcını tutmayı başardı ve ayağa kalktı, Cyrus'u birkaç adım ötede durmuş onu beklerken buldu, zaten saldırı pozisyonundaydı. Gözüne bir hareket çarptı ve Sorin'in özel çukurların girişindeki taş kemere yaslanmış, ayak bileklerini çaprazlamış olduğunu gördü. Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuştu ama müdahale etmek için hiçbir harekette bulunmadı. Sadece çenesini Cyrus'a doğru salladı ve ona oraya geri dönmesini söyledi.

Scarlett dişlerini gıcırdatarak ilerledi. Bıçakları tekrar karşılaştı. Ve tekrar.

Ve tekrar.

Her vuruşta alevler, kıvılcımlar ve korlar uçtu.

"Cyrus," dedi nefesleri arasında, adam ilerlerken, altın rengi gözlerinde ateş parlıyordu. "Sen benimle konuşmazken Talwyn'le bir toplantıya giremem. Özür dilerim. Hem de çok üzgünüm. Bunu sana kanıtlamak için benden ne istersen yapacağım ama sana ihtiyacım var Cyrus. Sorin'e ihtiyacım olduğu kadar sana da ihtiyacım var. Cassius'a ihtiyacım olduğu kadar sana da ihtiyacım var. Sen benim ailemsin.

."

Bu sefer kılıcıyla karşılaştığında, kılıcından aşağıya inen güce hazırlıklı değildi. Bir kez daha havada uçtu ama bu kez sırt üstü yere düştü, ciğerlerindeki hava boşalmıştı. O

öksürdü, nefesini tutmaya çalıştı ve omurgasında alevlenen acı iniltisini bastırdı. Kılıcı birkaç adım uzağındaydı ama kılıcına uzandığı anda bileğine bir çizme kondu. Başını kaldırıp Cyrus'un yüzüne baktı, kendi kılıcını atmıştı. Tüm ağırlığını kızın koluna vermedi ama silahını almasına izin vermeyeceğini açıkça belli etti.

Sorin'in onu uyarmak için seslendiğini duydu ve Cyrus yaklaşp başının yanına çömeldiğinde, elleri dizlerinin arasında gevşekçe sallanırken onu omzunun üzerinden savurdu.

"Ben sokaklarda büyüdüm. Solembra'da değil ama batı kıyısında Aelyndee adında bir liman kentinde. Aslında Kara Salonlar'da, denize bu kadar yakın olmaktan nefret ediyorum," dedi, sesi soğuk ve ciddiydi. Scarlett'in alabildiği azıcık hava da boğazına takıldı. Cyrus'un yetim olduğunu, yoksul büyüdüğünü biliyordu, ama bundan hiç söz etmemişti. En azından ona söylememişti.

"Annem ben süttten kesilir kesilmez beni ve babamı terk etti," diye devam etti. "Babam benim için marketten bir somun ekmek çalmaya çalışırken öldürüldü. İki yaşındaydım ve üç gündür bir şey yememiştim. İlk hatırladığım, açlıktan karnımın ağrması ve babamın arabasının arkasına saklanıp, sadece oğlunu doyurmaya çalıştığını söyleyerek merhamet dilemesiydi."

Scarlett hareket edemiyordu. Nefes almaya bile cesaret edemiyordu. Cyrus uzaklara, denize doğru bakıyordu.

"Küçükken zaman zaman serseriler beni yanlarına alırdı ama büyüdükçe, altı yaşma geldiğimde, kimse bana yük olmak istemedi. Yapabildiğim zaman rıhtımda çalıştım. Çalışmadığım zamanlarda hırsızlık yaptım. Diğer çocuklardan dayak yediğim kadar sık dayak yedim.

"Bir gün, on bir yaşındayken, kaçıyordum. O kadar şey arasından bir somun ekmek çalmıştım ve neredeyse yakalanıyordum, tıpkı babam gibi. Başka bir çocuk ikinci kattaki bir pencereden bana ısıklık çaldı ve saniyeler içinde bir tahliye borusuna tırmanıp içeri girmeyi başardım. Birkaç saniye sonra pazar bekçilerinin aceleyle geçtiğini duydum. O somun ekmeği o çocukla paylaşmıştım. Adı Merrik'ti ve o günden sonra ayrılmaz bir ikili olduk. Dikkatinizi dağıtacak biri olduğunda çok daha fazla şey çalabiliyorsunuz ve biz de sırayla yem oluyorduk. İnsanların zayıflıklarıyla oynamayı öğrendiğinizde daha da fazlasını çalabilirsiniz. Çaresiz insanların köşeye sıkıştırıldıklarında çaresiz şeyler yapacaklarını öğrendiğinizde istediğinizi alabilirsiniz. Biz bir takımdık. Rıhtımın yanında bir yer bulduk ve orayı

Evde. O benim ilk arkadaşımdı. Sevdığım ilk insandı. Sonunda, o benim ilk her şeyimdi. İhtiyacım olan tek aileydi.

"Kendi başına bir işi halledebileceğine karar verene kadar. Yedi yıl sonraydı. Ölümlü standartlarına göre bile hâlâ gençtik ama ikimiz de gücümüzün farkına varmış, alevlerimizi birlikte kullanmayı öğrenmiştik. En azından resmi bir eğitim almadan yapabileceğimizin en iyisini. Başkentten gelen zengin bir tüccarın kasabayı gezeceğini öğrenmiş ve son birkaç günümüzü onu soymanın en iyi yollarını planlayarak geçirmiştik. Ama Merrik onun erken, tam olarak o öğleden sonra geleceğine dair bir tüyo almıştı. Sonunda Fae tüccarının arabasını rıhtıma kadar takip etti ve tüccar bir gemiyi gezerken, beni beklemek yerine onu o anda soyamak için son saniye kararını verdi.

"Dışarıda başka bir iş yapıyordum. Standart bir işti. Her ay yaptığımız bir işti, birkaç yatırımımızı tahsil ediyorduk. Beni nerede bulacağını biliyordu. Gelip beni alabilirdi. Çok az bir çabayla o tüccarı birlikte soyabilirdik, ama önce bana danışacak zamanı olmadığına karar verdi. Gelip beni bulacak, tüm detayların halledildiğinden emin olacak zamanı yoktu. Yakalandı. Ayak bileklerine ağırlıklar bağladılar ve onu rıhtımın ucundan aşağı attılar. Tabii onu öldüresiye dövdükten sonra. Çünkü sonuçta biz bir hiçtik. Sadece sokaklarda başıboş dolaşan ve artık hırsız ve suçlu olan çocuklardık."

Scarlett gözlerinin arkasını yakan yaşları yuttu, omurgasındaki acı tamamen unutuldu.

"Kaderini o gecenin ilerleyen saatlerinde başka bir çocuktan öğrendim. Küçük evimizi topladım, tüm eşyalarını geride bıraktım ve aynı gece Aelyndee'den ayrıldım. Kimseye güvenmedim. Yıllarca. Onlarca yıl. Ta ki bir Ash Rider, Fiera Dağları'nın eteklerindeki isimsiz bir kasabada bir tavernada para çalarken beni yakalayana kadar. Daha sonra beni birkaç aydır izlediğini öğrendim. Ateş Sarayı Kraliyeti, Saray'ın dört bir yanından gizemli bir şekilde kaybolan para ve diğer değerli eşyalarla ilgili şikayetler alıyordu. Ateş Prensi bu görevi Kül Binicisine vermişti. Rayner, her şeye burnunu sokan bir piç olduğu için, Saray'da dolaşırken tek başıma tüm bu insanlardan çaldığımı ve hiçbir ev tanımadığımı anlayınca çeşitli casuslarına geçmişimi araştırttı. Hakkımda bulunacak pek bir şey yoktu, ama olanları da o buldu. Sorin'le tanıştım, sonra Thia'yla ve gerisini biliyorsunuz. Ama bugün aklımdan neler geçiyor biliyor musun Scarlett?" diye sordu sonunda gözlerini tekrar onunkilere çevirerek.

Başını salladı, konuşmak için kendine güvenmiyordu.

"Eğer Merrik gelip beni bulsaydı, eğer bekleseydi, eğer planını bana danışsaydı, açıkları görürdüm. Planları değiştirir ve bir ton parayı cebe indirirdik. Eğer *bir şey söyleseydi*, her şey farklı olabilirdi.

"Geçmişte yaşamıyorum. Pişmanlıklar içinde debelenmem ya da olabilecekleri düşünmem. Ama hayatımda kaybettiğim ailem, annem hariç, eğer ona öyle bile diyebilirsiniz, eğer birisi bir şey söyleseydi tüm kayıpları önlenebilirdi. Babam gururunu bir kenara bırakıp açlıktan ölmek üzere olan oğlu için nasıl yiyeceğe ihtiyacı olduğunu sokaktaki diğer insanlara anlatsaydı, birileri çocuğunu doyurabilirdi. Merrik bekleseydi, beni bulsaydı ve planlarındaki değişikliği bana anlatsaydı, bu işi birlikte yapar ve hayatta kalırdık. Thia senin kadar inatçı olmasaydı, Gece Çocukları klanıyla tek başına başa çıkabileceğini düşünüp Sorin'in çılgın planını kabul etmek yerine lanet olası aklını kullanarak ona *bir şeyler söyleseydi*, ruhum hâlâ bütün olurdu.

"İnsanlara 'aile' terimini kolay kolay vermem. Merrik'ten sonra değil. Aslında hayatımda sadece birkaç kişi böyle bir statü elde edebildi ama ben bunu sana verdim. Sana sevgilim dediğimde bana bakıp 'merhaba' dediğin an. Ve sen yokken tek düşünebildiğim, eğer *bir şey söyleseydin* her şeyin farklı olabileceğiydi."

Scarlett toprakta yattığı yerden, "Özür dilerim, Cyrus," diye fısıldadı.

Kalbi parçalanıyordu.

Çok fazla

kayıp var.

Çok fazla acı.

Yalnızdı, kırılmış küçük bir çocuktü. Aşkı bulmuş, sonra kaybetmişti. Sonra tekrar yalnız kaldı, hala aynı şekilde kırıktı. Dolaşp durmuş, bir yuva aramış, ta ki yuva onu bulana kadar. Çok fazla sevgi bulduğu yer. En gerçek aşkını kaybettikten sonra diğerlerinin sevgisi sayesinde hayatta kalabilmişti.

"Neden Ateş Sarayı İkincisi olduğumu biliyor musun, Scarlett?" diye sordu. Scarlett tekrar başını sallayınca, gözlerini başka tarafa çevirerek bir kez daha denize baktı. "En yetenekli savaşçı olduğum ya da politika konusunda engin bir bilgiye sahip olduğum için değil. Bu iki beceriyi de öğrendim, evet, ama ben Ateş Divanı İkincisiyim çünkü çaresizliğin bir insana ne yaptığını biliyorum. Çaresiz bir adamın ailesini doyurmak için ne gerekiyorsa yapacağını biliyorum.

Çaresiz bir generalin, bir savaşı kaybetmenin eşiğindeyken acele kararlar vereceğini biliyorum. Çaresiz bir kralın çoğu zaman tahtını halkına tercih edeceğini biliyorum. Zengin işadamlarının zenginliklerini korumak için yasadışı anlaşmalar yapacağını biliyorum. Yoksul insanların da aynı şeyi yapacağını biliyorum. Çaresizler gibi düşünmeyi ve bu zayıflıklardan yararlanmayı biliyorum çünkü ben de öyle yaptım. Onlarca yıl boyunca. İnsanların nasıl tepki vereceğini tahmin edebiliyorum ve Sorin bana bu becerilerimi insanları sömürmek yerine onlara yardım etmek için kullanabileceğim bir yer verdi. Divanımız birlikte çalışıyor; benim kurnazlığımı, Eliza'nın savaş stratejilerini, Rayner'ın topladığı istihbaratı ve Sorin'in gücünü ve unvanını kullanıyor."

Gözleri tekrar onunkilere döndü, o konuşurken gözlerindeki alevler uzun zaman önce sönmüştü. "Biz bir aileyiz. Birbirimizi seçeriz. Birbirimize sahip çıkarız. Birbirimize meydan okuruz, birbirimizi zorlarız, birbirimizi dinleriz. Ama bu sadece birbirimize güvendiğimiz için işe yarıyor. Peki bunları yapmadığımız zaman? İşte o zaman kırılırız. İşte o zaman gereksiz trajedilerin çiçek açmasına izin verilir."

Scarlett, "Sana güveniyorum, Cyrus," diye fısıldadı. "Güveniyorum. Hepinize güveniyorum."

"Öyle mi, sevgilim?" diye sordu ve Scarlett, ona böyle seslenince rahatlayarak hıçkırıklarını tuttu. "Sorin ve Briar'a, sana hüküm verme konusunda tavsiyelerde bulundukları zaman güveniyor musun? Rayner'ın senin için gerekli bilgileri toplayacağına güveniyor musun? Eliza'ya savaş planları hazırlama konusunda güveniyor musun? Bana, benimle strateji geliştirecek ve delicesine parlak planlarınıza beni de dahil edecek kadar güveniyor musunuz? Sana ne yapacağını söylemeye çalışmıyoruz, Scarlett. Sadece sen bunu yaparken yanında olmak istiyoruz. Çünkü biz bir aileyiz."

Scarlett kendini topraktan yukarı itti ve kollarını Cyrus'un boynuna doladı, onun kolları da aynı sıklıkla ona sarıldı. "Hepimiz bir zamanlar yalnızdık, Scarlett," dedi saçlarına doğru. "Hepimiz sadece kendimize güvenebilmeyi tecrübe ettik. Hepimiz başkalarına güvenmeyi, kendimizi başkalarına bırakmayı öğrenmek zorunda kaldık. Ama sen bir kraliçesin. Oraya bizden daha çabuk ulaşmalısın."

Onun boynuna doğru başını salladı. "Anlıyorum," diye fısıldadı.

Birkaç dakika daha ona sıkıca sarıldı ve sonra, "Seni çukurun karşısına attıktan sonra iyileştirmesi için Beatrix'i bulmamız gerekiyor mu?" dedi.

Adamın dudaklarında bir sırıtiş bularak geri çekildi. "Ben zaten iyileşiyorum, ahmak. Gücüm tamamen yenilendiğinde Avonleyan olmanın avantajları."

Cyrus ayağa kalkarak Scarlett'in kendi ayağına kalkmasına yardım etti. Eşyalarını toplamaya gitmeden önce onun için kılıcını aldı. Sorin çoktan adımlarını atmaya başlamıştı.

ona doğru. "Artık kontrol edebildiğine göre büyüyle savaşmak için eğitime başlamalısın."

"Öyle mi dersin?" Scarlett dudak büktü. "Cyrus tek başına kıcımı tekmeledi."

"İyi hissediyor musun? Halsiz hissediyor musun?" diye sordu, kınına soktuğu ve sırtından çıkardığı kılıcı almak için uzanırken.

Derin bir iç çekti. "Bu kadar telaşlı olmayı bırak."

"Asla, Aşkım," dedi göz kırparak ve kızın alına hızlı bir öpücük kondurdu.

Cyrus da onlara katıldı ve Salon'a geri dönerek kraliçenin kanadına giden merdivenleri tırmandılar.

Üst katlara yaklaştıklarında Cyrus, "Gidip Cassius'a kan vermem gerekiyor," dedi.

Scarlett, "Bunu onun için yaptığın için teşekkür ederim, Cyrus," dedi.

Cyrus eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Tekrar hoş geldin, sevgilim."

Scarlett ve Sorin odalarına gittiler ve Scarlett kömür grisi bir pantolon ve siyah bir tunik giymeden önce çabucak yıkandı. Odalarında küçük bir öğle yemeği yediler ve daha ne olduğunu anlamadan Talwyn, Azrael ve Ashtine ile buluşma vakti gelmişti.

BÖLÜM 27

OceanofPDF.com

TALWYN

"S En iyi volta Talwyn," dedi Azrael Beyaz Salon'daki odasında masanın başında oturduğu yerden. İncelemekte olduğu raporlardan ve yazışmalardan başını kaldırıp bakmadı bile. Her şey ölümlü topraklardayken gelmişti.

Bir günden fazla uyumuş, nihayet dün akşam geç saatlerde uyanmıştı. Ağzından çıkan ilk kelimeler, "Bana Ashtine ve Stellan'a ne olduğunu anlat," olmuştu. Talwyn başka bir şey beklemiyordu zaten. Odak noktası her zaman tekti, her zaman Mahkemeleri için, tahtı için en iyi hamleleriydi.

"Bu toplantı beni endişelendiriyor," diye karşılık verirken pencerenin önünde volta atmaya ara vermedi.

"Belli ki," diye homurdandı. Talwyn, "Prenses Ashtine ve Şekil Değiştirenlerle olan ilişkileriniz konusunda daha endişeli olmalısınız," diye ekleyene kadar bir karşılık vermek için kendini zor tuttu.

Ona doğru bir rüzgâr kamçısı gönderdi, masadaki kâğıtları uçurdu ve yere savurdu.

Bakışlarını yavaşça onunkilere çevirdi. "Çok kraliçesin Talwyn."

"Siktir git Azrael."

Cevap verme zahmetine girmedi. Sadece bir mektubu kenara koyup diğerini okumaya başladı.

O uyurken kendini meşgul tutmaya çalışmıştı. Arianna'nın döndüğünü haber vermek için Stellan'a gitmiş, sonra da onu Kara Salonlar'a götürmüştü. Bu buluşmanın nasıl geçtiğini görmek için fazla oyalanmadı. Bunu kimseye itiraf etmeyecekti ama Azrael onunla birlikte olana kadar Scarlett'i görmek istemiyordu. Eğer Tarık gerçekten yaşıyorsa...

Bu yüzden Stellan Arianna'yı bulduğunda onunla ve Sorin'le karşılaşma riskini almaktansa, Beyaz Salonlar'a geri dönmüştü. Ashtine'e boş olup olmadığını soran bir mesaj göndermişti. Cevap olarak acil olup olmadığını sormuş, Talwyn hayır deyince de Ashtine ona şu anda müsait olmadığını söylemişti.

Ki bu harikaydı.

Raporları incelemiş, Azrael'in şu anda üzerinde çalıştığı yazışmaları okumuştur ama bunların hiçbirini aklını Tarık'tan uzaklaştıracak kadar dikkatini dağıtmamıştı. Her sonuca hazırlıklı olmaya çalışıyordu. Konuşmanın gidebileceği her yöne nasıl tepki vereceğini tahmin etmeye çalışıyordu. Duygularının kontrol altında, yüz hatlarının nötr, büyüünün kontrol altında kalacağından emin olmaya çalışıyordu.

"Silas'a yemin ederim Talwyn, o halının içinden bir yol geçireceksin," dedi Azrael, sonunda çeşitli mektupları ve raporları yere bırakıp ayağa kalkarak.

"Eee?" diye sordu, kağıt yığınına işaret ederek, ayakları aynı yolu izlemeye devam etti.

Azrael kollarını göğsünde kavuşturarak, "Batı Mahkemelerinin bugün söyleyeceklerini duyduktan sonra, oradan ilerleyebiliriz," diye cevap verdi.

Sorin ve Divan'ıyla yaptığı görev sırasında öğrendiklerini ona anlatmıştı ama yine de bu Maraen Lordlarının nereden geldiklerini ve Scarlett'ten ne istediklerini bilmiyordu. Güçlüydü, evet, ama bu her şey olamazdı.

"Hazır mısın?"

Talwyn sonunda durakladı ve omzunun üzerinden Azrael'e baktı. "Elbette hazırım," diye tersledi.

Adamın kahverengi gözleri uzun bir süre onu inceledi ve kadın, şu anda bunu daha da ileri götürmesi için ona meydan okuyarak onun bakışlarını tuttu.

Sonunda içini çekerek sadece "Gidelim," dedi ve kızın eline uzanarak onları Kara Salonlar'a götürmesine izin verdi.

Briar ve Ashtine tarafından karşılandılar ve Talwyn prensesi bir kez daha karşısında görünce dilini ısırды. Onlara ana kattaki konsey odalarından birine kadar eşlik edildi. Burası büyük toplantı odalarından biriydi ve Scarlett'ten beklediğinden çok daha resmiydi.

Briar ve Ashtine'i takip ederek odaya girdiler ve gözleri odanın bir ucunda Sorin ve Cyrus'la birlikte duran kuzenine takıldı. Kendi aralarında alçak sesle konuşuyorlardı ama onların giriş sesiyle irkildi,

Hepsi durdular ve ona döndüler. Scarlett hemen onlara doğru ilerledi, gözleri kendisini dikkatle izleyen Azrael'e dikilmişti.

"Talwyn," dedi içtenlikle, dikkatini Toprak Prensi'ne vermeden önce hızla ona baktı. "Prens Azrael, size minnettarlığımı ve borcumu borçluyum," dedi başını hafifçe eğerek. "Herkesi dışarı çıkardığınız için teşekkür ederim. Bana bunu yapmanın gücünüzü sınırlarına kadar zorladığı söylendi. İyileştiniz mi?"

"Evet," dedi Azrael yavaşça, Talwyn'in resmîyetinden en az onun kadar çekindiği belliydi.

"Bunu duyduğuma sevindim. Konuşacak çok şeyimiz var," dedi ve Ateş ve Su Mahkemeleri'nin yerlerini aldıkları masayı işaret etti. Scarlett Sorin'in yanına döndü ve ikisi de masaya doğru ilerlediler; Scarlett masanın başındaki koltuğa, Sorin de onun sağına oturdu. Briar da onun soluna oturdu.

Talwyn uzun, cilalı masanın diğer ucuna doğru ilerledi. Yerine oturduğunda odanın üzerine gergin bir sessizlik çöktü.

Kuzeni de alışmaya başladığı o alışılmadık havayı bozdu.

"Peki önce ne öğrenmek istiyorsun?" Scarlett sandalyesinde rahatça arkasına yaslanarak sordu.

"Önce bana ne söylemek istersin?" Talwyn karşı çıktı.

"Bugün epey bir listem var," diye yanıtladı başını elinin üzerine koyarak. "Ama listemdeki konulara geçmeden önce tüm sorularınızın yanıtlandığından emin olmak istiyorum."

"Peki," dedi Talwyn sertçe. "Neden bana Toprak Sarayının sınırında ne halt ettiğini söylemiyorsun?"

"Size yardım ediyorum, tabii ki. Orada bir Gece Çocukları klanı vardı," dedi Scarlett. Ve Talwyn bir şey söyleyemeden, alaycı bir sırıtış ve göz kırpışla, "Bu arada, rica ederim," diye ekledi.

Odada bir rüzgâr esti ve Talwyn büyüsunü bastırırken, Scarlett kendine bir bardak su doldurdu ve Talwyn'in gözleriyle tekrar karşılaşmadan önce bir yudum aldı.

"Eşinize daha önce de belirtildiği gibi, yardım talebinde bulunmadık," dedi Azrael sağından.

"Peki Gece Çocuğu bölgesine ilerleyişi durdurmak için ne zaman gelmeyi planlıyordunuz?" Scarlett su bardağını yere bırakarak sordu.

"Neden oraya gitmek istesinler ki?" Talwyn, ölümlülerin ve haydut Gece Çocuklarının o bölgeye girmeye çalıştığından bahsedilince Tarek'le ilgili düşüncelerini bir anlığına unutarak sordu.

Scarlett onlara teorilerini ve sınırdayken kulak misafiri olduğu şeyleri anlatırken kıpırdamadan oturdu.

Daha önce gücüyle neredeyse hepsini tek başına alt etmişti.

"Beni mi bekliyorlardı?" Scarlett sustuğu zaman Talwyn sordu.

Scarlett Sorin'e hızlıca bir göz attıktan sonra, "Evet, ama bunu konuşmadan önce Kontes'ten haber alıp almadığınızı öğrenmem gerekiyor. Zirve'ye katılma konusunda hiç cevap verdi mi?"

Talwyn, "Belli ki Zirve ertelendi," diye cevap verdi.

Scarlett gözlerini devirerek, "Belli ki," dedi. "Ama hiç cevap verdi mi? Ondan haber alan var mı?"

Ashtine, "Kontes çok özel biridir," dedi.

"Yani ben duydum, ama ondan haber almadığımız için başka kimse endişelenmiyor mu?" Scarlett kendi mahkemelerine bakarak sordu. "Duyduğuma göre, amaçları ona ulaşmakmış. Bence en azından araştırması için birini göndermeliyiz." Gümüş rengi gözleri Kül Binicisi'ne kaydı. "Rayner?"

"Dün konuyu açtığından beri araştırmaya çalışan insanlar var ama henüz bir şey bulamadılar," diye cevap verdi, ses tonundan bu durumdan ne kadar mutsuz olduğu anlaşılıyordu.

"Oraya gitmek için ne gerekiyor? Hangi *protokollere* uyulması gerekiyor?" Döndü ve kirpiklerini Sorin'e doğru kırıştırdı. Belli ki bu konuyu tartışmışlardı ve Sorin onun bakışlarını tutarken, Talwyn sadece ikiz alev bağlarıyla iletişim kurduklarını varsayabilirdi.

Bu da Tarek'i Talwyn'in zihninin ön saflarına geri getirdi.

"Kontes'le konuşmak için Gece Çocukları'na küçük bir bölüm göndereceğiz," dedi Talwyn sabırsızlıkla. "Şimdi bana neden beni beklediklerini söyle."

Scarlett hareketsiz kaldı, elleri sandalyesinin kollarına düştü. Neredeyse... gergin görünüyordu? Kuzenini daha önce hiç bu kadar kararsız görmemişti.

Scarlett uzun bir nefes verdikten sonra, "Bölgeye girmeye çalışmadan önce senin gelmeni bekliyorlardı. Görünüşe göre, Toprak Sarayını Cadı Krallıklarından daha güvenli bir geçit olarak görmüşler."

Azrael onun yanında eğlenerek homurdandı ve Talwyn de aynı fikirdeydi. Cadılar zalim ve acımasızdı ama Azrael'in Divanı... tartışmasız daha kötüydü, özellikle de bir kavgada onlara katılırsa.

Scarlett bir dişini emdikten sonra, "Seninle ve sihrinle başa çıkmaya hazır olduklarını söylediler," dedi.

Talwyn hiçbir şey söylemedi. Sadece kuzenine bakıyor, onun devam etmesini bekliyordu. Scarlett bir nefes daha verdi ve şöyle dedi: "Onlar sadece

Gece Çocukları onlara yardım ediyor. En azından bir Fae'leri var. Gücüm karşı koyamayacağım kadar tükendiğinde beni alıkoyan oydu... Ve seni tanıdığını iddia ediyor."

Talwyn hareket etmedi. Hissettiği panik ve korkunun yüz hatlarından geçmesine izin vermedi. Sadece baktı ve bekledi.

"Tarek Ordos, değil mi?" Azrael acımasızca sordu ve Talwyn'i kuzeninin lanet olası konuya gelmesini bekleme ızdırabından kurtardı.

Scarlett Toprak Prensi'ne bakarken gözleri büyüdü. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Hayır," diye yanıtladı Azrael. "Ama döndüğümde Talwyn'e de söylediğim gibi, şüphelerim vardı. Kara Sendika'da konuşmasını duyduğumda sesi çok tanıdık gelmişti."

Sorin başını sallıyordu. "Sen oradayken neredeyse hiç konuşmuyordu. Scarlett'e de söylediğim gibi, bunun Ordos olma ihtimali neredeyse imkânsız."

"Yüzyılı aşkın bir süredir benim üçüncümdü, Aditya. O olmadan çok önce Kraliçe'nin ikiz ateşi olduğu düşünülüyor," diye karşılık verdi Azrael ve Talwyn bir şekilde daha da sertleşmeyi başardı. Bu noktada omurgasının kırılmamış olması şaşırtıcıydı.

"Gerçekten aynı Fae olabileceğini mi düşünüyorsun?" Sorin sordu ve Talwyn onun ses tonundaki açık şüpheyi duyabiliyordu. "Öldükleri gün ben de oradaydım. Öldürüldüklerini gördüm-" Duraksadı, önce Cyrus'a sonra Talwyn'e baktı ve "Hiçbirinin hayatta kalmasına imkân yok," dedi.

"Sorin'e de söylediğim gibi," diye araya girdi Scarlett, "konuşma tarzı, biliyor gibi görüldüğü şeyler, onun Tarık Ordos'tan başkası olduğuna inanmamı zorlaştırıyor."

"Seni buna inandıracak ne söyledi?" Talwyn sonunda bir şeyler söyleyecek gücü kendinde bularak sordu. Sesi eşitti. Kontrollüydü. Soğuktu.

Scarlett, gözleri tekrar Talwyn'inkilere kayarak, "Sınırdaki kavgadan sonra hâlâ güçsüz olduğum bir sırada bana seni beklediğini söyledi," dedi.

Orada bir yumuşaklık, acıyan bir bakış vardı. "Seninle nasıl başa çıkacağını bildiğini söyledi."

"Bunun hiçbir anlamı yok," dedi Talwyn. "Bu hiçbir şeyi doğrulamıyor."

"Sonra bana neredeyse aile olduğumuzu söyledi. Kendisinin..." Scarlett tekrar durakladı ve Azrael'e bakarak, "Dünya Sarayı'nın gerçek varisi olduğunu ve senin ikiz alevin olduğunu söyledi," dedi.

"Yine, bu hiçbir şeyi doğrulamıyor," dedi Talwyn. "Ve Dünya Mahkemesi'ni yönetmesi gerektiğine inanıyor olması beni böyle bir şeye inanmaya daha da az meyilli hale getiriyor. Tarek bir kez bile böyle bir şey ima etmedi."

Scarlett açık bir öfkeyle içini çekti. "Bunu size tam olarak nasıl kanıtlamamı istersiniz? Baylorin'e geri dönüp onu bulayım ve kimliğini doğrulamanız için buraya mı getireyim?"

Sorin'in başı karısına doğru dönerken odanın iki ucundaki ocakların ateşleri alevlendi. "Şu anda oraya geri dönmeyi aklından bile geçirme," diye hırladı.

Scarlett ona tatlı tatlı gülümsemeden önce gözlerini devirdi ve aralarındaki bağla ilgili bir şeyler söylediği belliydi.

"Bu konuda Sorin'e katılmak zorundayım," dedi Talwyn. "Tarek'in son on yıldır ölümlü topraklarda sıkışıp kaldığına ve bana hâlâ hayatta olduğunu bildirecek bir yol bulamadığına inanamıyorum."

Scarlett yüzünü hafifçe buruşturarak ihtiyatlı bir tavırla, "Onun durumunu 'orada sıkışıp kalmak' diye tanımlayabileceğimi sanmıyorum," dedi.

"Açıkla," diye sordu Talwyn.

"Alaric'e sadakatini gösteren bir Kan İşareti aldı. Kendini ona bağladı," dedi Scarlett.

"Eğer bir şekilde Tarek Ordos'sa, o zaman buna zorlanmıştır," diye tersledi Talwyn.

Scarlett yumuşak bir sesle, "Kan İşaretleri sana zorla yaptırılmaz," dedi. "En azından bu değil. Taşıyanın kendi seçimiyle kabul edilmesi gerekir, yoksa Alaric bunu bana zorla yaptırırdı."

"Çok az kişi bu kadar güçlü Kan Büyüsü yapabilir," dedi

Azrael. "Avonleyanlar ve Maraenlar," diye onayladı

Scarlett. "Ve Büyücü Kadın," diye ekledi Ashtine.

"Kim?" Scarlett dikkati Ashtine'e kayarken başını yana eğerek sordu.

"Bu salonların altındaki Su Hapishanesi'ndeki Büyücü Kadın," diye mırıldandı Ashtine. "Prens Briar sizi içeri sokabilir," diye ekledi Su Prensi'ni işaret ederek

Masadan aşağı.

"Sorin?" diye sordu Ateş Prensi'ne dđnerek.

Sorin sıkıca, "Sonra, Scarlett," diye cevap verdi. "Size onu daha sonra anlatacağım." "Bu Maraan Lordlarının senden istedikleri tam olarak nedir?" diye sordu.

Azrail.

Scarlett tekrar suyunu yudumlayarak, "Benden Avonleya'ya girecek anahtarları bulmamı istiyorlar, bđylece Alaric intikamını alabilecek ve sonra da, sanırım, oraya buraya hđkmedebilecek," diye cevap verdi.

"Sence Avonleyanlarla başa çıkabilecek kadar gđller mi?" Azrael sordu.

Scarlett omuz silkti. "Benim onların yeterince gđl olduklarını dđřnmem önemli değil. Onlar açıkça öyle olduklarını dđřnyorlar. Daha önce de denediler, değil mi?"

"Ve Avonleyliler kıtalarına geri kaçmadan önce neredeyse başarıyorlardı, yardım için topladıkları insanları kendi başlarının çaresine bakmaları için bıraktılar," diye acı acı homurdandı Talwyn.

Scarlett tırnaklarını masaya vurarak bunu dđřnyor gibiydi. "Sanırım bu da bir bakış açısı."

"Başka ne var?" Talwyn sıkılmış dişlerinin arasından sordu.

"Maraalıların o kıtada istedikleri her neyse onu korumak için geri dđndler," diye cevap verdi.

"Hangisi?"

Scarlett omuz silkti. "Bu aylardır anlamaya çalıştığım bir şey."

"Sence Talwyn'i de aynı amaçla alıkoymak için mi bekliyorlardı?" Azrael sordu.

"Muhtemelen. Sanırım ona sahip olmak anahtarları eski hallerine dđndrmeyi kolaylaştırır," diye dđřnd Scarlett, sağ taraftaki pencereden dışarı bakarken birtakım şeyler dđřndđ belliydi.

"Muhtemelen mi?" Talwyn sordu. "Seni bu yüzden istemediler mi?"

"Kısmen," diye cevap verdi.

"Kısmen," diye tersledi Talwyn. "Elbette, lütfen diğer kısmını da açıklayın."

Scarlett dikkatini tekrar masaya vererek, "Benim soyumu istiyorlar," diye cevap verdi.

"Elin'nin soyu mu? Neden?"

Scarlett başını salladı. "Elin'nin değil. Benim Avonleayn soyum."

Azrael'in başı Scarlett'e doğru dđnd. "Sende Avonleyan kanı mı var?"

"Evet."

"Ne kadar?" diye sordu.

"Görünüşe göre hepsi," diye rahatça cevap verdi, başı tekrar elinin üzerine geldi.

"Sen tam kan Avonleyan mısın?" Azrael sordu.

"Evet," diye onayladı. "Gerçi mirasım bir yıldan kısa bir süre içinde iki kez değişti, yani bu noktada gerçekten kim bilebilir ki?" Koltuğuna geri yaslandı, düşünceli görünüyordu. "Belki gelecek yıl bu zamanlar gerçek bir tanrıça olurum."

"Birkaç saat önce bir eğitim çukuruna atılan bir tanrıça mı?" Cyrus kaşlarını kaldırarak düşündü. "Sanmıyorum."

Scarlett kaşlarını çatarak ve ters ters bakarak dilini ona doğru uzattı.

"Safkan bir Avonleyli misin?" Talwyn tekrarladı, kanı damarlarında donmuş gibiydi.

Scarlett, "Evet," diye cevap verdi.

Talwyn Ashtine'e baktı. "Ne zamandır tanıyorsun?"

Ashtine, "Onun mirasını seninle aynı anda öğrendim," derken bakışlarını ondan ayırmadı.

"Saçmalık," diye tükürdü Talwyn. "Geçtiğimiz haftalarda ben gelmeden önce birçok kez onlarla birlikte bulundunuz. Rüzgârlardan bahsetmiyorum bile."

"Size defalarca bildirdiğim gibi Majesteleri," diye araya girdi Ashtine, her zamanki yumuşaklığı soğuk ve ölümcül bir hal alarak, "rüzgârlar artık benimle konuşmuyor ve haftalar önce Avonleya hakkında fısıldamayı bıraktı."

"Soyumun gerçekten ne kadar önemi var?" Scarlett çizdi.

Talwyn gözlerini tekrar kuzenine çevirerek, "Önemli," diye ısırdı. Hayır, durun. Kuzenine *değil*. "Çünkü eğer Fae değilsen, eğer Eliné'nin varisi değilsen, o zaman Batı Sarayları tahtında hiçbir hak iddia edemezsin."

Tüm oda hareketsiz kaldı. Briar ve Sorin birbirlerine bakıyorlardı. Mahkemeleri de bakışlarını değiştiriyordu. Bu aptalların hiçbiri bunu düşünmemiş miydi?

Scarlett'in gümüş gözleri Talwyn'e sabitlenmişti ve kontrollü bir sakinlikle, "Yine mi geldin?" diye sordu.

"Dedim ki," diye yanıtladı Talwyn, kelimelerini alaycı bir şekilde telaffuz ederek, "eğer Eliné'nin kanını taşımıyorsan, o zaman onun tahtının varisi değilsin ve dolayısıyla *Fae*'ler üzerinde hüküm sürmeye hakkın yok."

"Damarlarımda onun kanını taşımıyor olabilirim," dedi Scarlett, ses tonu ölümcül bir hal alarak, "ama onun yetenekleri benim kanıma geçti." Vurgulayarak

Bir elini kaldırdı ve etraflarında buz parçaları dönerken turuncu alevlerin canlanmasına izin verdi. "Bunu yapmak için Kan Büyüsü kullanıldı."

"Bu sana onun tahtı üzerinde hak vermez," diye tükürdü Talwyn.

Celeste, bir *Avonleyan*'ın Batı Sarayları tahtına oturmasına izin verecekse ona yardım etsin. Bu bir seçenek değildi. Çünkü bir Avonleyli, kendi halkına karşı yürüttüğü kan davasında ona kesinlikle yardım etmezdi.

Ve yine de lanet anahtarları bulabilen tek kişi oydu.

Hâlâ elinde tuttuğu alevler ve buzlarla kıpırdanırken Scarlett'in yüzüne sakarın bir gülümseme yayıldı. "Yanılıyorsam beni düzeltin, çünkü henüz Fae gelenekleri ve politikaları konusunda tam olarak bilgili değilim, ama anladığım kadarıyla bir elementin en güçlüsü tahtta hak iddia eder. Sağınızda oturan prensin tahtını elinde tutmasının ve ölümlü topraklardaki Fae'lerin bu kadar hoşnutsuz olmasının nedeni budur." Scarlett devam ederken Talwyn'in dudağı kıvrıldı. Yüzü zalimleşti ve ses tonu hırçınlaştı. "Eliné'nin armağanları beni ateş ve su büyüsüne sahip en güçlü varlık yapıyor. Eğer biri tahtımı istiyorsa, bunun için benimle savaşmak zorunda kalacak." Buz parçalarının arasında aniden gölgeler uçtu ve alevler kör edici bir beyaza dönüştü. "Ama ben kaybetmeyeceğim," diye ekledi hınzır bir sırıtışla.

Sorin, "Belki de biraz ara vermeliyiz," diyerek odadaki gerginliği azaltmaya çalıştı. Belki de karısının kontrolünü kaybetmek üzere olduğunu farkındaydı. Belki Talwyn'in de öyle olduğunu farkındaydı.

Azrael ayağa kalkarak, "Akıllıca bir fikir," diye ekledi. "Ashtine. Talwyn. Beyaz Salonlar mı?"

O konuşurken, sol taraflarında bir toprak geçidi belirdi. Talwyn ayağa kalktı, ama daha bir adım atmadan Scarlett bir kez daha konuştu. Dünya portalının dönüşünü izliyordu, onunla konuşurken Talwyn'e bakma zahmetine bile girmedi.

"Söyleyin bana Majesteleri, bugün konuştuğumuz konulardan sizi en çok ilgilendiren hangisi? Benim yeni keşfettiğim kan bağım mı, muhtemelen hala yaşayan ikiz aleviniz mi, yoksa muhtemelen kayıp olan Kontes mi?"

"Kayıp anahtarlar ve şu Maraan Lordlarıyla birlikte hepsi beni ilgilendiriyor," diye cevap verdi Talwyn, kraliçeye doğru eğilirken ellerini masaya dayadı, Scarlett sonunda gözlerini onun bakışlarıyla buluşmak için sürükledi.

"Önce hangisiyle ilgilenmemizi tercih edersiniz?"

Talwyn, "Bu meseleleri benimle tartışmak için tam kanlı bir *Fae Kraliçesinin* bu masada karşıma oturmasını tercih ederdim, çünkü bunlar Avonleyan'ların becerdiği kişileri doğrudan etkiliyor," diye tükürdü.

Scarlett'in başı yana eğildi. "Açık olmak gerekirse, bu konudaki en büyük sorunun benim Fae olmamam değil. Avonleyan kanı taşıyor olmam, değil mi?"

"Evet," diye öfkелendi Talwyn.

Scarlett sanki hararetli bir tartışmanın ortasında değillermiş ve Talwyn ellerinin altındaki ahşap masayı patlatacak değilmiş gibi rahatça ayağa kalktı, kollarını başının üzerine doğru uzattı ve genişçe esnedi. "O zaman belki de İkincinizin soyunu ve Seyahat güçlerini nereden aldığını tartışmalısınız... Ve neden şu anda Seyahat etmek yerine bir dünya portalı kullandığını."

Talwyn'in kafası Azrael'e doğru döndü. "Bu kadın neden bahsediyor?"

Azrael ise Scarlett'e hançer gibi bakıyordu.

"Bu yüzden Toprak Sarayı'na borçlu olduğunu düşünüyor, değil mi?" Scarlett Dünya Prensi'nin bakışlarını tutarak sordu. "Kraliçe Talwyn'in tahtımı elimde tutmamam gerektiğine inanmasıyla aynı nedenden dolayı."

"Biz aynı değiliz," diye cevap verdi Azrael, sesi öylesine şiddet doluydu ki Su ve Ateş Mahkemeleri'nin tamamı ayağa kalkmış, Sorin Scarlett'i yanına çekiyordu.

"Biliyor musun," dedi Scarlett, dudaklarının bir kenarı hafifçe sırtarak, "bence senin 'küçük bir aradan' daha fazlasına ihtiyacın olacak. Neden birkaç gün sonra yeniden bir araya gelmiyoruz?"

Azrael ona doğru bir adım attı ama önünde gözleri beyaz alevlerle parlayan iki gölge panter şekillenince dondu kaldı. Scarlett kendini Sorin'in elinden kurtardı ve Azrael'e doğru birkaç adım attı, gölge panterleri onun önünde bir ileri bir geri dolaşıyordu. "Haklı olduğumu biliyorsunuz, Prens Luan. Alaric'e yardım eden Fae'nin senin Üçüncün olan Tarek Ordos olduğunu biliyorsun. On yıl önceki o pusuda ölmedi."

Azrael hiçbir şey söylemedi, dişlerini birbirine geçirirken çenesindeki bir kas tüylendi.

Scarlett, "Benim burada düşman olmadığımı onu ikna etmen gerek," diye ekledi. "O zaten senin bir düşman olduğuna inanıyor," diye karşılık verdi

Azrael. "Ve şimdi, senin sayende, ona olan sadakatime rağmen benim için de aynı şeyi düşünecek.

tahta geçti."

"Onları yenmek, bu mahkemelerin onların eline geçmesini önlemek için en iyi şansınız ben olacağım. Bunu biliyorsun," diye karşılık verdi Scarlett.

"O lanet çeneni kapalı tutsaydın, bunu görmesine yardım edebilirdim," diye hırladı Azrael. "Şimdi hepimizin ağzına sıçabilirdin."

Ve Talwyn bu noktada ne düşüneceğini bilmiyordu. Çünkü içten içe Scarlett'in söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu. Tarek yaşıyordu. Tarek bunca zamandır ölümlü krallıklardaydı. Tam on yıl boyunca ve onunla hiç temas kurmamıştı. Ona ulaşmaya çalışmamıştı. Onun öldüğüne inanmasına izin vermişti. Yas tutmasına izin verdi. Terk edilmiş ve yalnız hissetmesine izin verdi. Bir kez daha.

Ve şimdi Azrail ona yalan söylüyordu. Yıllardır. Ona Avonleyan kanı taşıdığını hiç söylememişti. Ailesinin Tarık'ın ailesinden Kraliyet koltuğunu aldığını ona hiç söylememişti. İkisi de bu konuda tek bir kelime bile etmemişti.

Ellerinden ve ayaklarından sıçrayan şimşekler odanın taş zemininde sekerek Azrael'in dönüp ona bakmasına neden oldu.

"Talwyn, onu kontrol altına al," diye emretti.

Rüzgâr boşluğu yırtarken Prens Briar onun önüne geçmiş ve omuzlarını kavramıştı. Çevresinde rüzgârı kontrol etmeye çalışan Ashtine'i görebiliyordu ve Prens Briar da onun yanına gelmişti.

"Talwyn!" Azrael havladı.

Sorin, "Çıkar onu buradan, Luan," diye bağırdı ve Azrael onu kabaca toprak geçide doğru itti ve kendini Xylon Ormanı'nda buldu.

"Talwyn," diye iç geçirdi Azrael, bir elini yüzünde gezdirerek.

"Söyle," diye tısladı, yumrukları iki yanında sıkılıp gevşiyordu. Parmak eklemleri boyunca enerjinin çatırdadığını hissedebiliyordu ve ayaklarının altındaki toprak sallanıyordu.

"Sakinleştiğinde bunu konuşuruz," diye karşı çıktı Azrael, eli yanına düştü. Ayaklarını dikmiş, açıkça kavgaya hazırды.

"Söyle!" diye neredeyse çığlık atacaktı. Nefes alış verişi düzensizdi, göğsü kabarıyordu. Tüm vücudu titriyor, omurgası bu yoğunluğun etkisiyle neredeyse ağırıyordu. "Sen de onun gibi misin?"

"Hayır," diye cevap verdi. "Ben tam kan Avonleyli değilim Talwyn. Baba tarafından büyükbabam çeyrek Avonleyliydi. Ben Avonleyli olmaktan çok daha fazla Fae'yim."

"Bir şey söylemeyi hiç düşünmedin mi?" diye sordu.

"Bu uzun ve karmaşık bir tarih, Talwyn-"

"Avonleya'ya girmeme gerçekten yardım etmeyi hiç planladın mı?" diye sordu ve bunu kendisinden sakladığı için ona acınası bir bahane sunmaya çalışmadan önce sözünü kesti.

"Evet," diye cevap verdi sıkıca.

İnançsız bir kahkaha attı. "Başka şekilde ifade edeyim: Avonleya'dan *intikam* almam için bana gerçekten yardım etmeyi hiç planladın mı?"

Azrael bir şey söylemedi, bir an için gözlerini ondan kaçırdı ama ihtiyacı olan tek onay buydu. Ondan bir adım geri çekildi, çevredeki ağaçların dalları rüzgârın etkisiyle eğildi. Azrael'in gözleri tekrar ona döndüğünde, "Siktir" demeden önce şok içinde genişledi.

Ve sonra Talwyn bir şekilde ona bakıyordu ve uzaktan gelen bir uluma kulaklarını dikmişti.

Bekle. Kulakları mı dikildi?

Çenesini eğdiğinde yerde siyah, pençeli pençeler gördü ve gözlerini tekrar Azrael'e çevirdiğinde bir mesaj kum ve yaprak girdabının arasında kayboluyordu. "Sakin ol Talwyn," dedi yatıştırıcı bir ses çıkarmaya çalışarak ama Azrael bir kurdun bir geyiği yatıştırabileceği kadar iyi yatıştırıyordu. Sağında bir toprak kapı açıldı. "İçinden geç. Stellan'a gitmemiz gerek."

Şu anda onunla hiçbir yere gitmeyeceğini söylemek için ağzını açtı ama ağzından çıkan tek şey bir hırıltı oldu. Ve bir Fae hırıltısı değil, öfke dolu bir köpek hırıltısıydı. Dalların kırılmasıyla başını yana salladı ve Maliq'i ağaçların arasından çıkarken buldu. Onunla neredeyse göz hizasındaydı.

"Talwyn," dedi Azrael, "sana bu konuda nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum. Geri dönme konusunda sana yol gösteremem. Stellan'a gitmemiz gerekiyor. Ona geleceğimize dair bir mesaj gönderdim."

Maliq onun yanına sokuldu ve Talwyn kendini Azrael'den bir adım daha geri çekilirken buldu.

"Bunu yapma Talwyn," dedi Azrael ve gözlerine gerçekten panik girdiğine yemin edebilirdi. "Bunu kontrol etmeyi öğrenmelisin, özellikle de şu anda karşı karşıya olduğumuz şeyler söz konusuysen."

Eğer yapabilseydi, ona gülerdi. Bunun yerine, içinden bir tür oflama geldi. Onunla hiçbir yere gitmiyordu. Son birkaç hafta tam bir cehennem gibiydi. Ashtine ile kavga etmiş, arkadaşlığını kesinlikle bir şekilde kaybetmişti. Şekil Değiştirenlerle ilişkisi zaten gergindi ve adam onu yardım istemek için oraya mı götürmek istiyordu? Bu pek de iyi karşılanamazdı. Bu haftaları tek başına, Azrael olmadan geçirmişti ve Tarek'in muhtemelen hayatta olduğunu ve onu terk etmeyi seçtiğini öğrenmekle kalmamış, aynı zamanda

Her şeyini emanet ettiği tek kişi ona ihanet etmişti. Ve dürüst olmak gerekirse kimin ihanetinin daha kötü olduğuna karar veremiyordu: Tarık'ınki mi yoksa Azrail'inki mi?

İkisi de onu parçaladı.

Her ikisi de göğsünün yarılmış gibi hissetmesine neden oldu; ailesini, Eliné'yi ve Sorin'i kaybettikten sonra kalbinden geriye kalan azıcık şey de büzüşüp yok olmaya ve kendi rüzgârında savrilmaya terk edilmişti.

Daha fazla uluma havayı deldi ve Maliq sanki onun ne yapacağını görmek için bekliyormuş gibi ağaçlara doğru bir adım geri çekildi. Kurtla Azrael'in arasına baktı.

"Talwyn." Onu hiç bu kadar kasvetli görmediğinden emindi. "Lütfen, Talwyn. Geçitten geç."

Maliq'e dönmeden önce bir süre daha onun bakışlarını üzerinde tuttu, onun yanına sürtündü ve her ikisini de havadaki bir yırtıktan geçirdi, bir şekilde bu formda o özel güce nasıl erişeceğini biliyordu. Onları Xylon Ormanı'nın kuzey kısmına getirdi ve dakikalar sonra kurtlar ağaçların arasından süzülerek onları karşıladı.

Onun
kurtları.

Onun
sürüsü.

Onu hiç yalnız bırakmayan tek yaratıklar.

BÖLÜM 28

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett uzun ve sıcak bir banyo yaptıktan sonra kraliçenin özel odasındaki banyo odasından çıktı. Gün çok yorucu geçmişti; fiziksel, duygusal ve zihinsel olarak. Hepsini.

Azrael Talwyn'i Kara Salonlar'dan çıkardıktan sonra Briar ve Ashtine, Briar'ın İç Saray'ıyla birlikte Su Avlusu'na gitmişlerdi. Scarlett ve Sorin özel kanatta aileleriyle birlikte bir akşam yemeğinin tadını çıkarmışlardı ve Scarlett'in tek isteği Baylorin'de geçirdiği zamandan ya da şu anda karşı karşıya oldukları sorunlardan hiç bahsedilmemesiydi. Biraz normal bir gece geçirmek istemişti ve gecenin sonunda kendini neredeyse tamamen rahatlamış hissetmişti.

Neredeyse.

"Buraya geldiğimden beri Nuri'yi görmedim," dedi ıslak saçlarını tararken.

Sorin odanın karşısında oturduğu krem rengi kanepenin arkasından ona baktı. Saçları anında kurumuştı. "Çocuklara bakmakla meşguldü," diye yanıtladı Sorin, dikkati tekrar baktığı şeye dönmüştü. "Ama buraya geldiğimizden beri onu gördün. Birkaç kez."

Scarlett fırçayı yan masanın üzerine koyarak, "Buraya bizimle gelmedi," diye itiraz etti. Üzerinde Sorin'in gömleklerinden biri vardı. Neredeyse dizlerine kadar uzandığı için başka bir şey giyme zahmetine katlanmamıştı.

"Cassius'u birkaç kez kontrol etti," dedi Sorin, dikkati ona değil, Cassius'a odaklanmıştı. Onun ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. "Beslenmen gerektiğinde o da oradaydı. Sana yardım etmek için, çünkü o da aynı şekilde besleniyor."

Scarlett, "Ben *beslenmem*," diye alay etti. "Tanrım, beni değerli bir at, tazi ya da başka bir hayvan gibi gösteriyorsun."

Ona dönüp baktı, gülümsemeye karşı koymaya çalıştığı belliydi, "O zamanlar oldukça vahşiydin. Bir hayvan muhtemelen doğru bir tanımlama olur."

Ona kuru bir bakış fırlatırken bir yandan da orta parmağını çevirdi.

Kıkırdadı ve onu bu kadar meşgul eden şeye geri döndü. "Lafı açılmışken... O zamandan beri Avonleyan büyünü epeyce kullanmışsın."

"Ve?" diye sordu, onun bu konuda sürekli endişelenmesinden duyduğu rahatsızlığı ses tonundan uzak tutmaya çalışarak.

"Gözlerin o kadar parlak değil. Soluk bir maviler," diye ekledi. "Ve?"

"Belki de senin için masanın yanına bıraktığım şeyi içmelisin" demeden önce adamın iç çektiğini duydu.

Scarlett yavaşça döndü ve küçük bir bardak kırmızı sıvı buldu. Sevinç ve tiksinti hemen içinde savaşa tutuştu. Bu küçük şeyi fark edecek kadar önemsemiş olması, her ihtimale karşı bunu onun için yapmış olması, Scarlett'in kan içmekten hoşlanmadığını bilmesi... Ama aynı zamanda, orada duran küçük bir bardak kandı. Büyüsünü doldurmak için böyle bir şeye ihtiyaç duyma fikrine alışabileceğini hiç sanmıyordu.

Scarlett kaşlarını çatarak, "Onu içmeyeceğim," dedi.

Sorin, "Biz başka bir yol bulana kadar güç rezervlerini dolu tutmalısın, Scarlett," diye cevap verdi. Bir kitabın sayfalarının çevrildiğini duydu ve sonunda onun okuduğunu fark etti.

Scarlett başını salladı. "Hayır. Bu... garip."

"O zaman kolumdan yeni çıkmış olmasını mı tercih edersin?" Ona bakmadı ama sesindeki alaycılığı duyabiliyordu. "Yoksa başka bir yerden mi?"

Yataktan yakındaki bir yastığı kaptı ve adamın kafasına fırlattı.

Kadın adamın oturduğu yere doğru ilerleyip kanı geride bırakarak kanepenin arkasına yaslanırken adamdan alçak sesle bir kahkaha geldi. "Ne yapıyorsun sen?"

"Araştırma," diye homurdandı. "Ne ile ilgili?"

Gözlerini yavaşça onunkilere çevirdi. "Bu ilginç bir olay değil mi? Değişiklik olsun diye ne araştırdığımı soruyorsun," diye alay etti.

"Tam bir pisliksin," diye karşılık verdi, gözlerini devirdi ve omzuna vurmak için uzandı, ama adam bileğini yakaladı.

"Bana taktığın isimlerin listesi hâlâ bende, biliyorsun," dedi ve kolundan çekiştirerek onu kanepenin arkasına doğru sürükledi. Kız onun yanındaki minderlerin üzerine düştü, dudaklarından kahkahalar döküldü. Onun yanına oturmak için kendini yukarı itti ve kucağındaki kitaba uzandı.

"Bu Avonleyan dilinde yazılmış," dedi parmaklarını bir sayfa boyunca gezdirerek.

"Farkındayım," diye cevap verdi, kitabı kendi kucağına çektiğinde ona doğru döndü.

"Nasıl okuyabiliyorsun?"

"Yapamam. En azından pek iyi değil." Küçük bir kâğıt yığınının durduğu yan masaya doğru başıyla işaret etti. "İşte bu yüzden çeviri notlarınız bende."

"Onları dün Solembra'dayken mi aldın?" "Mhmm," diye mırıldandı kadın sayfayı gözden geçirirken. "Neden?"

"Birkaç nedeni var ama en önemlisi şu Kaynak meselesini çözmenize yardımcı olmak," diye cevap verdi.

"Aylardır bu kitaplara bakıyorum Sorin. Bir Kaynak'tan bahsedildiğini hiç hatırlamıyorum."

"Bir yerden başlamam gerekiyordu," dedi omuz silkerek. "Bu sayede dili biraz daha öğrenip ileride kitap sayısını azaltabilirim."

Eski metnin sayfalarını çevirdi. Bu Avonleyan tarihi ve siyaseti hakkında bir kitaptı. Doğru düzgün tercüme edemediği insanlar ve yerlerle ilgili anlamadığı şeyler.

"Başka hangi kitapları getirdin?"

"Hmm?" Sorin sordu ve sesi o kadar dalgın geliyordu ki, Scarlett gözlerini bir kez daha Sorin'e çevirdi.

"Başka hangi kitapları getirdin?" diye tekrarladı.

"Kitaplar mı?" Adam kulağına konuşmak için yavaşça öne eğildiğinde, kadın kısmen şaşkınlık kısmen de endişeyle adama baktı. "Üzgünüm aşkım ama pantolon giymediğinin farkındasın, değil mi?"

Gözlerini devirdi. "Yatmaya gittiğimizi sanıyordum, eski kitaplardaki şeyleri araştırmaya değil."

Sorin kaşlarını kaldırarak biraz arkasına yaslandı. Ağzının kenarında yarım bir gülümseme belirdi. "Yani açıklığa kavuşturmak gerekirse, yatağa pantolonsuz mu geliyordun?"

Yanındaki yastığa uzandı ve onunla tekrar yüzüne vurdu. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, genellikle yatarken giydiğim gecelikler

Pantolon da dahil ve gömleğinizden çok daha fazla görünme eğilimindeler."

Dramatik bir şekilde içini çekti, parmakları çıplak dizinin üzerinde küçük daireler çizmeye başladı. "Sanırım bu geçerli bir nokta. O gecelikleri özlemişim."

"Komik," diye takıldı, gözleri tekrar metne döndü. "Onları kaldırmakta o kadar acele ettin ki, artık ilgini çekmediklerini düşündüm."

"İşte yine o dil," diye mırıldanırken kalçasının iç kısmına bir çimdik attı.

Omzunun üzerinden bakarken parmakları kızın dizinde boş daireler çizmeye devam etti. Bu sayfaların hepsi Avonleya'daki çeşitli şehirleri ve onlara başkanlık eden Lordlar ve Leydilerin sorumluluklarını tartışıyordu. Yine de henüz krallığın bir haritasına rastlamamıştı. Aylardır yaptığı araştırmalarda ve sayısız kitapta, toprakların tasvirleri bile belirsizdi.

"Bu kısımda ne yazıyor?" Sorin karşı sayfanın ortasındaki bir noktayı işaret ederek sordu. "Birkaç kelime tanıdım - kral, güç, Mark."

Bölümü hızlıca gözden geçirdi. "Krala sadakat nişanı almaktan, ona güç sözü vermekten bahsediyor. Alaric'in benden yapmamı istediği gibi olduğunu varsayıyorum."

Sorin'in parmakları Alaric'ten bahsedilince bir an için kızın teninde durakladı. "Avonleyan Kralları böyle bir şeye ihtiyaç duyar mıydı?"

Scarlett metni biraz daha gözden geçirirken sayfayı çevirdi. "Kesin bir şey söyleyemem," diye mırıldandı. Bir kelimeyi işaret etti. "Bu isteyerek anlamına geliyor, ama buradaki kelime zorla çekip almak ya da zorla almak anlamına geliyor. Ama iktidar partilerinin bunu talep edip etmediği ya da kimden talep ettiği konusunda bir şey söylemiyor gibi görünüyor."

"Azrael'in Avonleyan kanı taşıdığını nasıl anladın?" Sorin sordu.

Scarlett'in gözleri onunkilere kayd. "Bugüne kadar bilmiyordum. O ana kadar. Bunu senden saklamıyordum. Ve o zaman bile, emin olmaktan çok bir önseziydi."

Parmakları dizini nazikçe sıktı, altın rengi gözleri yumuşadı. "Sana inanıyorum, Aşkım. Seni suçlamıyordum."

Parmaklarını kitabın sayfalarında gezdirerek başını salladı. "Talwyn'le birlikte Seyahat etmek yerine bir portal yaratmasını tuhaf buldum. Sonra Alaric'in Seyahat yeteneğinin Avonleyanlardan geldiğini söylediğini hatırladım."

Sorin, "Tüm Fae hediyeleri Avonleyanlardan geldi," dedi.

"Evet, ama Alaric bana Maraaların da Seyahat edebildiğini söyledi. Bunu yapabilen tek soyun onlar olduğunu." "Ama bazı Fae'ler

Seyahat edebiliyor," diye karşı çıktı Sorin.

Scarlett kitabı kapattı ve hafifçe dönerek koltukta ona daha iyi baktı. "Kaç tane, Sorin? İnanılmaz derecede nadir olduğunu kendin söyledin. Avonleyanlılar tarafından elemental yeteneklerinin yanı sıra bu yetenek de bahsedilen Fae Kraliçeleri dışında, başka hangi Fae Gezginlerini tanıyorsun? Ya da adını bile duydunuz mu? Luan soyu dışında."

Sorin sessizdi, açıkça onun argümanını düşünüyordu.

"Tarek'in Toprak Sarayını hâlâ ailesinin yönetmesi gerektiğini düşünmesinin nedeni de bu. Tıpkı Talwyn'in Fae kanına sahip olmadığım için tahtıma sahip olmamam gerektiğini düşünmesi gibi, Tarek de Luanların Kraliyet koltuğu için haksız bir avantaja sahip olduklarına inanıyor çünkü Avonleyan kanları onları daha güçlü kılıyor."

"Sence o da Cassius gibi yarı Avonleyli mi?" Sorin sordu.

Scarlett omuz silkti. "Bilmiyorum. Dediğim gibi, başlangıçta sadece bir tahmindir. Yolculuk için güç rezervlerinin henüz dolmadığını varsayıyorum. Bu yüzden Seyahat etmek yerine bir portal kullanıyordu."

"Yani beslenmesi mi gerekiyor?" Sorin

sordu. Scarlett yüzünü buruşturdu. "Şunu söylemeyi kes."

Ona sırtıttı. "Nasıl bahsetmemi istersin?" "Sadece... hiç bahsetme."

Sorin ona içten bir bakış atarak, "Bunu görmezden gelemeyiz, Scarlett. Gücünü yenilemeye devam etmelisin. Bundan sonra deneyebilecekleri her şeye karşı hazırlıklı olmalısın."

"Yapmam gereken şey güçlerimi ve silahlarımı kullanarak savaşmak için eğitim almak. Onları aynı anda sorunsuz bir şekilde kullanabilmem gerekiyor. Cyrus canıma okudu çünkü ya sihrimi ya da kılıcımı kontrol etmeye odaklanmak zorunda kaldım," diye homurdandı Scarlett.

"Ve eğer yeteneklerinle bu kadar yoğun bir şekilde antrenman yapacaksan, onları yenilemeye devam etmelisin," dedi Sorin sert bir şekilde.

"O zaman şu Kaynak meselesini çözsek iyi olur," dedi kayıtsızca.

"Katılıyorum," dedi Sorin, "ama önce şu pantolonsuz ikilemini tekrar gözden geçirmek istiyorum."

"Bu bir ikilem değil-"

Ama adam dizinin altından tutup çekiştirerek onu kanepeye sırt üstü yatırdığında sözleri kesildi. Adam bir kalp atışı sonra onun üzerine eğilmişti. "Bu bir ikilem," diye karşı çıktı. "Benden odaklanmamı istiyorsun

Avonleya, eğitim, *Luan*." Adını dudağını alaycı bir şekilde kıvrarak söyledi.

"Tarık, iki Mahkemeniz arasındaki anlaşmazlığın nedenlerini bile bilmediğinizi söyledi. Sadece düşmanlığınızı sürdürüyormuşsunuz-"

"İşte yine başladın," diye iç geçirdi Sorin, "benden pantolon giymediğin gerçeğinden başka bir şeye odaklanmamı istiyorsun."

"Ya da iç çamaşırları" derken ona nazikçe gülümsedi.

Sorin'in göz bebekleri anında büyürken gözleri karardı ve göğsünden vahşi bir hırıltı yükseldi. O kadar hızlı hareket etti ki, Sorin dilinin merkezini yaladığını ve oraya ulaştığında o hassas sinir demetini fiskelediğini hissedene kadar bunu fark etmedi.

"Tanrım," diye soludu, parmakları koltuk minderine gömüldü.

"Pek sayılmaz, Aşkım," dedi memnun bir sırıtışla, uyluklarının arasındaki yerinden ona bakarak. Ağzını sol kalçasının kıvrımına götürdü ve yavaşça öpücükler bıraktı. "Söyle bana. Hâlâ Ateş ve Toprak Mahkemeleri arasındaki kan davasını tartışmak istiyor musun?"

"Göt," diye nefes aldı adam diğer uyluğa geçerken.

Köpek dişleri tırmaladı ve ısırıldı. "İsimleri tekrar kullanıyorsun. Daha yaratıcı olmalısın."

Ne kadar yaratıcı olabileceğini ona göstermeye hazırlanarak ayağını kaldırdı ama adam karanlık bir kıkırdamayla bileğini yakaladı ve bacağını omzuna attı. Kız bir şey söyleyemeden, adamın dili tekrar kızın ortasına doğru ilerledi ve kızın eli kuzguni siyah buklelere kayarak onu daha da yakınına çekti. Adamın tekrar kıkırdadığını hissetti, dili onu tatmaya devam ederken ses etinde titreşiyor ve ona karşı kıvranmasına neden oluyordu. Bir eli gövdesine doğru gelerek onu yerinde tuttu ve adam onu tekrar tekrar zevkin sınırına getirirken ama asla aşmasına izin vermezken dudaklarından bir lanet döküldü.

"Sorin," diye homurdandı, tam o kırılma noktasına ulaştığında adam onu tekrar geri çektiğinde.

"Evet, Aşkım," diye mırıldandı, sesinin ona karşı gürlemesi onu tam o uçurumda tutuyordu.

Onun cevabı, parmaklarının saçlarını sıkması ve ağzını zorla kendisine doğru çekmesi oldu.

Ağzı sinirlerin etrafında kapandı, dişlerinin arasında emerken aynı zamanda nihayet iki parmağını içine soktu ve mükemmel noktaya vurmak için onları kıvırdı. Şimdiye kadar onu o kadar sıkı sarmıştı ki, başı geriye düştü.

Serbest bırakılması omurgasına doğru hızla ilerlerken, sırtı kamburlaştı ve dilinin hiç durmadığı, okşadığı ve yaladığı ağzına doğru daha da sert bir şekilde bastırdı.

Kadın kanepeye yaslanıp gevşediğinde, adam ona alaycı bir gülümseme verdi, dudakları şişmiş ve yukarı doğru kıvrılırken parlıyordu. Bacağını omzundan indirdi ve parmakları artık kayganlaşmış olan kalçalarında yavaşça gezindi, az önce ona yaşattıklarından sonra bu küçük his neredeyse çok fazlaydı. Parmakları daha yukarı tırmanırken, vücudu da onu takip etti. Vücudu boyunca ilerlerken gömleği yukarı doğru itildi, dudakları ellerini takip etti.

"Yeni pantolon ikilemi," diye nefesini tuttu, göğüslerini havaya kaldırdığında nefesini içine çekti.

"Ah?" diye sordu, başparmağı ve işaret parmağı arasında bir meme ucunu yuvarladı ve onu tekrar koltuktan kaldırdı.

"Hâlâ seninkini giyiyorsun," diye mırıldandı, parmakları düğmelere uzanmaya başlamıştı bile.

Sert bir kahkaha attı ve diğer göğsüne bir öpücük kondurduktan sonra onu iterek hızla yeni ikilemle ilgilenmeye başladı. Tekrar kanepeye tırmanmak yerine, kanepenin yanında durdu. Gözleri yırtıcı bir açlıkla onu taradı. Scarlett'in kıpırdayacak hali yoktu. Hâlâ nefesini tutmaya çalışıyordu ve adam yanında dururken bu hiç de kolay değildi.

Üzerinde hiçbir kıyafet olmadan.

Parmakları hafifçe kızın saç çizgisinden dudaklarına doğru ilerledi ve başparmağını kızın alt dudaklarının üzerinde gezdirdi. "Bu gece seninle ne yapalım, Aşkım?" diye mırıldandı, gezinen gözleri şimdi hızla yükselip alçalan göğsüne sabitlenmişti.

"Bilmiyorum," diye çıkmayı başardı. "Bütün bu şeylere sahip olan sensin *deneyim*."

Adamın gözleri tekrar onunkilere kaydı ve kadın alaycı bir gülümsemenin oluşmasını engellemeye çalışarak dudağını ısırды. "Sen ve bu lanet olası dil."

Sonra onu oturur pozisyona getirdi, gömleğini başından çekip yere fırlattı. Elleri kalçalarına indi, onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladı ve yüzünü kanepenin arkasına çevirdi. Adam aniden arkasında diz çöktüğünde dizleri minderlere daha da gömüldü. Adamın bacaklarındaki kaba tüyler kendi çıplak bacaklarına sertçe vuruyordu ve adamın sırtını kazdığını hissettiğinde keskin bir nefes daha çekti.

"Bu *deneyimlerle* çok ilgileniyorum," diye kulağına nefes verdi. Parmakları kızın yanlarından yukarı doğru kayıyor, kaburgaları boyunca süzöldükten sonra kalçalarına iniyordu. "Arianna ile bir şeyler ayarlamamı istiyorsan, söylemen yeterli."

"Ve *Jamahl*," diye mırıldandı.

Takip eden ellerden biri göğsüne uzandı ve göğüs ucunu tıslamasına ve elini savurmasına neden olacak kadar sert bir şekilde çimdikledi.

"Sana tapan iki erkekle ne yapardın, Aşkım?" Adamın ses tonundaki çakıl taşları, kadının kalçalarını birbirine kenetlemesine neden oldu.

"Arianna'nın koluma dokunmasına bile zor dayanabildin. Bundan daha fazlasıyla başa çıkabileceğinden şüpheliyim."

"Doğru," diye kabul etti, dudakları kulağının hemen altındaki noktayı okşadı. "Belki bir noktada başka birinin yanında sana tapmaya ikna edilebilirim ama yakın gelecekte değil." Tüy kadar hafif öpücükler boynundan aşağıya doğru devam etti ve başını omzuna yasladı. "Sanırım bu durumda tapınma işi bana kalıyor."

"Sanırım öyle," diye kabul etti.

Elleri kadının omuzlarına geldi ve kendi ellerinin etrafında birleşene kadar kollarının uzunluğunu aşağı doğru fırçaladı. Onları kanepenin arkasına getirdi, sonra kulağına fısıldadı, "Sakın bırakma."

Köpek dişlerinin, boynunun omzuyla birleştiği noktaya gelene kadar boğazını tekrar kazımaya başladığını hissetti ve bir çığlık atarak onu sıkıştırdı. Beklenmedik acıyla öne doğru sarsılırken kalçaları ona doğru geri savruldu. Ama parmakları kanepenin arkasına kıvrılırken, adamın dili çoktan acıyı dindirmeye başlamıştı bile.

"Fark ettim ki Prenses, emirlere uyma eğiliminiz sadece görgü kurallarınızın nadiren ortaya çıktığı anlarda görülüyor," dedi kayıtsızca.

"Saylah'a yemin ederim, Sorin-"

Ancak kız herhangi bir tehdit savuramadan, adam kızın içine girdi ve onun yerine bir zevk iniltisi çıktı.

"Ne diyordun?" diye mırıldandı kulağına.

Adam ona daha sert bir şekilde geri çarparken tüm düşünceler aklından uçup gitti. İstese bile bir şey söyleyemezdi. Tüm dikkati adamın verdiği his üzerindeyken kelimelere odaklanamazdı.

Onu doldururken parmakları kalçalarına batıyor ve tekrar tekrar içine giriyordu. Her itiş onu kanepenin arkasına daha da bastırdı. Adamın hırıltılı nefes alışları kulaklarını dolduruyor, tenin tene değme sesiyle karışıyordu.

Ellerinden biri gövdesi boyunca kayarak iki parmağı kıvrımlarının arasına girdi ve merkezine sıkı daireler çizmeye başladı. Nefesi boğazında düğümlendi ve onu hissetmek için ellerinden birini boynuna dolamak üzere geri getirmeye başladı. Ancak parmakları daha açılmayı bitirmeden, adamın parmakları ve tüm vücudu ona karşı hareketsiz kaldı. "Sakın bırakma," diye homurdandı, kalçalarının tek bir hamlesi kızdan bir inilti daha çıkardı.

"Sorin," diye inledi.

"Adımı istediğin kadar söyle Aşkım, ama sakın bırakma," diye homurdandı, parmakları tekrar hareket etmeye başladığında sesi neredeyse gırtlaktan geliyordu, bu daireler daha hızlı ve daha sıkıydı. İçindeki her şey sıkılaşıyor, omurganın tabanında serbest bırakma parıldıyordu. Diğer eli sırtına gitti, aşağı bastırdı ve onu öne doğru zorladı, sırtı kavislendi ve kızı ona daha da fazla bastırdı.

Alevlerini gölgelerine doğru gönderdiğini hissettiğinde vahşi bir hırıltı onu terk etti. Sonra o zevk üzerine çökerken hiç nefes alamadı. Onu yuttu. Bundan başka hiçbir şeye yer yoktu. Onlar için. Onlar için.

İki parmağıyla bastırarak onu bir kez daha uçuşunun kenarına gönderdi ve adı gerçekten de dudaklarından tekrar döküldü. Kendi hareketleri dalgalı ve düzensiz, daha hızlı ve bir şekilde daha sert hale geldi, ta ki kendi salıverilmesini bulurken onun içinde nabzının attığını hissedene kadar.

Kadın kanepenin arkasına yığıldı ve adam da öne, onun üzerine düştü. Adamın kabaran göğsünü sırtında hissedebiliyordu. Parmakları hala kanepenin arkasına sıkıca sarılmıştı ve nefes nefese kalırken yavaşça tutuşunu bıraktı.

Adam bir iniltiyle kendini onun üzerinden sıyrıncaya kadar birkaç dakika ikisi de kıpırdamadı. Scarlett minderlerin üzerine çöktü, sırt üstü yuvarlandı ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

"Bu gece burada uyuyacağım."

"Ne sikim uyuyacaksın."

"Yatağa kadar yürüyemeyecek kadar yorgunum," diye sızlandı.

"Böyle zamanlarda senin Ölümün Bakiresi olduğuna inanmakta güçlük çekiyorum," diye mırıldandı, kolları sırtının ve dizlerinin altından kayarak. Kadın akıcı bir hareketle yukarı çekildi, başı adamın göğsüne düştü.

"Hareket edememem senin suçun."

"Rica ederim, ama bence pantolonsuz ikilemini yaratmak sizin hatanız."

"Aman Tanrım," diye mırıldandı. "Dikkatli ol Sorin, yoksa e g o n bizimle yatağa sığmaz."

Onu yavaşça yatağa yatırırken kulağına usulca, "Tüm bu deneyimlerden faydalandığın için minnettar değil misin?" dedi.

"Senden nefret ediyorum," diye homurdanarak yan yattı.

"Birkaç dakika önce çıkardığın sesler aksini gösteriyor," diye cevap verdi, battaniyeleri yukarı ve onun üzerine çekerek.

"Şimdi uyuyacağım." "İyi geceler, aşkım."

"Daha önce sana karşı oldukça sabırlıydık, evcil hayvanım."

Scarlett, Kraliçe'nin Kara Salon'daki odasının balkonunda durmuş, denizin ötesine bakıyordu. Ama onun sesini duyunca, bir adım geri atarak döndü.

"Burada ne yapıyorsun?"

Ona doğru bir adım daha atarken Mikale'nin dudaklarına yavaş ve acımasız bir gülümseme yayıldı. "Beni bir mesaj iletmem için gönderdi."

Adam ilerledikçe, kadın balkon korkuluklarına çarpana kadar geri çekildi.

"Senden kaçtığımı düşününce hâlâ yaşadığını görmek beni şaşırttı... yine," diye cevap verdi, nefesini sabit tutmaya zorlayarak.

Bunun bir rüya olduğunu kendine tekrar tekrar hatırlattı. Burada bana zarar veremez.

Mikale onun sözlü sataşması karşısında dişlerini gösterdikten sonra öfkesini dizginler gibi oldu. "Buraya senin ukalalığını dinlemeye gelmedim," dedi sertçe.

"O zaman muhtemelen gelmemeliydin," diye karşılık verdi, omurgası dikleşti.

Yaklaştıkça gülümsemesi bilmişliğe dönüştü. "Bazen ne kadar genç olduğunu unutuyorum," diye düşündü. "Her zaman her şeyi çok siyah ve

beyaz. Doğru ve yanlış." Tam önünde durdu, uzandı ve saçından bir tutamı parmağının etrafında döndürdü. "Aydınlık ve karanlık."

Scarlett onun elini tokatlayarak uzaklaştırdı, bu hareket karşısında saçları sertçe çekildi ve adam ondan uzaklaşırken hafifçe kıkırdadı. "Neden hâlâ nefes aldığımı yakında anlayacaksın, ama dediğim gibi, bir mesaj iletmek için gönderildim."

Scarlett, "Ne kadar iyi bir ayak işlerine bakan çocuksun," diye mırıldandı.

"Dikkatli ol, evcil hayvanım, oyunumuzu henüz kimse kazanmadı," diye sertçe karşılık verdi.

"Artık böyle şeyler için endişelenmiyorum," diye cevap verdi, elini öyle bir kaldırdı ki gölgeler avucunun içinde kıvrandı.

Mikale nefesini içine çekti ama kara gözlerinde korku yerine... arzu mu vardı?

"Ne güzel bir karanlık," dedi, gözleri kadının kullandığı gölgelere sabitlenmişti. Devam ederken başını yana eğdi, "Biliyor musun, aylar önce evimde ilk ortaya çıktıklarında ne olduklarını bilmiyordum. Ben diğer Lordlardan çok daha gencim. İçinizde ne olduğunu biliyordum ama onu hiç görmemiştim... Eh, temkinliliğimi anlayabilirsiniz." Tekrar yaklaştı ve aralarındaki mesafeyi yeniden açtı. "Biz sadece onu kontrol etmeyi öğrenmene yardım etmek istedik."

"Nedense bundan şüpheliyim," diye kestirip attı.

Koyu renk gözleri ona kaydı ve o bilmiş gülümsemesi yine dudaklarına yerleşti. "Dediğim gibi, sana karşı çok sabırlı davrandık."

"Can sıkıcı olduğumun farkında değildim."

Mikale'nin çenesi bir tür karşılık vermek için yutkunurken sıkıştı. Devam ederken sesinde bir kısıtlama notası vardı. "Sabırlı davrandı ama sana da söylediği gibi sabrı giderek azalıyor. Hatta bedenine erişimimi reddederek seninle barışmaya çalıştı ve sen de bunu yüzüne vurdun."

Scarlett içinden kopan inançsızlık kahkahasına engel olamadı. "Ah evet," dedi, "ne kadar nankörüm. Benden bir şey almana izin vermedi, ama senin ellerinin dolaşmasına izin verdi. Hâlâ lanet olası bir duvara zincirliydim. Hâlâ yemekten, sudan mahrumdum. Hâlâ Cassius'a işkence etmesini ve neredeyse onu öldürmesini izlemek zorunda bırakılıyordum."

Mikale'nin eli tekrar havaya kalktı ve o da kendi elini kaldırdı, gölgeleri bir karınca kadar hızlı bir şekilde Mikale'ye doğru ilerliyordu.

Ama yaklaşamadan dağıldılar. Onları tekrar çağırmaaya çalıştı. Alevlerini çağırmaaya çalıştı. Bir şeyler. Herhangi bir şeyi. Ama yapamadı. Her nasılsa, bu rüya dünyasında, Mikale onu onlardan koparmayı başarmıştı. Ona sahte bir güvenlik hissi vermişti.

Parmakları yanağından aşağı kayarken kalbi boğazına doğru fırladı. Geriye, ondan uzağa doğru eğiliyordu ama bu aynı zamanda balkon korkuluklarına da yaslandığı anlamına geliyordu. Bu bir rüya olabilirdi ama yine de altında ölüme doğru bir düşüş vardı ve bu çarpık rüya dünyasındaki ölümünün gerçek dünyada ölümüyle sonuçlanıp sonuçlanmayacağını test etmek istemiyordu.

"Döndüğünde sana ne yapacak?" diye kendi kendine düşünen Mikale'nin düşüncelerinde kaybolduğu belliydi. Adam kızın içine doğru bir adım daha attı, kız aralarındaki mesafeyi korumaya çalışırken sırtı daha da kamburlaştı. Kollarından biri onun beline dolandı ve yüzünü onunkine birkaç santim yaklaştırırken onu yerinde tuttu. Tekrar konuştuğuunda sıcak nefesi yanağında gezindi. "Döndüğünde o kadar kırılmış olacaksın ki, o Kan İşareti'ni almak için yalvaracaksın."

"Cassius yaşıyor," diye mırıldanmayı başardı.

Mikale omuzlarını hafifçe silkti. "şimdilik." Parmakları onun belini tuttuğu yerde esnedi ve onu parmaklıkların üzerinden daha da geriye itti, ayakları yukarı kalktı, böylece parmak uçlarında dengede duruyordu. "Ama bunun seni kırılmaktan korumak için canını seve seve vereceği son sefer olduğunu sanıyorsan fena halde yanılıyorsun. Gardiyanınız olarak lanetlendiği hayat bu. Eninde sonunda bundan sağ ıkamayacak."

Ayaklarından biri kaydı ve balkon zemininde tutunmak için mücadele ederken bir nefes nefese kaldı. Çıplak ayağı herhangi bir şeye takılmaya çalışıyordu. Mikale sadece güldü, diğer eliyle çenesini kavradı ve gözlerini kendisine çevirmeye zorladı.

"Bu onun sana mesajı, evcil hayvanım," dedi, karanlık bir eğlenceden başka bir şey ona bakmıyordu. "Eninde sonunda, sevdiğin herkes senin için canını verecek. Seni tanıdıkları için, seni takip etmeyi seçtikleri için bu onların laneti. Onların ölümüne sen sebep olacaksın."

Gözlerinin arkası yaşlarla doldu ve yutkunarak onları geri çekmeye çalıştı. İnkâr etmek için başını sallamaya çalıştı ama Mikale'nin çenesindeki tutuşu daha da sıkılaştı ve morarmaya başladı.

"Sen yaşayabilesin diye onların varlıklarından vazgeçmelerine izin vermen ne kadar da bencilce," diye devam etti, sesi yumuşayarak.

"Onlardan bunu asla istemezdim," diye homurdandı, Mikale onu balkon korkuluğunun üzerinde dengede tutarken ayakları artık tamamen yerden kesilmişti.

"Ah, c a n ı m," diye mırıldandı sahte bir sempatiyle, "buna gerek kalmayacak.

Seni tanıdıkları için bu onların laneti, hatırladın mı?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 29

OceanofPDF.com

SORIN

Sorin uykusunun derinliklerinden yavaşça kalktı.
Ta ki ona doğru uzanıp yatağın onun tarafını soğuk bulana kadar.
Sarsılarak doğruldu. Onun uyanışını hissetmediği nadirdi. Daha da
nadir

onun yataktan kalktığını hissetmemişti.

"Scarlett?" diye seslendi karanlık odaya. Pencerelelere bakınca daha şafak
bile sökmediğini anladı. Battaniyeleri geriye attı ve hemen bir pantolon giydi.
Onu hissedebiliyordu. Çok uzakta değildi.

Scarlett... bağlarını aşağıya gönderdi.

Çok fazla kullanmamıştı. Onun da kullanmasına pek izin vermemişti.
İnadından değildi. Ona bir tür ders vermek gibi çarpık bir arzudan da değildi.
Ama bu Mahkemeleri korumakla ilgiliydi. Onu onunla konuşmaya,
düşünceleri ve planları hakkında onunla konuşmaya zorlamakla ilgiliydi, bağ
nedeniyle bunları bildiğini varsaymak yerine. Duygularını bastırmak ya da hep
birlikte görmezden gelmeye çalışmak yerine onları rahatça tanımasını ve dile
getirmesini sağlamakla ilgiliydi. Başkalarına, *ona* ne düşündüğünü, ne
hissettiğini *sormasını* sağlamakla ilgiliydi.

Ona güvenmeye başlamasını başka nasıl sağlayacağını bilmiyordu.
Diğerlerine güvenmeye başlaması için. Onu yardım istemeye nasıl
alıştıracığını, başkalarının fikirlerini ve olaylar hakkındaki düşüncelerini
sormaya nasıl alıştıracığını bilmiyordu. O kadar uzun zamandır her şeyi tek
başına yapıyordu ki. Juliette ve Nuri'den beri başkalarına bu kadar bağımlı
olmamıştı ve onlar birlikte büyümüşlerdi. Birbirlerinin düşüncelerini ve bir
sonraki hamlelerini sadece içgüdüleriyle bilebilecek kadar birlikte
eğitilmişlerdi. Ama Juliette'in ölümüyle birlikte bu bağ kopmuştu, hatta ondan
önce de kayalık bir zemindeydi ve şimdi üçü arasındaki dinamiğin ne
olacağından emin değildi.

Bir de Cassius vardı. Belki de sorgusuz sualsiz, düşünmeden güvendiği tek kişi. Baylorin'den ayrıldığından beri sadece bir kez gördüğü, gözleri önünde neredeyse ölen e kadar işkence görmesini izlemek zorunda kaldığı kişi.

Öfkeyle ortalığı yakıp yıkma, Sorin. Ben iyiyim. Sahildeyim.

Ne kadar zamandır aşağıdasın?" diye sorduğunda çoktan başına hafif bir tunik geçirmiş ve bir ateş kapısı açmıştı.

Yanıt gelmedi ve odağını onun duygularına çevirdiğinde, hiçbirini ayıramadı. Ruhunda fırtınalar kopuyordu. Kumsala adımını atar atmaz onu kumsalın biraz aşağısında oturmuş, denize bakarken parmaklarının arasından kumların süzülmesine izin verirken gördü. Bir dakika içinde, o bir avuç dolusu kum taneciği daha toplarken, adam onun yanına oturmak için alçaldı. Saçları sudan gelen esintiyle hafifçe sallanıyordu ve gölgeleri sanki nefes almak için onları serbest bırakmış gibi etrafında serbestçe yüzüyordu.

Birkaç dakika süren sessizliğin ardından usulca sordu: "Ne zamandır buradasın?"

Omuz silkti. "Birkaç saat, belki?"

Sorin başını salladı, ıssız bir sahilde saatlerce tek başına oturmasının yarattığı hayal kırıklığını ısırarak bastırdı. Ona karşı bir hayal kırıklığı değil, en azından tamamen değil. Daha çok bunun olacağını göremediği için kendisiyle ilgili bir hayal kırıklığıydı. Onun o lanet olası yataktan çıktığını hissetmediği için. Son birkaç saattir onun yanında olamadığı için.

Solembra'da birkaç kez böyle şeyler yapmıştı; tek başına çıkıp Tana Nehri boyunca dolaşmış ya da yalnız kalmak için sarayın çeşitli odalarında kaybolmuştu. Her zaman zor günlerde, kederinde, suçluluk duygusunda, ruhunda kaybolduğu zamanlarda.

Son birkaç haftadır kendisine yapılanlar hakkında pek konuşmamıştı. Bir duvara zincirlenmiş, çok az yemek ve su verilmiş, Cassius'un kendisine karşı kullanılmasını izlemişti...

Yine de ona anlatması için fazla zaman vermemişti. Cassius'la uğraşmak zorunda kalmışlardı, sonra da kendi gücüyle. Daha sonra, Cassius'un neler yaşadığını, eski efendisinin ellerinde neler yaşadığını bilmediği halde, diğerlerinden gelen aynı öfkeyle yüzleşmek zorunda kalmadan önce, tüm bu duruma, *ona* duyduğu öfkeyi tutamamıştı.

Derin bir iç çekti. "Üzgünüm, Scarlett."

Bir avuç kuma daha uzanmak üzereydi ama adamın sözleri karşısında durdu. "Üzgün olmanı gerektirecek ne olabilir ki?"

"Eylemlerinize ilgili tartışmalarımızdan önce size nefes alma şansı vermediğim için. Seni zorlamadan önce sana düşünmen için zaman vermediğimiz için-"

Kadın onu durdurmak için elini kaldırdı ve kelimeler onun dudaklarında kayboldu. Kadın neredeyse bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi ve adam tam tekrar konuşacaktı ki kadın, "Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok Sorin. Benim seçimlerimle ilgili duyguların geçerli. Sana yaşattıklarım... Bunları duymaya ihtiyacım vardı. Senden. Diğerlerinden."

"Evet, ama uyanır uyanmaz değil. Cassius'la uğraşırken olmaz. Neler yaşadığını, Alaric'le geçirdiğin zamandan sonra nelerle uğraştığını bilmeden olmazdı. Dürüst olmak gerekirse Scarlett, sen Solembra'da uyandığında ben de Callan'dan daha iyi değildim," dedi Sorin, bakışlarını yaklaşan şafağın ilk ipuçlarını görmeye başlayan ufka dikerek.

Birkaç dakika boyunca buna yanıt olarak hiçbir şey söylemedi ve kum eleme işine devam etti. Sessizliği bozan tek şey kıyıya doğru hafifçe yuvarlanan dalgaların sesiydi ve gözleri kapandı. Her ne kadar onun duygularını olduğu gibi okumaktan kaçınmaya çalışsa da, duygularını dile getirmesini istese de, hala hissettiği her şeyi çözemiyordu.

"Eylemlerin sonuçları vardır, Sorin," dedi sonunda. "Ben de bundan muaf değilim. Hatta kim olduğum ve içinde bulunduğum rol nedeniyle sonuçların benim için daha büyük olduğunu bile söyleyebilirim. Beni eylemlerimin sonuçlarından koruyamazsınız."

"Hayır, yapamam ama ben senin bu sonuçlardan kurtuluşun olmalıyım. Ben senin için nefes alabileceğin bir yer olmalıyım," diye karşılık verdi Sorin.

"Ve öylesin," dedi sonunda dönüp ona bakarak. "Sen benim için öylesin Sorin, ama bu senin etkilenmediğin anlamına gelmiyor. Bu, aynı duygulara sahipsen bunları dile getiremeyeceğin anlamına da gelmiyor."

"Beklemeliydim."

"Hayır. Bazı şeylerin söylenmesi gerekiyordu. Diğerleriyle buluşmadan önce aramızdaki her şeyi açıklığa kavuşturmamız gerekiyordu. Bunu bu yüzden yaptığını biliyorum. O konuşmayı yapmakta neden ısrar ettiğini de anlıyorum. Bunun olması gerekiyordu ve diğerleriyle buluştuğumuzda, sen benim nefes alabileceğim bir yerdin. Diğerleri bana ne yaparsa yapsın, senin hala benimle olduğunu biliyordum. Hâlâ benim yanımdaydın."

"Her zaman senin yanında olacağım, Scarlett," dedi Sorin usulca, onun gözlerinde kaybolurken.

"Biliyorum Sorin," diye cevap verdi sessizce. "Sırf istediğim için dünyayı ateşe verebileceğimi ve senin yine de bana sahip çıkacağını biliyorum. Hâlâ yanımda dururdun. Hâlâ benim olurdun."

Kumun üzerine sırt üstü düşmeden önce ona yumuşak, neredeyse hüzünlü bir gülümseme verdi, gözleri aydınlanmaya başlayan gökyüzüne gitti.

"Biz onları göremediğimiz zaman yıldızların ne yaptığını hiç merak ettiniz mi?" diye sordu.

Sorin böylesine tuhaf bir soru karşısında sustu ve kızın yanında sırt üstü yatmadan önce ona baktı.

"Sanırım böyle bir şeyi hiç düşünmedim," diye cevap verdi.

Parmaklarını birbirine geçirmiş, karnının üzerine koymuş, ışığın karanlığı ele geçirmeye başlamasıyla yıldızların solmasını izliyordu.

Birkaç dakika sonra kadın bir şey söylemeyince, "Gecenin köründe seni denize çeken neydi?" diye sordu.

"En iyi su kenarında düşünüyorum ve aydınlık yerine karanlığı tercih etmeye başladım. İçinde daha rahatım," diye mırıldandı.

Kendi ellerini karnının üzerine koydu. "Bunları biliyorum Aşkım, ama seni bu gece hangi düşünceler çağırdı?"

"Uyuyamadım. Kabuslar."

Biraz irkildi, başını gökyüzünden ona çevirdi. "Dün gece kâbus mu gördün?"

Başını salladı.

"Tanrım, Scarlett, ben-"

"Benden özür dileme, Sorin. Çılgık atarak uyanmadım. Nefes alamaz halde uyanmadım. Başka bir yerde olduğumu düşünerek uyanmadım," dedi, gölgeleri sanki onu yatıştırıyormuş gibi teninde geziniyordu.

Ve yüzen karanlığı kıskanacağını hiç düşünmemişti ama işte b u r a d a y d ı , yıldızlarını tehdit eden her neyse onu yatıştırabilmek için onun gölgelerinden biri olmayı diliyordu. Ama güveni zorlamanın bir yolu yoktu. Bunu herkesten daha iyi biliyordu. Onu buna doğru itebilirdi. Ona güvenmemeyi zorlaştırabilirdi. Ama şu anda ona tamamen güvenemediği gibi, onu da kendisine tamamen güvenmeye zorlayamazdı. "Mikale rüyamdaydı," diye fısıldayarak onu düşüncesinden kopardı.

düşünceler.

"Rüyanda geçmişti görüyormuşsun gibi ya da..."

"İkincisi," diye yanıtladı. "Rüyamı kontrol ediyordu. Orada sihrimi benden aldı. Ona erişemedim."

"Scarlett, beni neden uyandırmadın?" diye sordu, sesi alçaktı, hissettiği hayal kırıklığını gizlemeye çalışıyordu.

"Dokunmadı... Yani, bana dokundu ama o şekilde değil. Beni bir balkon korkuluğunun üzerinden tuttu-"

Adamın göğsünden yükselen alçak hırıltı karşısında durakladı.

Boğazını temizleyip, "Alaric'ten bir mesaj getirdiğini söyledi," diye devam etmeden önce ona yan gözle baktı.

"Peki ya mesaj?" Sorin homurdandı. Kadın birkaç dakika cevap vermeyince, daha yumuşak bir ses tonuyla tekrar sordu: "Mesaj neydi, Scarlett?"

Kadının yutkunduğunu duydu ve ona bakabilmek için bir dirseğine dayanarak yan yattı. Gözlerinde yaşlar birikiyordu ve yanağını avuçlayarak başını kendisine bakması için çevirdi. Gözleri onunkilerle buluştuğunda, sonunda hissettiği her şeyi anlayabildi, bu duyguların ona geri döndüğünü görebildi.

Dehşet.

Suçluluk

duygusu.

Kalp

ağrısı.

"Sana ne yaptı aşkım?" diye fısıldadı. "Bana

Cassius'un benim yüzümden öleceğini söyledi." "Ama

Cassius yaşıyor. Her an uyanabilir."

Tekrar yutkundu, gözleri ondan uzaklaştı. "Evet ama o benim Muhafızım. Ne pahasına olursa olsun benim için hayatını tehlikeye atacaktır."

"Bunu o seçti, Scarlett. Senin Koruyucun olmayı seçti. Bu onun seçimiydi," diye nazikçe tartıştı Sorin.

Gözleri tekrar Sorin'e döndü, derinliklerinde öfke parlıyordu. "On yaşındayken, Sorin. Daha çocuktuk. Neye bağlandığını, kendisinden ne istendiğini bilmiyordu. İkimiz de çocuktuk."

Sorin bir şey söylemek için ağzını açtı ama buna söylenecek ne vardı ki? Kadın haklıydı. Muhafız bağının nasıl oluştuğunu, işin içinde neler olduğunu bilmiyordu. Scarlett rüyasından yalnızca başka tartışmaların ortasında söz etmişti ve o sırada en acil konu bu değildi.

Bakışları tekrar gökyüzüne dönerken eli yanağından kaydı; güneş ufku aşır ışığını ve sıcaklığını sahile yayarken son yıldız da göz kırpyordu.

"Alaric'in mesajı şuydu: Eninde sonunda Cassius, sevdiğim herkes benim için canını verecek. Hayatımda oldukları için, benim tarafımda olmayı seçtikleri için bu onların laneti."

"Scarlett," dedi Sorin sessizce, onun bağdan kaynaklanan suçluluk duygusunu hissederken sesi acıyla çınılıyordu.

"Haksız değil, Sorin. Sırf benim hayatımın bir parçası oldukları için bu karmaşanın içinde kalan insanlara bir bak; Cassius, Callan, Tava, Juliette, o masum çocuklar. O haksız değil," diye fısıldadı.

Oyunlar. Her zaman Suikastçı Lord'un oyun oynamayı ne kadar sevdiğinden bahsederdi ve şimdi o da bir oyun oynuyordu. Onu bu şekilde kontrol ediyordu. Onu böyle kırıyordu. Her seferinde. Bu düşünceleri ekiyor, sonra onların büyümesini ve bir bahçedeki lanet olası bir ot gibi varlığının her parçasını ele geçirmesini, beslenmesini sağlayabilecek her şeyi boğmasını izliyordu. Zindan çalışma odasının duvarına zincirlendiğinde fiziksel işkenceyle hiç uğraşmamasının nedeni buydu. Saldırıların hepsi zihinsel, hepsi duygusaldı. Herhangi bir bıçağın kesebileceğinden daha derin kesiyorlardı. Kızın her düşüncesine, her ilişkisine sızıyor ve bunu kızın zırhındaki çatlakların nerede olduğunu bildiği için yapıyordu. Hangi noktaların en zayıf olduğunu, hangi kısımların sadece doğru miktarda baskı ile parçalanacağını biliyordu.

Ve ona ne söyleyeceğini bilmiyordu. Hangi kelimelerin durumu daha iyi hale getireceğini ya da hayatındaki insanların onun için canlarını verecekleri gerçeğine karşı nasıl karşı çıkacağını bilmiyordu çünkü bunu yaparlardı. Kendi sarayı, Briar'ın sarayı, Cassius, hepsi bir an bile düşünmeden onun hayatını kurtarmak için canlarını verirlerdi.

Ama hiçbirini bunu bir lanet olarak görmez.

Bunu ona yüzü mosmor olana kadar söyleyebilirdi ve bunun bir önemi olmazdı. Şu anda değil. Bunun yerine, zor günlerde ona her zaman söylediği şeyi söyledi.

"Sen benim ihtiyacımsın, Scarlett."

"Ve sen benim olduğun için, bizi takip eden diğer herkesle birlikte seni de katliama götürüyormuşum gibi hissediyorum," diye cevap verdi, zar zor duyuluyordu.

Etraflarına sessizlik çöktü, güneş yükseldikçe gökyüzü daha da aydınlanıyordu. Kumda sırt üstü uzandı ve uzanıp elini eline aldı, parmaklarını nazikçe sıktı, keşke elini alabilseydi

Dünyasının yükünü omuzlarından atarken, ona asla izin vermeyeceğini biliyordu.

"Bu konuda yalnız değilsin Scarlett," dedi, tepesinde süzülen bir martıyı izlerken.

"Belki de öyle olmalıyım," diye cevap verdi.

Ve bu onun kırılma noktasıydı. Bu dört kelimeyle dirseğinin üzerinde doğruldu ve kızın bakışlarını bir kez daha kendi bakışlarına çevirdi. "Bunu sana yapmasına izin verme, Scarlett. Ona senin üzerinde böyle bir güç verme. Onun artık senin efendin olmadığını mı söylüyorsun? O zaman olmasına izin verme."

"O benim kafamın içinde, Sorin," diye fısıldadı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Yıllardır bir şeyler söyledi, beni belli bir şekilde düşünmeye, belli şeyler hissetmeye yönlendirdi. Onu dışarı çıkaramıyorum. O kadar gürültülü ki."

"O zaman daha yüksek sesle konuşmama izin ver, Aşk," diye yanıtladı Sorin. "O her şeyi tükettiğinde, bana gel ve daha fazlası olmama izin ver. Seni tüketmeme izin ver ki ona sahip olabileceği hiçbir şey kalmasın."

"Seni hak etmiyorum," diye mırıldandı, gözyaşları yüzünden aşağı süzölmeye devam ediyordu. "Her yıldızı ve daha fazlasını hak ediyorsun," diye cevap verdi. "Karanlıktaki her yıldızı, Gökyüzünün unutulmuş parçaları, bunların her birini hak ediyorsunuz. Hak etmediğin şey, lanet olası bir piçin sana sadece varlığının bile seni tanıyanlar, hayatında olmayı *seçenler* için bir lanet olduğunu söylemesidir. Hak etmediğin şey, Scarlett, insanların seni sevmesini, sana değer vermesini hak etmediğini düşünmektir. Hak etmediğin şey, yalnız kalmanın daha iyi olduğunu düşünmektir."

Dudaklarından küçük bir hıçkırık kaçtı ve adam yüzünü onunkine yaklaştırdı, böylece burunları neredeyse birbirine değecekti.

"Mesele şu ki, Scarlett, yalnız kalmak istesen bile, bu artık bir seçenek değil çünkü ben her zaman senin için geleceğim, her zaman seni bulacağım ve her zaman sana kime ait olduğunu hatırlatacağım."

"Ben seninim," diye fısıldadı, nefesi dudaklarında bir fısıltı gibi dolaşıyordu.

"Sen *benimsin*," diye onayladı. "Yani seni tüketecek biri varsa, Scarlett, o ben olacağım. Ve eğer bu benim lanetimse, bu dünyada yürüyen en şanslı orospu çocuğu olarak Peçe'yi geçeceğim ve sonra seni yeniden tüketmek için peşine düşeceğim."

Kadından kakhaha ile hıçkırık arası bir ses çıktı ve adam bu sesi yakalamak için kadının dudaklarıyla buluştu. Birkaç saniye sonra geri çekildi, tekrar sırt üstü uzandı, eli hâlâ onunkine sarılıydı.

Bir süre sonra, iki çift çizme üstlerinde durdu, bakır kırmızısı saçlı bir baş ve koyu kestane saçlı bir baş onlara bakıyordu.

Cyrus, saçları altın rengi gözlerinin içine düşen Scarlett'e, "Kahvaltıyı kaçırdın, sevgilim," dedi. "Bir yerlerde ölü yattığından emindim."

Scarlett gözlerini devirdi, Sorin'in elini bıraktı ve kendini oturur pozisyona itti. "Kesinlikle değilim. Bana yiyecek bir şeyler getirdin mi?"

Sorin bir an sonra ayağa kalktı ve Cyrus ona kaşlarını kaldırırken onu yukarı çekmek için uzandı. "El pençe divan durup seni mi beklemem gerekiyor?" "Ben senin kraliçenim," diye karşılık verdi, arkasındaki kumları fırçalayarak.

Pantolon.

"Öldüğünü sandığım," diye karşı çıktı Cyrus. "Neden ölü bir kraliçeye yemek getireyim ki?"

"Anala aşkına. Neden hep sen konuşmak zorundasın?" Eliza homurdanarak, gerçekten de birkaç bisküvinin etrafına sarılmış ve onları sıcak tutan katlanmış bir bez uzattı. "Rayner bize burada olduğunuzu söyledi," diye açıkladı.

Cyrus sırtarak elindeki birkaç armudu uzattı ve Scarlett bir tanesini onun elinden kaparak hemen ısırdı.

"İşte bu yüzden öldüğünü düşünmüştüm. Her zaman açlıktan ölmek üzere olan bir vahşi kedi gibi yiyorsun, bu yüzden kahvaltıyı nasıl kaçırdığını anlayamadım," diye alay etti Cyrus.

Scarlett ona orta parmağını çevirdi ve armudundan bir ısırık daha aldı.

"Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?" Eliza, "Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Scarlett ve Sorin.

"Scarlett içini çekti, meyvesini yerken bakışları tekrar denizin üzerine çevrildi.

Eliza ve Cyrus gözlerinde endişe ve Gağkıklıkla Sorin'e baktılar, ama Sorin başını sallayarak onlara bu işi bırakmalarını söyledi, ağzı ince bir çizgi halini almıştı.

"Luan bir not göndermiş," dedi Cyrus bir anlık sessizliğin ardından, Sorin'e bir parça parşömen uzatarak. "Toplantımızı birkaç gün ertelemeleri gerekiyormuş."

"Nedenini söylemiyor," diye belirtti Sorin, kelimeleri okurken.

"Bu garip mi? Sana açıklama yapmaması mı?" Scarlett bisküvisine başlamadan önce elindeki armut çekirdeğini denize atarak sordu.

Sorin notu yakıp küllerinin rüzgârda uçuşmasına izin vererek, "Sanırım hayır," diye itiraf etti. "Yine de bu buluşmayı ertelemesi garip. Dün ayrıldığında oldukça öfkeliydi."

Scarlett mırıldanarak onayladı, hâlâ suyun ötesine bakıyordu. Cyrus, "Başka bir gün ve saat belirtmemelerini tuhaf buldum," dedi, Kollarını göğsünde kavuşturdu.

Eliza sinirli bir of çekti. "Görünüşe bakılırsa, hâlâ buluşmanın kendisi için uygun olduğuna karar verdiğinde ne yapıyorsak bırakmamız gerektiğini düşünüyor."

"Sanırım bununla ihtiyacımız olduğunda ilgileneceğiz. Bu arada odaklanmamız gereken başka şeyler var," diye yanıtladı Sorin.

"Kontes mi?" Eliza kaşlarından birini kaldırarak sordu. Scarlett konuyu açtığından beri Gece Çocuğu bölgesine gitmek için can atıyordu. Görünüşe bakılırsa, günler önce Baylorin'de yapmış olmasına rağmen, biraz kan dökmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Sorin, "Bu da onlardan biri, evet," dedi. Tekrar Scarlett'e döndü. "Hazır mısın, Aşkım?"

Bisküvisini bitirmişti ve kollarını kendine sarmıştı, elleri kendini ısıtmaya çalışır gibi kollarının üst kısmında geziniyordu. Gölgele kalınlaşmış gibiydi.

"Sence yıldızlar gökyüzünde sıkışıp kaldıkları için lanetli mi?" diye düşündü ve sözleri, Cyrus ve Eliza'nın ona birkaç dakika önceki endişeyle bakmalarına neden oldu.

Sorin, "Hayır, Scarlett," diye cevap verdi. "Yıldızların orada olmayı sevdikleri halde karanlıkta kalmak zorunda oldukları için lanetlendiklerini sanmıyorum."

"Belki de burayı sadece ayrılacaklarını düşünmedikleri için seviyorlardır," dedi düşünceli bir şekilde.

"Belki de bunu o kadar çok seviyorlar ki başka bir şey arama ihtiyacı hissetmiyorlar. Belki de gecenin içinde bulundukları yerden aşağıya baktılar ve kıyaslanabilecek hiçbir şey olmadığını, lanetlerinin başka bir şey olmadığını gördüler," diye meydan okudu. Sonra aralarındaki mesafeyi kapattı, parmağıyla çenesini yukarı kaldırdı ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Belki de karanlığın, yıldızların hiçbir yere gitmek istemediği gerçeğini kabul etmesi gerekiyordur. Ve belki de karanlığın, kendisine musallat olan ibislere yıldızların çoktan hak iddia ettiklerini ve sahip olabilecekleri hiçbir şey kalmadığını söylemesi gerekiyordur."

Gözleri kapandı, küçük bir ürperti bedenini sarstı. Gözlerini yeniden açtığına, sanki gözlerinin içindeki gürültü

Ruhu nihayet sakinleşmişti, nihayet durulmuştu.

"Geri dönmeye hazır mısınız?" Sorin sessizce sordu.

"Evet," diye fısıldadı.

"Neden az önce Ashtine ile yapılan bir konuşmanın tamamına tanık olmuşuz gibi hissediyorum?" Cyrus araya girdi. "Anala'ya yemin ederim Scarlett, eğer onun gibi konuşmaya başlarsan..."

Scarlett Sorin'in yanından geçerek Kara Salonlar'a doğru ilerlemeye başladı, ama Cyrus'un yanında durakladı ve dudaklarının kenarından alaycı bir gülümseme belirdi. Uzanıp onun yanağını okşadı ve patronluk taslayarak, "Merak etme sevgilim. Rüzgârlar benimle konuşmaz, sadece yıldızlar konuşur. Ve çoğu zaman çok can sıkıcıdırlar, bu yüzden onları görmezden gelme eğilimindeyim."

Sorin, Cyrus'un yanından geçip giderken yüzünde beliren şaşkınlık ifadesine bir kahkaha attı ve Eliza da onun yanına geçti, iki kadın alçak sesle birbirleriyle konuşuyorlardı.

"Ne dediğini gerçekten anladın mı?" Sorin onun yanına geldiğinde Cyrus sordu.

"Sizin sinir bozucu olduğunuzu söylüyordu," diye hafifçe gülerek cevap verdi. Sorin onun boş bakışları karşısında açıklık getirdi: "Biz onun yıldızlarıyız. Onu takip etmeyi isteyerek seçmemizle mücadele ediyor. Bu tehditlerle, bu tehlikeyle onunla birlikte yüzleşmek için."

Cyrus bir süre sessiz kaldıktan sonra, "O şimdi iyi mi?" diye sordu. Seninle konuştuktan sonra mı?"

"Hayır, değil," diye itiraf etti Sorin.

Cyrus ona kısa bir bakış attıktan sonra gözleri kum tepesine tırmanan dişileri takip etmeye devam etti. "Ne yapmamız gerekiyor?"

Sorin bir elini saçlarının arasından geçirerek, "Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Gittiği zamanki gibi değil. O farklı biri. Pek çok açıdan."

"Yaşadıkları hakkında çok konuştu mu? Ona ne yaptıklarından?" Sorin başını salladı ve Scarlett ile Eliza'nın önlerinde ilerledikleri yolu takip etmeye başladılar. "Cassius'un uyanmasına ihtiyacı var. Onun benim bilmediğim yönlerini biliyor, Suikastçi Lord'un hedef alacağı şeyleri." Scarlett'in Eliza'nın söylediği bir şeye küçük bir kahkaha atmasını izledi, ama gölgeleri azalmamıştı. Derin bir iç çekti. "Cassius'un uyanmasına ihtiyacı var. yukarı."

BÖLÜM 30

OceanofPDF.com

CALLAN

Callan özel oturma odasında oturuyordu, parmaklarının ucunda bir bardak likör sallanıyordu. Konsey toplantılarıyla geçen uzun bir gün olmuştu. O havasız toplantı odasında saatlerce oturmuş, babasının Lordlar Kamarası

Rıhtımlardan mahsul fiyatlarına ve sokaklardaki dilencilerin artan "sorununa" kadar her şeyi tartışıyordu. Babasının deyimiyle "son birkaç aydır tatildeyken" olan biten her şeye yetişmeye çalıştığı için fazla konuşmaktan kaçınıyordu. Ayrıca ne zaman katkıda bulunmaya çalışsa, babasının bakışları ona çenesini kapalı tutmasını söylüyordu. Bu yüzden oturup Lordların gevezeliklerini dinlemiş, bir gün o masanın başında oturan kişi olduğunda değiştireceği şeyler hakkında notlar almıştı.

Ama aynı zamanda Lordları izliyor, tavırlarını ve yüz ifadelerini not ediyordu. Aynı fikirde olmadıkları ama bunu dile getirmedikleri ya da bir karardan memnun oldukları anları not ediyordu. Tava'nın ona dikkat etmesi gerektiğini öğrettiği şeyler.

Krallığın yoksullara daha fazla gıda sağlayabilmesi için kuzeydeki çiftçilerden toprak alınması konuşulurken Lord Cardington'ın heyecanını gizlemeye çalışarak kâğıtlarını nasıl karıştırdığını izledi. Lord, işletmelerinden biri başkente ve başkentten yiyeceklerin çoğunu taşıdığı için böyle bir operasyondan doğrudan kar edecekti. Elbette, arazinin ilhakı tüm Windonelle'in yararına olacaktı ve elbette mevcut sahipleri kolayca başka bir iş ve ailelerini geçindirmenin yollarını bulacaklardı. Ya da Lord diğerlerini ikna etmek için böyle söylemişti. Hiçbir şey resmi olarak kararlaştırılıp hükme bağlanmamıştı ama Lord yeterince emin görünüyordu.

Lord Tyndell endişelenecek bir şey olmadığını söyler söylemez, kral Toreall'la olan gerginlik endişelerini bir kenara bıraktığında Dük Travers'ın çenesini neredeyse belli belirsiz sıkmasını izledi. Diğer herkes bir sonraki konuya geçti ama Callan dükün Lord Tyndell'a attığı bakışı gördü, adamın kahverengi gözleri kötülükle kararmış gibiydi.

Ve Lord Friswith'in Dük'ün bakışlarını gördüğünü belli eden sırtışını saklamasını izledi.

Tava nişan balosunda son derece parlaktı. Callan çeşitli soylularla havadan sudan konuşurken, Tava her zamanki çekingen ve uysal Leydisi olarak utangaç tavrını sürdürmüştü. Callan'ın tanıştırdığı herkesle selamlaştı, birkaçıyla dans etti ama Callan onu asla gözünün önünden ayırmadı. Ve onunla dans pistindeyken, ona kulak misafiri olduğu şeyleri ve bazı Lordlarla, özellikle de babasının İç Çemberi ile ilgili nelere dikkat etmesi gerektiğini anlatırdı.

Her zaman tavuk kümesindeki küçük tilki.

Babasının Lord Friswith ile alçak sesle batıda yükselen bir tehditten ve bu tehdide karşı hazırlanmak için yapmaları gereken şeylerden bahsettiğini duymuştu. Yaklaşan konsey toplantısında bu konuyu kralın dikkatine sunmayı planladığını ve bu konuda Lord'un desteğini istediğini fısıldadığını duymuştu. Windonelle'in batısında sudan başka bir şey olmadığına göre, belli ki Avonleya'dan ve dolayısıyla Scarlett ve Fae'lerden söz ediyordu. O sırada bir hizmetçi Callan ve Tava'ya şarap ikram etmek için araya girdi ve onlar uzaklaşana kadar, babası ve Lord Friswith duyamayacakları bir yere gittiler.

Kapının hızla çalınması Callan'ı düşüncelerinden uzaklaştırırken, diğer taraftan bir ses seslendi: "Callan? Benim."

Tava mı?

Şöminenin üzerindeki saate baktı. Neredeyse gece yarısıydı.

Onun burada ne işi vardı?

O cevap vermeden kapı itilerek açıldı ve Finn içeri girdi, Tava onu takip ederken ona kızgın bir bakış fırlattı.

"Cevap vermesini beklemeliydin," diye Finn'i azarlıyordu. "Sana söyledim, gece bekçisi burada olduğunu söyledi. Sorun yok," diye iç geçirdi Finn. Tava oflayıp puflayarak kapının arkasından kapanmasına izin verdi.

"Siz ikiniz bu saatte burada ne yapıyorsunuz?" Callan aralarında bir ileri bir geri bakışarak sordu.

"Şu muhafız meselesini konuşmamız gerek Callan," dedi Tava, üzerindeki pelerini çıkarıp bir sandalyenin üzerine atarak.

"Öyle mi?" Callan kaşlarını kaldırıp Finn'e bakarak sordu.

Finn gözlerini devirdi, içki arabasına doğru ilerledi ve kendine bir parmak viski doldurdu.

"Evet," diyordu Tava, elleri kalçalarına geliyordu. Üzerinde siyah bir pantolon ve siyah bir tunik vardı ve saçları sırtından aşağıya doğru örülmüştü. Giydiği botlar neredeyse dizlerine kadar geliyordu ve Callan onu daha önce elbise dışında bir şeyle görüp görmediğini hatırlamaya çalışırken buldu kendini.

"O her yerde. Her zaman. Drake orada değilse Finn oradadır," diye homurdandı Tava.

Callan, Leydi'nin adım atmaya başlamasını izlerken başını yana eğdi. Onu hiç bu kadar sinirli görmemişti ve bundan ne anlam çıkarması gerektiğinden tam olarak emin değildi.

"O senin kişisel muhafızın, Tava," dedi Callan yavaşça. "Ondan her zaman orada olması beklenir. Bu onun işi."

"O zaman bu onun işi olmasın," diye tersledi.

Callan tekrar Finn'e baktı ve Finn iç geçirdi. "Son üç gecedir malikânen gizlice kaçmaya çalışıyor ve sandığı kadar sinsi olmadığı için hayal kırıklığına uğruyor."

Callan'ın kaşları havaya kalktı. "Gecenin bu saatinde neden malikaneden ayrılıyorsun?"

"İlgilenmem gereken şeyler var," dedi elini sallayarak. "Ne gibi?" Callan bastırdı.

"Sadece... şeyler, Callan. Peşimde bir kraliyet muhafızının dolaşmasına izin veremeyeceğim şeyler."

"Bu son derece muğlak ifadeyi ele almadan önce, gecenin bir yarısı tek başınıza bir yere gitmek için malikaneden gizlice çıkmaya ve kişisel korumanızdan kaçmaya mı çalıştığınızı açıklığa kavuşturmak isterim?" Callan boş içki bardağını yanındaki masaya koyarak sordu.

"Hayır! Yani..." "Kulağa nasıl geldiğini biliyorum..." demeden önce bir an durakladı ve alt dudağını ısırıldı.

"Öyle mi?" Callan sordu. "Çünkü kulağa skandal yaratacak şeyler yapmak için gizlice kaçıyormuşsunuz gibi geliyor Leydi Tyndell."

Bir yanıt vermeye çalışırken yanakları kıpkırmızı oldu ve Callan onun giderek daha da telaşlanmasını izlerken dudaklarının kenarındaki alaycı gülümsemeyi başparmağının arkasına sakladı.

Ta ki kadının başka biri olabileceği düşüncesi aklına gelene kadar. Ne de olsa o sadece bir aldatmacaydı, bu yüzden başka biri olması akıl almaz bir şey değildi. Ama eğer varsa bile, soylu biri olmadığı açıktı.

Callan ayağa kalkarak, "Tava," dedi. "Sen... Birini mi görmeye çalışıyorsun?"

Elini yüzünü örtmek için kaldırdığında nedense yanakları daha da kızardı. "Hayır, Callan," dedi, sesinde açık bir hayal kırıklığı vardı. "Birini görmeye çalışıyorum ama bu şekilde değil. Benim gizli bir sevgilim yok."

İçine dolan rahatlama onu şaşırttı, ama "İsteseydiniz anlardım, ama benim de bilmem gerekirdi. Bunu daha fazla insanın bilmesine izin veremeyiz."

"Skandal bir ilişki yaşamıyorum Callan," diye araya girdi Tava.

"Deyim yerindeyse bu bir ilişki sayılmaz," diye düşündü Callan.

"Dur," dedi Tava elini kaldırarak. "Bazı yoksul bölgelere yiyecek ve giyeceklerle birlikte bazı tonikler ve iksirler de götürüyorum. İçinde bulunduğumuz koşullar ve şimdi de o yüzünden birkaç gündür bunu yapamıyorum," dedi çenesini Finn'e doğru sallayarak.

"Bir dakika bekleyin. Bu şeyleri teslim etmek için geceleri gecekondu mahallelerine tek başına gittiğini mi söylüyorsun?" Callan talep etti.

"Neredeyse iki yıldır bunu yapıyorum Callan," diye cevap verdi.

"Tek başına mı?" diye tekrarladı.

"Hemen değil, hayır," diye cevap verdi. "Scarlett giderdi ve beni de yanında götürmeye başladı-"

"Yani seni gecekondu mahallesine mi götürdü?" diye sordu, ses tonuna anında öfke sızmıştı.

"Onunla gitmeyi ben *istedim* Callan," diye karşılık verdi Tava. "Kara Birlik'in yetimlerine ve seninle Sorin'e kendini o kadar kaptırmıştı ki... O insanların tekrar unutulmasına izin veremezdim, bu yüzden Yüksek Şifacı'nın bana gönderdiği toniklerin ihtiyacı olanlara ulaştırıldığından emin olmaya başladım. Kara Birlik dışındaki yetimlerin de yiyecek ve giyecek almasını sağlamaya başladım. En azından elimden geldiğince. Çünkü onlar da en az Scarlett'in kurtarmaya çalıştığı çocuklar kadar önemli."

Yüzü şimdi tamamen farklı bir nedenden dolayı kızarmıştı. Şimdi öfkeyle renklenmişti ve Callan o devam ederken ne cevap vereceğini bilemiyordu.

"Ama ben o değilim. Çok açık. Beni defalarca götürdüğü lanet olası evimden bile çıkamıyorum. Çok fazla şey yaptığımı bilmiyorum

ama yarattığım küçük fark şimdi azalıyor çünkü Finn yolumu kapattığı için oraya ulaşamıyorum."

Sessizlik odada yüksek sesle çınladı ve Callan elini çenesinde gezdirdi, tüm bunlara nereden başlayacağından emin değildi. Bir kere, onun dudaklarından daha önce hiç böyle bir söz duymadığından emindi. İçkisini yudumlayan ve ilgiyle aralarında gidip gelen Finn'e baktı.

"Buna söyleyecek bir şeyin var mı?" Callan ona sordu.

"Hayır," diye yanıtladı Finn, oturduğu kanepeye geri yerleşerek. "Bu senin sahte nişanlın. Bırakayım da bununla sen ilgilen."

"Uğraşacak bir şey yok," diye araya girdi Tava, sesi çoktan sakinleşmişti. "Ben bunları teslim ederken senin burada kalman gerekiyor."

"Drake bunu yaptığını biliyor mu?" Callan onu dikkatle izleyerek sordu.

Dudakları büzüldü ve gözleri ocakta yavaş yavaş sönmekte olan ateşe kaydı. "Hayır. Onun endişelenmesi gereken başka şeyler var."

Callan, "Tava, gecekondlu mahalleleri neredeyse Kara Sendika kadar tehlikeli," diye söze girdi.

Kadın onunla alay etti. "Öyle değiller Callan. Aynı bile değiller. Kara Sendika suç lordları, paralı askerler ve uyuşturucu tacirleriyle dolu. Varoşlar ise hasta, yoksul ya da yalnız oldukları için unutulmuş, varlıklarıyla ilgilenen kimse olmayan insanlarla dolu."

Callan farklı bir taktik deneyerek, "Durum böyle olsa bile, artık tehlikeli," dedi. "İnsanlar nişanlı olduğumuzu biliyor. Bazıları seni dönüşün için fidye ödülü olarak görecektir." Kadın tartışmak için ağzını açtı ama o daha konuşmadan Callan devam etti: "Ve ben varoşlardaki yoksullardan bahsetmiyorum. Toplumda yükselmek isteyen ve bunu gerçekleştirmek için yukarıda bahsedilen paralı askerleri ve hırsızları kiralamaya istekli olanlardan bahsediyorum."

Tava onun sözlerini düşünürken bir dişini emdi, sonra derin bir iç çekti ve pelerininin örtülü olduğu sandalyeye çöktü. Ve ilk kez, tüm bu düzenlemenin kendisini ne kadar yıpratmış olduğunu göstermesine izin verdi. Neredeyse bir hafta geçmişti ama yaşadığı hayat şimdiden ona zarar vermeye, ışığını tüketmeye başlamıştı.

"Finn, bize birkaç dakika izin verir misin lütfen?"

"Elbette," dedi Finn, artık boş olan bardağını içki arabasına geri bırakırken. "Bir saat içinde döneceğim."

Callan başıyla onayladı ve Tava'ya dönmeden önce kapının arkasından kapanmasını bekledi. Çenesi ellerinin arasındaydı, bir yandan da

Küçük bir ateş yaktı, diğer eliyle ruh tılsımını fildişi zincirinde ileri geri hareket ettirdi.

"Tava, bu anlaşımdan çıkmak istiyor musun?" diye sordu doğrudan konuya girerek.

Bakışları Callan'ınkilere takılınca gözleri hafifçe açıldı. "Hayır, Callan. Böyle düşünmene neden olduysam özür dilerim."

"Lütfen benden özür dileme. Benim hayatım, benden beklenenler, uğraştığım tehlikeler ve şimdi sadece benimle ilişkili olduğun için uğraştığın şeyler önemsiz şeyler değil, Tava. Bunlar herkesin omuzlarında bir yük olurdu, özellikle de bunları taşıman beklenerek büyümediysen," diye yanıtladı Callan.

"Ben de sizin gibi bu toplumda büyüdüm," diye savundu.

"Evet, ama soylu olarak yetiştirilmekle kraliyet ailesi tarafından yetiştirilmek birbirinden çok farklı şeylerdir, Tava. Dahası, eğer bir hanımefendinin ailesi onu kraliyet statüsünde evlendirmeyi umuyorsa, yetiştirilme tarzı da sizin deneyimlediğinizden farklı olacaktır."

"Bunu anlıyorum," diye tekrar iç geçirdi. "Ama hayır, bir çıkışa ihtiyacım yok. Tüm bu kişisel koruma olayının varoşlardaki işlerime karışmasına hazırlıksızdım ama bir yolunu bulacağım."

"Senden oraya gitmemeni istemiyorum Tava, ama Finn'in de seninle gelmesine izin ver.

Ya da Drake. Ya da ben."

"Sen gelemezsin. Finn de gelemez. Drake bile zorlama olur," diye cevap verdi, gözleri tekrar ateşe dönerek.

"Neden?"

"Çünkü sen taçsın. Finn bir kraliyet muhafızı, Drake ise asil ve bir Komutan," diye cevap verdi, sanki mantık çok açılmış gibi.

"Siz asilsiniz," diye kuru bir şekilde işaret etti.

"Evet, ama uzun süre Scarlett'e gezilerde eşlik ettim. Onun sayesinde beni tanıdılar ve bana güvendiler."

"Yani beni oraya götürmediği için bana güvenmeyecekler mi?" diye acı bir şekilde karşılık verdi.

Tava ona şöyle bir baktı, ayağa kalkıp pelerinine uzanmadan önce hızla aşağı yukarı süzdü. "Hayır, sana güvenmeyecekler çünkü sen taçsın."

"Krala güvenmiyorlar mı?"

Dudaklarından içi boş bir kahkaha geçti. "Hayır, Callan, taca güvenmiyorlar. Hükümdara güvenmiyorlar.

Yiyecekleri, barınakları, giyecekleri olup olmadığı umurlarında değil. Aylardır karınları doymayan çocuklarını doyurmak için yardım istediklerinde onları küçümseyen insanlara güvenmiyorlar."

Callan onun sözlerindeki acımasızlık karşısında geri adım attı. Şimdi pelerinini tekrar giymişti ve kapıya doğru gidiyordu.

"Nereye gidiyorsun?"

"Orada özellikle bu toniklere ihtiyacı olan birkaç aile var. Hastalar ve birkaç gündür almamışlar. Onları bir şekilde oraya götürmem gerekiyor," diye yanıtladı Tava, kapının koluna uzanarak, ama Callan çoktan oradaydı ve kapıyı kapatıyordu.

"Seninle gelmeme izin ver."

"Sana neden yapamayacağını söyledim Callan."

"Oraya tek başına gitmene izin veremem, Tava. Artık olmaz."

"Peki ne yapmamı öneriyorsun?"

"Kendimi gizleyebilirim, yüzümü saklayabilirim. Veliht Prens olduğumu bilmelerine gerek yok. Finn de aynısını yapabilir."

"Bu asla işe yaramaz," dedi Tava başını sallayarak.

"Bu senin tek seçeneğin, Tava."

Uzun bir süre adamın bakışlarını üzerinde tuttu ve sonunda onun bu konuda yumuşamayacağını kabul etti. "Peki," diye iç geçirdi ve pelerinini alması için ona elini salladı.

Gözlerini ondan hiç ayırmıyor, ayırırsa onsuz kapıdan çıkıp gideceğinden korkuyordu.

Bunu hayatında yeterince tecrübe etmişti.

Birkaç dakika içinde Finn'in izini bulmuşlardı ve Callan ona planı anlattı. Geç saatte kale koridorları sessizdi ve yanlarından geçen birkaç muhafız hiçbir şeyi sorgulamadı. Kışın sert havasında dışarı çıktıklarında Callan ahırlara doğru gitmek için döndü ama Tava başını sallayarak onun kolunu tuttu.

"Yürüyeceğiz. At sırtında ya da arabada gelerseniz soylu olduğunuzu hemen anlarlar."

Anladığını başıyla onayladı, ellerini pelerininin içine soktu.

"Tonikleri nasıl alıyorsunuz?" diye sordu sessizce.

"Yüksek Şifacı onları Scarlett'in toniğiyle birlikte verirdi. Artık buna gerek kalmadığında, Cassius onları bana getirirdi. Şimdi onları önceden ayarlanmış bir yere bırakıyor ve ben de gün içinde ayak işleri kisvesi altında onları alıyorum."

Gecekondu mahallelerine yürüyerek ulaşmaları yaklaşık bir saat sürdü ve bu sürenin büyük bir kısmı sessizlik içinde geçti. Geçtikleri her semt giderek daha köhne bir hal alıyordu. Hava daha da bayatlamıştı. Bastığı su birikintileri kesinlikle erimiş kar değildi ve kapı aralıklarından bakan yüzler, Tava'nın gece vakti bu sokaklarda tek başına seyahat etmenin nasıl güvenli olduğunu düşündüğünü merak etmesine neden oldu.

Sonunda döndü ve küçük bir kulübeye doğru yürümeye başladı. Ona ev diyemezdi. Ayakta zor duruyordu. Pencereilerin üzerinde birkaç tahta vardı ama hava koşullarını dışarıda tutmaya yetmiyordu. Çatının bir tarafı sarkıyordu ve ön basamaklar çoktan çürümüştü. Tava'nın uzandığı kapının kilidi bile düzgün kapanmıyordu. Muhtemelen artık düzgün kapanamıyordu, diye düşündü.

"Belki de önce Finn'in gitmesine izin vermeliyiz," diye fısıldadı Callan, Tava'nın diğer kolunu tutup onu durmaya çekti.

"O ayakta zor duran yaşlı bir kadın. Sizi temin ederim ki güvendeyiz," dedi Tava sessizce, sonra da omuz silkerek adamın elinden kurtuldu ve kapıyı iterek içeri girdi.

"Tava? Sen misin?"

Sesi yaşlılıktan çatallaşmış, hırıltılı ve biraz da bulanıktı. "Öyle Helen," diye yanıtladı Tava, sesi inanılmaz derecede yumuşaktı.

Callan karanlıkta onu takip ederken kadın küçük bir masaya doğru ilerledi ve cebinden bir kibrit çıkararak bir mum yaktı ve odayı aydınlattı. Yaşlı bir kadın gerçekten de bir köşeye büzülmüştü, zayıf bedenine ipliksi battaniyeler sarılmıştı. İnce, beyaz saçları şapkasının kenarlarından dışarı taşıyordu ve titrediği gölgelerden bile anlaşılıyordu.

"Kim bunlar?" Helen, sanki kapüşonlarının altından yüzlerini görebiliyormuş gibi ona ve Finn'e bakarak homurdandı.

"Onlar arkadaş," dedi Tava, yaşlı kadının önünde diz çökerek.

"Onlara güvenmiyorum," diye tükürdü yaşlı kadın.

"İlk başta sen de bana güvenmemiştin, hatırladın mı?"

Helen yanıt olarak homurdandı.

"Ayağa kalkıp hareket edebildiniz mi?"

"Üç gün oldu," dedi Helen. "Chloe bana yiyecek ve su getirdi."

"Buraya daha erken gelemediğim için üzgünüm," dedi Tava, sesinde Callan'ın kendi ruhunda hissettiği bir suçluluk duygusu vardı. Onun gelmesini engelleyen kendisi olmuştu.

Tava pelerininin cebinden iki şişe çıkardı, birinin tıpasını açıp kadının dudaklarına götürdü. Hepsini içti ve bittiğinde biraz kıpırdandı.

"Bir tane daha var. Sabah alabilirsin. Ben daha fazlasını getirene kadar seni rahat ettirir," dedi Tava ve battaniyeleri Helen'in üzerine yeniden sermeden önce diğer şişeyi onun budaklı eline sıkıştırdı. "Ben de daha fazla battaniye getirmeye çalışacağım."

"Ben iyiyim. Battaniyelere benden daha çok ihtiyacı olan başkaları da var," dedi Helen, elini tekrar kumaş parçalarının altına sokarak.

"Kendininkilerden çok fazla verdiğini varsayabilirim Helen. En kısa zamanda sana bir tane daha getireceğim," diye yanıtladı Tava. "Ben gitmeden önce başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Işığı söndür çocuğum," dedi Helen, başını duvara yaslayıp gözlerini kapatarak. "Yakın zamanda oraya varamayacağım."

"Elbette Helen," dedi Tava ayağa kalkarken.

"Ivan yine arabadan düştü," diye seslendi Helen. "Son duyduğumda Burchard'ların kulübesinin yanındaki sokaktaydı."

Tava derin bir iç çekti. "Teşekkür ederim Helen. Onu getireceğim." "Güvende kal, çocuğum."

Tava, Callan ve Finn'in yanından geçip kışın soğuğuna geri adım atmadan önce mumu üfledi.

Tava kapüşonunu tekrar yukarı çekip ellerini pelerininin içine sokarken Finn kapıyı arkalarından olabildiğince kapatıyordu.

"Yapacak..." Callan, Tava'nın bakışlarının kapüşonunun altından kendisine yerleştiğini hissettiğinde kalın bir şekilde yutkundu. "Yeterince sıcak olamaz," diye tekrar denedi. "Toniği ne için?"

"Eklemlerinin sertleşmesine ve ağrımasına neden olan, bazen hareket etmeyi neredeyse imkansız hale getiren bir rahatsızlığı var," diye yanıtladı Tava sıkıca. "Tonik, en azından hareket edebilmesi için ağrıyı yeterince hafifletiyor, bu da rahatsızlığı daha da hafifletmeye yardımcı oluyor." Bir an durakladıktan sonra ekledi: "Gerçi bu soğukta toniklerin bile şu anda bunu hafifletmeye yeteceğinden şüpheliyim."

Caddeye geri dönerken, bu insanların evleri olarak adlandırdıkları aynı tip barakaların yanından geçti. Callan gecekondun mahallelerinde hiç bu kadar derine inmemişti. Buraya çocukken hiç gelmemişti. Varoşlar, dürüst bir yaşam sürmektense bir içki şişesinin içine düşmeyi tercih eden tembel erkek ve kadınlarla doluydu. Ailelerini terk eden babalar ve

çocuk sahibi olmaktan pişmanlık duyan insanlar. Ona söylenen, inanması öğretilen buydu ve yaşlandıkça bu tür şeylere tamamen inanmasa da, o yere ve insanlarına hâlâ bir tür damga vurulduğunu kabul edebilirdi. Ailesi, Baylorin'in kenar mahallelerinde Finn'den başka koruması olmadığını bilse aklını kaçırdı.

Nişanlısının önlerinde diz çöktüğünü bilselerdi muhtemelen bayılırlardı.

Birkaç dakika sonra Tava bir ara sokağa saptı. Bir avuç varil yanıyordu ve etraflarında toplanmış birkaç insan sıcaklığın tadını çıkarmaya çalışıyordu. Çoğu yanlarından geçerken varlıklarını bile fark etmemişti. Birkaçı onlara baktı ve kapüşonunun altından onu göremeseler de, Callan alevlerin aydınlattığı onları görebiliyordu. Yaşın ve doğanın yıprattığı çelimsiz yüzler. Umutsuz gözler. Yenilmiş ruhlar.

Tava, bir adamın tuğla duvara yaslanmış oturduğu sokağın neredeyse sonuna gelene kadar kararlı adımlarla ilerledi. Gözleri yarı kapalıydı ve Callan giydiği paltonun ön tarafına kustumuk bulaştığından oldukça emindi. Dağınık bir sakalı vardı ve giydiği ayakkabıların parmaklarında delikler vardı.

Tava kapüşonunu geriye iterek bir kez daha diz çökmek üzereyken Callan onu durdurmak için dirseğinden tutmaktan kendini alamadı. Omzunun üzerinden ona bakarak, "Benimle gelmek için ısrar ettin ve ben de bu konuda uzlaştım. Ama beni bu insanlara yardım etmekten alıkoymana izin vermeyeceğim."

Callan ağzını açıp kapattı, kadın dirseğini onun elinden çekerken buna söyleyecek hiçbir şeyi yoktu.

"Bir şey olursa biz buradayız," diye mırıldandı Finn diğer taraftan, gözleri sokağı ve içindeki insanları dikkatle izliyordu.

"Ivan," dedi Tava sessizce, adamın omuzlarını sarsarak. "Ivan, beni duyabiliyor musun?"

"Sen misin meleğim?" diye mırıldandı adam.

"Melek bu gece burada değil," diye cevap verdi yumuşak bir sesle.

"Sadece yardımcısı." "Hayır," diye tekrar geveledi adam. "Sen her zaman bir melektin. O sadece seyahat ettiğiniz gölgeler."

Tava usulca güldü. "Sen öyle diyorsan, Ivan. Hadi seni kaldırıp Mary Ellen'in evine götürelim."

"Gah," diye homurdandı. "Oraya geri dönmeme izin vermeyecek."

Tava kolunu onun ince omuzlarına dolayarak, "Tabii ki yapacak," dedi ve hareket ettiğini fark etmeden önce Callan adamın diğer tarafına geliyordu.

Callan diğer kolunu kendi omuzlarına doladığında Ivan, "Bu melek değil," diye mırıldandı.

"Belki de öyledir," diye itiraz etti Tava. "Sana yardım ediyor, değil mi?"

"Kahretsin, melek. Gölgele bana da yardım etti ama bu onu melek yapmaz." Ivan'ı ayağa kaldırdıklarında bir hıçkırık kaçtı.

"Bırak onu ben alayım. Sen yolu göster," dedi Finn, Tava'yı rahatlatmak için. Tava ona izin verdi ve onları ara sokağa geri götürmeye başladı. Bu kez yanlarından geçerken fısıldaşmalar oldu ve hatta birkaçı onları takip etmeye başladı. Tava endişeli görünmüyordu ama Callan kesinlikle endişeliydi. Bu insanlar Veliaht Prens'in aralarında olduğunu bilmiyor olabilirlerdi ama en azından birkaçının Tava'nın şu anda bir kızla nişanlı olduğunu bildiğinden emindi.

Onu. Haber varoşların bu köşesine bile ulaşmalıydı, değil mi?

Bir sonraki varış noktalarına ulaşmaları on dakika sürdü. Bu bina, önünden geçtikleri diğerlerinden daha iyi durumda görünüyordu. İki katlıydı ve etrafını saran bir sundurması vardı, ancak bazı tahtaları çürümüşü ve Tava kapıya doğru ilerlerken dikkatli adımlarla ilerledi.

Kapının yanındaki ipi çekerek çaldığı zile birinin cevap vermesini beklerken Ivan tekrar, "Hey, meleğim," diye mırıldandı.

"Evet, Ivan?" diye hoş bir şekilde sordu.

"Evleneceğini duymamış mıydım?"

Tava'nın omurgası sertleşti ve pelerinini kendine daha sıkı sardı. "Bilmiyorum. Bunu duydun mu?"

"Oldukça eminim. Bu doğru mu?"

Tava boğazını temizledi. "Evet, Ivan. Yakında evleneceğim."

Ivan alçak sesle ısıklık çaldı. "Çok şanslı bir orospu çocuğu. Bana çok iyi bakıyorsun. Onlara ne kadar iyi baktığını tahmin edebiliyorum."

Kapı açılırken Tava sert bir sesle, "Bu kadar yeter, Ivan," dedi.

Uzun, pamuklu bir gecelik giymiş, heybetli görünümlü bir kadın orada duruyordu. Yüzü bir mumla aydınlatılmıştı ve Callan açık kahverengi saçlarındaki gri çizgileri seçebiliyordu. Kahverengi gözleri Tava'dan Ivan'a kaydı ve iç çekip kenara çekilmeden önce tekrar geri döndü.

Tava yanından geçip Callan ve Finn'e içeri girmelerini işaret ederken kadın, "Onu bir daha ne zaman göreceğimi merak ediyordum," dedi.

"Nasılsın Mary Ellen?" Kadın kapıyı arkasından kapattığında Tava sordu.

"Hâlâ uyuyor olsaydım daha iyi olurdu," diye homurdandı.

"Eminim öyledir. Helen bana onun tekrar alkolün yolunu bulduğunu söyledi," diye yanıtladı Tava.

"Benim suçum değil," dedi Ivan duvara dayalı sarkık bir kanepeye yatırılırken. "Sadece Alice'imi çok özleyorum. Şeytanlarımı uzak tutabilecek tek şey oydu."

"Biliyorum, Ivan," dedi Tava sessizce. "Gitmeden önce başka bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu Mary Ellen'a dönerek.

"Hayır, canım. Onu buradan aldım," diye cevap verdi kadın. "Git biraz dinlen. Yorgun görünüyorsun." Tava'nın yanakları bu sözler üzerine hafifçe kızarıırken Mary Ellen ekledi: "İkinizin birlikte yaptığı işi tek başına yapamazsın canım. Her ne kadar bunu kesinlikle deniyor olsan da."

"Ben iyi olacağım, Mary Ellen. Eğer kendim yiyecek ve battaniye ile dönemezsem, bir kısmının buraya ulaşmasını sağlayacağım," diye cevap verdi Tava. Gitmek için döndü ama duraklayıp omzunun üzerinden geriye baktı. "William nasıl?"

Mary Ellen'ın yüzü gerildi. "Başaramadı." "Ne zaman?" Tava sessizce sordu.

"İki gün önce."

Tava bir kez başını salladı, sonra başka bir şey söylemeden kapıya yöneldi. Callan ve Finn onun yanında, sessizce sokağa geri döndüler.

"Durmam gereken bir yer daha var. Bir tonik bırakmak için," dedi Tava.

"Pekâlâ," diye kabul etti Callan. Callan "Alice kimdi?" diye sormadan önce birkaç dakika daha sessizlik içinde yürüdüler.

"Ivan'ın kızı," diye yanıtladı Tava sertçe.

"O... öldü mü?"

"Evet."

"Nasıl?"

"Ivan pazarda tutuklandı. Hırsızlık yapmaya çalıştığını söylediler. Çalmadığına yemin ediyor. Her iki durumda da bir hafta boyunca hapiste tutuldu. Alice'e yiyecek bulmak için dışarı çıktığında onu nereye sakladığını kimse bilmiyordu. Onu bulduklarında susuzluktan ölmüştü," diye yanıtladı Tava. "Dört yaşındaydı."

Callan neredeyse ayağı takılıyordu ama daha bir şey söyleyemeden önlerine bir figür fırladı.

"Sen!" diye bağırdı adam, Tava'nın eline uzanarak. "Hakkında konuştukları kişi sensin. Onlara sen yardım ediyorsun!"

Adamın gözleri çılgına dönmüştü ve yarı deli görünüyordu ama Finn çoktan Tava'nın önüne geçmiş, adamın ona ulaşmasını engellemişti. Callan onu kendi tarafına çekiyordu.

"Sakin ol. Sadece yardıma ihtiyacı var," dedi Tava sessizce ve Finn'i yana itti. "Sensin, değil mi? Melek dediği kişi?"

"İvan'dan mı bahsediyorsun?" Tava sordu.

"Evet, bu o. Oğluma yardım edebileceğinizi söyledi," diye bağırdı adam. "Bunlar gölgeler mi?"

"Hayır, burada değil ama yardım etmeye çalışabilirim. Neye ihtiyacınız var?" "Onu görmeye gelebilir misin?"

Tava başını salladı. "Özür dilerim. Ben şifacı değilim, ama bana sorunun ne olduğunu söylerseniz, yardım edip edemeyeceklerine bakabilir ve-"

"Hayır, gelip onu görmelisin. O sadece küçük bir çocuk.

Lütfen!" "Pekâlâ," dedi Tava, adama doğru bir adım atarak.

Finn ve Callan takip etmeye başlayınca adam gerildi. "İvan başka kimseye güvenmememizi söyledi. Sadece meleğe."

"Her şey yolunda. Onlar benimle," dedi Tava yatıştırıcı bir sesle. Adam başını iki yana salladı. "Hayır. Sadece sen."

Tava omzunun üzerinden ona baktı ve Callan başını salladı. Bu adamla tek başına gitmesine izin vermelerinin imkânı yoktu.

Tava dudağını ısırarak adama döndü. "Üzgünüm ama gelemezlerse yardım edemem."

"Yardım edeceğini söyledi," dedi adam, yalvarışına bir parça öfke karışmıştı.

"Ben de yardım etmek istiyorum," diye yanıtladı Tava. "Eğer bana onun sorununun ne olduğunu söyleyebilirsiniz."

"Gelip görmen gerekiyor," diye ısrar etti.

"Gölge onunla birlikte olsaydı, gelmesine izin verilir miydi?" Finn hâlâ adamla Tava'nın arasında durduğu yerden sordu.

"Ben sadece meleğe güvenirim," diye mırıldandı adam. "Bırak da gidip bakayım-" diye başladı Tava.

"Hayır," dedi Finn, Callan daha kendisi söyleyemedi.

"Bana yardım edeceğini söylemiştin, engel olmayacağını değil," dedi Tava sert bir sesle.

"Yardım ediyorum," diye cevap verdi Finn, sesi alçaktı. "Burada bir terslik var Leydi Tava. Başka hiç kimse bunun sadece siz olduğunuz konusunda ısrar etmedi."

"Dışarıdan gelenlere güvenmiyorlar," diye savundu.

"Benimle gelmen gerekiyor," dedi adam, öfkesi giderek artıyordu. "Çocuğumun sana ihtiyacı var."

"Sizinle yalnız gitmeyecek. Eğer yardıma bu kadar çok ihtiyacı varsa, ona eşlik etmemize izin vereceksin," dedi Finn sakince.

"Sadece o dedi," diye ısrar etti adam.

"O mu? Kim o?" Finn sordu, elini rahatça yanına, silahlarının ulaşabileceği bir yere bıraktı.

Tava da kaymayı fark etmişti, Callan'ın yanına bastırırken tüm vücudu kaskatı kesilmişti.

"Ivan'ı kastediyorum," dedi adam, sözcüklerin üzerinde tökezleyerek. "Sadece o dedi."

"Onu almak için seni kim gönderdi?" Callan talep etti.

Adamın yüzü öfkeye dönüştü, dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Bunun bir önemi yok. Prens in fahişesinin burada başka erkeklerle görüldüğü rapor edilecek."

Finn bir sonraki kalp atışında adamın ceketini avucunun içine almış, hançerini boğazına dayamıştı. "Tekrar sormayacağım: Seni onu almaya kim gönderdi?"

Finn onu bir yan sokağa sürükleyip bir duvara yaslarırken adam "Siktir be!" diye bağırdı.

"Kim?" Finn dirseğini havaya kaldırarak adamın kafasını tuğlalara vurmasını istedi.

Tava'dan irkilmiş bir çığlık kaçtı, eli ağzını kapattı.

"Bir kadın," diye ısırdı adam. "Ivan'a likör, bana da bozuk para verdi. Buraya geldiğinde onu çamaşırhaneye götürmemi ve oradan sonra işleri halledeceğini söyledi."

"Neye benziyordu?" Finn sordu, hançeri adamın boğazına saplanmıştı ve boncuk boncuk kan akıyordu.

"O da sizin gibi kapüşon takıyordu!" diye tükürdü adam. "Bilmiyorum. Paraya ihtiyacım var. Beslemem gereken boğazlar var. Yardıma ihtiyacım olduğunu söylersem benimle geleceğini söyledi. Çocuğumun yardıma ihtiyacı olduğunu."

"Bırak gitsin," dedi Tava, sesi neredeyse fısıltıdan farksızdı. "Tava," diye başladı Callan.

"Bırak onu," dedi tekrar, bu sefer daha yüksek sesle. "O denedi-"

"Ne yapmaya çalıştığını biliyorum," diye araya girdi Tava. "Ama başarılı olamadı.

Onu serbest bırakın. O sadece ailesini doyurmaya çalışıyordu."

Callan, Finn'in emirlerini bekleyen gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ve çenesini salladı. Finn bir adım uzaklaşarak adamla aralarına girdi.

"Defol git buradan," diye hırladı Finn. "Ve kimin için çalışıyorsan ona rapor ver, eğer biri onu tekrar kaçırmaya kalkışırsa Kraliyet'e hesap verecek."

"Siktiğimin tacı," diye hırladı adam, ayaklarına tükürerek. "Sanki buradaki herhangi birimiz Kraliyet'i sikine takıyor. Lanet olası kasalarına katkıda bulunmayacaksa hiçbir şey yapmazlar." Ara sokaktan ana caddeye doğru ilerlemeye başladı ama onlara yaklaşırken durakladı. Parmağıyla Tava'yı işaret ederek, "Artık senin yardımına da ihtiyacımız olmadığına emin olabilirsiniz *meleğim*," dedi. "Prensinin yanına gidebilir ve buradan uzak durabilirsiniz."

Adam köşede gözden kaybolurken Callan'ın onu tutuşu daha da sıkılaştı.

"İyi misin?" diye sordu, ona baktı ve ne durumda olduğunu görmeye çalıştı.

kaputun altındaki yüz.

"Gidebilir miyiz lütfen?" diye fısıldadı.

Callan başını salladı, Finn onları caddeden aşağıya ve varoşların dışına götürürken onu yakınında tuttu. Kız onun yanında titriyordu ve Callan bunun soğuktan olmadığını biliyordu. Gecenin bu saatinde geçen araba yoktu, bu yüzden kaleye kadar bir saat yürümek zorunda kaldılar.

"Leydi Tava'yı eve götürmemi ister misiniz?" Finn kale kapılarına vardıklarında sordu.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve hâlâ titreyen kıza baktı.

"Hayır. Tyndell'lere onun burada olduğunu bildiren bir not gönder. Onlara birlikte erken kahvaltı ettiğimizi ve ona eşlik ettiğinizi söyleyin," diye yanıtladı Callan.

"Tamamdır," diye yanıtladı Finn, Callan'ın özel odasının bulunduğu kanada açılan yan girişe doğru ilerlerken.

Kendi katının sahanlığına ulaştıklarında Finn onlara iyi geceler dileyip koridorun sonundaki kendi odasına yöneldi ve Callan da Tava'yı odasına aldı. Tava'nın üzerindeki pelerini çekip aldı ve onu kanepeye oturtuktan sonra ızgaradaki ateşi yakmaya çalıştı. Biraz canlandı, az miktarda ısı yaymaya yetecek kadar. İkisine de birer bardak

Bir battaniye kapıp kadının omuzlarına sarmadan ve ona bir bardak uzatmadan önce bir parmak viski içti. Sonra da kanepenin diğer ucuna oturdu.

"Tava, iyi misin?" diye sordu nazikçe.

"Gerçekten eve gitmeliyim," dedi usulca. "Babam ve Drake endişelenecek."

"Onlara doğru yola çıkmış mesajlarım var zaten."

"Babam geceyi seninle geçirdiğimi duyunca pek memnun olmayacak."

"Sen başka bir odada kaldın çünkü bu sabah birlikte sakın bir kahvaltı yapmak istedik. Herhangi bir sorusu olursa benimle konuşabilir," diye yanıtladı Callan. "Gerekirse Finn ve gece bekçisi şahidimiz olur."

Tava başını salladı, "Bunun bir olasılık olduğunu biliyordun," demeden önce birkaç dakika boyunca etraflarına yine sessizlik çöktü.

"Birkaç gece önce kişisel korumalarım olduğunu çünkü her zaman tehlike olduğunu kendiniz söylediniz," dedi. "Kraliyet unvanıyla birlikte geliyor. Şu anda bazı önemli düşmanlarımız da var."

Tava bir kez başını salladı. "Bunun olacağını tahmin etmeliydim. Anlamamak aptallıktı. Sadece olayların büyük planında bu kadar önemli olacağını düşünmemiştim."

Callan başını eğdi. "Kraliyet ailesi mensubu olmanın bu kadar önemli bir şey olduğunu düşünmedin mi?"

"Yani, öyle olacağını biliyordum ama hiçbir zaman o kadar önemli biri olmadım," diye cevap verdi iç çekerek, likörünü yudumlarken. "Her zaman arka planda kaldım, daha çok sonradan akla gelen biriydim."

"Sen sonradan düşünülmüş bir şey değilsin, Tava," diye karşı çıktı Callan.

Ona baktı ve küçük, bilmiş bir gülümseme verdi. "Scarlett'le olanlardan önce benimle nadiren konuşurdun, Callan. Evimde yemek yediğinde bile beni resmen karşıladın ve sonra sessizce masaya oturdum. Şikayet etmiyorum ya da merhamet aramıyorum. Arka planda kalmayı tercih ediyorum. Orada daha çok şey duyarsınız. Ancak bunun yardım etmeye çalıştığım insanları etkileyeceğini tahmin etmemiştim."

"Seni kaçırmaya çalışanlardan çok, kaçırılmana yardım etmeye çalışanlar için mi endişeleniyorsun?" Callan kaşlarını kaldırarak sordu.

"Kaybolduğumu hissedecek kadar beni önemseyen insanlar var. Babam. Drake. Birkaç kişi daha. Beni arayacaklar, benim için savaşacaklar."

Ben," diye yanıtladı Tava. "O insanlar... Çoğunda böyle bir şey yok. İçlerinden biri ortadan kaybolursa çok azı fark eder, hatta daha azı umursar."

"İnanılmaz derecede özverili," diye mırıldandı Callan, alevin ışığının yüz hatlarında titreşmesini izlerken.

"Ben bencil değilim Callan," diye cevap verdi Tava, battaniyeyi omuzlarına daha sıkı sararak. "Ben sadece bu dünyanın kral ve kraliçelerinin unuttuklarını önemsiyorum. Bu özverili olmak değildir. Bu iyi bir insan olmaktır."

Bundan sonra ikisi de kendi düşüncelerinde kayboldular, içkilerini yudumlayıp sınırlarının yatışmasına izin verdiler. Scarlett'in yardımının Black Syndicate'in ötesine geçtiğini hiç fark etmemişti ama bu onu şaşırtmamalıydı. O sırada Scarlett'in önceliği kendine yardım edemeyenlerdi.

Şimdi önceliği yeni tebaası ve onların Maraan Lordlarından nasıl etkilenecekleri gibi görünüyordu. Fae'lerden pek haber almamışlardı ve o da bunu sorun etmiyordu. Onlar Saraylarında kalabilirdi ve o da kendi halkına yardım edebilirdi.

"Bana hiç anlatmadı," dedi sessizliğin içinde. "Bana Kara Sendika'daki yetimler dışında hiçbir şeyden bahsetmedi."

"Neden yapsın ki?" Tava sordu. Botlarını çıkarmış, ayaklarını altına sokmuştu.

"Benden yardım istiyordu."

"Peki size gelmeleri ne kadar sürdü?" Tava sordu. "Size ulaşmadan önce kaç yol denediler?"

Callan buna söyleyecek bir şey bulamayınca, "Sen onların son çaresiydin Callan. O onlardan biriydi, senden biri değil. O unutulmuşlardan biriydi."

Callan savunmaya geçerek, "O bir Suikastçı Lordu tarafından yetiştirildi," dedi.

Tava alay etti. "Evet, ne güzel bir çocukluk. Bir efendiye teslim edilmek ve hayat almayı öğretmek. Hangi çocuk böyle koşullarda büyümek istemez ki?"

"Yalnız kaldığımızda inanılmaz derecede açık sözlü oluyorsun," diye mırıldandı Callan.

Tava, "Kraliyet umursamadıklarını defalarca kanıtlamışken size kendi dünyasından bir şeyler anlatacağını düşünmekle de inanılmaz saflık ediyorsunuz," diye karşılık verdi.

"Deneyebilirdi," diye karşı çıktı. "Ona, babam ve konseyi bizi ararken kendi sınırlarımız içindeki insanlarla ilgilenmek istediğimi söyledim."

daha fazla arazi. Ona odaklandığım yerin burası olduğunu söyledim."

"Yine de böyle bir şeyi kanıtlamak için hiçbir şey yapmadınız," diye cevap verdi Tava. "Denemiş olabileceğini mi söylüyorsun? Sen de deneyebilirdin Callan. Bu gecedan önce hiç varoşlara gittin mi? Bu gecedan önce hiç kendine bakamayan biriyle ilgilendin mi? Bu gecedan önce, onları hiç gerçek insanlar olarak gördün mü? Onların dünyasını anlamaya çalıştın mı? Karşılaştıkları zorlukları? Neden bunlarla yüzleştiklerini? Şimdi umursuyor musunuz?"

Sesinde o kadar büyük bir tutku ve şiddet vardı ki Callan daha dik oturdu, hayretler içinde kaldı.

"Nasıl oldu da bu dünyada yetiştin ve bir şekilde asaletin yanlışlarına yenik düşmedin?" diye sordu ona doğru eğilerek.

"Arka planda kaldığında bir şeyler görüyorsun Callan. Dünyanın geri kalanının görmezden gelmeye çalıştığı her şeyi görüyorsun," diye cevap verdi yumuşak bir sesle.

"Onları bana gösterebilir misin?"

Soru üzerine gözleri nihayet onunkilerle buluştu ve onu incelerken, sanki ruhunu inceliyormuş, böyle bir şeye layık olup olmadığına karar vermeye çalışıyormuş gibi hissetti.

İç çekti. "Artık değil. Bu gecedan sonra olmaz. Artık onların dünyasında hoş karşılanmıyorum. Daha da ötesi, korkarım beni elde etmek için tekrar kullanılacaklar ve bu onlar için adil değil."

"Böylece tehdidi ortadan kaldırıyoruz," dedi Callan. "Tehdidin kim olduğunu bile bilmiyoruz."

"Küçük tilki, sanırım bu gece olanların arkasında kimin olduğunu ikimiz de biliyoruz."

"Bana öyle demeyi kes," dedi kahkahalar atarak. "Yine de sana çok yakışıyor," diye cevap verdi sırtarak.

"Gerçekten Veda olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Tacım üzerine bahse girerim."

"Ne kadar da elitistsiniz," diye alay etti.

"Bu tehdidi halledeceğiz Leydi Tava," dedi Callan. "O zaman beni kendi dünyanıza götürün ve bana arka planda arkadaşlık ettiklerinizi gösterin."

"Anlaştık, Majesteleri," diye cevap verdi ve neredeyse boş olan bardağını ona uzattı.

Kendisi de aynı fikirde olarak elini masaya vurdu ve Leydi Tava Tyndell'in nasıl olup da sonradan düşünülmüş biri olduğunu merak etti.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 31

OceanofPDF.com

TALWYN

S Onu duymadan önce kokusunu aldı. Köknar ve toprak kokusu. Rüzgârda da sürekli değişen başka bir koku vardı.

Bir Shifter.

Özellikle Stellan.

Diğer birkaç kurdun ortasında kıvrılmıştı. Bir baş onun kalçasına yaslanmıştı. Kendi başı da Maliq'in boynunda yatıyordu. Neredeyse üç gündür kurt formundaydı. Ayın altında koşmuşlardı. Akarsulardan su içmişlerdi. Diğer kurtlar avlanmıştı ama o bir kurt olarak bile taze bir avın çiğ etini yemeyi kendine yediremiyordu. Sonsuza dek bu formda kalma fikri hoşuna gitmişti. Geri dönmek ve önünde patlayan bok fırtınasıyla yüzleşmek zorunda kalmamak.

Tarek.

Azrail.

Avonleyans.

Ama yemek yemesi gerekiyordu.

Güçlü bacaklarını sallayarak doğruldu. Dev bir ağacın gövdesine yaslanmış oturan Azrail'i görünce kulaklarını dikti. Zeytin yeşili gözleri olan bir dağ kedisi onun yanında sertçe oturuyordu. Stellan mümkün olduğunda her zaman kedi formlarını tercih ederdi. Ayaklarının dibinde alaca renkli bir kurt yatıyordu.

Pençelerini dikmiş, Toprak Prensi'ne bakıyordu, boğazında alçak bir hırıltı vardı.

"Talwyn, zamanın vardı," dedi Azrael. "Eve dönmenin ve bununla yüzleşmenin zamanı geldi."

Hiçbir şey yapmadı. Hareket etmedi. İstese bile karşılık olarak bir şey söyleyemezdi.

Altın rengi bir ışık parladı ve Stellan Azrael'in yanında durdu. Gömleksizdi ama Siofra'da sık sık giydiği hafif pantolonu giymişti. Kendini tutamayıp yer değiştirdiğinde giysilerinin nereye gittiğini merak etti. Nasıl geri dönüşeceğini anladığında kıyafetleri olacak mıydı?

İlyas anında Stellan'ın önünde ayağa kalktı ve Alfa bir elini onun sırtında gezdirerek, "Bizimle gelin Majesteleri. Arianna ve Sariah sizi bekliyor. Yeteneğinizi geliştirmenize yardımcı olacağız."

Hâlâ hareket etmiyordu ve sürüsünün geri kalanı uyanmış, arkasında huzursuzca hareket ediyordu. Kendisini izleyen Maliq'e baktı, yeşim yeşili gözleri onun kararını bekliyor gibiydi.

"Acıkmış olmalısın," dedi Stellan kayıtsızca. "Eğer geri dönmek istemiyorsan, en azından sana nasıl avlanacağını öğretelim ki karnını doyurabilesin."

Azrael iç çekerek ayağa kalktı. Solunda bir toprak portalı belirdi.

"Gidelim, Talwyn." Talwyn kılını bile kıpırdatmayı reddedince şöyle dedi, "Bunu kabul etmek için açıklamalara ihtiyacın var ve ben de sana bildiklerimi anlatacağım. Daha sonra kurtlara geri dönmek istersen seni takip etmeyeceğim."

Bir hışımla nihayet hareket edecek gücü kendinde buldu ve geçide doğru birkaç adım attı. Çevresinde beliren yumuşak yeşil bir ışık parlamasıyla geriye dönüp baktığında Maliq'in gitmiş olduğunu gördü.

Talwyn toprak geçitten geçerek doğrudan bir tür kum mağarasına girdi. Yapının her yerinde sağlam sütunlar vardı ve ortada bir jaguar ile bir kaplan duruyordu. Geçit erkeklerin arkasında kapanırken, keskin bir çığlık onu kırmızı kuyruklu bir şahinin uçtuğu tavana baktırdı. Yere doğru dalışa geçti ve adımlarının ortasına kondu. Arianna doğruca kardeşinin yanına gitti, uzun saçlarındaki boncuklar hareket ettikçe şıngırdıyordu.

"Yeterince uzun sürdü," dedi boğucu ses tonuyla.

"Şimdi olmaz, Arianna," diye cevap verdi Stellan, sonra enerjiyi kumun üzerinde sıçrayarak ayaklarına gönderdiğinde bir çığlık attı. "Gerçekten mi?" dedi tedirginlikle.

"Hâlâ savaşıyoruz Stellan," dedi havalı bir şekilde. "Bu durumu değiştirmez." Stellan kız kardeşine gözlerini devirdi, Talwyn'e bakmak için döndü ama o bir şey söyleyemeden Arianna, "Çık dışarı. Sen ve İlyas gidip ona biraz yiyecek getirin. Sariah ve ben başlayacağız."

Talwyn oturmuş, kardeşleri izliyordu. Arianna emirlerine uyulup uyulmadığına bakma zahmetine bile girmedi. Belli ki sadece öyle olmasını bekliyordu. Beta'ya her zaman uzaktan hayranlık duymuştu. Dişi ne olduğunu daha az umursayamazdı.

başkaları onun hakkında ne düşünürse düşünsün. Sert ve emrediciydi, itaat bekler ve tek başına savaşa bile istediği şey için savaşırdı. Ve şu anda Alfa ile savaşıyor olsa da, kardeşler hesaba katılması gereken bir güçtü.

Bu yüzden Avonleya için geldiğinde onları yanında istedi.

"Gitmiyorum," diye hırladı Azrael, Arianna onu zorlamaya kalkışırsa tehdidi ses tonunda açıkça görülüyordu ve bu da Alfa'nın ona kendi uyarısını hırlayarak yöneltmesine neden oldu.

Stellan ve İlyas kum mağarasını terk etti ve Arianna bakışlarını Talwyn'e dikti. "Bir kurda dönüşmene şaşırdığımı söyleyemem," diye düşündü yavaşça Talwyn'in etrafında dönerek. "Ruh hayvanın olarak Maliq'e sahipsin. Celeste'ye bağlısın ve annenin diğer formu da bir kurttu."

Annesinden söz edilince Talwyn ayağa kalktı.

"Kraliçe Henna gibi sizin de tek bir formunuz olduğunu varsayıyorum, Sariah da bu yüzden burada. Benim şekil değiştirmem, tek bir şekli olan diğerlerinin şekil değiştirmesinden farklı."

Adını duyunca Sariah ileri atıldı, ancak Talwyn'le burun buruna geldiğinde durabildi.

"Ama," diye devam etti Arianna, "sen enerjiyi, maddeyi, eteri değiştirebilirsin ki bu çoğu Şekil Değiştiren'in yapamayacağı bir şeydir. O yüzden oraya gidin Majesteleri. Enerjiyi istediğiniz gibi nasıl değiştiriyorsanız, oraya gidin."

Bir ışık parlaması daha oldu ve Sariah onun önünde diz çöktü, dişinin yüzü kedi formundayken olduğu kadar yakındı. "Bir iplik var," dedi yumuşak bir sesle. "Hayvan formunu Fae formuna bağlıyor. Onu ara. Onu ruhunda ara."

Talwyn oflayıp pufladı. Bunu daha önce de yapmıştı. Biçim değiştirebilmesi gerektiğini biliyordu. Bu onun kanında vardı. Annesinin kızı olarak varlığının içindeydi. Formunu değiştirmesine yardımcı olabilecek bir şey bulmak için güç kuyusunu araştırmak için saçma bir zaman harcamış ama asla başarılı olamamıştı. Yıllarca bunu yapmış ama başarılı olamamıştı.

Arianna sanki onun düşüncelerini okumuş gibi yumuşak bir sesle, "Orada," dedi. Talwyn onun elinin yan tarafında gezindiğini hissetti. "Öyle olmadığını düşünüyorsun, ama o sana geri dönen bir iplik."

"Saklanıyor çünkü acı çekiyorsun," diye ekledi Sariah. "Saklanıyor çünkü siz onu bulmak istemiyorsunuz."

"Ama yapmalısın," dedi Arianna, eli Talwyn'in kurt formunun kürkü boyunca kaymaya devam ederken. "Çoğumuz ilk kez bir tür korku ya da travma nedeniyle yer değiştiririz. Benim için bu, babamın öldüğü zamandı. Neredeyse bir hafta boyunca küçük bir tilki formunda kaldım. Stellan ilk kez kılıçla ilk cinayetini işledikten sonra şekil değiştirdi."

Sariah jaguar formuna geri dönmüş, uzun bir bekleyiş için yerleşmiş gibi kumlu zemine yan yatmıştı.

Jamahl insan formuna geçmiş ve kollarını Beta'sının beline arkadan dolamıştı. Arianna Talwyn'i okşamayı bırakmış, onu biraz daha incelerken bir elini boynunun arkasında dolaştırmak için uzanmıştı.

"Bu iş saatler, belki de günler sürecek Prens," diye yorumladı, kollarını kavuşturmuş ve her zamanki gibi sinirli görünen Azrael'e hitaben. Talwyn, Azrael'in bakışlarıyla karşılaştığında ona dişlerini gösterdi. Arianna ikisinin arasına bir göz attıktan sonra, "Belki de gitmelisiniz Prens. Bu işi daha da zorlaştıracaksınız."

"Daha önce de söylediğim gibi, hiçbir yere gitmiyorum. Konuşmama fırsat vermeden yer değiştirecek ve gidecek," diye cevap verdi, bakışları Talwyn'e sabitlenmişti.

Haksız değildi. Onun planı buydu.

Talwyn acı veren boş karnının üzerine çöktü, başı patilerinin arasında dinlenmeye başladı. Gözlerini kapadı ve ruhundaki kuyuya baktı. Rüzgârların ve esintilerin, çiçeklerin ve toprağın altını kazdı. Etrafındaki her şeyin kaybolup gitmesine izin verdi. Diğerlerinin seslerini bastırdı. Ama hiçbir ip yoktu. Onu Fae formuna geri çekecek hiçbir şey yoktu.

Kızarmış et kokusu burnuna ulaşmadan önce ne kadar süre orada yattığını bilmiyordu. Gözleri fal taşı gibi açıldı, ağzı sulandı.

Ama Azrail'i elinde yemek tabağıyla görünce durgunlaştı, diğer herkes ortadan kaybolmuştu.

"Konuşmamız gerek," diye atıldı Azrael. "Daha doğrusu ben konuşurken senin dinlemen gerekiyor. Belki de şu anda kurt formunda sıkışıp kalman en iyisidir."

Talwyn dişlerini göstererek ona hırladı ama Talwyn bu hareketi kabul etmedi. Kum mağarasının duvarından aşağı kaymadan önce yemek tabağını yere bıraktı. Kollarını bükülmüş dizlerine dayadı ve ellerini önünde gevşekçe kavuşturdu.

"Büyükbabam Avonleya'da doğmuş. Büyük Savaş sırasında buraya gelmiş. Ordularından birinde bir savaşçıydı, bir komutandı. Size söylediğim gibi, o çeyrek Avonleyalıydı. Fae'ler orada ikamet eder ve Avonleyalılar arasında yaşarlardı. Hala yaşayıp yaşamadıklarını bilemem. Artık tarihin o kadar çok farklı versiyonu var ki, neyin doğru olduğunu söylemek zor.

"Büyükbabamla hiç tanışmadım. O büyükannemle burada tanışmış. Güçlü, toprak kullanan bir Fae dişi. Bana anlatıldığına göre zamanının çoğunu Toprak Saray'da komutan olarak geçirmiş. Babam savaş sırasında doğmuş ve işler Deimas ve Esmeray'ın lehine dönmeye başladığında büyükbabam Toprak Saray'ın Kraliyet koltuğuna oturmaya karar vermiş. Babam gençti. Politikayı anlamak için çok gençti. Soyumuz toprak büyüünde her zaman güçlüydü, ancak kanında bulunan Avonleyan gücü sayesinde büyükbabam yerleşik prensi kolayca yendi. Neden bir savaşın ortasını böyle bir siyasi karışıklık için uygun bir zaman olarak buldu, bilmiyorum ama kazandı ve Toprak Prensi oldu." Talwyn, Azrael konuşurken ona cevap vermedi. Kendisi için hazırlanan dumanı tüten biftek ve tavuğu yedi. Ama o dinliyor, her kelimeye asılıyordu.

"Büyükbabam güce değer verirdi, muhtemelen mirası nedeniyle Avonleya'da daha az güçlü kabul edileceği için. Kesin bir şey söyleyemem ama babamın evlenmesi için hemen en güçlü dünyalı dişiye bulmaya koyulduğu gerçeğine dayanarak, bunun güvenli bir bahis olduğunu söyleyebilirim, özellikle de babam da aynı şeye takıntılı olduğu için. Sadece böyle bir şekilde yetiştirildiğini varsayabiliriz. Bu yüzden babam ve Eliza'nın babası arasında, ikimiz de daha gebe kalmadan önce bir anlaşma yapılmış. Ben ondan bir asır önce doğmuştum ama babam ailesinin bir dişi doğurup doğurmayacağını görmek için bekledi."

Bunun üzerine ona baktı. Elbette Eliza'nın ona söz verildiğini biliyordu. Tüm ayrıntıları bilmiyordu, sadece gücünün toprak yerine ateş olarak ortaya çıktığını ve babasının onu evlatlıktan reddettiğini biliyordu. Ama onu çocuk doğuramayacak, damarlarındaki ateş büyüünü sürdüremeyecek şekilde işaretlemeyen önce değil. Eliza'yı Ateş Mahkemesi'nde bırakmadan önce annesini öldürdü.

Azrail onun düşüncelerinin nereye gittiğini hissetmiş gibiydi çünkü şöyle dedi: "Onu bulmaya çalıştım. Babasının ona ne yaptığını öğrendiğimde, onu bulmaya çalıştım. Benim için hiç önemli olmamıştı. Evlilik..." Sanki doğru ifadeyi bulmaya çalışıyormuş gibi durakladı. "Bu siyasi bir ittifaktı. İşte ben böyle

evlilik ve ilişkilere bakış açısıyla yetiştirildim. Zaman ayırmaya değer herhangi bir ilişki sadece ittifaklar içindi. Evlilik, Saray'daki kontrolümüzü sürdürmek için güçlü varisler üretmek içindi. Bunun ötesinde mi?" Omuz silkti. "Ama onun büyüsunü öğrendiğimde öfkelenmedim. Babasının ona yaptıklarını kesinlikle hak etmemişti. Ben onun izini sürdüğümde, Ateş Sarayı tarafından çoktan bulunmuştu ve hayatım boyunca gergin olan ilişkiler daha da gerilmişti."

Talwyn yemek yemeyi bırakmıştı. Ona bakmadı ama bunun mantıklı olduğunu düşündü. Onun odak noktası her zaman Mahkemeleri için en iyisinin ne olduğu, tahtı için en iyisinin ne olduğuydu. Bu yeni bir bilgi değildi. Sadece nedenine dair bir açıklamaydı.

Ve Avonleyan soyundan ona bahsetmemesiyle kesinlikle hiçbir ilgisi yoktu.

Azrael, "Bu konunun dışına çıkıyor," diye devam etti. "Babam ve annem Eliza'yla olanlardan önce Esmeray tarafından öldürüldü. Sorin ve ben tahtlarımıza aynı anda çıkmış olabiliriz ama benim ondan hâlâ bir asır farkım vardı. Onlarca yıldır babamın yanında çalışıyordum. Güç değişimi benim için hiçbir şeydi. Diğer Kraliyetler için olduğu gibi değil."

Her şey hakkında o kadar rahat konuşuyordu ki. Talwyn ailesinin ölümünün yasını tutup tutmadığını sormak istedi. Hiç bir şey hissetmiş miydi?

"Babamın İç Mahkemesi benim İç Mahkemem oldu. Bu noktaya kadar hepsini iyi tanıyordum ve babamın Üçüncü'sü solup Perde'yi geçtiğinde, oğlunun onun yerini alması çok doğaldı. Tarık Ordos bu şekilde benim Üçüncü'm oldu. Ailesinin eskiden tahtımı işgal ettiğini biliyordum. Büyükbabamın meydan okuduğu ve yendiği ailenin onun ailesi olduğunu biliyordum. Kazandığında, Ordos ailesi onun İç Sarayının bir parçası oldu. O dönemde kızgınlık duymaları doğaldı ama büyükbabama ve babama sadakatle hizmet ettiler. Yüzyıllar sonra böyle bir kırgınlığın hala devam ettiğini fark etmemiştim. Böylesi bir intikam ihtiyacının onu daha da yüksek bir iktidar koltuğuna oturtacağını hiç tahmin etmemiştim ama şimdi geriye dönüp baktığımda her şey çok mantıklı geliyor."

Gözleri kısıldı ve Tarık'ın onu ikiz ateşi olduğu için değil, tahtta hak iddia ettiği için aradığını ima eden sözleri karşısında kısık bir hırıltı yükseldi.

"Tarık şimdi bana meydan okusa yine kaybeder," dedi Azrael, belli ki onun hırlamasını fark etmemişti ya da onu görmezden gelmeyi seçmişti. Muhtemelen ikincisi. "Avonleyan kanım bana her zaman küçük bir avantaj sağlayacaktır, ama bu

İkinci yüzyılıma girene kadar sahip olduğumu bile bilmediğim bir kan. Babam bana, Avonleyanlilar geri çekildiğinde, büyükbabamın, soyumuzun sadece bir kısmının izi sürülebilse bile, oradan geldiğinin bilinmesini istemediğini söyledi. Belgeler değiştirildi. İnsanlara gizlilik yemini ettirildi. Yemin İşaretleri verildi ve sonunda unutuldu. Seyahat etmenin Kül Binicileri ve Rüzgâr Gezginleri gibi nadir bir yetenek olduğu düşünülüyordu. Gerçi şu anda bildiklerime dayanarak, bunların da bir şekilde Avonelyan armağanları olduğunu tahmin edebilirim."

Talwyn oturmuş, o konuşurken onu izliyor, anlattığı her şeyi özümsemeye ve işlemeye çalışıyordu. Hâlâ ona neden hiç söylemediğiyle ilgili kısma gelmesini bekliyordu.

"Bunun önemli olduğunu düşünmüyordum. Artık değil," dedi. "Aslında, damarlarımda Avonleyan kanı taşıdığım gerçeğini nadiren düşünürdüm. Ta ki bana intikam planlarından bahsettiğin güne kadar. Ashtine ile bir gün başarmayı hayal ettiğiniz şeyi bana anlattığında sadece birkaç yıldır senin İkincindim. O zaman sana söylemeyi düşünmüştüm ama ciddi miydin yoksa sadece bir rüya mıydı anlayamamıştım.

"Tarek saldırıya uğradıktan sonra odama geldiğiniz güne kadar, öldüğünü düşündüğümüz zamana kadar. Sorin kendi başarısızlığına ve Cyrus'un kederine kendini o kadar kaptırmıştı ki..." Azrael, Ateş Prensi'ne duyduğu nefreti açıkça dizginleyerek sözünü kesti. Ve her ne kadar ona karşı öfkeli olsa da, Sorin'le yaşadığı o günden beri hissetmediği bir ihanet hissetse de, boş göğsünde bir şey onun adına bu kadar öfkeli olduğunu görünce hafifçe sıkıştı. Dişlerini birbirine geçirdi, çenesi sıkıştı ve devam edebilmesi için birkaç saniye geçmesi gerekti.

"O gece benim odamda uyudun ve uyandığında hiç gözyaşı yoktu. Keder ya da üzüntü yoktu. 'Yapacak işlerimiz var Prens' derken bana sadece öfke ve intikam bakıyordu. Ve biliyordum. O anda, sana mirasımdan bahsedersen, bunun ötesini asla göremeyeceğini biliyordum. Adalet olduğunu hissettiğin şey için yenilenmiş bir arzuyla uyandın. Kabul etmeyi reddettiğin acıdan sorumlu olduğunu düşündüklerini incitmek isteyerek uyandın ve ben... ben sana bu konuda nasıl yardım edeceğimi bilemedim, Talwyn." Onun bakışlarıyla karşılaştı ve Talwyn neredeyse ondan geri çekiliyordu. Gözleri perili görünüyordu, neredeyse bir şeyler için çaresizdi. Sanki aradığı şeyi ona verebilecekmiş gibi ona bakıyordu ve Talwyn'in onun kendisinden ne istediğine dair hiçbir fikri yoktu.

"Öfkenizin yersiz olduğunu anlamana nasıl yardımcı olacağımı hala bilmiyorum. Koca bir krallığın peşine düşmek, büyük olasılıkla düşeceğin bir krallığın peşine düşmek seni daha iyi hissettirmeyecek. Ailenin ölümünü telafi etmeyecek. Tarek'in ölümünü. Sorin'in ihanetini. Bu uğurda canını vermenin krallığını varissiz bir tahtla bırakmaktan başka bir işe yaramayacağını anlamana nasıl yardımcı olabilirim bilmiyorum."

Talwyn konuşamayacağını hatırlamadan önce tartışmak için ağzını açtı.

Azrael ayağa kalktı ve yüksek boyundan ona baktı. "Sayıca az olduğunu hissettiğini biliyorum Talwyn. Ashtine ve benim bu intikam arayışından çekilerek sana karşı döndüğümüzü hissettiğini biliyorum. Umarım inanılmaz derecede aptalca bir şey yapmadan önce durumun böyle olmadığını anlarsın. Ancak, görünüşünüzün iyiliği için, en azından hedeflerimizde hala aynı hizada görünmemizi öneririm. Zor seçimler yapma zamanı geldiğinde, eğer hala aynı fikirde değilsek, çekip gideceğim. Eğer istediğin buysa gitmene izin vereceğim."

Sonra döndü, mağaradan çıktı ve onu tek başına bıraktı.

Yanıliyordu. Öfkesi yersiz değildi. Tüm bunlara sebep olan insanları hedef alıyordu.

Mağarada bir ileri bir geri volta atmaya başladı, ona söylediği her şey aklından geçiyordu. Hiçbiri onu mazur göstermiyordu. Hiçbiri damarlarında dolaşan şeyi ona söylememek için geçerli bir neden değildi. Eğer haklıysa, Ashtine'in damarlarında da aynı şey dolaşıyordu. O biliyor muydu? Aynı sırrı ondan da mı saklıyordu? Bu düşünceyle içinden bir hırıltı koptu.

Tabii ki sayıca az olduğunu hissetti. Çünkü öyleydi. Her şeye rağmen yanında duracağını düşündüğü iki kişi, seçim yapmak zorunda kalırsa ona karşı duracaklarını söylemişlerdi. Ashtine onu rüzgârlara tercih etmiş olabilirdi ama prenses de bu yüzden ona kızgındı. Peki ya Azrael?

Çekip gideceğim. Eğer istediğin buysa gitmene izin vereceğim.

Onun için savaşacak kimseye ihtiyacı yoktu. Hiç kimseye ihtiyacı yoktu. Hoş olur muydu? Belki, ama Kader onun böyle bir şeyi hak etmediğine karar vermişti.

Kimseye ihtiyacı
yoktu. Sorin'e değil.
Tarek değil,
Ashtine
değil. Azrael
değil.

Hayır. İhtiyacı olan tek şey, krallık yanıp kül olurken ayaklarının dibinde yatan Avonleyan kralının kellesiydi.

Çünkü Azrael yanılıyordu.

O adaleti tatmak, o intikamı almak her şeyi değiştirecekti. Onunla işi bittikten sonra krallığa ne olacağı umurunda değildi. Zaten yönetecek bir şey kalmayacaktı. Halkını kendi çıkarları için kullanıp sonra da terk edecek kimse kalmayacaktı.

O sakın, öfke dolu berraklık üzerine çöktüğünde, ruhundaki o parıldayan ipliği gördü. Rüzgârların ve çiçeklerin arasında dalgalanıyor, eter onun etrafında vızıldıyordu. Onu kavradı, bedeninin değiştiğini, şekil değiştirdiğini, kaydığını hissedene kadar çekiştirdi.

Ta ki Scarlett'le buluştuğunda giydiği giysilerle iki ayağının üzerinde durana kadar.

Batı Sarayları Kraliçesi'ni ziyaret etmesi gerekiyordu. Bu anahtarları bulmanın zamanı gelmişti.

Sonunda bunu sonsuza dek bitirmenin zamanı gelmişti.

BÖLÜM 32

OceanofPDF.com

SORIN

"T İŖe yaramıyor," diye içini çekti Scarlett, kılıcını sırtından indirip örgüsünden kaçan saçlarını geriye doğru tararken.

Sabahtan beri eğitim ukurlarındaydılar.

son bir haftadır her sabah buradaydı. Sabah saatlerini burada geçirdiler. Öğleden sonralarını çeşitli insanlarla çeşitli toplantılarda geçirdiler ve akşamlarını gözlerini açık tutamayacak hale gelene ya da başka... *dikkat dağıtıcı* şeyler ortaya çıkana kadar araştırma yaparak geçirdiler.

Scarlett öğrenmek için yola çıktığı her şeyde olduğu gibi, büyü ve silahlarını birlikte kullanarak savaşmayı öğrenmeye kendini tamamen vermişti. Ve bunu sorunsuz bir şekilde yapmayı öğrenmesi gerekirken, bunun kendisine daha doğal gelmemesinden dolayı açıkça hayal kırıklığına uğramıştı.

Sorin kendi kılıcını kınına sokarak aralarındaki mesafeyi kapattı. "Bu işte birkaç günde ustalaşmayacaksın Scarlett. Gücünü kullanmak için yaptığın eğitimden bir farkı yok. Onunla savaşmaya çalışmanın yanı sıra hâlâ bunu yapmayı öğreniyorsun."

"Bunu anlıyorum ama bana karşı yumuşak davranıyorsun. Bunu yapmana ihtiyacım yok," diye itiraz etti, elleri kalçalarına geldi. "Aslında, tam tersini yapmana ihtiyacım var."

"Tabii ki öyle," diye bir erkek sesi taş kemerden yükseldi ve döndüklerinde Cyrus'u kemere yaslanmış halde buldular. Taşları iterek onlara doğru geldi. "Sana saldırmayacak, sevgilim. Sen onun ikiz alevisin."

"Nedeni bu değil," diye yanıtladı Sorin, giydiğı derinin kayışlarından birini ayarlamak için uzanırken. Yüce Cadı ona başka bir cadı kıyafeti almıştı.

Fae derileri ya da ölümlü zırhı yerine tercih ettiği daha hafif cadı derileriyle birlikte.

Kadın hayal kırıklığı içinde adamın ellerine vurdu. "O zaman sebebi tam olarak nedir?"

"Bunun nedeni Prenses, gölgelerinize ve beyaz alevlerinize dokunmanızı istememem, çünkü bunu reddediyorsunuz-"

"Eğer *yem dersen*, seni kışının üstüne yatırırım," diye uyardı.

"Mmm," diye mırıldandı. "En sevdiğim tehdit türü: boş tehditler."

Bir an sonra yüzüne doğru savrulan yumruğu yakaladı, Cyrus yanlarında kıkırdıyordu.

"Bir de öfke nöbetleri geçirdiğimi söylüyorsun," diye alay etti Sorin.

Scarlett bileğini geri çekti ve dilini ona doğru uzattı.

Ve eğer bu, son zamanlarda o dil için bulduğu diğer tüm kullanımları hayal etmeye başlamasına neden olmadıysa...

Scarlett sanki düşüncelerinin nereye gittiğini tam olarak biliyormuş gibi ona sırttı ve son birkaç gündür zihinsel kalkanlarının giderek daha fazla kaydığını düşünürsek, muhtemelen biliyordu.

"Sürekli *bunu* yapmak için durursan hiçbir Gey öğrenemezsin," dedi Eliza çukura girerken sinirli bir sesle.

Scarlett, "Beni zorlamaktan çok korktuğu için hiçbir şey öğrenemeyeceğim," diye karşılık verdi.

"Daha önce de belirttiğim gibi, sizi zorlamaktan korkmuyorum. Ben daha çok *beslenme* ihtiyacını kabul etmemen konusunda endişeliyim," diye cevap verdi ve bu kelime üzerine gözlerinde alevlenen öfkeyi izledi. Hâlâ gümüş mavisidydiler ama sessiz ve donuktular. Bunu kabul etmeyi reddedebilirdi ama geçen hafta gölgelerini çok kullanmıştı. Eğer bu konuda bir şey yapmazsa, buz mavisisi gözleri yakında ona tekrar bakacaktı. Hâlâ Avonleyan yeteneklerine erişebilecekti ama bu yetenekler olabileceği kadar güçlü olmayacaktı. Aslında her zaman olması gerektiği gibi, artık neyle uğraştıklarını biliyorlardı.

Kadın ondan bir adım uzaklaştı ve adam bu mesafeyi yeniden kazanmak için hamle yaptığında, ayağı altından kaydı ve kendini ayağının altındaki buz tabakasının üzerinde kış üstü buldu. Cyrus ve Eliza kahkahalarla kükrüyorlardı ve Scarlett gözlerinde hınzır bir parıltıyla onun üzerine eğildi.

"Bana yine boş tehditlerden bahset," diye mırıldandı.

Adam onu da kendisiyle birlikte aşağı çekmek için elini uzattı ama kadın şeytani bir kahkaha atarak geri sıçradı ve adamın çok endişelendiği o gölgeleri gönderdi

Yüzünü, boynunu, gövdesini şehvetli bir şekilde tırmıklıyordu. Sanki kendi lanet parmakları gittikçe daha aşağıya doğru sürükleniyordu.

"*Eğitim saatlerini* bu şekilde geçiriyorsan bir yere varamamana şaşmamalı," dedi Cyrus. "Gerçi Solembra'daki büyü eğitimin sırasında karşılaştığım şeyler düşünüldüğünde buna pek de şaşırmamalıyım."

Scarlett ona alaycı bir bakış fırlatarak kaba bir hareket yaptı.

Sorin ayağa kalkmayı başarmış, altındaki buzları eritirken Eliza, "Sana karşı her zaman yumuşak davranacaktır. Fiziksel olarak sana kasten zarar veremez. Bu ikiz alev bağına aykırı olur."

Scarlett, "Baylorin'de beni eğitirken bana pek iyi davranmadı," diye homurdandı.

"Çünkü sana olan hislerini inkâr etmeye çalışıyordu ve sana işkence etmenin işe yarayacağını düşünüyordu," diye bir ses geldi çukurun uzak gölgelerinden. İpek ve bal rengi bir ses. Scarlett ona doğru döndü.

Nuri çukurun gölgeli bir köşesinden belirdi ve Scarlett ona doğru koşmaya başladı. İki kadın birbirlerine sarıldılar, birbirlerini şiddetle kavıyorlardı. Nuri her zamanki siyah giysileri içindeydi, eldivenleri yerindeydi ama kapüşonu inikti ve Sorin'in Scarlett'i sıkıca tutarken gözlerinin kapandığını görmesine izin veriyordu.

"Hangi cehennemdeydin sen?" Scarlett kadına tısladı.

"Burada ve orada," diye yanıtladı Nuri, ikisi de diğerini ilk serbest bırakan olmak istemiyordu.

Sorin'e her gün onu soruyordu. Sorin'in cevabı her gün aynıydı: Nuri çocuklarla ilgilenmekle meşguldü, onlar için gerekli olan şeyleri almak üzere çarşıya gidiyordu. Ama kadının Scarlett'i görmek için zaman ayırmamış olmasına o bile şaşırmıştı. Ona, Cassius'u da kontrol ettiğini söylemişlerdi. Ama her nasılsa iki kadın her zaman birbirlerini gözden kaçırmayı başarıyorlardı.

Scarlett yumuşak bir sesle, "'Burada ve orada'nın ne anlama geldiğini biliyorum," diye cevap verdi.

"Sorun değil abla," diye cevap verdi Nuri, sonunda geri çekilirken dudaklarının kenarına yarım bir gülümseme yerleşti. Bir adım geri çekildi ve kılıçlarını her zaman yanlarında durdukları yerden çıkardı. Gözlerinde Sorin'in çok iyi tanıdığı hınzır bir parıltı vardı. "Gidelim mi?"

Scarlett sırtındaki kılıcı çekti, sonra kemerinden uzun bir bıçak çıkardı.

Nuri, palalarından birini ona doğrultarak, "Senin o süslü sihir numaraların yok, abla," dedi.

"Isırmak yok, *Rahibe*," diye mırıldandı Scarlett.

İkili birbirlerinin etrafında dönmeye başlamıştı bile, gözleri diğerinin hareketlerini değerlendiriyor, son karşılaşmalarından bu yana ortaya çıkmış olabilecek zayıflıkları izliyordu.

Nuri, Sorin, Eliza ve Cyrus'a doğru başını sallayarak, "Altındakileri şımartmak yok," diye karşılık verdi.

Scarlett, "Beni yenmek için bu kadar çok kurala ihtiyacın olduğunu fark etmemiştim," diye alay etti.

Onun sözleri üzerine Nuri dişlerini gösterdi, dişleri yoktu, türünün hızıyla ileri atıldı, ama Scarlett buna hazırды, onun kılıcına kendi kılıcıyla karşılık verdi.

"Bunun peşini bırakacak mıyız?" Cyrus gözlerini kadınlardan ayırmadan sordu.

"*Buna* engel olmaya çalışmana meydan okuyorum," diye karşılık verdi Eliza, gri gözleri iki Ölüm Hayaleti'nin karşılaşmasını izlemekten duyduğu heyecanla parlıyordu.

Sorin kollarını kavuşturarak çukurun taş duvarına yaslandı. Buraya kadar gelmişler, yeniden bir araya geldiklerinde dişilere yer açmaya çalışmışlardı. İçindeki tüm ilkel içgüdüler onun için savaşmasını söylüyordu, ama Scarlett'in dişiye ön kolundan bir hançerle yere mıhladığını gördüğünü düşününce, şu anda müdahale etme eğiliminde değildi.

"Başa çıkabilir," dedi Sorin sonunda, Nuri'nin yanına temiz bir tekme atıp Gece Çocuğu'nun küfretmesine neden olmadan önce bir darbeden kaçınmak için eğilmesini izlerken dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirdi.

"Sağ tarafını çok uzun süre korumasız bırakıyor," diye mırıldandı Cyrus.

"Fark ettim," dedi Sorin, Cyrus'un bahsettiği aynı küçük hatayı yakalamıştı. "Eğer Nuri bundan faydalanmazsa, bir dahaki dövüşümüzde ben faydalanacağım."

Cyrus bir kahkaha attı. "Haksız değil, biliyorsun. Ona karşı çok yumuşak davranıyorsun. Onu zorlamalısın, Sorin. Mikale kolay kolay gitmez. Alaric de-"

"Ona ne yapacaklarını çok iyi biliyorum," diye hırladı Sorin, görüşünde korlar titreşiyordu. Son birkaç gündür ona biraz daha fazla şey anlatmıştı. Bir duvara zincirlenmişken ona söylenenleri. Büyürken, Ölümün Bakiresi olmak için eğitim alırken ona yapılan şeyleri. Ama yeterli değildi. Onu Cassius gibi tanınmasına yetecek kadar değil. Belki de Gece Çocuğu'nun bile

şu anda onunla dövüşüyordu. Zamanla tüm bu hikâyeleri öğrenecekti ama zaman şu anda sahip oldukları bir lüks değildi.

Nuri'nin bıçağı Scarlett'in omzunu sıyrıp geçerken öne doğru sıçradı. Üzerindeki deri olmasaydı, derisinde derin bir kesik açabilirdi. Cyrus'un eli omzuna kenetlendi ve ona bunun arkadaşlar arasında bir antrenman maçı olduğunu hatırlattı.

"Bunlar yeni!" Scarlett öfkeyle tıslayarak ileri atıldı. "Belli ki," diye söylendi Nuri, saldırısından geriye doğru dans ederek. "Onlar biraz yıpranması gerekiyor."

Tekrar saldırırken Scarlett'ten yumuşak bir hırıltı geldi, ama bu sefer vazgeçmedi. Tekrar tekrar saldırdı ve Nuri'yi engelleyip geri çekilmeye zorladı. Ve Gece Çocuğu bir sonraki saldırısından kaçmaya çalışırken, Scarlett'in bıçağı onun tuniğinin yakasına takıldı.

Scarlett aniden, "Teslim oluyorum," deyince Nuri palalarından birini bırakıp onun yerine bir hançere uzandı. Silahları yere çarptı ve Sorin koşmaya başladı çünkü Nuri'nin saldırısını yavaşlatacak zamanı yoktu. Hançeri hâlâ iniyordu ve Scarlett darbeye doğru adım atıyordu.

"Ne halt ediyor bu?" Cyrus onun yanında tempo tutarak bağırdı ama yeterince hızlı olamadılar.

Her ikisi de olacakları durdurmak için alevleri kullanmak üzere ellerini kaldırıyorlardı, ama gölgeler Nuri'nin bileğine yapışarak hançerin Scarlett'in boğazını delmesine bir santim kala onu durdurdular. Scarlett sadece uzandı ve hançeri sinir bozucu bir böcekmiş gibi kenara fıçaladı. Nuri deli bir kadın gibi gülmeye başlamıştı ve Scarlett de ona doğru uzanıyordu.

Sorin bağırmak, öfkelenmek, *bir şeyler* söylemek için ağzını açtı ama ağzından hiçbir şey çıkmadı çünkü o ne düşünüyordu ki? Nereden başlayacağını bile bilmiyordu.

Yine de başka bir öfkeli kadının böyle bir sorunu yok gibiydi. Eliza onunla Cyrus'un arasına girerek Scarlett'in kolunu kavradı ve onu kendi etrafında döndürdü. "Sen kahrolası aklını mı kaçırdın?"

"Ben iyiyim," dedi Scarlett dalgın dalgın, lanet bir manyak gibi gülmeyi bırakmayı başarmış olan Nuri'ye dönmeye çalışarak. Scarlett'i merakla izliyordu, ama Eliza'nın işi henüz bitmemişti.

"İyi olmadığın çok açık," diye tersledi Eliza. "Neredeyse boğazına bir hançer saplanıyordu."

"Ama ben yapmadım," diye cevap verdi, gözleri Nuri'ye sabitlenmişti.

Sorin dişlerinin arasından, "Scarlett," diye mırıldandı.

Eliza'nın elinden kurtulup Nuri'yle yüzleşmek için geri döndü. Eli, Scarlett'in kılıcı kadının yakasına takıldığı sırada yerinden çıkmış olan kolyeyi sarmak için yukarı kalktı.

Bir ruh tılsımı.

İçinden gümüş geçen beyaz bir zincir üzerinde.

Scarlett kendi kendine, "Bu yıllardır sende," diye mırıldandı.

"Evet. Alaric tarafından bana hediye edildiğinden beri," dedi Nuri, Scarlett'i şimdi diğerleri gibi dikkatle izliyordu.

Scarlett'in gözleri onunkilere kaydı. "Bunu sana Alaric mi verdi?"

"Evet, ben çocukken. Seninki ve Juliette'inki gibi olduğu için çok mutlu olmuştum," diye yanıtladı Nuri.

Scarlett'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve döndü, dizlerinin üzerine çökerek toprağa bir şeyler yazmaya başladı.

"Yine mi bu," diye mırıldandı Cyrus.

Sorin onun yanında dizlerinin üzerine çöktü ve Marks yerine toprağa kelimeler yazdığını görünce rahatladı.

Bir tarafta çeşitli soyları listelemişti: Şekil Değiştirenler, Gece Çocukları, Fae'ler, Cadılar, Ölümlüler, Avonleyanlılar. Karşısında isimler vardı: Tula, Nuri, ?, Juliette, ?, Ben.

Sorin, "Her birinden bir çocuk, rüzgârın öptüğü taştan bir zincir üzerinde onlara sahip," diye mırıldandı.

Scarlett ona baktı, gözleri heyecandan parlıyordu. "Her zaman eve dönmeye çalışıyorlardı."

"Her zaman sana ulaşmaya çalışıyorlardı," dedi. Ses tonundaki çekingen hayranlığı duyabiliyordu.

"Alaric neye sahip olduğunu bile bilmiyordu," diye fısıldadıktan sonra dudaklarından bir kahkaha döküldü. "Yıllarca neredeyse hepsinin yanındaydım. *Yıllarca*. O da öyleydi ve hiçbir fikri yoktu."

"Muskalarımızın bu anahtarlardan bazıları olduğunu mu söylüyorsun?" Nuri hâlâ durduğu yerden sordu. Eliza ve Cyrus yüzlerindeki şok ifadesiyle ona bakıyorlardı.

Scarlett listeye dönmeden önce ona bakarak, "Evet," diye cevap verdi. "Eğer son birkaç gündür buralarda olsaydın, şüphelerimden haberin olurdu."

"Ben buralardaydım. Sen çok önemli kraliçeyi oynarken çocuklarla ilgileniyordum," diye karşılık verdi Nuri.

Bir hırıltı Sorin'in dudaklarını kıvırdı ve Cyrus Nuri'ye doğru bir adım attı. Yüzüne bir kez bakınca Sorin onun sadece yarı şaka yaptığını anladı. Nuri ona alaycı bir sırıtişla karşılık verdi.

Scarlett bu sözlü sataşmayı duymazdan geldi ve dikkatini tamamen listesine verdi. "Bende bir tane vardı. Tula'da bir tane vardı ve o tam kanlı bir Şekil Değiştiren. Juliette'in Cadı anahtarı vardı ve Nuri de Gece Çocuğu anahtarına sahipti. Geriye bir ölümlü anahtarı ve bir de Fae anahtarı kalıyor ama bu sadece altı soy demek. Yedi anahtar var. Diğer ne olabilir?"

"Maraan?" Sorin cevap verdi.

"Eliné'nin bir Maraan'a anahtar emanet edeceğini düşünemiyorum. Bu biraz ters etki yarattırdı," diye düşündü ve topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu.

Nuri etraflarından dolaşarak yazının yanında durdu. "Tula'da da bunlardan var mıydı?"

Scarlett, "Evet," diye cevap verdi. Sorin, Scarlett'in ses tonundan onu yarı yarıya dinlediğini, bir şey üzerinde çalışırken sık sık yaptığı gibi düşüncelere dalmış olduğunu anladı. "Esir tutulduğu gece onu Lairwood Evi'nde saklanmış olarak buldu."

"Juliette'in öldüğü gece mi?" Nuri açıklığa kavuşturdu.

Scarlett'in gözleri bir kez daha hızla uzaklaşmadan önce onunkilere kaydı. "Evet."

"Peki Juliette'inki nerede şimdi?" Nuri sordu. "O gece onu giymiş olmalı ve Sybil onun cesedini hiç göremedi..."

Scarlett'in gözleri kapandı ve yüzünün hafifçe buruştuğunu saklamaya çalıştı, ama o bunu gördü. Juliette'in her şeye rağmen hâlâ hayatta olmasına rağmen, bu yaranın hâlâ derin olduğunu gördü.

Scarlett.

Gözleri açıldı ve onunkilere kilitlendi. *Ben iyiyim,* diye bağlandı. Sonra boğazını temizledi ve sessiz bir sesle, "Bilmiyorum. En iyi tahminim Lairwood Evi'nde bir yerde olduğu. Mikale'nin o geceden sonra cesedine ne yaptığını öğrenmemiz gerekiyor."

"Peki ya diğer ikisi?" Cyrus sordu. Sorin başını kaldırıp baktığında İkinci'sinin de karısıyla aynı yere gitmiş olduğunu gördü, cevabına ulaşamayacağı bir bulmacayı çözmeye çalışıyordu.

Scarlett ayağa kalkarak, "Onları düşünmem gerek," diye cevap verdi. "Ötekilerin hepsi yakındı. Yıllardır onların yanındayım."

Sorin ayağa kalkmıştı. Tam bir fikri olup olmadığını soracaktı ki, büyük bir gürültüyle hepsi silahlarına davrandı. Ses sarstı

Çukurun taş kemerinden küçük çakıl taşları sallanıyordu. Cyrus ve Eliza etraflarını sararken, Sorin Scarlett'e uzanmış, onu kendi tarafına çekiyordu.

Nuri bile dişlerini göstererek onların arkasına geçmişti.

Bir başka yüksek sesli kükreme havayı deldi ve gölgeler hepsinin etrafında dönmeye başladı, alev kalkanları onlara katıldı.

"Bu da ne?" Scarlett mırıldandı, gözleri etrafta geziniyor, diğerleri gibi dikkatle kaynağı arıyordu.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Sorin. "Buraya hiçbir şey girememeli. Kara Salonların etrafındaki koşuşlar varken olmaz."

Üzerlerine düşen bir başka gölge, hepsinin gökyüzüne bakmasına neden oldu; güneş, siyah kanatlar üzerinde süzülen devasa bir şey tarafından karartılıyordu. Belli ki onlara geri dönmek için dönüp duruyordu ve Sorin Scarlett'i daha sıkı kendine çekiyordu.

"Bu..." Scarlett sordu, yüzündeki şok Sorin'in hissettikleriyle eşleşiyordu.

"Bu mümkün değil," diye mırıldandı Cyrus ama o da tıpkı Sorin ve Eliza gibi silahlarını indirmişti.

Devasa, pullu bir beden onlardan birkaç metre ötede yere indiğinde etraflarındaki zemin sarsıldı. Sorin Scarlett'in belini kavradı ve ayaklarının altındaki toprağın sallanmasıyla tökezleyen Scarlett'i sabitledi.

Dev sürüngenin burun deliklerinden duman çıkan bir homurtu ve hışırtı duyuldu. Dikey gözbebekleri parlayan sarı irislerle çevriliydi ve onlara sabitlenmişlerdi. En az yirmi metre uzunluğunda olmalıydı ve dikenli kuyruğu arkasındaki zemine çarparken yaratık kanatlarını yana doğru eğdi.

Scarlett, "Bu bir ejderha," diye nefes aldı.

Sorin sessizce, "Ranvir," diye düzeltti.

"Ejderhayı tanıyor musun?" Scarlett ona bakarak sordu.

"O Sargon'un ruh hayvanı. Kardeşi Ejder ise Arius'un," diye yanıtladı Sorin.

"O neden burada?" Scarlett kendini onun elinden kurtararak sordu, önlerindeki ejderhayı incelerken başı öne eğilmişti.

Sorin, "En iyi tahminim Cassius için burada olduğu," diye cevap verdi.

Scarlett'in bakışları tekrar ona döndü. "Onun Cassius'un ruh hayvanı olduğunu mu düşünüyorsun?"

Sorin omuz silkti, diğerleri şaşkın bir sessizlik içinde etraflarında duruyordu. "Eğer öyleyse bu beni şaşırtmayacak."

Scarlett'in bakışları tekrar sürüngene döndü. Koyu yeşil pulları güneşte parlıyordu ve sürüngen tekrar homurdandı. İleri doğru bir adım attı ama Sorin kolunu kavrayarak onu durdurdu.

"Ne yapıyorsun?"

"Merhaba demeye gidiyorum," diye cevap verdi ona dönüp bakarak.

Sorin ona kuşkululu bir bakış atarak, "Bir ejderhaya dokunmuyorsun, Scarlett," diye cevap verdi.

Tekrar Ranvir'e baktı. Ranvir onu dikkatle izliyordu ve sanki onu sevmeye davet ediyormuş gibi başını hafifçe eğdi. "Sanırım hoşuna giderdi," dedi Sorin'e, kolunu onun elinden çekmeye çalışarak. "Belki beni uçurur."

"Tanrılar adına," diye yemin etti Sorin. "Hayır, Aşk. Bir ruh hayvanına binmiyorsun."

"Ama ben Rinji'ye bindim," diye itiraz etti.

"Evet, ama Rinji Luan'ın ruh hayvanı ve o da bizimle birlikteydi." "Yani Cassius yanımdaysa Ranvir'e binebilir miyim?"

"Cassius için burada değil. Düşündüğünüz şekilde değil," dedi Baş Cadı'nın sert sesi. Döndüklerinde onu birkaç adım arkalarında dururken buldular, önlerindeki ejderhaya bakarken dudakları incelmışti.

"Nereden biliyorsun?" Scarlett, bakışları hepsini dikkatle izleyen ejderhaya dönerek sordu.

"Bağlanma Shira Ormanı'nda gerçekleşir, burada değil," diye yanıtladı Hazel, sonunda ilerleyerek. "Ama Ranvir zaten bir başkasına bağlanmış durumda. Eğer vefat etmediyse, Ranvir bağlanma ritüeli için burada değil. Ancak buradaki işi muhtemelen Cassius."

Scarlett tekrar ileri doğru bir adım atmaya çalıştı, ama Sorin'in eli onun kolunu sıkıca kavradı. Scarlett omzunun üzerinden ona bir bakış fırlattı.

"Kraliçeye zarar vermeyecek, Prens," dedi Baş Cadı. "Onun kim olduğunu biliyor. Damarlarında kimin kanı dolaştığını biliyor."

"Peki bu kimin kanı?" Sorin, Scarlett'in, "Cassius'la ne işi var?" diye sormasıyla aynı anda sıkıca sordu.

Yüce Cadı, Scarlett'in bakışlarıyla karşılaşmadan önce ejderhaya ters ters bakar gibiydi. "Ranvir burada bağlı olduğu kişi adına bulunuyor."

"Peki o kim?" Scarlett bastırdı.

Yüce Cadı'nın dudakları bir kez daha büzüldükten sonra, "Cassius'un babası," diye cevap verdi.

"Ne?" Scarlett Sorin'in elinden kurtulup Yüce Cadı'yla arasındaki mesafeyi kapatarak sordu. Eliza ve Cyrus onun yanında gerildiler, Eliné'yle yakın olduğu konusunda söylediklerine rağmen Yüce Cadı'ya karşı Sorin kadar temkinli oldukları belliydi.

"Cassius'un babası onun varlığından habersizdi. Ranvir'in gelişı artık durumun böyle olmadığını gösteriyor. Buraya kendisi gelemediğı için hayvanını gönderdi."

Sorin, onun cesaret ve savaş tanrısına ait dev bir ejderhadan evcil hayvan olarak bahsetmesi karşısında kâhkahalara boğuldu.

Scarlett başka bir şey söylemeye başladı, ama sanki birdenbire bir şeyin farkına varmış gibi kısa kesildi. "Sen neden buradasın? Geldiğimizden beri Cassius'un yanından ayrılmadın."

Sorin'in hatırlayabildiğı kadarıyla ilk kez Yüce Cadı'nın dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Seni bulmaya geldim. Uyanıyor."

Scarlett olağanüstü bir şekilde hareketsiz kaldı. Birkaç kısa saniye boyunca nefes bile almıyor gibiydi ama bu saniyeler Sorin'e Scarlett'in yanına ulaşması için zaman kazandırdı ve Sorin Scarlett çukurdan çıkmadan önce Scarlett'in elini güçlkle yakaladı.

BÖLÜM 33

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett yatakta Cassius'un yanında bağdaş kurmuş oturuyor, onun elini tutuyordu. Hâlâ gözlerini açmamıştı ama vücudu arada bir hafifçe kıpırdıyordu. Her seferinde küçük iniltiler çıkarıyordu.

Yap
tım.

Hazel geri dönmemiş, uyandığında onları yalnız bırakmıştı. Bunun için minnettardı; her ne kadar şu anda burada olmamanın Yüce Cadı için ıstırap verici olduğunu bilse de. Yine de Sorin buradaydı ve o uyanana kadar ona eşlik ediyordu. Kendi düşüncelerinde kaybolmasına izin vermiyordu.

Mikale uykuya dalamadığı ve Sorin'in onu sahilde bulduğu o geceden beri rüyalarına girmemişti. Sorin yatağın yanına sürüklediği bir sandalyede otururken bile tek düşünebildiği, bunu daha kaç kez yapmak zorunda kalacağıydı. Daha kaç kez Cassius'un yanında oturup onun uyanmasını bekleyecekti, çünkü on yaşındayken onun hayatını kendi hayatına bağlamıştı? Uyanmadan önce kaç kez?

Sorin usulca, "Dur," diye emrederek onu o sarmal düşüncelerden çekip çıkardı. "Belki kitaplardaki Muhafız İşareti'ni tersine çevirmenin bir yolunu bulabiliriz.

"diye düşündü, başparmağını Cassius'un elinin arkasında gezdirdi ve şimdiden üzerine çökmeye çalışan yorgunluğuyla savaştı. Henüz öğlen bile olmamıştı.

Sorin, "Belki de böyle bir şey yapmak isteyip istemediğini görmek için uyanmasını beklemeliyiz," diye karşı çıktı. "Bence bu seçimi ona bırakmalısınız."

Scarlett, "Tabii ki bu onun seçimi olacak," dedi. "Ama eğer bir çıkış istiyorsa, onun için hazır olmasını istiyorum."

"Peki ya çıkmak istemezse? Koruyucunuz olarak size bağılı kalmayı seçerse, ona izin verecek misiniz? Yoksa onunla konuşup vazgeçirmeye mi çalışacaksınız? Döndüğünüzden beri sürekli olarak bizi yanınızda kalma kararımızdan vazgeçirmeye çalıştığınız gibi mi?"

"Bu..." Sözlerini bitirmeden önce dudaklarını büzerek durakladı. "Bunu söylemen hiç adil değil."

Sorin, "Adil olmayan şey, Scarlett, kendi seçimlerini yapmak istemen, herkes için bu özgürlüğü istemen, ama sonra başkalarının yaptığı seçimleri kabul etmemen," diye cevap verdi.

Bakışları Cassius'un elinde kilitli olan eline kaydı. "Şu anda bunun hakkında konuşmak istemiyorum," dedi usulca.

Sorin nefesinin altından "Tabii ki bilmiyorsun" diye mırıldandı.

Onun sözleri karşısında bağın içinde beliren incinmişlik titreşimini saklamaya çalıştı ama adam ona henüz buna karşı nasıl kalkan oluşturacağını öğretmemişti. Ya zamanı olmamıştı ya da öğretmek istememişti. Hangisi olduğundan tam olarak emin değildi.

"Ben yapmadım-"

"Şimdi geri almaya çalışma, Sorin. Ciddiydin."

"Haklısınız," diye kabul etti. "Dedim ama bunu farklı bir şekilde ifade edebilirdim."

"Etrafımda dolanmana gerek yok. Bana bir şeyler söylemen gerektiğinde ben halledebilirim."

"Etrafınızda dolaşmam gerektiğini düşündüğümde değil," dedi. "Çoğu kişinin yapabileceğinden çok daha fazlasıyla başa çıkabileceğini biliyorum. Kısacık hayatında ne kadar çok şeyle yüzleştiğini düşündüğümde gerçekten ne kadar genç olduğunu unutuyorum. Ancak daha önce de söylediğim gibi, dünyanın ağırlıklarından kurtulmanız için size destek olmak istiyorum. Onlara yenilerini eklemek istemiyorum."

"Bu her zaman bir seçenek değildir," diye karşılık verdi.

"Elbette," diye cevap verdi. "Ama böyle bir seçenek varken, başkalarının yardım etmesine izin vermediğiniz için zaten taşımaya çalıştığınız yükleri daha da ağırlaştırmaktansa bu seçeneği değerlendirmek isterim."

"Orada parmak ucunda yürümek yok, hmm?" diye mırıldandı.

Cassius'tan gelen kısık bir inilti, Sorin cevap olarak bir şey söylemeden önce dikkatinin tekrar ona kaymasını sağladı. Parmakları kendi parmaklarının etrafında kıvrıldı, hafifçe sıktı ve sonunda uyandığına dair umut göğsünde büyürken kalbi tekledi. Göz kapakları titriyor, ağzı aralanıyor ve birkaç saniye sonra ağzından bozuk bir "Seastar?" sesi çıkıyordu.

Dizlerinin üzerinde doğrulup ona doğru eğilirken gözyaşları anında yanaklarına süzüldü. "Buradayım Cass," diye fısıldadı gözyaşlarını kontrol altına almaya çalışarak.

Gözlerinin tamamen açılması bir dakika daha sürdü, sağlam gözleri odanın içinde gezinip kıza takıldı. Birbirlerine bakarlarken dünya durmuş gibiydi. Sonra Scarlett gözyaşlarının arasından gülmeye başladı ve Cassius'un dudaklarında bir gülümseme belirdi. Scarlett onun yaralarına dikkat etmeye çalıştı ama Cassius onu kendine çekti ve yüzü saçlarına gömüldü.

"Dayanmışsın Seastar," diye fısıldadı. "Sen de öyle," diye cevap verdi göğsüne doğru.

Arkasından gelen hışırtı onu geri çekip Sorin'e bakmasını sağladı. Sorin ona doğru eğildi ve şakağına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra şöyle dedi: "İkinize biraz zaman vereceğim. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Ona minnettarlıkla gülümsedi. Battaniyenin altına girip Cassius'un yanına yerleştiğinde, Cassius daha kapıdan çıkmamıştı bile; Cassius'un kolu onu sıkıca sarmış ve kendine yakın tutuyordu.

"Bana ne olduğunu anlat," diye homurdandı, boğazı kullanmamaktan kurumuştı. Scarlett, "Sana biraz su getireyim," dedi.

Ama adam onu daha da sıkıca kavradı. "Bir dakika içinde. Sadece... Bir dakika."

"Tamam," diye fısıldadı, tekrar ona doğru gevşedi.

Sessizce oturup birbirlerinin varlığını içlerine çekerken dakikalar akıp gitti. Kadın her şeyi içine çekti - adamın göğsünün tekdüze inip kalkışını, kalbinin düzenli atışını, vücudunun onunkine değen sıcaklığını.

"Seni kaybedeceğimi sandım," diye nefes aldı sonunda.

"Perde'nin bu tarafında seni bir daha görebileceğimi sanmıyordum," diye itiraf etti. "Sanırım göz daha iyi bir kelime seçimi olurdu."

Scarlett onun gözlerine bakmak için başını kaldırdı. Çikolata kahverengisi gözlerden biri ona bakarken, diğeri süt beyazı ve bulanıktı, kahverengi renk o kadar donuktu ki neredeyse hiç görünmüyordu. "Özür dilerim," diye fısıldadı.

"Tüm bunlardan sonra bana kalan tek kalıcı yara buysa, şikâyet etmeyeceğim Seastar," diye yanıtladı onu nazikçe sıkarak.

"Hangi yaraların kalıcı olduğunu ve hangilerinin henüz iyileşeceğini bilmiyorum. Hazel'a göre kullanılan bıçak yüzünden gözün kalıcı, evet, ama diğerleri... O benden daha iyi bilir," diye cevap verdi Scarlett, uzanıp parmaklarını yüzünün yan tarafında gezdirerek.

"Hazel bir şifacı mı?" Cassius hafifçe kıpırdanarak sordu.

Scarlett boğazını temizlemeden önce dudağını ısırđı. "Hazel bir Cadı. Yüce Cadı. O, tüm niyet ve amaçlar için, Cadıların kraliçesidir. Ve evet, o bir Şifacı. Aslında Eliné'yi o eğitti."

"Anneni o mu eğitti?"

Scarlett, "Eliné benim annem değil," diye cevap verdi. Sonra derin bir nefes aldı ve ekledi: "Ama Hazel senin annen."

"Bu Yüce Cadı... benim annem mi?" Cassius tekrarladı.

Scarlett başını salladı. "Seni buraya getirdiğimden beri yanından hiç ayrılmadı." "Peki ya burası?" diye sordu, odanın içinde etrafına bakınarak.

"Kara Salonlar. Sanırım benim sarayım ya da kalem ya da her neyse diyebilirsiniz. Kıtanın güney kısmında. Tykese Nehri'nin ağzında," diye yanıtladı battaniyenin üzerindeki gevşek bir ipliğı kurcalarken.

"Burası Sorin'in beni daha önce getirdiğı yer değil mi?"

"Hayır. Orası onun Solembra'daki sarayıydı. Ateş Sarayı'nda."

Onun başını salladığını hissetti ve tekrar ona baktı. "Ne düşünüyorsun?"

Vücudunu yeniden ayarlarken yüzünü buruşturarak uzun bir nefes verdi. "Dürüst olmak gerekirse nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Bana sadece onu nasıl bulduğunu anlat. Oradan başla."

Scarlett ona Hazel'den, onun kim olduğunu ve Hazel için kim olduğunu nasıl çözdüklerinden söz ederken su getirmek için ayağı kalktı. Ona Hazel'ın paylaştığı kısa geçmişı ve Eliné'nin onu kurtarmak için Cadı Krallıkları'ndan çıkmasına nasıl yardım ettiğini anlattı.

"Peki ya babam?" Cassius, kız konuşmasını bitirdiğinde sordu.

Scarlett, "Hazel onun kim olduğunu ima etti, ama bazen Juliette kadar yardımcı oluyor," diye homurdandı.

Cassius kaskatı kesildi. "Juliette?"

Sonra Scarlett ona nasıl öldüğünü ama tam olarak ölmediğini, bunu tam olarak anlayamadığını, ama Juliette'in artık hiçbir yardımı olmayan kehanetler ve bilmecelerle konuşan bir Kahin olduğunu anlatıyordu.

Cassius sonunda, "Bütün bunlara ne diyeceğimi bilemiyorum," dedi. O konuşurken, Cassius'un oturmasına yardım etmiş, yastıkları yatağın başlığına dayamıştı ve şimdi bir kez daha onun yanında bağdaş kurmuş, elinde bir bardak su tutuyor ve arada bir yudum almasını sağlıyordu.

"Çok daha fazlası var Cassius. Sana anlatacak çok şey var ama... kabullenmesi çok zor. Ve eğer senin için de uygunsa, Hazel'in seni görmeyi çok istediğini biliyorum," dedi Scarlett, onu dikkatle izlerken dudağını ısırarak. Adam hazır değilse onu asla zorlamayacaktı.

"Kadın hayatımı kurtardı ve günlerdir yanımdan ayrılmadı. Sanırım ona en azından bir teşekkür borçluyum," dedi ama ses tonunda biraz burukluk vardı.

Scarlett nazikçe, "Cass, ona hiçbir şey borçlu değilsin," dedi. "Eğer onunla tanışmaya hazır değilsen, o zaman senin iznin olmadan bu odaya girmeyecek."

"Eliné'nin beni neden götürdüğünü anlıyorum, ama aynı zamanda... Eğer o Yüce Cadı ise... Güvenliğimi sağlayamaz mıydı? Ve Eliné neden hiçbir şey söylemedi? Bunların hiçbirisi hakkında?" Cassius söyledi.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Scarlett. "Buraya geldiğimden beri pek çok cevap buldum, ama aynı zamanda daha da fazla soru edindim."

"Buraya geldiğinden beri sen de dövme yaptırmışsın," dedi sol elini göstererek.

Başparmağından ve ilk iki parmağından aşağı doğru inen işarete usulca gülümsedi. "Dövmeler. Bir taç. Bir koca," dedi hafifçe omuz silkerek. "Çok heyecan verici bir şey değil."

Cassius bilmiş bir sırıtışla, "Duydum," dedi.

"Evet," dedi abartılı bir iç çekişle, "Ateşin İğnesi'nin ta kendisi." Cassius kıkırdayarak, "Tanrım, umarım yüzüne karşı böyle söylersin," dedi. yüzünü buruşturmasına neden oldu.

"Henüz değil," diye düşündü. "Ama geçenlerde ona daha yaratıcı isimler bulmam için bana meydan okudu." Adam ona yaklaşmasını işaret etti ve kadın da bacaklarını battaniyenin altına sokarak adamın yanına yerleşti.

"Birazdan Hazel'la buluşacağım," dedi sonunda Hazel yerleştiğinde. "Sadece her şeye alışmak için biraz zamana ihtiyacım var."

"Bir şeyler yemelisin."

"Beni besleyecek misin, Seastar?" diye alay etti.

"Hayır," diye homurdanarak onu kaburgasından dürttü. Kadın, "Ama buraya yemek getirecek bir prens tanıyorum," deyince adam ona tısladı.

"Aditya beni mi bekliyor?" Cassius düşündü. "Mhmm," diye mırıldandı.

"Bunu görmeyi hiç istemezdim."

Ve yarım saat sonra Sorin odaya giriyordu, bir tepsi yemek yanındaki alevin üzerinde yüzüyor ve onu sıcak tutuyordu. Kapı tıkırdadı

arkasından kapandı ve yan taraftaki küçük bir masaya indirdi.

"Nasıl hissediyorsun Cassius?" diye sordu ve hemen bir tabak doldurmaya başladı.

"Daha iyiydim," diye cevap verdi Cassius. "Ama onu dışarı çıkardın. Önemli olan tek şey bu."

Scarlett, "Önemli olan tek şey kesinlikle bu değil," diye araya girdi.

Sorin elinde iki tabakla yatağa doğru ilerledi. Birini Cassius'a, diğerini Scarlett'e uzattı. "Senin de yemen gerek, aşkım."

Scarlett gözlerini devirdi ama tabağındaki sandviçten bir ısırık alırken ona alaycı bir gülümseme verdi.

Sorin ona etkilenmemiş bir şekilde sırttıktan sonra, "Sen de *besleyin*."

Scarlett sandviçi ona fırlatarak, "Allah kahretsin, Sorin," diye tersledi.

Sorin ona gülerek, yüzüne çarpmadan önce yiyeceği kenara itti. Yemek donuk bir sesle yere düştü. "Ben ikna edemezsem belki Gardiyanınız sizi ikna edebilir."

Cassius yüz hatlarında şaşkınlık ve eğlence karışımı bir ifadeyle bir ileri bir geri bakıyordu.

"Sen bir pisliksin. Bu konuda bir şeyler söylemek için buraya gelmeyi bekliyordun, değil mi?" Scarlett öfkeleni.

Sadece ona birazcık bile üzgün olmadığını söyleyen alaycı bir gülümseme daha sundu.

"Beni bilgilendirmek istediğin bir şey mi var, Seastar?" Cassius sandviçinden bir ısırık alarak sordu.

"Bekleyebilir," diye cevap verdi Sorin'e sert bir bakış atarak.

"Olabilir mi?" Sorin sordu. "Gözlerin neredeyse maviye döndü."

"Benim mavi gözlerim var, Sorin."

"Güç rezervleriniz dolu olduğunda, bunu yapamazsınız."

Cassius sandviçini yere koydu. "Sanırım beni bilgilendirmen gerekiyor."

"Hayır, burada oturup ikinizin bu konuda bana karşı birleşmenize izin vermeyeceğim," diye homurdandı.

Sorin omuz silkti. "Ona sen söyleyebilirsin, yoksa ben söylerim." "Sorin," diye hırladı.

"Scarlett," diye papağan gibi tekrarladı.

Kes şunu, diye bağırdı. *Kes şunu, ben de bu gece bir yolunu bulayım.*

Sorin kaşlarını kaldırdı. *Yeterince iyi değil, Prenses.*

Gözlerini kıstı. *Eğer bir şeyler bulamazsak, besleneceğim.*
Bunu yapma düşüncesi bile dudaklarını tiksintiyle kıvrılmasına neden oldu.

"Neye tanıklık ettiğimden emin değilim ama bu çok garip," dedi Cassius, aralarına bakmaya devam ederek.

Scarlett elini sallayarak reddetti. "Bu bizim bağımız. Birbirimizle zihnimizde konuşabiliyoruz."

Cassius, "Bu çok tuhaf *ve garip*," diye karşılık verdi.

Sorin sert bir sesle, "Tartışmamızın bu kısmı halledilmiş olsa bile, Cassius'un hâlâ beslenmeyi bilmesi gerekiyor, Scarlett," dedi. "Böyle bir şeyden birden fazla şekilde doğrudan etkilenecektir."

"Farkındayım Sorin," diye sıkıntıyla içini çekti. "Eninde sonunda bunu halledecektim."

"Şimdi her zamanki gibi iyi bir zaman gibi görünüyor."

"Ben de Cyrus'un ailenin işgüzarı olduğunu sanıyordum," diye homurdandı içinden. Sorin'in alaycı bakışlarını görmezden gelerek Cassius'a döndü. "Konuşmamız gereken şeyler... Büyük şeyler Cass. Bir süre dinlenmek istersen anlarım."

"Ben iyiyim, Scarlett. Sorin ısrarcı görünüyor."

"Çünkü o zorba bir eşek, ama dinlenmen gerekiyorsa bekleyebilir."

Cassius başını yastıklara yasladı ve gözleri kapandı. "Konuş, Scarlett."

Ona kaşlarını çatı ama neredeyse ölmek üzereyken yeni uyandığını göz önünde bulundurarak emrin geçmesine izin verdi.

"Babanı sormuştun," diye başladı.

Gözleri tekrar açıldı ve kafası tekrar yukarı kalktı. "İma edildiğini ama onu tanımadığınızı söylemişsiniz."

"Bilmiyorum," dedi hemen, "ama onun nereli olduğunu biliyorum. Hazel'a göre ailemle aynı yerden, Avonleya'dan."

Cassius hiçbir şey söylemedi. Kıpırdamadan ona baktı. Gözünü bile kırpmadı.

"Cassius?" diye cüret etti.

"Babamın Avonleyan olduğunu mu söylüyorsun? Ailenin... Senin Avonleyan olduğunu mu?"

"Evet," diye cevap verdi. "Annem Eliné değildi."

"Ailen kim?"

"Bilmiyorum. Sadece Avonleyan olduklarını biliyorum. En azından çeşitli insanlardan duyduğum kadarıyla."

Sorin hiç konuşmadan daha önce oturduğu sandalyeye geri dönmüş, olan biteni kayıtsızca izliyordu.

Ve tabii ki hiçbir şeyi atlamadığından emin olmak için.

Scarlett boğazını temizledi. "Tavuk Ana'nın endişelendiği şey, Avonleyanlıların büyü rezervlerini beslemek için Fae'lere bağımlı olmaları. Fae'ler güçlerini tıpkı ölümlüler gibi dinlenerek ve yiyerek doldururlar. Avonleyanlılar bunu Fae'ler aracılığıyla yapıyor. Onların büyüünden beslenerek."

"Ve sen bunu yapmayı reddediyorsun? Güç seviyelerinizi dolu tutmak için beslenmek için mi?"

"Evet," diye araya girdi Sorin.

Scarlett ona ters ters bakarak, "*Hayır*," diye homurdandı. O da kaşlarını çattı. "Yani, evet, ama şu anda buna ihtiyacım olmadığı için."

"Yani istemiyorsun," diye ekledi Sorin. "Hayır,

Sorin, kastettiğim bu değil," diye karşılık verdi.

Cassius bakışlarını Sorin'e çevirmeden önce tekrar ikisinin arasına baktı. "Onun ne olmadığını söyle, Aditya."

Scarlett öfkeyle kollarını kavuşturdu.

"Güç alabileceği bir Kaynak bulması gerekiyor ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyoruz. Biz bunu çözene kadar, gücünü tamamen yenilemek için beslenmesinin tek yolu bir Fae'den su içmek. Gece Çocukları'nın yaptığı gibi," diye açıkladı Sorin.

Cassius'un cevabı "Ah," oldu.

"Tüm söyleyeceğin bu mu?" Sorin bu kez iki kaşını da kaldırarak sordu.

"Bunun nasıl olabileceğini anlayabiliyorum..."

"İğrenç mi? İğrenç mi? İğrenç mi?" Scarlett cevap verdi.

Sorin, "Kimse senden kelime bilgisi dersi istemedi, Scarlett," dedi.

"Kimse bu konuda senin fikrini sormadı, ama yine de buradayız."

Sorin bir elini yüzünde gezdirerek içini çekti. "Dinle," dedi Cassius'a bir kez daha seslenerek. "Hakkında hiçbir şey bilmediğimiz düşmanlarla karşı karşıyayız. Gölgele ve beyaz alevleri Avonleyan armağanlarıdır ve bir savaştaki en büyük avantajıdır. Bu Kaynak meselesini çözene kadar bir Gece Çocuğu gibi beslenmek anlamına gelse bile, güç rezervlerini her zaman dolu tutması gerekiyor."

Cassius, "Sana katılıyorum," dedi.

Scarlett, "Sanki ben odada yokmuşum gibi benden söz ettiğiniz için size minnettarım," diye araya girdi.

Sorin onu görmezden geldi. "Eğer yapmazsa, çok zayıflamasına izin verirse, senden güç çekmeye başlayacak ve bu da senin onu koruma yeteneğini engelleyecektir."

"Sorin!" Scarlett bağırdı.

Sorin sandalyesinde öne doğru eğildi. "Burada her şey ortaya çıkıyor, Scarlett. Bu, her şeyi çözene kadar bilgi sakladığınız sınır gibi olmayacak. Üstelik bütün bunlar Cassius'u doğrudan etkiliyor. Bilmeye hakkı var."

"Bu konuda daha nazik olabilirsin," diye mırıldandı.

Sorin arkasına yaslandı. "O bir ordunun komutanı. Sizi temin ederim, açık sözlülüğü nezakete tercih eder."

"Doğru söylüyor, Seastar. Bunu sen de biliyorsun," dedi Cassius. "Neden benden güç alacaksın?"

Scarlett ona Muhafız İşareti'ni, onu nasıl aldıklarını ve onun için ne anlama geldiğini anlattı. Ayrıntıları anlatmayı bitirince ekledi: "Bu seçimi çocukken yaptın Cass. Eğer bu artık istemediğin bir şeyse, onu koparmanın bir yolunu bulacağız."

"Neden artık istemeyeyim?"

"Çünkü ne pahasına olursa olsun beni güvende tutmanı gerektiriyor. Benim iyiliğimi diğerlerinden, kendi hayatından üstün tutmanı gerektiriyor."

"Bunun son on beş yıldan ne farkı var?" "Çünkü bu sizin seçiminiz değildi."

"Elbette öyleydi," dedi Cassius, bir parça peynir alıp bir ısırık alarak.

Başını iki yana salladı. "Belki öyleymiş gibi hissettiriyor ama bunca zamandır bu Koruyucu bağlantıydı. Beni koruman için seni yönlendiren."

"Katılmıyorum. Bence bu Muhafız olayı benim işimi... kolaylaştırdı," dedi Cassius, peynirin geri kalanını ağzına atarken. "Kesinlikle pek çok şeyi açıklığa kavuşturuyor."

"Bu size zorla yaptırılan bir iş," diye savundu.

"Pek öyle görünmüyor. Bana anlattığın kadarıyla bunu ben istedim."

"Elbette *çocukken* kulağa heyecan verici geliyordu Cassius. Anlamadın-"

"Hayatımı, zaten şiddetle koruduğum bir çocuğunkine bağladığımı anlamadım mı? "Hayatımı, zaten şiddetle koruduğum bir çocuğa

senin hayatın için yapmamı ister misin? Bunu zaten yapmaya istekli olmama rağmen mi? *Çocukken* bile mi?"

Gözlerinde yaşlar birikiyordu ve Scarlett onları kırıştırtarak ellerine baktı. "Buna zorlandın Cassius," dedi, sesi bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı. "O kadehten içmek istemedin ve seni buna zorladılar."

"Her şeyi tekrar yapmak ister misin, böylece kendi özgür irademle senin Koruyucun olmayı seçtiğimi anlayacaksın, o zaman?"

Başını kaldırdı, bakışları onunkilerle buluştu. Yüzü sert ve tamamen ciddiye.

"Sen ve ben her zaman daha fazlası olduk, Scarlett," dedi, yüz hatları yumuşayarak. "Biz her zaman arkadaştan daha fazlası olduk. Her zaman aileden daha fazlası olduk. *Çocukken* bile, bu Mark'tan önce bile, daha fazlasıydık."

"Biz ruh eşiyiz," dedi, bir damla gözyaşı süzülerek. "Kaderlerimiz her zaman iç içe geçmiştir."

"O zaman bu tartışmayı neden yaptığınızı anlayamıyorum," dedi ve bir kez daha yastıklara yerleşti.

Daha fazla tartışmak için ağzını açtı ama Sorin onun sözünü kesti.

"O karanlığı tercih ediyor, Scarlett. Bırak içinde kalsın," dedi nazikçe. "Bırak da senin karanlığında kalalım."

"Tamam," diye nefes aldı. "Tamam."

"Hazır olduğuna emin misin?" Scarlett, Cassius'un odasındaki pencerenin yanındaki yerinden sordu. Banyo odasından çıkıyordu, yardıma ihtiyacı olursa diye Sorin de yanındaydı. Dün Cassius her yürümek istediğinde ona yaslanmıştı. Bugün Cassius her şeyi kendi başına yapmakta ısrar ediyordu.

Hazel, Scarlett'e iyileşmeye devam etmesi için alması gereken toniklerle ilgili talimatlar vermiş, Cyrus da onun için küçük bir bardak kan getirmişti. O bunu içerken Scarlett arkasını dönmüştü.

Sorin'le yaptığı "bir şeyler bulma" anlaşmasına gelince... Böyle bir tartışma yapılamadan önce rahatça uykuya dalmıştı ama

unutmadığını biliyordu. Muhtemelen en uygunsuz zamanda bu konuyu tekrar açacağını biliyordu.

Cassius bir koltuğun yanında durup arkalığını kavrayarak, "Evet, Scarlett," diye içini çekti. Nefes alış verişi ağırlaşmıştı.

"Sorin'in sana yardım etmesine izin vermelisin." Cassius, "Sen beslenmelisin," diye karşılık verdi.

Scarlett, "Defolup gitmelisin," diye papağan gibi tekrarladı.

Sorin kıkırdadı, öne doğru bir adım attı ve Cassius'un kolunu omuzlarına atmasına izin verdi. "Merak etme Cassius. Gün sonuna kadar beslenecektir. Yemin ederim."

"İkiniz de siktirip gidebilirsiniz," diye mırıldandı ve yatağa gidip Cassius tekrar yatağa uzanmadan önce çarşaf ve yastıkları düzeltti.

Tam yerleşmişti ki kapı sert bir şekilde çalındı.

Scarlett Cassius'a baktı. Başını sallamadan önce kalın kalın yutkundu.

Sorin kapıyı açtı ve Yüce Cadı eşiğin hemen üzerinde durarak içeri girdi. Keskin, köşeli yüz hatları gergindi ama menekşe rengi gözleri Cassius'a dikildiğinde parlıyordu. Buradaki ilk birkaç günden sonra cadı kıyafetini giymeyi bırakmış, onun yerine siyah pantolon ve siyah tunik giymeyi tercih etmişti. Kahverengi saçları, sırtından aşağı doğru inen sıkı bir örgüyle arkaya toplanmıştı. Elleri iki yanında, dimdik duruyordu.

Cassius yatakta oturduğu yerde tamamen hareketsiz kalmıştı ve Scarlett onun nefes alıp almadığını bile merak ediyordu.

"İyi misin Cass?" diye sordu sessizce, uzanıp elini sıkarak.

Bu hareket içinde bir şeyleri sarsmış gibiydi ve sessizce başını sallamadan önce uzun bir nefes verdi.

Scarlett boğazını temizledi. "Bu Hazel Hecate, Yüce Cadı." "Sen benim annem misin?" Cassius sordu. Başka hiç kimsenin bunu yapamayacağından emindi.

ama sesindeki hafif titremeyi duydu. "Öyleyim," dedi Hazel.

"Sen... beni gönderdin."

Yüz hatları hafifçe buruştu ama aynı hızla kayboldu. "Senin korunman için, evet," diye onayladı Hazel.

"Peki ya babam?"

"Ona benziyorsun," dedi Hazel. Sesinde özlemin izleri vardı, gözleri Cassius'un tüm özelliklerini içine çekiyordu. "Sesin de ona benziyor."

Scarlett onun elini tekrar sıktı.

"O... O biliyor mu?"

"Sen buraya, ölümlü krallıkları çevreleyen büyülerin dışına getirilinceye kadar senin varlığından haberi yoktu. Seni bir şekilde gizlediler ama buraya getirilmen onu uyardı. Ranvir'i onaylaması için gönderdi," diye yanıtladı Hazel.

"O zaman Cassius Solembra'dayken Ranvir'i neden göndermedi?" Scarlett sordu.

Hazel kısa bir süre ona doğru baktı. "Ne zaman oldu bu?"

"Aylar önce. Birkaç saatliğine oradaydı."

Hazel, "O zaman muhtemelen kanını bu kadar uzaktan hissedecek kadar uzun sürmemiştir," diye cevap verdi.

"Nerede o?" Cassius sordu.

"Avonleya'da olduğunu varsayıyorum. Eğer o koğuşların dışında olsaydı, sizin için kendisi gelirdi."

Scarlett, Cassius'un keskin bir nefes aldığını duydu. "Bilseydi gelir miydi?"

"O yapamaz. Tıpkı diğerlerinin o toprakları terk edemediği gibi, ama evet Cassius. Eğer sana gelebilseydi, gelirdi," diye cevap verdi Hazel.

"Ya sen?"

"Kollarımdan ayrıldığından beri her gün seni merak ettim. Yirmi beş yıl boyunca bu günü bekledim. Nasıl hayatta kaldığınla, nasıl bir insan olduğunla daha fazla gurur duyamazdım."

"Senin sayende değil," diye acı acı cevap verdi.

"Doğru," diye kabul etti. "Muazzam yetenekleriniz dışında olduğunuz hiçbir şey için kendime pay çıkaramam."

"Çünkü Cadılar buna değer veriyor, değil mi?"

Hazel birkaç uzun an boyunca sessiz kaldı. "Evet. Cadılar güce her şeyden çok değer verir, bu dünyadaki çoğu büyü kullanıcısı gibi."

"Bir bebeği ölümlü krallıklara terk etmeyi bu şekilde mi haklı çıkarabildiniz?"

"Hayatını kurtardığım için özür dilemeyeceğim." "Herhangi bir şey için özür dileyecek misin?"

Scarlett müdahale etmek üzereydi, ama Sorin fark etti, çünkü aralarındaki bağı dile getirdi.

Bırak bu iş bitsin, Scarlett.

Cassius'un bu şekilde tepki vereceğini tahmin etmemiştim. Her zaman çok sakın ve akli başındadır.

Seninle belki, diye yanıtladı Sorin. O da hepimiz kadar büyük bir hıyar olabilir ve bu konudaki hisleri geçerli.

Öyle olmadıklarını söylemiyorum, ama-

"Keşke her şey daha farklı olsaydı diyor muyum? İsterdim," diyordu

Hazel. "Sen Yüce Cadı'sın. Böyle bir şeye karar verebilirdin."

Cassius karşılık verdi.

"Hiçbir şey o kadar basit değildir Cassius," diye cevap verdi Hazel. "Kendi kraliçen de bunu kanıtlayabilir."

"Denemedin bile," diye tükürdü Cassius.

"Seni karnımda taşıırken ne yaptığımı sanıyorsun?" Hazel talep etti.

Cassius sustu, dili yanağına yapıştı ve odanın üzerine yoğun bir gerilim çöktü.

İşler iyice garipleşmeye başlayınca Scarlett, "Yani... Hazel'in bazı yaralarını kontrol etmesi gerekiyor," dedi.

Cassius başını salladı ve Hazel onun yanına geldi.

"Bacağındaki. Nasıl hissediyorsun?" diye sordu battaniyeleri geri çekerek.

"Sanki içinde hâlâ bir hançer varmış gibi," diye homurdandı Cassius.

"Ben de bundan korkuyordum." Elini hem Veda hem de Alaric tarafından bıçaklandığı noktanın üzerinde gezdirdi. Soluk beyaz bir ışık yayılmaya başladı ve Cassius büyüye kapıldı.

"Bunu yapabilir miyim?" diye sordu bir süre daha sessiz kaldıktan sonra.

"Büyük ihtimalle, evet," diye yanıtladı Hazel. "Avonleyan soyu başka bir büyülü soyla kesiştiğinde, yavrular her ikisinden de hediyeler alacaktır. Ancak, daha baskın olan güç daha güçlü olacaktır."

"Babamdan daha mı güçlüydün?"

Hazel tekrar büyüüne odaklanmadan önce kısa bir süre ona baktı. "Bu ne tür bir güce değer verdiğinize bağlı. İyileştirme ve büyü dokuma açısından, evet."

"Avoneleyan'ların diğer armağanları nelerdir?" Scarlett sordu. Yatağa tırmanmış, Cassius'un yanına oturmuştu, Sorin de sandalyesine oturmuştu.

"Onlar hakkında konuşamayız," diye cevap verdi. "Bildiklerimiz hakkında konuşmak."

"Uygun," diye mırıldandı Cassius.

Sorin, "Bu, ölümlü krallıklarda Fae Kraliyetleri hakkında konuşamamamıza benziyor," diye söze karıştı.

"Benzer şekilde, evet," diye kabul etti Hazel. "Sırlarının saklanması istiyorlardı. Bunu da bu şekilde yapıyorlardı."

"Yani kolundaki Pazarlık İşareti'nden daha fazlası mı?" Scarlett sordu.

"Evet. Pazarlık İşareti annenden kalmaydı ve seninle ilgiliydi. Özellikle," diye cevap verdi. Avucundaki ışık kayboldu ve dikkatini Cassius'un neredeyse kan kaybından ölmek üzere olduğu tarafa çevirdi. "Bir Kaynak bulmanız gerekiyor. İkinizin de."

Scarlett, "Bana öyle söylendi," diye mırıldandı.

"Neden bir Kaynak'a ihtiyacım olsun ki?" Cassius sordu. "Ben hiç Scarlett gibi sihir göstermedim."

"Kraliçe farklı," diye yanıtladı Hazel. "Ama sen hâlâ yarı Avonleylisin. Babanın yeteneklerinden en az birine, muhtemelen daha fazlasına sahip olacaksın ve bunları kullanmak için tam güç rezervlerine ihtiyacın olacak. Ayrıca, Koğuş'un hayatı tehlikeye girdiğinde bu güç rezervlerinden yararlanacak."

Cassius Scarlett'e baktı ve o da başıyla onayladı.

"Bu Kaynak olayı nasıl işliyor?" Scarlett, Cassius'un "Babamın hediyeleri neydi?" diye sorduğu sırada sordu.

"Öyle," diye düzeltti Hazel. "Babamın hediyeleri *nelerdir*? Ranvir ortaya çıktıysa hâlâ yaşıyor demektir. Bunların ikisi de mükemmel sorular ve cevaplarını bulmanız iyi olur."

Scarlett, "Her zamanki gibi yardımsever,"

diye mırıldandı. "Bana onun adını

söyleyebilir misin?" Cassius sordu.

Hazel elini onun yanından çekti. Parmakları yanlarında hafifçe kıvrıldı ve dudakları büzüldü. "Tybalt." demeden önce keskin bir nefes verdi. Babamın adı Tybalt."

"Ya annemle babam?" Scarlett sordu.

Hazel başını salladı. "Onlar hakkında konuşamam."

Göğsünde canlanan küçük umut kırıntısı soldu ve oluşmasına neden izin verdiğini bile bilmiyordu. Cassius onun eline uzandığı anda, Sorin'in parmaklarının sırtının alt kısmında gezindiğini hissetti.

"Gözün kalıcı olacak," dedi Hazel, bakışları Cassius'un yüzünü tararken.

"Scarlett söyledi."

"Yan tarafınızdaki yaranın tamamen iyileşmesi en uzun süreyi alacaktır. Bir Kaynak bulana kadar Fae kanı almaya devam etmen gerekecek," diye devam etti. "Ve bacağına asla tamamen iyileşmeyecek, ama daha iyi olacak. Büyünüz onu stabilize edecek, ancak büyünüzü çok fazla kullandığınızda ağrıyacak ve bir sorun haline gelebilir."

Scarlett, "Teşekkür ederim Hazel," dedi.

Sorin usulca, "Gidip bu gece için hazırlanmalıyız," dedi. "Bu gece ne var?" Cassius sordu.

Scarlett, "Callan'ı ziyarette gidiyoruz," dedi. "Anahtarlardan birini daha bulmak için onun yardımına ihtiyacımız var."

Bu sabah, anahtarları tartışmak için diğerleriyle ve Nuri'yle bir araya gelmişti. Kayıp kan bağı bir yana, Fae ya da ölümlü anahtarlarının nerede olduğu konusunda bile hâlâ hiçbir fikirleri yoktu. Ama Cadı anahtarının en son nerede görüldüğünü biliyorlardı, yani en azından onunla başlayabilirlerdi. Sorun şu ki, anahtarın bilinen son yeri, ona ve Fae'lere karşı korunan Lairwood Malikanesi'nin içindeydi. Fark edilmeden içeri giremezlerdi ve eğer anahtar bulunduyorsa ve Alaric'in eline geçtiyse, şu anda Kara Sendika'ya gitme riskini göze alamazdı.

"Ben de seninle geliyorum," dedi Cassius ve hemen battaniyeleri geriye attı.

"Hayır, Cass," dedi, yatakta kalması için kolundan tutarak. "Banyo odasına bile tek başına gidip gelemezsin. Bizimle birlikte ölümlü topraklara seyahat edemezsin."

"Ya bana ihtiyacın olursa?"

Scarlett, "Beni korumaya kalkışmadan önce tamamen iyileşmen gerekiyor," diye azarladı.

"Doğru söylüyor," dedi Hazel. "Kendini zorlaman iyileşmeni geciktirecek ve seni daha uzun süre aşağıda tutacak. Koruyucu bağının seni onu korumaya ittiğini biliyorum ama şu anda pek yardımcı olamayacaksın."

Cassius, "Çok açık sözlüsün," diye mırıldandı.

"Bu tür kararlarda hislerin ve duyguların yeri yoktur," diye yanıtladı Hazel. "Beni gönderirken de aynı şeyi mi düşündün?" diye sordu.

Scarlett yataktan kalkıp ayağa kalkmak üzereydi, ama onun sözleri karşısında sustu.

"Evet," diye yanıtladı Hazel. "Seni bırakabilmemin tek yolu buydu ve son yirmi beş yıldır hayatta kalmamın tek yolu da bu."

"Yine de şu an buradasın. Ne için? En iyi *karar* bu mu?"

"Çünkü genç bir kraliçe bana umudun hayalperestler için olduğunu hatırlattı ve ben sizden af dilemeyecek ya da seçimlerim için özür dilemeyecek olsam da oğlumu tanımayı hayal ediyorum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 34

OceanofPDF.com

CALLAN

Callan yatak odasının kapısını iterek kapattı, kilitli olup olmamasını umursamıyordu. Gece bekçisine süitine sadece Tava'nın girebileceğini söylemişti ama onun bu gece geleceğinden şüpheliydi. Daha önce sadece

son birkaç gün içinde birkaç kısa an için. Annesi onu düğün hazırlıklarıyla meşgul ediyordu ve kraliçeyle birlikte olmadığı zamanlarda babası onun zamanını tekeline almış gibi görünüyordu. Mikale ve Veda'yla işbirliği içinde olduğu düşünüldüğünde bu durum Callan'ın pek hoşuna gitmemiştir ama Drake ona göz kulak olacağına söz vermişti.

Botlarını çıkarmadan önce belindeki silah kemerini çözdü.

"Merhaba, Callan."

Callan ocağa doğru dönerken küfür etti.

Orada öylece durdu, çıtırdayan ateşin gölgeleri etrafında dans ediyordu. Belki de onlar onun gölgeleriydi. Siyahlar içindeydi. Tıpkı bütün o geceler önce olduğu gibi. Silahlar yerinde. Başlık yukarıda. Gümüş bir örgü omzundan sarkıyordu. Elinde bir hançerle oynuyordu.

Adam uzun bir süre ona baktı ve kadın da kapüşonun altından ona baktı, görünüşe göre ilk hamleyi onun yapmasını bekliyordu.

"Buraya gizlice girmeyi bırakmalısın," dedi beceriksizce.

Hançerinin ucunu parmak ucunda boş boş döndürdü. "Artık gizlice girmeme gerek yok Prens."

"Sanırım yapmazdın," diye onayladı Callan, ses tonu gergindi. "Burada ne yapıyorsun?"

"Kaleye gizlice girmem gerekme de, girmem gereken ve beni dışarıda tutacak koşulları olan başka yerler de var," dedi. O kaydıldı

hançerini... bütün o lanet olası silahlarını nereye sakladıysa. Kollarını kavuşturdu ve kalçasını duvara yasladı. "Bu noktada kalede koğuş olmaması bana biraz geri kalmış gibi geliyor ama konudan sapıyorum. Bu küçük buluşmayı kolaylaştırdı."

"Burada ne işiniz var?" diye tekrarladı.

"Yardıminıza ihtiyacımız var." "Bizim mi?"

"Onun yalnız seyahat etmesine izin vereceğimi düşünmediniz, değil mi?"

Callan arkasındaki gölgelerden gelen karanlık sesle tekrar döndü. Sorin ortaya çıktı, Callan'ı ilgisiz bir şekilde bir aşağı bir yukarı süzerken yüz hatlarında hınzır, şehvetli bir gülümseme vardı.

Scarlett kapüşonunu geri çekerek, "Hıyarlık etme, Sorin," diye içini çekti. "Ben hiçbir şey yapmadım."

Scarlett, Callan'ın dikkatini tekrar kendisine çekerek, "Bak," dedi.

"İhtiyacım olan bir şey var ve Mikale'de olduğuna inanmak için nedenlerimiz var."

"Ve?" Callan sordu.

"*Ve* Lairwood Malikanesi'nin etrafında koğuşlar var, bu yüzden araziye seyahat edemiyorum."

Callan kollarını kavuşturdu. "Bunun beni ya da halkımı nasıl etkilediğini anlayamıyorum."

Scarlett, "Ciddi olamazsın," diye cevap verdi. Callan ona öylece bakınca, "Callan, onlar... Onlar senin tahtını istiyorlar," dedi.

"Ve biz bununla ilgileniyoruz," diye cevap verdi. "Size daha önce de söylediğim gibi, yardımınızı istemiyoruz ya da yardımınıza ihtiyacımız yok."

Ana kapıya vurulunca hepsi kıpırdamadan durdu, sonra kapı bir aralık açıldı ve Tava, Drake'le birlikte içeri süzüldü.

"Gelebildiğimiz kadar çabuk geldik," dedi Tava yatak odasına koşarak.

"Nasıl yaptınız-" Scarlett'e ters ters baktı. "Sen ona bir ama beni değil?"

"I yapmadı Biliyorum nasıl dostane sen olur ol."

Scarlett cevap verdi. "Görünüşe göre, doğru seçim buymuş."

"Bu da ne demek oluyor?" Drake yatak odasının kapısının arkasından iterek sordu.

Scarlett, "Callan'a da söylediğim gibi, Lairwood Malikânesi'nde olduğuna inandığım bir şeyi almak için yardıma ihtiyacımız var," diye cevap verdi.

"Ne oldu?" Tava, Callan'ın yanına giderek sordu.

Scarlett, "Bir ruh muskası," diye cevap verdi. "Juliette'e aitti. Öldüğü gece bunu takıyor olmalıydı. Cesedi bize hiç verilmedi. Mikale'nin onunla ne yaptığını bilmiyoruz."

"Sybil'in kişisel eşyaları yok mu?" Tava uzanıp pelerininin düğmelerini açarak sordu. Pelerini omuzlarından çıkarırken Callan ona uzandı.

"Bilmiyorum. Eğer Lairwood Malikanesi'nde bir yerde değilse, bir sonraki tahminim Alaric'te olduğu yönünde. Belki de Sybil'e geri vermiştir. Ama Lairwood Malikânesi'ne seyahat edemiyorum ve şu anda Black Syndicate'e girmem akıllıca olmaz," dedi Scarlett.

"Bunun beni ya da halkımı nasıl etkilediğini bir kez daha anlamıyorum," diye araya girdi Callan soğuk bir şekilde.

"Tılsımların Avonleya'ya girmemizi sağlayacak anahtarlar olduğuna inanıyoruz. Alaric de Avonleya'ya girmeye çalışıyor," diye cevap verdi Scarlett.

"Ve?" Callan söyledi.

Sorin sessizce onun yanına gelirken Scarlett hayal kırıklığıyla ofladı. "Krallığına çoktan sızmışlar Callan. Ne istediklerini bilmiyoruz ama yüzyıllar önce her ne ise onun için savaştıklarını düşünürsek, bunun iyi bir şey olmadığını varsayabilirim," dedi.

"Belki de peşinde oldukları şey Avonleya'nın tek başına ya da hiç sahip olmaması gereken bir şeydir," diye karşı çıktı Callan.

"Callan." Tek söylediği onun adıydı, belli ki buna başka ne diyeceğini bilmiyordu.

Narin parmaklar koluna indi ve Tava'nın ona baktığını gördü. "Karşılık vermek istediğini söylemiştin," dedi gözleri onunkileri ararken. "İşte bunu yapmanın bir yolu. Sorin ve Scarlett'in Mikale ve babamın açıkça istediği bir şeyi bulmalarına yardım et."

Scarlett ve Sorin'e baktı, yan yana dururken gösterdikleri mükemmellik karşısında gözlerini devirmemeye çalışıyordu.

"Ne istediklerini bilmiyor musunuz?"

Scarlett, "Henüz değil, hayır," diye cevap verdi.

"Çözdüğün zaman cevabı paylaşacak mısın?" Scarlett başını kaldırıp Sorin'e baktı, o da sadece hafifçe omuz silkti.

"Kimseyi gereksiz yere tehlikeye atmayacaksa, evet," diye yanıtladı.

"Sakladığınız sırlar gereksiz yere herkesi tehlikeye atıyor," diye karşılık verdi Callan.

Sorin'in elleri ceplerine kaydı. "Bu senin tek uyarın olacak, Ölümlü Prens. Onunla bir daha bu şekilde konuşursan, sırları endişelerinin en küçüğü olur." Gözlerinde alevler titriyor, saçlarının arasında korlar uçuşuyor gibiydi.

"Onu bulduğumuzu nasıl anlayacağız?" Drake kız kardeşine yaklaşıp araya girdi.

Scarlett elini cebine soktu ve bir kolye çıkardı. Fildişi bir zincire siyah taştan bir ruh tılsımı asılıydı.

"Zincir, içinde gümüş olan fildişi renginde olacak ve tılsımın kendisi de siyah olacak."

Callan, "Az önce sokak köşelerindeki herhangi bir seyyar satıcıdan satın alabileceğiniz bir muskayı tarif ettiniz," dedi.

"Üzerinde kimin sembolü olacak?" Tava sordu, parmakları kendi kolyesine uzandı ve Falein'in tılsımını zincir boyunca kaydırды.

Scarlett cevap vermeyince Callan ona dönüp baktı ve Scarlett'in hareketsiz kaldığını gördü. Gözlerini Tava'nın eline dikmişti. "Kolyeni nereden aldın, Tava?"

Tava onun yanında donakaldı. "Ne?"

"Ruh tılsımın mı? Nereden aldın onu?"

Tava hızla Callan'a bakmadan önce kardeşine baktı. "Annemin eşyaları olduğunu düşündüğüm bir kutunun içinde buldum. Yıllar önce."

Scarlett bir adım öne çıktı, elini uzattı. "Görebilir miyim?"

Tava tereddüt ettikten sonra uzanıp kolyeyi çözdü ve Scarlett'in avucuna koydu. Mücevheri dikkatle inceleyerek havaya kaldırdı.

"Onun kanı karışık, Scarlett," diyordu Sorin.

"Farkındayım, ama eğer annesininse, ölümlü anahtar olabilir..." "Onu diğerleriyle birlikte Shira Kayalıkları'na götürmemiz gerekecek," dedi Sorin.

cevap verdi.

"Yarın. Yarın Talwyn ile görüştüğten sonra hepsini almalıyız."

"Hâlâ odadayız," diye araya girdi Callan kuru bir sesle.

"Tava, bunu alabilir miyim? Sanırım onlardan biri olabilir," dedi Scarlett, Callan'ı görmezden gelerek.

"Tam olarak neyden biri?" Tava sordu.

"Eliné tarafından saklanan yedi anahtardan biri. Birlikte Avonleya'ya açılan kapıları açabilirler," diye cevap verdi. "Sanırım zaten üç tane bulduk ve eğer bu bir diğeriye..."

"Nasıl emin olabiliyorsun?" Drake sordu.

Scarlett, "Yapamam," dedi. "Onları Rüzgâr Sarayı'na götürmeden ve Prenses Ashtine zincirlerin gerçekten de rüzgâr taşı olduğunu doğrulamadan olmaz."

"Sence neden annemde bu anahtarlardan biri vardı?" Tava gözlerini Scarlett'in hâlâ havada tuttuğu kolyeye dikerek sordu.

"Çünkü her birinden birer tane kıtadaki her soydan bir çocuğun yanında saklanıyordu. Eğer bu anneninkiyse, ölümlü anahtar olabilir," diye cevap verdi Scarlett.

"Ama neden onda olsun ki?" Tava bastırdı.

Scarlett nasıl cevap vereceğini tartışıyor gibiydi. "Açıklayabileceğim en iyi yol, anahtarların bana geri dönmeye çalıştığıdır. Dürüst olmak gerekirse, şu anki sahiplerinin onlara nasıl ulaştığı hep garip tesadüfler gibi göründü, ama tesadüften başka bir şey olduklarını görüyorum."

"Diyelim ki Lairwood Malikânesi'nde bir tılsım bulduk," diye araya girdi Drake. "Aradığınız tılsım olup olmadığını nasıl anlayacağız?"

Scarlett, "Sanırım yapmayacaksın," diye itiraf etti. "Reselda'nın sembolünü taşıyan herhangi bir muska bulursan bana getir yeter."

"Peki sizinle nasıl iletişime geçeceğiz?" Callan sordu.

"Amare her akşam bu saatlerde size gelecek," diye yanıtladı Sorin. "Eğer bir şey bulduysanız, bize getirmesi için ona bir not verin. Eğer bulamadıysanız, onu yoluna gönderebilirsiniz."

Scarlett, "Ama acil bir durum ortaya çıkarsa o şişe sende," diye ekledi.

Hâlâ ondaydı. İçindeki her şey o şeyden kurtulmak istemesine rağmen, onu parçalamak sadece onu buraya çağıracaktı. Bu istediği son şeydi ama yine de burada duruyordu.

Scarlett ses tonunu hafifçe yumuşatarak, "İşleri hallettiğini düşündüğünü biliyorum, Callan," dedi, "ama seni temin ederim ki onlar senden on adım öndeler."

"Ve onların sizden önde olduğunu düşünmüyor musunuz?"

"Onlar tarafından haftalarca esir tutulduktan sonra, öyle olduklarını biliyorum," diye yanıtladı. "Beni en çok korkutan şey bu. Geceleri uykularımı kaçıran şey bu. Bu yüzden buradayım."

"Ne yapmamız gerekiyor? Kendimizi akşam yemeğine mi davet edeceğiz?" Callan oturma odasındaki halının üzerinde volta atarak sordu.

Scarlett ve Sorin dakikalar önce ayrılmış, sırta kadem basmışlardı. Tyndell'lere Cassius ve yetimler hakkında bilgi vermiş ve Tava'nın onlar için hazırladığı bilgileri dinlemişti. Callan muska tartışmasından sonra pek bir şey söylememişti ama dinlemişti.

O da izlemişti.

Scarlett yorgun görünüyordu. Yorgun. Bunu onun gözlerinde görebiliyordu. Kendini bir kraliçe zarafetinde tutuyordu, ama gölgeleri hiç görünmese de karanlığı hâlâ varlığını sürdürüyordu. Sorin ihtiyatlıydı ama Callan onun Sorin'e gönderdiği hızlı bakışları yakaladı. Ona baktığında gördüğü şey karşısında dudakları hafifçe geriliyordu. Sorin'in evlilik yüzüğü hâlâ parmağını süslerken, Scarlett'inki süslemiyordu. Dış görünüşleri mükemmele benziyordu ama bir şeyler eksikti.

"Siz Veliht Prens'siniz. Reddedecek değiller ya," diye cevap verdi Drake kanepenin bir ucunda oturduğu yerden.

"Çok şüphelenirler," dedi Tava, Callan'a bir bardak içki getirdikten sonra bir tane de kardeşine götürdü.

Drake, yanındaki kanepenin koluna tüneyen Tava'ya başıyla teşekkür ederek, "İçeri girsek aramaya nereden başlamamız gerektiği konusunda daha endişeliyim," dedi.

Tava düşünceli bir ifadeyle, "Juliette evin altındaki hücrelerde öldürüldü," dedi. "Cesedini taşırlarken yerinden çıktıysa, her yerde olabilir. Herhangi biri onu bulup cebine atmış olabilir."

"Bu karanlıkta kara kediyi bulmaya çalışmak gibi bir şey olacak," dedi Callan. "Zor ama imkansız değil," diye yanıtladı Tava. "Kedinin gözleri uzakta."

Drake bir kakhaha attı. "Sadece sen Tava," diye mırıldandı.

"Bence Lairwood Malikânesi'ne girmeye odaklanmak yerine Mikale ve Veda'yı dışarı çekmeliyiz ki biri içeri girip bakabilsin," diye devam etti Tava, kardeşinin alaycı yorumunu görmezden gelerek. Eli boğazına geldi, parmakları teninde gezinerek yıllardır orada asılı duran muskayı aradı.

Callan bir elini çenesinde gezdirerek bunu düşündü. "Mikale yeterince kolay olurdu. Bir av gezisi planlayabiliriz ama Veda'yı nasıl saf dışı bırakırız ve bir şekilde Malikâneye gitmek için nasıl kaçırırız?"

"Kendim de girebilirim-"

Callan daha aynısını söyleyemedi Drake, "Kesinlikle hayır," dedi.

Tava, "O zaman belki de bir fırsatın ortaya çıkmasını bekleriz," dedi. "Bu işi bir an önce bitirmeyi tercih ederim.

Onlarla anlaşın," diye homurdandı Callan.

"Acılık size yakışmıyor Prens," diye yorumladı Tava, kardeşinin bardağını alıp içkisinden bir yudum yutarken.

"Tava," diye azarladı Drake.

Callan elini umursamaz bir şekilde sallayarak, "Sorun değil," dedi. "Ne de olsa o benim karım olacak. Açıkça konuşabilmeli."

"Bu bir oyun olmaktan ne zaman çıktı?" Drake kaşlarını çatarak sordu. "Bitmedi," diye yanıtladı Tava, bardağı ona geri uzatarak.

Drake, Callan ve Tava arasında bir ileri bir geri baktı. "Gitmeliyiz Tava," dedi birkaç dakikalık garip bir sessizlikten sonra.

"Callan'ı biraz ziyaret etmem gerekiyor," diye cevap verdi. "Peki eve nasıl döneceksin?"

"Eve sağ salım dönmesini sağlayacağım," dedi Callan, bir yudum daha alırken kadehinin üzerinden Tava'ya bakarak. Birkaç dakikalığına da olsa onu ziyaret etmek istemediğini söylerse yalan söylemiş olurdu. Bugünlerde, özellikle de özel anlarında Tava onun aklını başında tutuyordu. Onun duygularını bağışlamıyor ya da davranışlarına dikkat etmiyordu. Dürüst olmak gerekirse, çok daha az karanlık olsa da, kısa bir süre önce giden kraliçe gibiydi.

"Gerekirse bekleyebilirim," diyen Drake ayağa kalktı ve boş bardağını yan masaya koydu.

"İyi olacağım, Drake. Haber göndereceğim. Babam yine iş için gitti zaten. Gittiğimi kimse bilmeyecek," diyerek Tava onu rahatlatmıştı.

Eğildi ve kızın yanağına hafif bir öpücük kondurdu. "Dikkatli ol, Tava."

"Her zaman," dedi yumuşak bir gülümsemeyle ve uzanıp elini sıktı el.

"Prens," dedi Drake hızlı bir selamla.

"Teşekkür ederim Drake," diye cevap verdi Callan, kadehiyle kovulmasını işaret ederek. Oda kapısı arkasından tıklayarak kapandığında Tava Drake'in boşalan koltuğuna kaydı. Callan'ın bakışlarını üzerinde tuttu, başını hafifçe yana eğerek sanki

Onu bir şey için arıyordu.

"Ee, küçük tilki, ne konuşmamız gerekiyordu?" Callan neredeyse boşalan bardağından bir yudum daha alarak sordu.

Dudaklarında yarım bir gülümseme belirdi, başı dirseğini kanepenin koluna dayadığı elinin üzerine geldi. "Biliyorsun ki

Bu görevi tamamladığımızda bile onlardan kurtulamayacaksınız, değil mi?"

"Onlara ne için ihtiyacımız olacak ki?"

Dudakları bilmiş bir gülümsemeyle tekrar yukarı kalktı. "Scarlett öyle kolay unutulacak biri değil."

"Peki ya onu unutmak istersem?" "İşte yine o acımasızlık, Prens."

Adam ona kaşlarını çattı. "Bana öyle demeyi kes."

Kadın ona omuz silkti ve Callan, Leydi'nin ona karşı bu kadar rahat davranması karşısında dudaklarında oluşmaya çalışan gülümsemeyi engellemek zorunda kaldı.

"Sadece şunu söylüyorum, Scarlett seni bir kez kendisinden biri olarak kabul etti mi, artık geri dönüşü yoktur. Seni sonsuza dek kendisinin olarak görecektir. Bir sevgili olarak değil," diye ekledi hemen, adam tartışmak için ağzını açtığı anda. "Ama korumak için hayatını verebileceği biri olarak. Her zaman senin iyiliğin için endişelenecek, Callan."

"Ben onun konusu değilim. Onun sorumluluğunda değilim."

"Hayır, siz çok daha fazlasısınız. O sizi ailesi olarak görürdü," diye yanıtladı Tava.

Callan bununla sadece alay edebildi.

Kadının solgun kaşları kalktı. "Neden bahsettiğimi bilmediğimi mi sanıyorsun? Onunla bir yıldan fazla bir süre aynı yatağı paylaştın Callan. Ve sır saklamış olsa da, sevdikleri için hayatını tehlikeye atacağını açıkça belirtmediğini söyleyemezsin."

"Ben artık onlardan biri değilim," diye cevap verdi.

Tava nefesinin altından tısladı. "O zaman açıkça kör ve sağır olmuştun çünkü nereye bakacağını bilseydin ve o konuşurken gerçekten dinleseydin, bunun doğru olmadığını bilirdin."

Yanıt karşısında dişlerini sıktı.

"Sanırım seni en çok rahatsız eden şey, hayal ettiğin gibi olmasa bile sana hâlâ bu kadar değer veriyor olması," dedi Tava, gözleri onu dikkatle izliyor gibiydi. "Ama dürüst olmak gerekirse ve tüm geçmişiniz bir yana, kendinizi bu kadar güçlü birinden uzaklaştırmak aptallık olur."

"Peki neden?"

"Belli ki halkını korumak için onun yardımına ihtiyacın olursa, dünyayı ateşe verebilecek biriyle iyi ilişkiler içinde olmak en iyisi olacaktır," diye cevap verdi. "Bu, sizden, ondan ve ne olup olmadığınızdan çok daha fazlası ile ilgili. Bu senin krallığınla ilgili ve eğer

Halkınız için acınızı bir kenara bırakamıyorsanız, o zaman düşündüğüm gibi bir kral değilsiniz demektir."

"Drake şu anda benimle konuştuğunu duyabilseydi," diye mırıldandı Callan. "Ne de olsa senin karın olacağım," diye alaycı bir gülümsemeyle cevap verdi.

"Bir yıldan fazla bir süre onunla yaşadın. Onun kim ya da ne olduğunu hiç sorguladın mı?"

"Onun kim olduğunu biliyordum. Cassius'un onu bize getirdiği gece biliyordum." "Ve sen bununla iyi miydin? Ölümün Bakiresi'ni Eve mi?"

"Ben Drake'e güveniyorum, o da Cassius'a güveniyor. Ve eğer onu o gece görseydiniz... O geceyi takip eden günler ve aylar boyunca..." Yutkundu ve yine dalgın bir şekilde artık orada olmayan ruh tılsımına uzandı. "Sonradan gelen bir ruh da olabilirdi."

Callan o gece olanları düşünmemeye çalışarak içkisinden bir yudum daha aldı. Her şeyi değiştiren şeyi.

Kendi Kral'ın eli olacaktı.

Scarlett'in o gece Mikale'yi soruşuyla ilgili anılar zihninde canlandı. Bahçedeki patikalarda nasıl tartışmışlardı. Daha o zaman, Mikale'yle ilgili her şey olmadan önce, onun kendisinden uzaklaşmaya başladığını nasıl da biliyordu. İkisinin birlikte Windonelle'i yöneteceklerine dair kurduğu idealist hayale nasıl da umutsuzca sarılmıştı.

"Sizinle yaşarken ikiniz yakın mıydınız?"

Tava hafifçe omuz silkmeden önce bir dakika boyunca bunu düşünmüş gibiydi. "Bir tür arkadaş olduk ama çok yakın olduğumuzu söyleyemem."

"Yine de onun hayatını benden daha iyi biliyordunuz ve evinize gelmeden önce bir yıldan fazla bir süre aynı yatağı paylaşmıştık."

"Ondan asla olmadığı bir şey olmasını istemedim," diye yanıtladı Tava. "Tıpkı gecekondlu mahallelerindeki insanlardan asla olmadıkları bir şey olmalarını istemediğim gibi. Hiç kimse kendini bir başkasına layık hissetmek için değişmek zorunda kalmamalı."

"O beni değiştirdi," diye karşı çıktı.

"Ama senden değişmeni istedi mi Callan?"

"Hayır, ama bu gerçeği ortadan kaldırmaz."

"Hmm," diye mırıldandı.

Ve o ses. Her zaman, onun her şeyi yeniden değerlendirmesine neden olacak bir şey söylemeden hemen önce gelirdi. Ağzından derin bir cümle çıkmak üzereydi ve o bunun farkına bile varmazdı.

"Size zorla yaptırılmayan değişikliklerden pişmanlık duyuyor musunuz? Çünkü eğer varsa, o zaman elbette eskiye dönmekte özgürsünüz. Kimse sizi durduramaz."

Bardağını çevirdi, kalan birkaç buz küpü hafifçe kenarlara çarparak çınıladı. Scarlett'in gözlerini sokaktakilere açmaya başlamasından pişmanlık duymuyordu. Scarlett'in kendisine meydan okumasına, düşünce tarzını değiştirmesine karşı çıktığı için pişman değildi. Ona ve masum çocuklara yardım etmeye çalıştığı için pişman değildi. Yine de aylar geçtikçe, motivasyonunun yardım etmeye çalışmaktan onun iyiliğini kazanmaya çalışmaya kaydığını varsayıyordu. Sadece Tava'nın hatırlıyor görüldüğü çocukları özlemesini başka nasıl açıklayabilirdi? Sokaklarının gölgelerinde gizlenen tehditler olduğunu bildiği halde kendi hayatını kurtarmak için halkını terk etmeye istekli olmasını başka nasıl açıklayabilirdi?

Scarlett'i istediği kadar suçlayabilirdi, ama Scarlett ona, kaderinin onun karanlığında yatmadığını birçok kez söylemişti. Hatalı olduğunda ısrar eden oydu. Onun gölgeler içindeki hayatını kabul etmeyi reddeden oydu. Onun kendisini değiştirdiği gibi kendisinin de onu değiştirebileceğini ummuştu. Ve belki de onu bazı yönlerden değiştirmişti, sadece istediği şekilde değil.

Hayır, pişmanlık duyduğu tek değişiklik göğsünde büyümeye başlayan, kök salan ve lanet olası bir israf hastalığı gibi yayılan acı ve düşmanlıktı. Eğer gerçekten düşünürse, acı ve hastalık aynı şeydi. İkisi de bir kabuktan başka bir şey kalmayana kadar insanı yiyip bitiriyordu. Biri bedeni öldürüyor, diğeri ruhu yok ediyordu.

O kadar dalmıştı ki Tava'nın kalkıp yatak odasından pelerinini aldığını duymamıştı. Şimdi yeniden ortaya çıkmıştı, yürürken parmakları düğmeleri ilikliyordu. Bir sonraki kalp atışında ayağa kalkmış ve ona doğru ilerliyordu. "Geç oldu."

Ona yarım bir gülümseme verdi, kaşlarından biri eğlenerek kalktı. "İşte bu yüzden gidiyorum."

"Kal. Lütfen."

Sırıttışı yavaşça soldu. "Kalamam Callan."

"Tıpkı daha önce olduğu gibi olabilir. Son zamanlarda birlikte fazla vakit geçiremediğimiz için kahvaltı yapmak istediğimizi söyleyebiliriz. Sen de

tekrar yatakta uyuyacağım. Ben burada kalacağım," dedi ve gecekondu mahallesine yaptıkları ziyaretten sonra uyuduğu kanepeyi işaret etti.

Tava alt dudağını ısırды, gözlerinden belirsizlik okunuyordu. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum Callan."

"Nedenmiş o, küçük tilki?" diye sordu, uzanıp saçlarını omzunun üzerinden geriye doğru tarayarak.

Gözleri yere düştü. "Çünkü bunun gerçekten bir oyun olduğunu unuttuğumu düşündüğüm zamanlar oluyor ve sana bunun böyle olduğunu düşündürmek istemiyorum."

Callan sertleşti. "Seni rahatsız ettiysem özür dilerim, Tava."

"Yapmadınız," dedi hemen. "Doğruyu söylemek gerekirse, seninle sohbet etmekten hoşlanıyorum. Bu gece ziyaretlerinden ve dürüst sohbetlerden hoşlanıyorum. Saray'daki küçük konuşmaları oldukça anlamsız buluyorum ve gerçekten önemli olan şeyler hakkında konuşmak bana yeni bir soluk getiriyor. Şimdiye kadar sadece Drake, Cassius ve Scarlett ile yaşadığım bir şeydi bu."

"Ve sizce bunun bir oyun olduğunu bazen unutuyorum çünkü...?"

Onun bakışlarıyla karşılaştı, o lanet olası alt dudağı yine dişlerinin arasındaydı. "İnsanları nasıl okuyacağımı biliyorum Callan. Bunu sen de biliyorsun."

"Peki ya kalmanı sadece konuşmalarımızdan keyif aldığım için istediğime yemin edersem? Açık sözlülüğünüzden hoşlandığıma ve dürüstlüğünüzü canlandırıcı bulduğuma? Bu oyun sayesinde oluşan *dostluğa* değer verdiğime?"

Ayaklarının üzerinde kıpırdandı, gözleri dikkatle onunkilere bakıyordu. Onun bakışları altında kıpırdamamak için kendini zor tuttu. Sanki bir şekilde onun ruhunu okuyormuş gibi hissediyordu. Onun yanında inanılmaz derecede rahatlamıştı ama bu da başlı başına bir gereklilikti. Eğer başkalarını bunun gerçek bir ilişki olduğuna inandıracaklarsa, birbirlerinin yanında rahat olmaları gerekiyordu. İçten içe sırları varmış gibi görünmeleri, nazlı gülümsemeler paylaşımları, birlikte zaman geçirmeyi istemeleri gerekiyordu.

Sonunda, "Onun yerini dolduramam Callan," dedi.

Kadının sözleri üzerine bir adım geri çekildi. Ağzını açtı ama tekrar kapattı, konuşamıyordu çünkü aklına hiçbir şey gelmiyordu.

"Kasıtlı olmayabilir ama sürekli onunla kıyaslanıyorum. Senin tarafından. Drake tarafından. Küçük şeylerle. Drake sana eteğimin altında hançer olmadığını hatırlatıyor. Ben konuşurken ya da sen düşüncelere daldığında bunu gözlerinde görüyorum."

"Onun bununla hiçbir ilgisi yok. Bizimle de. Bunların hiçbirisiyle."

Dudaklarında hüznü, bilmiş bir gülümseme oluştu. "Gitmeliyim."

Gitmek için döndü ve adam uzanıp onun kolunu tuttu. "Tava."

"Lairwood Malikânesi'ne girmenin yollarını düşüneceğim. Belki yarın bir ara buluşur ve bir şeyler bulup bulamadığımıza bakarız," dedi.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Kal ve bunları kahvaltıda tartışalım." Kadının yüz hatlarından hâlâ hayır diyeceğini anlayabiliyordu. "Yarın bütün gün toplantılarım var. Bugünlerde buluşmamız neredeyse imkânsız."

"Evet," diye kabul etti. "Bence bu planlanmış bir şey."

Callan'ın kaşları çatıldı. "Mikale tarafından mı?"

"Onun tarafından. Babam tarafından. Ne amaçla? Henüz bilmiyorum." "O zaman kal ve bunu tartışalım."

"Peki ya gecenin bu saatinde burada yakalanırsam?"

Bu kez gülümsemesine engel olamadı. "Böyle bir şeyin gerçekleşmesi muhtemelen hileye yardımcı olacaktır."

Tava'dan gelen bir kahkaha onu daha da gülümsetti. Onu neredeyse ikna etmişti.

"Sanırım bu haklı bir nokta," diye kabul etti.

Callan yavaşça onun kolunu bıraktı, eli yanına düştü. "Yani kalacak mısın?"

"Ben kalacağım."

BÖLÜM 35

OceanofPDF.com

ScARLETT

"Bunu nasıl çözeceğimi bilmiyorum," dedi Scarlett, havadan Kara Salonlar'daki odalarına adım attıklarında. "Tava'nın anahtarı ölümlülerin anahtarı mı, yoksa o bilinmeyen soy mu?"

"Sanırım diğer anahtarları bulana kadar bunu bilemeyeceğiz," diye yanıtladı Sorin, uzanıp pelerininin tokalarını çözdükten sonra omuzlarından sıyırdı.

Kalçasındaki kılıftan bir hançer çıkardı ve boş boş çevirmeye başladı, "Aramamızı nereye odaklayacağımızı bilmemiz faydalı olurdu."

"Ya da hâlâ kayıp olduğunu bildiğimiz Fae anahtarına odaklanabilir ve sonuncusunun da diğerleri gibi sana ulaşip ulaşmayacağına bakabiliriz," diye karşı çıktı Sorin, hançeri tekrar havaya savurduğunda. Kadın itiraz edecekti ki, Sorin göz kırparak eline bir kadeh şarap tutuşturdu.

Bir yudum aldıktan sonra, "Etrafta bir ruh tılsımınız yok, değil mi Prens?" diye sordu.

Alçak sesle kıkırdadı. "Bilmiyorum."

Dramatik bir iç çekişle şarabından bir yudum daha aldı ve odaya rahat bir sessizlik yerleşti. Sorin giyinme odasında gözden kaybolmuştu ki kadın ona seslendi: "Burada kütüphaneler olduğunu söylemiştin."

Sesi bitişik odadan ona doğru süzüldü. "Var." "Beni onlara götürebilir misin?"

"Belki de bunu yarın keşfetmeliyiz."

"Neden?" Yatağın başucundaki narin saate baktı. "Daha çok erken. Tabii o yaşlı kığın yorulmadıysa?" "Dikkatli ol, Aşkım..."

Kendi kendine gülümsedi, kadehi yere bırakıp silahlarını çıkarmaya başlamadan önce şarabından bir yudum daha aldı. Baylorin kalesinde neyle karşılaşacaklarından emin değillerdi. Doğrudan Callan'ın odalarına seyahat ederek fark edilmeden girip çıkabileceklerini umuyordu. Her ne kadar böyle olmuş olsa da, Mikale ya da Alaric'i bir daha asla hafife almayacaktı. Bu yüzden içeri gereğinden fazla silahla ve Sorin'in parmağındaki Semiria yüzüğüyle girmişlerdi.

"Beni kütüphaneye götürmezseniz, kendim bulmak zorunda kalacağım. Eminim yardımcılardan bazıları bana doğru yolu göstermekten mutluluk duyacaktır," diye seslendi ona, ceketini çıkararak. Onun orada ne işi vardı?

"Seni oraya götürmeyeceğimi hiç söylemedim. Sadece yarının daha iyi olacağını söyledim."

"Yarın Talwyn ile buluşacağız," diye karşı çıktı.

"Öğleden sonra. Bütün sabah bizim."

"Sabahları antrenman yapıyoruz."

"Belki de yarın sabah izin almalıyız." "*Belki* demeyi kes."

Bir başka hafif kıkırdama da onun yanıtıydı.

"Ciddiyim, Sorin. Orada Avonleya hakkında kitap olup olmadığını görmek istiyorum."

"Ve yapacağız. Yarın."

Hayal kırıklığı içinde dişlerini sıktı ve burnundan derin bir nefes alarak sıkıca, "Ve bunun neden senin kararın olduğunu düşünüyorsun?" dedi.

"Çünkü, Aşkım, bu gece halletmemiz gereken başka bir şey var." "Neymiş o? Çünkü eğer seks önermek üzereysen bu düşünce ve itme-"

Tekrar şarap kadehine uzanmak üzereydi ki, yüzüne çarpan koku onu hareketsiz bıraktı. Tatlı, metalik ve... her şeyi tüketen bir kokuydu. Gölgele beklenmedik bir şekilde yükseldi, dallar halinde ondan uzandı ve yıldız ışığı kadar beyaz korlar görüşünün kenarlarında dans etti. Yavaşça gölgelerinin uzandığı yöne döndü ve Sorin'i soyunma odasının kapısına rahatça yaslanmış, elinde kanlı hançeriyle buldu.

ucundan damlıyordu. Karşı kolunda ince bir kesik vardı ve oradan sürekli bir kıpkırmızı sızıyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye homurdandı, gözlerini kandan adamın yüzüne çevirmeye zorladı.

"Yarın Talwyn'le buluşacağız," diye cevap verdi. "Ama öyle olmasaydı bile, büyüünün yeniden doldurulması gerekiyor, Scarlett. Bundan yeterince uzun süre kaçtın."

"Hiçbir şeyden kaçınmadım," diye tısladı. "Güç rezervlerimi, gücümü, *bedenimi* senden daha iyi tanıyacağımı düşünüyorum."

"Vücudunu kimin daha iyi tanıdığı konusundaki tartışmayı başka bir zamana bırakalım," dedi sırtarak, "ama bunu yapmalısın, Scarlett. Bunun ideal olmadığını anlıyorum, ama-"

"*İdeal* değil mi?" diye alay etti. "Bu kesinlikle doğru olsa da, konu bu değil."

Kaşlarını kaldırdı ve devam etmesini bekledi.

"*Mesele* şu ki, şu anda bunu yapmam gerekmiyor ve eğer yapmam gerekirse, bu benim kararım olacak, sizin değil."

"Bunu neden reddediyorsun Scarlett? Eğer bu Cassius olsaydı, Cyrus'un kanını onun boğazından zorla geçiriyor olurdun, ki bu arada bunu gerçekten de yaptın," diye cevap verdi Sorin.

"Onun hayatını kurtarmak için," diye bağırdı. "Ayağım Perde'nin ötesinde baygın bir halde olsaydım senin de aynısını yapacağını umardım."

"Ben bunun olmasını önlemeye çalışıyorum," diye karşılık verdi. Scarlett, "Bu kararı vermek sana düşmez," diye hırladı.

"Yani ne yapmam gerekiyor? Zayıflamanı mı izleyeceğim? Gücünün her geçen gün daha da düşmesini mi? Cevabı damarlarımda taşıdığımı bilerek mi?" Sorin ilerleyerek sordu. "Peki ya ölümlü krallıklara gittiğimizde ve işler bugün olduğu gibi gitmediğinde ne olacak? Savaşmamız gerektiğinde ve sen en güçlü halinde olmadığında ne olacak? Bunu reddettiğin için benden tekrar alındığında ne olacak?"

"Bu kararı vermek sana düşmez," diye tekrarladı.

Kolundaki ince kesik kendini toparlamaya başlamıştı bile ve hançerinin sapını sıkıca kavradı.

"Bunu yapmazsan zayıflamaya devam edeceğinin farkında mısın? Cassius'tan güç ve kuvvet çekmeye başlayacak, onun iyileşmesini yavaşlatacaksın?" Sorin sordu.

Scarlett bir dişini emerek gözlerini ondan kaçırdı.

Adamın elinin yanağını kavradığını, başparmağının elmacık kemiğini okşadığını hissetti. "Konuş benimle Aşkım," dedi usulca. "Bunda kan içmek istememenden daha fazlası olmalı."

"Öyle bir şey yok," diye
bağırdı. "Yalan söylüyorsun."

"Bunu yapmam gerekip gerekmediğini ve ne zaman yapmam gerektiğini
bileceğime güvenebilir misiniz?"

"Hayır, yapmam. Bir sebep olmadan olmaz," diye yanıtladı. "Ve eğer reddetmeye devam edersen, artık seninle antrenman yapmayacağım. Diğerlerine de durmalarını emredeceğim, her ne kadar bir emre gerek olmasa da. Hepsi benimle aynı fikirde ve eğer ona sorsaydım Cassius da aynı fikirde olurdu."

"Ben onların kraliçesiyim," dedi kuşkuyla.

"Ben de onların prensi ve kralyım," dedi basitçe, eli kızın yüzünden kayarken.

"Sorin! Antrenman yapmam lazım!"

"Eğer bütün gücünle antrenman yapmazsan bu tamamen anlamsız olur, Scarlett. Kullanacak gücün yoksa hiçbir işe yaramaz," diye karşılık verdi.

"Tanrım, bazen senden gerçekten nefret ediyorum."

"Biliyorum Aşkım," dedi eğilip yanağına hafif bir öpücük kondurarak. "Fikrini değiştirdiğinde bana haber ver."

Onu kendisinden uzaklaştırdı ve kapıya doğru yürüdü. Adam onu durdurmak için hiçbir şey söylemedi ve o da bunu sorun etmedi. Şu anda özellikle onun yüzünü görmek istemiyordu.

Ayaklarının onu nereye götürdüğünden emin değildi ama kendini sahilde, denize bakarken bulduğunda da şaşırmadı. Bu gece yıldızlar sönüktü, bulutlar onları gölgede bırakıyordu ve yarım ay da onların arasında kaybolmuştu.

Sorin haksız değildi. Zayıflıyordu. Tüm güç rezervlerinin daha önce hiç olmadığı kadar hızlı tükendiğine yemin edebilirdi. Sadece gölgeleri ve beyaz alevleri değil, ateşi ve buzu da. Ateş Mahkemesi'nde ustalaşmaya çalışırken büyüsunü ne kadar sık kullanmıştı? Yine de hiç bu kadar çabuk zayıflamamıştı. Her gece yatağa girdiğinde bitkin düşüyordu. Belki de Sorin'le birlikte akşamları yaptıkları aktiviteler onu gereğinden fazla ayakta tutuyordu ama on saat ya da daha fazla uyuduğu ve günün sonunda hâlâ bitkin olduğu birkaç gece olmuştu. Elbette Sorin fark etmişti. Dürüst olmak gerekirse buna şaşırmıştı.

Onunla bu konuda yüzleşmesi bu kadar uzun sürmüştü. Bunun olacağını biliyordu. Bunu bir tartışmaya dönüştüren kendisiydi çünkü gergindi. Yorgun ve endişeliydi ve bu da onu tedirgin ve zor biri yapıyordu. En azından normalden daha zor.

Sana birini gönderdim.

İç çekti. Tüm bunları anlamak için gerçekten biraz yalnız kalmak istiyordu ve eğer Cassius'u buraya zar zor ayakta durabildiği bir zamanda gönderdiyse...

"Ve böylece deniz, şarkısını anlayanları çağırır." Döndüğünde Briar'ın arkasında bir su geçidinin kapandığını gördü. "Merhaba, Günışığı."

Kıs kıs güldü. "Karanlığımdan önce sahip olduğum küçük ışık hakkında yorum yapan tek kişinin sen olduğuna inanıyorum."

"Işığın aslında karanlığın yanında var olduğunu ara sıra hatırlatmak kötü bir şey gibi görünmüyor," diye cevap verdi ve onun yanında durdu. Ellerini pantolonunun ceplerine soktu. Saçları daha da uzamıştı. Artık omuzlarını geçmişti.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, "Sorin suyun altında nefes alabileceğimi düşündüğünüzü söylüyor," dedi.

"Yapabilirsin," diye onayladı.

"Nasıl?" diye sordu, dönüp ona bakarak.

"Su elementini sen kontrol ediyorsun, Günışığı. Basitçe parçalanmasını ve hava cepleri oluşturmasını isteyebilirsin," diye cevap verdi omuz silkerek.

"Aynen böyle, hmm?" diye alaycı bir şekilde düşündü.

"Elbette pratik yapmak gerekecek, her şeyde olduğu gibi." Durakladı. "Ayrıca yeteneklerinizi kullanmanızı da gerektirecek, ki güç rezervleriniz yeterince dolu değilse bu mümkün olmayacaktır."

Scarlett gözlerini devirdi. "Eğer tartışmak istediğiniz buysa, gidebilirsiniz."

"Bunu tartışmak gibi bir niyetim yok," dedi Briar umursamaz bir tavırla. "Sadece bir gerçeği ifade ediyorum."

"Mhmm."

Dalgalar kıyıya doğru yuvarlanıyor, gecenin içinde **d u r u r k e n** bu ses ruhunu rahatlatıyordu.

"Bana buradaki kütüphaneyi gösterebilir misiniz?" "Gösterebilirim."

"Yapacak mısınız?"

"Aradığınız şey nedir?"

"Bu noktada aramadığım şey ne?" dedi bir hışımla. "Maraanlar hakkında bilgi. Avonleyanlılar. Kaynak'ın ne olduğunu bulmak. Anahtarlar."

"Ah."

"Peki sen yapacak mısın? Bana nerede olduklarını gösterecek misin?"

"Neden olmasın, anlamıyorum," diye cevap verdi. "Ancak Rüzgâr Sarayı'nın kütüphanelerinde şansınızın daha yaver gideceğini düşünüyorum. Onlar çok daha kapsamlı."

Bakışları tekrar onunkilere kaydı. "Neden bu konuyu şimdi açtın?" "Neden genç bir kraliçe büyüsünü tamamen yenilemeyi reddetsin ki? Sanırım evrenlerin gizemleri," diye düşündü.

Scarlett, "Komik," diye kestirip attı.

Briar sadece omuz silkti.

"Ashtine onları ziyaret etmeme izin verecek mi?" "Onu ikna edebilirim."

Scarlett bir kakhaha attı. "Eminim, Prens." "Nasima neden Ashtine'in yanında değil?" diye sormadan önce bir süre daha sessizlik oldu.

Briar gözle görülür bir şekilde kaskatı kesildi. Gecenin karanlığında bile yüz hatlarının karardığını, parıldayan gözlerinin sertleştiğini görebiliyordu. "Çünkü Talwyn'i rüzgârlara tercih etti," diye homurdandı sonunda.

"Bu da ne demek oluyor?"

"Rüzgârlar Avonleya'dan yana. Talwyn'in krallık hakkında ne düşündüğü hakkında bir fikrin var. Rüzgârlar denizin ötesindeki krallık hakkında fısıldamayı bıraktığında Ashtine'e kızdı. Ashtine Talwyn'in sırlarını sakladı, bu yüzden ne söylendiğini ya da yapıldığını tam olarak bilmiyorum ama sadakati sorgulanmaya başlandı. Talwyn'in yanında durmayı seçtiğinde, rüzgârlar onunla konuşmayı hepten bıraktı. Nasima gitti ve onların arasında yürümeyi çok zor buluyor."

Buna ne diyeceğinden emin değildi. Briar'dan yayılan saldırganlığı hissedebiliyordu. "Onun seçimine katılmıyor musun?"

"Hayır. Onu tekrar düşünmesi için ikna etmeye çalıştım ama sonuçta bu onun seçimi." Durakladı ve ekledi: "Tıpkı senin zayıflamana izin vermen gibi, sanırım."

"O şimdi nerede?"

"Shira Kayalıkları'ndaki Rüzgar Kalesi'nde. O... iyi değil."

Scarlett başını salladı. "En azından onun seçimlerini kabul ediyorsun," diye homurdandı.

Briar, "Anlamak ve kabul etmek çok farklı iki şey," dedi. "Ama bu tartışma bir yana, anlamama yardımcı olmak için bana seçimlerinin nedenlerini anlattı. Bunları elimizden geldiğince tartıştık. Asıl mesele, Kraliçe Talwyn'e karşı olan görevinin bana detaylı açıklamalar yapmasını engellemesi. Bu sizin ve Sorin için bir engel değil. O size güvenmek istiyor."

"Yapmaması benim hatam," diye cevap verdi sessizce.

"Evet," diye kabul etti, sırf onun kendini daha iyi hissetmesini sağlamak ya da suçluluk duygusunu yatıştırmak için bir şey söyleyecek biri değildi. "Ama böyle bir şeyi yeniden inşa etmek de sizin elinizde."

"Böyle bir şey zaman alır."

"Öyle, ama bir yerden başlamayı reddetmek sadece daha uzun sürmesine neden olur." Scarlett, "Senin Sorin kadar yaşlı olduğunu sık sık unutuyorum," diye cevap verdi. "O halde sen

Eski bir bilge gibi konuşuyorsun ve aynı yaşta olduğunuzu hatırlıyorum." "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Sorin üç mevsim daha yaşlı."

Scarlett'in boğazından bir kahkaha yükseldi. "Ya Sawyer?"

"Ben ondan neredeyse yetmiş yıl daha yaşlıyım."

Scarlett kollarını önünde kavuşturarak başını salladı ve bakışları bir kez daha suya kaydı.

Briar bir süre daha sessiz kaldıktan sonra, "Hiçbirimiz senin yerine karar vermek istemiyoruz, Scarlett," dedi. "Biz sadece neden böyle kararlar verdiğini anlamak istiyoruz."

"Sanırım ona bir neden sunsam bile, bunu geçerli bir neden olarak görmeyecektir," diye yanıtladı.

"Belki de," diye kabul etti Briar. "Ama yine de, anlamak ve kabul etmek çok farklı iki şeydir." Kız yanıt olarak bir şey söylemeyince, "Denizi dinlemene izin vereceğim Günışığı. Sadece nehirden çıkarılmana gerek olmadığından emin olmak istedim."

"Teşekkür ederim, Briar."

"Bir şeye ihtiyacınız olursa haber gönderin."

Başını salladı ve bir an sonra su portalının sesini duydu.

Bir süre sonra, nihayet Kara Salonlar'a dönmek için arkasını döndüğünde, Sorin'in kumsalın biraz yukarısındaki küçük bir kum tepesinin üzerinde oturduğunu gördü. Sorin ona doğru yöneldiğinde ayağa kalktı ve onu yarı yolda karşıladı.

"Ne zamandan beri buradasın?" Scarlett onun saçlarını kulağının arkasına sıkıştırmak için uzandığında sordu.

"Briar gittiğinden
beri." "Sadece orada
mı oturuyorsun?"
"Mhmm."

"Bu biraz ürkütücü."

Kızın burnuna fiske vurdu. "Sen kraliçesin. Dahası, yakın zamanda esir tutuldunuz. Eğer gerçekten birilerinin gözünün sürekli üzerinizde olmadığını düşünüyorsanız, fena halde yanıyorsunuz."

"Hiç de ürkütücü değil," dedi.

Hızlı bir gülümseme dudaklarını süsledi.

"Nasılsın?" "Yorgunum."

"Yarın uyu. Sonra seni kütüphaneye götüreceğim," dedi ve kızın elinden tutup bir ateş geçidi açtı.

"Gerçekten benimle antrenman yapmayacak mısınız?" diye sordu, onu yönlendirmesine izin vererek.

"Güç kuyunuz dolana kadar olmaz, hayır. Ve başka hiç kimse de olmayacak" diye ekledi.

"O zaman belki de tek başıma antrenman yaparım," diye karşılık verdi.

"Bunu durduramam ama buna katılmamayı seçeceğim."

Elini bıraktı ve sessizce soyunma odasına doğru ilerledi. Botlarını çıkardı, tuniğini ve pantolonunu sıyırdıktan sonra onun gömleklerinden birini giydi. Yeniden ortaya çıktığında, adam koltukta oturmuş, metinleri inceliyor ve çeviri notlarıyla karşılaştırıyordu.

Yüksek sesle iç çekti. "Cyrus'un Cassius'a yaptığı gibi bir fincana koyarsan içerim. Ama içmem... Doğrudan senden değil. Bununla birlikte gelen kontrol kaybını sevmiyorum."

Sorin kitabı yavaşça önündeki alçak masanın üzerine koydu. "Bütün bunlar bunun için miydi, Scarlett? Kontrolü kaybetmekten mi korkuyorsun? En son ne zaman beslendiğini bile hatırlıyor musun?"

"*Beslendiğini* söyleme," diye homurdandı, burnunu tiksintiyle kırıştırdı.

"Kontrolü kaybetmekten korktuğun için mi bunu reddediyorsun?" diye tekrarladı.

"Hayır, tam olarak değil zaten," diye cevap verdi, yatağa doğru ilerleyip bağdaş kurarak oturdu.

"Bunu genişletmek ister
misin?" "Pek sayılmaz."

Hâlâ kanepede oturduğu ve kanepenin arkasından ona bakacak şekilde eğildiği yerden ona sert bir bakış attı.

Uzun bir nefes verdi. "Yıllarca kendi seçimlerim ve kararlarım üzerinde hiçbir kontrolüm olmadan yaşadım. Bunun beni iğrenç bulduğum bir şeyi yapmaya zorlamasından hoşlanmıyorum."

Kan içmeyi, para karşılığı can almaktan daha iğrenç bulduğu tamamen aklından çıkmamıştı. Düşüncelerinin bunun kendisi hakkında ne söylediği üzerinde yoğunlaşmasına izin vermemeye çalıştı.

"Nuri'nin bunu yapmak zorunda kalmasına hiç üzölmüş görünmüyordun."

"Sanırım değil," diye kabul etti, battaniyenin üzerindeki bir kırıskıla oynuyordu.

"Bu, vücudunun yemeğe ya da suya ihtiyaç duymasından farklı bir şey değil, Scarlett," diye ekledi. "Bu şeyler seni kontrol ediyormuş gibi mi hissediyorsun?"

"Hayır," diye cevap verdi. "Gerçi bu zorunluluk zaman zaman oldukça can sıkıcı olabiliyor."

Nefesinin altından bir kahkaha attı. "Sadece sen yemek yemeyi sıkıntı olarak görürsün."

"Yemek yemek, uyumak ve hatta banyo odasını kullanmak zorunda olmasaydınız yapabileceğiniz diğer tüm şeyleri bir düşünün."

Sorin ona göz kırptı. "Dürüstçe söyleyebilirim ki, bunca yıldır böyle bir şeyi hiç düşünmedim."

Scarlett omuz silkti, gözleri tekrar kucağına düştü. "Her neyse, eğer bir bardağı koyarsan..."

"Daha önce de bir bardak teklif ettim ama yine de reddettiniz."

"Daha önce de söylediğim gibi, tüm bunları... Ben bir Gece Çocuğı değilim. Bunu yapma fikrinden hoşlanmıyorum ve bunun bana dayatılması, buna daha da fazla direnmek istememe neden oluyor."

"Yeterince adil."

"Bu kadar mı? Tüm bu olanlardan sonra söyleyeceğın tek şey bu mu?"

Sorin omuz silkti. "Buna neden bu kadar kararlı bir şekilde direndiğınızı anlıyorum. Avonleyan'ların bunu yasaklamasının ve bir alternatif bulmasının da bir nedeni olduğunu varsayabilirim." Ayağı kalktı ve ona doğru ilerledi. Ellerini yatağın iki yanına koydu, şilte onun ekstra ağırlığı altında eğildi. Öne doğru eğildi, onunla neredeyse burun buruna geldi. "Sana yemin ederim ki başka bir yol bulacağız Scarlett, ama o zamana kadar bunu yapman gerekiyor. En güçlü halinde olmanı istiyorum. Seni korumak için büyüne ihtiyacım var. Gerektiğinde savaşabilmene ihtiyacım var. *Sana ihtiyacım var*. Ve eğer bir daha benden alınırsan, seni bulana kadar her şeyi ve herkesi yakıp yıkmayacağıma söz veremem. Düşman ya da masum, dost ya da aile olmaları fark etmeyecek. Tüm dünya külden başka bir şey olmasa da fark etmez.

sana ulaştığımda. Bunların hiçbirinin önemi olmayacak çünkü sana olan ihtiyacım her şeyi tüketiyor."

Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Beni yıldızların geceyi sevdiği gibi sevdiğin için teşekkür ederim, Sorin."

Alnı öne düştü ve onunkine yaslandı. "Karanlığın sonuna kadar, Aşkım."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 36

OceanofPDF.com

TALWYN

"W Bu ne?" Talwyn Kara Salonlar'daki konsey odasına girdiğinde sordu.

Azrail onun yanındaydı, ama bugün ilk defa Siofra'dan beri onu görmemişti. Dünya mesajlarıyla konuşmuşlardı, daha fazlası değil. Birkaç dakika önce Kara Salon'un kapısına vardığında, adam onu bekliyordu. İçeri girmeden önce konuşulması gereken bir şey olup olmadığını sormadan önce onu dikkatle incelemişti.

Son birkaç günü yalnız geçirmişti. Ashtine son zamanlarda Hisar'dan nadiren ve sadece kesinlikle gerekli olduğunda ayrılıyordu. Yine de şimdi buradaydı, uzak duvarın yanında durmuş Prens Briar ile sessizce sohbet ediyordu. Ölümün Gölgesi'ni tanıdı. Birkaç hafta önce Azrael tüm çocuklarla birlikte geldiğinde ona işaret edilmişti. Tanıdığı biri olmasa da aralarında duran bir Cadı vardı ve masada omuzlarına kadar uzanan kahverengi saçlı bir erkek oturuyordu. Gözlerinden biri koyu kahverengiydi. Diğeri gümüş bir yamanın arkasına gizlenmişti. Scarlett onun yanındaki masaya oturmuş, ayaklarını sallıyordu. Yakınına eğilmiş, erkekle sessizce konuşuyordu. Sorin, Divan'ıyla birlikte yakınlardaydı ve karısının erkekle bu kadar yakın konuşmasından rahatsız olmadığı belliydi.

"Bu Cassius," diye yanıtladı Azrael. "Hayatta olmasına şaşırdım. Scarlett'i geri aldığımızda neredeyse ölüyordu."

"Ama onun için o kim?"

"O bir Cadı. Buraya gelir gelmez onu aramaya başladık. Windonelle başkentinde birçok yerde güçlü koğuşlar oluşturdu."

"O zaman Maraan Lordları için çalışıyorsa burada ne işi var?"

"O Scarlett için önemli," diye yanıtladı Azrael.

"Bu onun *burada* olması gerektiği anlamına gelmez," diye karşılık verdi Talwyn.

Scarlett birdenbire, "Burası benim salonum, senin değil," diye atıldı, "bu kararı sen veremezsin." Talwyn'e bakmak için döndü, dudakları hınzır bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. "Tekrar hoş geldiniz, Majesteleri."

"Bu toplantılar Kraliyet mensupları ve onların Mahkemeleri içindir. Çocukluk arkadaşları için değil," dedi Talwyn ve masanın diğer ucuna oturmak için ilerledi.

Scarlett omuz silkerek, "O benim Sarayımın bir parçası," diye cevap verdi ve masadan aşağı atladı. Yerine oturmadan önce erkeğe bir göz kırptı. "Bir Cadı Mahkemenizin bir parçası mı? Bu işler böyle yapılmaz,"

Talwyn sıkıca cevap verdi.

O hınzır gülümseme daha da kıvrıldı. "Eminim oldukça alışılmadık biri olduğumu fark etmişsinizdir. Ve Fae değil de Avonleyli olduğuma göre, Divan'ımda yarı Avonleyli birinin olması daha uygun görünüyor." Bir sürahi suya uzandı ama Cyrus ona bir bardak doldurmaya başlamıştı bile. "Elbette, damarlarında Avonleyan kanı taşıyan kendi İkinciniz olduğuna düşünersek, nereden geldiğimi anlayabilirsiniz."

Talwyn'in parmakları, her ikisini de önündeki masaya düz bir şekilde yerleştirdiği yerden masaya saplandı. Nasıl oluyor da birdenbire her yerden Avonleyliler çıkmaya başlıyordu?

"O senin İkincin mi o zaman?" Talwyn dişlerini sıkarak sordu.

"Hayır, o hâlâ benim kocam... Kral," diye ekledi yanında yerini almış olan Sorin'e başıyla selam vererek.

"Üçüncü mü?" "Bu

Briar."

"O zaman burada ne işi var?"

Scarlett cevap vermeden önce Sorin, "Cassius Kraliçe'nin Eli," diye araya girdi.

"Öğleden sonraki gündemime geçmeden önce yanıtlanmasını istediğiniz başka soru var mı?" Scarlett sordu.

"Neden sen başlamıyorsun, biz de oradan devam ederiz," diye homurdanmayı başaran Talwyn sandalyesine geri oturdu. Kendini kontrol altına almak için derin bir nefes aldı. Bu toplantının da bir önceki gibi bitmesine izin vermesine imkân yoktu. Kimsenin onu onlarca yıldır tanıdıkları Fae Kraliçesi'nden başka bir şey olarak görmesine imkân yoktu.

Scarlett ayağa kalktı ve cebinden dört nesne çıkardı. Üçünü masanın üzerine bıraktı, dördüncüsünü Prens Briar'a fırlattı.

"Lütfen bunu Prens Ashtine'e iletin, Prens."

Talwyn onun bir kolyeyi, görünüşe bakılırsa bir ruh tılsımını, Ashtine'in ikincisi Ermir kolyeyi onun ellerine verene kadar masanın üzerinden geçirmesini izledi.

"Bir tane daha mı buldun?" Ashtine kolyeyi alarak sordu. Gözlerini Scarlett'e çevirdi, şaşkınlık ve soru dolu bakışlarla.

Scarlett önünde duran üç eşyayı işaret ederek, "İki tane daha buldum," diye cevap verdi.

"İlginç," diye mırıldandı Ashtine, dikkati kolyeye geri dönmüştü.

"Neden ruh tılsımlarıyla oynuyoruz?" Talwyn sordu.

Scarlett sandalyesinde rahatça arkasına yaslanmış, gözleri Talwyn'e dikilmişti. Talwyn kendini hazırladı, çünkü Scarlett'in gözlerindeki ifadeden söylemek üzere olduğu şeyin onu ters köşeye yatıracağını anlayabiliyordu.

"Sanırım bunlar Avonleyan Anahtarlarından dördü."

Talwyn ona yavaşça göz kırptı. Scarlett'e bakarken yaptığı tek hareket buydu. Azrael'in onu izlediğini hissedebiliyordu.

"Neden bunların anahtar olduğuna inanıyorsun?" Azrail onun için sordu.

Scarlett, "Kendime göre nedenlerim ve teorilerim var, ama şimdiye kadar bunların doğru olduğunu kanıtladım," diye cevap verdi.

"Bunlar ne zamandır sende?" Talwyn sordu.

Scarlett çok tatlı bir sesle, "Hangisini kastettiğine bağlı," diye cevap verdi.

"Neden onları sadece şimdi öğreniyorum?" Talwyn tekrar denedi.

Scarlett, "Son küçük buluşmamız sırasında sana söylemeyi düşünmüştüm, ama sonra sen şimdiye kadar gördüğüm en iyi Fae öfke nöbetlerinden birini geçirdin," diye cevap verdi. Başını yumruğuna dayayarak Sorin'e döndü. "Bir sonraki öfke nöbetinizi nasıl geliştireceğinize dair notlar aldınız mı Prens?"

Sawyer bir kahkahayı bastırırken elindeki suyu masaya döktü.

Sorin, parmaklarını kaşlarında gezdirerek uzun uzun iç geçirdi. "Belki de şu an senin keyifli ama bir o kadar da aşağılayıcı iğnelemelerin için uygun bir zaman değildir, Aşkım."

"Belki de belki demeyi bırakmalısın," diye mırıldandı gözlerini devirerek.

Sorin'in dudakları kıpırdadı ama Talwyn'in yüzüne döndü. "Döndükten sonra tamamen şans eseri bir tanesine rastladığımızda onlar hakkında teori üretmeye başladık. Bunların gerçek anahtarlar olduğundan bile emin değiliz. Önce Ashtine'in onları Shira Kayalıkları'na götürüp gök taşı olduklarını teyit etmesi gerekiyor."

Ashtine Talwyn'in yanından usulca, "Onlar gök taşı," diye mırıldandı. "Ama somut bir kanıtı ihtiyacınız varsa gelip kendiniz görebilirsiniz."

Prences bitkin görünüyordu. Kilo kaybetmişti ve gözlerinin ferisi sönmüştü. Saçları bile daha donuk, teni hayalet gibi solgun görünüyordu. Tılsımı Scarlett'e geri vermek için hamle yaptı, ama Talwyn tılsım için elini uzattı. Ashtine onun yerine tılsımı Scarlett'e uzattı ve ona temkinli bir bakış attı.

"Diğer üçünün nerede olduğuna dair bir fikrin var mı?" Talwyn tılsımı inceleyerek sordu. Zincir gerçekten de göktaşına benziyordu. Sadece göktaşının parlaklığından yoksundu. Yine de ona bağlı olan tılsım, ki bu Falein'in sembolüydü, şimdiye kadar gördüğü en koyu taşı.

"Bir tanesi, evet. Diğer ikisi, hayır," diye cevap verdi Scarlett. "Bununla birlikte, onlardan birinin bir Fae'nin elinde olacağını biliyorum."

"Neden?" Talwyn sordu.

Scarlett Kahin'in ona söyledikleriyle ilgili kısa bir açıklama yaparken o da tılsımı incelemeye devam etti.

Scarlett konuşmasını bitirdiğinde Talwyn, "Kahin'in sözlerini yorumlamanın yüzlerce yolu olabilir," dedi. "En iyi günlerde bile pek yardımcı olmuyor."

"Kaba," diye buz gibi bir ses odanın uzak tarafındaki gölgeli bir köşeden yükseldi. Azrael ve Talwyn hızla kaynağa doğru döndüklerinde Ölümün Gölgesi ve Cadı'nın orada durduğunu gördüler; her ikisi de siyahlar içindeydi ve etraflarındaki karanlığa karışmışlardı.

"Sen kimsin ve neden buradasın?" Talwyn talep etti.

"Talwyn," dedi Ashtine sessizce, "bahsettiğin Kahin o."

Cadı başını hafifçe eğdi, kızıl kahverengi saçları hareketle birlikte sallandı.

Talwyn sesinin tonunu kızgınlıktan saygıya çevirmek için çok uğraştı. "Özür dilerim," dedi sıkıca başını eğerek. "Mağaranızdan ayrıldığınızı fark etmemiştim."

"Eski bir dostu kontrol etmeye geldim," diye cevap verdi Kahin, gözleri Cassius'a kayarak.

Talwyn buna nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Kahin asırlıktı...

"Ölümlü olduğum için bir önceki Kahin'in yerine geçtim," diye yanıtladı Kahin, onun kafasının karıştığını hissederek. "Ondan önce de bazıları bana Ölümün Bedenlenmiş Hali diyordu."

Talwyn tılsımı masaya vurarak başladı. "Sen bir Ölüm Hayaletiydin." Gözleri ondan, gölgelerin arasında bir manyak gibi gülümseyen Gece Çocuğu'na, oradan da hâlâ koltuğunda rahatça oturduğu yerde lanet bir kedi gibi sırtan Scarlett'e kaydı. "Hepiniz... Hepiniz buradasınız."

Scarlett, "Sizi *çocukluk arkadaşlarımla* tanıştırmama izin verin," diye mırıldandı. "Ölümün Gölgesi'ni tanıdığınızı duydum, ama biz ona Nuri deriz," diye devam etti başıyla karanlık köşeyi işaret ederek. "Az önce Juliette'le tanıştın - bir Cadı, Kahin ve Yüce Cadı'nın yeğeni." Bakışları daha sonra Cassius'a kaydı. "Buna gelince, Kara Birlik'teki Yoldaşlık'ta bizi eğitti ve benim kişisel hocalarımdan biriydi."

Talwyn tüm bu insanların gerçekte kim olduğunu öğrenmenin ve Batı Sarayları tahtında sadece bir Avonleyli'nin değil, aynı zamanda lanet olası bir Ölüm Hayaleti'nin de bulunmasının yarattığı şoku bastırarak yüz hatlarını yeniden tarafsız hale getirdi.

"Ve tam olarak neden hepsi burada?" Talwyn sıkıca sordu.

Scarlett, "Çünkü Kontes'i bulmamız gerekiyor ve onlar da benimle birlikte Gece Çocuğu bölgesine gidiyorlar," diye cevap verdi.

Toplantının geri kalanını üç gün içinde Gece Çocuğu bölgesine yapılacak olan görevi planlayarak geçirdiler. Tüm Mahkemeler Kontes'in yerinin tespit edilip edilemeyeceğini görmek için fazladan casuslar gönderiyordu. Talwyn yine de endişelenmeye başladığını itiraf etmek zorundaydı. Kimsenin casusları Kontes'i aylardır ne görmüş ne de ondan haber almıştı. Gece Çocuğu cephesinde de her şey sessizdi. Ondan haber alamamak alışılmadık bir durum değildi ama topraklarındaki *birileri* her zaman onunla nasıl temasa geçileceğini biliyordu.

Şekil değiştirip değiştiremeyeceğini görmek için tılsımlardan birini yanına almak istemişti. Scarlett tılsımların gece taşı denen bir şey olduğunu söylemişti, ama elbette Scarlett onun bir tanesiyle bile gitmesine izin vermemişti. Onların gece taşı olduğunu doğruladıktan sonra

gerçek anahtarları ve diğer üçünü bulduktan sonra onları değiştirmek için çalışmaya başlayabilirlerdi. Onunla tartışabilecek gibi değildi. Bir Avonleyan'ın bir Fae tahtında oturması Talwyn'i ne kadar tiksindirse de, onlar eşitti.

Talwyn eve gidebilmek için ana kapıya giden patikada yürürken arkasından gelen ayak sesleri onu gerdi. Bir an sonra konuştu.

"Yani bunu şimdi böyle mi yapacağız? Ben senin İkincinim, Talwyn. Resmi toplantılar dışında da konuşmamız gerekiyor."

"Öyle mi?" Talwyn sordu. "Bugünlerde bu resmi toplantılar sırasında dışarıda öğrendiklerimden daha fazlasını öğreniyor gibiyim."

Azrael görünüşe göre sözlü yemi görmezden gelmeyi tercih etti. "Birine ihtiyacın var Talwyn. Ashtine... kendinde değil. Ve öyle olsa bile... Birine ihtiyacın var."

"O kişi sen değilsin."

"Başka kiminiz kaldı? Diğer herkesi uzaklaştırdınız," diye karşı çıktı.

"Ne kadar yalnız olduğumu gösterdiğin için teşekkür ederim."

"Talwyn," diye homurdandı, eli kızın dirseğine dolandı ve onu durdurmak için çekiştirdi.

Gözleri önce adamın eline, sonra da yavaşça gözlerine kayd.

"Kötü ruh hallerin beni korkutmuyor. Hiçbir zaman da korkutmadılar," dedi, parmakları kızın koluna dolanmaya devam ederken.

"O zaman belki de *çok* yaklaştınız Prens," diye ısırdı.

Azrail'in kaşları çatıldı. "Yani seninle sohbet etmeyi beklemek çok fazla şey istemek ama bacaklarının arasında olmak sorun değil öyle mi?"

Kadın ona dişlerini göstererek kolunu çekiştirdi ama adam sağlam durarak kadının içine doğru adım attı.

"İkinciniz olarak benim görevim size meydan okumak ve danışmanlık yapmak," dedi sesi alçalarak.

"O zaman belki de İç Sarayımda kimleri tuttuğumu yeniden değerlendirmem gerekiyordur," diye karşılık verdi.

"Tüm bunlar önemli olmayan bir kan bağı yüzünden."

"Bahse girerim Tarek, eğer gerçekten yaşıyorsa, bu ifadeye katılmayacaktır." "Talwyn," diye homurdandı Azrael yine hayal kırıklığı içinde.

"Bırakın beni. İlgilenmem gereken şeyler var," dedi, sesi tehlikeli bir hal almıştı.

"Tüm bunların, onlarca yıllık sadakatin hiçbir anlamı olmadığını mı söylüyorsunuz?"

Onlarca yıl- Bunların hepsi senin için bir hiç mi?"

"Dikkat dağıtmak için iyiydin," diye alay etti. "Eğer bunun için gelmediyseniz, kovuldunuz."

Azrail vahşi bir sırıtışla dişlerini ona doğru parlattı. "Nefret dolu bir sikişe ihtiyacınız varsa, tek yapmanız gereken sormak Majesteleri."

"Bırak beni," diye tekrar emretti, sesi ölümcül bir fısıltıdan başka bir şey değildi.

Adamın eli bu kez kadının bedenini terk etti ve adam ondan bir adım geri çekildiğinde göğsünde bir şeyler sıkıştı. "Üç gün sonra Gece Çocuğu bölgesine gittiğimizde görüşürüz. O zamana kadar bir şeye ihtiyacın olursa mesaj gönder."

Onu patikada bıraktı ve kapıları geçer geçmez bir zamanlar Sorin'in izini sürdüğü Windonelle'deki ormana gitti. Azrael ve Stellan onu ormandan almaya geldiklerinden beri her gün Stellan ve Arianna ile birlikte çalışıyordu. Artık oldukça kolay bir şekilde ileri ve geri yer değiştirebiliyordu ama henüz ne zaman yer değiştireceğini tam olarak kontrol edemiyordu. Ve her şey olup biterken, büyüsünü kontrol etmeyi daha zor buluyordu. Daha fazla odaklanma, daha fazla enerji gerektiriyordu.

Ama ölümlüler krallığına adım attığında, yüzüğü parmağındayken, emir üzerine yer değiştirdi. Pençelerini toprağa vurdu ve kulaklarını öne eğerek etrafındaki her şeyi dinlemeye başladı. Yavaşça orman boyunca ilerlemeye başladı. Burnu yere gitti, tanıdık bir koku almaya çalıştı.

Scarlett'in Gece Çocukları tarafından götürüldüğü yere gitmişti. Azrael orada tanıdık bir koku aldığından söz etmişti. Dünya Mahkemesi'nde bir hain olduğunu düşünmüşlerdi. Yine de oraya gittiğinde kokuyu bulamamıştı. Başlangıçta o kadar gizlenmişti ki, bulmaya çalıştığında çoktan kaybolmuştu.

Ama Tarık'ın kokusunu her yerde tanırdı. Sadece onu bulup bulamayacağını görmek istiyordu. Onun gerçekten burada olup olmadığını, bunca zamandır burada olup olmadığını öğrenmesi *gerekiyordu*.

Başkentin eteklerine ulaşana kadar ormanı takip edebildiği kadar takip etti ve orada oturup bir sonraki hamlesinin ne olması gerektiğini anlamaya çalışırken, ayak sesleri kulaklarını dikti ve dinlerken başını eğdi. Bunlar sessiz ayak sesleriydi, ölümlülerin hareket etme eğiliminden daha yumuşaktı. Belki de bir avcıydı?

Gizlenmek için çalıların arasına saklanarak ağaçların arasından süzöldü. Yaklaştıkça ay ışığının ve gecenin kokusu ona çarpıyordu ama bu koku hafifti. Bu kadar yakın olduklarına göre çok daha güçlü olmalıydı.

"Daha ne kadar bekleyeceğiz?" diye tısladı vampirlerden biri ve bir an sonra görüş alanına girdiler.

Yaklaşık yirmi Gece çocuğundan oluşın küçük bir klan, derme çatma küçük bir kamp alanının etrafında toplanmıştı. Ortada küçük bir ateş vardı ama hepsi uzak duruyordu, görünüşe göre alevlere dokunma riskini almaktansa donmayı tercih ediyorlardı.

"Yakında olacağına dair sözler verip duruyorlar ama biz hala burada oturuyoruz, kendi topraklarımızdan dışlanmış ve onların topraklarına girmemize izin verilmiyor," dedi bir başkası. Bu bir kadındı.

"Eğer sözlerini tutmayı başarırlarsa, buna değecektir," dedi bir başkası.

"Size verilen sözlerin tutulmayacağına inanmak için bir nedeniniz var mı? tutun mu?"

Talwyn bu ses karşısında durdu. O sesi tanıyordu.

O sesin sahibiyle sayısız saatler geçirmiştim.

Burnunu havaya kaldırarak onun kokusunu almaya çalıştı ama hiçbir şey yoktu. Eskiden onu rahatlatan orman ve toprak kokusundan hiçbirini yoktu. En ufak bir ipucu bile yoktu. Karşısında tamamen siyahlar i  i n d e bir figür belirdi. Kıyafeti, Ölümün Gölgesi'ni Kara Salonlar'da dolaşırken gördüğü kıyafete benziyordu. Yüzünü görünmeyecek şekilde kapatan bir kapüşonu vardı. Hareket ettiğini fark etmeden önce ayağa kalkmıştı ve kendini bir kez daha hareketsiz kalmaya zorladı.

figür vampir klanının merkezine doğru adım attı.

Gece çocukları sessizliğe gömölmüş, birçoğu erkeğin önünde eğilmişti. Yine de iki tanesi ona ters ters bakıyordu. Biri, tutulmayan sözler hakkında homurdanan dışıydı.

"Aylar önce o bölgede olmamız gerekiyordu," dedi dışı, çenesini kaldırarak.

"Ve sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, beklemediğimiz faktörler zaman izelgemizi geriye itti. Ama çok uzun sürmeyecek," diye yanıtladı erkek.

Sesi onu çağırıyordu ve dinlerken pençelerini dik tutmasını neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

"ok uzun sürüyor," diye yanıtladı dışı vampir.

"Sabırlı ol, dostum."

"Sen sabırdan ne anlarsın?" diye alay etti ilk konuşan erkek.

Figürün başı yavaşça ona döndü ve vampirin boğazı yutkunurken çalışarak küçük bir adım geri attı. "Sabır hakkında hayal bile edemeyeceğin kadar çok şey biliyorum." Gece Çocuğu'na doğru bir adım attı. "Şu anda yaşananlar onlarca yıldır, hatta yüzyıllardır planlanıyordu. Birkaç yıllık acınası bekleyişiniz için bana sızlanmayın."

Vampirlerden biri, başı hâlâ öne eğik, gözleri yerde, "Sadece vatanımıza geri kabul edilmek istiyoruz," dedi.

"Ben de öyle," dedi kapüşonlu erkek soğuk bir sesle.

Talwyn bir nefes çekti ama kurt formunda bu daha çok bir huff olarak çıktı. Yüksek sesle değildi ama kukuletalı erkeğin başı hafifçe yana eğildi.

"Mız mızlanman bir yana, buraya senin üzerine titremeye ve endişelerini gidermeye gelmedim," dedi. "Buraya bilgi aktarmak için geldim."

"Hangisi ne?" diye sordu ilk vampir.

"Önümüzdeki birkaç gün boyunca meşgul olacağız. Şehirden uzak duracaksın, ölümlülerden uzak duracaksın. Eğer bu emirlere uymamaya karar verdiğinizi öğrenirse, bir sonraki görevinizde *onunla* yüzleşeceksiniz."

"Ondan asla kurtulamayız," dedi başı hâlâ eğik olan vampirlerden biri. "Hiçbir yardım almadan akrabalarımızı katletti. Eğer ikiz aleviyle geri dönerse-"

"O zaman sanırım kendinizi kontrol etmeniz gerekecek."

Kukuletalı adam onlara birkaç gün içinde işlerini hallettikten sonra geri döneceğini söylemeden önce Gece Çocukları'ndan onay mırıltıları yükseldi. Geldiği yoldan ayrılmak için döndü ve Talwyn arkasındaki çalılığa doğru geri çekildi. Cesaret edebildiği kadar hızlı hareket ederek onu takip etmeye çalıştı. Hâlâ ondan herhangi bir koku alamıyordu.

Talwyn ormanın daha sık bir bölümüne geldiğinde durakladı. Yukarıdaki ağaçlar o kadar sıkı ki batan güneşi engelledi, ince bir karanlık tabakası yerine yerleşti. Kulaklarını zorlayarak bir şey, herhangi bir şey seçmeye çalıştı. Ama eğer gerçekten *oysa*, bir Fae zarafetiyle hareket ediyor olmalıydı.

Yakındaki çalıların hışırtısı başını sola çevirmesine neden oldu, gözleri karanlığı kolayca delip geçti. İki ağacın arasından görüş alanına girdi, takip ettiği patikanın olduğu yere doğru yürüyordu.

ikiye bölündü. Ağaçların arasından gökyüzünü görmeye çalışıyormuş gibi başını arkaya eğerek durdu.

O ne yapıyordu?

Talwyn oturmuş, onu dikkatle izliyor ve onu takip etmeye devam etmek için en iyi seçeneklerini tartışıyordu. Adamın kapüşonunu çıkarmasını umuyordu. Sadece yüzünü görmek, gerçekten o olduğunu teyit etmek istiyordu.

"Biraz daha, Ayçiçeği. Biraz daha, sonra ait olduğum yerde, evimde olacağım."

Talwyn'in kanı dondu. Nefesi göğsünde sıkıştı. İstese de havayı içine çekemezdi. Adam sağdaki patikadan ilerleyip gittiği yere doğru ilerlerken onu takip etmek için kıpırdayamadı.

Ayçiçeği.

Bir gece Toprak Saray'daki تنها bir vahada dolunayın altında otururlarken ona verdiği isim buydu.

Bu oydu.

O buradaydı.

Ve her ne yapıyorsa, bu onu ondan uzak tutuyordu.

37. BÖLÜM

OceanofPDF.com

SORIN

"Burası buz gibi," diye homurdandı Scarlett. Sorin gülümsemesini gizleyerek ona doğru uzandı ve içinden bir sıcaklık seli gönderdi. Ellerini kürk astarlı pelerininin daha derinlerine soktu.

giyyordu. Rüzgâr etraflarında dönüyor, karla birlikte savruluyor ve saçları yüzünün etrafında dalgalanıyordu. Haksız da sayılmazdı. Rüzgâr Sarayı her zaman rüzgârlı olurdu. Rüzgârlar prensesin ruh haline göre esintiden fırtınaya dönüşme eğilimindeydi ve Ashtine'in son zamanlardaki tavrına bakılırsa, rüzgârların savrulması sürpriz değildi.

Ashtine'in Kalesi'ne giden bir mağara boyunca uzanan taş bir köprünün önünde durdular. Kalesinin çeşitli kulelerinin kubbeleri bulutlara kadar uzanıyordu. Hisar en yüksek kayalıkların tepesinde oturuyordu. Sadece gök taşının bulunabildiği uçurumlar daha yüksekti. Aynı kayalıklara sadece Hisar'ın arka avlusundaki dolambaçlı merdivenlerden çıkılabiliyordu.

Sorin bir elini Scarlett'in sırtının küçük kısmına bastırarak onu ileriye doğru yönlendirdi. "İçerisi daha sıcak olacak."

Sorin'in Fae kulağıyla bile anlayamadığı bir şeyler homurdandı nefesinin altında. Morali bozuk bir şekilde uyanmıştı ve Sorin bunun sadece kötü bir gün mü yoksa onu rahatsız eden bir şey mi olduğunu tam olarak anlayamamıştı.

Başka bir şey söylenmedi ve ana kapılar açıldığında onları Prenses Ashtine değil, Briar karşıladı. Sorin için onu prensesle birlikte düşünmek hâlâ bir şoktu. Ashtine çok... Ashtine'di.

Scarlett kapüşonunu geri çektiğinde Briar sıcak bir sesle, "Günaydın, Günışığı," dedi.

"Günaydın," diye cevap verdi, normalden çok daha durgun bir sesle. Eskiden olağandışıydı. Bu ruh hali ve durum giderek sıradanlaşmaya başlamıştı ve henüz bundan ne anlam çıkarması gerektiğinden tam olarak emin değildi.

Briar'ın gözleri soru sormak için Sorin'e kaydı, ama Scarlett'in büyük fuayeyi seyrederken omuz silkmekle yetindi.

"Ashtine birazdan gelecek. Bu sabah yemek yedin mi?" Briar sordu. Scarlett, "Mhmm," diye mırıldandı ve büyük bir tabloya bakmak için ilerledi.

Duvara.

"Armut yemişsin," dedi Sorin, ses tonu "kahvaltı" hakkında tam olarak ne düşündüğünü ifade ediyordu. Bırakın güç rezervleri için yiyeceğe ihtiyaç duyan bir büyü kullanıcısını, bir ölümlü için bile yeterli değildi.

"Ben iyiyim," diye cevap verdi umursamazca. "Scarlett."

Başka bir resme geçerek onu başından savdı.

Sözüne sadık kalarak birkaç gece önce onun kanından küçük bir fincan içmişti. O zamandan beri daha fazlasını istememişti ve onu bu konuda tekrar zorlamak istemiyordu. İhtiyacı olmadığı sürece, ama aynı zamanda güç kuyularını *neden* her zaman tamamen dolu tutmak istemediğini de anlayamıyordu. Olan biten her şeye rağmen. Yaşadığı onca şeyden sonra olmazdı. Eğer bilselerdi, Avonleyan güçleri tam güçte olsaydı, sınırdaki o savaşa daha iyi hazırlanmış olurdu. Yine de direndi.

"Bu Sefarina'nın bir portresi."

Prences Ashtine fuayeye girdiğinde hepsi bu cilveli sese döndü.

"Birisi onun neye benzediğini düşünüyor?" Scarlett rüzgâr tanrıçasının resmini incelerken başını eğerek sordu. Ay ışığı gibi beyaz ve gümüş saçları vardı, tıpkı Ashtine'inki gibi ve gök mavisi gözlerinde rüzgarlar dönüyor gibiydi. Biri rüzgârı nasıl resmedebilirdi Sorin bilmiyordu ama ressam bunu başarmıştı. Uzun, gümüş bir elbise geniş kıvrımlarının etrafından akıyordu ve kadın, çıplak ayakları altına boyanmış bulutların bir santim üzerinde, havada süzülüyormuş gibi görünüyordu.

"Belki de tercih ettiği formlardan biridir," diye kabul etti Ashtine.

Scarlett tablodan dönerek onunla yüz yüze geldi. "Bu sabah buraya gelmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

"Muskaları getirdin mi?"

Scarlett pelerininin bir cebini yoklayarak, "Evet," diye cevap verdi. "Briar burada geniş kütüphanelerinizi olduğundan da söz etti. Onlara bir göz atmayı umuyordum."

"Önce anahtarlar," diye yanıtladı Ashtine. "Sonra kütüphaneleri tartışabiliriz." Briar aralarında mesafe bırakarak onun yanına geçti. Görünüşe göre aralarındaki ilişki İç Mahkemeleri dışında herkesten gizliydi. Ashtine'in İç Saray'ı biliyor muydu acaba? İlişkilerini kamuoyuna açıklarlarsa, iki saray da muhtemelen bundan hoşnut olmayacaktı. Asillerin kendi Mahkemeleri dışında resmi bir ortak edinmeleri skandaldan başka bir şey olmazdı.

Mahkemeler arasındaki bu tür politikalar Eliza'nın artık Yangın Mahkemesi'nde ikamet etmesinin nedeniydi. Doğacak varisler ya bir gücü ya da diğerini destekleyecekti.

Her ikisi de, bir mahkemeyi esasen mirasçısız bırakarak.

Onlar arkalarından gelirken yan gözle karısına baktı. Ellerini pelerininin kıvrımlarına sokmuştu, sanki içinde bile kışın soğduğundan kaçamamıştı.

Sen iyi misin?

Gözlerini bir kez daha ileriye sabitlemeden önce hızla ona baktı. *Ben iyiyim.*

İyi görünmüyorsun...

Dudakları ince bir çizgi halinde sıkıştı. *Sadece yorgunum.*

Bunun üzerine kaşları kalktı. Bütün gece mışıl mışıl uyumuştı. Bundan hiç şüphesi yoktu. Adam onun yanına yatağa tırmanmadan çok önce uyumuştı. Çeviri notlarını karıştırmaya devam etmiş ve Solembra'dan getirdikleri kitapları okumaya çalışmıştı. Dili nasıl bu kadar çabuk öğrenmiş ve ustalaşmıştı, onu aşırıyordu. İnanılmaz derecede karmaşıktı. Bu bir yana, kendisi de sadece birkaç saat uyumuştı ve ondan önce uyandı. Onu göğsüne çektiği yerden kıpırdamamıştı.

Ne cevap vereceğine karar veremeden, Hisar avlularına açılan kapılara ulaşmışlardı. Scarlett çoktan kapüşonunu başına geçirmiş, kapılar açılır açılmaz rüzgâr içeriye kar savurunca hafifçe iç çekmişti. Belki de soğuğu gerçekten sevmiyordu ve bu onu kötü bir ruh haline sokmuştu. Daha birbirlerini tanıyalı bir yıl bile olmamıştı. Hâlâ öğrenecek çok şey olduğunu düşünüyordu.

Ashtine ve Briar'ın yolu gösterdiği sarp uçurumun kenarındaki dolambaçlı merdivenleri gördüğünde başı geriye eğildi.

"Zirveye çıkamaz mıyız?" diye sordu. "Ya da Seyahat? Bizi oraya götürebilirim."

"Üzgünüm Günışığı," dedi Briar, hızlı bir sırtışıla omzunun üzerinden geriye bakarak. "Portallara karşı korumalı."

Scarlett konuşmak için ağzını açtı ama Ashtine önce, "Ve Seyahat," dedi.

Prenses dar basamakları tırmanmaya başladı, Briar da hemen arkasındaydı. Basamaklar yan yana yürüyecek kadar geniş değildi. Sorin, Scarlett'i Su Prensi'nin arkasından ilerletti ve onun arkasından tırmanmaya başladı.

"Bu yürüyüş bugünkü antrenmanın yerini alabilir," dedi ona hafifçe.

"Elbette," diye cevap verdi.

Adam elini tutarak ileri uzandı ve kadın duraklayarak ona baktı. Donuk, gümüşi mavi gözbebeklerinde gölgeler uçuşuyordu. Bu soğuk havadan daha fazlasıydı.

"Bir şey mi konuşmak istiyorsun, Aşkım?" Onun bir adım yukarısında olsa bile tam boyuna erişememişti. Yine de yüzüne bakabilmek için başını hafifçe geriye eğmek zorunda kaldı.

"Bildiğim kadarıyla hayır," diye yanıtladı. "Konuşmak istediğin bir şey yoksa tabii? Bu durumda, bunu kışımızın donmadığı bir zamanda yapmamızı rica ediyorum."

"Bu keyifli ruh hali sadece üşüdüğün için mi?" diye sordu, içine bir sıcaklık dalgası daha göndererek. "Sıcak kalmak için büyün var, biliyorsun."

"Sihrimin neler yapabileceğinin farkındayım," diye cevap verdi.

Kızın keskin ses tonu karşısında kaşları havalandı.

"Özür dilerim," diye iç geçirdi. "Dediğim gibi, yorgunum."

"Dün gece rüya gördün mü?" diye sordu ihtiyatla.

"Hayır."

"Kendini iyi hissediyor musun?"

"Bunu bana bugün sormuştun zaten."

"Ama cevabınıza inanmıyorum, bu yüzden tekrar sorma ihtiyacı hissediyorum," diye karşılık verdi.

Elini bırakmadan önce hâlâ elinin etrafında sarılı olan parmaklarını sıktı ve merdivenleri çıkmaya devam etmek için geri döndü. Sonunda tepeye ulaşana kadar on beş dakikalık bir tırmanış oldu. Ashtine bir kemerin içinden küçük bir kasırğa gönderdi ve kemer hafifçe parladı, büyüsünü tanıdı ve geçmelerine izin vermek için herhangi bir korumayı indirdi.

Scarlett kapüşonunu geriye iterek usulca, "Burası çok güzel," dedi.

Bu boşlukta rüzgarlar sakın ve durgundu. Tepeye yaklaştıklarında bulutların arasından tırmanmışlar ve Scarlett'in elini hızla pelerininin içine sokmadan önce parmaklarını bulutların arasında gezdirmesini izlemişti. Sonra onun kürklü eldivenlerini getirmiş olması gerektiğine dair bir şeyler mırıldandığını duymuştu.

Briar, Ashtine'e göz kırparak, "Tam olarak denizin şarkısı değil ama yine de dingin," dedi.

Prencesin dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi ve Sorin, Briar'ın da kendisinin yapmaya çalıştığı şeyi yaptığını fark etti - sevdiği kişinin ruh halini hafifletecek herhangi bir şey.

Ashtine Scarlett'e döndü ve eliyle cebini işaret etti. "Tılsımlar." Scarlett pelerinininden dört kolyeyi çıkardı ve onları Ashtine'in avuç içi. Alanın ortasındaki küçük kayalık platforma doğru ilerledi. Sorin bir sunak olduğunu fark etti. Buraya sadece bir kez gelmişti ve o da Divan'a hükmetmeden önceydi. Briar'la birlikte bir tür tura çıkmıştı. Sarayların tüm varislerine diğer bölgeleri gezdirmişlerdi.

Scarlett zincirleri dikkatle izleyerek Ashtine'i takip etti. "Ne yapmaları gerekiyor?"

"Zincirlerdeki gümüş hareket ediyor olmalı," diye mırıldandı Rüzgâr Prensesi. "Ters giden bir şeyler var."

Sorin Briar'a bir bakış attıktan sonra temkinli bir ifadeyle, "Belki de o gök taşı değildir," dedi.

"Öyle olmalı," dedi Scarlett, sesinde hafif bir çaresizlik çınlıyordu ve Sorin onun yanına gidip elini omzuna koydu.

"Bu gök taşı," dedi Ashtine.

Sorin tekrar denedi. "Neden böyle düşündüğünüzü anlıyorum, ama-"

"Öyle!" dedi keskin bir sesle ve Sorin'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Prensesin kendine özgü mistik tonundan başka bir tonda konuştuğunu hiç duymamıştı.

"Sorun ne olabilir ki?" Scarlett sordu.

"Bu gök taşı değil. O benim," diye fısıldadı Ashtine, gözleri muskalara sabitlenmiş bir halde.

"Nasima'yı aramaya çalış, Ashtine," dedi Briar yumuşak bir sesle.

"Cevap vermeyecek. Artık çağrılarıma kulak asmıyor." Prenses bir hamle yaparak sunaktaki tılsımları tokatladı ve onları yere savurdu. "Artık hiçbir şey doğru değil. Aşağı yukarıdır ve sol sağdır. Siyah beyazdır ve rüzgârlar benim varlığımdan kaçır." Onun küçük

Eli sunağa çarptı ve sunaktan bir rüzgâr patlaması çıktı, kaya çarpmanın etkisiyle titredi. Göğsü kabarıyordu ve yarattığı rüzgârlar sanki bir çıkış yolu arıyorlarmış ama bulamıyorlarmış gibi Avlu'nun etrafında dönüyordu.

Sorin Scarlett'i geriye, göğsüne doğru çekmiş, etraflarını ince bir alev kalkanı sarmıştı. Rüzgâr patladığında Scarlett yüzünü onun göğsüne gömmüştü ve şimdi dışarı bakıyordu ama Sorin'in ona olan hakimiyeti azalmamıştı. Her parçası yüksek alarmdaydı.

Briar yavaşça ona doğru uzanırken Rüzgâr Prensesi'ni dikkatle izledi. İki elini de taşın üzerine koymuş, başını eğmişti. Sorin onun kendinde olmadığını biliyordu. Briar ona neler olduğunu anlatmıştı. Ya da en azından bildiği kadarını. Sorin durumun bu kadar kötü olduğunu fark etmemişti. Ashtine'in, zarif bilmeceleler ve tuhaflıklarla konuşan o tuhaf prensesin... bu hale düştüğünü.

"Buraya gel canım," dedi Briar yumuşak bir sesle ve Ashtine başını kaldırdığında gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

"Buna dayanamam, kalbim. Onlarsız yaşayamam" diye ağladı usulca.

"Biliyorum, Ashtine. Biliyorum." Onu göğsüne çekti ve prenses pelerininin içinde ağlarken Sorin'in bakışlarıyla buluştu.

Scarlett kıpırdanmaya başladı, Sorin'in elinden kurtulmaya çalışıyordu, ama Sorin yine de gevşemeyi reddediyordu.

"Ana tavuk gibi davranıyorsun," diye mırıldandı.

"Az önce görmedin mi?" diye sordu kısık bir fısıltıyla. "Acı çekiyor, Sorin. Bana zarar vermeyecek."

"Belki bilerek değil."

İç çekerek, kendisini saran bir gölge girdabı yarattı. Gölgeler vücuduna yakın bir yerde duruyor ve sanki derisinin üzerindeki koyu renkli pullarmış gibi hareket ediyorlardı. Scarlett, "O bana dokunmayacak," dedi.

"Sen ne zaman..." Sorin karısına bakarken ne söyleyeceğinden ya da ne düşüneceğinden tam olarak emin değildi. Kadın Saylah'ın ta kendisi olabilirdi. "Bunu yapmayı ne zaman öğrendin?"

"Avonleyan büyülerimde ustalaşmam söylendi. Öyle de yapıyorum," diye cevap verdi, Briar ve Ashtine'e dönüp bakarak. Prens onun kulağına usulca bir şeyler mırıldanıyordu.

"Ama ne zaman?" Sorin tekrar sordu. Döndüğünden beri Sorin'in gözünün önünden nadiren ayrılıyordu.

"Araştırmamız sırasında bazı şeylere rastladım," diye yanıtladı Scarlett diğer Kraliyet üyelerini izleyerek.

Sorin onun sözleri karşısında sustu. "Başka neler öğrendin?" "Heyecan verici bir şey değil."

"Scarlett..."

Bakışları tekrar onunkilere döndü. "Senden öğrendiğim hiçbir şeyi saklamıyorum," diye tısladı, gözlerinde yine o gölgeler yüzüyordu.

Sorun nedir? Bağlı bastırdı, ama zihinsel köprü boyunca bir gölge duvarı çarptı ve ondan fiziksel bir adım geri çekildi.

"*Bunu* yapmayı ne zaman öğrendin?" diye sordu, sesi artık kısık değildi.

"Ters giden bir şeyler var," dedi Ashtine, başını Briar'ın göğsünden kaldırarak.

Scarlett onu görmezden gelerek ve ona doğru bir adım atarak nazıkçe, "Sorun yok, Ashtine," dedi. "Sana inanıyorum. Bunların gök taşı olduğuna inanıyorum. Kanıta ihtiyacım yok. Hiçbir zaman da olmadı."

Ashtine başını salladı. "O değil. Sen... Sen farklısın. Gittiğin zamanki gibi değilsin."

Scarlett eğilerek muskaları yerden aldı. "Sanırım değilim."

Ashtine kendini Briar'dan kurtararak kraliçenin önünde durmaya başladı. Sorin böyle kontrolsüz bir güç patlamasından sonra onun yakınlığı karşısında gerildi ama kendini olduğu yerde kalmaya zorladı. Bir dakika boyunca kimse bir şey söylemedi ve iki dişi sadece birbirlerine baktı.

Ashtine, "Benim ruhumdaki çalkantı senin ruhundaki fırtınanın çok küçük bir kısmı," diye mırıldandı.

Scarlett hiçbir şey söylemedi.

Ashtine o zaman Scarlett'ten uzaklaşarak, "Sizi kütüphanelere götüreceğim," dedi. "Özellikle ilginizi çekeceğini düşündüğüm bir oda var."

Döndü ve kemerli geçide doğru ilerledi, Briar da onu takip etmeye başladı. Sorin'le göz göze geldi ve Su Prensi onun söylediği sessiz sözleri anladı: Birazdan yetişeceklerdi.

Scarlett kemerli geçide doğru ilerlemeye başladığında Sorin onun yoluna çıktı.

Sorin kollarını göğsünde kavuşturarak, "Çıkarın şunu," dedi. "Ne ile?"

"Seni bu ruh haline sokan şeyle. Ashtine'in bahsettiği şey. Bağ bu şekilde engellemeyi nereden öğrendin?"

"Döndüğümünden beri canın ne zaman isterse beni engelliyorsun. İşime geldiğinde benim de aynısını yapabilmem çok uygun görünüyordu," diye karşılık verdi.

"Yeterince adil," diye kabul etti ve kızın ağzı onun kabulü karşısında açık bir şokla açıldı. "Ama bunu nereden öğrendin?"

"Bir kitap."

Gözleri kısıldı. "Bunu öğrendiğinle aynı kişi mi?" diye sordu çenesini sadece gölge zırrı diyebileceği şeye doğru sallayarak.

"*Belki de,*" dedi dudaklarını alaycı bir şekilde kıvrarak.

"Neden bugün benimle kavga etmekte bu kadar ısrarcısın?"

"Çünkü bana can sıkıcı sorular sorup duruyorsun."

Sorin bir elini saçlarının arasında gezdirerek, "Tanrı aşkına," dedi. "Burada çabalıyorum, Scarlett. Benimle yarı yolda buluşmanı istiyorum."

"Yorgunum, Sorin."

"Dinlenmişten daha fazlası olmalısın. Saatlerdir mışıl mışıl uyuyorsun. Kendini iyi hissetmiyor musun?"

"Ruhum yorgun. Yani, evet. Fiziksel olarak da yorgunum, bu endişe verici ve sizinle tartışmak istediğim bir şey, ama demek istediğim ruhum yorgun. Ben *yorgunum*. Bu, tüm bunlar," diye devam etti, eliyle geniş bir hareket yaptı ve derin bir iç çekti. "Bugün sorumluluklarım bana çok ağır geliyor. Başınıza bela olmaya çalışmıyorum. En azından her zamankinden daha fazla değil."

Yumuşak bir kahkaha attı ve uzanıp kapüşonunu onun için yukarı çekti. "Hadi kütüphanelere gidelim ve Kara Salonlar'a döndüğümüzde günün geri kalanında izin yaparız. İstersen Solembra'ya gidebiliriz. Ya da dağ evine. Su Mahkemesi'ne gidip deniz kenarında güneşin ve sıcaklığın altında oturabiliriz. Neye ihtiyacınız varsa."

Ona zayıfça gülümsedi. "Şu anda izin almayı göze alamayız, Sorin."

"Bunu yapmamayı göze alamayız. Bugünkü gibi günlerin sonucu olacaksa olmaz."

"Bakalım günümüzün geri kalanını planlamadan önce bu ne kadar sürecek?" dedi ve adamın etrafından dolaşarak merdivenlere doğru ilerledi.

"Bundan vazgeçmeyeceğim, Scarlett."

"Bundan hiç şüphem yok," diye mırıldandı, cebinden bir tılsım çıkardı ve kemerin altından geçerken onu inceledi.

O da onu takip etti, kemerli geçitten geçtikten sonra koğuşların tekrar yerine oturduğunu hissetti ve Hisar'a doğru yol aldılar.

"Fae anahtarının nerede olabileceği hakkında bir fikrin var mı?" Scarlett, Citadel'in altındaki yeraltı geçitlerinden geçerken Ashtine'e sordu. Yukarıda kürk astarlı pelerinlerini çıkarmışlar ve döndüklerinde onları bekleyen küçük sandviçleri Scarlett'e yedirmişlerdi. Briar ve Ashtine aralarına mesafe koymaya geri dönmüşlerdi ve şimdi Ashtine onlara kütüphanelere kadar eşlik ediyordu.

Beyaz Salonlar ve Kara Salonlar gibi her Saray'ın da bir kütüphanesi vardı ama hiçbir Rüzgâr Sarayı'ninkiyile kıyaslanamazdı. Kütüphaneleri Hisar'ın altındaki yeraltı mezarlarında bulunuyordu ve yapının tamamına ve ötesine yayılmıştı. Sorin kütüphanelerin gerçekte ne kadar büyük olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değildi, sadece çok geniş olduklarını ve Rüzgâr Sarayı'nın içerdikleri kitaplar konusunda son derece korumacı davrandıklarını biliyordu. Ziyaretçilere her zaman eşlik edilir, asla yalnız dolaşmalarına izin verilmez ve bazı alanlar yabancılara kapatılırdı.

"Birçok fikrim var. Bunlardan herhangi biri size yardımcı olacak mı? Muhtemelen hayır," diye cevap verdi Ashtine, her zamanki tonu ve tuhaflığı geri dönmüştü. "Ama sanırım diğerleri gibi onlar da sana ulaşmanın yolunu bulacaklardır."

Scarlett başıyla onayladı. Yürürlerken cebinden yine bir muska çıkardı, bu kez kendi muskasıydı. Parmaklarını Saylah'ın sembolü olan gölgeler ve gece tanrıçasının üzerinde gezdirdi. "Son soyun kim olabileceği hakkında bir fikrin var mı? Bu kıtanın altı soyu kapsanmış durumda."

"Bildiğiniz kadarıyla," dedi Ashtine.

Sorin ve Briar kadınların arkasında yürüyorlardı ama her kelimeyi dinliyorlardı. Briar, Ashtine'in sözleri üzerine Sorin'in hızlı bakışıyla karşılaştı.

Scarlett nasıl cevap vereceğini tartıyor gibiydi, Rüzgâr Prensesi'yle konuşmanın zor olabileceğini açıkça hatırlıyordu. "Sen benim

güçler daha önce bu dünyada yürüdü. Benimle tanıştığında Avonleyan olduğumu biliyor muydun?"

"Hayır. Ben Kahin değilim."

"Ama siz çok bilgilisiniz."

"Sadece rüzgarlar benim aracılığımla konuştuğunda." "Seçiminden pişman mısın?"

"Scarlett," diye uyardı Sorin ama Briar başını salladı, belli ki cevabı duymak istiyordu.

Ashtine o kadar uzun süre sessiz kaldı ki Sorin onun cevap vereceğini düşünmedi.

"Kraliçe Talwyn özgürce verilen sadakate alışık değildir. Birinin isteyerek kendisini diğerlerine tercih etmesi fikrini anlamıyor. Kendisine bir tür bedeli olmadan olmaz. Daha önce hiç kimse böyle bir şey yapmadı."

Bu sözler üzerine Sorin'in içine suçluluk duygusu doldu. Scarlett de bunu hissetmiş olacak ki omzunun üzerinden ona baktı, gözleri endişe içinde açılmıştı.

Ashtine, Scarlett'in dikkatini tekrar kendisine çekerek, "Kraliçe Talwyn kayıtsız şartsız sevgiden anlamıyor," diye devam etti. "Sorunuza cevap vermek gerekirse, hayır. Kraliçemi, dostumu, hediyelerime tercih ettiğim için pişman değilim. Ona bu dünyada koşulsuz sevginin var olduğunu gösterebildiğim için pişman değilim, hatta onun için bile. Benim için bedeli çok ağır oldu, sadece bir kişi için katlanabileceğim bir şey. Önceki sorunuza gelince," dedi, ses tonundan Talwyn'le ilgili her türlü tartışmanın bittiği anlaşılıyordu. Scarlett'in hâlâ uğraşmakta olduğu tılsıma uzandı. "Bu dünyada şu ya da bu zamanda birçok soy yürüdü. Geriye kaç tane kaldığı rüzgarlar tarafından bile bilinmiyor, ama ben Kara Salonlar'ın altından başlardım."

Scarlett, "Bundan daha önce de söz etmiştin," dedi ve Sorin'in içinde bir korku belirdi. Her şey olup biterken, Ashtine'in Kara Salonlar'ın altında tam olarak neyin, *kimin* yaşadığına dair kısa sözünü de unutmuştu. Eli anında Pazarlık İşareti'nin teninde olduğu yere gitti. Briar ona sivri bir bakış atarak, o Salonların altına en son ne zaman girdiklerini de hatırladığını söyledi.

Scarlett, "Bir büyücüyle ilgili bir şey," diyordu.

"Büyücü Kadın," diye düzeltti Ashtine. "Evet, Salonlarınızın altındaki hapisanede yaşıyor."

"Ve o bu hapisanede çünkü...?"

Briar, "Evet Sorin, lütfen karına Büyücü'nün tam olarak kim olduğunu açıkla," diye araya girince Sorin ona ters ters baktı.

"Büyücü savaş sırasında Kraliçe Eliné ve Kraliçe Henna tarafından ele geçirildi. Bu dünyadan olmadığı söyleniyor. Nereden geldiğini kimse bilmiyor ama güçleri elinden alınmış. Yeteneklerinin yarısı Cadı soyunu yaratmak için kullanıldı. Diğer yetenekleri ise şu anda Şekil Değiştirenler olanlara bahşedildi," diye açıkladı Sorin.

"Neden ondan daha önce söz etmedin?" Scarlett sordu. "Ashtine haklı. O son soy olabilir."

"Onun tılsımı yok, Scarlett. Hücresi çıplak. İnanılmaz derecede tehlikeli."

"Artık yetenekleri yoksa nasıl olur?"

"Hâlâ bilgi birikimine sahip. Kana erişebilirse hâlâ Kan Büyüsü yapabilir," dedi Sorin karanlık bir sesle.

Scarlett, Ashtine'i izlemeye devam ederek omzunun üzerinden, "Belki onun bilgisi yardımcı olur," dedi.

"Onun için her şeyin bir bedeli var. Soruların yanıtları da farklı olmayacaktır ve fiyatları çok yüksektir," diye yanıtladı Sorin.

Briar, "Kocanız bunu bilirdi," diye araya girdi.

Scarlett bir adım kaçırır gibi oldu, ama yürümeye devam etti. "Sorin?" Bir açıklama için açık bir talep.

Briar'a tekrar ters ters baktı. "Kavga ettikten sonra seni Baylorin'de o şekilde buldum. Seyahat ettiğinde ve eve dönemediğinde."

"İş arkadaşın mıydı?" "Evet."

"Peki ya maliyeti?"

"Onunla bir pazarlık yaptım." "Neyle takas ettin?"

"Bir tanrının kanıyla."

Scarlett sertleşti, ama yürümeye devam etti. "Böyle bir şeye nasıl ulaşmayı planlıyorsun?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Sorin.

"Bu büyücüyle yapılan anlaşmayı bozmak akıllıca görünmüyor."

"Bunu bozmayacağım. Ölmeden önce böyle bir şey bulamazsam, pazarlığımın yerine getirileceğini söyledi. Çok fazla bakmadım," dedi.

Scarlett ona bir kez daha baktı ama sadece, "Onu görmeye gitmeliyiz," demekle yetindi.

"Prens Briar böyle bir erişim izni verebilecek tek kişidir," dedi Ashtine.

Bir dizi yüksek beyaz kapının önünde durduklarında, hâlâ elinde tuttuğu tılsımı Scarlett'e geri verdi. Daha önce de Rüzgâr Sarayı kütüphanelerine gelmişti, ama bu kapılardan hiç girmemişti. Her iki tarafta da birer nöbetçi vardı ve Sorin kapılara dokunmak için elini uzattığında, mızraklar onun girişini engelledi.

Scarlett, "İzinsiz dokunmak kabalıktır, Prens," diye azarladı.

"Bunu, terbiyesi ancak şu durumlarda ortaya çıkan kraliçe söylüyor-" "Sorin!" Scarlett yanakları kızararak haykırdı.

Alaycı bir şekilde sırtıttı, kaşlarını ona doğru kaldırdı ve aralarındaki bu küçük normallik parçasına tutundu.

Sen bir pisliksin, diyerek senedi aşağıya gönderdi.

Sorin sadece usulca kıkırdadı ve Ashtine'e baktı. "Bu kapılar göktaşından."

"Evet," diye yanıtladı prenses. "Yeraltı mezarlarının bu bölümüne sadece Kraliyet ailesi ve rahibeler girmiştir."

"İhtiyacım olan kitapların orada olduğunu mu düşünüyorsun?" Scarlett ilgiyle kapılara dönerek sordu.

"Belki de," diye yanıtladı Ashtine basitçe. "Ama seni buraya getirmemin nedeni bu değil."

Ashtine muhafızlara başıyla işaret etti, onlar da hemen kenara çekildiler ve biri bir kolu tutarak geçmeleri için kapıyı açtı. Eşiği geçtiler ve Scarlett duyulabilir bir şekilde soluk soluğa kaldı. Sorin de neredeyse aynı şeyi yapacaktı.

Kapıların ötesindeki her şey göktaşydı. Raflar. Masalar. Lanet olası zemin bile göktaşydı. Birkaç rahibe yığınların arasında dolaşüyor, Ashtine geçerken eğiliyordu. Scarlett sanki kontrol edemediği bir güç tarafından çekiliyormuş gibi bir rafa doğru ilerliyordu.

İzin almadan dokunmak kabalıktır, diye alay etti.

Ona dönüp bakma zahmetine katlanmadan omzunun üzerinden savurdu.

Parmakları kitap sırtları boyunca kayıyordu. Ashtine geride durmuş, ellerini önünde kavuşturmuş, Scarlett'in kitaplar arasında ilerleyişini izlerken yüzünde küçük bir gülümseme belirmişti. "Korkarım bu kitaplar aradığınız cevapları size veremeyecek."

"Her şeyin nerede olduğunu nereden biliyorsun?"

"Ashtine çocukluğunun çoğunu bu yeraltı mezarlarında geçirdi," diye yanıtladı Briar. "Muhtemelen onları hizmet eden rahibelerden daha iyi tanıyor.

burada."

"Rahibeler neden bir kütüphanede hizmet ederler?" Scarlett sordu.

"Onlar Falein'in rahibeleri," diye yanıtladı Briar, bilgelik ve zekâ tanrıçasına atıfta bulunarak.

Scarlett'in cevabı "Ah," oldu. Başka bir rafa doğru ilerledi. "Burada aylarca kalabilirim."

"Ne yazık ki senin için sadece bir günün var," diye alay etti Sorin. "Ve acil meselelerimiz var, Aşkım."

"Biliyorum," diye iç geçirdi, kitaplara özlemle baktı ve isteksizce diğerlerinin onu beklediği yere doğru ilerledi.

"Burada Avonleya ile ilgili metinler var," dedi Ashtine. "Ancak, size onların yerini söylemeden önce, görmenizi istediğim başka bir yer var."

Scarlett gözleri boşlukta gezinirken, "Yolu göster," diye mırıldandı.

Sorin onun elini tuttu ve onu ileriye doğru götürdü. Neredeyse kendi ayağına takılıyordu.

"Yine de nereye gittiğine dikkat etmen gerekiyor, Aşkım," dedi eğlenerek.

"Beni yoldan çıkarmayacağına güveniyorum," diye cevap verdi başını tavana doğru eğerek. Tanrıların çeşitli tasvirleri yıllar boyunca oraya elle boyanmıştı.

Scarlett'i arkasından çekerek Ashtine'i takip etti ve prenses onları yavaş yavaş yerin derinliklerine götürüyormuş gibi görünen birkaç koridordan geçirdi. Prensес bir köşeyi daha döndüğünde, Sorin durdu. Scarlett onun arkasına koştu.

"Tanrılar, Sorin," diye homurdandı, onun üzerinde zıplıyordu, ama sonra o da sustu.

Az önce girdikleri koridorun sonunda bir dizi siyah kapı vardı, o kadar karanlıktı ki her türlü ışığı yutuyor gibiydiler.

Scarlett onun elini bırakarak bir adım daha ilerledi. "Bu... gece taşı mı?"

"O kapıların ötesine hiç geçmedim," dedi Ashtine. "Çocukken birçok kez denememe rağmen."

"Kim yaptı?" Scarlett onun yanından geçerek sordu.

"Şimdiye kadar tanıştığım hiç kimse," diye yanıtladı prenses. "Kapıların kilidini açamayız."

Scarlett dondu kaldı. "O zaman nasıl gireceğiz?"

"Cebinizde taşıdığınız şeyin bir anahtar olduğuna inanıyorsunuz, değil mi?" Ashtine sordu.

"Ama şeklini değiştirmek için Talwyn'e ihtiyacım olacak."

Ashtine kapıları işaret ederek, "Bu kapılarda kilit yok Majesteleri," dedi. "Anahtarın kanınızda yattığına inanıyorum, tıpkı Avonleyan anahtarlarını size çektiği gibi."

"Ne yapmam gerekiyor?"

"Bir gölge ya da beyaz alev yeterli olacaktır," dedi Ashtine cesaret verici bir gülümsemeyle.

Scarlett başını kaldırıp Sorin'e baktı.

Devam et, Love.

Elini gölgelerle sarmalayıp avucunu kapılardan birinin üzerine koymadan önce yutkundu. Altında gümüş ışık parladı ve duyulabilir bir klik sesi geldi. İtti ve kapı yavaşça açıldı. İçeri bir adım atacak oldu ama Sorin bir sonraki nefeste yanındaydı ve dirseğini yakaladı.

"Önce ben gireyim," dedi ve kapıyı biraz daha iterek açtı, başlarının üzerinde bir alev topu belirdi.

Scarlett gözlerini devirdi. "Az önce bu kapıların ardına yüzyıllardır kimsenin geçmediğini söyledi. Sence orada biri mi *yaşıyor*?"

"Yüzyıllardır kimse bu kapıların ötesine geçmedi. Bütün mesele de bu zaten," diye karşılık verdi Sorin, onu iterek kapının ardındaki karanlığa baktı. Alevler uzun, dikdörtgen bir odayı aydınlatıyordu. Kitaplarla dolu raflar her iki tarafta da boylu boyunca uzanıyordu.

Beyaz alevler gök taşı zemin boyunca yanından geçerek odanın tüm uzunluğu boyunca ilerliyor ve zeminden yansıyor. Oda aydınlandı ve Scarlett'e dönüp baktı, Scarlett ona yapmacık bir gülümseme verdi. "Çok uzun sürdü."

"Bu kitaplar daha önce gördüğüm hiçbir dilde değil," dedi Ashtine'in sesi kitap raflarından birine doğru sürüklendiği yerden.

Scarlett onun yanına giderek raftan bir tane çekti. "Bu Avonleyan diline benziyor ama biraz farklı. Yine de bu sözcüklerden bazıları..." Parmağını bazı metinlerin üzerinde gezdirdi. "Bu kelimelerden bazıları aynı olacak."

Briar, Scarlett'in mekânı alçak bir ışıkla aydınlatmak için bıraktığı alev izleri boyunca odanın aşağısına doğru ilerledi. "Bu odanın sonunda neden bir ayna olduğuna dair bir tahmininiz var mı?"

Ashtine başını kaldırdı. "Bir ne?"

Odanın gerçekten de onlara geri yansıdığı odanın ucunu işaret etti. Ayna büyük bir kapı büyüklüğündeydi, yerden başlıyor ve Sorin'den belki bir karış daha uzun oluyordu.

"Bu bir ayna kapısı," diye nefes aldı Ashtine.

"Bu da ne?" Scarlett kitabı rafa geri koyarak sordu, dikkati şimdi aynadaydı.

"Aynalı kapılarla ilgili efsaneler uzun zamandır var. Bunların krallıklar arasındaki kapılar olduğu söylenir," diye yanıtladı Ashtine aynaya doğru ilerlerken.

"Yani her krallıkta bir tane mi olacak?" Scarlett onu takip ederek sordu.

"Teoride. Onlarla ilgili bilgiler çoktan kayboldu. Sadece eski parşömenlerde kısaca bahsediliyor," dedi Ashtine.

Aynaya yaklaştıklarında, etrafındaki gök taşına tanrıların sembollerinin belli belirsiz oyulduğunu görebiliyorlardı. Scarlett elini cebine atarak tılsımlardan birini çıkardı ve sembollerin yanında tuttu. Gece kadar siyah, dağınık bir düğümün yanında, göz kamaştırıcı beyazlıkta taşta kazınmış aynı şey vardı. Temural, vahşi ve evcilleşmemişlerin tanrısı.

"Sence nereye gidiyor?" Scarlett sembolleri daha fazla incelemek için eğilerek sordu, nefesi tılsımın üzerinde geziniyordu.

"Eve, Karanlığın Leydisi. Seni eve götürecektir," diye cevap verdi bir ses ve Sorin bir sonraki kalp atışında Scarlett'i aynadan geri çekiyordu.

Aynanın karşısında durmuş onlara bakan uzun boylu, iri yarı bir adam vardı. Herhangi bir Fae savaşçısı kadar kaslıydı. Gümüş rengi saçları omuzlarına kadar uzanıyor, kemerli kulakları zar zor görünüyordu ve gümüş rengi gözleri Scarlett'in gücünün tam olduğu anlardaki gözlerine benziyordu. Erkek diğerlerine zar zor bakıyor, gözlerini kocaman gözlerle ona bakan Scarlett'e dikiyordu.

Şok onu bağdan aşağıya doğru sürüklüyordu ama korku yoktu. Dehşet yoktu. Ve şok hızla başka bir şeye dönüşüyordu. Sorin'i onu serbest bırakmaya zorlarken gölge zırhı tenini kapladı ve aynaya doğru adım attı.

"Açıklama zamanı, Gecenin Efendisi."

BÖLÜM 38

OceanofPDF.com

ScARLETT

H lanet aynanın içindeydi ve ona bakıyordu. Onu incelerken dudaklarında hafif bir eğlence gülümsemesi belirdi.

"Uzun zamandır bunlardan birini keşfetmenizi bekliyordum. Aynalar," dedi güzel adam, giydiği siyah ceketin kolunu düzeltirken.

"Neden?"

"Seni rüyalarında aradığım zamanların aksine, çalışmak için büyü gerektirmiyorlar," diye cevap verdi.

"Sen sadece... ne yapıyordun? Aylardır bir aynanın önünde durup benim ortaya çıkmamı mı bekliyorsun?" diye sordu başını eğerek. "Bu oldukça sıkıcı bir zaman kullanımı gibi görünüyor."

Adam kıkırdadı. "Benimle taş aracılığıyla konuştun."

Hâlâ elinde tuttuğu ve zincirinde Temural'ın sembolünün asılı olduğu tılsıma baktı.

"Bu konuda ciddi miydin?"

"Neden yalan söyleyeyim ki?"

"Sadece götlük yaptığını düşünmüştüm."

"Scarlett," dedi Sorin'in kararsız sesi arkasından. "Bu... bu mu?"

"Rüyalarımda gördüğüm adam mı? Evet," diye cevap verdi. "O, Scarlett'in Altaria."

"Kimsin sen?" Sorin onun yanına giderek sordu.

Adamın dudaklarında karanlık bir gülümseme kıvrıldı. "Size cevap vermeyen biri, Alevler Prensi."

Sorin karanlık bir sesle, "Belki değil ama karımın rüyalarına girmeniz bir sorun," dedi.

"Öyle mi?"

Sorin'den bir hırıltı yükseldi ve Scarlett içini çekti. "Aşırı korumacı bir hayvan gibi davranmayı bırak. Beni bir kez bile tehdit etmedi ya da bana zarar vermeye kalkışmadı."

"Bu hiç de rahatlatıcı değil," diye karşılık verdi Sorin.

"Başka aynalar da var mı?" diye sordu Ashtine.

Scarlett arkasına dönüp baktığında Briar'ın karşısında durduğunu gördü, elini kaldırmış, buzdan bir hançer tutuyordu.

"Var, Majesteleri," diye yanıtladı adam. "Siz sormadan önce, yerlerini açıklayamam. Sadece nerede olduklarını zaten bilenler tarafından bulunabilirler."

Scarlett, "Bu çok uygun," diye mırıldandı.

"Bir tane bulamadın mı?" diye sordu.

"Kazara," diye mırıldandı.

"Ya da kader," dedi adam omuz silkerek.

"*Kader*," diye tükürdü kadın.

Onu içine çekip incelerken başını yana eğdi. "Kaderlere inanmıyor musun?"

"Fark eder mi?"

"Pek sayılmaz. Kaderler senin onlara inanıp inanmamanla ilgilenmezler."

Scarlett dilini şaklatarak kollarını kavuşturdu ve ona ters ters baktı.

"Ne olmuş yani? Bu ayna aracılığıyla senin olduğun yere gelebilir miyim?" "Hayır. Bu gerçek bir kapı değil. Bu bir *ayna*," dedi adam.

Scarlett onunla anlambilim üzerine tartışacak durumda olmadığı için, "Buna ayna *kapısı* denir," diye karşılık verdi.

Baş ağrısıyla uyandı. Çok yorgundu. Sorin'e bunu söylediğinde yalan söylememişti. Son zamanlarda ne kadar uyuduğunun bir önemi yok gibiydi. Asla tam olarak dinlenmiş hissetmiyordu. Dahası, hiçbir zaman güç kuyularının dolu kaldığını hissetmiyordu. Son iki gündür sadece bir teoriyi test etmek için sihrini korumaya çalışıyordu ama yeteneklerini serbest bıraksa da bırakmasa da yavaş yavaş tükeniyor gibiydi. Bundan ne çıkaracağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Adam yine omuz silkti. "Yeterince adil, ama hayır, bu herhangi bir türden bir kapı değil. Bazı efsanelerin böyle bir şey iddia ettiğini biliyorum ama onlar sadece farklı krallıklar arasındaki aynalar. Başka bir şey değil. Daha çok bir iletişim yöntemi."

Scarlett, "Harika," diye mırıldandı. "Bu sefer hangi mesajı iletmek istiyorsun?"

Adam sessizdi, onu daha yakından inceliyormuş gibi görünüyordu. "Siz... iyi değilsiniz." "Söylemiyor musun?" diye karşılık verdi. Onun hitabı karşısında kaşları kalktı. "Görüşmemizden bu yana Son küçük buluşmamızda bana bulmamı söylediğin yedi anahtardan dördünü buldum. Hâlâ kilidin nerede olduğunu bilmiyorum ve yeteneklerimle pratik yapıyorum. Benden daha ne istiyorsun? Çünkü verecek fazla bir şeyim kalmadı."

"Senden çok şey istendiğinin farkındayım," diye başladı, sesi yumuşayarak. "O zaman sormayı kes!" diye bağırdı.

Sorin'in onu rahatlatmak, yatıştırmak için bağıın altından ona uzandığını hissetti ama onu itti. Şu anda rahatlamak istemiyordu. Cevap istiyordu. Bir kez olsun, *sadece bir kez olsun*, doğru dürüst cevaplar istiyordu. Bilmece değil. Tahmin oyunları yok. Sadece lanet bir cevap.

Onun patlamasıyla tüm oda sessizliğe gömülmüştü ama gözleri aynadaki adama sabitlenmişti.

Onu rüyalarında bulan adam.

"Beni neye doğru götürüyorsun?" diye fısıldadı.

"Kaderiniz, Karanlığın Leydisi. Sizi kaderinize doğru yönlendiriyorum."

"Peki ya istemezsem?"

"Bu dünyayı ölümden daha kötü bir kadere mahkum ediyorsun." "Başka kimse yok mu?"

"Hediyeleriniz beni çağırana kadar sizin varlığınıza bile haberim yoktu. O zamana kadar hiç umut yoktu. Senin varlığını öğrenmek bütün bir krallığa umut verdi. İhtiyaç duyduklarını bile bilmeyen bir dünyaya umut verdin," diye cevap verdi. Bir aynanın önünde durduğunu hatırlamadan önce ona doğru adım atacakmış gibi hareket etti.

Scarlett, "Bir sirenin çağırısı beklenmedik bir dikkat çeker," diye mırıldandı. "Gerçekten de öyle."

"Sen bir Kahin misin?" "Ben bir hayalperestim."

"Umut hayalperestler içindir," dedi yumuşak bir sesle.

Scarlett saçlarını yüzünden geriye doğru itti, bunu yaparken tuniği de kıvrıldı. Bir nefes verirken yeraltı mezarlarının serin havasını çıplak teninde hissetti. Kolu yanına düştü.

"Bu pek çok şeyi açıklıyor," diye mırıldandı adam. Sonra daha yüksek sesle, "Bir Kaynak buldunuz mu?" diye sordu.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye cevap verdi, tüm bu konuşma onu çileden çıkarmıştı.

"Gölgelerinizi nasıl yenilediniz?"

"Bildiğim tek yol bu," diye cevap verdi ve yere oturdu.

"Bize Kaynak'ın ne olduğunu söyleyebilir misiniz? Ya da nasıl bulacağımızı?" Sorin sordu. "Araştırıyoruz ama bu konuda hiçbir şey bulamadık."

Adam başını salladı, gümüş bakışlarında anlayış belirmişti. Gözleri tekrar Scarlett'in yerde oturduğu yere kaydı. "Bir koruyucunuz var, değil mi? Ranvir olduğunu bildirdi."

"Ranvir'i tanıyor musun?"

"Var. Bu şu anda önemli değil. Bir Koruyucunuz var, değil mi?"

"Var. Cassius."

"Cassius?"

"Bu benim Gardiyan'ımın adı."

"Adını bilmiyorduk," diye mırıldandı. Daha yüksek sesle söylemeden önce dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi, "Belli ki bir Kan Büyüsü kitabınız var, değil mi? Bağlarınızı engellemek için diğer İşareti orada mı buldunuz?"

"Evet," dedi Sorin'in Kan Büyüsü'nden bahsedilince kaskatı kesilmesine aldırmadan.

"Burada işimiz biter bitmez o kitabı alıp doğruca Gardiyanına gitmelisin. Ona kalçanın hemen üzerindeki İşareti göster. Gardiyanın olarak bunu geçersiz kılması gerekecek," diye talimat verdi adam.

"Kalçamın üstündeki iz?" Tuniğini hafifçe kaldırdı ve sadece çıplak tenini gördü.

"Zekice bir sihirdi ama Gardiyanınız bunu görebilecek," dedi adam ciddiyetle. "Halledildiğinde pek çok şeyi çok daha kolay bulacaksın. O zamana kadar, kesinlikle gerekli olmadıkça gücüne dokunma. Hiçbirine."

"Neden?" diye sordu, ayağa kalkmaya çalışarak.

"Bu çok yorucu bir Mark. Son zamanlarda çok yoruldun, değil mi? Gücün daha çabuk mu azalıyor? Gergin miydin? Evet?"

"Neden mi? Çünkü o... Alaric üzerime bir işaret mi yerleştirdi?" Adam başını salladı, dudakları gergin bir çizgiye dönüşmüştü.

"Baş ağrısı mı?"

"Avonleyan armağanlarınızdan süzülüyor. Baş ağrıları Kaynağınıza ihtiyaç duymanızın ilk işaretidir."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, gözlerinden rahatlama gözyaşları akıyordu.

Elini uzatıp avucunu cama dayadı.

Elini onunkine götürdü. Kızın eli onun yansımasında küçücük görünüyordu. "Gece ve karanlık buluştuğunda, rüyalar ve yıldızlar çarpıştığında, küller gölgelerle birleştiğinde, beni beklerken bulacaksın."

Adamın aynalı kapıdan kaybolmasından sonra ancak bir saat daha kalmışlardı. Scarlett, Ashtine'in reddedeceğini bildiği için, o odadaki kitaplardan herhangi birini ödünç alıp alamayacağını sormaması gerektiğini biliyordu. Ama prenses, Scarlett ne zaman isterse ona odaya kadar eşlik etmekten mutluluk duyacağını söylemişti, o yüzden bunu başka bir güne bırakmıştı.

Şimdi Sorin'in yarattığı ateş portalından adımını atar atmaz kapıya doğru koşuyordu. Onları Kara Salonlar'daki odalarına götürmüştü ve Sorin daha geçidi kapatmadan Scarlett koridora çıkmıştı.

Cassius'un kapısını çalmadan içeri daldı. Cassius oturduğu sandalyeden fırladı. Cyrus, Eliza ve Rayner da aynısını yaptı. Hepsinin burada ne yapıyor olabileceklerini düşünmek için zaman ayırmadı. Tunığini çoktan başının üzerine çekmiş, sadece göğüslerinin etrafındaki bandı bırakmıştı.

Cassius ve Cyrus ona doğru geliyorlardı ama kız tuniği yere düşürünce Cyrus duraksadı. Cassius ise her zamanki gibi onun bu edep yoksunluğundan etkilenmemişti.

"Sorun ne?" diye sordu, kadının omuzlarını tuttu ve onu incelemek için arkasına yaslandı.

"Hangi İşaretleri görüyorsun, Cassius?"

Sorin onu takip etmekte acele etmedi, kapı şimdi arkasından tıkırdayarak kapandı. Kızın gömleğinin yerde olduğunu fark etti ama hiçbir şey söylemedi, kapıya yaslanıp kollarını kavuşturdu.

"Sorin?" Cyrus sordu ama prens sadece başını salladı ve Cassius'un sorusuna cevap vermesi için başını salladı.

"İkiz alevin Mark gibi mi?" Cassius gözlerini kızın sol eline dikerek sordu.

Scarlett, "Evet, ama daha çok böyle," diye cevap verdi. "Şu Mark'ı görüyor musun?" Sağ kolunu kaldırarak ön kolunu ortaya çıkardı.

"Oradaki üç yıldız ve üçgen mi? Elbette onları görüyorum," diye yanıtladı Cassius. "Neden?"

Sorin bunun üzerine kapıyı itti. "Onları görebiliyor musun?"

Cassius ona doğru baktı. "Sanırım bunun bir önemi var."

Scarlett, "Onları başka kimse göremez, Cass," diye nefes aldı. "Başka kimleri görebiliyorsun?"

"Bu," diye cevap verdi, iki parmağını Scarlett'in köprücük kemiği boyunca gezdirerek. Scarlett başını sallayarak, "Evet," dedi. Ona sırtını göstermek için döndü. "Ya orası?"

Nasırlı parmakları kadının omurgasının dibindeki Muhafız İşareti'nin üzerinde gezindi. "Ondan sende de var," dedi usulca, arkasını dönerek. "Daha fazla," diye ısrar etti. "Başka görüyor musun?"

Cassius onu daha iyi görebilmek için küçük bir adım geri çekildi ve bir parmağını uzatıp sol kalçasının üzerinde gezdirdi. "Bu."

Onun sözleri üzerine Scarlett gölgelerini çağırdı ve onları, en çok koruduğu kitabı taşıyan bir panter şekline soktu. Kitabı panterin ağzından aldı ve gölgeler hemen dağıldı. Baş ağrısı gün boyunca daha da artmıştı. Gözlerinin arkasında bir zonklama vardı ve günlerce uyuyabilecekmiş gibi hissediyordu.

"Burada bul," dedi ve kitabı Cassius'a doğru itti. "O İşaret'i bul ve bana göster."

Cassius bir süre daha onu inceledikten sonra oturduğu sandalyeye geri döndü ve kitabı karıştırmaya başladı. Scarlett kanepeye doğru ilerledi, sırt üstü uzandı ve gözlerini kapadı.

"Peki... bizi burada kim dolduruyor?" Cyrus sordu.

Scarlett onun ayaklarını kaldırdığını ve kucağına yerleştirdiğini hissetti. Bir saniye sonra Sorin onu oturur pozisyona getirdi. Onu bacaklarına dayalı bir yastığın üzerine yatırmadan önce tuniğini tekrar başına geçirdi.

Sorin, "Scarlett'i rüyalarında ziyaret eden adamlarla tanıştım," diye cevap verdi.

Scarlett, Sorin'in bugün Rüzgar Mahkemesi'nde öğrendikleri her şeyi açıklamasına izin vererek sadece yarım yamalak dinledi. Sorin'in parmakları hareket ediyordu.

Adam, anahtarlar ve kendisi hakkında konuşturlarken saç çizgisi boyunca yatıştırıcı bir şekilde ilerledi. Konuşmaya hiçbir katkıda bulunmadı. Katkıda bulunmadı. İçgörü yok.

İki gün içinde Kontes'i bulacaklardı. Bu noktada gerçekten önemseydiği tek şey kendini koruyabilmek ve gerektiğinde kullanabilmek için güç seviyelerini muhafaza edebilmektir. Nuri ve Juliette'ten kendisine katılmalarını istemesinin ana nedeni de buydu. Üstesinden gelemeyeceklerini düşündüğünden değil, ama tam gücünde değilse, daha fazlasına ihtiyaçları olacaktı. Birlikte sorunsuzca çalışabileceği insanlara ihtiyacı vardı. Bunun için de sadece Nuri ve Juliette vardı.

"İşte," dedi Cassius neredeyse bir saat sonra. "İşte bu."

Orada otururlarken Scarlett neredeyse uyuyakalacaktı, ama Cassius'un sözleri üzerine çok hızlı kalkmaya çalışınca az kalsın koltuktan düşüyordu.

Sorin, "Sakin ol Aşkım," diye mırıldanarak onu yüzüstü yere kapaklanmaktan kurtardı.

Cassius'un oturabilmesi için yanında yer açarak hareket etti ve kendini Cassius ile Sorin'in arasında sıkışmış buldu.

Cassius, içinden bir çizgi geçen bir üçgene benzeyen bir işareti göstererek, "İşte bu," diye tekrarladı. Belli belirsiz Scarlet'e bir çanı hatırlatıyordu. "Ama ben bunu okuyamıyorum."

Scarlett kitabı kucağına çekti. "Tıpkı söylediği gibi, bu çok yorucu bir Mark."

Sorin onun omzunun üzerinden bakıyordu. "Bu kısımda ne yazıyor?" diye sordu, işaretin altındaki küçük açıklamayı göstererek.

Scarlett pasajı hızla gözden geçirdi. "Çeşitli kullanımları vardır, ama hepsi de bir şeyin gücünü boşaltmak etrafında döner. Nasıl çekildiğine bağlı olarak yavaş ya da hızlı bir şekilde yapılabilir. Bu neden bu kadar yorgun olduğumu açıklıyor. Gücümün neden azaldığını."

"Ve daha önce bir şey söylemedin çünkü?" Sorin sıkıca sordu. "Çünkü olan biten her şeyin, yaşadığımız her şeyin uğraşıyorum. Belki de vücudum Avonelyan armağanlarına uyum sağlamaya çalışıyordur," diye cevap verdi Scarlett sayfayı karıştırmaya devam ederek. "Ben de tam bunu daha fazla sorgulamaya başlamıştım."

Sorin cevap vermedi ve şu anda Sorin'in kendisini küçümsenmiş hissetmesini umursayacak durumda değildi. Hele baş ağrısı ve yorgunlukla hiç. Hiçbirinin Avonelyan yetenekleriyle ilgili deneyimi yoktu. Yaşadıklarının anormal sayılıp sayılmayacağını hiçbiri bilmiyordu.

Scarlett, "Bunu benden nasıl sakladığını anlamıyorum," diye devam etti. "Hepinizin neden göremediğini biliyorum, ama benim görebilmem gerekirdi..."

"Unut bunu," diye araya girdi Cyrus. "Bunu nasıl tersine çevirebiliriz?"

Scarlett, "Bakıyorum, sevgilim," diye karşılık verdi. Birkaç sayfa daha çevirdi. "Hem neden hepiniz buradasınız?" Odanın üzerine gergin bir sessizliğin çöktüğünü hissetti. Başını kaldırmadan, "Söyle," dedi.

Rayner sessizce, "Casuslarım Toreall ve Rydeon'daki ölümlü ordularının hareketlerini rapor etti," dedi.

"Dünya Sarayı sınırına mı?" Scarlett başka bir sayfayı çevirerek sordu.

"Bir kısmı, evet," diye onayladı Rayner. "Ama Rydeon'da kuzeye ve güneye giden daha büyük bir sayı var."

Scarlett Kül Süvarisi'ne baktı. "Sınırlarımıza mı?"

"Öyle görünüyor," diye onayladı.

"Hmm," diye mırıldandı, dikkati kitaba geri döndü.

Cyrus kanepenin altından, "Burası bizi düşüncelerin hakkında bilgilendireceğin bölüm, sevgilim," dedi.

"Görünüşe göre bir tür saldırıya hazırlanıyorlar," diye cevap verdi.

"Bizim Mahkemelerimiz ve Dünya Mahkemesi mi?" Eliza araya girdi. "Peki ya Rüzgâr Mahkemesi?"

"Talwyn hâlâ tüm bu olaylarda kilit bir rol oynuyor," dedi Scarlett, dikkatini kucağındaki büyü kitabına vererek. "Eğer onu etkileyebilirlerse, Rüzgâr ve Toprak Mahkemeleri de muhtemelen onu takip edecektir."

"Windonelle'in kuvvetlerinden ne haber?" Cassius tekrar koltuğa yerleşip bir kolunu arkasına doğru uzatarak sordu. "Hiçbiri hareket etmiyor mu?"

Rayner, "Gördüğümüz kadarıyla hayır," diye cevap verdi.

Scarlett basitçe, "Onlar beni bekliyorlar," dedi. "Ve Callan ve Tava'yla olan bu olayın sonuçlanmasını."

"Ne için bekliyorsun?"

"O çok iyi korunan bir silahtı," diye ekledi Eliza. "Hâlâ da öyle."

Sorin, "Planlarını onun etrafında şekillendirmek aptallık olur," diye karşı çıktı. "Bunu yapıyor olamazlar."

Scarlett, "Alaric her zaman on adım öndedir," diye mırıldandı.

"Ama seni de aynı şekilde düşünmen için eğitti," diye karşı çıktı Cyrus. "Bu yüzden bütün bu saçmalıkları her zaman diğerlerinden önce çözüyorsun."

Bize. Burası *bir şeyler söylemeniz* gereken kısım."

Scarlett, "Şu anda paylaşacak hiçbir bilgim yok, Cyrus," dedi. "Ölümlü krallar birer kukla. Onları nasıl kontrol ettiğini henüz çözemedim." Bir sayfa daha çevirdi ve durdu. "Cass."

Cassius ve Sorin öne doğru eğildiler.

"Bana neye baktığımı söyle, Seastar," dedi Cassius.

Scarlett, "Bu Mühür, akıtma Mührü'nü etkisiz hale getirecek, ama bu sadece etkilenen kişinin Koruyucusu tarafından yapılabilir," diye yanıtladı.

"Ne yapmam gerekiyor?" Cassius sordu.

"Bu İşareti akıtan İşaretin üstüne çizmek için kanını kullanmalısın ama kesin olmalı Cass. Mükemmel çizilmiş olmalı. Pratik yapmaya başla," dedi ve başıyla duvar boyunca uzanan küçük bir masayı işaret etti.

"Evet, Majesteleri," diye alay etti.

Adam koltuktan kalkıp masaya doğru ilerleyerek kâğıt ve kömür alırken dilini ona doğru uzattı. Hareket ederken hâlâ topallıyordu ama tek gözle görmeye oldukça iyi alışmıştı.

Scarlett metni çevirmeye devam ederek, "Bunu yaptığında, yine de, akıtan İşaret direnecek," dedi.

"Bu ne anlama geliyor?" Sorin sordu.

"Etkisiz hale gelmeden önce gücümün tüketebildiği kadarını tüketecek. Koruyucu bağlantı korumaktan ziyade zarar verdiğini hissettiğinde durmak için güçlü bir dürtü hissedecek. Cassius'tan çekmeye çalışmaya başlayabilirim."

"Bu bir sorun olmayacak. Ben onun için buradayım," diye ekledi Cyrus. "Hazır olabilirim."

"Ben de senin için buradayım," diye ekledi Sorin. "Her şey yoluna girecek."

"Gel Scarlett. Bana neyin değiştirilmesi gerektiğini söyle," diye seslendi Cassius masadan.

Çizdiği şeyi görünce hemen "Hayır," dedi. "Bu çizgi yeterince düz değil. Bu açının daha keskin olması gerekiyor. Bu kısım daha küçük," diye ekledi, çizdiği İşaret'in çeşitli kısımlarını işaret ederek.

"Mükemmel olmazsa ne olur?" Cassius tekrar çizmeye başlayarak sordu.

"Öğrenmek istemiyorum."

Sonraki yirmi dakika boyunca Cassius'a işareti yeniden çizdirdi ve mükemmel olduğunda, aynı şekilde on kez daha çizdirdi.

Kanepeye uzanıp tuniğini göğüslerinin hemen altına kadar çekerken uzun bir nefes verdi. Cassius onun yanında yere diz çökmüştü. Başı Sorin'in kucağındaydı ve diğer herkes onların etrafında toplanmıştı.

"Bu hiç de garip değil," diye mırıldandı nefesinin altında.

"Biz büyük, mutlu bir aileyiz, sevgilim. Sorun yok," dedi Cyrus göz kırparak.

"Her neyse."

"Hazır mısın?" Cassius, avucunun içinde kesmeye hazır bir bıçakla sordu.

"Ne zaman istersen."

Bir an sonra, parmağı kalçasında geziniyordu, sıcak, yapışkan bir madde etinde dolaşıyordu.

"İyi misin, Aşkım?" Sorin mırıldandı.

"Şimdilik..."

Cassius'un parmağı tenini terk etti ama bir saniye sonra geri dönüp bir kez daha çekmeye başladığında, başındaki ağrı şiddetlendi. Kafatasında bir çarpma başladı ve buna karşı gözlerini sıkarak kapattı.

"Aşk..."

"Ben iyiyim. Devam et Cass," diye emretti onun durakladığını hissettiğinde.

Parmağı muhtemelen kanına daha fazla daldırmak için tekrar ayrıldı ve İşaret'in üçüncü satırı başladığında, sanki varlığından alevler ve buz sürükleniyormuş gibi hissetti. Damarlarına yakıcı bir soğuk doldu ve dişlerini sıktı, gölgeleri onu korumak için kabardı.

"Seastar," diye soludu Cassius, parmağı durmuştu. "Seni hissediyorum-" Dişlerinin arasından, "Devam et Cassius," diye soludu.

Başındaki basınç, kapalı göz kapaklarının arkasında parlak noktaların dans etmesine neden oluyordu. Ya da belki de bu kendi beyaz közleriydi. Cassius'un parmağı tekrar hareket etmeye başlayınca sırtı kanepeye yaslandı. Gölgeleleri ona doğru uzanıp kollarına yapıştığında, onu korumaya çalışırken aynı zamanda kendi armağanlarını da çekiştirdiğinde keskin bir nefes aldığını duydu.

"Scarlett," diye nefes nefese kaldı.

"Biliyorum," diye nefes nefese kaldı. "Odaklan. Mükemmel olmalı."

Sorin'in birine, "Bardakları getir," diye bağırdığını duydu. "Bu iş bittiğinde kana ihtiyaçları olacak."

Adamın elleri kadının omuzlarındaydı ve onu kanepeye sabitlemişti. Biri bacaklarını tutuyordu. Onun Cyrus olduğunu varsaydı. "Bu

sonuncusu, Aşkım," diyordu Sorin.

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Eliza. "Sorin... Gözyaşları kırmızı."

"Bu Kan Büyüsü, Eliza," diye tersledi Sorin. "Başka ne bekliyordun bilmiyorum."

Scarlett o zaman hissetti. Burnundan, kulaklarından, gözlerinden kan damlıyordu. Gölgelerinin Cassius'un elini çekmeye çalıştığını hissedebiliyordu. Bütün gücünü büyüsünü zapt etmeye, onu bunun olmasına izin vermeye ikna etmeye harcadı.

"İşte," diye nefes aldığını duydu Cassius, aynı anda vücudundaki yanma da durmuştu ama şimdi...

Şimdi başındaki ağrı dayanılmazdı. Bitkin düşmüştü. Dünya Mahkemesi sınırında savaştığından beri güç rezervleri hiç bu kadar azalmamıştı.

"Scarlett. Bana bak, Aşkım," dedi Sorin temkinli bir sesle. Onun yanaklarındaki, burnunun altındaki kanı sildiğini hissetti. "Gözlerini aç."

Cassius, "Hâlâ benden bir şeyler alıyor," diye homurdandı. "Durmak için çok zayıf o."

"Üzerinde çalışıyoruz," diye yanıtladı Eliza sıkıca.

O anda kan kokusu duyularına çarptı ve sıçrayarak ayağa kalktı. Cassius kanepeye yaslanmış, başı bükülmüş dizlerinin arasından sarkıyordu. Cyrus'un kolunda bir kesik vardı ve Eliza'nın altında tuttuğu fincana kan damlıyordu. Burun delikleri alevlendi ve öne doğru atıldı ama bir kol beline dolandı.

"Hayır, Aşkım," diye fısıldadı Sorin yatıştırıcı bir sesle kulağına. "Bir dakika daha."

Başı ona doğru döndü. Kolu Rayner'ın tuttuğu bardağa doğru kanıyordu. Beklemiyordu. Bir saniye bile. Güç kuyuları boşluktan dolayı fiziksel olarak ağrıyordu ve kafatasındaki zonklamayı dindirmek için çaresizdi.

Scarlett onun kolunu bükerek kanayan yarasını yakaladı ve dudaklarına götürdü. Yarayı sertçe emdi ve Sorin'in tısladığını duydu, ama büyüsü rahatlayarak derin bir iç çekti. Sorin onu kendine doğru çekip kolunu ağzında tutarken tüm vücudu gevşedi. Gölgeleri bir sis gibi etrafından akıyor, beyaz korlar aralarında sürükleniyordu. Hiç böyle hissetmemişti. Büyüsü enerjik hissettiriyordu. Tarif edemeyeceği bir şekilde yüklenmişti. Sorin'in her çekişinde içinden akan güç

Büyüleyici, her şeyi tüketen. Alevleri onun gölgelerini besliyordu. Odak noktası bu duygudan daha fazlasına ihtiyaç duymaktı. Daha fazla ve daha fazla ve daha fazla.

Bir süre sonra onun kolunu çekmeye çalışarak, "Yeter, Scarlett," dediğini duydu.

İtiraz edercesine inledi ama eller onu adamdan uzaklaştırıyordu.

"Zorlamalısın Rayner," dedi Sorin.

Bir el çenesini kavrayarak Sorin'i serbest bırakmasını sağladı ve bunu yaptığı anda Sorin'in göğsüne geri çekildi. Sorin onu orada tuttu, saçlarını okşadı ve hareket etmesine izin vermedi.

"Rahatla, Aşkım. Dinlen," diye mırıldandı.

Onun karşısında eridi, yorgunluk uzuvlarına yerleşti. Ateşi ve buzu hâlâ tükenmişti ama damarlarında dolaşan güç? Tanrılar, bu enfesti. Her zaman böyle mi olması gerekiyordu? Bir Kaynak bulduğunda, bu sürekli olacak mıydı?

"Uyu," diye mırıldandı Sorin tekrar, eli kadının omurgasında aşağı yukarı gezinmeye başlamıştı.

Ve Scarlett karanlığın onu ele geçirmesine izin verdi.

BÖLÜM 39

OceanofPDF.com

CALLAN

"W e önümüzdeki ay yok olacak," diyordu Lord Tyndell günlük konsey toplantısı için toplanan diğer Lordlara.

Callan babasının solunda oturmuş, boş boş raporları ondan önce. karıştırıyordu

"O çok övdüğünüz generalı yokluğunuzda başınızda mı bırakıyorsunuz?" diye soruyordu babası. "Renwell mi? Adı bu muydu? Uzun zamandır ondan bahsetmemiştin."

"Korkarım memleketine döndü," diye cevap verdi Lord Tyndell yumuşak bir sesle. "Onu elimizde tutabildiğimiz kadar tuttuk ve Yüksek Kuvvetlerinizi kesinlikle kusursuz bir şekilde eğitti."

"Yazık," diye homurdandı babası. "Onun yerine kim geçti?"

"Veliaht Prens izin deyken Mikale görevi devraldı," diye yanıtladı Lord, Callan'a bakarken dudaklarında sinsî bir gülümseme vardı. "Şimdi de Yüksek Kuvvet askerlerinden biri terfi etti."

"Peki ya oğlun?" diye sordu kral. "Hâlâ senin yerini alması için onu eğitmek istemiyor musun? Böyle zamanlarda çok değerli olurdu."

Lord'un yüzü sertleşti. "Drake bu iş için biçilmiş kaftan değil."

"Peki neden?" Callan sandalyesine geri yerleşerek sordu. Tüm dikkatler ona çevrilmişti ama o gözlerini Lord'a dikmiş, yanıtını bekliyordu.

"Drake bu Mahkemenin bir Lordu olarak daha iyi hizmet verecektir. Mahkemeler arası meseleler ona daha çok yakışır," diye cevap verdi Lord.

"Onu halefiniz olarak düzgün bir şekilde hazırlayabileceğinize inanmıyor musunuz?" Callan zorladı.

"Bu Şu anda karar verilmesi gereken bir konu değil," diye araya girdi kral. "Tartışmamız gereken başka konular var."

"Var," diye kabul etti Callan. Yığından bir rapor aldı ve diğerlerinin üzerine koydu. "Rydeon ve Toreall'ın gúçlerini Fae sınırlarına taşması hakkında ne biliyorsunuz?"

Lord Tyndell ve Mikale gerildi. İki si de çabucak toparlandı ama Callan onu yakaladı.

Amare, aradıkları tılsımla ilgili rapor edilecek bir Şey olup olmadığına bakmak için geldiğinde, gagasında bir mesaj vardı. Mesaj Cassius'tan geliyordu ve her nasılsa Scarlett ya da Sorin'den değil de ondan gelmiş olması Tava'nın deyimiyle kendisini pek de... acı hissetmesine neden olmamıştı. Önemsizdi. Öyle olduğunu biliyordu ama bu noktada onlarla pek bir Şey yapmak istemiyordu. Yine de o raporda ne vardı... Bu diğer krallıklar onların bilmediği neyi biliyorlardı?

"Bu nedir?" diye sordu kral, uzanıp yığının içinden raporu alarak. "Bunu nereden buldun?"

Callan sakince, "Sorumluluklarımı daha ciddiye almam gerektiğini açıkça belirtmiştiniz," diye cevap verdi. "Diğer krallıklarda bağlantılarım var. Bu sırada tanıştığım insanlar... Nasıl demiştiniz Lord Tyndell? Ben *izin*deyken mi?"

"Kim?" Lord Tyndell dişlerinin arasından homurdandı.

"Kim olduğu önemli değil," diye cevap verdi Callan, ancak Lord'un onun bağlantılarının kim olduğunu tam olarak bildiğinden emindi.

Lord, "Eğer bunlar yanlış raporlarsa öyledir," diye karşılık verdi.

"Öyle olduklarına inanmıyorum ama her halükarda araştırılması gereken bir Şey olduğunu düşünüyorum. Hazırlıksız yakalanıp aptal durumuna düşmek istemeyiz," dedi Callan ve bakışlarını babasına çevirdi.

"Bu konuda ne biliyorsun Balam?" diye sordu kral sıkıca, gözleri raporu gözden geçirirken.

"Böyle bir Şey duymadık Majesteleri," diye yanıtladı Lord. "Ama bu ayki seyahatlerimizde kesinlikle araştırabileceğimiz bir konu. Ne de olsa Toreall'a gidiyoruz. Rydeon ile de bir Şeyler ayarlayabiliriz."

Kral raporu masanın üzerine koyarak, "Mümkün olan en kısa sürede güncelleme istiyorum," dedi. "Bir Şey için hazırlanmamız gerekiyor mu Balam?"

"Biz her zaman hazırlıklıyız Majesteleri. Bunu biliyorsunuz," diye cevap verdi Lord.

"Mikale'yi de yanına al," dedi Callan.

"Ne?" Mikale masanın altından araya girdi.

"Bu konuda güncel bilgi almak istiyorum. Kaynaklarımın güvenilir kaldığından emin olmak için. En yakın danışmanımın bizzat benim gözüm ve kulağım olmasından daha iyi bir yol var mı?" Callan sordu.

"Eminim Lord Tyndell'in raporları fazlasıyla yeterli olacaktır," dedi Mikale, gözlerini masanın karşısındaki Lord'a dikerek.

"Hayır, bu fikir hoşuma gitti," diye araya girdi kral. "Ama, Majesteleri-"

Kral Mikale'nin sözünü keserek, "Oğlum sonunda meselelerle ilgilenmeye başladı," dedi. "Bu ikiniz için de iyi olacak."

"Evet, Majesteleri," diye yanıtladı Mikale. Callan bu sözlerin dudaklarında zehir tadı bıraktığını söyleyebilirdi.

Ama işe yaramıştı. Mikale bir ay ya da daha uzun süre yok olacaktı.

Bu Tava'nın fikriydi. Amare Cassius'tan gelen mektupla geldiğinde o da oradaydı. Cassius'un mektubuna dayanarak "raporu" hazırlayan Drake'ti. Lord Tyndell'in hiçbir şeyi açıkça inkâr edemeyeceğini biliyorlardı. Diğer iki ölümlü krallığın gerçekten de güçlerini hareket ettirdiğini doğrulamak için sadece haberciler yeterli olacaktı. Lord Tyndell'in beceriksiz görünmesini sağlamış ve Mikale'i krallıktan çıkararak bir taşla iki kuş vurmuşlardı.

Artık sadece Veda için endişelenmeleri gerekiyordu.

Odasının kapısına hızlıca vuran Finn'di ve bir saniye sonra Tava, arkasında Finn ve Sloan'la birlikte odaya giriyordu. Pantolon ve tunik giymişti. Neredeyse dizlerine kadar inen çizmeler giymişti ve saçları sırtından aşağıya doğru örülmüştü.

"Bu saatte burada ne işin var?" Callan Sloan'a sordu. Bütün gün onun muhafızıydı, ama Callan akşam emekli olduğunda gece muhafızları görevi devraldı.

Sloan başını Tava'ya doğru sallayarak, "Nişanlının bu gece bir programı var," dedi.

"Bu bir gündem değil," dedi ona gülümseyerek. "Ben buna fırsat diyorum."

"Buna ne derseniz deyin, Leydi Tyndell. Geçen sefer olanlardan sonra bu çok tehlikeli," diye karşı çıktı Sloan.

"Bu da ne demek oluyor, Tava?" Callan ocağın yanında oturduğu yerden sordu.

"Az önce Veda'nın, erkek kardeşi önümüzdeki birkaç hafta boyunca burada olmayacağı için uzun süreli izne ayrıldığını öğrendim," dedi ve gülümsemesi genişledi.

Lord Tyndell ve Mikale bir gün önce ayrılmışlardı ve o yokken Lairwood Malikânesi'ne nasıl girebilecekleri üzerinde çalışıyorlardı. Veda'nın da gitmesi tam bir şans eseri idi.

"Bu gece Lairwood evine mi gitmek istiyorsun?" Callan şaşkınlıkla sordu.

Tava başını salladı ve kanepenin kenarına oturdu. "Onun ayrılacağını Baş Şifacı'dan öğrendim. Bu, yoksul bölgelere geri dönüp bazı eşyaları teslim etmem için bir fırsat."

"Bu gece varoşlara gitmek ister misin?" Callan kaşlarını çatarak sordu

Yu

kar "Evet, tam zamanı," dedi heyecanla.

1. Callan Finn ve Sloan'a baktı. İlki temkinli görünüyordu. İkincisi kollarını kavuşturmuş, bunun kesinlikle olmayacağını söyleyen bir bakışla bakıyordu.

"Tava," diye başladı Callan dikkatle. "Oradaki son kaçıışımızdan sonra, bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Ortalık sakinleşene kadar olmaz."

Tava, "Veda burada olmayacak," diye tekrarladı.

"Bunu anlıyorum ama sizi kaçırma girişiminin arkasında Veda'nın olduğundan emin değiliz. O sadece bizim en iyi tahminimiz."

"Bazı şeyler için bana güveniyorlar, Callan."

Callan, "Ve sen hâlâ onlara gerekli şeyleri alıyorsun, Tava," diye karşı çıktı. Bunu birkaç kez tartışmışlardı, battaniye, yiyecek, tonik aldıklarından emin olmak için nasıl başka yollar bulduğunu.

"Ve size geri dönmemenizi söylediler, Leydi Tava," diye araya girdi Finn. "Leydi Veda'nın artık oradaki tek endişemiz olması gerektiğini sanmıyorum."

"O tek bir adamdı," diye karşı çıktı Tava. "Peki ya Helen? Mary Ellen? Bunların hiçbirine karışmamış olan aileler? Sadece hayatta kalmaya çalışan aileler?"

Callan onu ikna etmeye çalışarak, "Önemli olmadıklarını ima etmeye çalışmıyorum," dedi. Bu hiç onun yapacağı bir şey değildi. Her zaman çok mantıklı ve zekiydi. Kabul etmek gerekir ki, Callan onu ancak son birkaç haftadır gerçekten tanımaya başlamıştı. Ama bu haftalarda birlikte yeterince zaman geçirmişlerdi, onu oldukça iyi tanıdığını söyleyebileceğini hissetti.

"O zaman ne söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu, sesi yükselmeye başlamıştı.

"Bu senin sorumluluğun değil," diye cevap verdi Callan, kendi sesi de yükselmişti. "Biri seni kaçırmaya çalışıyor, Tava! Kendi iyiliğini nasıl bu kadar az düşünürsün?"

Tava ona baktı, gözleri sertti. Oda o kadar sessizdi ki Callan'ın tek duyabildiği saatin sessiz tik taklarıydı. Tava boğazını temizleyip ellerini kucağında kavuşturana kadar sessizlik uzayıp gidecek gibiydi. "Sana sıcak yaz günlerini ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydim?"

Konunun aniden değişmesiyle kafası karışmış, kaşları birbirine çarpmıştı ama farkına varması sadece birkaç saniye sürmüştü.

Aralarındaki anlaşmaya son vermesini sağlayacak şey *bu* muydu?

"Tava," dedi Callan, ayağa kalkıp ona doğru bir adım atarak. "Bunun hakkında konuşalım."

"Yeterince konuştun Callan," dedi sakince, ayağa kalkarken duygularını bastırmak için boğazı zorlanıyordu.

"Tava, lütfen. Bu oyuna son versek bile oraya gitmeniz çok tehlikeli. Haberlerin yayılması zaman alacaktır ve o zaman bile..."

Ve o zaman bile eskiden yaptığı şeyleri yapmaya devam edemeyebilirdi. Oradaki insanlar onun Kraliyet ile nişanlı olduğunu biliyorlardı. Onun soylu olduğunu, içinde bulundukları kötü durumu görmezden gelmeyi seçen insanlarla yatağa girmeye istekli olduğunu biliyorlardı. Bu onun hatasıydı. Bu onun için feda ettiği bir şeydi.

"Bunun benim sorumluluğum olmadığını söylüyorsun," dedi Tava aniden. "O zaman kimin Callan? Senin mi? Kralın mı? Benim iyiliğimi onlarınkinden çok daha önemli kılan ne? Sadece kimin çocuğu olarak doğduğum için mi? Birinin umursaması gerek Callan."

"Peki seni kim umursayacak?" diye karşı çıktı. "Onlara hizmet etmenin başka yolları varken kendinizi riske atmanız kimin umurunda?"

"Scarlett kılıç sallamak ve geceleri gizlice dolaşmak istediğinde kimse bunu sorgulamıyor, ama ben bunu insanları öldürmek için değil de onlara *yardım* etmek için yaptığımda, benim

Sondaja başlamak birdenbire daha mı önemli hale geldi?" Callan, "Sen o değilsin," dedi.

"Bunun için tanrılara şükürler olsun," diye mırıldandı Sloan nefesinin altında.

Callan onun omuzlarını kavradı. "Sen o değilsin, Tava," diye tekrarladı. "Bunu kendin de söyledin. Peki ya bu pervasızlık? Kimsenin onunla ilgilenmesine izin vermemek? Bu imrenilecek bir şey değil. Bunlar uğruna çabalamaman gereken nitelikler. Kimsenin içeri girmesine izin vermemek? Bu isteyeceğiniz bir şey değil."

"Ne istediğim hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," dedi Tava ona tükürerek. "O zaman söyle bana," dedi. "Bana ne istediğini söyle, Tava."

"Önemli olmak istiyorum, Callan!" diye bağırdı, iki damla gözyaşı serbest kaldı. "Önemli olmak istiyorum, soyumdan dolayı değil, varisler üretebildiğim için değil. Birileri için fark yaratmak istiyorum, bunu hak edecek bir şey yaptıkları için değil, sadece hayatta oldukları için bunu hak ettikleri için. Çünkü onların arasında büyümemiş olsam da, unutulmanın ne demek olduğunu biliyorum. Arka planda bırakılmanın ne demek olduğunu hâlâ biliyorum. Aç kalmanın nasıl bir şey olduğunu biliyor muyum? Barınaksız kalmanın? Yoksul olmanın? Hayır. Diğerlerinin arasında bir ruh gibi görünmeden hareket etmenin ne olduğunu biliyor muyum? Evet."

"Tava," diye nefes aldı Callan, onu göğsüne çekti ve kolları onu sardı. Çenesi başının üzerine yaslandı ve küçük ellerinin yanlarında gömleğini yumrukladığını hissetti.

Birkaç dakika onu tuttuktan sonra, parmaklarıyla yanaklarını sıvazlayarak geri itti. "Lütfen Callan. Veda gitti. Bu son kez gidebilir miyiz? Sonra onlara yardım etmek için başka yollar bulabiliriz ama bu son kez... Lütfen."

"Bunun hâlâ iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum," dedi nazıkçe.

Omuzları çökmüştü ve bu konuda ona karşı gelmeyeceğini biliyordu. Bu onun içinde çok yer etmişti. Hizaya girecek, bir erkeğin, Veliaht Prensini emirlerine itaat edecekti.

Ve bundan nefret etti.

Sırf ona erkeklerin üstün olduğu ve yerinin sıradan insanların üstünde ama kraliyet ailesinin altında olduğu öğretildiği için boyun eğmesinden nefret ediyordu. Herhangi birinin böyle hissetmesinden nefret ediyordu ama *onun* bu yüzden acı çektiğini görmek göğsünde bir şeylerin sıkışmasına neden oldu.

Burnundan sertçe nefes verdi. "Bir kez, Tava. Bunu son kez yapıyoruz. Kılık değiştirip gizlice gideceğiz ve yarın sen ve ben onlara burada ve krallığın diğer şehirlerinde nasıl yardım edebileceğimizi tartışacağız."

Onun bakışlarıyla karşılaştı, gözlerine belli belirsiz bir umut girdi. "Bunu mu demek istiyorsun?" "Hâlâ bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum," dedi tekrar.

"Bu aptalca bir fikir," diye araya girdi Sloan ama Finn çoktan pelerinleri ve ekstra silahları toplamaya başlamıştı.

Callan'ın odasından çıkıp araziye doğru ilerlemeye başladıklarında Finn, "Birkaç blok ötede atlara bineriz," dedi. "İşler iyi gitmezse buraya bir saat yürüyerek dönmeyeceğiz. Bu arada işlerin iyi gitmeyeceğini tahmin ediyorum."

"Birkaç tonik ve battaniye," dedi Tava usulca, elleri pelerininin ceplerindeydi. Hiçbirine bakmıyordu ve Callan bu noktada onun suçlu hissettiğini anlayacak kadar iyi okuyabiliyordu.

Kadın, kendilerine yardım edemeyenlere yardım etmek istediği için kendini suçlu hissediyordu.

Bu ne kadar saçmaydı?

Sloan önce Callan'ın siyah aygırını getirdi ve Callan Tava'ya döndü. "Benimle mi yoksa Finn'le mi binmek istersin?"

"Sen. Eğer sorun değilse," diye cevap verdi, gözleri yere sabitlenmişti.

Ona öne gelmesini işaret etti ve arkasına geçmeden önce eyere binmesine yardım etti. İkisi de yerlerini aldıktan ve Finn ile Sloan atlarına bindikten sonra, Yüksek Şifacı'nın Tava'ya gönderdiği teslim alma yerine doğru yola koyuldular.

"Baş Şifacı ile hiç tanıştın mı?" diye sordu Tava'ya.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Haberciler her zaman Scarlett'in toniklerini getirirlerdi. Yoksul mahallelere gittiğimizde, ihtiyacımız olan şey her zaman Scarlett'te olurdu. O gittiğinde, Yüksek Şifacı bana ulaştı ve her şey şimdiki haline geldi."

"Yüksek Şifacı size ulaştı mı? Neden?"

Onun göğsüne doğru omuz silkti. "Scarlett'e sık sık yardım ettiğimi biliyor olmalı, sanırım."

İkisi de Sloan ve Finn'in eyerlerine bağladıkları iki küçük erzak çantasını alana kadar bir daha konuşmadı. Ona söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki. Merhametinin bir hata olduğunu düşünmesini istemiyordu. Bu insanlara yardım etmek istediği için üzüldüğünü düşünmesini istemiyordu. O haklıydı. Bunu talep eden o olmalıydı. Babasının neden daha fazlasını yapmadığını bilmek isteyen o olmalıydı. Ve kesinlikle onun önemsizmiş gibi hissetmesini istemiyordu.

Gecekondlu mahallesinden birkaç blok uzaklaştıklarında atları Finn'e bıraktılar. Callan ve Sloan'ın her birinin kolunda birer çanta vardı, Tava da aralarında yürüyordu. Sokağa döndüklerinde her yer sessizdi. Geçen sefer buraya geldiklerinde olduğundan çok daha sessizdi. Önce Helen'in kulübesine doğru ilerlediler ve Tava hızlı adımlarla yürüyerek köhne kapıdan içeri girdi.

"Helen?" diye seslendi.

"Tava?" dedi yaşlı kadının hırıltılı sesi.

Tava kadının yanına gitmeden önce hızla bir mum yaktı. Kadın geçen sefer oturduğu köşede, kumaş parçalarının altında büzüşmüş bir haldeydi.

"Burada ne yapıyorsun, Çocuk?" Helen sordu, gözleri biraz büyümüş gibiydi.

"Size tonik ve battaniye getirdim," diye yanıtladı Tava, Callan'a elindeki çantayla öne gelmesini işaret ederek. "Daha erken gelemediğim için üzgünüm."

"Gelmemen gerekiyordu," dedi kadın, başı hafifçe titreyerek.

"Ne demek istiyorsun?" Tava, aradığı şişeleri bulana kadar çantayı karıştırarak sordu.

Yaşlı kadın Callan'a sanki kapüşonunun altından yüzünü görebiliyormuş gibi baktı.

"Bu evden ayrıldığınızda onu bekliyor olacaklar," diye homurdandı.

Tava hareketsiz kaldı, parmakları şişenin mantarındaydı.

"Kim olacak?" Sloan bir adım öne çıkarak sordu.

Helen sertleşti. "Neden yabancıları buraya getirip duruyorsun, Tava? Geçen sefer seninle birlikte değildi."

"Bana yardım ediyorlar," dedi Tava. "Beni kim bekliyor olacak Helen?"

"Gelmemen gerekiyordu," dedi Helen tekrar ve Tava'nın kendisine uzattığı şişeyi almak için titrek bir el uzattı.

"Gitmemiz gerek," dedi Sloan ve Callan onun ellerinin pelerininin altından kayarak silahlara uzandığını gördü.

Tava onun yerine, Sloan'ın hâlâ omzunda taşıdığı çantayı işaret ederek, "Bana biraz battaniye ver," dedi.

Sloan içinden küfretti ama çantayı Callan'a uzattı. Çantadan iki küçük yün battaniye çıkardı ve onları Tava'ya uzattı.

Helen'in etrafında dikkatlice dolanıyorlardı.

"Gitmeden önce size başka bir şey getirebilir miyim?" diye sordu yaşlı kadına.

"Buradan gitmen gerek," dedi kadın, Tava'nın ellerini kendi ellerinin arasında kavrayarak. "Buradan çık ve güvenli bir yere git. Bir daha geri gelme."

Tava bir elini çekti ve Helen'in kolunu okşadı. "Benim için endişelenme Helen. Onları bu yüzden yanımda getirdim," dedi Callan ve Sloan'a göz kırparak ve başını sallayarak.

"Onların bir önemi yok çocuğum. Onlar seni istiyor," dedi kadın kasvetli bir sesle Tava ayağa kalkarken. Callan hemen ona yardım etmek için elini uzattı.

"Sanırım gitmeliyiz Tava," dedi Callan ön kapıya doğru ilerlerken. Tava mumun yanındaki küçük masanın üzerine üç şişe daha tonik bırakmıştı ve eldivenlerini giyiyordu. Callan uzandı ve onun için kapüşonunu yukarı çekti.

"Gidiyoruz," diye araya girdi Sloan, ses tonu her ikisini de kendisiyle tartışmaya cesaretlendiriyordu.

"Bunların geri kalanını Mary Ellen'a götürelim ve-"

Kapıdan çıktıklarında yirmi kişilik bir grubun karşılarında durduğunu görünce konuşmayı kesti. Bazılarının elinde mekânı aydınlatan meşaleler vardı. Diğerleri boru tutuyordu. Sopalar. Bıçaklar.

Sloan ikisinin de önüne geçti ve Callan Tava'yı kendine doğru çekerken eli belindeki kısa kılıca gitti.

"Selam meleğim," dedi grubun ön tarafına yakın bir adam. Callan onu, buraya en son geldiklerinde kendisini takip etmesini sağlamaya çalışan adam olarak tanıdı. "Bu gece geleceğini umuyorduk. Geleceğinizi söylediler."

"Kim bu 'onlar'?" Callan sordu.

"Seni ilgilendirmez, değil mi?" diye alay etti adam. "Aslında, ikinizle bir anlaşma yapacağım. Onu bize verin, biz de buradan çıkıp gitmenize izin verelim."

"Korkarım bu gece böyle bir seçeneğimiz yok," diye cevap verdi Callan, kolu Tava'nın etrafında sıkılaşılarak.

"Olacak olan şu," diye araya girdi Sloan, sesi karanlık ve emrediciydi, "siz buradan çıkıp gitmemize izin vereceksiniz. Kimse aptalca bir şey yapmayacak ve hepimiz işimize bakacağız."

Gruptaki birkaç adam kıkırdadı ve tüm kalabalık ileri doğru atıldı.

"Hayır," dedi lider olduğu anlaşılan adam. "Olacak olan hiç de bu değil. Bakın, eğer meleği onlara götürürsek epeyce para kazanacağız."

"Sorunsuz bir şekilde ayrılmamıza izin vermeniz için size daha fazla para vereceğiz," diye karşılık veren Callan, kalabalık tekrar yaklaştığında bir adım geri çekildi.

Adam alay etti. "Angel," diye azarladı başını sallayarak, "buraya daha fazla sosyete saçmalığı mı getiriyorsun? Bir prensle evlenerek bizden daha iyi olman yetmiyor mu?"

"Hiçbirinizden daha iyi değilim," diye yanıtladı Tava ve Callan onun sesindeki özgüvenden oldukça etkilendi. Sesinde ne bir titreme ne de bir korku vardı. "Onlar da öyle. Biz sadece yardım etmek istiyoruz."

"Bize yardım etmek mi istiyorsun *meleğim*?" diye alay etti adam.

"Var," diye ısrar etti Tava, adamın ses tonundan etkilenmemiştir.

"O zaman seni istedikleri amaçlar için kullanmaları için teslim edelim," diye tekrar alay etti. "Senin gibi soylu bir fahişenin varoşlardaki biz serserilerin işine yaramasının tek yolu bu."

Callan, "Ağzından çıkanı kulağın duysun," diye çıkıştı ve tüm kalabalık kahkahalara boğuldu.

"Prensle evleneceğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu adam. "Nasıl olsa yakında bir daha dokunamayacağın bir parça için buna engel olma."

Kalabalık yaklaşırken Sloan kılıcını çekmişti. "Onu kim istiyor?" diye sordu.

"Umurumda değil," diye omuz silkti adam. "Tek bildiğim, onu buradan çıkardığımda ailemi bir yıl boyunca besleyecek kadar para kazanacağım," diye devam etti, elindeki bıçağı Tava'ya doğrultarak.

"Ona dokunmayacaksın," diye hırladı Callan.

"İşte burada yanılıyorsun," diye alay etti adam. "Bizimle geliyor ve belki de prensi onu almadan önce onu biraz daha eğitiriz."

"Belki de işimiz bittikten sonra prensi onu artık istemeyecek bile," diye mırıldandı başka bir adam.

"Bu şiirsel olmaz mıydı meleğim?" dedi ilk adam, tekrar yaklaşarak. "Prensin tarafından kovulmak için bizden daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Tava onun yanında titremeye başlamıştı ama "Hiçbir zaman sizden daha iyi olduğumu düşünmedim," derken sesi sabitti.

"Ben de öyle düşünüyordum meleğim," dedi adam bıçağının kabzasını çenesine vurarak. "Sonra gittin ve lanet olası Veliaht Prens'le nişanlandın. Onlardan daha iyi değilsin ve tıpkı onlar gibi bizi de unutacaksın. Buraya sadece kendini daha iyi hissetmek için geldin. Hiç umursamadın."

"Bu doğru değil," diye ısrar etti Tava.

Adam tekrar omuz silkti. "Öyle olup olmaması gerçekten umurumda değil ve konuşmamız bitti. İyi bir orospu gibi buraya gel, biz de sana yumuşak davranalım."

Callan kısa kılıcını kınından çekerek, "Ona dokunmayacağınızı zaten belirtmiştim," dedi.

"Yanınızda kraliyet muhafızları yoksa bizi durduramazsınız," diye alay etti adam.

"Ne kadar da uygun," dedi Sloan, kapüşonunu geri çekerken sesi alçak ve ölümcüldü. "İşte tam da onlarla birlikte olan kişi."

Kalabalığın hepsi bir adım geri çekildi. Adamın gözleri Tava'ya döndü, gözlerinde öfke ve hiddet parlıyordu. "Lanet olası kraliyet muhafızlarını buraya mı getirdin?"

"Sadece bir tane," diye bağırdı arkadan bir adam. "Bir tanesini halledebiliriz."

Callan Tava'ya baktı ve o da başını sallamaya başlamıştı. Gözlerindeki yalvarmayı görebiliyordu, yapmak üzere olduğu şeyi yapmaması için ona yalvarıyordu ama bundan başka bir çıkış yolu yoktu.

"Özür dilerim, Tava," diye mırıldandı, kolunu Tava'nın etrafından ayırmadan ve kapüşonunu geri çekmeden önce. Duyulabilir soluklar ve mırıldanılan küfürler vardı. Meşale ışığında bile yeterince tanınabiliyordu. "Eğer herhangi biriniz bize dokunursa, dönüşümüzü bekleyen daha fazla kraliyet muhafızımız olduğunu bilin. Bizim için gelmeleri gerekirse hiç tereddüt etmeyeceğiz."

Önündeki kalabalıktan nefret yayıldı ve konuşan adam ayaklarına tükürdü. Bıçağını tekrar Tava'ya doğrulttu. "Eğer buraya bir daha gelirsen *meleğim*, seni öldürürüz. Siktir git buradan."

Kalabalık yavaşça geri çekilerek onlara geçitte ilerlemeleri için yer açtı. Sloan kendini Callan ve Tava ile kalabalık arasında konumlandırdı ama adamlar saldırmak ya da onları takip etmek için hareket etmedi. Sadece Finn'in dönmelerini beklediğini bilmiyorlardı ve anlaşılan kraliyet muhafızlarından daha fazlasını gecekondu mahallelerine getirme riskini almak istemiyorlardı. Callan, Tava'nın

Finn ve atlar görüş alanına girdiğinde bile eli onunkini sıkıca kavradı ve tutuşu gevşemedi.

"Ne oldu?" Finn sordu, kapüşonlarını indirip kılıçlarını çıkardıklarını görünce hemen silahını çekti.

"Lanet olası bir tuzaktı," diye homurdandı Sloan, atının dizginlerine uzanırken.

"İyi misiniz?" Finn bakışlarını Callan ve Tava'ya çevirerek sordu. "İyiyiz," diye yanıtladı Callan, Tava'nın ata binmesine yardım etmek için uzanarak. "Hadi buradan gidelim."

Saniyeler içinde atlarına binmişlerdi ve atları sokaklarda hızlı adımlarla ilerletiyorlardı. Callan, Elit Bölge'ye dönene kadar rahat bir nefes alamadı ve bunun onu nasıl bir prens yaptığını düşünmek istemedi. Kendi halkının arasında kendini güvende hissetmiyordu. Hayır, bu gece bunu düşünecek hali yoktu.

"Lütfen beni eve götür," dedi Tava sessizce. Gecekondu mahallesinden ayrıldığından beri söylediği ilk sözlerdi bu.

"Eğer istediğiniz buysa," dedi Callan.

Birkaç dakika sonra, attan inmesine yardım ediyor ve onu ön kapıya doğru götürüyordu. Kapı kilitliydi, gecenin bu saatinde kilitli olması beklenirdi. Denemeleri gereken başka bir kapı olup olmadığını sormak üzereydi ki Tava eldivenli elini kaldırıp kapıya vurdu.

"Drake!" diye seslendi, sesinde bir çatlak vardı. Yine yumruğunu vuruyordu. "Drake! Beni içeri al!"

Kapıyı çekip açana kadar vurmaya devam etti, Drake orada gömleksiz, bol pantolonlu ve yalınayak duruyordu. "Tava? Sen ne-"

Tava hiçbir şey söylemedi, kardeşini iterek içeri girdi ve koridorda kaybolmadan önce büyük merdivenden yukarı çıktı.

Drake Callan'a döndü. "Ne oldu?" diye sordu. Öfkeli görünüyordu. Korumacı. Kız kardeşini, onu rahatsız eden her türlü tehdide karşı savunmaya hazırды.

Callan eldivenlerini çıkarıp pelerininin bir cebine yerleştirdi. "Onunla konuşmama izin verecek misiniz?"

Drake hemen, "Hayır," dedi. "Bana ne olduğunu anlatana kadar olmaz. Yaralandı mı? O iyi mi?"

"Yaralı değil," diye Callan onu rahatlattı. "Beklenmedik bir gece geçirdik."

"Açıkla," diye hırladı Drake.

"Yapamam," diye yanıtladı Callan. "Onun güvenine ihanet etmeden olmaz, ki bunu yapmak istemiyorum."

"Gittiğinden haberim bile yoktu," dedi Drake, bir elini altın sarısı saçlarında gezdirerek. "Geç geldim. Kapısı kapalıydı. Uyuduğunu düşündüm. Kimse bir şey söylemedi."

Callan, "Önceki sakininiz ona bu evi fark edilmeden terk etmenin birçok yolunu öğretmiş," dedi.

Drake içini çekti. "Tabii ki yaptı."

"Onunla konuşabilir miyim lütfen? Eğer değilse, o aşağı inene kadar oturma odasında bekleyeceğim."

Drake bir süre onu inceledi, bakışları neredeyse kız kardeşininki kadar deliciydi. "Sağdan üçüncü kapı," dedi sonunda, merdivenlere doğru başıyla işaret ederek.

"Teşekkür ederim, Drake," dedi Callan, yanından geçip merdivenlerden yukarı çıkarken omzuna vurarak. Kadının kapısına geldiğinde usulca kapıyı çaldı.

"Şu anda konuşmak istemiyorum Drake," diye seslendi Tava, sesinde hafif bir titreme vardı.

"Benim, Tava. İçeri girebilir miyim?"

Sessizlik kapının diğer tarafından geldi ve kapı nihayet açılana kadar uzayıp gitti. Hâlâ pantolon ve tunik giyiyordu ama botlarını çıkarmıştı. Saçları çözülmüş ve omuzlarına dökülmüştü.

"İçeri girebilir miyim?" Callan tekrarladı.

"Elbette, Majesteleri," dedi ve onun içeri girebilmesi için kenara çekildi.

Callan bu resmiyet karşısında kaskatı kesildi. Bu konuşma böyle gitmeyecekti.

Kapıyı arkasından iterek kapattı ve Tava'nın pencereye doğru sürüklenmesini izledi. Odaya baktı, etrafa saçılmış çeşitli giysiler görünce biraz şaşırdı. Kitaplar ve kâğıtlar alçak bir masanın üzerine dağılmıştı. Mantıklı olduğunu düşündü. Burası belki de mükemmel ve düzgün olması gerekmeyen tek yerdi. Dağınık ve kaotik olabileceği tek yerdi.

"Sizin için ne yapabilirim?" Tava, adamın dikkatini tekrar kendisine çekerek sordu.

Ellerini önünde gevşekçe kavuşturmuş, sırtı dik duruyordu.

"Öncelikle, bunu yapmayacağız," dedi Callan, aralarını işaret ederek. "Bu resmi saçmalıklar artık bizim işimiz değil."

"Hiç kuşkunuz olmasın, Majesteleri," dedi Tava soğuk bir sesle, "Veliaht Prens olmasaydınız, bu gece sizi içeri almazdım."

"Beni içeri almak zorunda hissettiğin için mi aldın?" "Ben kimim ki bir Veliaht Prensi reddedeyim?"

Kelimeler içinde çınladı. Bu sözler ona daha önce söylendiğinde, küstah bir suikastçının dudaklarından dökülen alaycı ve alaycı sözlerdi. Ama Tava... O bu sözlerde ciddiye.

"Buna gerçekten inanıyor musun? Sırf unvanım yüzünden benden aşağıda olduğuna mı?" Callan sordu.

"Bu doğru mu? Hayır. Bu bizim dünyamızın gerçekliği mi? Evet," diye yanıtladı Tava. "Dışarıda belki," diye karşı çıktı Callan. "Ama sadece biz varken değil, Tava.

Yalnız olduğumuzda değil."

"Bu neden bir fark yaratsın ki Callan?" diye bağırdı. "Neden bu duvarların dışında, belli bir şekilde davranması, belli bir şekilde konuşması beklenen bir kadından başka bir şey değilim? Benden yerimi kabul etmem mi bekleniyor? Soyumdan en çok kim faydalanacaksa ona mı verileyim? Bacaklarımı açmam ve tüm bu bozuk sistemi ilerletmek için varisler üretmem mi? Neden en alttakilere yardım etme yeteneğim varken onlar bile benim yardımımı istemiyor? Eğer hiçbir şey yapamayacaksam tüm *bunların* ne faydası var?" Küçük bir yan sehpadan porselen bir çay fincanı aldı ve duvara fırlattı. Fincan paramparça oldu, kırıkları her yöne uçuşurken arkasındaki duvarın dibine çöktü. Yüzü ellerinin arasına düştü, altın rengi saçları etrafına döküldü.

Callan yavaşça ona doğru ilerlemeden önce pelerinini çözdü, çıkardı ve bir sandalyenin üzerine örttü. Dizlerinin üzerine çöktü ve bileklerine uzanarak nazikçe yüzünden çekti. Gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu ve adam kendini onları silerken buldu.

"Küçük tilki," diye iç geçirdi ve manevra yaparak onun yanına, duvara yaslandı. Bir elini kendi elinin içinde kavuşturdu ve kızın başı omzuna yaslandı. "Hayal edebileceğinden çok daha fazla iyilik yaptın, bunu göremesen bile."

"Nasıl, Callan? Artık onlara hizmet etmeme bile izin vermeyecekler," dedi gözyaşları arasında.

"Belki doğrudan değil ama senin sayende, beni oraya götürdüğün ve krallığının görmek istemediğim bir yüzünü gösterdiğin için artık unutulmadılar," diye cevap verdi nazikçe. "Bundan emin olacağız, Tava. Sana söz veriyorum."

"Çok daha fazlası var. Tıpkı onlar gibi. Sadece burada, Baylorin'de, Callan'da değil, Windonelle'in her yerinde. Rydeon'da. Toreall'da." Kalın kalın yutkundu. "Nasıl olur da başka kimse umursamaz?"

"İnanılmaz derecede özverili," diye mırıldandı, uzanıp kızın alnındaki saçları geriye doğru taradı.

"Daha önce de söyledim, ben bencil değilim. Sadece önemsiyorum," diye yanıtladı Tava. Sonra Callan'ın neredeyse duymayacağı kadar yumuşak bir fısıltıyla ekledi: "Bazen keşke yapmasaydım diyorum."

"Böyle söyleme, Tava. Sen herkesin ölçülmesi gereken bir standartsın. Senin sevecenliğın benim uğruna çabaladığım şey. Sen olmasaydın, bir Maraan Leydisi ile nişanlı olurdum ve bunun ne anlama geldiğini bile hala bilmiyorum," dedi Callan.

"Ve yine de bir şekilde inşa etmek için yıllarca çalıştığım bir şeyi yok etti," dedi ve Callan bir kez daha gözyaşlarını silmek için uzandı.

Parmakları çenesi boyunca ilerledi, çenesini kavrayarak durakladı ve yüzünü ona doğru eğdi. "Yaptığın şey önemli, Tava. Yaptığın şey bir fark yaratıyor. Bunu göremiyor olabilirsin. Kendini beyhude bir çaba içinde hissedebilirsin ama emin ol ki yaptıkların dalga dalga yayılıyor. Ve eğer bir kişinin bile hayatında bir fark yarattıysan, buna değdiğini düşünmez misin?"

"Evet," diye nefes aldı.

"O zaman benimkinde bir fark yarattığınızı bilin."

Gözleri kapandı ve adam çenesini bırakarak başının omzuna düşmesine izin verdi. Yanağını onun saçlarına yasladı. Birkaç dakika sonra, "Bana bunun olacağını söylemeye çalışmıştın. Gitmekte ısrar ettiğim için kendimi inanılmaz derecede aptal hissediyorum."

"Kendini aptal gibi hissetme, Tava."

"Haklıydın, biliyorsun. Asil olarak yetiştirilmiş olabilirim ama yine de kraliyet mensubu olmaktan çok farklı."

Callan onun yanında gerildi. "Hâlâ anlaşmamızı iptal etmek istiyor musun?"

"Hayır, Callan," dedi yumuşak bir sesle. "Bunu hiç istemiyorum."

İçine bir rahatlama doldu ve onun sözleriyle tüm vücudunun gevşediğini hissetti. "Tava?"

"Evet?"

"Seni görüyorum, Tava. Sadece... seni gördüğümü bilmeni istiyorum. Sen benim arka planımda değilsin. Araya karışan bir ruh değilsin. Seni görüyorum. Özür dilerim.

Bunu yapmak bu kadar uzun sürdü."

Tava onun yanında hareketsiz kalmıştı. Birkaç saniye süren sessizliğin ardından sessizce sordu: "Bu hâlâ bir oyun mu Callan?"

Her zaman isabetli. Her zaman çok dikkatli. Ve dürüst olmak gerekirse, bu haftalardır bir oyun değildi. Belki de Eliza ona Scarlett'in ilerlemesini engelleyen bir engel olduğunu söylerken haklıydı. Belki de o gidince, yıllardır gözünün önünde duran şeyi görebilecekti. O da Scarlett kadar zekiydi. Daha merhametli, daha şefkatliydi ve Tava onu gölgelere çekmek yerine ışığa çağırıyordu.

"Hayır, küçük tilki," diye yanıtladı sonunda. "Öyle olduğunu sanmıyorum." Kızın cevap vermesini bekledi ve kız bir şey söylemeyince, "Bunun bir hile olmadığını benden çok önce anladığına inanıyorum," dedi.

"Onun yerine geçmek istemiyorum Callan," dedi yumuşak bir sesle. "Bir teselli ödülü olmak istemiyorum. Bu görülmemekten daha kötü bir şey."

Callan doğruldu ve onunla yüzleşmek için döndü. Onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Lütfen böyle düşünmeyin."

"Onu seviyordun Callan," diye yanıtladı Tava, gözleri hüzünlü bir kabullenişle doluydu.

"Ama artık bilmiyorum. Belki de hiç yapmadım." "Onu Ateş Sarayı'na kadar takip ettiniz."

Callan başını salladı, Scarlett'in bunu kendisi için de mahvedeceğini kabul etmek istemiyordu. "Bir keresinde bana onun fikrine aşık olduğumu söylemişti ve sanırım haklıydı. Bana meydan okudu. Farklı düşünmemi sağlamaya başladı. Gözlerimi açmaya başladı, ama sen? Tava, gözbağını çıkardın. Bana sadece anlattığı şeyleri gösterdin. Bana ne olabileceğimi, ne olmam *gerektiğini* gösterdin."

Tava kalın bir şekilde yutkunduktan sonra uzanıp adamın ellerini yüzünden çekti. "Bence gitmelisin Callan. Uzun bir gece oldu. Duyguların yüksek. İstersen yarın konuşabiliriz."

"Seninle her gün konuşmak istiyorum, Tava. Seninle konuşmadan bir gün bile geçirmemeyi diliyorum." Yanakları hafifçe kızardı ama ayağa kalkmaya başladı. Callan ona yardım edebilmek için hemen kendi ayağa kalktı. Kadın tekrar ondan uzaklaşmak istediğinde, Callan parmaklarını sıkarak onu durdurdu. "Sana aşık olduğumu söylemiyorum, Tava. Scarlett ve ben her neyse ondan kaçmak için kendimi yeni bir şeyin içine attığımı sanma."

"O zaman ne diyorsun Callan?"

"Denemek istediğimi söylüyorum. Bu oyunu gerçeğe dönüştürmeyi denemek ve nereye gideceğini görmek istiyorum," diye cevap verdi, ona doğru adım attı, başı ona bakmak için geriye eğildi. "Şu anda karar vermene gerek yok," diye devam etti kadın tereddüt edince. "Bu gece yeterince şeyle uğraştın. Karar verdiğinde bana haber ver. Tamam mı?"

"Callan, ben..." Gözleri bir an için yana kaydı, sonra tekrar ona döndü. "Bunu beklemiyordum. Bu planın bir parçası değildi."

"Belki de plan başından beri baktandı," dedi ve Tava bir kahkaha attı. Adamın gözleri bu ses üzerine kızın ağzına kaydı.

"Belki de öyledir, Majesteleri," diye kabul etti. "Bunu düşüneceğim."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 40

OceanofPDF.com

SORIN

"S Ölümler Hayaletleri'yle çalışmanın farklı olacağını düşünmüştüm nedense," dedi Cyrus, Sorin'in yanındaki kısırağının tepesinden.

"Nedense hiç şaşırmadım," diye yanıtladı Sorin.

Nuri, kahverengi ve siyah benekli bir atın tepesinden, "Bana bir daha söyle, o süper fantezi kaybolma ve yeniden ortaya çıkma numaranı kullanmak yerine neden at sırtında gidiyoruz?" diyordu.

"Çünkü bunu ancak nereye gittiğimi bilirim kullanabilirim. Kontes'in nerede olduğunu bilmiyoruz," diye karşılık verdi Scarlett, siyah atı oflayıp pufalayarak ve tedirginlikle yeri eşleyerek. "Ve sen sormadan söyleyeyim, Kontes geldiğimizi bilmediği için portalları kullanmıyoruz. Habersiz ve davetsiz bir şekilde ortaya çıkarak gereksiz bir çatışma daha yaratmak istemiyoruz."

"Ve bana Juliette'in neden süper özel görüşünü kullanarak nereye gitmemiz gerektiğini görmediğini tekrar söyler misin?" Nuri canı çok sıkılmış gibi konuştu.

"Çünkü işler o şekilde yürümüyor," diye karşılık verdi Juliette buz gibi.

Scarlett, "Demek istediğim, herkesin ölme olasılığını azaltmak için bu şekilde yapıyoruz," diye araya girdi.

"Juliette ölebilir mi ki? Teknik olarak zaten ölü," dedi Nuri, elindeki eldivenleri rahatça ayarlayarak.

Scarlett gerildi, ama Sorin bir şey söylemek için ağzını açmadan Juliette, "Kaltaklık etmeyi bırak," dedi.

Nuri dramatik bir şekilde içini çekti. "Peki söylesene, neden ateş püsküren herifin izin vermesini bekliyoruz?"

Scarlett atının boynunu okşamak için öne doğru eğildiğinde at yine toynağını toprağa vurdu. "Karar vermesine izin vermek ona kendini önemli hissettiriyor."

Cyrus bir kahkaha attı ve Sorin yüksek sesle boğazını temizledi. Scarlett omzunun üzerinden baktı, kirpiklerini masumca kırıştırarak ona baktı. Gözleri parlıyordu. Cassius'un tenindeki o kurutucu lekeyi yok etmesinden beri hiç sönmemişlerdi. Ve gücü... Kutsal tanrılar. Son birkaç gündür onunla antrenman yapmak büyüleyici olmaktan başka bir şey değildi. Dehşet vericiydi ama tamamen büyüleyiciydi.

Mark'ın icabına bakıldıktan sonra neredeyse bütün gün uyumuştı ve uyandığında, onu Baylorin'den geri getirdiğinden beri ilk kez tamamen dinlenmiş görünüyordu. Eski haline daha çok benziyordu, hâlâ farklıydı ama enerjisi, gücü, yetenekleri? Hepsi daha güçlüydü. Hepsi daha büyüktü. Bu yolculukta savaşmak zorunda kalabileceği herkese acıyordu. Hâlâ büyüsunü ve kılıcını birlikte akıcı bir şekilde kullanmakta zorlanıyordu ama büyüüne erişimi olduğu sürece bunun bir önemi olmayacaktı. Gece Çocukları'na karşı değil.

Luan ve Talwyn atlarının üzerinde grubun geri kalanından birkaç metre uzakta oturuyordu. Saklamaya çalışsalar da bu ikilinin arası gergin görünüyordu. Aralarında geçen konuşmalar kısa ve özdü. Aslında diğer herkesle konuştuğu gibi. Belki de ortada bir şey yoktu ve Talwyn sadece Talwyn'lik yapıyordu.

Eliza, sınırlarında toplanan ölümlü ordulardan gelebilecek her şeye karşı kendi kuvvetlerini hazırlamak için Ateş Sarayı'na geri dönmüştü. Scarlett, Briar'dan onlar dönene kadar Kara Salonlar'daki işlere nezaret etmesini istemişti. Sawyer da Su Sarayı'ndaki işleri hazırlıyordu. Cassius geride kalmak zorunda kalmıştı, hâlâ böyle bir yolculuk için yeterince iyileşmemişti. Şimdi Toprak Saray ile Gece Çocukları bölgesi arasındaki sınırdaki oturma, Gece Sarayı'nın içinde ilk gidilecek en iyi yönü araştıran Rayner'dan gelecek haberi bekliyorlardı. Plan basitti: Kontes'i bulmak, yaklaşan tehdit konusunda onu uyarmak ve buna hazırlanmak için en iyi yolu bulmak. Karmaşık bir şekilde basit, diye düşündü.

Sorin'in başının yanındaki kül girdabının içinde bir ateş mesajı belirdi ve notu ortasından aldı. Talwyn ve Azrael onu izliyordu ve çoktan yaklaştırmaya başlamışlardı.

"Rayner önce kuzeydeki villasını denememiz gerektiğini söylüyor," dedi Sorin. "Daha iyi bir ipucu elde ederse bize haber verecek."

"Talwyn ve ben mi liderlik edeceğiz?" Luan sordu.

"Evet," diye onayladı Sorin. "Savaşmamız gerekmedikçe bu üçü ortada kalacak, ama Gece Çocukları'nın hepimizi bir grup halinde rahatsız etmeyeceğini umuyorum. Cyrus ve ben en son takip edeceğiz."

"Katılıyorum," dedi Talwyn soğukkanlılıkla. "Aralarındaki iki kraliçe ellerini çekmeli, siz üçünüzden bahsetmiyorum bile."

Talwyn ve Luan başka bir şey söylemeden gruplarının önüne geçtiler. Atları Luan'ın yarattığı bir kum portalından geçirerek Toprak Saray'ın en kuzeyine götürdüler, böylece sınırı Kontes'in villasına mümkün olduğunca yakın geçebileceklerdi. Görünüşe bakılırsa Luan hâlâ o kadar uzağa seyahat edebilecek kadar sihir kazanamamıştı. Yine de makul bir tempoyu koruyabildikleri sürece gün batımına kadar villaya ulaşmaları gerekiyordu.

Birkaç saat sonra Sorin önündeki üç dişinin bir konu hakkında atışmalarını dinliyordu. Luan ve Talwyn'in Ölüm Hayaletleri arasındaki atışmalardan ne anladığını bilmiyordu ama Sorin bundan büyük keyif alıyordu. Bu üçünün en çok korkulanlar arasında olduğunu düşünmek. Keşke insanlar ne hakkında tartıştıklarını bilselerdi. Şu anda Juliette ve Nuri'nin yattığı bir çift ikiz hakkındaydı ama bunun ne zaman gerçekleştiği konusunda anlaşıyorlardı.

"O üç kaçakçıyı o zaman öldürmemiştik," dedi Juliette. "Onlar için zehir kullandık."

"Ne demek istiyorsun?" Nuri, Cadı'nın solundan sordu.

Juliette her şeyi açıklığa kavuşturmuş gibi, "Kaçakçıların birlikte seyahat ettiği programdaki o adamla yattım," diye cevap verdi.

Nuri tartışmak üzereydi ama Scarlett Juliette'in diğer tarafından araya girdi. "Hayır, o haklı. O ikizleri becerdiğiniz gece, o deponun bodrumunda hedefleri kestiğiniz için ikinizin de elbiseleri kan içindeydi."

"Bir dakika. Vücut parçalarını bir mesaj haline getirdiğimiz zaman mıydı o?" Nuri sordu.

Scarlett, "Mhmm," diye cevap verdi. "Bu yüzden bu kadar kirliydik. Uzun bir mesajdı. Bir sürü parça gerekiyordu. Eve gidip yıkanmak istedim, ama siz ikiniz önce sevişmek için ısrar ettiniz."

"İhtiyaçlarımız var," dedi Nuri yarı sürünerek, yarı inleyerek.

Scarlett, "Belli ki kana susamışlığın senin için birden fazla anlamı var," diye takıldı.

"Kaltak," diye mırıldandı Nuri.

Dişilerin hepsi başka bir anıya geçmeden önce gülmeye başladı. "Lanet olsun," diye mırıldandı Cyrus. "Eliza o kadar kızacak ki bunu özlüyorum."

"Belki de ona Wraithlerin tüm hikâyelerini anlattıklarını duyduğumuzu söylemeyelim."

Cyrus, "Bence anlattıkları şeyleri duysaydı, inanılmaz derecede hayal kırıklığına uğrardı," diye ekledi. "Gerçek işlerden çok erkekleri tartışmakla vakit geçirdiler."

"Adamlar işlerden çok daha eğleneliydi," diye seslendi Nuri onlara.

Juliette, "İşe göre değişir," diye itiraz etti. "Scarlett'in hedefi kendi etinde boğdurduğu geceki adam... Şöyle diyelim, adamın boğulmasını izlemek yatakta yaşadığım her şeyden daha tatmin ediciydi."

"Şimdi o hedefi hatırladım," dedi Nuri. "O gece çok yaratıcıydın, kardeşim."

Scarlett omuz silkerek, "On bir genç kadını bodrumunda tutan ve kendi deyimiyle 'ödünç veren' biri için uygun görünüyordu," dedi.

"Bekle, yani boğuldu..." Cyrus nefesini tutarak devam etti. "Ben de öyle düşünüyorum," diye ekledi Sorin.

"Oh, bundan daha fazlasıydı," dedi Nuri, manik bir zevkle kıkırdayarak. "Parmaklar. Gözbebekleri. Onun gerçek ba-"

"Anladım," dedi Cyrus, sözünü keserek ve yüzünü buruşturarak.

Böyle kötü bir şey, Sorin bağı düşürdü.

Tek pişmanlığım ona daha fazla acı çektirememiş olmam. Kadının sesi zihninde yankılanırken karanlık ve soğuktu. Ama gitmemiz gereken başka bir nişan vardı, bu yüzden sadece altı saati vardı.

Tanrım, seni seviyorum.

Kadın atının üzerinden ona baktı ve adam kadının ona attığı bakışı açıkça görebiliyordu. Bunu görünce kanı ısındı.

"Sakin ol," diye mırıldandı Cyrus. "Bütün gün *bu* kokuyla yanında at sürmeyeceğim."

Scarlett, Nuri ve Juliette'le yeniden konuşmaya başlarken bir kahkaha attı.

Cyrus bir süre sonra, "Bu onun için iyi," dedi.

"Öyle," diye kabul etti Sorin. "Bu her neyse onun ortasında küçük bir normallik hissi."

"Bölgeye girdiğimizden beri bizi takip eden Gece Çocuğu hakkında bir şey yapacak mıyız?"

"Kontes'e rapor vereceğini varsayıyorum. Aksini kanıtlayana kadar onu rahat bırakacağız," diye cevap verdi Sorin. "Nuri onu gördü. Luan ve Talwyn de öyle."

Sorin karşıya geçmelerinden birkaç dakika sonra onun kokusunu almıştı ve geçtikleri yol boyunca ağaçlarda hareketlenmeler yakalamıştı. Önlerindeki Gece Çocuğu'nun da onu hemen işaretlediğini biliyordu ve Luan ile Talwyn de en az kendisi ve Cyrus kadar eğitimliydi. Eğer Juliette ya da Scarlett onu fark etmişlerse bile, herhangi bir işaret vermemişlerdi ve Sorin bu kez onun hiçbir şey için endişelenmemesine izin vermekten memnundu.

Küçük bir tepeye tırmanıp aşağıdaki geniş villaya baktıklarında alacakaranlık araziye yeni yeni çöküyordu. Girişinde demir kapılar bulunan mülkü yüksek bir taş duvar çevreliyordu. Burası terk edilmiş görünüyordu. Kapılarda hiç nöbetçi yoktu, kapıların ötesinde de hiç hareket yoktu.

Sorin atını onun yanında durdurduğunda Scarlett, "Sakin bana geceyi yerde geçirmek için bütün gün yolculuk ettiğimizi söyleme," diye homurdandı.

"Burada olmayabileceğini biliyorduk," diye yanıtladı ona bir armut atarak. Birkaç saat önce yemek için durmuşlardı ama akşam yemeğini erteleyip villaya vardıklarında yemeye karar vermişlerdi.

Armudu yakaladı ve bir ısırık aldı, "Toprakta uyumak yerine orada uyuma şansımız var mı?" diye düşündü.

"Kontes'in villasına zorla mı girmek istiyorsun?" Cyrus eğlenerek sordu.

"Hayır," diye uyardı. "Evde biri olup olmadığına bakmak ve rahat bir yatakta uyuyup uyuyamayacağımızı sormak istiyorum." Armuttan bir ısırık daha aldı. "Eğer evde kimse yoksa, evet, içeri girmek istiyorum."

Cyrus gülerek atından indi. Kalan mesafeyi yürüyecekler ve atların soğumaya başlamasına izin vereceklerdi. Cyrus attan indiğinde Scarlett'in dizginlerini ondan aldı ve Sorin de yere kaydı.

"Wraith'lerle yaptığın tüm işler için seyahat ederken hiç yerde uyumadığını mı söylemek istiyorsun?" Cyrus sordu.

Scarlett gözleriyle kırları tarayarak, "Nadiren," dedi. "Kız kardeşlerim her zaman yatak bulurlardı."

"Ben de öyle duydum," dedi Cyrus. "Peki ya sen?"

Scarlett göz kırparak, "Villalara giriyorum," derken omuz silkti. Sonra Nuri ve Juliette'in yanına doğru yürüdü.

"Roselyn burada değil," dedi Talwyn.

Sorin dönüp Luan'la yüzleşti ve Luan her iki atı da yöneterek ona doğru ilerledi.

Sorin aşağıdaki villaya bakarak, "Terk edilmiş gibi görünüyor," diye cevap verdi.

"Rayner'dan başka haber yok mu?" diye sordu.

Sorin başını salladı. "Senin halkından bir şey yok mu?"

"Aktif olarak aramaya başladığımızdan beri ondan hiçbir iz yok," diye cevap verdi Luan acımasızca.

"Kontes'in en son ne zaman görüldüğü hakkında gerçekten hiçbir fikrimiz yok mu?" Cyrus sordu. "O çok ketum biri. On yıl ya da daha uzun bir süre ondan haber alamamak alışılmadık bir durum değil."

"Geçerli bir nokta," diye kabul etti Sorin.

"Ne yapıyorlar bunlar?" Talwyn sordu ve Sorin onun bakışlarını Wraith'lere doğru takip etti.

Atlarını ve diğerlerini arkalarında bırakarak tepeden aşağı iniyorlardı.

Çünkü tabii ki öyleydiler.

Scarlett, Sorin bağı altından homurdandı.

Yorgunum, Sorin. Ve açım. Hadi şu işi bitirelim.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı.

"Durmuyor, değil mi?" Sorin önlerindeki üç dişiyi takip etmeye başladığında Cyrus sordu.

"Hayır, değil," diye iç geçirdi ve kendi atıyla birlikte götürmek üzere başka bir at kaptı.

"Bir gün hepimizi öldürtecek," diye homurdandı Luan.

"Pek olası değil. Kıçından bir plan çıkaracak ve sonunda lanet olası günü kurtaracak," dedi Cyrus.

Sorin yan gözle Talwyn'e baktı. Fark edilir derecede sessizdi. Gevezelik edecek biri değildi ama bütün gün yaptığı gibi arkasına yaslanıp başkalarının liderliği ele almasına izin verecek biri de değildi. Sessiz bir Talwyn neredeyse tepeden aşığıya inen üç dişıden daha üzücüydü.

Neredeyse.

Wraithler açıkça kilitli olan kapılara ulaşıtlar. Kimse onları karşılamaya gelmedi. Kimse onların ötesine geçmedi. Sonra tüm Fae'ler durakladı ve onların duvara doğru ilerleyişini, ellerinin taşların üzerinde gezinişini izlediler.

"Ne bunlar-" diye başladı Cyrus ama aradıklarını bulur gibi olduklarında durdu.

Ve üçü de lanet olası kediler gibi duvara tırmanarak gecenin kararan gölgeleri arasında kayboldular.

"Lanet olsun," diye homurdandı Sorin, koşmaya başladı. Kapıları kilitli bulduklarında en azından onları bekleyeceklerini düşünmüştü. Geriye dönüp baktığında, neden böyle bir şey düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Buna nasıl tırmanmışlar?" Hep birlikte duvara ulaştıklarında Luan tırmandıkları yeri inceleyerek sordu. Elini pürüzsüz taşların üzerinde gezdirdi. "Burada satın almak için kullanabilecekleri hiçbir şey yok."

"Kontes'in izinsiz girenleri hoş karşılamadığının farkındasınız, değil mi?" diye yumuşak bir ses geldi arkalarından. Fae'lerin hepsi durdu ve yavaşça arkalarında duran Gece Çocuğu'na doğru döndüler.

Kulaklarının etrafında kıvrılan koyu sarı saçları vardı. Mavi gözleri büyüyen karanlıkta bile parlaktı ve soluk teni kalan azıcık ışığı yansıtıyordu. Elleri özel dikim pantolonunun ceplerindeydi, onları incelerken başı hafifçe yana eğikti. Dudaklarında tehlikeli, sivri bir gülümseme vardı.

Auberon Isra.

Kontes'in İkincisi.

Başka kimsesi yoktu. Başka kimseye ihtiyacı yoktu.

"Auberon," dedi Luan kayıtsızca, Talwyn'in önüne geçerek. "Bir süredir Kontes'e ulaşmaya çalışıyoruz."

"Ve sen de gönderdin..." Sanki diğer tarafa kimin tırmandığını görebilecekmiş gibi duvara baktı. "Ölümün Wraithleri onu bulmak için mi? Suikastçılardan ödöl avcılarına mı dönüştüler?"

"Kontes'i bulmak için bir ödöl var mı?" Cyrus karşı çıktı.

"Kayıp olduğunu kim söyledi?" Auberon sordu, saçları gece esintisinde dalgalanıyordu.

"Bu kadar yeter," diye araya girdi Talwyn. "Kontes burada mı? Değilse, onu nerede bulabiliriz?"

Auberon'un mavi gözleri bir kez daha üzerlerinde gezindi. "O burada değil, Majesteleri."

"Peki ya bu sorunun ikinci kısmı?" Talwyn sordu. "Rahatsız edilmek istemiyor."

Sorin, "Korkarım bu acil bir mesele," diye ısrar etti.

Auberon basitçe, "Gel," demeden önce ona bir kez daha baktı. Döndü ve kapılara doğru yürümeye başladı. "Tabii arkadaşların gibi duvara tırmanmayı tercih etmezsen."

"Atlar mı?" Cyrus sordu.

Auberon cebinden gümüş bir anahtar çıkarıp kapıları açarak, "Ahırlar var," diye cevap verdi.

Sorin kapıdan içeri girdiğinde, yanında iki at vardı. Auberon onları ahırlara yönlendiriyordu ki Sorin tısladı ve dişlerini gösterdi. Fae'lerin hepsi döndüğünde boğazında bir hançer ve arkasında bir gölge buldu.

Ölümün Gölgesi.

"Kendi türünden biri," diye mırıldandı. "Belki de bir kez olsun gerçek bir meydan okuma."

"Kimsin sen?" Auberon yine tısladı. Nuri dilini şaklattı. "Ateş piçi mi?"

"Bırakın onu," diye iç geçirdi Sorin. "Yardım ediyor." "Kim o?"

Scarlett gölgelerin arasından sollarına doğru adım attı ve Juliette de Tanrı bilir nereden aşağıya indi.

"Eliza bunu kaçırdığı için çok kızacak," diye mırıldandı Cyrus yine nefesinin altından.

Sorin, yanına gelen Scarlett'e, "Auberon Isra," dedi. "Kontes'e hizmet ediyor. Auberon, karımla tanış, Scarlett Semiria, Batı Sarayları Kraliçesi."

Auberon'un gözleri şaşkınlıkla hafifçe açıldı. "Burada yeni bir kraliçe olduğu haberini duymadık."

Scarlett çenesini villaya doğru sallayarak, "O halde konuşacak çok şeyimiz var," diye cevap verdi.

Nuri uzaklaştı, gölgelerin arasında kayboldu ve bir süre sonra nasıl olduysa Scarlett'in yanında yeniden belirdi. Cyrus nefesinin altından küfretti.

Auberon hepsini villanın oturma odasına götürdü ve hepsi çeşitli sandalye ve kanepelere oturduktan sonra Talwyn, "Rosalyn nerede?" diye sordu.

Auberon sandalyesinden rahatça, "Saklanıyorum," diye cevap verdi. "Saklanmak mı?" Luan sordu.

Auberon başını salladı. "Aylar önce endişelenmeye başladı. O zaman saklanmaya başladı."

"Neden yardım göndermiyorsunuz?" Luan sordu.

"Rosalyn var kontrollü Bu bölge olmadan yardım için yüzyıllardır," diye soğuk bir şekilde cevap verdi Auberon.

"Ama şimdi saklanıyor," diye karşılık verdi Talwyn. "Nerede o? Konuşmamız gereken meseleler var."

"Bunları benimle tartış," diye yanıtladı

Auberon. "Hayır," diye ısırdı Talwyn.

Scarlett kanepede Sorin'in yanından kayıtsız bir tavırla, "Onun nerede olduğunu bilmiyor," dedi. Ayağa kalktı, pelerinini çözdü ve omuzlarından çıkardı. Kolunun üzerinden geçirdi. "Burada yemek var mı? Açlıktan ölüyorum."

"Kontesimin nerede olduğunu elbette biliyorum," diye tersledi Auberon, sonra çabucak kendini toparladı.

"Ne yalan ama," diye mırıldandı Nuri duvara yaslandığı yerden, bir ayağını arkaya atmış bıçaklarından birini çevirirken. "Sınırı geçtiğimizden beri bizi takip ediyorsun, seni ona götüreceğimizi umuyorsun."

"Bizi mi takip ediyordunuz?" Sorin şaşkınlıkla kaşlarını çatarak sordu. Gece Çocuğu dilini yanağına bastırarak Nuri'ye ters ters baktı.

Scarlett kollarını başının üzerine uzatarak, "Sadece siz dördünüz kalıncaya kadar yaklaşmayı bekledi," dedi. "Mutfak mı?"

"Üçünüz o duvarı tırmanıp dışarı çıkmasını mı sağladınız?" Luan sordu.

Scarlett bunu düşünüyor gibiydi. "Onu ağaçlardan sürüklemekten daha kolay görünüyordu. Gerçi dürüst olmak gerekirse, Nuri bunu yapmak için ikna edici bir argüman sundu."

Nuri, Sorin'in onun yarı deli olduğundan emin olmasını sağlayan o sırtıtlıla gülümsedi. "Her neyse... Yemek?"

Daha fazla beklemedi. Nuri ve Juliette duvardan sıyrıldılar ve üçü bir koridorda dolaşarak ne tür bir yiyecek bulmayı umdukları hakkında boş boş sohbet ettiler.

Auberon onun gidişini izlerken, "O... alışılmadık biri," diye yorum yaptı.

"Hiçbir fikrin yok," diye mırıldandı Talwyn. "Rosalyn'in nerede saklandığını bilmiyor musun?"

"Hayır," diye yanıtladı Auberon sertçe. "Onu aylardır bulamıyorum."

"Başka kim biliyor?" Cyrus ciddiyetle sordu. "Hiç kimse."

Sorin ona göz kırptı. "Bunu aylardır bir sır olarak mı saklıyorsun?"

Auberon, "Onu aylarca kimsenin görmemesinin yeni bir şey olmadığı kadar münzevi biri," diye yanıtladı. "Bir keresinde sekiz yıl boyunca insan içine çıkmamıştı. Sadece onun öldüğüne inanan ve liderliği ele geçirmeyi planlayan küçük bir klanla ilgilenmek için ortaya çıktı."

"Onu bulabilirim."

Hepsi Scarlett'in elinde bir sandviçle durduğu kapı aralığına baktılar. Bunu bu kadar çabuk nereden bulmuştu?

"Tam olarak nasıl?" Talwyn sıkıca sordu.

Hızır bir sırıtışla bir gölge panter belirdi, geniş ağzında bir kitap vardı.

Ve Sorin, o daha Kan Büyüsü büyülerini kitabını eline almadan bunun nereye varacağını biliyordu.

"Hayır," diye hırladı Sorin aynı anda Luan, "Lanet olsun," diye havladı.

"Anlaşamadıklarını söylediğini sanıyordum," dedi Nuri, Scarlett'in yanından geçip odaya girerken. Elinde bir bardak vardı ve bardağı Auberon'a doğru kaldırdığında, Sorin içinde ne olduğunu bildiğinden emindi. "Ben kendime yardım ettim," dedi Ölümün Gölgesi göz kırparak.

Scarlett'in burnu ona doğru kırıştı. "Bunu seni göremeyeceğim bir yerde iç lütfen."

Nuri ona eğlenen bir kaşını kaldırdı. Bir elini serbest bırakmak için sandviçi dişlerinin arasına sıkıştıran Scarlett, ona ters ters baktı.

Sonra Juliette geldi ve Sorin ne olduğunu anlayamadan Scarlett'e bir şey uzatarak cebine soktu.

Sonra Ölüm Enkarne Scarlett'in dişlerinin arasından sandviçi aldı.

Kraliçe hırladı. Kelimenin tam anlamıyla Juliette'e vahşi bir kedi gibi hırladı. "Onu geri ver," dedi ağzındaki yemeğin etrafında.

Juliette büyük bir ısırık alarak, "Başından beri benimdi," diye karşılık verdi. "Kendininkini al."

"Ben bir kraliçeyim."

"Ben Kahin'im. Kahin kraliçeden üstündür," dedi Juliette omuz silkerek.

"Siz gerçekten de Ölümün Wraithleri misiniz?" Auberon dişilerin tartışmasını izlerken ağzı bir karış açık kalmıştı.

"Siz üçünüz nasıl oldu da gerçekten bir şeyler başardınız?" Cyrus bir kolunu kanepenin arkasına yerleştirerek sordu.

Scarlett, "Dikkat et sevgilim," diye mırıldandı. "Bunun cevabını gerçekten bilmek istemezsin."

"Gerçekten öyle sayılırım," diye meydan okudu.

Ve Sorin üç çift kadın gözünün karardığına yemin edebilirdi.

"Kontes'i bulmak için Kan Büyüsü mü kullanmak istiyorsun?" Talwyn bir anlık gergin sessizliğin ardından konuştu.

Scarlett kollarını kavuşturup kapının pervazına yaslanarak, "Tabii daha iyi bir fikrin yoksa," diye cevap verdi.

Talwyn'in dudakları büzüldü, gözleri kısıldı.

"Biz gerekir kontrol et içinde ile Rayner. Bkz. Eğer o var herhangi bir güncellenmiş bilgiler," dedi Sorin.

Scarlett, "İkincisi aylardır onu bulamıyor, Sorin," dedi. "Rayner'ın onu bulacağını sana düşündüren nedir?"

"Kan Büyüsü kullanmıyoruz, Scarlett."

Hiçbir şey söylemedi.

"Scarlett."

"Sorin," diye papağan gibi tekrarladı.

"Bazen onlar atmak aşağı ne zaman onlar tartışmak," o duydum Nuri neşeyle Juliette'e mırıldandı. "Eğer yaparlarsa, paramı Scarlett'e yatırırım."

"Sorin'e elli altın mark," diye yanıtladı Juliette.

"Anlaştık."

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Luan sandalyesinden. "Bu lanet olası bir gösteri. Siz üçünüz nasıl Ölümün Hayaletleri olabilirsiniz?"

Scarlett kapıyı iterek, "Yarın Kontes'in izini sürdüğümüz zaman öğrenirsin," dedi. "Hangi odada uyuyabilirim, Auberon?"

Auberon Fae'ye baktı.

"Bunu yapmak için Kan Büyüsü kullanmıyoruz, Scarlett," dedi Sorin, ayağa kalkarken sesini sakın tutmaya çalışarak.

"Tamam, tamam. Hiçbir şey yapmak zorunda değiliz," dedi elini umursamaz bir şekilde sallayarak.

Hadi biraz yürüyelim, diye bağırdı.

Ben iyiyim. Teşekkürler.

Tam solunda bir ateş portalı belirdi ve Sorin ona doğru ilerlemeye başladı.

Scarlett'in geçmesini beklerken Nuri arkasından, "Kimin kazandığını söyle de kimin ödeme yapması gerektiğini bilelim," diye seslendi. Scarlett dramatik bir iç çekişten sonra büyük bir gösteriyle geçitten içeri adımını attı.

"Ne?" diye sordu, ahırların yakınındaki bulutlu gece göğünün altında onunla yüzleşmek için döndü. Kollarını kendi etrafında sıkıca sardı. Solembra'nın kış soğuğu değildi ama gece yine de serindi.

"Biliyor musun," diye karşılık verdi Sorin. "Kan Büyüsü kullanmıyoruz."

"Bu bölgenin her yerinde gezinmek için harcayacak zamanım yok, Sorin. Bunun halledilmesi gerekiyor. Tercihen yarın," diye savundu.

"Peki Kan Büyüsünün başka sonuçları olduğunda ne olacak? Bedellerini anlamadığınızda ne olur? *Yine.*"

"Bunun için harcayacak vaktimiz yok, Sorin," diye ısrar etti.

"Bunu nasıl anladınız?" diye sordu. "Seni almaya geldiğimizden beri Alaric, Mikale ya da Lord Tyndell'den hiçbir haber almadık."

"Kesinlikle!" diye bağırdı. Ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Etrafta hareket eden güçler olduğu dışında hiçbir şey duymadık. *Hareket* ediyorlar, Sorin. Kontes'i istiyorlar. Onun için geliyorlar ve korkarım ki onu çoktan ele geçirdiler. Alaric sabırlı bir adamdır, ama ne zaman saldıracak? Her yerde olacak. Burada olacak. Evde olacak. Her sarayda, her bölgede olacak."

"O olamaz, Scarlett-"

"Olabilir, Sorin. Zaten parçaları yerlerine yerleştiriyor. Görmüyor musun? O her yerde olacak ve biz buna hazır değiliz. Hangi toprakları kurtaracağımızı ve hangilerini teslim edeceğimizi seçmek zorunda kalacağız," diye ısrar etti.

"Her bölgede, her sarayda müttefiklerimiz var, Scarlett. Öylece gelip hepimizi ele geçiremez," dedi Sorin, Scarlett'in gözlerinde görebildiği histeriyi yatıştırmaya çalışarak.

Başını salladı ve yüzünü yıldızlara doğru çevirdi. "Onu tanımıyorsun," diye fısıldadı. Gözlerini tekrar Sorin'e çevirdi ve gözyaşları ayın küçük ışığında parıldadı. "Bana güvenmeni istiyorum, Sorin. Onu tanıdığımı biliyorum."

Hayır. Her şeyden sonra senden çok şey istediğimi biliyorum ama bu konuda bana güvenmene *ihtiyacım* var. Lütfen."

Sadece ona bakabildi. Ham ve gerçek. Gözlerindeki duygular bunlardı, bağdan aşağı akıyordu.

"Sana güvenmediğimden değil, Scarlett," dedi yavaşça. "Kan Büyüsü'ne güvenmediğim için."

"Kan Büyüsü özünde kötü değildir, Sorin," diye yanıtladı. "Önemli olan nasıl kullanıldığıdır. Aynı şeyi karanlık için de söyleyebiliriz." Sözlerinin ardından bir avucunu kaldırdı, gölgeler orada birikti ve Sorin'e doğru uzanıp kolunu okşamaya başladı.

"Kan Büyüsü'nün ne yapacağı belli olmaz," diye karşı çıktı, alevleri onun gölgeleriyle buluşmak için yükseliyordu.

Ona doğru adım attı. "Bu bir izleme işareti. Hepsi bu," dedi Scarlett, avuç içleri onun göğsüne yerleşerek omuzlarının üzerinden yukarı doğru kaydı.

Adamın kollarından biri kadının beline dolanarak onu daha da içine çekti. "Ellerinle dikkatimi bu konuşmadan uzaklaştıramayacaksın, Aşkım."

"Hayır mı?"

"Hayır."

"Sanırım onlar da dilim kadar dikkat dağıtıcı olabilirler."

"Olabileceklerini biliyorum," diye homurdandı, "ama önce bu konuşmanın yapılması gerekiyor."

Geri adım atarak derin bir nefes verdi. "O gün etkisiz hale getiren Mührü ararken bulduğumdan beri bu Mühür üzerinde çalışıyorum."

"Neden daha önce bir şey söylemedin?"

"Yaptım," diye cevap verdi. "Rayner'a. Onu kullanabilmek için Kontes'e yakın birine ihtiyacımız vardı. Rayner'a bunun kim olabileceğini sordum ve o da bana Auberon'dan bahsetti. Ben de Rayner'a bir yer seçmesini, sonra Auberon'u bulmasını ve planlarımızı onun duyabileceği bir yerde rahatça açıklamasını söyledim."

Sorin başladı. "Rayner bizi kuzeydeki villaya gönderdi çünkü..."

Scarlett, "Çünkü Auberon'un en yakın olduğu yer orasıydı, böylece bize en çabuk o yetişebilecekti," diye doğruladı. "Bizi bulmasını, takip etmesini istedim. İşe yarayıp yaramayacağını bilmiyordum, bu yüzden Rayner da Kontes'i arıyor, ama..." Omuz silkti.

Sorin ona sadece göz kırpabildi.

Scarlett boğazını temizledi. "Mühür için Auberon'un kanı gerekecek ve onun da kanı çekmesi gerekecek."

Sorin hemen, "Gece Çocukları Kan Büyüsü yapamaz," dedi.

"Biliyorum. Onu kendi kanıyla çizmesi gerekecek, sonra da aktive etmek için benim kanım üzerine sıçrayacak. Yine de ona bağlı olacak. Kızın nerede olduğunu öğrenecek olan o, sonra da oraya geçebileceğimizi umuyorum," diye açıkladı Scarlett.

Sorin elini kızın saçlarının arasına sokarak başını geriye doğru eğdi. "Bedeli nedir?

"Büyüm," diye cevap verdi. "Mühür benim büyüme bağlı, bu yüzden Auberon onun yerini öğrenene kadar rezervlerimi tüketecek. Ona gitmeden önce... beslenmem gerekecek."

"Bu maliyet çok yüksek görünmüyor," dedi kaşlarını çatarak.

"Birinin ne bulmaya çalıştığına bağlı olarak olabilir," diye yanıtladı. "Ya da büyüsünü hemen yenilemek için bir yolu yoksa."

Ağzını indirdi ve dudaklarını onunkilere değdirdi. "Artık o dikkat dağıtıcı şeye hazırım," diye mırıldandı dudaklarına.

Seyahat etmenin tanıdık hissi onu çekiştirmeden önce dudaklarının kendi dudaklarına doğru kıvrıldığını hissetti.

"Anlaşılan o kazandı," dedi Nuri alaycı bir ifadeyle. "Öde bakalım."

Sorin geri çekildi ve Scarlett'e etkilenmemiş bir bakış fırlattı. "Gerçekten mi? Bizi buraya geri götürdün."

"Kimin kazandığını bilmek istediler," dedi ve ondan uzaklaşmaya başlarken alt dudağını dişlerinin arasında emdi.

"Merdivenlerden yukarı, koridorun sonunda, sağdaki son kapı," dedi Cyrus şu anda bir bardak kehribar likörünü yudumladığı kanepeden. "Ve yanılıyorsun Ölümün Gölgesi. Sorin'in kazanmak üzere olduğundan oldukça eminim."

Sorin kraliçesini oturma odasından çıkıp merdivenleri çıkarken takip ettiğinde yanılmamıştı. Kendilerine tahsis edilen odanın kapısını itmeden önce omzunun üzerinden ona nazlı bir bakış fırlattı. Sorin kapıyı arkasından kapattığında yüzünü ona döndü.

Silahlarını yavaşça çıkarıyordu, gözleri onunkilerden hiç ayrılmıyordu. "Söyle bana, ana tavukların kralı, bu gece ne tür bir dikkat dağıtıcı tercih edersin?"

Adam ona en yeni isminden etkilenmemiş bir bakış fırlattı ve kadın da ona hafifçe sırtıttı. Ona doğru ilerlemeye başladı ama gölgelerinin kollarını, göğsünü ve gövdesini tırmıkladığını hissedince durdu. Şimdi botlarını çıkarıyordu, gölgeleri işkenceli inişlerine devam ederken hareketleri rahattı.

Tekrar ayağa kalktı, çizmelerini kenara itti ve tuniğini başının üzerinden kaydırarak sadece pantolonu ve göğüslerinin etrafındaki bantla adamın karşısında durdu. Yavaşça ona doğru ilerledi, kalçaları sallanıyordu ve gözleri istediği yerde geziniyordu.

"Söyleyecek bir şey yok mu?" diye mırıldandı ve o gölgeler pantolonunun üzerinden sikini okşadığında lanet etti. Kadın bir kahkaha atarak onun etrafında dönmeye başladı. Gerçek parmakları omuzlarının arkasında geziniyordu.

"Kötü olduğun kadar kötüsün de," diye homurdandı.

"Mmm," diye mırıldanarak onun önünde durdu. "Bana cevap vermedin, telaş prensi."

O lanet olası dili susturmak için ona uzanmak üzereydi ki, kızın gölgeleri tekrar boyundan aşağı aktı; kız birkaç adım geri çekilip alt dudağını ısırırken, gözleri günahkâr vaatlerle parıldarken bir inilti çıkararak tökezledi.

"Buraya gel," dedi alçak sesle, yavaşça onun etrafında dönmeye başladığında hareketlerini izleyerek, ulaşamayacağı bir yerde durarak.

"Dikkat dağıtmak istedin," diye alay etti. "Dikkatin tamamen dağılmadı mı?"

Ama sonra kendi vücudunu saran alevler karşısında nefesi kesildi. Bir an sonra onun üzerindeydi, elleri kalçalarına indi ve parmakları hemen açıkta kalan etinin üzerinde gezinmeye başladı.

"Alay etmek aklımdaki türden bir dikkat dağıtma değil," diye kulağına nefes verdi, parmak uçlarının altında teninde tüyler diken diken oldu.

"Ne tür bir dikkat dağıtıcı aradığınızı hiç belirtmediniz," diye yanıtladı nefes nefese.

İçinden kısık bir kıkırdama geçti ve göğüslerinin etrafındaki bandı hızla çözdü. "Tecrübelerime göre, ne kadar az giysi o kadar iyi dikkat dağıtıyor," dedi parmakları pantolonunun düğmelerine doğru kayarken.

"Daha *tecrübelisin* sanırım," dedi dramatik bir iç çekişle.

"Mmm," diye mırıldandı, pantolonunu kalçalarının üzerinden itti, iç çamaşırları da onlarla birlikte. "Arianna ve Jamahl bu gece için bir seçenek değil ama eminim aşağıda bize katılmaya fazlasıyla istekli bir ya da iki erkek vardır."

"Ne?" diye başladı, onun sözleri üzerine pantolonundan çıkarken tökezlediğinde elleri omzuna indi.

"Deneyimlerimi çok kıskanmış görünüyorsun, Aşkım," diye devam etti, ayağıyla pantolonunu kenara iterek.

"Nasıl oluyor da her seferinde dalga geçilen *ben oluyorum?*" diye mızızlandı dudaklarını *büzerek*.

"Deneyim" diye fısıldamak için eğildi ve elleri bir kez daha onun kalçalarını buldu. Onu odada bulunan masaya doğru geriye doğru yürütmeye başladı.

Gözlerini devirerek alay etti. "Peki sen hep giyinik kalırken ben neden hep çıplak kalıyorum?"

"Dikkat dağıtmakta üstüme yoktur," dedi ve onu kaldırıp çıplak kışını masanın üzerine koydu. Kadın yine alay etti. Adam kaşlarını kaldırdı. "Bana inanmıyor musun?" diye sordu. "Yoksa seni nasıl çırılçıplak, güzel göğüslerin ağzımdayken masanın üstüne oturtabilirdim Prenses?"

"Göğüslerim-"

Kız konuşmasını bitirmeden önce hareket etti, ağzı sivri bir ucun etrafına kapandı ve sertçe emdi. Kadın inledi, elleri arkasındaki masaya inerken sırtı güzelce kavislendi. Ellerini uyluklarından dizlerine doğru kaydırды, onları daha geniş itti ve içine doğru daha fazla adım attı. Dili boynunun tadına bakmadan önce ağzı diğer göğsüne doğru hareket etti ve başı geriye düştü, başka bir nefesli inilti onu terk etti.

Gırtlaktan gelen bir sesle, "Kımıldama," demeden önce kulağının altına bir öpücük kondurdu.

"Ne?" Başını kaldırdı.

Elleri hâlâ dizlerinin üzerindeydi ve ondan birkaç adım uzaklaşmadan önce "Kıpırdama Aşkım," diye tekrarlarlarken parmakları vurguyla büküldü.

Kadın ona bakakaldı ve adam da sırtışını gizleyerek tuniğini tembelce başından geçirdi. Ama kadın hareket etmemişti. Bir santim bile. Ellerі hâlâ arkasındaydı, göğsü öne doğru itilmişti ve o tatlı göğüsleri tam teşhir halindeydi. Bacakları hâlâ genişçe açılmıştı ve ona öbür dünyanın tamamını bakarak geçirebileceğinden emin olduğu bir manzara sunuyordu.

"Senin dikkatini dağıtmam gerekiyor," dedi huysuzca, botlarının kemerini açmak için eğildiğinde gözleri dikkatle onu izliyordu.

"Ve sen de harika bir iş çıkarıyorsun, Aşkım," diye cevap verdi tekrar ayağa kalkıp botlarını çıkardığında. "Seni temin ederim, şu anda düşündüğüm tek şey sikimi o güzel kalçaların arasına sokmak.

benim için çok güzel açtın. Tamamen ve tamamen dikkatim dağıldı."

Bu kez, kızın yanakları kızardığında sırtışını gizlemedi. Gözlerinin, parmaklarının pantolonunun düğmelerinde olduğu yere kaymasını izledi. Pantolonu çıkarırken boğazının nasıl çalıştığını izledi. Adam ona doğru ilerlemeye başladığında vücudundaki titremeyi izledi. Yüzüne bakabilmek için başını geriye eğdi, dudakları ayrıldı ve dili dışarı fırlayarak alt dudağında gezindi.

"O zaman ne bekliyorsun?" diye homurdandı, sesi alçak ve gırtlaktan geliyordu, öyle ki adamın siki ona karşı seğiriyordu.

"Nadiren ortaya çıkan görgü kurallarınız için."

"Sorin." Kadının bunu bir azarlama olarak söylediğinden emindi ama ses tonundaki çaresizlikten dolayı bir yalvarış gibi çıkmıştı.

"Ya da yalvarmak," dedi. "O da işe yarar."

Kız daha ağzından çıkacak her şeyi söyleyemeden, adam onun kalçalarını kavradı ve onu kendi boyuna doğru çekti. Kızın nefesi kesildiği anda inledi ve dudaklarını ağızıyla yakaladı. Kolları boynuna dolandı, parmakları boynunun dibindeki saçlara dolandı. Bacakları adamın beline dolandı, topukları adamın sırtına saplandı ve ona karşı sallanırken onu daha da içine itti.

Ve bir eli masanın kenarını kavramak için aşağı indiğinde, diğer elinin tırnakları adamın ensesine battı; ve adamın bir eli, boşalmasının sesini bastırmak için ağzının üzerine kaydı. Bunun pek de önemi yoktu. Buraya ne yapmak için geldikleri bir sır değildi. Cyrus her zamanki işgüzarlığıyla bundan emin olmuştu. Ama bunu açıklamamış olsa bile, kızın içine her girişinde masanın duvara çarpma sesi onlara bilmeleri gereken her şeyi anlatıyordu.

Alnı adamın omzuna yaslanmıştı, adam onu zevkin sınırına kadar takip ettikten sonra ikisi de nefeslerini düzene sokmaya çalışırken eli kadının sırtında aşağı yukarı hareket ediyordu. Bacaklarını açarak masanın kenarından sarkıttı, bir eli adamın göğsünde, hızla atan kalbinin üzerinde duruyordu.

"Günün birinde," diye mırıldandı, "bu dikkat dağıtıcı şeylerde üstünlük bende olacak."

"Herkesin hedefleri olmalı," diye cevap verdi, diğer eli kalçasını sertçe çimdiklediğinde dudaklarından bir kahkaha nefesi geldi.

Ona zaten her yönden üstün olduğunu söyleme zahmetine girmedi. Ona tek yapması gerekenin bir kelime söylemek olduğunu ve önünde diz çökeceğini söyleme zahmetine girmedi. Ona tüm gücün zaten kendisinde olduğunu söyleme zahmetine girmedi. Mümkün olan her şekilde ona tapınmak için her karanlığın, her alevin ve her gölgenin içinden geçeceğini.

Bunların hiçbirini söylemedi. Bunun yerine, dudaklarını hafifçe onunkilere değdirerek ağzını kendi ağzına doğru eğdi. Sonra onu kucağına alıp yatağı taşıdı ve uykunun derinliklerine dalmadan önce derin bir uykuya daldığından emin oldu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 41

OceanofPDF.com

ScARLETT

"I Sanırım anladın," dedi Scarlett, Auberon'un kullanacakları Mark'ın son çizimini incelerken. "Hazır mısın?"

Vampir onun bakışlarıyla karşılaştı, mavi gözleri parlıyordu.
Gözünden kaçmadı

Kısa bir süreliğine boğazına doğru eğildiler. Sorin de öyle yaptı ve ona doğru hafifçe yaklaştı. "Bu tam olarak nasıl işleyecek?"

Scarlett omuz silkerek, "Hiçbir fikrim yok," dedi. "Sanırım bunu öğrenmek üzereyiz."

Villanın terasında dışarıdaydılar. Güneş pırıl pırıl parlıyordu ve temiz havayı ciğerlerinin derinliklerine çekti. Omuzlarını yuvarladı, taş verandanın ötesindeki toprağa doğru ilerlerken boynunu uzattı. Kollarını sallayarak, alçak teras duvarı boyunca oturan Juliette ve Nuri'ye baktı. Scarlett, Kontes'in nerede olduğunu bulduklarında ne bulacakları hakkında hiçbir fikre sahip değildi, ama midesinin çukurunda kıvrılan korku ona bunun iyi bir şey olmayacağını söylüyordu.

"İyi misin, Aşkım?" Sorin onun yanına gelerek sordu.

"Mhmm," diye mırıldandı, tedirginliğini bastırarak. Küçük bir bardağı kendi kanıyla doldurmuştu bile, Cyrus şimdi o bardağı hazır tutuyor ve onu bekliyordu.

Auberon elinde bir bıçakla toprakta dizlerinin üzerine çöktü ve Scarlett de onun karşısında diz çöktü. Dört Fae onların etrafında toplandı. Azrael bu gelişmeden pek memnun olmamıştı ama Talwyn şaşırtıcı bir şekilde bu fikre sıcak bakmış ve Kontes'i mümkün olduğunca çabuk bulmaları gerektiğini kabul etmişti.

Auberon avucu boyunca bir kesik açtı, parmağını daldırdı ve Sorin'in son bir saattir ona alıştırma yaptırdığı işareti çizmeye başladı. İşi bittiğinde Sorin ona bir hançer uzattı ve o da hançeri hızla ön kolundan aşağı doğru sürükleyerek kanının hançerin üzerine akmasına izin verdi. Kanının ne kadarını alacağını bilmiyordu ama ilk damla İşaret'e değdiği anda gölgelerinde bir çekilme hissetti. Beyaz alevler İşaret boyunca ilerliyor, kanı üzerine damladıkça her çizgiyi ve açığı takip ediyordu. Gölgeleer görüşünü doldurdu ve kollarının etrafını sardı.

"Bir şey var mı?" diye Sorin'in Auberon'a seslendiğini duydu. "Hiçbir şey," diye yanıtladı vampir.

Scarlett dişlerinin arasından, "Odaklan," diye tısladı. "Büyü sana gösterecek. Ona odaklan."

"İyileşmeye başlıyorsun Aşkım," dedi Sorin usulca. Onun yanında yere indiğini hissetti.

"O zaman yarayı yeniden aç," diye emretti. Hançeri bir noktada düşürmüştü. Gölgeleeri sanki aniden kullanıldıklarını ve kendisinden çekildiklerini fark etmiş gibi gerilmeye başlamıştı.

"Belki de yeniden değerlendirmeliyiz-"

Nuri, "Şımartmak yok, ateş piçi," diye bağırdı ve Scarlett başını çevirdiğinde Nuri'nin diğer yanında diz çökmüş olduğunu gördü. Bir saniyeden kısa bir süre içinde çizmesinden bir bıçak çıkardı ve Scarlett'in ön kolunu tekrar keserek izinin üzerinden geçirdi. Auberon'a, "Kontes'e odaklan," diye emretti.

Scarlett'in nefes alış verışı, büyüü gittikçe daha fazla etki etmeye zorlandıkça kesiliyordu. Beyaz közler gölgeleer arasında gözünün önünde kıvılcımlanıyordu ve Auberon, "Anladım," dediğinde bayılacağından oldukça emindi.

Nuri Scarlett'in kolunu bıraktı ve Scarlett Sorin'in göğsüne yaslandı. Sorin çoktan bir kadehi onun dudaklarına götürmüştü ve Scarlett bakırımsı tattaki sıvıyı yutarken yüzünü buruşturmasına engel olamadı. Büyüü rahat bir nefes aldı ve bardaktan aldığı her yudumda yeniden dolmaya başladı. Hepsini içti ve Sorin bardağı yukarı kaldırdığında, sesi bağdan geldi.

Daha fazlasına ihtiyacınız var mı?

Hayır. Sesi bağdan bile nefes nefese geliyordu. Gitmeden önce kendimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım var.

Yemin eder misin?

Şu anda tam gücümde olmam gerektiğini biliyorum, Sorin.

Adam onun şakağına bir öpücük kondurdu ve Scarlett tekrar etraflarında olup biten konuşmalara kulak kabarttı.

"Nehir kıyısındaki mülk mü? Emin misin?" diye sordu Talwyn. "Eminim," diye onayladı Auberon. "Neyi bekliyoruz?"

"Bir dakikaya ihtiyacı var," diye cevap verdi Sorin, sesi alçak ve ölümcüldü, ona meydan okuyan herkese meydan okuyordu.

"O iyi mi?" Cyrus sordu.

Scarlett, "Ben iyiyim, sevgilim," dedi. "Hiç suyun var mı?"

Bir dakika sonra Cyrus ona bir bardak uzattı ve o da ağzındaki kan tadını çıkarmaya çalışarak hepsini içti. "Oraya geçebilir miyiz?" diye sordu, bardağı Cyrus'a geri uzatırken.

"Bizi gezdirebilirim," dedi Talwyn. "Nereye gittiğimizi biliyorum."

Scarlett başını salladı, Sorin'i itti ve doğrulup oturdu. Başının dönmesi nihayet durduğunda, Sorin onun ayağa kalkmasına yardım etti. Pelerinini omuzlarına doladı ve klipslerini onun için sıktı.

"Bundan emin misin?" diye mırıldandı, kapüşonunu yukarı çekmek için uzanırken. "Başka seçeneğimiz var mı?"

"Her zaman bir seçeneğin vardır, Scarlett," dedi, elleriyle yüzünü kavrayarak.

"O zaman benim seçimim Kontes'e yardım etmek," dedi zayıf bir gülümsemeyle. Adam onun dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. "O zaman gidelim Kraliçem."

Diğerlerine döndüğünde yanaklarının hafifçe kızardığını hissetti. Talwyn'e "Bizi daha uzak bir yere götürmek en iyisi olur," dedi. "Böylece ön kapıya inmek yerine neyle karşı karşıya olduğumuzu görebiliriz."

"Anlaştık," dedi Azrael kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Bizi birkaç mil kuzeye götüreceğim," diye yanıtladı

Talwyn.

"Kimse ilerlemeden önce değerlendirir ve bir plan yaparız. Bu konuda hepimiz hemfikir miyiz?" Sorin bakışlarını Scarlett, Nuri ve Juliette'in üzerinde gezdirirken ses tonunda emir çanları çalıyordu.

"Sanki biz tehlikeli yerlere düşünmeden giriyormuşuz gibi davranıyorsun," diye alay etti Nuri. "Biz her zaman ne yaptığımızı biliriz."

"Anlaştık mı?" Sorin tekrar sordu.

Scarlett sempatik bir gülümsemeyle kolunu okşarken, Nuri ona vahşi bir sırıtış attı.

Scarlett, Talwyn'in eline uzanarak, "Gidelim, Majesteleri," dedi.

Bir an sonra, bir nehrin yukarısında duruyorlardı. Uzandı, gölgeleri arasında bir mesaj gönderdi, kendi kendine öğrendiği bir şey

Tıpkı kendisine zihinsel kalkanları öğrettiği gibi. Gölge mesajları Eliza, Rayner ve Briar'a, desteğe ihtiyaç duymaları ihtimaline karşı nerede olduklarını bildiriyordu. Briar buraya oldukça hızlı bir şekilde yardım getirebilirdi ve Rayner da buralarda bir yerdeydi. Bakışları iki milden biraz daha uzakta, nehir boyunca uzanan geniş bir araziye takıldı. Dün gece kaldıkları villadan daha büyüktü. Uzun, beyaz sütunlar bu mesafeden bile görülebiliyordu ve bir veranda binanın ikinci katının tamamını dolaşıyordu.

"Burayı daha önce kontrol etmediniz mi?" Scarlett araziye tarayan Auberon'a sordu.

"Elbette yaptım. Birçok kez," diye karşılık verdi Auberon. "Ama Kontes'in evlerini birbirine bağlayan bir yeraltı geçitleri ağı var. Eğer isterse görünmeden hareket edebilir."

"O zaman neden bu tünelleri izlemediniz?" Talwyn talep etti. "Çünkü sadece Kontes'in erişebileceği şekilde korunuyorlar." Auberon homurdandı.

"Acil bir durumda bu inanılmaz derecede sorumsuzca bir davranış," diye düşündü Scarlett, araziye biraz daha incelerken başını yana eğerek.

"Belli ki," diye mırıldandı Auberon nefesinin altından.

"Benim gördüğümü sen de görüyorsun, değil mi?" Juliette onun yanına gelerek sordu.

"Öyleyim," diye onayladı Scarlett. "Nuri mi?"

"Evet. Ben yukarı çıkıyorum. Siz ikiniz her zamanki gibi mi yapıyorsunuz?"

"Hayır," diye hırladı Sorin, yollarına çıkarak. "Açıkla."

Juliette ve Nuri birkaç adım uzaklaşarak ona Fae ile ilgilenmesi için yer açtılar.

"Bu konuda bana güvenmeni istiyorum, Sorin."

"Bu işe bizi de dahil etmeni istiyorum, Scarlett," diye karşı çıktı.

Scarlett ona dönmeden önce malikâneye bir göz attı. "Size güvenmediğimden değil," diye cevap verdi. "Yıllardır onlarla birlikte çalıştığım için. Az önce otuz saniyelik konuşmamıza tanık oldunuz mu? Her birimizin ne gördüğünü ve ne düşündüğünü zaten biliyorduk. Zaten birbirimize açıklamamız gerekmeyen bir planımız var. Oraya indiğimizde, her birimizin nasıl tepki vereceğini bileceğiz." Sorin araya girmeye çalıştı, ama Scarlett onu durdurmak için elini kaldırdı. "Bir gün bunu hepimizle birlikte yaşayacağımı biliyorum. Bundan yıllar sonra, şimdi onlara nasıl uyum sağlıyorsam, o zaman da Divanınıza öyle uyum sağlayacağım. Ama o gün bugün değil. O zaman şimdi değil. Bu yüzden bu görev için onları yanımızda istedim."

"Bunca zamandır bizi dışlamayı mı planlıyordunuz?" Cyrus talep etti.

Scarlett başını salladı. "Hayır, sizi dışlamıyorum. Sadece önce bizim gitmemize izin vermenizi istiyorum."

"Sen bir *kraliçesin*," diye alay etti Azrael, sanki bu yeterli bir argümanmış gibi.

Scarlett herhalde öyledir diye düşündü. Aklı başında kim iki Fae Mahkemesinin kraliçesinin açıkça tehlikeli olan bir mülkü cinayet için araştırmasına izin verirdi ki?

"Buna izin verme Sorin," diye araya girdi Talwyn. "Yoksa bu da Thia için olduğu gibi sona erecek."

Scarlett ona doğru döndü. Parmağıyla Fae Kraliçesi'ni işaret ederek, "Bu konuda kendini suçlu hissetmesini sağlamaya çalışma," diye tükürdü. "*Onun* bununla hiçbir ilgisi yok. Bu her yönden farklı ve o benim hiçbir şey yapmama *izin vermiyor*."

Sorin'e geri döndü. "Seninle bağ aracılığıyla iletişim kurabileceğim. Yanlış bir şey hissedersen, bizi hemen dışarı çıkarırım ve yeniden toplanırız."

Cyrus, "Bütün bunlar yanlış geliyor," diye mırıldandı.

Scarlett Cyrus'u görmezden gelerek Sorin'in bakışlarını tuttu. Altın gözler onunkileri aradı. "Kendini yeterince iyi hissediyor musun? Güç rezervlerin yeterince dolu mu?"

"Evet."

Bir kol beline dolanarak onu kabaca öne doğru çekti ve yüzünü görebilmek için başını geriye doğru eğdi. "Bağı engellemiyorsun. Azıcık bile. Kan Büyüsü de yok."

Scarlett yutkundu ve bir kez başını salladı. Dudaklarını onunkilere indirdi, öpücük bütün bu senaryo hakkındaki endişesiyle doluydu.

"Bundan hoşlanmıyorum," diye nefes aldı dudaklarına, o kadar alçak sesle ki kız onu zar zor duydu.

"Biliyorum," diye fısıldadı. "İyi olacağım. Söz veriyorum."

Dudaklarını bir kez daha hızlıca okşayarak onu serbest bıraktı ve kadın geri adım attı. "İçeri girdiğimizde sana haber veririm. Sonra Kontes'i bulmamıza yardım etmesi için Auberon'u içeri gönderin. Geri kalanınız etrafı araştırın."

Onay beklemedi, dönüp Nuri ve Juliette'e doğru yürüdü. Üçü birlikte kapüşonlarını yukarı çekti. Parlak erken bahar gününe karşı siyah lekeler. Yine de ışıktta kalmayacaklardı. Onları neredeyse tüm yol boyunca malikâneye götürecek olan yamaçtaki gölgeli vadiyi çoktan fark etmişlerdi.

Üçü birlikte ilerlemeye başladıklarında Nuri, "Ateş yakmayalı çok uzun zaman oldu," diye düşündü.

Scarlett, "Bugün hiçbir şey yakmıyoruz," diye cevap verdi. Juliette, "En azından ben öyle umuyorum," diye ekledi.

Scarlett, Cyrus'un, "Eliza çok kızacak," diye mırıldandığını duydu.

Vadide sessizce ilerlediler, Scarlett gölgelerini onları daha da örtmek için kullandı ve arazinin etrafındaki küçük bir koruluğa ulaştıklarında, ağaçların arasında kayboldular. Nuri sağ taraftaki bir meşeye tırmanarak uzaklaştı. Juliette ile Scarlett ilerlemeye devam ettiler ve çalılığın kenarında beklediler. Nuri birkaç dakika sonra tekrar görünmeyince, sinsice ilerlediler. Nuri ya onları bekliyordu ya da başı dertteydi. Sadece yeniden değerlendirmeleri gerektiğinde geri geliyordu. Gözaltına alınmadığı sürece. Ki bu sadece bir kez olmuştu.

Ya da iki kez.

Juliette yüzünü vahşi bir sırıtiş kaplayarak, "Öbür tarafta görüşürüz, Rahibe," dedi ve Scarlett elinde olmadan sırtarak ona karşılık verdi. Çünkü bir katil olmak, kendilerini tanrı sananlar için hüküm vermek üzere eğitilmek ne kadar yanlış olsa da, kız kardeşleriyle birlikte gecenin ve gölgelerin içinde sinsice dolaşmayı özlemişti.

Juliette sola gitti. Scarlett sağa gitti. Her ikisi de kapının ayrı taraflarından gireceklerdi. Nuri eninde sonunda onları bulacaktı.

Scarlett duvara yakın durdu, sırtını duvara dayadı, soluk alıp veriş i sabitti.

Ayrıldınız mı? Sorin sordu, sesi kafasının içinde inançsızlık ve onaylamama ile çınlıyordu. *Nuri hangi cehennemde?*

Duvarı çoktan aşmış olan Scarlett cevap verdi. Yakında tekrar bir araya geleceğiz. Neden birlikte değilsiniz?

Böylece hepimiz aynı anda yakalanmayız, dedi Scarlett. *Eğer birimiz gafil avlanırsa, yardım edecek iki kişi daha var.*

Ellerini duvar boyunca gezdirdi. Villanın etrafındakinden daha pürüzsüzdü. O taş duvarda en azından tırmanmak için az da olsa tutunma sağlayacak çatlaklar vardı. Bunda hiçbir şey yoktu. Mermer kadar pürüzsüzdü, bu da oldukça rahatsız ediciydi.

Arkasına baktığında, ağaçlar belki yüz metre uzaktaydı. Bunun yeterli bir alan olabileceğini düşündü. Öyle de olmalıydı. Ağaçların arasına girerek kapüşonunu geri çekti ve pelerinin i çıkarıp yana attı. Herhangi bir şeye takılma riskini göze almak istemiyordu.

Scarlett... Ne yapıyorsun? İşe yaramalı, diye cevap verdi.
Scarlett!

Yine de bunu düşünmesine izin vermedi. Koşmaya başladı, önüne beyaz alevler fırlattı ve ardından ateşin etrafını sararak onu dondurmak için buz attı. Tekrar tekrar sıçrayarak alevleri daha da yükseltti. Adımlar yukarı. Bir. İki. Üç. Ayaklarının etkisiyle paramparça olduklarını hissetti, alevleri daha da yükseğe çıkarmaya devam ederken tereddüde yer bırakmadı.

Elleri duvarın çıkıntısını kavradı ve kendini yukarı kaldırdı. Diğer tarafa geçip çömeldi, çizmesinden bir hançer çıkardı, fırlatmaya ya da birine saplamaya hazırdı. Gerçekten ne gerekiyorsa.

Ama duvarın bu tarafında her şey sessizdi. Ve Nuri, verandanın üst tarafındaki parmaklığa yaslanmıştı. Sağ tarafı işaret etti ve Scarlett kafesi gördü. Birkaç dakika içinde avluyu geçmiş ve balkona tırmanarak Nuri'nin yanına gelmişti.

"Juliette?" diye sordu, nefes almak için bir an durdu. "Burada," diye yanıtladı Juliette, çatı saçağından aşağı inerek. "Ön kapı mı?"
Scarlett Nuri'ye dönerek sordu.

"Tüm kapılar güvenli bir şekilde kilitlendi. Tahmin etmem gerekirse, korumaları da var," diye cevap verdi.

"Yani sadece bu pencere mi?"

Hepsi önlerindeki pencereye döndü. Bunu Fae'lerin beklediği tepenin yamacından görmüşlerdi. Bir perdenin en ufak kıpırtısı. Pencere en ufak bir şekilde aralanmıştı. Eğer o hafif hareket olmasaydı, bunu asla bilemezlerdi. Ya biri perdeyi içeride oynatmıştı ya da geçen bir esinti perdeyi karıştırmıştı. Her iki durumda da içeride biri olduğu ya da pencerenin bir giriş yolu olduğu anlamına geliyordu.

"Hazır mısın?" Juliette sordu.

Nuri ve Scarlett başlarıyla onayladılar ve ilerlediler. Juliette kısa kılıcını çekti, bıçağı çatlağa soktu ve aşağı doğru iterek pencereyi içeri girmelerine yetecek kadar kaldıracak bir kaldıraç oluşturdu. Nuri içeri girdiklerinde pencereyi hızla yerine itti.

Biz iyiyiz, Sorin'e senedi yolladı. Juliette bir dakika içinde ön kapıları açmak için dışarıda olacak.

Adımlar attın. Ateşten.

Scarlett kahkahayla hafifçe homurdandı, Nuri ve Juliette ona baktılar.
Bu duyduğum hayranlık mı, Prens?

"Flört etmeyi bırak," diye çıkıştı Nuri.

"İkinizin flört etmenize ve gizlice işlere gitmenize kaç kez katlanmak zorunda kaldım?" Scarlett fısıltıyla karşılık verdi.

Juliette, "Haklı bir noktaya değindi," dedi.

Yatak odası olduğu belli olan bir yerden koridora çıktılar.

Kapılar iki yanda sıralanmıştı ve hepsi kapalıydı.

"Auberon'a ihtiyacımız var. O bu tünellerin nerede olduğunu bilir," dedi

Scarlett. Juliette, "Ben kapıları getireyim," diye cevap verdi.

Soyunarak merdivenlere yöneldi. Anahtarları kolayca bulabilirdi. İnsanlar onları hep aynı yerlerde saklardı. Nuri ve Scarlett koridor boyunca odaları kontrol etmeye başladılar. Bir şey bulmayı beklemiyordu ama en azından Auberon gelmeden önce temizleyebilirlerdi.

"Oraya gittiğinde Avonleya'da mı kalacaksın?" Nuri başka bir kapıyı açarak rahatça sordu.

Scarlett durakladı, eli bir kapı kolunun üzerinde geziniyordu. "Bu rastgele."

"Anahtarları bulduğunuzda oraya gideceğinizi varsayıyorum. Orası senin vatanın," diye cevap verdi, başını kontrol ettiği odaya sokarak.

"Yapacağımı hayal bile edemiyorum. Burada bir tahtım var. Sorumluluklarım var," dedi Scarlett, gözleriyle kendi odasını tarayarak.

"Bu sizi Sendika'dan ayrılmaktan alıkoymadı."

Scarlett içindeki öfke dalgasını bastırarak, "Sorin'in beni oradan almasına yardım ettin," diye karşılık verdi.

"Evet, ama geri döneceğini düşünmüştüm," dedi Nuri, ses tonu aynıydı. Sanki kitaplardan bahsediyorlarmış gibi rahat ve rahat.

"Çocuklar için geldim, değil mi?"

"Sadece Alaric seni aldığı için."

Scarlett kapısını niyet ettiğinden daha sert bir şekilde kapattı. Çıt sesi ıssız koridorda yankılandı. "Olayların bu şekilde gelişmesini planlamamış olmam, geri dönmeyi planlamadığım anlamına gelmez. Her şeyin olduğu günden iki gün sonra ayrılmayı, seni, Cassius'u ve diğerlerini almaya gelmeyi planlıyorduk."

Nuri bir şey söylemedi, yan odaya geçti.

"Deniyordum, Nuri. Boğuluyordum ve su üstünde kalmaya çalışıyordum ve geri dönmeye çalışıyordum... Deniyordum," dedi Scarlett.

"Sadece bir soruydu," dedi Nuri, koridorun sonuna geldiklerinde son kapıyı kapatırken.

Ama Nuri için bu hiçbir zaman 'sadece bir soru' olmadı.

Auberon ön kapıdan hızla girdiğinde merdivenlerden iniyorlardı. "Cadı Fae'lerle birlikte araziye arıyor. Bu taraftan."

Onları büyük bir odaya, zarif bir yemek odasına ve makul büyüklükte bir çalışma odasına götürdü. Ancak çalışma odasının kapısı açıldığı anda hepsi donakaldı. Pırıl pırıl bir meşe masanın arkasında, tenini ve saçlarını kaplayan kir olmasa, kesinlikle göz kamaştırıcı olacak bir kadın oturuyordu. Scarlett'in söyleyebildiği kadarıyla, kir ve çamurun altında altın sarısı saçları vardı. Teni soluktu ve zayıftı. Hem de çok zayıftı. Üzerine yapışan ince kırmızı bir elbise giymişti. Ağzında, kuru ve kansız dudaklarının arasında bir tıkaç vardı ve kehribar rengi gözlerinde kırmızımsı bir renk vardı. İçeri girdiklerinde dehşetle açılmışlardı, zincirler onu sandalyeye bağlamıştı.

Shirastone zincirleri.

"Ekselansları," diye bağırdı Auberon, Kontes'inin yanına doğru koşarak. Zincirlere dokunduğunda tıslayarak geri çekildi. Nuri ve Scarlett de onun yanına gelmek için hareketlendiler ama sol taraftan derin bir ses geldi.

"Scarlett, hayatım. Seni tekrar görmeyi dört gözle bekliyordum."

Scarlett kınında duran ruh kılıcını sırtından aşağı çekerken, gölge zırhı giydiği Cadı derilerinin üzerine kayarak yerleşti. "Ve karanlığınıza daha fazla hakim oldunuz. Ne hoş," dedi Lord Tyndell, sanki bu onu gerçekten heyecanlandırmış gibi ellerini çırparak konuştu.

"Kontes konusunda Auberon'a yardım et," dedi Nuri'ye. "Ben bununla ilgileneceğim."

Nuri soru sormadı, sadece ağzı tıkalı halde çığlık atan Kontes'in yanına koştu.

"Onu nasıl buldun?" Scarlett sordu.

Lord Tyndell onun sorusunu değerlendiriyormuş gibi bir tavır takındı ve sonunda şöyle dedi: "Sarayınızın casusları var. Bizimkiler de öyle."

"Tarık gibi mi?" Scarlett karşı çıktı.

"Değerli bir varlık oldu, evet," diye kabul etti.

Adam öne doğru bir adım attı ve Scarlett kılıcını kaldırarak onun göğsüyle aynı hizaya getirdi. Gölgeleleri onun önünde panterlere dönüştü ve kılıçtan beyaz alevler fişkırdı.

Lord Tyndell'in gülümsemesi daha da arttı.

"Bir adım daha atmayın," dedi Scarlett, sesi yumuşak bir zehirle çıkıyordu. "Nuri, onları buradan çıkar."

"Üzerinde çalışıyorum," diye tısladı Nuri.

Lord Tyndell ellerini arkasında kavuşturmuş, Kontes'i kendine saklamak için hiçbir hamle yapmamıştı.

"Burada seninle birlikte kim var?" Scarlett sordu.

"Şu anda... ortaklarınızı meşgul ediyorlar." Dehşet damarlarına buzlu su gibi doldu.

Sorin?

Scarlett. Sorun ne?

Kalın kalın yutkunarak Nuri ve Auberon'a baktı. Auberon Kontes'in ağzındaki tıkaçı gevşetmeye çalışıyordu ama anlaşılan tıkaç büyüyle yerinde tutuluyordu. Nuri zincirlerle boğuşuyordu.

Kontes'i bulduk. O... Lord Tyndell burada. Çık oradan, Scarlett. Hemen.

Ama diğerlerini bırakamazdı.

Lord Tyndell sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi, "Gezgin'i malikânenin içinde etkisiz bulacaksın," dedi.

Nuri birdenbire, "Sikerim böyle işi," dedi. "Sandalyeyi kap Auberon. Zincirleri buradan çıktıktan sonra çözeriz."

Scarlett bu fikirden hiç hoşlanmamıştı. Nuri ve Auberon sandalyeyi çalışma odasından geçirip kapıdan çıkarırken, o da kılıcını Lord Tyndell'e doğrulttu. Scarlett de onları takip etmek için yavaş yavaş kapıya doğru geri gitmeye başladı. "Bu kadar çabuk mu gidiyorsun?" Lord Tyndell sordu.

"Bu fırsatın elime geçmesini çok isterim.

"Sana yetişmek için sabırsızlanıyorum canım."

Scarlett, "Önce seni öldürmeden gitmeyi planlamıyorum," diye karşılık verdi, gölge panterleri ilerliyordu.

"Öyle mi? Peki ya kız kardeşin?" "Ne?"

Boğuk bir çığlıkla başını yana çevirdiğinde Juliette'i odanın köşesinde bağlı ve ağzı tıkalı halde buldu. Nereden gelmişti bu kız?

Scarlett? Nuri dışarıda. Sen neredesin?

Seyahat edemem, Sorin. Juliette burada-

Juliette burada bizimle. Ne

oldu?

Juliette burada bizimle, Scarlett. Senin için geliyorum.

Bakışlarını yavaşça Lord Tyndell'e geri çevirdi, onun bir şekilde zihnine girip gerçekliğini değiştirdiğini fark edince dudakları alaycı bir ifadeye büründü. "Seni öldüreceğim," diye tısladı, panterleri tekrar ilerlemeye başladı. Parmak uçlarından alevler yükseldi ve Lord'a doğru bir adım attı.

Lord Tyndell, "Güçlerinizin arttığını duyunca çok sevinecek," dedi.

Juliette'in hayali tekrar çılgılık attı ve Scarlett sesi bastırmaya çalıştı. Ta ki kapılar patlayarak açılana ve Sorin, Cyrus'un peşinden koşarak içeri girene kadar. İçine bir rahatlama çöktü, ama ilerlemesini durdurmadı.

"Ona iletmen için sana bir mesaj verirdim ama ölümler konuşamaz," diye cevap verdi.

Lord Tyndell neşeyle kıkırdadı. "Her zaman çok hazırcevaptı. Gerçekten de çok eğlenceli akşam yemekleri olurdu."

Scarlett? Neredesin?

Ne yapıyorsun... Omzunun üzerinden geriye baktı, Sorin ve Cyrus onu kuşatmıştı, kılıçları çekilmiş, yüzleri acımasızdı. Neredesiniz?

Bu lanet eve girmeye çalışıyorum, ama orada... Neyle savaştığımızı bilmiyorum, ama geliyor.

Seni engellemem gerek, Sorin. Neyi?

Hayır! Hayır! Sakın buna cüret etme,

Scarlett.

Yapmak zorundayım. Seni yıldızların geceyi sevdiği gibi seviyorum. Scarlett

Ama etrafındaki gölgeleri çarparak gölge zırhını güçlendirdi ve zihinsel bir kalkan oluşturdu. Gölgeler, alevler ve buz. Hepsi kalınlaşıyor ve yükseliyor, herkesi ve her şeyi engelliyordu. Sorin'in ona vurduğunu hissedebiliyordu ama o gölgeler yerlerine kayarken Lord Tyndell, Juliette'in çılgınlıkları ve arkasındaki Sorin ve Cyrus'la birlikte gözlerinin önünden kayboldu.

Lord Tyndell buradaydı. Bundan emindi. Ama bu oyunları nereden oynadığını bilmiyordu. Panterlerini önüne katarak çalışma odasından çıktı ve boş gibi görünen eve doğru ilerledi. Zihinsel kalkanını sıkıca yerinde kilitli tutuyordu. Bir çatlak bile olsa Lord Tyndell yine kafasının içinde olacaktı. Malikânenin önüne yaklaştığında, kılıç şakırtıları ve bağırışma sesleri ona ulaştı. Ön kapıya doğru koştu.

Ve sonra ön verandada kayarak durdu.

Burada küçük bir ordu vardı. Yetenekli askerler. Yüksek Kuvvet mi? "Yukarı, Scarlett! Yukarı bak!" Sorin bir yerlerden bağıırıyordu.

Ön verandanın kenarına geçip verandanın altından gökyüzüne bakarken gözleri bahçeyi taradı ve onu aradı.

Kanatlı adamların uçuğu yerde.

"Ne oluyor lan?" Scarlett verandanın altından çıkarak fısıldadı.

Kanatlarındaki tüyler miydi?

Görebildiğı kadarıyla on kişilerdi ve Sorin ile Cyrus onlara alevli oklar atarken ateşten kaçıyorlardı.

Ön kapıların ötesinden daha fazla kavga sesi geldi. Sadece Talwyn ve Azrael'in orada dövüştüğünü varsayabilirdi. Auberon bir tarafta ikiz kısa kılıçlarla dövüşüyordu ve Juliette de...?

Nuri ve Juliette neredeydi?

"Scarlett!" Cyrus bağırdı.

Scarlett ağır çekimdeymiş gibi ona doğru bakarken, uçan adamlardan biri üzerine atladı. Yumuşak kanatların sırtına değdiğini hissederek eğildi. Adam yakınına indiğinde yer sarsıldı ve Scarlett bir kez daha dik durdu.

Adam ilerledi, bir elinde shirastone bir hançer vardı. Çok iriydi. Sorin'den kolaylıkla daha uzun ve daha kaslıydı. Kolsuz gri bir tunik ve kanatlarının grisiyle uyumlu gri bir pantolon giymişti ve her şeyin üstünde bir tür hafif zırh vardı. Başını eğerek onun nasıl hareket ettiğini inceledi.

"Güzel kaslara hayran olmanın sırası değil, sevgilim," diye soludu Cyrus, aniden onun yanında belirerek. Bir ok daha saplayıp ilerleyen adama doğru fırlattı ama adam tıpkı Sorin'in yaptığı gibi oku sapından yakaladı.

"Nedir onlar?" Scarlett bir elini kaldırıp gölgelerin orada toplanmaya başlamasına izin vererek sordu.

"Şu anda gerçekten umurumda değil," diye yanıtladı Cyrus, bir ok daha yerleştirilmiş ve hâlâ havada olan adamlardan birine doğru fırlatılmıştı. "Yardım edecek misin yoksa burada mı duracaksın?"

Scarlett gözlerini devirdi ve gölgelerini bir kırbaç gibi şaklatarak kanatlı adamın boynuna sıkıca doladı. Adam durakladı, boğazına sarıldı ve parmakları siyah sisin etrafına dolandı.

Scarlett'in dudaklarında bir gülümseme belirdi ve adamın gözleri açılıp ona sabitlenince Scarlett ona göz kırptı. Kolunu arkaya doğru kaldırarak

Ama bir başka gölge kırbacı bileğini sararak hareketini durdurdu.

Adam, "Bize sizden birinin burada olduğunu söylemediler," diye soluk soluğa bağırdı. Scarlett, "Sürpriz," diye mırıldanarak öne doğru yürüdü.

"Scarlett," diye uyardı Cyrus.

Adamın boğazını çevreleyen gölgeler daha da sıkılaştı ama panik belirtisi göstermedi. Boğulma belirtileri, evet, ama dehşet ve tedirginlik yoktu. Bu varlıklar savaşçıydı, zayıflık göstermemek ve ölümle korkusuzca yüzleşmek için kusursuz bir şekilde eğitilmişlerdi.

Havayı bir çığlık deldiğinde ondan sadece birkaç adım uzaktaydı. İliklerine kadar bildiği bir çığlık.

"Juliette nerede?" Scarlett, Cyrus'a dönerek sordu.

Başını salladı, yayından ok üstüne ok fırlıyordu. Sadağına bir bakışı, yakında kılıca geçeceğini söylüyordu.

Parmak uçlarından beyaz alevler fişkırdı ve doğrudan adamın tüylü kanatlarının üzerine indi. O anda adamdan öfke ve acı dolu bir feryat yükseldi. Bir saniye sonra kılıcı adamın boğazını kesiyor, yüzüne ve boynuna kan sıçırıyordu.

İşini bitirmesi için Cyrus'u bıraktı ve çığlık sesine doğru koşmaya başladı. Köşeyi dönerken çığlık tekrar havayı deldi ve başını kaldırdığında Juliette'in kanatlı adamlardan biri tarafından gökyüzünde sürüklendiğini gördü. Kolu garip bir açıyla sarkıyordu ve şakağından aşağı kan damlıyordu.

"Scarlett," diye soludu Sorin, onun yanında belirerek. "Ona yeterince hızlı ulaşamadım."

Scarlett kılıcını sırtından indirerek, "Onu yakaladım," diye cevap verdi. Cebinden küçük bir şişe çıkardı ve yere atıp üzerinde tepindi. Esintiyle dağılmadan önce bir tutam mor duman yükseldi. "Koru beni."

"Sen ne-"

Ama o çoktan koşmaya başlamıştı, gölgeleri önünde birleşiyordu. Büküldüler ve kıvrandılar.

Dört bacak. Uzun, çivili bir kuyruk. Bir burun. Pullar. Kanatlar.

Ve gölge ejderha gökyüzüne doğru yükselmeden hemen önce, Scarlett onun sırtına atlıyordu. Nasıl çalıştığını bilmiyordu. Gölgelerin onu nasıl tutabildiğini sorgulayacak değildi. Bunu sadece o *olduğu* için yapabildiklerinden şüpheleniyordu. Bileğinin bir hareketiyle beyaz alevlerden bir tür dizgin yaptı ve ejderha doğruca yukarı fırlarken dizginlere yapıştı,

Juliette'i kaçıran adamın peşinden koşuyordu. Onu daha fazla kanatlı adamın kovaladığını biliyordu.

Acı içinde böğürdüklerinde Sorin'in oklarının hedeflerini bulduğunu biliyordu.

Onun ıskaladıklarını gölge ejderhası ıskalamadı, ağzından turuncu alevler fışkırdı.

Juliette'i tutan adam arkasına baktı ve gözleri büyüdü. Juliette adamın şok anından yararlanarak iki büküm oldu ve sonra yere doğru düşmeye başladı. Scarlett onun için gölgelerden kordonlar koparıp gövdesini sardı, ama gücü azalıyordu. Bu gölge ejderhasını onbaşı olarak tutmak için çok fazla şey gerekiyordu. Juliette tekrar ölebilir miydi? Scarlett bilmiyordu, ama bu olasılığa karşı hazırlık yapmıştı.

Ve bir kartalın çığlığı kulaklarına ulaştığında, Scarlett'in bütün vücudu rahat bir nefes aldı. Kanatlarını sıkıca kavuşturmuş, Juliette'in karanlıktan başka bir şey olmadan asılı durduğu yere doğru dalışa geçmişti.

Scarlett gölgelerden oluşan bir ejderhanın üzerinde oturuyor olabilirdi ama yine de Juliette'in yanında süzülen Yüce Cadı'nın üzerinde oturduğu yarı aslan, yarı kartal hayvana şaşkınlıkla bakıyordu. Sırtının yarısı boyunca zarif altın rengi kürkü uzanıyordu, ucunda bir tutam kıl bulunan kuyruğu dengesini korumasına yardımcı oluyordu. Aynı renkteki tüylü kanatlar her iki yanından dışarı doğru süzülürken kürkü fildişi tüylere dönüştü ve pençeleri ön yarısında pençeli ayaklara dönüştü.

Cadılar gerçekten de griffinlerin üzerinde uçuyorlardı. Scarlett bir kahkaha attı.

Griffin Juliette'i nazikçe pençelerinin arasına alıyordu ve Juliette hiç de paniklemiş görünmediğine göre, daha önce de griffinlerin çevresinde bulunmuştu. Hazel Scarlett'e baktı ve griffin gökyüzüne yükselip aşağıda hâlâ sürmekte olan savaştan uçmadan önce bir kez başını salladı.

Doğru

.

Savaş.

Dizginleri çekiştirince gölge ejderha yer değiştirdi ve yere doğru geri dönmeye başladı.

Sırtından atladı ve kılıcını kanatlı erkeklerden birinin karnına saplayan, sonra kılıcını geri çekip boynunu kesen ve kanatlarını ateşe veren Sorin'in yanına ayaklarının üzerine düştü. Sonra son gölgesini de içine çeken Scarlett'e doğru döndü. Artık gölge zırhı yoktu. Artık onunla kalkan yapmak da yoktu. Şu andan itibaren o gücü muhafaza etmesi gerekiyordu.

Bu da onu Lord Tyndell'e karşı daha savunmasız bıraktı. Hâlâ buralarda bir yerde olmalıydı.

"Son derece umursamaz, son derece aptal ve son derece zekisin," diye homurdandı Sorin, boştaki eli kızın derisinin önünü kavradı ve onu kendine doğru çekti. Ağzı onunkine çarptı, dili zorla içeri girdi. Öpücük başladığı kadar çabuk ve Scarlett şaşkınlığını üzerinden atamadan sona erdi.

Sorin geri çekildi, omzunun üzerinden bir hançer fırlatmıştı bile ve geriye dönüp baktığında hançerin... bir Gece Çocuğu'nun kalçasına saplandığını gördü.

"Gerçekten mi? Şimdi de burada vampirler mi var? Harika," dedi hafif bir sızlanmayla.

O ve Sorin sırt sırta gelecek şekilde döndüler. Kılıcını kınından çıkarmıştı, diğer elinde Sorin'in ona fırlattığı uzun bir bıçak vardı.

"Auberon neden onları geri çağırmadı?" Scarlett Gece Çocukları'ndan birinin kılıcıyla karşılaşp ayağını karnına saplayarak onu geri itmesini istedi.

"Bu Gece Çocukları'nın Kontes'ten kaçtığına inanıyorum," diye yanıtladı Sorin, elinden bir bıçak daha bırakarak.

"Nuri ve Kontes nerede?" Aynı vampir tekrar ona doğru geldi ve bıçağı kafasının yan tarafına girmeden önce dişleri kolunu sıyrarak kadar yaklaşmasına izin verdi.

"Oynamayı bırak," diye hırladı Sorin, gözleri kızın kolundaki sığ yaraya kaydı.

"Bu bir çizik," diye karşılık verdi. "Nuri nerede?"

"Auberon ona Kontes'i götürebileceğı bir yer söyledi. Rosalyn güvende olduğunda bizimle temasa geçeceğini söyledi," diye yanıtladı Sorin. "Hazel neden buradaydı?"

Scarlett, "Juliette'i yakalamak için tabii," diye karşılık verdi. Üç Gece Çocuğu ona doğru yaklaşıyordu. Bir bakışta dört tanesinin daha Sorin için gelmekte olduğunu anladı.

Ve bu saçmalıkla *işi çok ama çok* bitmişti.

Silahlarını yere fırlattı ve dönerek Sorin'in kolunu yakaladı. Sorin tepki veremeden, kız onun kolunu itti ve köpek dişleri ön kolunu deldi. Onu serbest bırakmadan önce rezervlerinin az da olsa şiştiğini hissetmesine yetecek kadar üç büyük yudum aldı. Adamın gözleri kocaman açılmıştı ama bu şok kısa sürede anlayışa dönüştü, altın rengi irisleri alev alev parlıyordu.

Görebildiği her Gece Çocuğu'nun etrafında beyaz alevlerden yakalar belirdi, gölgeler burunlarından yukarı ve boğazlarından aşağı inmeden önce vücutlarından yukarı doğru kayıyordu. Çıglıklara yer yoktu. Kartal şeklindeki gölgeler kalan üç kanatlı adam için yükseliyordu. Geri geri kaçarak menzilden çıkmaya çalışıyorlardı ama hiçbir yere gitmiyorlardı. Gölgeler onları yakaladığında alevlere dönüştüler. Tüyleri tutuştu ve sonra Cyrus ve Sorin'in beklediği yere düşüyorlardı, alevler içinde kılıçlar kafaları koparıyordu.

"Arkanda," diye bağırdı Cyrus ve döndüğünde bir Gece Çocuğu'nu on adımdan daha kısa bir mesafede buldu. Avucundan su fışkırdı ve vampirle temas ettiğinde dondu. Buzun onu kaplamasına ve kaskatı dondurmasına izin verdi. Oradan sonra erkeklerden birinin onunla ilgilenmesine izin verecekti.

"Talwyn ve Azrael?" diye nefes nefese kaldı.

"Hâlâ kapının dışındalar," diye cevap verdi Sorin. "Daha fazlası ortaya çıkmadan gitmeliyiz."

"Onları burada bırakamayız," dedi ve titreyen bacaklarını rahatlatmak için dizlerinin üzerine çökerek nefesini tutmaya çalıştı.

"Luan onun dışarı çıkmasını sağlayacak," dedi Sorin, buzla kapladığı adama alevler göndererek. Onun başında durdu, gözleri her yönü tarıyor, başka tehditler olup olmadığını izliyordu. "Gitmemiz gerek."

"Düşündüğüm kişi bu mu?" Cyrus aniden sordu ve Scarlett başını kaldırdı. Bakışları Cyrus'unkileri izleyerek çevre duvarının havanın hafifçe parıldadığı bir bölümüne gitti.

Lord Tyndell'in durup ona baktığı yerde.

Yanında da yüzü pelerini ve kukuletasıyla gizlenmiş bir figür.

Alaric.

"Orospu çocuğu," diye hırladı Sorin, onu kolundan tutup ayağa kaldırarak. Yanlarında bir ateş portalı canlandı. "Gidiyoruz, Scarlett."

Lord Tyndell, hem kendisi hem de Alaric havada kaybolmadan önce ona sadece gülümsedi.

BÖLÜM 42

OceanofPDF.com

TALWYN

"W Bu şeyler ne?" Talwyn rüzgârları savurarak seslendi. Rüzgârlar kanatlı erkeklerin havalanmasını zorlaştırıyor ve onları yerde tutuyordu. Onları savaşmaya zorluyordu

Bu noktada Azrael ve onun sahip olduğu tek avantaj bıçaklarıydı. Doğal olmayan bir şekilde güçlüydüler ve Toprak Prensi'yle birlikte onları zapt etmek için yarattıkları kalın sarmaşıkları kolayca kırıyorlardı. Yıldırımına karşı temkinli görünüyorlardı ama Azrael bunu sürekli ya da uzun süreler boyunca kullanamazdı. Rüzgârlarını yeterince güçlü tutmasıyla birlikte, asıl savaşın çoğunu Azrael yapıyordu.

Birdenbire ortaya çıkmışlar, gökten düşer gibi olmuşlar, yere indiklerinde altlarındaki toprak titremeye başlamıştı. Kahin kapıları açtığında, Cyrus ve Sorin'e gidip Scarlett'i bulmaları için bağırıyorlardı. Bu kanatlı adamlardan sadece altı tane vardı, ama altı kişi fazlasıyla yeterliydi.

"Hiçbir fikrim yok," diye homurdandı Azrael, kılıcı adamlardan birinin tırtıklı bıçağıyla çarpışırken. "Sadece Kontes'i koruduklarını varsayabilirim."

Eğer onları kendisinden uzak tutmaya çalışan kanatlı adamlar varsa, ya tehlikedeydi ya da Mahkemelere karşı ittifak yapıyordu. Her iki durumda da bu onlar için tam bir felaket anlamına geliyordu.

Arazi duvarının ötesinden gelen bağırışlar ve küfürler havayı doldurdu. Aynı düşmanlarla karşılaşılıyor olmalı.

Azrael kılıcını içlerinden birinin karnına saplamayı başardı. Adam irkilmedi ama kendi kılıcıyla vurdu, Azrael geri sıçradığında darbeden zar zor kurtuldu.

"Buradan çıkmamız gerek," diye homurdandı Azrael, tüm adamları izleyerek. "Ve diğerlerini bırakacak mısın?" Şimşek kırbacını şaklattı ve kendisine doğru gelen adamlardan birinin kılıcının etrafına dolandı. Enerji kılıçtan aşağı ve adamın bedenine doğru aktı. Adam sarsıldı, vücudu gerildi ve çenesi sıkıştı; o hareket edemezken Azrael sırtındaki kanatları kesiyordu. Tüylü kanatlardan biri yere düştü, adam acı ve öfkeyle uluyor, sırtındaki yaradan kan fişkırıyordu. Azrael'in bir sonraki kılıç darbesi erkeğin boğazına geldi.

"Bu şanslı," diye nefes aldı Azrael, yüz hatlarında şiddet yazılı iki adam daha yaklaşırken Talwyn'in yanına geri çekildi.

"Onları alt etmenin bulabildiğimiz tek yolu bu," diye cevapladı Talwyn, rüzgârlarını adamları uzak tutmak yerine bir kalkan gibi etraflarında döndürerek. Ancak bu hareket havalanmalarını sağladı.

İki Fae başlarını kaldırıp kanatlı adamların üzerlerinde süzülüşünü izledi, oklar onun hava kalkanından sekmeye başlamıştı. Azrael haklıydı. Buradan defolup gitmeleri gerekiyordu.

Talwyn tam Azrael'i kapıp dışarı çıkmak üzereyken okların saldırısı durdu, adamlar duvarın üzerinden uçarak ötesinde ne oluyorsa ona doğru gittiler. Azrael'e baktı, kalkanı çözüldü ve ikisi de kapılara doğru ilerlemeye başladı. Diğerleriyle birlikte savaşabilirlerse, belki de tehdidi yenmenin daha kolay bir yolunu bulabilirlerdi.

Ta ki siyahlar içindeki bir figür kapıdan çıkıp yollarına çıkana kadar.

Talwyn ve Azrael kıpırdamadan durdular ve adam kapüşonunu geri çektiğinde Talwyn'in göğsü tamamen daraldı. Düz ve dağınık siyah saçları alnına dökülmüş, koyu altın rengi teniyle tezat oluşturuyordu. Soluk yeşil gözleri onlara baktı, yüz hatlarında bir rahatlama vardı.

"Teşekkürler Silas," diye bağırarak onlara doğru koştu. "Her yerde seni arıyordum."

Azrael Talwyn'in önüne çıkmış, kılıcını kaldırmıştı. Ama

Talwyn konuşamıyordu.

Tarık Ordos sadece birkaç adım önlerinde durduğunda değil.

Kraliçesinin önünde bir tebaa gibi eğildi, sonra doğruldu ve doğrudan onun ruhuna baktı.

"Talwyn," dedi yumuşak bir sesle.

Azrael'den bir hırıltı yükseldi. "Onunla konuşma."

İkisinin de konuştuğunu duymak onu içine düştüğü durumdan çıkardı. Yüz hatlarının değiştiğini, sertleştiğini hissetti. Gözleri Tarık'a dikildi ve onun

Kendisi tekrar yere düştü, başı bir kez daha eğildi. Ona doğru bir adım attığında, parmakları onu durdurmaya çalışıyormuş gibi kolunu sıyırdı.

Azrael'in bakışlarını kayıtsızca karşıladı. "Kimsenin beni korumasına ihtiyacım yok," diye alay etti.

Çenesi hafifçe eğilmeden önce onun gözlerini arar gibiydi. "Yok," diye kabul etti, kolu yanına düştü.

Talwyn Tarık'la aralarındaki mesafeyi geçti ve Tarık başını bir kez daha kaldırdı. Ona baktığında ne gördüğünü biliyordu. Yüz hatları duygusuzdu. Ağzı gergin bir çizgiydi. Sırtı dik, çenesi yukarı kalkıktı.

Herkesin onlarca yıldır gördüğü Fae Kraliçesini gördü.

Bileziğı bileğinden çözülmeye başladı. Şekil Değıştiren büyüsünü kullanmamalıydı. O kanatlı adamlarla savaşırken o kadarını tükettikten sonra olmazdı ama biraz bile zayıfladığını görmesine izin veremezdi.

"Talwyn," diye başladı ama kızın eli kalktı, parmakları yavaşça yumruk şeklinde kıvrıldı.

Yavaşça hava kaynağını kesiyor.

Yeşil gözleri bir an için irileşti ve ardından bir tür kararlılıkla doldu. Avuçlarını önünde kaldırdı ve yavaşça dizlerinin üzerine çökerek çenesini teslimiyetle bıraktı. Kadın oksijenini keserken kıvranmadı. Yalvarmadı. Kadın ona öylece bakarken öfkesine katlandı.

Kadın uzanıp tek parmağını adamın çenesinin altına koyduğunda ve yüzünü kaldırıp ona baktığında, adam mavi dudaklarını hafifçe büzerek onun bakışlarını karşıladı.

Kadın adamın havasını serbest bıraktı ve kadın çenesini yukarıda tutarken adam birkaç derin nefes çekti. Gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. "Konuş."

"Hepsi senin içindi," diye yanıtladı sesi titreyerek.

Başını yana eğdi ama hiçbir şey söylemedi. Uzun zaman önce öğrenmişti ki, çoğu kişi zaten bildiğini düşündüğü sırlarını fazla sorgusuz sualsiz ifşa ederdi.

"Esir alındım," diye devam etti, sesi alçaktı. "Kraliçe Eliné'yi bulma görevi başarısız olduktan sonra. Diğerleri benim de Thia gibi öldüğümü düşündüler. Kara Birlik'in hücrelerinde uyandım. Ya ölecektim ya da hayatta kalmak için akıllı davranacaktım. Ya elimi gösterecektim ya da sana dönene kadar kartlarımı kapalı tutacaktım."

Talwyn'in bakışları bir zamanlar bronz teninde ikiz alev işaretinin durduğu sol eline kaydı. O da artık yoktu, tıpkı kendisinininki gibi. Ruhunun bir parçası dünyalar arasında kaybolmuştu. Kendisi gibi eksik kalmaya mahkûmdu.

Asla bütün değil.

Sonsuza dek

parçalanmış.

"Ayağa kalk," dedi, eli yanına düştü ve ondan bir adım geri çekildi.

Bunu yavaşça yaptı ve bileklerinde sarmaşıklar belirip onları arkasına doğru çektiğinde hiçbir yorum yapmadı. Azrail onun yanına geldi.

"Onu nereye götürmek istiyorsun?" diye sordu. "Salonlara mı yoksa Alcazar'a mı?"

Talwyn soğuk bir ifadeyle, "Salonlar," diye cevap verdi. Kendi bölgesini, kendi alanını istiyordu. Tamamen kendi kontrolü altında bir yer.

Azrael başını salladı, sol taraflarında bir toprak geçidi canlandı. Tarek'i pazusundan kavradı, ona eşlik etmeye hazırdı. Talwyn ikiz alevine son bir kez hesaplı bir bakış atarak döndü ve içeri adım attı.

"Buradaki planın nedir Talwyn?" Azrael sordu.

Tarık Beyaz Salon'da bir hücrede tutuluyordu ve onlar da özel kanada çıkmışlardı. Azrael yıkanmak ve savaşın kan ve irinlerinden arınmak için kendi odasına çekilmişti. O da aynısını yapmıştı.

İkisine de tek bir kelime bile etmemişti. Azrael sormasına gerek kalmadan ne yapılmasını istediğini biliyordu. Sormasına da gerek yoktu. Yıllardır bu ikili birlikteydiler.

Ve sonra her şeyi berbat etti.

Talwyn soyunma odasından yeni kıyafetlerle çıktı ve hançerini kalçasındaki kılıfa soktu. Pencerenin yanında uzun kollu bir tunik ve pantolonla duran ve kollarını kavuşturmuş olan İkinci'sine baktı.

"Ashtine'i mi çağırdın?"

"Bekliyordum," diye cevap verdi. "Ta ki sen bana ne istediğini söyleyene kadar." Talwyn inanmaz bir şekilde homurdandı ve gözleri ona dikildi.

"Ne söylemen gerekiyorsa onu söyle Talwyn," dedi Azrael ısırarak. "İkimiz de duyguları incitmekten kaçınmak için güzel sözlerden nefret ederiz."

"Duyguların burada yeri yok," diye tersledi Talwyn.

Azrael'in kaşları çatıldı. "Hayır mı? Hücrelerinizdeki erkekle duygusal bir bağınız yok mu? Tüm bu durumun ele alınışında duyguların herhangi bir rol oynamıyor mu? Hadi ama Talwyn," diye alay etti.

"Duygularımın kararlarımı gölgelemesine izin vermemem gerektiğini bana öğreten sensin," diye karşılık verdi.

"Evet, ama bunu yapmak için önce bu duygularla başa çıkman gerektiğini de öğretmeye çalıştım. Belli ki başarısız oldum."

Talwyn havada bir rüzgar mesajı çizip Ashtine'e gönderirken hiçbir şey söylemedi.

"Planın nedir?" Azrail tekrar sordu. Odayı geçip ona doğru ilerledi ve sanki ona uzanacakmış gibi elini kaldırdı ama sonra tekrar düşünüp elini yanına indirdi.

Talwyn, "Ashtine buraya geldiğinde Tarek'le yeraltı çalışmalarından birinde konuşabiliriz," diye cevap verdi.

"Çalışmalardan birinde mi?" Azrail kuşkuyla tekrarladı. "Neden onunla hücre parmaklıklarından konuşmuyoruz?"

"Neden yapalım ki?"

"Çünkü düşmanlarımızla birlikte çalışıyor, Talwyn."

"Buna dair somut bir kanıt yok," diye karşı çıktı. Kontes'i bulmaya gitmelerinden günler önce Tarık'ı Baylorin'de Gece Çocukları'yla konuşurken gördüğünü ona söylememişti.

Bundan kimseye bahsetmemişti.

"Scarlett'in yakalanmasına yardım etti," dedi

Azrael. "O da öyle diyor."

Azrael uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Duyguların burada yeri yokmuş." dedi.

Talwyn cevap vermek için ağzını açtı ama bir rüzgâr portalı belirdi ve Ashtine bir an sonra içinden geçti. Talwyn prensesin rüzgârların arasında yürümek yerine bir portal kullandığını en son ne zaman gördüğünü hatırlayamıyordu.

"Beni mi çağırdınız?" diye sordu sertçe ama sesi bitkin geliyordu. Gözlerinin altındaki koyu halkalar bir gösterge ise, öyleydi.

Talwyn kararsızca yutkunduktan sonra, "Evet. Tarek burada. Hücrede. Onunla konuşacağız."

Ashtine ona gözlerini kırıştırdı. "Kraliçe Scarlett doğruyu söyledi o zaman? Onun yaşadığını ve Maraan Lordlarıyla birlikte çalıştığını mı?"

"Yaşıyor," diye yanıtladı Talwyn. "Maraan Lordlarıyla birlikte çalışıp çalışmadığını zaman gösterecek."

"Neden bu konuda yalan söyleyin ki?" Ashtine başını hafifçe yana eğerek sordu. Gümüş rengi saçları omzunun üzerinden kaymıştı. Gözleri uzaklara bakıyordu.

"Başka her konuda yalan söylüyor," dedi

Talwyn. "Mesela?" Ashtine bastırdı.

"Onun Avonleyan olduğu gerçeği," diye tükürdü Talwyn.

"Bu konuda yalan söylemedi. Mirasını kendisi öğrendikten sonra sizi ilk gördüğünde söyledi."

Talwyn'in yumrukları yanında sıkıldı. "Tılsımlar o zaman."

"O toplantıyı terk ettin," dedi Ashtine. "Sana söylemeyi planladığını söyledi ama sen gittin."

Talwyn alay etti. "Bana hiçbir şey söylemeyecekti."

"Hmm," diye mırıldandı Ashtine Talwyn'e yolu göstermesi için işaret etmeden önce.

Hücrelere giden yol, etraflarında yankılanan ayak sesleri dışında sessizdi. Tarık'ın hücresinin önünde durdular, bir birim toplu halde durdu. Azrael onun sağında. Solunda Ashtine, tıpkı onlarca yıldır olduğu gibi. Tarık duvara yaslandığı yerden başını kaldırdı, dirsekleri bükülmüş dizlerinin üzerindeydi.

"Kendine bir bak, Ayçiçeği," dedi usulca, onun gözlerine bakarak. "Hâlâ özür dilemeden odada önemli olan tek kişi sensin."

"Kalk," diyerek ona sırtını döndü ve Azrail'i koridorun sonundaki çalışma odasına götürmesi için bıraktı. Doğruca büyük masaya gitti ve arkasındaki sandalyeye yerleşti. Ashtine zarifçe yan taraftaki bir sandalyeye geçti ve Azrael de Talwyn'in yanına geçmeden önce Tarek'i masanın karşısındaki sert sandalyeye fırlattı.

Tarık'a baktı, gözleri sert ve acımasızdı. Öfkesini kusmak üzere olan bir dişi gibi görünüyordu ama hiçbir şey söylemedi. Gözünü korkutmak için değil, ne söyleyeceğini bilemediği için. Tarık ona bakarken başını hafifçe eğdi. Dudaklarının kenarı sanki onun kafasının karışık olduğunu biliyormuş gibi kıpırdadı ama verdiği tek işaret buydu. Sonunda çenesini ona doğru salladı ve Azrael mesajı anlayıp soruları sormaya başladı.

"Kraliçe Scarlett'in yakalanması ve alıkonulmasında rol aldınız mı?" Azrael sordu.

Cevap verirken Tarık'ın gözleri Talwyn'e sabitlenmişti. "Öyleydim."

Hareketsiz kalmak için kendini zorladı. Gözünü kırpmadı. İtiraf karşısında ileri atılmak istemesine rağmen irkilmedi.

"Açıkla," diye hırladı Azrael.

Tarık sandalyesine geri oturdu. Geldiklerinde bilekleri şiraston prangalarla bağlanmıştı ve ellerini kucığına bıraktığında zincirler şingirdadı. "Onun gitmesine izin verip kimliğimi açığa çıkaramazdım, değil mi?"

"Ölümlülerin arasına sızdığınızı mı ima ediyorsunuz?" Ashtine sırtı her zamanki gibi dik ve dengeli bir şekilde sordu.

"Ölümlülerle çalıştığımı inanıyorsanız ya Kraliçe Scarlett sizden bir şeyler saklıyor ya da siz bilgi avcılığı yapıyorsunuz, Majesteleri," diye cevap verdi Tarık soğukkanlılıkla, prensese bakarak.

"Dikkat et Ordos," diye hırladı Azrael. "Esir alındığını söylemiştin. Şimdi de onların kuvvetlerine sızdığınızı söylüyorsunuz. Hangisi?"

Talwyn dirseğini kolçağına dayayarak ve çenesini elinin üzerine koyarak Tarık'ı izledi. Öne doğru eğildi, sanki sadece onunla konuşuyormuş gibi gözlerini onunkilere dikti. "Seni asla isteyerek terk etmezdim Talwyn. Bunu bilmen gerek." Kızın tek cevabı gözlerini yavaşça kırpmak olunca, adam hafifçe arkasına yaslandı. "Esir alındım. Gece Çocukları beni öldürmediklerini anladıklarında, beni çalıştıkları kişilere götürdüler; Suikastçı Lord'a ve Kral Theodore'un ordularının lideri Lord Tyndell'e."

"Mikale Lairwood?" Ashtine sordu.

Tarık başını salladı. "O da onlardan biri ama görevinde yeni. Diğerleri ondan daha rütbeli."

"Diğerleri mi?" Ashtine havalı bir şekilde sordu. "Sadece Alaric ve Balam mı?"

Tarık ona göz kırptı. "Onlarla ilk isim bazında bir ilişkiniz olduğunu bilmiyordum."

"Prenses Ashtine'in nasıl konuştuğunu unutacak kadar uzun süredir yoksun," dedi Talwyn soğukkanlılıkla. "Oldukça unutulmaz." Kadının sesi Tarık'ın başını ona doğru çevirmesine neden oldu. "Soruya cevap ver. Bu üçü dışında başkaları da var mı?"

Azrael'e baktı, sonra bir kez daha Ashtine'e baktı ve "Seninle yalnız konuşmama izin ver Talwyn," dedi.

Talwyn, "Hayır," derken Azrael inançsız bir kahkaha attı.

"Lütfen," dedi Tarık. "Bilmeniz gereken şeyler var."

"İşte bu yüzden buradayız," diye cevap verdi bir gram bile sıcaklık duymadan. "Avonleya ile ilgili. Planlarınız. Mahkemeler..." Tarık sözünü kesti,

Azrael'e dikkatle bakarak.

"Onun Avonleyan soyundan mı bahsediyorsun?" Talwyn sordu. Tarık hafifçe irkildi. "Biliyor musun?"

"İstiyorum."

"Ne kadar süre için?"

Talwyn kaşlarını kaldırdı. "Fark eder mi?"

Tarık dilini yanağına bastırdı. Herkes onun konuşmaya devam etmesini beklerken havada birkaç dakika boyunca koyu bir sessizlik hakim oldu. Sonunda, "Paylaşmam gereken bilgiler, açıklamam gereken şeyler var ama bunu sadece sizinle yalnızken yapacağım," dedi.

"O zaman siktir olup hücrene geri dönebilirsin," diye tükürdü Azrail.

"Artık kraliçe adına konuştuğunuzu bilmiyordum," diye karşılık verdi Tarık küçümseyerek. "Sen benim Üçüncümdün Ordos," dedi Azrael, avuç içlerini masaya vurarak

öne doğru eğildi. "Burada ihanet ettiğin tek kişi kraliçe değil."

"Bana ihanetten bahsetme," diye alay etti Tarık, dudağı tiksintiyle hafifçe kıvrıldı. "Babaların günahları ve tüm bunlar. Ben gittiğimden beri *ikiz alevimin* kimin yatağını paylaştığından bahsetmiyorum bile."

"Artık böyle bir İşaret taşımıyorsun. İkiniz de taşıyorsunuz," dedi Ashtine. "Bu da sizin ikiz alevler olmadığınızı düşündürür."

Tarık, "Belli ki Denemeleri zamanında tamamlamadık," dedi.

Ashtine düşüncelere dalmış bir halde sadece mırıldandı.

"Kimin yatağını paylaştığım burada seni en az ilgilendiren şey olmalı," diye araya girdi Talwyn soğuk bir şekilde. "On yıl boyunca *ölü* olduğuna inanmama izin verdin. O yıllarda başkalarıyla yatmayı seçtiysem, bu konuda gerçekten söz hakkın yok."

Tarık çenesini sıktı ama akıllıca başka bir şey söylemedi, başı öne düştü.

"Bu arada, *on yıl* boyunca öldüğüne inanmama izin verdin," diye tekrarladı. "Bana söyleyeceğin herhangi bir şeye neden inanayım ki?"

Tarek gözlerini yavaşça onunkilere dikti. "Çünkü seni tanıyorum Talwyn. Ne arzuladığını biliyorum. Ne aradığını biliyorum. Bu konuda herhangi bir seçeneğim olsaydı, hayatta kaldığımı sana bildirmenin bir yolunu bulurdum.

Son on yılda yaptığım her şey sadece size geri dönmek için değil, aynı zamanda umutsuzca istediğiniz şeyi elde etmenize yardımcı olmak içindi."

"Neymiş o?" Azrail alay etti. "İntikam,"

diye mırıldandı Tarık.

Talwyn daha dik oturdu, eli kol dayanağına düştü. "Devam et." "Maraan Lordları ve sizin çabalarınız aynı hizada, kraliçem,"

Tarek tüm dikkatini Talwyn'e odaklayarak konuştu. "Yüzyıllar önce yapılan s a v a ş sona ermedi. Sadece durakladı."

"Avonleya kaçtı ve müttefiklerini geride bıraktı," dedi Talwyn.

"Gerçekten de öyle yaptılar," diye onayladı Tarık. "Ve sadece bunun değil, bu kıtadan aldıkları ve sakladıkları her şeyin bedelini ödemeliler."

"Alınmış ve saklanmış da ne demek?"

Bakışları Azrail'e kaydı. "Kendilerine ait olmayan krallıkları aldılar." Bakışları Ashtine'e kaydı. "Kendilerini her yönden üstün kılan yeteneklere sahipler ve bunları diğerlerini altlarına çekmek için kullanıyorlar." Gözleri yeniden Talwyn'e dikildi. "Ebeveynleri çocuklardan, çocukları ebeveynlerden aldılar ve dünyamıza asla girmemesi gereken şeyleri korumak için diğerlerini dışarıda tutuyorlar. Tüm krallığımızı tehlikeye atan şeyleri. Maraanlılar ilk etapta bu yüzden geldiler, Talwyn. Bir savaşı ateşlemek için gelmediler. Savaş başlatan şeyi geri almak için geldiler. Burada sığınak arayan ve bunun yerine kan dökülmesine neden olan şeyi. İntikamınızı almakta haklısınız. İzin verin almanıza yardım edeyim."

"Yanılıyorsun," diye araya girdi Ashtine, sesi sertleşmişti. Talwyn ona baktığında, Tarek'e ters ters baktığını gördü, kâğıtlar yanında hafifçe uçuşuyordu.

"Ne hakkında yanlış?" diye sordu.

"Hepsi hakkında. İntikamın haklı görülmesi. Avonleyanlar. Her şey," diye yanıtladı.

"O zaman lütfen. Düzelt beni," dedi Tarık, bağlı elleriyle konuşmasını işaret ederek.

Yalvaran gözlerini Talwyn'e çevirdi. "Rüzgârlar bana yalan söylemez, Talwyn. Bunu sen de biliyorsun."

"Rüzgârların sizi terk ettiğini söylemiştiniz," dedi Talwyn buz gibi bir sesle.

"Öyle. Çünkü sana sadakati onlara tercih ettim. Çünkü sen onlara karşısın."

"Avonleyanlılar mı?" Talwyn alay etti. "Kısa bir süre önce sen de onlara karşıydın. Yoksa unuttun mu?"

Ashtine başını salladı, etrafındaki hava daha da yoğunlaştı. "Ben unutmadım ama sen kimden geldiğimizi unuttun. Bize armağanlarımızı kimin verdiğini."

"Ben Avonleyanlara hizmet etmek için doğmadım," diye hırladı Talwyn.

"Hayır," diye kabul etti Ashtine, "değildiniz ama Fae'leri, Cadıları ya da Şekil Değiştirenleri kutsayan onlar değil. Eğer birine kızgınsan, bu Avonleyanlara olmamalı. Onların krallığı da sizinki kadar masum."

"Saçmalık," diye tükürdü Tarık ama bir sarmaşık hızla boğazına dolanarak onu susturdu. Talwyn, Tarık'a ters ters bakan Azrael'e baktı.

"O zaman kime kızmalıyım, Ashtine?" Talwyn prensese dönerek sordu.

"Birine kırgın olmak zorunda mısın? Maraalılar da en az Avonleyalılar kadar yıkıcı olduğunu göremiyor musun? *Çocukları* kurban ediyorlar Talwyn. Amaçlarına ulaşmak için masum çocukları," diye bağırdı Ashtine. "Eğer onların tarafını tutarsan, gerçek bir kötü adam yerine uydurma bir kötüyü takas etmiş olursun. Sadece ikincisine hizmet edeceksin."

Ashtine o sırada ayağa kalktı, sağında bir rüzgâr portalı belirdi. "Gidiyor musun?" Talwyn ayağa fırlayarak sordu.

"Yorgunum," diye kabul etti Ashtine. "Ve seninle bu konuyu sayamayacağım kadar çok kez tartıştım. Sadakatimi kanıtlamak için çok şey feda ettim ve sen hâlâ daha fazlasını istiyorsun. Verecek hiçbir şeyim kalmadı."

Bununla birlikte, Rüzgâr Prensesi çalışma odasından çıktı.

Talwyn Azrael'e, "Onu serbest bırak," dedi, sesi monotonda, koltuğuna geri dönerken.

Sarmaşıklar Tarık'ın boğazından kayboldu ve Tarık havayı emerek Azrael'e o kadar kinle baktı ki Talwyn neredeyse uzanıp ona dokunabilirdi.

"Söylesene Tarık," dedi, "prensinden bu kadar uzun süre nefret ettiğini nasıl saklayabildin?"

"Ben çok sabırlıyım, Talwyn. Bunu biliyorsun," diye yanıtladı. "Suikastçi Lord'un güvenini kazanmak ve şu anda bildiğim sırları öğrenmek zaman ve sabır gerektirdi."

"Görünüşe göre tam on yıl," diye homurdandı.

"Benimle özel olarak konuş Talwyn," diye ısrar etti Tarık. "Kulağına fısıldayacak İkinci ve Üçüncü olmadan."

"Fısıldamak için mi?" Azrail araya girdi. "Sanmıyorum. Bir yılan derisini o kadar kolay dökmez."

"Bunu gerçek soyunu gizleyen erkek söylüyor," diye karşılık verdi Tarık. Haklıydı. İkisinin de haklı olduğu noktalar vardı.

"Bizi yalnız bırak," dedi Azrael'e. Azrail itiraz edemedi devam etti: "Önce onunla sonra da seninle konuşacağım."

"Bu berbat bir fikir," dedi Azrail. Kadının sandalyesini aldı ve yüzünü ona dönmesi için çevirdi. Elleri kolçakların üzerine indi, yüzü onunkinin birkaç santim önünde durdu. "Seni nasıl manipüle edeceğini biliyor Talwyn." Sesi alçak ve yoğun. "Hangi kelimeleri söyleyeceğini, hangi duyguların üzerine oynayacağını biliyor."

"Sen de öyle," diye cevap verdi soğuk bir şekilde, gözlerini onun gözlerinden ayırmadan.

"Aradaki fark, Talwyn, ben asla böyle bir şey yapmam. Ben her zaman -"

"Dürüst mü?" diye güldü. "Tekrar deneyin, Prens."

Çenesinde bir kas tüylendi. "Sana hiçbir zaman sadece Çünkü duymak istediğiniz şey bu. Size meydan okumaktan korkmuyorum. Duygularını incitmekten korkmuyorum. Bu *duygusal*, Talwyn. Bütün bir krallık sana bağlı. Burada başka birine *ihtiyacın var*."

"O kişi artık sen değilsin."

"Lanet olsun Talwyn," diyerek sandalyeyi itti ve ondan uzaklaştı. Bir kez daha ona dönmeden önce hayal kırıklığı içinde ellerini saçlarında gezdirdi. "Burada sahtekâr olanın ben olduğumu mu düşünüyorsun? Bana güvenemeyeceğini mi düşünüyorsun? Seni manipüle edecek olanın ben olduğumu mu?" Kolunu uzattı, parmağıyla Tarık'ı işaret etti. "Küçük sohbetiniz sırasında ona şu ikiz alev bağı sorduğunuzdan emin olun. Çünkü o işaret öylece ortadan kaybolmaz. Sen bunu bilecek kadar zekisin."

"Denemeleri bitiremedik," diye tartışmaya başladı.

Elleri tekrar kolçakların üzerine indi. "O işarete sahip olduğun yıllar boyunca hiç büyümedi. *Tek bir* Deneme bile tamamlamadın. Bunun nedeni zamanın olmaması değil. Derinlerde bir yerde, o İşaret'in neden artık tenini süslemediğini biliyorsun. Bir şeyler hiçbir zaman tam olarak doğru hissettirmedi. Gerçek bir ikiz alev bağı gördün. İki kez. Ordos'un seni onunla yaşadığına inandırdığı şeyin, Cyrus ve Aditya'nın bulduklarının yanında hiçbir şey olduğunu biliyorsun. Bir gerçekten saklanmak, gerçeği saklamak kadar *sahtekârlıktır*."

Başka bir şey söylemeden çalışma odasından çıktı ve kapı arkasından çarparak kapandı.

Sessizlik odanın içinde kulakları sağır edecek kadar yüksekti ve orada kalın ve ağır bir şekilde asılı duruyordu. Talwyn Azrael'den beri yüzünü döndüğü duvara baktı.

sandalyesini döndürdü. Başka hiç kimse böyle bir şey yapmaya cesaret edemezdi çünkü başka hiç kimse ona seslenmeye cesaret edemezdi. Bu şekilde değil. Sadece o. Onu hiç yalnız bırakmayan kişi. İsterse geri geleceğini biliyordu. Biliyordu ki o-

"Talwyn." Tarek'in tanıdık sesi düşüncelerini yarıp geçti. "Bırak sana geleyim. Şunları çıkar ve bana izin ver... O yanılıyor. Az önce söylediği her şey yanlış."

Ama öyle olduğunu bilmiyordu. İçten içe Azrail'in haklı olabileceğinden korkmuyordu. Onun haklı olduğunu zaten bildiğinden korkuyordu.

Cebinden bir anahtar çıkardı ve Tarık'a doğru yürüdü. Kilidi çevirdiğinde kelepçelerden biri serbest kaldı ve "Bana her şeyi anlat" dedi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 43

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett dışarıda, Kara Salonların avlularından birinde bir bankta oturuyordu. Çocukların çoğu koşuyor, toplanla oynuyor ve içeride mahsur kaldıktan sonra güneşin tadını çıkarıyordu

aylarca, hatta yıllarca depolar ve gizli sığınaklar. Baylorin'e musallat olan kış soğuşuna karşı buradaki ılık hava da eklenince çocuklar çok heyecanlandı.

Kucağında bir kitap vardı. İki gün önce savaştıkları şu kanatlı adamlar hakkında bilgi bulmaya çalışıyordu. Sorin onu bir ateş portalından geçirmişti ve neredeyse anında bayılmıştı. Görünüşe göre bir noktada ona Sorin'in kanından içirmişlerdi çünkü önceki gün boyunca uyuduktan sonra bu sabah uyandığında güç rezervleri artık boş değildi. Tamamen dolu değillerdi ama tamamen tükenmiş de hissetmiyordu.

Güneş pencerelerden içeri giriyordu ve o boş bir yatağa uyandı. Ancak odasındaki kanepe boş değildi. Cassius oturmuş, anlaşılan o uyanana ya da Sorin dönene kadar nöbet tutuyordu. Ona Sorin'in Cyrus ve Eliza'yla birlikte bazı şeyleri kontrol etmek ve güçlerinin gelecek olanla yüzleşmeye hazır olduğundan emin olmak için Ateş Sarayı'na gittiğini söylemişti. Bunun ne anlama geldiğinden tam olarak emin değildi ama Sorin döner dönmez öğreneceğinden emindi. Ayrıca Talwyn ve Prens Azrael'den ne duyduklarını da bilmek istiyordu.

"Bu ne hakkında, Seastar?" Kadın sayfaları çevirmeye ara verip metni gözden geçirirken Cassius sordu. Onun yanına oturmuş, kolunu bankın arkasına uzatmıştı.

İç çekti. "İşe yarar bir şey yok. 'Kanat' kelimesi gözüme çarptı ama farklı kanat türlerinden bahsediyor, onları taşıyan varlıklardan değil."

Sayfaları tekrar çevirmeye başladı. Cassius boş boş Kan Büyüsü kitabının sayfalarını çeviriyordu. İyi okuyabildiğinden değil ama İşaretleri dikkatle inceliyor, öğrenebildiği kadarını öğrenmeye çalışıyordu. Hazel hâlâ her gün onu kontrol ediyordu. Bazen ona sorular soruyor, bazen de Hazel onunla ilgilenirken taş gibi sessiz kalıyordu. Yanındaki yara neredeyse tamamen iyileşmişti ve bacağı da muhtemelen olabileceği kadar iyiydi. Yine de ona uyurken yaraya uygulayacağı bitkisel bir kompresin nasıl yapılacağını öğretti ve bunun daha fazla iyileşmeyi teşvik edeceğini umdu.

"Bu işaret kolunuzdakiyle eşleşiyor," dedi kitabın bir sayfasına dokunarak. Ters çevrilmiş bir üçgenin altındaki üç yıldızı bulmak için göz gezdirdi. Kolunu onun yanına koyarak ikisini karşılaştırdı. "Bu ne için?" diye sordu.

Scarlett daha dik oturarak kitabı kendine doğru çekti. "Avonleyan sihrimi böyle uyandırdı," diye mırıldandı, gözleri kelimelerin üzerinde uçuşuyordu.

"Kim?"

"Rüyamdaki adam. Gecenin Efendisi ya da her neyse," dedi, okudukça daha da heyecanlanıyordu. "Rüyalarımın birinde bana bu işareti verdi. Ondan sonra büyülerim kontrolden çıkmaya başladı."

Cassius başını sallıyordu. "Hayır, Scarlett. Toniğin onu bastırıyordu."

"Ateş ve su belki," diye karşı çıktı. "Ama gölgeler ne zaman ortaya çıkmaya başladı Cass? Bunu bir düşün."

"Ben... Belki de haklısınız, ama bunu bir rüyada nasıl yaptı?"

"Bir şekilde kendi büyüyle bağlantılı," diye cevap verdi. "Ama bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Adam şaşkınlıkla ona baktığında, "İşte bu yüzden babanın yeteneklerini hiç göstermedin. Onlar henüz uyandırılmadı."

"Bana bu işareti verirseniz, başlayacağımı düşünüyorsunuz..." Elini saçlarında gezdirerek uzun bir nefes verdi. "Sanırım haklısın, Seastar."

Ayağa fırladı ve iki kitabı da göğsünde topladı. "Başka bir yere gidelim. Çocukların Kan Büyüsü'ne tanık olmasını istemiyorum."

"Şu anda mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Şimdi her zamanki gibi iyi bir zaman gibi görünüyor. Ne kadar erken ortaya çıkmaya başlarsa, onu kontrol etmeyi öğrenmeye o kadar erken başlayabilirsin," diye cevap verdi ve avlunun karşısındaki açıklığa doğru ilerledi.

Cassius onun yanına geçti ve kadın onları kum tepeleri boyunca uzanan kayalık patikalardan sahile doğru götürdü. Salonlardan uzak bir bölüme geldiklerinde diz çöktü ve İşaret'in olduğu sayfaya geri döndü. Cassius onun yanında diz çöktü ve kumda İşaret'i uygulamaya başlamasını izledi. Diğerleri kadar karmaşık bir şey değildi. Yetenekleri zaten uyanmış olan birinin kanıyla kendi kanını karıştırması gerekiyordu.

"Babamın hediyelerinin ne olduğunu düşünüyorsun?" Cassius o çalışırken yüksek sesle merak etti.

"Bilmiyorum Cass," diye yumuşak bir sesle cevap verdi. "Hazel'la aranız nasıl?"

"O... zorlu biri, yine de çabaladığını düşünüyorum."

"Öyle," diye onayladı Scarlett. "Sana çok değer veriyor. Seni tanıdığımı öğrendiğinde... Seni önemsiyor, Cass."

"Biliyorum. Sadece bu gerçeği, beni sokaklarda büyümeye gönderdiği bilgisiyle bağdaştıramıyorum. Tek başıma."

Scarlett kumdaki işareti silip yeniden çizerek, "Yalnız değildin," diye karşılık verdi. Ama onun ne demek istediğini anlamıştı. Ona, Nuri'ye ve Juliette'e sahip olmasına rağmen Baylorin'de kendini yalnız hissetmişti.

"İşlerin böyle sonuçlanacağını bilmiyordu, Scarlett. Bana ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Hayatımın ilk yılını tamamlayamadan yaşayıp yaşamayacağımı ya da ölüp ölmeyeceğimi bilmiyordu," diye karşı çıktı Cassius, sesine sert bir ton karışmıştı.

"Bu doğru bir nokta ama..." Scarlett, az önce çizdiği işarete hata olup olmadığını inceledikten sonra işareti sildi ve yeniden çizdi.

"Ama?" Cassius sordu.

"Kahin ona senin ne zaman dönebileceğine dair bir kehanette bulunmuştu. Bu ona senin yaşayacağına inanması için bir neden verirdi Cassius. Bu ona umut verirdi." Cassius bir şey söylemeyince devam etti. "Ve sana verilen koşullara rağmen, sadece yaşamakla kalmadın, geliştin de. Çocukluğun hayallerle mi geçti? Tabii ki değildi. Benimki de öyle. Ne Juliette'in ne de Nuri'nin. Hiçbirimizin nasıl can alınacağı konusunda eğitilmeyi seçeceğini hayal bile edemiyorum. Belki Nuri," diye ekledi kaşlarını hafifçe çatarak ve kumdaki izi tekrar sildi. "Demek istediğim, nasıl yetiştirildiğinize ve ne yapmak için eğitildiğinize rağmen, hala nazıksınız. Sen

Hala merhametlisin. Hataya yer vermeyecek kadar sadıksın. Hâlâ dostum demekten onur duyduğum birisin ve sana Koruyucum demeyi hak etmiyorum ama diyebildiğim için çok minnettarım."

"Seastar," dedi, ses tonundaki sevgi açıktı.

Scarlett topuklarının üzerinde geriye doğru oturarak onunla göz göze geldi. "Ona hiçbir şey borçlu değilsin, Cassius. Eğer onunla hiç konuşmamak, onu hiç tanımamak istiyorsan. Eğer onunla hiçbir şey yapmak istemiyorsan, kararını desteklerim. Ama ona bir şans vermen gerektiğini de düşünüyorum. Bence onunla birlikte olduğunuzda, kendi ortamında, çok daha cana yakın olduğunu göreceksiniz. O sadece sizi tanımak istiyor."

Cassius'un ağzında yarım bir gülümseme belirdi. "Rollerimiz ne zaman tersine döndü, Seastar? Genellikle tavsiye veren ben olurum."

"Bilgeler gibi konuşan kadim, ölümsüz Fae'lerin etrafında bu kadar çok zaman geçirince, sanırım bir noktada bulaşması kaçınılmaz oluyor," dedi. "Bunu hallettim. Hazır mısın?"

"Hazırsanız hazırım," diye cevap verdi, tuniğinin kolunu geriye sıyırarak.

Scarlett kalçasında kınına soktuğu hançeri çıkardı ve Cassius'a uzatmadan önce avucunun içinde bir kesik açtı. O da kendi avucunu kesti ve kanının onunkiyle karışması için avucunu eğdi. Tıpkı rüyasında adamın yaptığını hatırladığı gibi onları elinde karıştırdı, sonra parmağının ucuyla Cassius'un derisine çizmeye başladı.

İkinci yıldıza başlamıştı ki arkasından öfkeli bir hırıltı duyuldu.

"Ne yapıyorsun lan sen?"

"Um, Seastar..." Cassius gözlerini kocaman açmış, kızın omzunun üzerinden bakarak konuştu.

Hiçbir şey söylemedi. Sadece Sorin'i ve yanındakileri geride tutmak için arkasına alevlerden ve gölgelerden bir duvar ördü.

Scarlett! Aynı hırıltı bağlarından aşağı indi ve o da zihninin etrafına bir gölge duvarı ördü. Bununla birazdan ilgilenecekti. Bir Kan Damgası tamamlanmadan giderse ne olacağını bilmiyordu ama bunu öğrenmek de istemiyordu.

Parmağını tekrar kana batırarak Mührü tamamladı. Cassius'un bronz teninde gümüşü beyaza dönüşmeden önce parlak bir şekilde parladı. İşini bitirdiğinde tüm kalkanlarını indirdi ve Cassius kolunu geri çekerek işareti inceledi.

"Şimdi ne olacak?" Cassius sordu.

Scarlett basitçe, "Bekleriz," diye cevap verdi.

"Peki ya arkandaki kara kara düşünen Fae?" diye sordu eğlenerek.

"Bazı şeyleri tartışmadan önce öfke nöbeti geçirmesine izin vermenin en iyisi olduğunu fark ettim."

Bir kıkırdama Cyrus'un da onunla birlikte olduğunu söyledi ve omzunun üzerinden bir bakışta Eliza ve Rayner'ın da orada olduğunu gördü. Temkinli görünüyorlardı ama Sorin öfkeliydi. Gözlerinde alevler parlıyordu. Siyah saçlarının arasında korlar uçuşuyordu ve elleri yanında sıkı yumruklar halinde kıvrılmıştı.

"Eee? Devam edin Prens," dedi ve ellerinin üzerine yaslanıp onun tiradını beklemeye başladı.

"Bazen cesur mu yoksa aptal mı olduğuna karar veremiyorum," diye yorumladı Eliza, gözleri ondan Sorin'e gidip geliyordu.

Scarlett omuz silkerek, "Bazen ben de aynı şeyi düşünüyorum," diye cevap verdi.

"Kan Büyüsü yapıyordun," diye kesti Sorin, sesi ölümcül derecede sakindi. "Yapıyordum," diye kabul etti.

"Önce bir tartışma olmadan."

"Bunu Cassius'la tartıştım."

Cevabı bir hırıltı daha oldu.

"Tanrım, hayvan gibisin," diye iç geçirdi, ayağa kalktı ve onun önünde durmak için hareket etti. Uzanarak onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Sorin, o işaret kötü bir şey değil. Ona verdiğim işaret benim kolumdakiyle eşleşiyor. Bu onun Avonleyan büyüsünü uyandıracak."

Gözlerindeki alevler yavaşça azaldı. Nefes alış veriş i yavaşça normale döndü. "Nasıl emin olabiliyorsun?"

"Çünkü senin düşündüğünün aksine, tüm Kan Büyüsü kötü değildir," diye yanıtladı başparmağını adamın yanağında gezdirerek. "Kan Büyüsü'nün inanılmaz derecede tehlikeli olabileceğini inkar etmeyeceğim, ama onu anlayıp kontrol etmeyi öğrenene kadar kendi büyünüz de öyle olabilir. Tıpkı bana Fae'lerin düşman olduğu öğretildiği gibi, sana da Kan Büyüsü hakkında yanlış şeyler öğretili."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Eliza merakla sordu.

Elleri yavaşça Sorin'in yüzünden kaydı. "Biliyorum," diye cevap verdi arkadaşına dönerek. "Doğru kullanıldığında, bir Cadının yaptığı büyü ya da hepimizin kullandığı armağanlar kadar değerlidir."

Cyrus bir elini çenesinde gezdiriyordu. "Haklı bir noktaya değindi, Sorin. Son birkaç ayda ortaya çıkan ve hakkında hiçbir şey bilmediğimiz şeylere baksana. Tanrı aşkına, o tam kan Avonleyan. Hepsinin denizin ötesinde kilit altında olduğunu sanıyorduk ama o burada duruyor.

Ve Yüce Cadı'nın oğlu da onun yanında duruyor, onun da damarlarında Avonleyan kanı dolaşıyor."

"Her şey başladığında Ateş Mahkemesi'ne giderken bana tarihin hangi kitabı okuduğuna bağlı olduğunu söylemiştin. Bu da farklı değil," dedi Scarlett ve eğilerek kumların üzerinden kitapları alıp Cassius'a uzattı. "Karanlıktan korkulur çünkü nereye gittiğini göremezsın. Kan Büyüsü de aynıdır. Ama içinde bulunacak yıldızlar da olduğunu tahmin ediyorum."

Sorin kalın kalın yutkundu. Ona uzandı, onu göğsüne doğru çekti, elleri beline yerleşti. "Tek düşünebildiğim, seni Kan Büyüsü yaparken gördüğümde aklıma gelen tek şey, benden alınmış olman." Kaşları onunkilere düştü. "Topraktaki o işareti görmezden gelemiyorum. Kanın üzerine sıçradı. Gölgelemin üzerinde yüzen yüzüğünü..."

"Biliyorum Sorin," diye mırıldandı, ellerini onun göğsüne dayamıştı. "Bu bir daha olmayacak. Sana yemin ederim ki, tüm bedellerini anladığımdan emin olmadığım sürece o büyülerini, o işaretleri kullanmayacağım. Bir daha asla eskisi gibi olmayacak. Söz veriyorum."

Gözleri kapandı ve derin bir nefes aldı.

"Gitmemiz gerekiyor mu yoksa...?" Cyrus sordu.

Scarlett geri çekildi ve dikkatini Rayner'a verirken avucundan yüzüne bir su akıttı. "Nuri'den haber var mı?"

Rayner başını salladı, gri gözleri dönüyordu. "Kontes'in hâlâ iyi olduğunu ama henüz onu dışarı çıkarmanın güvenli olmadığını söyledi."

Scarlett başını salladı. Nuri Kontes'in yanında olduğu sürece, Scarlett Alaric'in ona yaklaşmasından endişe etmiyordu. Ve eğer bu tünellere girmek Auberon'un iddia ettiği kadar zorsa, Nuri onu gerektiği kadar saklayabilmeliydi.

Sorin'e geri döndü. "Öğle yemeği?"

"Biz yokken seni kim besledi, sevgilim?" Cyrus sol tarafta bir ateş kapısı açarak sordu. Hep birlikte içeri girip Salonların özel yemek alanlarından birine adım atarlarken Scarlett dilini ona doğru uzattı, öğle yemeği çoktan hazırlanmış ve onları bekliyordu.

Kirpiklerini kırıştırarak Sorin'e baktı, bunun onları beklediğinden emin olanın o olduğunu biliyordu. "Beni gerçekten seviyorsun, değil mi?"

"Belki de," diye kabul etti.

"Ya da sen açlıktan ölürken seninle uğraşmak istemiyor," diye araya girdi Cyrus. "İkisinden biri olduğuna eminim."

Scarlett, "Kaç on yıldır sana katlandığı düşünülürse, buna kıyasla ben çok hoş biriyim," diye karşılık vererek yemeğe doğru ilerledi.

"Sevgilim, biri yemeğinin önüne geçerse resmen hırlıyorsun." "Bu odadaki erkekler, Cassius hariç, kelimenin tam anlamıyla hırlıyorlar. zaman," diye cevap verdi doldurduğu tabaktan başını kaldırmadan.

"Konuşmayı kes, Cyrus," diye araya girdi Eliza, Cyrus karşılık olarak daha fazla bir şey söyleyemeden.

"Eliza, canım, kendini dışlanmış mı hissediyorsun?" Cyrus alay etti.

"Hayır, ama sadece sen ağzını açtığında başım ağrıyor gibi görünüyor," diye karşılık verdi.

Scarlett bir kahkaha attı ve Cyrus'a alaycı bir gülümseme gönderdi.

"Neden kendimi çocuklara hakemlik yapıyormuş gibi hissediyorum?" Sorin masanın altından seslendi.

Rayner, Scarlett yemek masasına yaklaşırken ona bir sandalye çekerek, "Bu salonlardaki gerçek çocuklar daha terbiyeli," diye homurdandı.

"Rayner!" Scarlett neşeyle bağırdı. "Az önce şakalaşmaya mı katıldın?"

"Bu anı anmak için bugünü tatil ilan etmeliyiz,"

Cyrus yiyeceklerin arasından seslendi. "Bunu yapabilir miyim?" Scarlett sordu.

"Sen kraliçesin. Neden olmasın?" diye cevap verdi Cyrus.

Scarlett, "Kutlamak için pasta almalıyız," diye düşündü.

Eliza, "Anala aşkına," diye mırıldanarak masadaki yerine oturdu.

Scarlett güldü ve göğsünde günlerdir hissetmediği bir hafiflik hissetti. Sorin bir an sonra onun yanındaki koltuğa oturdu ve eğilip yanağına hafif bir öpücük kondurdu.

Bu ne içindi?

İki gün boyunca uyudun, aşkım. Şu anda öptüğüm tek yer orası olduğu için şanslısın.

Ben buna tam olarak şans demezdim.

Scarlett onun gözbebeklerinin anında büyüdüğünü ve bunu masadaki diğer Fae'lerin hızlı bakışlarının izlediğini gördü.

Cyrus, Cassius'un yanında oturduğu masanın karşısından boğazını temizledi. "Hazel'in River Malikânesi'ne nasıl geldiğini anlatmak ister misin, sevgilim?"

Scarlett ona kaşlarını çatı. Birkaç dakika önce hissettiği neşeli hava kaybolmuştu.

"Çağırdığımda geldi" demeden önce peynirden bir ısırık aldı.

"Yüce Cadı'yı çağırdın," diye tekrarladı Cyrus kuşkuyla. "O kavganın ortasında."

"Belli ki."

"Nasıl?"

Scarlett bir ısırık almak üzere olduğu ekmeği yere bırakarak içini çekti. "Juliette'i yanımızda getirmek bir riskti. Ne de olsa o bir Kahin. Ölümlü bir şekilde ölmüş olabilir, ama daha kalıcı bir şekilde ölebileceğini sanıyorum. Ve eğer Kahin yerine başkası geçmeden ölürse ne olacağını bilmek istemiyorum. Hazel'a, gelip Juliette'i alması gerektiğinde ona sinyal verecek bir iksir hazırlattım."

"Ama nerede olduğumuzu nereden biliyordu?" Sorin sordu.

"Talwyn bizi malikaneden nehrin yukarısına götürdüğünde ona bir mesaj gönderdim. Aynı zamanda Rayner ve Eliza'ya da nerede olduğumuzu bildirdim."

"Ama eskort olmadan koğuşları geçemez," diye araya girdi Eliza.

Scarlett elini su bardağına uzattı. "Gece Çocukları bölgesine girmeden hemen önce Hazel'ı koğuşlardan geçirmiş *olabilirim*. Griffin'i nasıl karşıya geçirdi, hiçbir fikrim yok." Sorin'le yüzleşmek için döndü. "Süpürge sopalarından çok daha iyi bu arada."

Sorin etkilenmemiş bir şekilde ona baktı.

"Ve bizi bir kez daha bilgisiz bırakma ihtiyacı hissettiniz çünkü...?" Cyrus sandalyesine yerleşip parmaklarını masaya vurarak sordu. Yemeği önünde unutulmuştu.

Scarlett gözlerini devirdi. "Sizi habersiz bırakmıyordum," diye cevap verdi. "Hepiniz Ateş Sarayı'nda bir şeyler hazırlamakla, Talwyn ve Prens Azrael ile haberleşmekle meşguldünüz. Bunlar kendi başıma halledebileceğim meselelerdi ve hallettim de. Eğer her küçük detayı ve kararı size danışacağımı düşünüyorsanız, kaba bir uyanışla karşı karşıyasınız demektir."

Scarlett, dudaklarında bir gülümseme oluşmasını engellemeye çalışan Cassius'a baktı. Buna karşı koyamayınca, gülümsemesini gizlemek için elindeki su bardağını kaptı.

"Bu hiç komik değil Cass," diye tersledi onu.

"Senin zihninin nasıl çalıştığını anlamaya çalışmalarını izlemek oldukça eğlenceli, Seastar. On beş yıldır bunu çözemedim," dedi göz kırparak. "Lafı açılmışken..."

"Kimse yıllardan bahsetmiyordu Cassius," dedi dikkatle.

"Yirmi tanesi oldukça büyük bir olay, Seastar."

"Kapa çeneni, Cassius."

"Scarlett... Doğum günün ne zaman?" Sorin yavaşça yanından sordu, açıkça anlamıştı.

"Önemli değil." "Cassius?"

"Üç gün içinde," diye yanıtladı Cass.

"Kapa çeneni. Kapa çeneni," diye hırladı ve elindeki ekmeği adama fırlattı.

"Cidden bana doğum günün olduğunu söylemeyecek miydin?" Sorin talep etti.

Scarlett çatalını aldı ve tabağındaki sebzeleri itip kakmaya başladı. "Annem Eliné öldüğünden beri doğum günümü kutlamadım."

Bu durum Nuri, Juliette ve Cassius'u kutlama girişimlerinden alıkoymamıştı. Ama Eliné o günü her zaman inanılmaz derecede özel kılmıştı. O gün iyileşmek için izin alırdı ve bütün günü birlikte geçirirlerdi. Doğum günü kışın sonuna denk geldiği için dışarısı genellikle soğuk ve kasvetliydi ama bu Eliné'nin onu güneş doğmadan önce zengin şuruba batırılmış ve üzerine taze çırpılmış krema ve çilek eklenmiş sıcak keklerle uyandırmasına asla engel olmazdı. Sonra da hava izin verirse bütün günü kumsalda geçirirlerdi. Eliné bir ateş yakar ve gün boyu etler ve ikramlar kızartırlardı. Kitaplarını okur, kumda bir şeyler inşa eder ve her türlü hayali krallık ve insanla ilgili hikayeler anlatırdı. Gerçi Scarlett şimdi bunların hepsinin o kadar da hayali olup olmadığını merak ediyordu. Güneş batmaya başladığında, Eliné'nin her zaman getirdiği battaniyelerin üzerine sırt üstü uzanırlardı. Kışın soğuşunu dışarıda tutmak için üzerlerine daha fazla battaniye yığılır ve yıldızların ortaya çıkışını seyrederlerdi.

Scarlett'in havanın sahile gidemeyecekleri kadar kötü olduğunu hatırlayabildiği sadece bir yıl olmuştu. Eliné öldürülmeden önceki son doğum günüydü ve o günü özel kılan da Alaric olmuştu.

Ona ilk hançerini vererek.

Lanet olası sekiz yaşındaki bir çocuğa.

Yanında çikolatalı kek, sıcak kakao ve onun özel odasına girmesine izin verildiği tek an da vardı. Yatak odasının dışında kısmen kapalı bir balkonu vardı ve o gece orada oturup yıldızların doğuşunu izlemelerine izin vermişti. O zaman bile, kızın zihnine kurnazca o küçük külçeleri yerleştiriyordu - ona bakacağı, ona sağlayacağı, onu kurtaracağı.

Scarlett artık aç olmadığı için çatalını yere attı. O anılara dalarken masa sessizliğe gömülmüştü.

"Scarlett," diye başladı Cassius.

"Yapma." Masadan uzaklaşarak balkona açılan çift kapıya doğru ilerledi. Parmaklıklara ulaştığında kollarına yaslandı ve deniz havasını içine çekti. Gözlerini kapattı, saçları yüzüne doğru savruluyordu.

Yanına birinin yerleştiğini hissetti. Sorin değil. O olsaydı bilirdi.

Cassius nazikçe, "Doğum günün kutlanmalı, Seastar," dedi. "Bu konuyu eski anıları canlandırmak için açmadım."

"Bunun benim için neden sıradan bir gün olduğunu biliyorsun, Cassius," dedi dönüp ona bakarak. "Nedenini biliyorsun ama yine de bu konuyu açmayı seçiyorsun. Hem de bu kadar insanın önünde."

"Çünkü seni seviyorlar, Scarlett. Doğum gününü paylaşmak isteyeceklerdir. Her çizildiğinde kanayan anıların yerine yeni anılar yaratabilirler."

Başını onun omzuna yasladı. "Eliné ve Alaric her zaman çok... yakın görünürlerdi. Sence biliyor muydu?"

"Deimas ve Esmeray'ın oğlu olduğunu mu? Onun bildiğini hayal bile edemiyorum."

"Neden orası? Neden beni Black Syndicate'e getirsin ki? Onca insan arasından bir Suikastçı Lord'a? Beni herhangi bir yerde saklayabilirdi."

"Bilmiyorum," diye cevap verdi, yanağını saçlarına bastırarak.

"Orayı seçmelerinin bir nedeni olmalıydı. Hiçbir şey şansa bırakılmadı. Hiçbir şey planlanmadan yapılmadı. Sen ve ben bile."

"Belki de bu yüzden Baylorin'e getirildin. Çünkü ben zaten oradaydım," diye ekledi Cassius.

"Belki de."

Akan suyun sesiyle ikisi de dönüp Briar'ın bir su geçidinden çıktığını gördü. Onları görünce sustu.

"Bölüyorsam özür dilerim."

Scarlett korkulukları iterek onun yanına gitti ve: "Değilsin," dedi. "Bundan emin misin?" Briar kapılardan birini çekip açarak sordu

Onu.

"Öyleyim." Masanın etrafındaki tüm Fae'ler ona döndü, ama onun gözleri ikiz alevininkine. "Yemeğinizi bitirdiniz mi Prens? Bir Büyücü ile randevumuz var."

Koridorlarda ilerlerken Sorin, "Hücrelerine yaklaşmayın," diyordu. "Ona hiçbir şey teklif etmeyin. Ona hiçbir şey vermeyin."

Briar bir kahkahayı bastırır gibi oldu. "Bu anın ironisi," diye mırıldandı.

Sorin, iki prensin arasında yürüyen Scarlett'in başının üzerinden ona baktı. Cassius onun arkasındaydı. Briar onları Sualtı Hapishanesi'ne sokmuştu ve koğuşları geçtiklerinde büyülerinin zorla susturulduğunu hissetmek tedirgin ediciydi. Buraya gelmeden önce sihirlerine erişilemeyeceğini açıklamışlardı ama bunu gerçekten deneyimlemek, duvarlara zincirlendiği, yeteneklerinin ulaşılamaz olduğu anıları canlandırmıştı.

Birkaç dakika sonra küçük bir merdivenin başında durdular. Sorin onun omuzlarını kavrayarak yüzünü kendisine çevirdi. "O bu dünyadan değil, Scarlett. Size kendinizi, bildiklerinizi sorgulatacak şeyler söyleyecektir. O-"

Briar sert bir şekilde, "O kurnaz ve işbirlikçi biri ve oradan çıkmak için her şeyi yapar ve söyler," diye araya girdi. "Onunla nadiren konuşmamızın bir nedeni var."

Scarlett karanlık merdiven boşluğuna bir kez daha merakla baktı. Her türlü yanlış olabilirdi, ama bu noktada gerçekten ilgisini çekmişti.

Merdivenleri sessizce indiler ve aşağıya ulaştıklarında, hücresinin karşısındaki duvar boyunca yanan birkaç mangalın aydınlattığı alanda, parmaklıkların hemen diğer tarafında duruyordu. Ona parmaklıkların

shirastone'dan yapılmıştı. Anlaşılan buradaki bütün hücreler öyleydi. Scarlett'in hücresinin dışında nöbet tutan Mer'i görebildiği küçük pencereler vardı, deniz suyu ve deniz yaratıkları sürükleniyordu.

Ama Scarlett'in dikkati parmaklıkların diğer tarafında bir heykel gibi hareketsiz duran kadına odaklanmıştı. Simsiyah saçları beline kadar sarkıyor, soluk tenine ve bej rengi elbisesine çok yakışıyordu. Işıldıyor gibi görünen parlak menekşe rengi gözleri ona bakıyordu ve dudaklarındaki gülümseme yılan gibi kıvrımlıydı.

"Hazır olduğum zaman borcumu isteyeceğimi söylemiştim, Ateş Prensi," dedi Büyücü Kadın, gözleri hâlâ Scarlett'in üzerindeydi. Başını yana doğru eğdi. "Gerçi artık Batı Saraylarının Kralı olduğunu sanıyorum, öyle değil mi?"

Bir tanrının kanı. Sorin böyle bir şey bulursa ona vermeyi kabul etmişti.

Sorin soğukkanlılıkla, "Buraya seninle pazarlığımı tartışmaya gelmedim," diye cevap verdi ve eli Scarlett'in sırtının küçük kısmına geldi.

Büyücü kadın parmaklıklara yaklaşarak, "Hayır," diye onayladı. "Yeni bir pazarlık yapmaya geldiniz."

"Bugün hiçbir pazarlık yapılmayacak," diye sertçe araya girdi Briar.

Büyücünün menekşe rengi bakışları ona yöneldi. "Su ve Buz Prensi." Burun delikleri havayı koklar gibi olurken alevlendi ve gülümsemesi daha da yukarı doğru kıvrıldı. "Rüzgâr kokuyorsun." Gözleri Cassius'a kaydı ve hafifçe genişler gibi oldu. "Ancak sen başka dünyaların kokusunu alıyorsun."

Scarlett bunun üzerine bir adım öne çıkarak Büyücü'nün bakışlarını tekrar kendisine çekti. "Hangi dünyadan geliyorsun?"

"Beni bu hücreden çıkarın, ben de size göstereyim." Sorin kesin bir ifadeyle "Olmaz," dedi.

Büyücü uzaklara dalıp gitmiş, kendi seyrek alanında dolaşmaya başlamıştı. Elini hücresinin taş duvarları boyunca sürükledi. Scarlett, eğer tırnakları kırık ve çatlak olmasaydı, çıkardığı sesin korkunç olacağını hayal etti. "Hikayeleri sever misiniz, Karanlıklar Leydisi?"

Scarlett ileri atıldı, Sorin'in eli onun koluna yapıştı ve hücre parmaklıklarına daha fazla yaklaşmasını engelledi. "Bu unvanı nereden biliyorsun?"

"Çok şey biliyorum," diye cevap verdi, dudakları hafifçe bükülerek. "Bu yüzden burada değil misiniz?"

"Adın ne senin?"

"Bu dünyada mı? Büyücü."

"Peki ya diğer dünyalarda?"

Büyücü kadın kemikli omzunu silktilti. "Dünyaya göre değişir." Bir kez daha parmaklıklara yaklaştı, sanki parmaklıkların önünde süzülüyordu. "Onun gibi kokuyorsun."

"Kim gibi?"

"Bana hiç cevap vermedin. Hikayeleri sever misin?" Scarlett, "Sadece doğru oldukları takdirde," diye cevap verdi.

"Gerçek bir bakış açısı meselesidir, sence de öyle değil mi?" diye karşılık verdi Büyücü. "Başlangıçlar ve sonlar hakkında bir hikaye mi duymak istersiniz, yoksa iki kız kardeş hakkında bir hikaye mi?"

"Bedeli nedir?" Scarlett cevap vermeden önce Sorin sordu. Briar, kollarını kavuşturmuş ve yüz hatlarını okumak imkânsız bir şekilde, onun diğer tarafında kıpırtısız duruyordu.

Büyücünün dudakları kıvrıldı. "Birini ona bedelsiz olarak vereceğim. Diğerini... Eğer duymak isterse pazarlık yapabiliriz."

Scarlett, Sorin'in elini silkmeye çalışarak, "Sadece bazı sorulara cevap vermeni tercih ederim," diye karşılık verdi, ama Sorin sıkıca tutuyordu.

"Kabalaşmayın," diye hafifçe azarladı Büyücü. "Önce bir hikâye anlat, sonra aradığın cevapların bedelini konuşabiliriz."

Scarlett içini çekti. "Peki. Hangi hikayeyi dinlemek daha faydalı olur?"

"Ben kim oluyorum da böyle bir şeye karar veriyorum?"

Cassius, Scarlett'in arkasından, "Başlangıçlar ve sonlar," dedi. Scarlett ona baktı, ama onun bütün dikkati önlerindeki Büyücü'deydi. Tekrar Büyücü'ye döndü ve devam etmesi için başıyla işaret etti.

"Her şeyde bir denge olmalı," diye söze başladı. "Başlangıçlar ve sonlar. Aydınlık ve karanlık. Ateş ve gölgeler."

Büyücü devam ederken Scarlett Sorin'e doğru geri adım attı.

"Dünyalar da farklı değil. Varlıklar Kaos'tan böyle bir şey yaratmak için ortaya çıktılar."

"Tanrılardan mı bahsediyorsun?" Scarlett sordu.

"Hikâyeyi bölme," diye tersledi Büyücü Kadın, sesi o kadar hırçındı ki Sorin bir kolunu beline dolayıp onu hücreden uzaklaştırdı. "Yıldızların çeşitli yerlerine gittiler, kendi krallıklarını kurdular, dengeyi korudular. İlkler Küçükleri yarattı ve onlardan çeşitli dünyalar büyüdü ve gelişti. Bazıları diğerlerinden daha hızlı büyüdü. Bazı dünyalar diğerlerinden daha çok kayırıldı."

Scarlett, "Başlangıç," diye nefes aldı.

"O ilklerden biriydi."

"O mu?" Scarlett ona bir kez daha yaklaşıp sordu.

"Altı İlk vardı ama Başlangıç ve Bitiş'in her birinin oynayacağı roller vardı. Dengeyi korumak için birlikte çalışarak en güçlü hale geldiler. Başlangıç yarattı. Bitiş yargıladı."

Scarlett sessizce, "Yaşamdan ve ölümden söz ediyorsun," dedi.

Büyücünün elleri dışarı fırladı ve hücrenin parmaklıklarını kavradı.

Derisini ısırarak şirastonu fark etmemiş gibiydi. "Rahatsız etmeyi bırakın, *Leydi*." Parmaklıklardan geri çekildi, duvara doğru ilerledi ve elini bir kez daha duvar boyunca sürükledi. "Diğer İlklerin ve Küçüklerin yardımıyla yeni varlıklar yaratıldı ve dünyalara dağıldı, ama bazıları yaratıldı ve yakın tutuldu. Bazıları Başlangıç'a sadıktı. Bazıları Son'a sadıktı. Ama zamanla, Beginning daha fazlasını arzulamaya başladı. Onu her zaman tercih etmiş, her zaman arzulamıştı."

"Birini mi seviyordun?" Scarlett, Sorin'in alçak sesle yaptığı uyarıya aldırmadan hücreye doğru yaklaşıp sordu.

"Aşk nedir?" diye sordu Büyücü, bu özel kesintiyi umursamıyor gibi görünerek küçük bir omuz silkmeye karşılık verdi. İnce elleri bir kez daha hücrenin parmaklıklarını kavradı. "Adam *istedi* ama o *istemedi*, çünkü kendini çoktan bir başkasına bağlamıştı. Gerçek miraslarını bir sır olarak saklayarak çoktan onunla birlikte yaratmıştı. Bunu öğrendiğinde, öfke onu tüketti. Kendisine sadık olanları çağırdı, diğerine karşı savaş açtı. Ve böylece denge bozuldu."

"Kendini ölüme mi bağlamıştı?" Scarlett sordu. "Arius ve Serafina'dan bahsediyorsun. Ve onların çocukları Temural ve Saylah'tan."

"Yönettikleri dünyaların üzerine kaos çöktü. Bazı dünyaların sonu geldi. Bazıları terk edildi. Bazıları unutuldu."

"Bu dünyanın nesi var?" Scarlett sordu. "İçinde yaşadığımız dünya ne olacak?"

"Bazı dünyalar mabede dönüştü," diye fısıldadı Büyücü.

"Bunları nereden biliyorsun? Kimsin sen?"

Büyücü kadın parmaklıklardan geri çekildi. "Diğer hikâyenin bir bedeli var *Leydi*."

Scarlett'in burnu şaşkınlıkla kıvrıldı. "İki kız kardeşin hikayesi senin hakkında mı?"

Büyücü ona sadece gülümsemekle yetindi.

Scarlett hayal kırıklığı içinde oflayıp puflayarak cebinden ruh tılsımını çıkardı. "Bunun hakkında ne biliyorsun?"

"Neyin? Gök taşı mı? Gece taşı? O sembolün tanrıçası mı?
Yoksa anahtar mı?"

Scarlett'in dudakları büzüldü, buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi ve istediği her cevabın bir bedel ödemesini gerektireceğini biliyordu. Büyücünün başı Scarlett'i incelerken hafifçe eğildi. Scarlett boğazını temizledi. "Birkaç sorum var. Her cevap için bir fiyat pazarlığı yapmayacağım."

"Fiyat konusunda pazarlık yapmayacaksın," diye araya girdi Sorin, onun yanına geçerek. "Ama yapmalı," diye cevap verdi Büyücü Kadın, sesi değişerek

Bir yılanın tıslaması gibi. "Sahip olduklarıma ihtiyacı var."

"Bilgi başka yerlerde de bulunabilir," diye atıldı Sorin. "Evet, ama son anahtar bulunamaz."

Sorin, "Yalan söylüyorsun," derken Scarlett dünyasının altından kaydığını hissetti.

"Buraya son gelişinde Eliné ve Henna'nın beni ziyarete geldiğini söylememiş miydin?"

"Ve sen de onlara yardım etmeyi reddettin," diye karşılık verdi Sorin.

"Hayır," diye karşı çıktı Büyücü. "Fiyatımı ödemeyi reddettiler ama benden istediklerinin bundan ibaret olduğunu düşünen sendin."

"Eliné neden sana bir anahtar emanet etsin ki?" Cassius duvara yaslandığı yerden araya girdi.

"Edria Denizi'nin bu tarafında ne yapıyorsun?" diye sordu Büyücü, menekşe gözlerini dolduran merakla.

Scarlett bıkkınlık içinde içini çekti. "Fiyat nedir? Sahip olduğun anahtar ve beş sorunun cevabı için. Özgürlüğünün ötesinde. Bu bir seçenek değil."

"İhtiyaç yeterince büyükse her şeyin bir seçenek olduğunu göreceksiniz," dedi Büyücü Kadın.

"Anahtarın onda olması mümkün değil, Scarlett. Onu nerede saklıyor olabilir ki?" Sorin araya girdi.

Scarlett ona döndü. Scarlett, "Başka bir dünyadan gelen bir büyücüyle yaptığım görüşmeleri kesmeye devam edersen bunu öğrenemeyeceğiz," diye karşılık verdi.

"Büyüleyicisin," diye düşündü Büyücü Kadın. "Ona çok benziyorsun." "Kim gibi?" Scarlett sordu.

"Anahtarlar ve kilitler. Kilitler ve anahtarlar," dedi Büyücü Kadın ürkütücü bir şarkısal sesle ve parmaklıklardan geri çekildi. "Ama sadece bir kilide ihtiyacın var. Bir kilit, yedi anahtar." Menekşe rengi gözleri diğer taraftaki herkesi taradı

Scarlett'in üzerine yerleşmeden önce parmaklıkların arkasına baktı. "Tabii ki anahtarlar birden fazla kilidi açabilir ve bazı anahtarlarla kilitler birbirine hiç uymaz."

"Kilidin nerede olduğunu biliyor musun?" Scarlett, Büyücü'nün düzensiz hareketlerini izlemeye çalışarak sordu.

Ama Büyücü hücresinin zeminine çöktü ve oradaki tozun içinde İşaretler çizmeye başladı. Scarlett yaklaşıp dikkatle izledi.

"Ne yazıyor?" Sorin usulca sordu.

Scarlett başını salladı. "Henüz emin değilim. O kitap olmadan kesin bir şey söyleyecek kadar iyi tanımıyorum onları."

Büyücü kadın başını kaldırdı. "Ne kitabı?"

Scarlett'in gözleri büyüdü, sonra dudaklarında yavaşça bir gülümseme belirmeye başladı. Avucunu Sorin'in göğsüne bastırarak onu geriye itti, böylece sadece kendisi ve Büyücü kalmıştı.

Scarlett yumuşak bir sesle, "Sorularımdan birinin cevabı için sana sözünü ettiğim kitaptan söz edeceğim," diye mırıldandı.

Büyücünün yüz hatları değişti, gözlerini öfke doldurdu. Öne doğru atıldı, parmaklıkları kavradı ve kendini ayağa kaldırırken parmaklıklara tırmanır gibi oldu. Scarlett'ten biraz daha uzundu ve ayağa kalkınca yüzünü de parmaklıklara dayadı. "Bu bir oyun değil, Karanlığın Leydisi."

Scarlett, "Oyun yok," diye kabul etti. "Bilgi karşılığında bilgi." Büyücü ona tısladı.

Scarlett parmaklıkları, Büyücü'nün ellerinin hemen altından kavradı ve yüzünü dişininkine birkaç santim yaklaştırdı. Arkasındaki erkeklerin daha da yaklaştıklarını, Sorin'in azarlamasını duydu ama aldırmadı. "Kanatlı adamlar. Onlarla birkaç gün önce savaştık. Onlar hakkında ne biliyorsun?" Scarlett, Büyücü'nün tavır değiştirmesine aldırmadan sordu.

Büyücünün kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Seraphlar burada mı? Lordların Ötesinde?"

Scarlett alaycı bir tavırla, "Serafların ne olduğunu bilmeden buna cevap veremem," dedi.

Büyücünün gözleri parladı. "Eğer tüylü kanatlarsa, muhtemelen akrabaları Maraaneler tarafından çağrılan seraflardı. Hangi kitap?"

Scarlett, "Bu bir Kan İşaretleri ve büyü kitabı," diye cevap verdi. "Maraaneler Lordlarının kanatları yoktur."

"Serafların en yücesi olan Maraanelere, kendilerini yaratan varlıklar gibi, istediklerinde kanatlarını sürgün etme yeteneği bahşedilmişti."

Büyücü sabırsızlıkla cevap verdi. "Nerede bu kitap?"

Scarlett, "Benim elimde," diye cevap verdi. "Anahtarım nerede?"

"Benim elimde," diye hırladı Büyücü Kadın. "Onu o kitapla takas edeceğim." "Hayır."

Büyücü kendini parmaklıklardan geriye attı ve hücresinin etrafında dolanmaya başladı. Parmakları saçlarını kavırıyor, uzun, siyah telleri çekiyordu. Scarlett kıpırdamamıştı, ama Büyücü dişlerini göstererek parmaklıklara doğru uçarak ona doğru dönünce, Scarlett geri sıçradı. Sorin'in kolu çoktan beline dolanmış, onu kendine doğru çekerken, bir kılıç da Büyücü'nün boğazına dayanmıştı.

"Onu nereden buldun?" diye sordu Büyücü Kadın.

"Alaric'in bu seraflardan biri olduğunu mu söylüyorsun? Ya Mikale? Lord Tyndell? Peki ya onun çocukları?"

"Seraphlar burada çocuk sahibi olamazlar. Yeni seraphlar sadece bir dünyada doğabilir-" Büyücü kadın dudaklarını birbirine bastırarak tısladı.

Scarlett bir kez daha yaklaşarak, "Devam et," diye mırıldandı. "Kitabımın anahtarı," diye ısırdı büyücü kadın.

"Kitabın mı?"

"Benden çalındı," diye tükürdü.

"Ve şimdi de benim," diye cevap verdi Scarlett, elini kiremit parmaklıklarda gezdirerek hücre boyunca ilerlerken. "Seraphlar burada doğamazlar, ama ya yarı seraphlar?"

Büyücünün elleri iki yanında yumruk oldu. "Böyle bir şey olamaz."

Scarlett durakladı. "Ama Lord Tyndell'in iki çocuğu var."

"Seraph kanı taşıyamazlar."

Bu hiç mantıklı değildi, ama Scarlett'in Lord Tyndell'in neden iki ölümlü çocuğu alıp kendi çocuğu gibi yetiştirdiğini düşünecek zamanı yoktu.

"Bu seraflar buraya nasıl geldiler?" Scarlett sordu.

"Yeter," diye tısladı Büyücü Kadın. "Sana daha fazlasını anlatmayacağım. Ödeme yapmadan olmaz."

"Yeterince makul," diye kabul etti Scarlett. Kimse başka bir şey söyleyemeden, Scarlett'in avucuna bir hançer saplandı. Elini hücrenin parmaklıklarından içeri soktu, kanı Büyücü'nün çizdiği işaretlerin üzerine damlıyordu.

"Hayır!" diye feryat etti Büyücü, yere düşüp izleri silmeye çalıştı, ama tek yapabildiği Scarlett'in kanını bulaştırmak oldu

Yerin üzerinde.

"Ne yapıyorsun sen?" Sorin, Scarlett'in elini parmaklıklardan geri çekerek sordu.

Scarlett, "Cass, bir İşaret ara," diye seslendi, bakışları yere düşmüş, arıyordu. Bunu ondan başka ancak o görebilirdi.

"Ne tür-"

Cassius nefesini içine çekince Scarlett başını kaldırdı. Onun bakışlarını takip ederek odanın sonunda, meşale ışığında belli belirsiz bir işaretin parıldadığı duvara baktı.

"Çok zekisin," dedi Büyücü Kadın'a ve hançerini bir kez daha çekti. Avucunu tekrar kesti ve bir parmağını kanına batırdı. Parıldayan işaretin üzerine yeni bir işaret çizmeye başladı.

"Kitabım sende olmasaydı bunu bilemezdin," diye bağırdı Büyücü Kadın, hâlâ dizlerinin üzerinde yerde yatarken. "Bunu şimdi kullanamam," diye feryat etti, kan ve kir lekeli ellerini yüzünde gezdirirken yanaklarına kan bulaştı. "Her şeyi mahvettin. Artık hiçbir şeyim yok. Arayabileceğim bir borcum kalmadı. Hiçbir şeyim yok."

Scarlett çizdiği işareti bitirince bir adım geri çekildi. İşaret sönmeden önce hafifçe parladı ve Scarlett parmak uçlarını geçici olarak taşa dokundurdu. Hiçbir dirençle karşılaşmayınca, elini bir yanılsama işaretiyle gizlenmiş olan bölmeye bastırdı. Elini çekince, rüyaların ve yıldızların tanrıçası Serafina'nın sembolü olan, beyaz bir zincire asılı gece taşından oyulmuş bir kolye tuttu.

Scarlett tılsımı cebine koyarak, "Yardımanız için teşekkür ederim," dedi.

Büyücü kadın parmaklıklara tutunarak kendini ileri doğru sürükledi. "Achaz en ölümcül seraflarını onları avlamaları için buraya gönderdi. Hepinizi bu dünyadan ve diğerlerinden silecek ve bunu yaparken onlara da izletecek. Sadık olduğum için beni ödüllendirecek ve kitabımı geri aldığımında, kanınızı tekrar kendim akıtmak için sizi Ölümden Sonra'dan geri getireceğim," diye tısladı.

Scarlett büyücünün önünde yavaşça çömeldi ve doğrudan menekşe rengi gözlerine baktı. "Achaz'ın kim olduğunu bilmiyorum, ama buraya gönderdiği serafların her birini öldüreceğim. Çoktan başladım bile," dedi ölümcül yumuşak bir tonda. "Ve işim bittiğinde kendisi benim için gelirse, onu da öldüreceğim."

"Onu öldüremezsiniz. O ölemez," diye karşılık verdi Büyücü Kadın.

Scarlett'in dudaklarında ölümün kendisi kadar ürpertici bir gülümseme belirdi. Büyücünün ellerini şiraston parmaklıkların üstünden kavradı ve taşın kadının derisini daha da fazla ısırması için sıktı. Kadın tısladı ama Scarlett onu bırakmadı ve yüzünü Büyücü'nün yüzüne doğru yaklaştırdı. "O zaman ayaklarımın altında kül olarak yaşamaya devam edebilir."

Scarlett parmaklıkları itti. Merdivenlere doğru yürüdü, üç erkek de arkasında yerlerini aldılar.

"Sen bir tanrıça değilsin," diye seslendi Büyücü Kadın onun ardından. "Bunu durduramazsın."

Scarlett merdivenin dibinde durdu ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Belki bir tanrıça bunu durduramaz, ama bir Karanlıklar Leydisi durdurabilir."

Scarlett merdivenleri tırmanırken, Büyücü'nün çığlıkları duvarlarda yankılanırken, Büyücü dizlerinin üzerinde feryat etmek zorunda kaldı.

BÖLÜM 44

OceanofPDF.com

SORIN

Sorin karısına baktı. Karısı onun yanında uyuyordu, tamamen çıplaktı, gümüş rengi saçları koyu renkli yatağın üzerinde dağınık bir şekilde duruyordu ve tamamen doymuş görünüyordu.

Planımız da buydu.

Scarlett onları doğruca Sualtı Hapishanesi'nden Rüzgar Sarayı'na götürmüştü. Prenses Ashtine sanki onları bekliyormuş gibi büyük fuayede bekliyordu. Belki de bekliyordu. Belki de Scarlett, Briar'la o kaçamağı ayarladığı zaman ona bir mesaj göndermişti. Scarlett gece taşı kapıların arkasındaki odaya gitmek istemiş ve Ashtine onları oraya götürdüğü zaman, Scarlett sonraki yarım saatini ayna kapıda belirecek olan adamı çağırmaya çalışarak geçirmişti. Onu uzun zamandır böyle görmemişti... Ashtine'in, onun kraliyet ailesinden olduğunu bildiğini ve bunu kendisinden sakladığını söylediği zaman, Scarlett'in bir öfke kasırgasına dönüşmesinden beri.

Ama o ortaya çıkmadığında bu öfke dalga dalga yayılmıştı. Bunu hissetmek için aralarındaki bağı ihtiyacı yoktu. Görünüşe göre Briar ya da Cassius da hissetmemişti. Hepsi geri çekilmiş, onun giderek daha da telaşlanmasını izliyorlardı. Sesi kızgınlıktan hayal kırıklığı çığlıklarına yükselmişti ama Büyücü'den aldığı tılsımı odanın öbür ucuna fırlattığında Sorin sonunda devreye girmişti.

Ya da en azından denemişti.

Onu başından savmış, sorularını duymazdan gelmişti, hem yüksek sesle söylediği hem de aralarındaki bağı dair sormaya çalıştığı soruları. Cassius ona onu rahat bırakmasını söyleyen bir bakış fırlatmıştı ve Cassius bundan nefret etse de buna uymuştu. Daha sonra raflardan kitaplar çekmeye ve onları karıştırmaya başladı.

bir kenara atmadan önce. Prenses Ashtine'i çileden çıkaran da onun eski kitaplarla bu şekilde uğraştığını görmek olmuştu.

Rüzgâr Prensesi'nden nadiren duyduğu sert bir ses tonuyla, kraliçesine o odaya bir eşya daha atması halinde Hisarın altındaki yeraltı mezarlarına geri dönmeyeceğini kesin bir dille bildirmişti.

Scarlett dizlerinin üzerine çöküp alt raflardaki kitapları daha büyük bir dikkatle karıştırmaya başlamadan önce kısık bir sesle özür dilemişti. Üç saat boyunca hiçbir şey yapmamış gibi göründükten sonra kalktı ve tek kelime etmeden odadan çıktı.

Ve bu süre boyunca düşünebildiği tek şey, az önce onun Büyücü ile kafa kafaya verip galip gelmesini nasıl izlediğiydi.

Ama aynı zamanda Büyücü'nün söylediği bir ya da birçok şeyi takıntı haline getirmişti. Söylenen bir şey onu deliliğe sürüklüyordu ama Kara Salonlar'a geri döndüklerinde, ne bulduğu konusunda ona baskı yapacak gücü yoktu. Doğruca banyo odasına girip kapıyı arkasından kapattığında da. Daha sonra ıslak saçlarıyla dışarı çıktığında, yine de o yere gittiğini söyleyebilirdi. Başka seslerin yıldızlarını tehdit ettiği o yere... Bu yüzden sonraki bir saatini ona kime ait olduğunu hatırlatarak geçirmişti. Uykuya dalarken gözlerindeki berraklık, onu neyin sinirlendirdiğine dair konuşmayı ertelemeye değmişti.

Eğildi ve şakağına yumuşak bir öpücük kondurdu. Küçük bir mırıltı onun tek cevabıydı ve yataktan kaymadan önce battaniyeleri onun omzundan yukarı çekti. Bacaklarını pantolonunun içine soktu, düğmelerini ilikleme zahmetine girmede ve ocağın önündeki kanepeye doğru ilerledi. Kadının notlarını ve çevirilerini bir kez daha kendisine çekti ve elini yüzünde gezdirdi.

Neredeyse iki gün uyuduktan sonra bu sabah uyandığından beri özel olarak konuşmak için çok az zamanları olmuştu. Cyrus'un Yüce Cadı hakkındaki soruları Kontes'in nehir kıyısındaki malikânesindeki kavgayla ilgili olarak konuştuğu ilk ve tek şeydi ve ona soracağı çok fazla soru vardı.

Peki ya büyücünün bahsettiği şu seraflar? Çözmeleri gereken en büyük şeylerden biri onlardı ama bu gece aradığı şey bu değildi. Hayır, bu gece onu geri aldığından beri aradığı şeyi arayacaktı. O savaş sırasında gücünün çoğunu kullanmıştı ve ateşini geri getirecek o derin uykulardan birine dalmadan önce ona sadece birkaç yudum kan içirebilmişlerdi.

su hediyeleri. Onu gördüğünde daha fazlasını istememişti ve gözleri alışmaya başladığı parlak gümüşten çok mavimsi gümüş olmasına rağmen şu anda bunu zorlamaktan daha iyisini biliyordu. İşte burada oturmuş, zorlukla çözebildiği kitapları karıştırarak cevabı bulmaya çalışıyordu.

Üç gün sonra Sorin, Büyücü'ye yaptıkları ziyaretten bu yana her sabah olduğu gibi soğuk bir yatağa uyandı. Çarşaflardan sıyrılıp yüzüne soğuk su çarparken ve o gün için rahat bir pantolon ve tunik giyerken endişelenmedi. Onu nerede bulacağını biliyordu. Son iki sabah olduğu yerde, sahilde. Cassius orada olacak, ona göz kulak olacaktı.

Son birkaç gündür sadece yarım yamalak ortalıktaydı. Sabahları antrenman yapıyor ve öğle yemeğinden hemen sonra doğrudan Rüzgâr Avlusu'ndaki o odaya gidiyordu. Sorin ona yemek yemenin ve uyumanın gerekli olduğunu hatırlatana kadar orada kalacaktı. Küçük, temkinli bir gülümsemeyle notlarını toplar ve Sorin'in onu Hisar yeraltı mezarlıklarından çıkarmasına izin verirdi; orada diğerleriyle sakin bir akşam yemeği için buluşacaklardı. Mahkemelerdeki çeşitli olaylar hakkında onu bilgilendireceklerdi. O da gerekli kararları alacak ve kendi bulgularından bazılarını onlara aktaracaktı. Onu daha fazla paylaşmaya zorlamamaya çalışırlar, bir yandan kraliçe olarak kendi yolunu çizmesine izin verirken bir yandan da onlara nasıl güveneceğini ve bağlı kalacağını anlamasına izin vermek arasında bir denge bulmaya çalışırlardı. Odalarına dönüp yine kitaplara gömülüyor, kucağında bir kitapla kanepede uyuyakalıyor ve güneş tam olarak doğmadan kalkıyordu.

Onun için kanından küçük bardaklar bırakmıştı ve kontrol ettiğinde boşaltılmış olacaktı, bu yüzden onları içtiğini biliyordu, ama gözleri o kadar parlak değildi. Büyücüye yaptığı o yolculuktan beri. Belki de, her şeye rağmen galip gelmediğini fark etmişti.

Sorin ateş portalından sahile adım attı ve birkaç metre yürüyerek Cassius'un yanında durdu. Scarlett kuma yuvarlanan dalgaların arasında yalınayak yürüyordu, gölgeler onun ardından geliyordu.

Cassius sessizliği bozmadan önce iki erkek de birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedi.

"Bu konuda hiçbir şey söyleme. Diğerlerine söyle."

Sorin, "Gardiyan bağı senin için nasıl bir şey?" diye sorarken gözleri karısının üzerindeydi.

Cassius ona baktı. "Ne?"

"Ondan ne hissediyorsun? Onun duygularını hissedebiliyorum, varlığını hissedebiliyorum, aramızdaki bağı onun zihnine aktarabiliyorum. Sen bunlardan herhangi birini yapabiliyor musun?" Sorin ellerini ceplerine sokarak açıklığa kavuşturdu.

"Hayır," dedi Cassius. "Bunların hiçbirisi değil. Sanırım onun varlığını hissedebiliyorum. İkinizin arasında tanık olduğum gibi değil, ama o kısmın daha küçük ölçekli bir versiyonu belki? Ama fiziksel olarak incindiğinde hissedebiliyorum. Antrenman yaparken bir darbe aldığında bunu hissedebiliyorum. Ve güç rezervleri çok azaldığında, bu onun sağlığı için bir tehdit haline gelmeye başladığında hissedebiliyorum. Benden güç aldığında ruhumu çekiyormuş gibi hissediyorum."

Sorin hiçbir şey söylemedi. Sadece onaylarcasına başını salladı. Aralarında birkaç dakika daha sessizlik geçti, güneş yükseliyordu.

"Onu çok uzun zamandır böyle görmemiştim," dedi Cassius sessizce ve bir kez daha sessizliği bozdu.

Sorin, "Alaric'in yıllardır kulağına fısıldadığı şeylerle mücadele ediyor," diye cevap verdi.

Cassius bilerek başını salladı. "Evet, ama bu... o değil."

Bunun üzerine Sorin dönüp ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bu..." Uzun bir nefes verdi ve bir elini kahverengi saçlarında gezdirdi. Birkaç gün önce kısacık kestirmişti. Saçları dağınıktı ve kulaklarının etrafında kıvrılıyordu. "Bu fırtına öncesi sessizlik, Sorin." Cassius tüm vücudunu ona doğru çevirdi. "Hepinizin onun daha çok şey paylaşmasını, entrikalarına ve planlarına sizi daha çok dâhil etmesini istediğinizi biliyorum ve bunu yapması gerektiğine katılıyorum ama aynı zamanda onun... o olmasına da izin vermelisiniz Sorin. Aşık olduğun o zeki, hınzır, kurnaz şey mi? Bırak o olsun."

Sorin kaskatı kesildi. "Onu değiştirmek istemiyorum, Cassius," dedi savunmacı bir tavırla. "Hiçbir zaman da istemedim. Sadece yalnız olmadığını, bununla tek başına yüzleşmek zorunda olmadığını anlamasını istiyorum. Güvenebileceği başkaları da var."

"Bunu biliyorum. Küstah, pervasız ve çok sinir bozucu olabildiğini de biliyorum. Ama aynı zamanda, üzerinde çalıştığı şey için her şey yerli yerine oturur oturmaz hepimizi yanına çekeceğini de biliyorum. Bunu akşam yemeklerimizde görüyorum. Kitapları karıştırırken notlarını okumanıza izin verdiğinde görüyorum. Hepinizi dahil etmeye çalışıyor ama siz de benim kadar biliyorsunuz ki bu işi çözecek olan o. Yardım etmeye çalışabiliriz,

Ama dürüst olmak gerekirse, şu anda ona yardım etmek için yapabileceğiniz en iyi şey, o fırtınayı biriktirmesine izin vermek. Çünkü onu serbest bıraktığında?" Cassius sanki düşüncelerini tamamlayacak kelimeleri bulamıyormuş gibi başını salladı.

"Onu serbest bıraktığında, ardında küllerden başka bir şey kalmayacak," diye bitirdi Sorin onun yerine.

O gece yemekten sonra masadan kalktıklarında Sorin onun kulağına usulca, "Sana bir şey göstermek istiyorum," dedi. Divanı onun ne planladığını biliyordu. Bugünün ne olduğunu öğrendiği gün bazı personelden odayı temizlemelerini ve hazırlamalarını istemişti.

Başını şaşkınlıkla yana eğdi. "Bunu size söylemekten nefret ediyorum Prens, ama sunabileceğiniz her şeyi zaten gördüm."

Onun burnunu fiskeledi ve kulak memesini ısırarak, "Gerçekten yapmadın, Aşkım," diye mırıldandı. Kadının vücudundaki küçük titremeyi hissetti, ses tonundan bacaklarının hafifçe gerildiğini gördü ve tenine karşı sıırttı. "Sana göstermeme izin verecek misin?"

Kadın hafifçe başını salladı ve adam elini kadının beline götürerek onu odadan çıkardı. Cyrus onun başının üstünden gözlerini yakaladı ve ona bilerek göz kırptı. Yemek odasından çıkıp sessiz bir koridorda yürümeye başladıklarında, "Son zamanlarda sana ne kadar büyüleyici olduğunu söylemiş miydim?" dedi.

Akşam yemeğinden önce basit bir elbise giymişti. Gül pembesi rengindeydi ve çok *kadınsıydı*. Onu en son ne zaman bir elbise içinde gördüğünü hatırlayamıyordu. Onu hiç pembe renkte görmediğinden emindi ve bu çok... beklenmedik bir şeydi. Geniş bir yakası vardı ve arkaya doğru kıvrılıyor, yere kadar akmadan önce belini kavıyordu. Kız soyunma odasından çıkıp diğerleriyle birlikte yemeğe indiğinde neredeyse nefesi kesilmişti.

"Mmm," diye mırıldandı şimdi, "bu akşam bir iki kez bahsetmiş olabilirsin."

Bir ya da iki kez demek hafif kalırdı. Saçlarını ensesini açıkta bırakacak şekilde toplamıştı. Kabul etmek gerekir ki, akşam yemeği

O anda aklındaki tek şey. Hazırlanan balık ve sebzelerin tadına bile bakmamıştı.

"Sanki beni daha önce hiç elbise içinde görmemiş gibi davranıyorsun," diye devam etti, ses tonu alaycıydı. "İskeledeki o elbiseyi unutmuş gibisin."

"Aşkım, o elbiseyi asla unutamam."

Ona yandan uzun bir bakış attı, dudaklarını yumuşak bir gülümseme süsledi. Parmakları hala sırtının küçük kısmında durdukları yerde hafifçe esnedi.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Her şey olup biterken Salonları keşfetmek için fazla zamanınız olmadığını biliyorum," diye cevap verdi. "Ama bu oda? Bu odayı kesinlikle biliyor olmalısınız."

Nefesinin altından usulca kıkırdadı. "Sürprizler hakkında ne hissettiğimi biliyorsun, Sorin."

"Bunu seveceksin. Söz veriyorum."

Dudaklarını hafifçe büzdü ama daha fazla tartışmadı.

Bunu garip bir şekilde hayal kırıklığı olarak gördü.

"Son günlerde seni çok özledim," dedi yumuşak bir sesle ve onu bir köşeye yönlendirdi.

Burnu kırıştı, kaşları çatıldı. "Günün neredeyse her saati seninleydim."

"Fiziksel olarak evet, ama..."

"Ah," dedi sessizce. Bir elini kaldırdı ve parmak uçlarını duvarda gezdirdi.

"I..." Derin bir iç çekti. "Burada benden ne istediğini bilmiyorum, Sorin."

"Hiçbir şey sormuyorum," diye cevap verdi ve ona küçük bir merdivenden inmesini işaret etti. "Sadece bir gözlem yapıyorum. Bir açıklık yaratıyorum."

O küçük gülümseme ağzından kaybolmadan önce dudaklarını hızla kaldırdı. "Denedim..." Tekrar denemeden önce kalın bir şekilde yutkundu. "Açıklamaya çalıştım, hepinizi güncel tutmaya çalıştım ama ne bulmaya çalıştığımı anlamıyorum. Anlamadığım bir şeyi nasıl açıklayabilirim ki?"

Sorin duruşunu rahat tutuyordu ama içten içe dik oturuyordu. Gerçekten de onunla bu konu hakkında konuşuyordu. Başından beri gerçekten bu kadar basit miydi? Onu yalnız yakalamak ve sadece sormak? Onun sır saklamasına o kadar alışmıştı ki, bunu ona nasıl söyleyeceğini, onu nasıl dahil edeceğini bilemediği hiç aklına gelmemişti.

"Büyücü sana tüm bunlara yol açan ne söyledi?" diye sordu nazikçe, doğru kelimeleri seçtiğini umarak. Onun ikiz aleviydi. Bu

Konuşmak bu kadar zor, bu kadar karmaşık olmamalı.

"Pek çok şey söyledi," diye cevap verdi sessizce. "Çok fazla şey."

"Bana bir tanesini söyle."

"Şu anahtar ve kilit meselesi. Nasıl da birbirlerine uymuyorlar." "O sadece üstünlük sağlamaya çalışıyordu, Scarlett."

"Öyle olduğunu sanmıyorum, Sorin. Sanmıyorum-"

Adam bir kapıyı iterek açıp onu içeri soktuğunda kısa bir süre durdu. Ocağa sürekli yanan ateş odanın etrafına sıcak bir parıltı yayıyordu. Birkaç mum, odayı çok fazla aydınlatmamak ama görebilmek için yeterli ışığı sağlamak üzere stratejik olarak yerleştirilmişti. Ocağın önünde pelüş bir kanepa, yan tarafta iki berjer sandalye ve aralarında küçük bir masa bulunuyordu. Arka duvarda bir içki arabası duruyordu. Ama Scarlett'in küçük salonun eşiğinde duraklamasına neden olan şey bunların hiçbirisi değildi. Hayır, buna odanın ortasındaki piyano neden olmuştu. Siyah ve pırıl pırıl olan bu piyanonun temizlenip parlatıldığı belliydi. Rahat etmesi için minderlerle kaplanmıştı ve tuşlar açıkta, onu bekliyordu.

Kapıyı arkalarından kapatabilmek için onu odanın içine doğru ittiğinde nefes aldığından tam olarak emin değildi. Ellerini onun omuzlarına götürdü ve eğilip fısıldadı, "Git oyna, Aşkım."

"Burada bir piyano olduğunu bilmiyordum" dediğinde parmakları nazikçe boğazında duruyordu.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Sorin, içecek arabasına doğru ilerlemek için onun etrafından dolanarak. Enstrümana tekrar başını salladı.

"Git çal, Aşk," diye tekrarlardı. "Gerçekten daha fazla kitap karıştırmam gerekiyor," dedi sessizce ama ayakları sanki elinde değilmiş gibi ilerledi.

Parmakları kitapların üzerinde gezindi.

anahtarların üstleri.

"Bir gece izin alabilirsin, Scarlett," diye cevap verdi, bardağında buz şıngırdıyordu. "Hatırlayacağın gibi, bir keresinde sana yıldızlara bakmak için zaman ayırmanın da aynı derecede önemli olduğunu söylemiştim. Ya da bu durumda piyano çalmanın."

Dudakları seğirdi ve onun bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. "Bunu benim için mi ayarladın?"

"Piyano her zaman buradaydı. Eliné burada yaşarken arada bir çalardım ama senin için temizlenip akort edildiğinden emin oldum, evet," dedi ve doldurduğu likörden bir yudum aldı. Bir elini cebine soktu ve kızın gözlerinin tekrar piyanoya kaymasını izledi.

"Daha önce hiç bu kadar büyük bir teknede oynamamıştım." "Sen bir kraliçesin, aşkım."

"Öyle derler," diye mırıldandı, sonunda bankın üzerine kaydı. Bir an için onun oturacağından emin olamadı. Parmakları tuşların üzerinde hafifçe kıvrılmış, ayağı pedalın üzerinde geziniyordu.

Ve sonra oynadı.

Sorin sandalyelerden birine geçti, kadehi parmaklarının ucunda sallanırken onun yarattığı müziğe dalmasını izledi. Vücudu her akorla birlikte sallanıyor, her notada nefes alıyordu.

Adam ayağa kalkıp arkasına geçmeden önce yaklaşık iki saat boyunca oynadı. Parmağı elbisesinin arka kısmının kıvrımlarında gezindi. Yine de parmakları hiçbir notayı kaçırmadı. Ta ki adam eğilip kulağına "Mutlu Yıllar Aşkım" diye fısıldayana kadar.

Parmakları birbirine dolaştı, müzik yanlış tuşlar yüzünden bozuldu. Ona kaşlarını çattı. "Bunu bir doğum günü hediyesi haline getirerek mahvettin."

"Bu dünyaya geldiğin günden beri çok fazla düşmanlık var," diye espri yaptı. "Sebebinin bu olmadığını biliyorsun. Sanırım Cassius'la bu konuyu konuşmuşsunuzdur."

diye cevap verdi, gözleri tekrar anahtarlara kaydı.

"Ailenin seni kutlamasını reddetmiş olabilirsin ama benim sana tapma arzumu gerçekten reddedecek misin?" diye sordu, parmakları boynunun yan tarafında kayarak ilerlerken.

"Eğer bunu bir *doğum günü hediyesi* olarak kabul edeceksen, o zaman evet. Seni reddedeceğim," diye karşılık verdi, gözleri tekrar onunkilere döndü.

"Ama bu gece sana verecek o kadar çok şeyim var ki," diye devam etti, onun hafif çıkışını görmezden gelerek. Diğer elini cebine daldırdı.

Gözlerini devirdi. "Bugün kimseden bir şey istemiyorum," diyerek piyanoya döndü ama adam elini cebinden çıkarıp bütün gün yanında taşıdığı nesneyi başparmağıyla işaret parmağı arasına sıkıştırarak gözlerinin önüne getirdiğinde sustu.

"Sorin," diye fısıldadı, sesi titriyordu.

Altın bir bant. Ortada bir elmas ve yanında iki küçük yakut.

o.

"Bunu bir kez bile istemedin," dedi usulca. Öne doğru eğildi, onun Elini uzattığında göğsü hafifçe sırtına bastırıyordu.

"Hazır olduğunda geri vereceğin konusunda sana güvenmiştim," diye cevap verdi, yüzüğü parmağına geçirmesini izlerken sesi kısılmıştı. "Sana yaşattıklarımın sonra... Onu geri istemeye hakkım yoktu."

"Aşkım," diye iç geçirdi, dudakları onun yanağına şefkatli bir öpücük kondurdu. Kadın onun göğsüne yaslandı ve parmağındaki yüzük bandını ait olduğu yerde inceledi. "Sana verecek daha çok şeyim var."

"Başka bir şeye ihtiyacım yok, Sorin."

"Katılmıyorum," diye mırıldandı tenine. Kulağına bir kez daha fısıldamadan önce elleri onun yanlarından kalçalarına doğru kaydı. "Senin bir Kaynağa ihtiyacın var."

"Ne?" diye sordu, tüm vücudu onunla yüzleşmek için döndü. Ona bakarken gözleri kocaman açılmıştı.

"Bir Kaynak'ın ne olduğunu keşfettim," diye cevap verdi, bir elini yanağını okşamak için kaldırarak. "Ve ben de sana bir tane buldum."

"Ne zaman? Nasıl?" diye mırıldandı ve ayağa kalkmak için bankın üzerinden atladı.

Sorin kıkırdadı. "İşleri yoluna koyabilecek tek kişi sen değilsin."

"Bunu biliyorum," diye kaşlarını çatarak uyardı. "Bunu ne zaman anladın?"

"İki gece önce."

"Ve şimdi bana bilgi mi veriyorsunuz?"

"İyi bir doğum günü hediyesi gibi göründü," diye cevap verdi hafifçe omuz silkerek. "İnsanları öldüren şeyler dışında sana bir şey almak inanılmaz derecede zor."

"Sorin!" diye tersledi.

Sorin ona sadece göz kırptı.

"Tanrılar," diye bir kez daha tersledi, parmakları şakaklarını ovmak için yukarı kalktı. "Olmam gerekenden iki gün daha uzun süredir kan içiyorum."

"Bir gün," diye düzeltti. "Bugün hiç yemedin."

"Anlambilim," diye homurdandı.

Kızın elini tutup ağzına götürdü ve arkasına bir öpücük kondurdu.

"Benimle gel, Aşkım."

Onu piyano salonundan çıkardı ve çeşitli koridorlarda ilerlerken, "Nedir bu? Bir Kaynak mı?"

"Avonleyan **y e t e n e k l e r i n i z i** geri kazanmanız için güç alabileceğiniz biri."

"Hangisi ne?"

"Ne değil," diye yanıtladı. "Kim."

"Kim?"

"Evet, kim. Avonleyan'ların büyülerini beslemek için Fae'lere bağımlı olduklarını biliyorsun." "Bunun kan içmekten ne farkı var?"

"Çünkü bir İşaret verilmiştir. İşaret etkinleştirildiğinde, yeteneklerinizi besleyen büyüü onların kanından içmek yerine doğrudan Kaynağınızdan çekmenize olanak tanır," diye açıkladı Sorin. "Gerektiğinde Cassius'tan aldığınıza benzer bir şey olacağından şüpheleniyorum."

"O zaman neden Cassius benim Kaynağım olamıyor?"

"Çünkü o son çare. Ondan sadece tehlikede olduğunuzda faydalanırsınız. Ayrıca, onun Fae olmadığı gerçeği de var. O senin büyüü düzgün bir şekilde beslemeyecektir," diye yanıtladı Sorin. "Ondan yardım almak, bir yaraya düzgün bir şekilde bakılana kadar yarayı kapatmak için pansuman yapmak gibidir."

Sonunda metni, aramak için Solembra'ya gittiği bir kitabın içinde bulmuştu. Titizlikle çevirdiği diğer kitaplardan birinde bu kitaptan kısaca bahsedilmişti ve tüm umutlarına rağmen Fiera Sarayı'ndaki o odaya geri dönmüş ve sonunda bulmadan önce bir düzine rafı karıştırmıştı. Bu şans mıydı yoksa kaderin bir oyunu muydu, umurunda değildi. Onu bulmuştu.

Kitabı Kara Salonlar'a geri getirmiş ve gecenin büyük bir kısmını Kaynaklar'la ilgili bölümü tercüme ederek geçirmişti. Avonleyanlar beslenirken kendilerini kontrol etmekte zorlanmaya başladıklarında yaratılmışlardı. Gerçi kitapta onlara Avonleyli değil, Miras deniyordu. Fae'ler daha çok Miras'ın istediği zaman ve istediği şekilde kullanılacak bir meta olarak görülmeye başlanmıştı. Sorin kitabı okurken, onları yüceltilmiş köleliğe götürecek bir yola girdiklerini fark etmişti. Tanrıların çoğu öfkeleni ve Fae'lerin Miras'ın gücüne karşı bir kontrol, dengeyi korumak için yaratıldığını ilan etti. Onların kanıyla beslenmek yasaklanmış ve tek bir Fae'yi bir Miras'a bağlamak için bir Mühür yaratılmıştı.

Eğer bu yeterince ilginç değilse, Gece Çocukları hakkında başka bir bilgi daha öğrenmişti. Büyü kullananlar arasında Gece Çocukları'nın Avonleyalılarının soyundan geldiği yaygın bir bilgiydi. Bilinmeyen şey ise, Kaynakları almayı reddettikleri ve şu anda yaptıkları gibi beslenmeye devam etmeyi seçtikleri için bizzat Arius tarafından lanetlendikleriydi. Ceza olarak Arius onları Avonleyan yeteneklerinden mahrum bırakmış ve güneş ışığında zayıflamaları ve kana susamışlıklarıyla hareket etmeleri için lanetlemiştir.

Büyücüye inanılacak olursa, gerçekten de Sonların Tanrısı.

Sorin kraliçenin odasının kapısını iterek açtı ve önce Scarlett'in girmesi için kenara çekildi. Scarlett, Sorin onu takip eder etmez ona döndü, gözleri günlerdir olmadığı kadar parlaktı.

"Göster bana," dedi, heyecandan neredeyse ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak.

Sorin bir kahkaha attı ve alçak masanın üzerinde dağınık halde duran kitap ve kâğıtların bulunduğu kanepayı işaret etti. Kitabı aldı ve işaretlediği sayfalara kadar açtıktan sonra ona uzattı. Kadın hemen kitabı okumaya başlarken, adam da yemekten sonra gönderdiği şişeden ona bir kadeh şarap doldurdu. Kadın mırıldanarak teşekkür etti, kadehi almak için başını bile kaldırmadı, okumaya dalmıştı.

Yanına oturdu ve yavaşça saçındaki tokaları çıkarmaya başladı. Yumuşak bukleler omuzlarına döküldü ve hepsini indirdiğinde bir tanesini parmağına dolamaya başladı.

"Bu..." dedi sonunda, alt dudağını sıkarak. "Bu bir Fae'den istenecek çok şey var." Başını kaldırıp ona baktı. "Bu ömür boyu sürecektir bir taahhüt. İşaret bir kez verildi mi, bir daha silinemez."

"Benim de anladığımı buydu," diye kabul etti. "Bana bir Kaynak bulunduğunu mu söylemiştin?"

"Ben yaptım."

"Bunun ne anlama geldiğini gerçekten anlıyorlar mı?" "Anlıyorlar."

Gözleri şüpheyle kısıldı. "Kim o?" Ağzının kenarı yarım bir gülümsemeye dönüştü.

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde, ondan uzaklaşarak.

Sadece kaşlarını çatarak onun tiradını bekledi. Buna itiraz edeceğini biliyordu. Kendi argümanlarını da hazırlamıştı.

"Ciddi olamazsın Sorin," dedi o sessiz kaldığında. "Sen benim Kaynağım olamazsın."

"Peki neden?"

"Çünkü sen Ateş Prensi'sin," dedi, ses tonu inançsızlıkla çınlıyordu.

"Sen inanılmaz derecede güçlüsün, Scarlett. Kaynağının da güçlü olması mantıklı olurdu. Kendi kaynağını doldurmak için daha fazla büyü çekeceksin," diye karşı çıktı.

"Sen kralısın, Sorin! Eğer gücüm tükenirse, senden güç alıp ikimizi de zayıflatmak aptallık olur. Bunu bir savaşın ortasında yapmak zorunda kaldığını düşünsene," diye karşı çıktı.

"Seraphlar ve Gece Çocukları ile savaşın ortasında benden nasıl beslendiğini mi kastediyorsun? Bu oldukça işe yaramış gibi görünüyordu," diye cevap verdi umursamaz bir omuz siliklemeyle.

"Sorin, bu ciddi bir mesele! Bu konuda bu kadar rahat davranma!"

"Bu çok ciddi," diye kabul etti. "Bu yüzden haftalardır senin için bir cevap arıyorum."

"Ve çözümünüz bu mu? Benim Kaynağım olman mı? Bu tamamen saçmalık."

Sorin bir kahkaha attı.

"Ve hiç komik değil!" diye bağırarak onun omzuna vurdu.

"Scarlett, sen ve senin maskaralıkların saçmalığın ta kendisisiniz," diye sakince cevap verdi, Scarlett ona tekrar vurmak için geri çekildiğinde bileğini yakaladı. "Şimdi konuşabilir miyim?"

Ofladı, bileğini adamın elinden çekip aldı ve kollarını kavuşturdu. Kendini kanepeye geri attı ve ondan uzağa baktı.

"Bir de öfke nöbeti geçirdiğimi söylüyorsun," diye kıkırdadı. Kadın ters ters bakarak onu tersledi.

Masaya koyduğu şarap bardağını aldı ve tekrar eline bastırarak, "Döndüğünden beri senin Kaynağın olduğum gerçeğini bir kenara bırakırsak, haklısın. Bir Fae'den istenecek çok şey var. Bu karşılıklı güven üzerine kurulu bir bağdır. Avonleyan, her zaman ulaşılabilir olması için Kaynağına güvenir. İhtiyaçları ve zayıflıkları konusunda savunmasız ve dürüst olmalıdırlar. Öte yandan Kaynak da Avonleyan'ın kendisinden faydalanmayacağına güvenmelidir. Güç rezervlerini gereksiz yere tüketmeyeceğine. Bu bir denge, Scarlett. Sadece güven ve dürüstlikle işe yarayacak bir denge."

Scarlett kıpırdamadan duruyordu, şarap kadehi dudaklarının yarısına kadar donmuştu. Yavaşça geri indirdi. "İktidardaki iki partiyi bu şekilde birbirine bağlamak hâlâ inanılmaz derecede aptalca görünüyor. Hatta senin için daha da aptalca. Hem bir prens hem de bir kral olarak hükmediyorsunuz. Eğer bana bir şey olursa-"

"Daha önce de belirtildiği gibi, tekrar tekrar ekleyebilirim, yanımda sen olmadan hükmetmek istemiyorum. Sen yanımda olmadan yaşamak istemiyorum. Eğer bu dünyayı terk edersen, senin Kaynağın olsam da olmasam da seni takip edeceğim."

Scarlett şarap bardağını dikkatle masaya geri koydu ve tartışmaları sırasında kenara itilmiş olan kitaba uzandı. Sayfalardan birine tırnağıyla birkaç kez vurarak bir şeyler düşündü. "Emin misin?" diye sordu sonunda. "Güç senin argümanınca Eliza'ya sorabilirim. Ya da Cyrus'a. Ya da Sawyer'a."

"Eğer başka biriyle bu tür bir ilişki kurarsan, itiraf etmeliyim ki, kontrol edilemez bir şekilde kıskanacağım" dedi.

Alay etti. "Sizin Fae sahipleniciliğiniz buradaki endişelerimin en küçüğü Prens."

Eli dışarı fırladı ve başparmağı ile işaret parmağı arasında çenesini hafifçe kavradı. Yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Daha önce de belirtildiği gibi, sen benimsin, Scarlett. Sahiplenmek için benimsin. Tüketmek için benimsin. Bu yüzden belki de benim *Fae sahipleniciliğim* senin için biraz daha endişe verici olmalı."

"Çok mızumsuzsın," diye mırıldandı, parmakları adamın çenesine doğru uzanıyordu.

Çenesini bırakmadan önce dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Yani anlaştık mı?"

Tekrar dudağını ısırdı ve tekrar metne baktı. "Tamam," diye nefes aldı sonunda. "Tamam."

Sonraki birkaç saat boyunca Scarlett o kitabı inceledi. Sorin o ana kadar kitabı ezberlediğinden emindi, ama mükemmel olana kadar Mührü vurmayı reddediyordu. Sonunda, "Hazır mısınız?" dediğinde gecenin ilerleyen saatleriydi.

"Siz olduğunuzda, Prens."

Derin bir nefes aldı, omuzlarını geriye attı ve boynunu uzattı. Bir kavgaya girmeden önce yaptığı hareketlerin aynısını yaptı. Kardeşlik'ten çıkmaya çalışırken onu izlediğinde de aynı şeyleri yapmıştı.

"Savaşa mı hazırlanıyorsun?" Sorin, odanın öbür ucundan bir hançer almak için ayağa kalkışını izleyerek alay etti.

Omzunun üzerinden geriye baktı. "Kan Büyüsü konusunda bu kadar endişeli olan sensin," diye karşılık verdi. "Ana tavuk gibi telaşlanmamana şaşırdım."

"Dikkatli ol Aşkım," diye uyardı, gözleri kısılmıştı.

Ona doğru yürürken her adımını takip etti. Hâlâ o elbisenin içindeydi ve kalçalarına binip kucağına inmeden önce yanlarını yukarı kaldırdığında doğruldu. Kadının boşta kalan eli yukarı kalktı ve parmakları adamın saçlarında gezindi. Adamın elleri kadının arka tarafına indi, hafifçe sıktı ve onu daha yakına çekti.

"Bundan emin misin, Sorin?"

"Evet, Scarlett. Senin için böyle bir şey yapmak bir onur olacaktır," dedi. "Bunu yapmanıza gerek yok. Bunu sana karşı kullanmayacağım."

Bir elini kaldırdı ve bir parmağını onun dudaklarına bastırdı. "Sen benimsin Scarlett, ben de seninim. Mümkün olan her şekilde."

Bir kez başını sallamadan önce bir süre daha onun bakışlarını üzerinde tuttu. "Mührü nerede istiyorsun?" diye sordu, sesi bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı.

"Okuduklarıma göre, kolay erişilebilir olması gerekiyor," diye cevap verdi, bu konu üzerinde epeyce düşünmüştü. "Ben ön kolumu düşünüyordum."

Scarlett kabul etmeden önce bir an düşündü, hafifçe arkasına yaslandı ve onun sağ koluna uzandı. Parmakları adamın teninde gezindi ve adam onun dokunuşunun her zaman uyandırdığı ürpertiye karşı koydu. Hançeri kaldırdı, ön kolunda uzun, ince bir kesik açtı, sonra kenara koyup parmağını akan kana daldırdı. Etinde bir iz bırakmaya başladı. Yine de parmağının hareketini izlemiyordu. Sorin'in gözleri Scarlett'in yüzüne sabitlenmişti, o böyle dikkat ederken, kaşları konsantrasyonla çatılmıştı.

İşareti bitirdiğinde ayağa kalktı ve hançere bir kez daha uzandı. Onun gözleriyle karşılaştı, aralarındaki bağa gönderdiği soru kendi gözlerinde de belirgindi.

Emin misiniz? Son şansın.

Sorin onun elinden hançeri aldı ve avuç içini yukarı doğru çevirdiğinde kesigi kendisi yaptı. Öne doğru eğildi, dudaklarını Sorin'in dudaklarına hafifçe değdirdi, sonra da kesik elini Sorin'in ön kolundaki açık yaranın üzerine, az önce Sorin'in özenle çizdiği işaretin üzerine koydu.

Kendi gücünün Scarlett'inkiyle karışmasını daha önce de yaşamıştı. Onun vücuduna girerken bir araya geldiklerinde bunun coşkusu hissetmişti. Ama bu? Bu daha hamdı. Daha sert. O kadar zevkliydi ki canını *yakıyordu*.

Alevlerinin onu korumak için yükseldiğini hissetti, kadının onu içine çekmeye zorladığı gölgelere ve beyaz alevlere karşı savaşıyordu. Ateşi neler olduğunu hissetmiş gibiydi ve büyü kolları bastırarak onları boyun eğmeye zorladı. Sihirleri onun ruhunda hâkimiyet kurmak için savaşıırken, zevk gerçek bir acıya dönüştü.

Dişlerinin arasından tısladı, bütün vücudu gerilmişti. Scarlett ona tutunurken parmakları koluna gömülüyor, bağlantıyı koparmayı reddediyordu. Eğer koparırsa, bütün süreci yeniden başlatmak zorunda kalacaklardı.

Beyaz alevleri galip gelmeye başladığında Sorin nefes nefese kalmıştı. Yanma damarlarında hızla ilerliyordu. Bir yanığın acısını hiç hissetmemişti. Hele de kanında ateş akarken, ama şimdi hissediyordu. Ve tanrılar, bu dayanılmazdı.

Scarlett dişlerini sıkarak, "Özür dilerim," diyordu, gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Onun için ağladığını görmek göğsünün daha çok ağırmasına neden oldu.

Peki ya o acı? Bu, derisinin altında patlayacakmış gibi görünen yıldızlardan daha kötüydü. Gölgeleeri ateşinin etrafını sarmış, hâlâ ona karşı savaşımaya çalışıyordu.

Alevli turuncu bir kordon onun avucunun altındaki teninden yukarı doğru titreşiyor gibiydi, aynı anda siyah bir kordon da onunkinden aynı şeyi yaptı. Birbirlerine sarıldılar ve ayrılamayacak kadar birbirine dolanana kadar iç içe geçtiler. Kordon tekrar içlerine yerleşmeden önce parlak gümüş renginde parladı.

Scarlett soluk soluğa onun kolunu bıraktı ve Sorin kanepeye doğru yığıldı. Scarlett'in elleri yukarı kalktı ve yüzünü çerçeveledi. "İyi misin?" diye sordu, parmakları Sorin'in yanaklarını yumuşatırken.

"Peki, Aşkım," diye mırıldandı, gözleri kapandı. "Sadece nefesimi toplamam için bana biraz zaman ver."

Şimdi yakıcı yanma azalmıştı, hiçbir şey hissetmiyordu. Öncekinden farklı değildi. Belki biraz daha güçsüzdü, sanki gücüyle yoğun bir şekilde çalışıyordu ve rezervlerini yeniden doldurmak için uyumaya ihtiyacı vardı. Gerçekten de sadece nefes almaya ihtiyacı vardı.

Gözlerini açtığında kadın ona bakıyor, endişeyle onu inceliyordu ama gözleri parlak gümüş rengindeydi. Neredeyse parlıyorlardı, kontrolünü kaybettiğinde ve doğrudan ondan içmeyi bırakmadığında olduğu gibi.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu, uzanıp yüzüne düşen saçlarını geriye doğru tarayarak.

"Kendimi iyi hissediyorum," dedi çabucak. "Az önce bir Güç Kaynağı haline gelen ben değilim."

"O zaman işe yaradı mı?"

"Evet, Sorin, işe yaradı. İyi misin?" dedi sabırsızlıkla.

Adamın eli kızın ensesine dolandı ve ağzını kendine doğru çekti. Kız anında adamın karşısında eridi ve adam hiç vakit kaybetmeden dilini kızın ağzına soktu. Kadının yumuşak iniltisi dudaklarında titreşti ve adam elbiseyi sonuna kadar itti. Elleri tuniğin altına kaymadan önce, aynı sabırsızlıkla onu başının üzerine çekti, başının üzerinden kaydırırken yanlarını sıyırdı.

Dudaklarını tekrar onunkilere yaklaştırmak için eğildi ama adam onu durdurdu, parmakları gümüşü bir işaretin görüldüğü köprücük kemiğine değdi. Koluna uzandığında kızın keskin bir nefes aldığını duydu.

Üç yıldız ve ters bir üçgen. Tam orada, bir zamanlar ona bir İşaret görüp göremeyeceğini sorduğu yerde. Kaynak İşareti'nin kolunda durduğu yerle aynı yer.

"Onları görebilirsin," diye nefes aldı.

Elleri kalçalarına gitti ve sırtındaki Koruyucu İşareti bulana kadar onu döndürdü. Parmak ucuyla izi takip etti, kız hafifçe titrediğinde tüyleri diken diken oldu.

"Görebiliyorum," dedi hayretle. "Hepsini görebiliyorum. Bunun nedeni..."

"Çünkü sen benim Kaynağımsın," diye kabul etti. "Benim kaynağım olup olmadığını

gücüme karşı herhangi bir tehdit var. Tıpkı Cassius gibi."

"Sence ben de onunkini görebilecek miyim?" diye merak etti, gözlerini her zaman orada olduğunda ısrar ettiği İşaretler'den alamıyordu.

Hafifçe omuz silktili. "Sanırım yarın öğreneceğiz. Ya da daha doğrusu bugünün ilerleyen saatlerinde." Omzunun üzerinden ona baktı, dudaklarını hafifçe büzdü. "Tanrım, neredeyse şafak sökecek. Öğle yemeğine kadar uyuyacağım."

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "İyi plan, Prenses. Zaten size vereceğim bir hediye daha var."

Adam yüzünü ona dönmesi için onu kucağında döndürürken gözleri kısıldı. Çıplak göğsü onunkine değdi. Elleri anında göğüslerine gitti, başparmakları sivri meme uçlarının üzerinde gezindi.

"Başka hiçbir şeye ihtiyacım yok, Sorin. Sadece sana," diye cevap verdi, dudakları bir kez daha onunkileri buldu. Sorin öpücüğün kontrolünü ona bıraktı, elleri kendisinininkine kadar iyi tanıdığı tenini keşfederken ağzı onunkine karşı yumuşakça hareket ediyordu. Ama buna, ona, onu parmak uçlarının altında hissetmeye asla doyamayacaktı. Elleri göğsünden aşağı kaydı, parmakları pantolonuna ulaşana kadar kaslarının çıkıntıları boyunca gezindi. Ayağa kalkıp iç çamaşırlarını çıkarmadan önce ustalıkla düğmeleri çözdü, bu sırada adam da kendi pantolonunu çabucak çıkardı. Kadın yavaşça adamın üzerine çıktı, elleri adamın saçlarına doğru kayarken, adamın elleri de adamın kaburgalarından aşağıya, beline doğru kayıyordu. Başparmakları kadının kalçalarında boş boş gezinirken, kadın bir kez daha onun üzerine çıktı ve kendini onun hemen üzerinde tuttu. Onun sıcaklığını sikinin başında hissedebiliyordu. Kadın kendini onun üzerinde sürüklerken parmakları kadının teninde esnedi, dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

bir sırtıma.

Başını kanepeye yasladı, kadın tekrar yaptığında gözleri kapandı.

"Eğlenceli, biliyorsun," diye düşündü.

"Neymiş o?" diye sordu, hareketleri durgunlaşmıştı.

"Burada kontrolün sende olduğunu sanıyorsun," dedi. "Ne?"

Kız başka bir şey söyleyemedi, adamın elleri kalçalarını sıkıca kavradı ve onu kendine doğru çekti. Hızla iniltiye dönüşen bir nefes verdi. Dudakları boğazından aşağıya, köprücük kemiğine, görebildiği izinin üzerinden göğüslerine doğru inmeye başladı.

"Herhangi bir misilleme yapmadan beni kızdırabileceğini düşünmen daha da eğlenceli," diye mırıldandı, ağzı bir meme ucunun etrafında kapanmadan hemen önce. Nefesini içine çekerek ona doğru eğildi, ama ona karşı hareket etmeye çalıştığında, parmakları daha da içeri girerek onu hareketsiz tuttu.

Adam ağzını diğer göğsüne götürdüğünde, "Bugün benim doğum günüm," diye sızlandı.

Bir kahkaha attı. "Her şeyden önce, o dündü," diye cevap verdi, bir eli onun kışını kavramak için kayıyordu. "İkincisi, kimsenin böyle bir şeyden bahsetmesine bile izin vermedin. Şimdi bunu bir bahane olarak kullanman ne kadar da yapmacık."

"Sorin," diye dudak büktü kadın tekrar hareket etmeye çalıştığında, ama Sorin onu sıkıca tuttu, tamamen ona saplanmıştı.

Ağzı tekrar kadının boğazına doğru ilerledi ve onu sabit tutma çabalarına rağmen dili kadının kendisine karşı kıvranmasına neden oldu. Alnını onunkine bastırdı, nefesleri kısa ve keskin bir şekilde adamın dudaklarında gezindi.

"Dudaklarındaki adım sonsuza dek benim zayıflığım olacak, Aşkım," diye mırıldandı, kalçalarını ona karşı sallamasına izin vermek için tutuşu gevşedi. Bunu tekrar yaptığında bir rahatlama iniltisi onu terk etti. Kalçasını tutan el ikisinin arasına girdi, başparmağı onun merkezine sürtünmek için içeri daldı.

Dili dışarı fırladı ve alt dudağının üzerinde kaymaya başladı. Ağzını tekrar onunkine götürmesi için gereken tek şey buydu. Elleri adamın omuzlarına dayanmış, tırnakları adamın elleri kalçalarına geri dönüp hareketlerini yönlendirmeye başladığında kazmaya başlamıştı. Ağzındaki dili ve onun derinliklerine gömülmek arasında, onun her şeyinde, her şeylerinde kaybolmasına izin verdi.

Dudaklarına "daha fazla" diye mırıldandığında, söylemesi gereken tek şey buydu. Ayağa kalktı, onu da yanında götürdü ve öpüşmelerine bir kez bile ara vermedi. Onları yatağa doğru götürdü ve onu nazikçe sırt üstü yatırdı. Kızın bacakları adamın beline dolanmıştı ve adam hâlâ yatağın kenarında, kızın üzerine eğilmiş bir şekilde duruyordu. Kolları adamın boynuna dolanmıştı ve şimdi yavaşça çözdü, elleri adamın göğsüne doğru kayd.

"Sen benim tüm dünyamı daha iyi bir yer haline getiriyorsun Sorin," diye fısıldadı. "İçinde benim olmadığım bir dünya istemediğini söylemiştin, ama ben senin ve benim olmadığımız bir dünyada hayatta kalamam."

"Böyle bir şey asla olmayacak, Scarlett," dedi, alnına öpücükler kondurarak.

"Biliyorum," diye nefes aldı, adam tekrar içinde hareket etmeye başladığında sırtı kamburlaştı, yavaşça geri çekildi ve kendini iç duvarlarına doğru sürükledi. "Ben sadece... Her zaman iyi olup olmadığımı soruyorsun, ama sen, Sorin? Sen benimle olduğun sürece, ben her zaman iyi olacağım. Dokunuşun korkularımı hafifletiyor ve öpücüklerin karanlığımdaki her yıldız."

"Aşk," diye nefes aldı, ama parmağı dudaklarına dayandı ve başını hafifçe salladı.

"Beni geri getirdin. Her seferinde," diye yutkundu ve adam onun gözlerinde parıldayan ince gümüş havuzlarını görebiliyordu. "Dünyanın, *benim dünyamın*, sen geldiğinden beri daha iyi bir yer olduğunu bilmeni istiyorum."

Yumuşak bir gülümseme dudaklarını kaldırdı ve hafifçe onunkilere bastırdı. Sonra piyano salonunda söz verdiği gibi yaptı.

Ona tapıyordu.

BÖLÜM 45

OceanofPDF.com

CALLAN

"Bu öğleden sonra Lord Lairwood'dan Veda'nın hâlâ şehir dışında olduğuna dair teyit aldım," dedi Tava o akşam konservatuvara girdiğinde. Yanakları ve burnu sıcaktan kızarmıştı.

O gün şehre yayılan son soğuk hava dalgası. Her zaman bahar gelmeden hemen önce son bir soğuk hava dalgası yaşanırdı.

Callan hemen onun yanına koştu ve elinden çıkardığı eldivenleri aldı. Callan onu köşedeki küçük ocağa doğru götürürken kapüşonunu geri çekti ve hemen ellerini ısıtmaya başladı.

"Ve Lord Lairwood bu akşam babamla yemek yiyecek," dedi Callan onun yanından.

Tava sanki kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi, "Bu işe yarayacak," dedi.

Callan, "Tüm bu süre boyunca içimizden biriyle kalacağına söz ver," dedi. Kız başını kaldırıp ona baktı. "Söz veriyorum Callan," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

Başını salladı ve uzanıp parmak uçlarını yanağında gezdirme isteğine karşı koydu.

Gecekondü mahallesinde meydana gelen felaketten bu yana bir hafta geçmişti, bunu bir rolden daha fazlası haline getirmeye çalışmayı kabul ettiğinden beri. Ondan kararını verdiğinde kendisine haber vermesini istemişti ama şu an itibarıyla hâlâ bu konuda bir imada bile bulunmamıştı. Annesiyle buluşmak, düğün hazırlıkları yapmak, onunla birlikte halkın karşısına çıkmak gibi koşuşturmaya devam etti.

Sloan ve Finn pelerinlerini giymiş ve silahlarını kuşanmış halde odaya girdiklerinde tüm bu düşünceleri bir kenara itti. Tüm Lairwood'lar dışarıdayken

bu gece malikâneye gidiyorlardı. Drake onları içeri alacak, şatoya giderken Lord'a bir şey almak için duruyormuş gibi yapacak ve sonra da arama yapacaklardı. Her biri bir katı alacaktı. Finn ana katı, Sloan bodrum katını, Drake ikinci katı ve o da en üst katı alacaktı. Tava da onlardan birine katılacaktı.

Tava eldivenleri Callan'dan geri alırken, "Rastladığınız herhangi bir ruh tılsımını alın," dedi. "Neye benzediği önemli değil. Eğer bir tane bulursanız cebinize atın. Neye ihtiyacı olduğuna karar vermeyi Scarlett'e bırakacağız."

"Bana neden hırsızların işini yaptığımızı hatırlatın," diye homurdandı Sloan. "Bir yerden başlamamız gerek," dedi Tava, onun bu asık suratlı tavrından etkilenmemiştir.

"Zaman çerçevesi içinde temizleyebildiğiniz kadar çok oda temizleyin."

İki saat için anlaşmışlardı. Bu bile zorlama olurdu. Finn sadece bir saat için bastırmıştı ama bunun başlamak için ancak yeterli bir süre olduğunu tartışmışlardı.

Finn, Callan'a dikkatle bakarak, "Eğer herhangi bir tedirginlik hissedersen, herhangi bir şey hissedersen, git," diye araya girdi.

"Anlaşıldı," diye onayladı Callan, Tava kapüşonunu yukarı çekerken pelerinini omuzlarının üzerinde salladı.

Yağan sulu karda izler bırakarak kış bahçesinin yan kapısından çıktılar. Adamın belinde silahlar vardı, hatta Tava'nın çizmesinin altında da bir hançer vardı. Scarlett'in ona silahla bazı temel manevralar gösterdiğini söylediğinde onu şaşırtmıştı. Süslü bir şey değildi ama onu nasıl tutacağını ve gerektiğinde nasıl açılacağını biliyordu.

Hızlı bir kaçış yapmaları gerekirse diye arabadan vazgeçmeye karar vermişlerdi. Bu konuda çok endişeli değildi. O Veliaht Prens'ti. Sorguya çekilmesi pek olası değildi ve eğer çekilirse... Eh, o Veliaht Prens'ti. Lord Lairwood'un kendisini evini karıştıırken bulması pek de önemli değildi.

Tava'nın arkasına geçip onu kalçalarının beşiğine çekmeden önce atına binmesine yardım etti. Tava onun göğsüne yaslanıp gevşedi, adamın kolu Tava'nın ortasına dolandı.

"Yarın elbise provam var," dedi usulca, atlar caddelerde ilerlerken elleriyle eyerin kulpunu tutuyordu.

"Oh?" diye sordu, kendi sesini alçak tutarak.

"Bu garip bir duygu. Sahte bir düğün için gelinlik seçiyor olmak."

"Bu konuda böyle düşünmek anlaşılabilir bir durum," diye kabul etti.

Sözde düğüne daha altı ay vardı ve sonbaharın başlarında yapılacaktı. Aralarında bir şeyler yapmaya çalışmayı kabul etse bile, yine de bu kadar erken bir düğün istemezdi. Onu tanımak için zaman istiyordu, gerçekten tanımak için. O gizli buluşmaları, çalınan anları, sadece birlikte oldukları huzurlu öğleden sonralarını istiyordu.

Boğazını temizledi ve hafifçe ona doğru kaydı. "Benden bir cevap almak için sabırsızlandığınızı biliyorum," dedi temkinli bir şekilde.

Ve *bu*, onun arkasında doğrulmasına, dikkatle dinlemesine neden oldu, ama hiçbir şey söylemedi. Sadece bekledi.

"Gerçekten hiçbir şey değişmeyecek," diyordu. "En azından kamuoyu önünde. Yine de gerçekten aşık olduğumuza inanılması gerekir. Ama özel anlar..."

Sesi kesildi, sesinde belirsizlik vardı.

"Gerçek olurlardı," diye bitirdi onun yerine. "Ama o zaman bile hiçbir şeyin değişmesine gerek yok, Tava. Senin değişmeni istemiyorum. Aynı samimiyette ol. Aynı şekilde şefkatli ol. Her şeyi görmek istiyorum."

"Bu sinir bozucu," diye mırıldandı nefesinin altında, ama o bunu duydu ve alçak sesle kıkırdadı.

Kulağına konuşabilmek için eğildi. "O zaman bu bir anlaşma mı? Bu oyunu bitirmek ve gerçek yapmak için mi, küçük tilki?"

Yüzünü görebilseydi, yanaklarının kızarak pembeleşeceğini biliyordu.

"Sanırım öyle," diye sessizce kabul etti.

Önlerinde Finn'in atını takip etmeye devam ederlerken Callan yüzüne yayılan sırtışa engel olamadı. Sloan onları ortada tutarak arkadan takip etti. Ve bir anlığına, bunu hayal etmesine izin verdi. Güneş doğmadan önce kaçıp gitmeyecek biriyle bir şeyler inşa etmeyi hayal etti. Gizlice ya da maske takarak buluşmak zorunda kalmayacağı biriyle. Gölgede saklanmak zorunda kalmayacağı ama ışıktaki birlikte görülebileceği birini.

Dakikalar sonra Lairwood Malikânesi'nin kapısından geçiyorlardı. Muhafızlar Drake tarafından geldiklerinden haberdar edilmişlerdi. Onlara ne yalan söylediğini Callan bilmiyordu ama Tava'nın atından inmesine yardım ettiğinde hiçbir şey sorgulamadılar. Sloan onlara atları dışarıda tutmalarını, bunun uzun bir ziyaret olmayacağını söyledi.

Umarım durum böyle olur.

Drake'in beklediği yan girişe doğru gittiler. Önce Tava içeri alındı ve Drake hemen uzanıp kız kardeşinin kapüşonunu geri itti. "İyi misin?" diye sordu ona sıkıca.

"Ben iyiyim Drake," dedi ve onun yanağını sevgiyle okşadı. "Senin bunun bir parçası olmandan hoşlanmıyorum."

"Cassius'un bir Ölüm Hayaleti'ni hizmetkârımızın girişinden içeri soktuğu gece beni de bunun bir parçası yaptığını hatırlatmama gerek var mı?" diye sordu, eldivenlerini çıkarıp pelerininin ceplerine sokarken kaşlarını çatarak.

Drake kaşlarını çatarak, "Hayır, bunu bana hatırlatmana gerek yok," dedi ve dikkatini Callan ile diğerlerine çevirdi. "Personelin çoğu akşam için emekliye ayrıldı. Ama yine de tedbirli olun."

"Hepimiz ne yapacağımızı biliyoruz," dedi Sloan. "Hadi işimize bakalım."

Hepsi eve doğru ilerlerken kimse bir şey söylemedi. Drake ve Callan merdivenlere yöneldi, Tava da onları takip etti. İkinci kata ulaştıklarında Drake kız kardeşine döndü.

"Gel, Tava," dedi ve koridorda kendisini takip etmesini işaret etti. "Ben Callan'la gideceğim," dedi ve merdivenleri çıkmaya devam etmek için döndü. "Tava-"

Callan onun sözünü keserek, "O bende," dedi. "Merak etme. Gözümün önünden ayrılmayacak."

Drake dudaklarını birbirine bastırdı, bu gidişattan memnun olmadığı belliydi.

"Bunu tartışacak vaktimiz yok, Drake," dedi Tava, basamakları çıkarken. "Gidin."

Drake dönüp ilk odaya gitmeden önce birkaç saniye daha onu izledi. Callan onun nefesinin altında "suikastçıdan kurtuldum ama hâlâ geveze bir kadın bana patronluk taslıyor" gibi bir şeyler mırıldandığını duyduğuna yemin edebilirdi.

Callan hızla Tava'ya yetişti ve onun yanına geçerken elini uzattı. Parmaklarının Tava'nın parmaklarıyla iç içe geçmesine izin vermeden önce Tava'nın hafifçe sertleştiğini hissetti.

İlk üç odayı inceledikten sonra, kadın bu kısmının misafir odaları olduğu hemen anlaşıldı.

Az önce aradıkları odanın karşısındaki odaya geçtiklerinde Tava, "Bunun bir misafir odasına sokulmuş olabileceğini düşünemiyorum," dedi.

"Ya hiç saklamamışlarsa?" Callan söyledi.

"Bu da bir olasılık," diye kabul etti Tava. "Ama yine de bir yerden başlamamız gerekiyor. Scarlett onu bulma konusunda çok kararlıydı."

Yatağın yanındaki komodine doğru ilerledi, çekmeceleri açtı ve içindekileri hızla karıştırdı. Callan da aynısını küçük gardıropta yaptı. Gerçekten de bakacak başka bir yer yoktu, bu yüzden salona geri döndüler.

Bir banyo odasına geldiklerinde Tava kısık bir sesle, "Bir merdiven seti daha vardı," diye düşündü.

"Ne?" Callan lavabonun üzerindeki dolap kapaklarını açarak sordu.

"Ana merdivenlerin yan tarafında," dedi Tava, çekmecelere bakmak için çömelerek. "Küçük bir merdiven vardı. Bence geri dönüp nereye çıktığını görmeliyiz. Dürüst olmak gerekirse, misafir kanadını aramak muhtemelen anlamsız olacaktır." "P e k â l â." Bu konuda onun mantığına katılmak zorundaydı. Lairwood'lar tılsımın değerli olduğunu düşünselerdi, burada saklı olmazdı. Güvenli bir yerde saklanacaktı. Ve eğer sadece bir hurda parçası olduğunu düşünselerdi, onu atarlardı ve tüm bu macera boşa giderdi.

Zaman.

Tava'yı ana merdivene geri götürdü ve Tava yan taraftaki küçük bir taş kemeri işaret etti. Gerçekten de yukarı doğru spiral çiziyormuş gibi görünen dar bir merdiven vardı.

Önce o gitti, kızın eli bir kez daha onunkinde kenetlendi. Merdiven kıvrıla kıvrıla yükseliyordu ve Callan sonunda en üst sahanlığa ulaştıklarında daha ne kadar devam edeceğini merak etmeye başladı. En üstte hafif aralık duran tek bir kapı vardı. Ama yaklaştıkça Callan kapının artık kilitlenemediği için aralık olduğunu gördü. Kulp erimiş gibi görünüyordu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Tava, nefesini içine çekerek. Bir eli ağzına gitti ve gözleri büyüdü.

"Ne oldu?" diye sordu, vücudu telaşla gerilmişti.

"Burası onu tuttuğu yer," diye fısıldadı. "Ne?"

"Scarlett," dedi Tava, bir adım öne çıkarak. "Burası Mikale'nin Sorin'den önce onu tuttuğu yer... Bunu o yaptı." Erimiş kapı kolunu işaret etti.

Merak diyebilirsiniz ama kendini ilerlerken buldu. Kapıyı dikkatlice iterek açtı, menteşeler hafifçe gıcırdadı ve ikisi de hareketsiz kaldı.

Oda küçük ve seyrekli. Rahatsız görünümlü bir yatak alanın çoğunu kaplıyordu. Yan tarafta küçük bir banyo vardı. Bir duvarda bir şifonyer ve gardırop duruyordu. Yatağın iki yanında birer komodin vardı. Sağ tarafta küçük bir pencere vardı ama bu kadar yüksekte girecek bir yer yoktu.

Tava odanın içine doğru bir adım daha attı. "Biz..." Tekrar denemeden önce kendini toparlamaya çalışır gibi bir hali vardı. "Madem buradayız, odayı da kontrol edebiliriz," diye fısıldadı, sanki konuşmak ruhları burada oldukları konusunda uyaracaktı gibi.

Callan onu suçlayamazdı. Bu oda perili gibiydi. Sanki Scarlett'i takip eden gölgeler burada doğmuştu.

Callan şifonyere doğru ilerlerken Tava komodinlere doğru ilerledi.

Tanrım, buradaki hava bile boğucuydu. Hiçbir şekilde sıcak değildi. Karanlık ocakta kül bile yoktu. Oda cereyanlı ve soğuktu ama hava... burada her ne olduysa onun ağırlığını taşıyordu.

"Callan," diye seslendi Tava usulca. Tava'nın ses tonuyla Callan bakmakta olduğu boş çekmeceyi iterek kapattı ve onun yanına doğru ilerledi. Ama daha ona ulaşmadan, soğuk bir ses ikisinin de banyo odasına doğru dönmesine neden oldu.

"Nedense bu odayı bulanın siz ikiniz olmasına hiç şaşırmadım."

Veda Lairwood kapının girişinde duruyordu. Üzerinde siyah bir elbise vardı, saçları omuzlarına dökülmüştü. Ama elinde tuttuğu iki uzun bıçak Callan'ın Tava'yı arkasına itip kısa kılıcını çekmesine neden oldu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, başka ne diyeceğini bilmiyordu çünkü burada ne *işi vardı*? Şehirden gitmiş olması gerekiyordu.

"Benim burada ne işim var?" Veda keskin bir kahkaha atarak sordu. "Ben burada yaşıyorum, Majesteleri. Sıra sizde."

Banyo odasının kapısına rahatça yaslandı ve onun cevabını bekliyormuş gibi göründü. Adam bir şey söylemeyince, görünüşe göre umursamaz bir tavırla omuz silkti.

"Biliyorduk, biliyorsun," dedi. "Bir şey aradığınızı biliyorduk. Sadece ne olduğunu bilmiyorduk. Yine de zekiceydi. Mikale'yi Toreall'a o tura göndermek. Tek atışta ikimizi de yoldan çekiyorlar." A

Dudaklarında ürpertici bir gülümseme kıvrıldı. "Tabii ki bu mükemmel küçük tuzağın da yolunu açtı."

"Ne istiyorsunuz?" Callan, kendisini ve Tava'yı yavaşça kapıya doğru götürmeye çalışarak talep etti.

Başını yana eğdi. "Her zaman istediğim şey, Callan. Senin kraliçen olmak."
"Neden?"

Kaşları havaya kalktı. "Soylu bir hanımefendi neden kraliçe olmak ister ki?" "Siz soylu bir hanımefendi değilsiniz," diye karşı çıktı.

"Kaba," diye dudak büktü Veda, odaya doğru bir adım atarak. "Ben senin arkanda sakladığından daha soylu bir hanımefendiyim. Geldiğim yerde bir prenses de olabilirim."

"O zaman geri dön," diye ısırdı Callan.

Veda alay etti. "Geri dönmek istemiyoruz. Görevimiz tamamlandığında bize bu dünya vaat edildi."

"O zaman kraliçem olmak neden bu kadar önemli?" Callan, kapıya yaklaşırlarken onu konuşturmaya çalışarak bastırdı.

Veda derin bir iç çekti. "İçimizden biri tahtta olunca daha kolay oluyor ama siz ikiniz bunu mahvetmeyi başardınız, değil mi? Bu küçük gelişme onu çok mutsuz etti."

"O mu? Mikale mi?"

"Mikale," diye alay etti Veda. "Kardeşim bizim hesap vereceğimiz kişi değil." "Suikastçı Lord o zaman?"

Yüzünde beliren şaşkınlık ifadesi ortaya çıktığı anda kayboldu. "Uzakta geçirdiğin zaman içinde çok şey öğrenmişsin."

"Yeterince öğrendim," diye cevap verdi.

Kapıya doğru yarı yola gelmişlerdi ki Veda bir anda hareketlendi. Aniden tek çıkışın önünde durdu ve nefesinin altından usulca söylenmeye başladı. "İçinizden biri bu odadan canlı çıkmayacak Veliaht Prens. Bunun kim olduğunu ikimiz de biliyoruz."

"Ona dokunmayacaksın," diye hırlayarak kısa kılıcını kaldırdı.

"Sanki onu gerçekten seviyormuşsun gibi," diye alay etti Veda.

Tava'nın arkasında titremeye başladığını hissedebiliyordu. Sırtına bastırmıştı, göğsünün hareketi ona ne kadar hızlı nefes aldığını gösteriyordu.

Veda düşünceli bir ifadeyle, "Bu çok komik," dedi. "Tüm bunlar, burada bulunma nedenimizin tamamı aşk yüzünden. Senin arkanda durabilmesi bile

aşk yüzünden. Böyle bir zayıflığa yenik düşmemeniz için sizi uyarmaya çalıştım. Bak nelere yol açtı."

Callan'ın onun neye gönderme yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama fark etmemiş gibi görünüyordu.

"Daha da ironik olan şey, onu ele geçirmek için pek çok yol denedik ve sen onu bize kendin teslim ettin," diye devam etti Veda. Kayıtsızca omuz silkti. "Bana biraz para kazandırdı sanırım."

"Tava gecekondü mahallesine geri dönsün diye gitmiş gibi mi yaptın?" Callan sordu.

"Onu korumak için en kolay yer orası gibi görünüyordu," diye yanıtladı Veda. Sonra yüzü sertleşti. "Balam ona zarar verecek gibi değildi ve burada bir şey yapabileceğimiz de yoktu. Onu sürekli gözetim altında tutuyorsun ama o malikâneneden kaçtığını biliyordum. Çoğu gece kenar mahallelere gittiğini biliyordum. Wraithler ona pek çok şey öğretti ama o hâlâ bir ölümlü. Büyü kullananların zarafetine sahip değil."

"Ölümlü mü?" Tava, Callan'ın etrafından bakarak sordu. "Babam ölümlü değil."

"Yarı ölümlü o zaman," dedi Veda küçümseyerek. "Her iki durumda da, ölümlü olmaktan çok ölümsüzsünüz." Onlara doğru bir adım atarak onları bir duvara yasladı.

Ve Callan'ın ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Onu nasıl kurtaracağı, Tava'yı nasıl çıkaracağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Cebinde tek bir kozu vardı ama o da hızla tek şansı haline geliyordu.

"Benim dünyamda nasıl reşit olduğumuzu biliyor musun?" Veda sordu. Ne Callan ne de Tava konuşmayınca devam etti. "Gücümüzü güvence altına alırsın. Onu bir başkasından alarak."

"Sen... birinin hediyelerini mi çaldın?" Tava sordu. Titremesi azalmış gibiydi ve Callan'ın yanına biraz daha yaklaştı.

Veda, "Ölmüş birinden gerçekten bir şey çalabilir misin?" demeden önce bunu düşünüyor gibiydi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Tava.

"Oldukça çetin bir sınav," diye devam etti Veda. "Ne kadar güçlü bir büyüye sahip olursak, o kadar büyük bir onur kazanırız. Doğal olarak, yapabileceğimiz en güçlü varlığı alt etmeye çalışırız."

"Maraanlar sihirlerini buradan mı alıyor?" Tava sordu.

"Elbette bir Büyücü ya da Sihirbaz almak istiyordum ama bu neredeyse imkansız bir görev. Benim dünyamda çok sıkı korunurlar, bu yüzden

anlaştık. Ayinimi tamamlamamış olsaydım Mikale'ye eşlik etmeme izin verilmezdi."

"Ne... Hangi hediyeleri çaldın?" Tava sordu, sesi sadece bir fısıltıdan ibaretti.

Veda'nın ürpertici gülümsemesi büyüdü. "Sorduğunuza çok sevindim Leydi Tyndell. Burada yeteneklerimizi pek kullanmıyoruz. Yeteneklerimizi öğrenmemeleri için onları bir sır olarak saklamamız emredildi. Ancak, bu odadan dışarı çıkmayacağınıza göre, bir sakınca görmüyorum. Ve bu kedi-fare oyunundan oldukça sıkıldım."

Tava bileğinin bir hareketiyle Callan'ın yanından çekildi... hiçbir şey tarafından. Toprak sahiplerinin kullandığını gördüğü gibi sarmaşıklar yoktu. Rüzgâr büyüsunü çağrıştıracak bir rüzgâr da yoktu. Ateş de yoktu. Scarlett'in kullandığı gibi gölgeler de yoktu. Hiçbir şey yoktu.

Tava'nın odanın öbür ucuna, Veda'nın kucasına uçarken attığı çığlık Callan'ın hiç düşünmeden elini cebine atmasına neden oldu.

"Onu bana tercih ettiğin için, sanırım onun ölümünü izlemene izin vereceğim Prens," diye mırıldandı Veda usulca, bıçaklarından biri Tava'nın boğazına dayanmıştı.

Konuşmasını bitirmeden önce Callan, Scarlett'in onunla Solembra'da son kez konuştuğunda verdiği şişeyi fırlatmıştı. Onu çizmesinin altında eziyor, şişeden yükselen siyah dumanı -hayır, siyah gölgeleri- seyrediyordu.

Ve sonra nefesini tutmuş, dinleyecek herhangi bir tanrıya onun zamanında buraya gelmesi için dua ediyordu.

BÖLÜM 46

OceanofPDF.com

ScARLETT

"A Gemiler her an yelken açmaya hazır mı?" Scarlett özellikle kimseye sormadı. Kara Salonlar'daki çeşitli salonlardan birinde, yerde, alçak bir masada oturuyordu. Büyümüştü

Uzun masaları ve rahatsız sandalyeleri olan resmi odalarda buluşmaktan sıkılmıştı. Arkasındaki kanepede oturan Sorin'in bacaklarına sırtını dayayarak oturdu. Tılsımlar önüne serilmişti. Büyücüye ait olduğu anlaşılan Kan Büyüsü kitabı yanı başında açık duruyordu ve onu inceliyordu.

"Onlar. Bizimkiler ve Briar'ınkiler," diye cevap verdi Cyrus, Cassius'la bilardo oynadıkları odanın öbür ucundan. Sonra küfretti ve Scarlett başını kaldırıp Cassius'un son iki topu attığını gördü. "Lanet olası bir masayı nasıl idare edeceğini öğrenmek Kara Birlik'teki eğitiminin bir parçası mı?" diye homurdanarak Cassius'un bekleyen avucuna para sıkıştırdı.

Scarlett dikkatini tekrar muskalara vererek, "Bu işte gerçekten çok kötüsün," dedi. "Ama para cüzdanlarımız senin bu yönünü takdir ediyor."

Adamın mırıldandığı cevabı duymadı ama ne söylediği hakkında iyi bir fikri vardı.

"Briar'dan Rüzgâr Sarayı hakkında bir haber var mı?" diye sordu, yine kimseye özel bir şey söylemeden.

"Bu sabah sen antrenmandayken uğradı," diye yanıtladı Eliza. Elinde kitap, bir koltuğa yayılmıştı. "Ashtine'in çeşitli yerlere kuvvet kaydırıldığını söyledi. Gerekirse hazırlıklı olun."

"Güzel."

Havadaki tadı alabiliyordu. Bir şeyler geliyordu. Son birkaç gündür tüm ülke nefes almayı bırakmış gibiydi. Herkes

kaosu harekete geçirecek tek şeyi bekliyordu. Kaynaklarını çok fazla dağıtmadan her açıdan hazırlıklı olmaya çalışıyordu. Talwyn'in nereye düşeceğini bilmiyordu. Günlerdir ondan haber alamamışlardı, sadece Azrael belli belirsiz güncellemeler yapıyordu. Ashtine Briar'a Tarık'ın Beyaz Salon'a getirildiğini söylemişti ama bundan fazlasını söylememiştir. Ve bu...

Bu hiçbirini için iyiye alamet değildi. Scarlett, Tarık'ın nasıl konuşabildiğini ve güzel sözler söyleyebildiğini biliyordu. Talwyn bir Cadı kadar inatçı ve affetmezdi, ama Scarlett işin içine duygular girdiğinde bunun nasıl tercüme edileceğini bilmiyordu.

Nuri hâlâ Kontes'le birlikte saklanıyordu. Bölgede haydut Gece Çocukları olduğunu bildirmişti. Scarlett bütün bir öğleden sonrayı Hazel'ı, gerekirse Kontes'e ve topraklarına yardım götürmeye ikna etmekle geçirmişti. Bu konuda pek mutlu olmamıştı ama sonunda razı olmuştu.

Peki ya Şekil Değiştirenler? O ve Sorin doğum gününden bir gün sonra onlarla buluşmaya gitmişlerdi. Kardeşler... ilginçti. Toplantının iyi geçip geçmediğini söyleyemiyordu. Sorin ısrarla onun yanında olacaklarını söylüyordu ama o bundan pek emin değildi. Stellan onu resmen karşılamasının bu kadar uzun sürmesine kesinlikle hâlâ kızgındı, her ne demekse. Jamahl boynuna ve omuzlarına masaj yaparken, Arianna sıcak ve zeytin rengi gözleriyle onların her hareketini izliyordu. Yine de Beta yeterli olacak mıydı? Kendisi ve kardeşi arasında kimi destekleyecekleri konusunda bir kavga çıkarsa hayır.

Scarlett derin bir iç çekerek Serafina'nın tılsımını masanın üzerine fırlattı. Başını Sorin'in kucağına doğru eğerek gözlerini kapadı. Beklemekten yorulmuştu. Bir tuzak da olsa, Alaric'in büyük bir ifşası da olsa, savaş da olsa, gelecek olan her şeye hazırды...

Bunun kulağa korkunç geldiğini, kan dökülmesini dilemenin zaten onu korkunç bir insan yaptığını biliyordu ama bunu uzun zaman önce kabullenmişti.

Açıkta kalan boğazını tüy gibi hafifçe okşayan parmaklar onu düşüncelerinden uzaklaştırdı.

Gölgelerine değen alevler kalçalarını hafifçe sıkmasına neden oldu.

"Yatmaya hazır mısın, Aşkım?" diye fısıldadı kulağına bir nefes.

Gözlerini açtığında Sorin'in ona doğru eğilmiş olduğunu gördü, gözleri açlıktan parlıyordu. Onun elini kendi elinin içinde tuttu. Sol eli, ikizinin

Alev İşareti şimdi evlilik yüzüğünün altındaki yüzük parmağına dolanmıştı. Görünüşe göre onun Kaynağı olmak, Kurban Denemesi'nin Mark'a düşen kısmını yerine getirmişti. Şimdi aralarındaki bağın Meshedilebilmesi için onun da aynı şeyi yapmasını bekliyorlardı.

Ki bu iyiydi.

Üzerinde biraz daha fazla baskı olmasının ne anlamı vardı ki?

Scarlett onun teklifine cevap veremedi Rayner'ın alçak sesi odayı böldü. "Scarlett, bunlar da ne?"

Scarlett de Sorin de dikkatlerini Kül Süvarisi'ne yönelttiler ve Scarlett onun bakışlarını takip etti.

Odanın köşesinde gölgelerin sis gibi parıldadığı yere. Scarlett ayağa fırlayarak, "Kahretsin," diye mırıldandı. Bir düşünceyle, onun Gölgeler onu ikinci bir deri gibi kapladı, zırh gibi kalındı. Tılsımları başkasının eline bırakmak istemediği için cebine attı. Ruh kılıcını havadan çekip alıyor ve Cyrus'un vücudundan iki hançer de dahil olmak üzere bulabildiği diğer silahları kapıyordu. "Sorin! Silahlar! Sana yanımda ihtiyacım var," diye emretti. "Rayner, sen de. Geri haber göndermemiz gerekirse diye. Geri kalanınız hazır olsun."

"Neler oluyor?" Sorin, Eliza'nın kendisine verdiği silahları kuşanmaya başlamıştı bile. Alevler çekiliyor, yerini savaşçı derilerine bırakıyordu.

İki dakikadan kısa bir süre içinde, o gölgeli sise doğru ilerliyordu. Sorin ve Rayner onun yanında yerlerini aldılar.

"Callan'ın bana ihtiyacı var," diye cevap verdi gölgelerin arasına girmeden önce.

BÖLÜM 47

OceanofPDF.com

CALLAN

"S Top! Dur!" Callan Tava'nın ıgıllıkları arasında bağıırırken, Veda bıçaklarından birini yavaşça Tava'nın köprücük kemiğı boyunca açtığı yaraya sapladı. "Durun! Bir anlaşmaya varabiliriz anlaşma!"

Veda onunla alay etti. "Anlaşma çoktan yapıldı. Bu da ödeme."

"Gerçekten mi, Veda? En azından seninle aynı oyunlardan hoşlanan biriyle oynayabilirsin," dedi gölgelerin kibirli sesi.

Veda dondu kaldı ve Callan döndü.

Scarlett orada duruyordu, yanında kralı ve Kül Sürücüsü vardı. Gölgele tenini kaplamıştı ve gözleri parlak gümüş rengindeydi.

Scarlett bir kedinin zarafetiyle ilerleyerek, "Sen her zaman tam bir korkak oldun," dedi. Sanki başka bir dünyadan gelen bir varlıkla dövüşmeye gelmemiş gibi rahattı.

"Burada ne yapıyorsun?" Veda neredeyse ıgık atıyordu.

Scarlett Callan'a göz kırparak başını salladı. "Birisi bana senin iyi davranmadığını söyledi." Sonra bütün yüzü karanlık ve soğuk bir hal aldı. Tekrar konuştuğunda sesi ölümün sesiydi. "Ve sen benim olanın peşinden geldin."

Tava'nın haftalar önce ona söylediğı sözler tekrar aklına geldi.

Scarlett sizi bir kez kendisinden biri olarak kabul etti mi, artık geri dönüş yoktur.

Tava'yı sahiplendiğı için hiç bu kadar minnettar olmamıştı, görünüşe göre bu geceden çok önce onu sahiplenmişti.

"Seninki ne?" Veda alay etti. "Her şeye sahip olamazsın, Scarlett.

Bu çok bencilce."

Scarlett başını yana eğdi. "Bırak Tava gitsin."

Veda'nın yanıtı bıçağı Tava'nın derisine daha da saplamak oldu ve odayı bir çığlık daha deldi.

Scarlett sanki bir şey dinliyormuş gibi durakladı. Callan, Sorin'e bakarak aralarındaki bağı fark etti. Bağları aracılığıyla iletişim kurabiliyorlardı.

"Çığlıklar duydum-" Drake odaya daldığı yerde kısa bir süre durdu. "Tava," diye nefes aldı. Bakışlarını Scarlett ve Sorin'e çevirdi.

Scarlett içini çekerek, "Merhaba, Drake," dedi. "Bir... durum var."

"O zaman biraz ateş büyüsü kullan ve tamir et," diye tersledi Drake, gözleri Callan'ın ruhunda hissettiği çaresizlikle kız kardeşine döndü.

"Yapamazlar," dedi Veda sırtarak. "Arazi Fae büyüsüne karşı korunuyor."

Bunun üzerine Scarlett'in gözlerinde bir şey parladı, ama ne olduğunu Callan bile anlayamadı. Onu buraya yardım etmesi için çağırmıştı ve işler kötünden daha kötüye gitmiş gibi görünüyordu. Sorin kemerinden çıkardığı iki hançeri sözsüzce ona uzatırken, eğilip Rayner'ın kulağına bir şeyler söyledi. Rayner kollarını kavuşturup rahatça duvara yaslanmadan önce sadece başını salladı.

Scarlett tekrar, "Tava'yı serbest bırak," dedi. "Ve eğer bir daha kılıcın tenine değmesine izin vermeyi aklından bile geçirirsen, bu yapacağın son şeylerden biri olacak."

Veda yine, "Burada üstünlük bende, Scarlett," diye alay etti. "Talepte bulunacak durumda değilsin."

Callan gözünü kırpmadan önce bir hançer odanın içinde uçuyordu. Tava küçük bir çığlık attı ama hançer ona zarar vermeden Veda'nın yanağını sıyrıp arkasındaki duvara saplandı.

Kadın soluk soluğa kaldı, parmakları kesiğe dokunmak için yaklaştı. Yaşadığı şok Tava'ya kendini kurtarması için gereken fırsatı verdi, o sırada tökezledi. Drake daha ona uzanmaya fırsat bulamadan Callan onu kollarının arasına almıştı bile.

"Çok üzgünüm Tava," diye mırıldandı Callan, onu sıkıca göğsüne bastırarak.

"Özür dileme," diye fısıldadı, elleri adamın gömleğini yumruklarken. "Sadece buradan canlı çıkmaya odaklanalım."

Scarlett boynunu bir o yana bir bu yana uzatarak, "İşte böyle," diyordu. "Şimdi, Veda, eğer oynamak istiyorsan..." Kolunu geri çekti, ikinci hançer uçmaya hazırды.

"Bekle!" Veda tekrar ıgık atarak elini kaldırdı.

Scarlett'in başı şaşkınlıkla eğildi, gözleri kendi elini inceliyordu. "Bu... ilginç." Gözleri tekrar Veda'ya kaydı. "Birinin bir sırrı var." Veda'nın dudakları büzölüp eli hâlâ önünde havadayken, Scarlett, "Söyleyin bana, Leydi Veda, bir Maraan'ın armağanları nelerdir? Yoksa bir *seraf* mı demeliyim?"

"Bu terimi nereden biliyorsun?" Veda yüzünün rengi solmuş bir halde sordu.

Scarlett elini havaya kaldırarak, "Bir büyücüyle biraz sohbet ettim," dedi. Bunu yapmak için çaba harcamış gibi görünüyordu ve bunu yaptığında Veda neredeyse geri çekilecek gibi oldu.

"Bir Büyücü mü?" Veda uysalca sordu.

Scarlett sabırsızlıkla, "Burada kendine böyle diyor," dedi. "Önemli değil. Önemli olan, bu gece seni nasıl öldüreceğim."

Gölgeler Scarlett'in etrafında dalgalandı, değişti ve kıvrıldı, ama herhangi bir şeye dönüşmeden önce Veda'nın sırtından kanatlar fışkırınca Callan'ın nefesi kesildi. Kanatlar tüylü ve altın rengindeydi ve Callan gördüklerini anlamaya başlayamadı bile.

Ancak Scarlett belli ki böyle bir şeyi daha önce görmüştü.

Scarlett, "Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye küfretti, sesi her şeyden çok sinirlenmiş gibi çıkıyordu. "Burada mı?"

Sonra arkalarındaki pencere kırıldı. Callan vücuduyla Tava'yı koruyordu. Hepsi kendilerini yere atmış, başlarını örtmüşlerdi.

Veda hariç hepsi.

Kim pencereden gökyüzüne atlıyordu.

"Nereye gittiğini sanıyor bu?" Scarlett mırıldandı, hemen ayağa kalktı ve pencereye doğru ilerledi.

Sorin kraliçeyi sakinleştirmeye çalışarak, "Onu bulacağız, Scarlett," dedi.

"Onu kaybetmeyeceğim," diye hırladı pencere pervazına atlamadan önce, camlar çizmelerinin altında çatırdıyordu. "İlk hamleyi onlar yapmazsa ben yapacağım." Sonra kenardan adımını attı ve doğruca aşağı düştü.

"Scarlett!" Tava bağırarak pencereye doğru atıldı. Elleri pencerenin pervazına çarptı, kırık cam parçalarının derisini kesmesiyle anında kan akmaya başladı. Callan onu geri çekmek için hamle yaptı, ama birdenbire ona doğru tökezlemeye başladı.

Tamamen gölgelerden oluşan devasa bir ejderha gökyüzüne doğru fırladı. Sırtında karanlığın, gölgelerin ve küllerin kraliçesi, sadece dolunayın ışığıyla aydınlanıyordu.

Veda'nın kanat çırparak evden uzaklaştığını ve gece gökyüzünde daha yükseğe tırmandığını seçebiliyordu.

"Allah kahretsin," diye mırıldandı Sorin, hepsini iterek merdivenlere doğru koşmaya başladı. Hepsi onun peşinden koştu, merdivenlerden inerken bir at sürüsü gibi ses çıkarıyorlardı. Dar sarmal merdiveni aşip ana basamaklardan inmeye başladıklarında Tava'nın eli onunkini kavramıştı.

"Finn ve Sloan," diye soludu Tava, onlar koşarken gözleri çılgınca arıyordu.

Ana kata çıktıklarında Finn, "Geldik," dedi.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Sloan kılıcını çoktan çekmiş bir halde sordu. Sorin ve Rayner'ı gördüğünde gözleri fal taşı gibi açıldı. "Burada ne işleri var?"

Fae hiçbir şey söylemedi. Herkes peşlerinden koşarken ana kapıdan hızla geçtiler.

Rayner gökyüzünü işaret ederek, "İşte," dedi.

Ay o kadar parlaktı ki her şeyi görebiliyorlardı. Kimse tek kelime etmedi. Kimse yapamaz.

En azından ölümlülerin hiçbiri.

"O benim ölümüm olacak," diye mırıldandı Sorin. "Ona yardım bile edemiyoruz. Koşuşlar sihrimizi bastırıyor." Bir şeye yumruk atmak ister gibi görünerek tekrar küfretti.

Ya da bir şeyleri yakıp kül etmek, diye düşündü Callan.

"Gölgeleri onu güvende tutacaktır," dedi Rayner pasif bir şekilde, gözleri gökyüzüne sabitlenmiş halde.

Sorin cevap olarak hiçbir şey söylemedi.

Hepsi gölge ejderhanın sonunda Veda'ya yetişmesini izlediler. Veda omzunun üzerinden geriye bakıp çılgılık atarken, hepsi Scarlett'in yeniden pozisyon almasını izledi.

Çünkü bu, Scarlett'in gölgelerinden Veda'nın sırtına sıçrayışydı. Bu, yere inen bir kılıçta parlayan ay ışığıydı. Bu, kesilip yere düşen altın bir kanattı. Bu, gecenin karanlığında, gökyüzündeki dışiden yağın ve düşmeye başladıklarında Veda'nın tek kanadıyla havada tutamadığı tenlerine serpilen kandı.

Drake şaşkınlık ve inançsızlık içinde, "O tam anlamıyla bir deli," diye mırıldandı.

Bıçak tekrar parlıyor, diğer kanadı kesiyor ve sonra ikisi de yere çakılıyordu. Veda'nın çığlıkları geceyi deliyordu.

Serbest düştükçe Veda'nın çığlıklarını daha iyi duyabiliyorlardı. "İkimizi de öldüreceksin, seni çılgın sürtük!"

İzleyenlerin yüzüne düşen kan damlaları giderek büyüyordu, artık kırmızı serpintiler değildi ama hiçbiri başını çevirip bakamıyordu.

Gölge ejderha altlarında belirip Scarlett'i yakaladı, ama Scarlett Veda'yı iterek ondan uzaklaştırdı.

Maraan Leydisi tekrar çığlık attı, ancak gövdesinin etrafında beyaz alev şeritleri belirdi ve onu yerden birkaç metre yukarıda keskin bir şekilde durdurdu. Leydi sarsıldı ve dudaklarından bir çığlık daha döküldü. Scarlett bir an sonra zarıfçe yere sıçradı ve gölge ejderha gecenin içinde kayboldu. Alevler de gözden kaybolunca, Veda doğrudan sırt üstü yere çakıldı ve kadından bir acı çığlığı daha geldi.

Scarlett omzunun üzerinden uzanarak, o serbest düşüş sırasında her nasılsa kınına sokmayı başardığı kılıcı yavaşça sırtından çıkardı. Yüzüne kan sıçramıştı, teninin fildişi renginden daha kırmızıydı. Hiçbiri kımıldamamıştı, Fae bile.

"Ah, Veda," dedi Scarlett, bir bacağına yüzükoyun yatan kadının diğer tarafına doğru kaldırarak, şimdi tam üzerinde duracak şekilde onun üzerine bindi. "Hâlâ öğrenemedin mi?"

"Neyi öğrendin?" Veda öksürdü, ağzından daha fazla kan fişkırıyordu.

Scarlett, "Bir Karanlıklar Leydisi ölemez," diye mırıldandı. Sonra başını yana eğdi. "Ama Maraan Lordları ölebilir. Daha önce bir tanesini öldürmüştüm. Maraan Hanımları da aynı şekilde öldürülebilir mi? İtiraf etmeliyim ki, bunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

"Korkunç biri," diye fısıldadı Tava kısık bir sesle, Callan'ın yanına bastırarak.

"Hiçbir fikrin yok küçük tilki," diye mırıldandı Callan, kolu kızın beline dolanırken.

"O kılıç şiraston değil," diye homurdandı Veda. Elleriyle kendini yukarı itmeye çalışıyor gibi görünüyordu ama elleri sırtından akan kendi kanıyla kayganlaşan çimlerin üzerinde kaydı.

Scarlett bıçağı inceler gibi yaparak, "Hmm," diye düşündü. "Bu doğru." Sonra başını kaldırdı ve gözleri bir kez daha Veda'nınkilerle buluştu. "Ama yakarak öldürdüğüm serafılar, onlarla işim bittiğinde oldukça ölü görünüyorlardı."

Onun sözleriyle kılıcın ağzından kör edici beyaz alevler çıktı ve tüm avluyu aydınlattı. Callan gözlerini kaçırmak zorunda kaldı, gözleri alışana kadar yüzünü siper etti. Tava yüzünü onun göğsüne gömmüştü ve neler olduğunu görmek için arkasını döndüğünde, eli yüzünü orada tutmak için yukarı kalktı. Kulaklarını kapatarak Veda'nın çığlıklarını bastırmaya çalıştı.

"Bakma Tava," dedi boğuk bir sesle, Ölümün Bakiresi'nin kılıcı Veda'nın kalçasına saplamasını izlerken boğazı düğümlenmişti.

"Bu Cassius için," dedi Scarlett, sesi o kadar ölümcüldü ki Callan kendini Tava'yı ondan birkaç adım uzaklaştırırken buldu.

Ama buna tanık olmak ne kadar dehşet verici olsa da, üzgün olduğunu söyleyemezdi. Onu yerde kıvranan bu *şeyle* zorla evlendirmeye çalıştıklarında değil. Hayatıyla bu kadar çok oynadıkları ve onu canını kurtarmak için kaçmaya zorladıkları için değil. Scarlett'in ağzından çıkanlardan sonra da değil.

Kılıç Veda'nın köprücük kemiğini keserek derine saplandı. "Bu Tava için."

Bir el bileğinin hemen üstünden kesilmişti, bir adım öteye uçtu, "Bu, Callan'a dokunmaya hakkın olduğunu düşündüğün için" derken daha fazla kan sıçradı.

Veda'nın çığlıkları ve feryatları artık tutarsızdı. İşkence devam ederken acı içinde soluk soluğa kalmış kelimeler.

Kılıç karnını kesiyordu. "Bu benimle dalga geçebileceğini düşündüğün içindi."

Son hamle kadının boğazına geldi. Scarlett eğilirken kılıcı yanındaki yere bıraktı, yüzü boynundan kan sızan Veda'nınkinden birkaç santim uzaktaydı. Scarlett'in sesi ürkütücü derecede yumuşaktı ama hepsi onu duyuyordu. "Ve bu da kazanabileceğini düşündüğün için."

Sonra geri adım attı ve bunu yaparken, Veda'nın ayaklarının dibinde en mavi orman ateşinden alevler başladı ve hızla vücuduna tırmandı. Ama ondan başka çığlık gelmedi. Her nasılsa Callan, Scarlett'in onun başında durduğunu ve uzaklaşmadan önce gözlerindeki hayatın solduğundan emin olduğunu biliyordu.

Sorin o sırada hareketlendi ve karısına yaklaşırken kendi kolundan bir hançer çıkardı. Scarlett'in elini tuttu ve avucunda bir kesik açtıktan sonra kendi etinde açtığı yaranın üzerine yerleştirdi. Scarlett zorlukla

fark etmemiş gibiydi, gözleri Veda'nın külden başka bir şey olmayan bedenine sabitlenmişti.

Tava kıpırdandı ve Callan ellerini kulaklarından indirerek Sorin ile Scarlett'i izlemeye koyuldu. Rayner kıpırdandı, Scarlett'in kılıcını aldı ve biraz temizlemek için pantolonuna sildi. Sorin'in diğer eli Scarlett'in çenesine geldi, yüzünü ona doğru eğdi ve Scarlett'in gözleri ona kaydı. Yüzündeki kan ay ışığında parlıyor gibiydi. "Çok güzelsin amına koyayım," dedi Sorin. "Ama lütfen dur

lanet olası gölge ejderhaya binmek."

Scarlett'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Beni eve götürün ve binecek başka bir şey verin o zaman, Prens."

Bir saniye sonra Sorin ağzını onunkine yapıştırdı, eli hâlâ onun koluna yapışmıştı ve diğeri ensesini kavramak için yukarı çıktı.

"Aman Tanrım," diye soludu Tava, bakışlarını kaçıtırırken eli ağzına gitti. Callan aşağı baktı ve önlerinde yanan bedenin ışığında kızardığını görebildi.

Ama kimse başka bir şey söyleyemedi, soğuk bir ses geceyi yarıp geçti.

"Kırıldım, Majesteleri. Beni eğlenceye davet etmediniz." Herkes kaskatı kesildi ve iki figürün ortaya çıktığı ağaçlara doğru döndü.

Biri pelerinli ve kukuletalı. Gecenin içinde parlayan yeşim yeşili gözleri olan dört pençeli biri.

Kraliçe Talwyn'in kurtları buradaydı.

BÖLÜM 48

OceanofPDF.com

ScARLETT

Sorin eğilip Rayner'a bir şeyler fısıldadı ve Rayner bir süre sonra Veda'nın yanan cesedinin külleri arasında kayboldu. Kadının kanı hâlâ yüzüne sıçramıştı. Öldürme telaşı hâlâ devam ediyordu. damarlarında dolaşıyordu.

Peki ya o cinayet?

Bu, şimdiye kadar bahsettiği en tatmin edici ölümlerden biriydi. Bir ölümden sonra hiç bu kadar tatmin olmamıştı... Lord Winston'dan beri belki de? Ya da belki de genç kızları kiralayan o adamı kendi vücut parçalarında boğdurduğu geceden beri?

Mikale'i öldürmenin nasıl bir his olduğunu ancak hayal edebilirdi. Lord Tyndell.

Alaric.

Ama şimdi ölmesi gereken bir başka erkek, yanında dev bir kurtla önlerinde duruyordu.

"Davetiye göndermemekle ne büyük kabalık ettiniz," diye devam etti Tarık. "Hassas duygularımı incittiniz."

Scarlett ona doğru bir adım atarak, "Sana ne kadar zarar verebileceğimi göstermeme izin ver," diye alay etti, ama Sorin onu geri çekiyordu. Parmakları onun dirseğinin etrafında kıvrılmıştı.

"Şimdi, şimdi," diye azarladı Tarık. "Şu anda pek bir şey yapamayacağını ikimiz de biliyoruz. Fae yetenekleri bu koşullarda bastırılıyor ve sen Kaynağından o muhteşem şiddet gösterisini sergilemek için gerekenleri yeniden dolduracak kadarını almadın."

Sorin ruh kılıcını ona uzatırken, Scarlett, "Benim hâlâ bir kılıcım var," diye alay etti. Rayner, Sorin fısıldayarak emirler verirken kılıcı ona uzatmıştı.

"Ah, evet. Bu bir sorun olabilir, ama..."

"Kahretsin," diye mırıldandığını duydu Sloan, gölgelerin arasından daha fazla figür çıkarken.

Gece Çocukları.

Düzinelerce.

Rayner'ı neden bir maceraya gönderdiğini hatırlat bana, Scarlett Sorin'e olan bağını geri çekti.

Takviye almaya gitti. Kimi?

Luan.

Azrael

mi?

Bunun mantıklı olduğunu düşündü. Seyahat edebilecek tek kişi oydu. Eğer sonunda yeteneğini geri kazanmış olsaydı.

Gece Çocukları'nın yaklaştığını gördüklerinde birbirlerine sırtlarını dönmüşlerdi. Dişler belirdi ve eller Tava ile Callan'a uzandı.

Tarık kayıtsızca, "Durun," dedi ve tüm Gece Çocukları donakaldı. "Ne zamandan beri vampirlere komuta ediyorsun?"

Scarlett sordu.

"Kontes Suikastçı Lord'a sadakat yemini ettiğinden beri," diye yanıtladı Tarık.

"Ne?" Scarlett şaşkınlığını sesinden gizleyemeyerek, "Ne?" dedi.

Kontes hâlâ Nuri'nin yanındaydı. Onu ele geçirmiş olmalarına imkân yoktu. Kesinlikle yoktu.

"Sizin ve maiyetinizin benimle gelmesine ihtiyacım olacak Majesteleri," diye devam etti Tarık. "Sizi tekrar görmek için sabırsızlanan bazı insanlar var."

Sorin, "Seninle hiçbir yere gidemeyiz," diye karşılık verdi.

Tarık, "Ama bence yeni kralın tahta çıkışını görmek için gerçekten orada olmak isteyeceksin," diye karşı çıktı.

"Sen neden bahsediyorsun?" Callan talep etti.

Tava'yı hâlâ yanında tutuyordu. Drake, Finn ve Sloan etraflarında saf tutmuşlardı.

"Ya siz, Veliht Prens? Vedalaşmak için kesinlikle benimle gelmek isteyeceksiniz."

Hepsi sessizce kaleye girdiler, bu işi olurluna bırakmaktan başka çareleri yoktu. Ya bu olacaktı ya da ölümlülerin gözleri önünde katledilmesini izleyecekti. Tarek onu ve Sorin'i zorla ayırmış, gücünü yeniden doldurmak için ondan yararlanmaya devam etmesine izin vermemişti. Şimdi Tarek'in yanında yürüyordu, kurt da onun yanındaydı. Sorin topluluğun ortasındaydı ve on Gece Çocuğu ona eşlik ediyordu.

Yine de bağları hakkında konuştular. Tarık'ın bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Olası kaçış planlarını, savaşıarak kurtulmanın yollarını tartışmışlardı ama etraflarında bu kadar çok vampir varken? Callan, Tava ve diğerlerinin hayatını riske atmadan bunu yapmanın hiçbir yolu yoktu.

Ama Sorin ona başka bir küçük sorundan da bahsetmişti.

Ama bu hiç de 'küçük' bir sorun değildi.

Elit Bölge'den sessizce geçerlerken ona *Talwyn'in kurt olduğunu* söylemişti.

Belli ki onun kurtlarından biri.

Hayır, aşkım. Kurt olan Talwyn. O değişti.

Bunu yapabilir mi?

Görünüşe göre artık yapabiliyor. Gözlerini nerede görsem tanırım. Ve Kraliçe Henna değişebilir. Bir kurda dönüşebiliyor.

Scarlett, Talwyn'in Tarık'la birlikte burada bulunmasının ve onlara şatoya kadar eşlik etmesinin ne anlama geldiğini düşünmek bile istemiyordu. Bunun onlar için iyi bir anlama gelemeyeceği açıktı ve bu harika bir şey değil miydi?

Tarık onları taht odasına götürdü ve Scarlett'i kürsünün dibine çıkardı. Diğerleri kenara çekilmişlerdi.

Scarlett dramatik bir tavırla odaya bakarak, "Daha büyük bir karşılama partisi olacağını sanıyordum," dedi.

"Birazdan burada olurlar," dedi Tarık, bir eli Talwyn'in kürkünde gezinirken. "Ama gereksiz bir şey tarafından bölünmediğimizden emin olmak için..." Sorin'e doğru ilerledi ve elini uzattı. "O yüzüğü senden alacağım."

Sorin dilini yanağına bastırdıktan sonra parmağından çıkarıp avucuna sıkıştırdı. Tarık hemen kendi parmağına kaydırды,

Büyüsü açıkça canlanırken derin bir iç çekti. "Bu anı ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin," diye mırıldandı Tarık.

Sorin, "Yaklaşık on yıl olduğunu tahmin ediyorum," dedi.

"Hayır, Ateş Prensi. Çok daha uzun," diye cevap verdi Tarık, ona sırtını dönüp kürsüye doğru ilerleyerek. Kenara oturdu, rahatlamış gibi görünerek bacaklarını önüne uzattı. Talwyn onun yanına oturmak için hareket etti. "Bu tam bir gösteri olacak," diye espri yaptı. "Ve ben de en ön sırada oturduğum için çok mutluyum."

Taht odasının çift kapısı açılmadan ve Mikale Lairwood içeri girmeden önce ayak sesleri bir an yankılandı. Bir an durakladı ve etrafta toplanan herkese baktı.

"Senin babamla birlikte gitmiş olman gerekiyordu," dedi Tava, sesinde şok ve korku vardı.

Mikale onaylarcasına başını salladı. "Ve öyleydin de," diye onayladı. "Ama anlaşılan müttefikleriniz bazı Maraalıların Seyahat edebildiğini size söylememiş. Kıtayı geçmek sadece bir kalp atışı sürüyor."

Callan'ın bakışları Scarlett'e kaydı. "Bu doğru mu?" diye sordu.

"Ben... Alaric Seyahat edebilir. Kesin olarak yapabildiğini bildiğim tek kişi o," diye itiraf etti. "Ama planlarının onların gitmesine bağlı olduğunu bilmiyordum. Sana söyledim, Callan. Söyledim-"

Ama Tava'nın görüşünü engellemek için daha fazla kayarak ondan uzaklaştı.

"Her neyse," diye devam etti Mikale, "bazı özel ziyaretçilerin mülkümün koşuşlarını geçtiği haberini alınca doğruca eve geldik." Scarlett'in önünde durdu ve omzunun üzerinden Sorin'e bakarak saçının bir teline dokundu. Sorin kaskatı kesildi, bir eli belindeki kılıca kaydı.

Tarık sıkılmış gibi, "Yapma," dedi ve sarmaşıklar Sorin'in bileklerine dolanarak arkasından çekmeye başladı.

Mikale'in bakışları tekrar Scarlett'e kaydı ve dudaklarında zalim bir sırıtma belirdi. "Yüzümü bir daha gördüğünde ölümümü görmeme ne oldu, evcil hayvanım?"

Scarlett onun sorusunu düşünüyormuş gibi yaparak başını eğdi. "Ben *senin* ölümünü mü söyledim? Kız kardeşininkini kastettim." Sesi kelimelerle birlikte buz gibi oldu.

Kıpırdamadan durdu. "Yalan söylüyorsun."

"Gerçekten bilmiyorum," diye mırıldandı. "Veliaht Prens oradaydı. Tarık da oradaydı. Hepsi gördü," diye ekledi Callan'a doğru eliyle işaret ederek.

Mikale, Tava'yı arkasına siper ederek durduğu yerden başını sallayan Callan'a baktı. Sonra sadece omuz silkmış olan Tarık'a baktı.

Mikale'nin başı ona doğru döndü, gözleri simsiyah oldu. "Seni küçük amcık."

Elini alaycı bir dehşetle kalbinin üzerine götürdü. "Lordum! Bir *hanımefendinin* önünde böyle küfürlü konuşmak."

"Seni bana geri verdiğinde, bu ukalalığının her zerresine pişman olacaksın," diye hırladı Mikale, sanki ona vuracaktı gibi elini kaldırdı, ama Scarlett sadece gülümsedi, yanında bir gölge panter oluşuyordu. Muhtemelen şu anda o büyüye dokunmak pek akıllıca bir hareket değildi, ama yapması gereken lanet olası bir şey vardı.

Lord Tyndell, yanında kukuletalı bir adamla odaya girdiğinde, "İşte orada," diye seslendi. Kukuletalı olsun olmasın, Scarlett Alaric'i tanıdı. Lord Tyndell ellerini birbirine vurdu. "Şu güzel karanlığa bakın."

Hepsi buradaydı. Tüm Lordlar ve arkalarından gelen, elleri ve ağızları bağlı kraliyet ailesi -Kral Theodore, Kraliçe Meredith ve Prenses Eva-. Callan ileri atıldı ama aniden durdu, Tava'nın yanından ayrılmakla ailesinin yanına gitmek arasında kararsız kaldığı belliydi.

Sloan ve Finn en ufak bir tereddüt göstermedi, ikisi de kılıçlarını çekmiş bir şekilde ileri atıldı.

Alaric sadece bir elini kaldırdı ve ikisi de dondu kaldı. Kelimenin tam anlamıyla dondular, sanki hiç hareket edemiyorlardı.

Bu güç gösterisi karşısında Scarlett gölgelerini tekrar içine çekti. Bu aniden bir şey anlatmanın ne yeri ne de zamanıydı. Hepsini buradan canlı çıkarmak için gücünün her damlasına ihtiyacı olacaktı.

Ama sonra Alaric yumruğunu indirdi ve Finn ile Sloan sanki kafalarının arkasına darbe almış gibi yere yığıldılar. Ve hareket etmiyorlardı. Göğüsleri yükselmüyordu.

"Ne yaptın sen?" Scarlett onlara doğru ilerlerken sesi sert bir fısıltıya dönüştü.

"Kıpırdama, Ölümün Bakiresi," dedi Alaric, uzanıp kapüşonunu geri çekerek yüzünü odadakilere gösterdi.

"Ah, evcil hayvanım," diye acımasızca mırıldandı Mikale. "Sana onun gücünü henüz deneyimlemediğini söylememiş miydim?"

"Ne yaptı?" diye tekrarladı, gözleri hareketsiz duran muhafızlara sabitlenmişti.

Mikale eğilip onun kulağına fısıldadı. "Kalplerini patlayana kadar sıkı."

"Hayır!" Scarlett haykırdı. Başını, yerde ölü yatan muhafızlarına, en yakın arkadaşlarına şok içinde bakmakta olan Callan'a çevirdi. "Callan, çok üzgünüm. Callan, ben-"

Mikale geri çekildi, içinden kara bir kahkaha geldi. "İşte bahsettiğim lanet. Sırf seni tanıdıkları için. Boyun eğmeyi reddettiğin için kaç kişinin daha ölmesine izin vereceksin?"

Sorin birdenbire ona, "Onun söylediği hiçbir şeyi dinleme, Scarlett," diye bağırdı. "Beni duyuyor musun? Sen kimsenin laneti değilsin. Onların ölümü senin suçun değil."

Ama öyleydiler. Mikale haklıydı. Çünkü onu tanıyorlardı. Hepsi bu her neyse ona kapıldıkları içindi. Hepsi çünkü-

"Bu kadar yeter." Alaric sonunda konuştu, normal bir sesle konuşmasına rağmen soğuk ve hesapçı sesi her şeyi kesip geçiyordu. Bakışları Callan ve Tava'nın üzerinde gezindi. Tava, Callan'ın elini tutmuş, yerde yatan Sloan ve Finn'e bakarken sessiz gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu. "Veda nerede?"

Öfke Scarlett'in içinden sıcak ve şiddetli bir şekilde yükseldi. "Altın kanatlı olan o, değil mi?" Scarlett onunla alay etti.

Alaric ona yavaşça göz kırptı. "Evet."

Scarlett, "Öldü," diye tükürdü. Sonra doğrudan Mikale'ye baktı. "Onu gökyüzüne kadar kovaladım, sırtındaki kanatları kestim, doğradım ve sonra külden başka bir şey kalmayınca kadar yanmasına izin verdim. Shirastone değil ama işe yaramış gibi görünüyor."

"Bu çok talihsiz bir durum," diye söylendi Lord Tyndell. "Veda en güçlü kadınlarımızdan biriydi." Alaric'e baktı. "Başka birini göndermeyecekler. Bir daha olmaz."

Scarlett, "Yazık," diye söylendi.

"Öyle," diye kabul etti Lord. "Şimdilik tahta bir başkasını oturtmaktan başka seçeneğimiz yok."

Drake aniden, "Kendi kızınız tahta geçmeye hazırlanıyor," diye araya girdi. "Neden hepiniz Veda'nın tahta çıkması konusunda bu kadar ısrarcıdınız? Bunun ne önemi var ki?"

Lord Tyndell, "Anlamadığın o kadar çok şey var ki, Drake," dedi. Scarlett onun ses tonunun biraz yumuşadığına yemin edebilirdi, ama bu mümkün değildi.

olmak. Onlar onun gerçek çocukları değildi. "Bunların hiçbirine dahil olmamanız gerekiyordu."

Alaric, "Veda'nın kraliçe pozisyonunda olması bu geçişi daha yumuşak hale getirebilirdi," dedi. "Tıpkı diğer krallıklarda olduğu gibi."

"Diğeri..." Callan bir tür sersemlikten kurtulmuş gibi durakladı. "Rydeon ve Toreall?"

"O geçişler sessiz ve doğal bir şekilde gerçekleşiyordu. Bazı varlıklar kontrol altında tutulabilseydi bu geçiş de aynı şekilde olacaktı." Alaric'in delici bakışları, elleri iki yanında kenetlenmiş olan Mikale'nin üzerinde yoğunlaştı.

Scarlett sahte bir acıma duygusuyla yüzünü buruşturdu. "Şimdi senden kaç kez kaçtım? Saymak için iki el gerekebilir."

Mikale cevap vermek için ağzını açtı ama Alaric bir kez daha konuşmaya başlamıştı bile. "Bu tahtı ele geçirme planı onlarca yıldır yürürlükte ve bazen bu planların değiştirilmesi gerekir," dedi kralın arkasında durarak. Kraliyet ailesinin hepsi diz çökmek zorunda kalmıştı, Kraliçe Meredith kocasının yanında titriyordu. Prenses Eva'nın yüzü annesinin yanına gömülmüştü, küçük bedeni şiddetle titriyordu ve Scarlett'in görebildiği tek şey Tula'nın Juliette'e yapışmaya çalışmasıydı.

Bir Gece Çocuğu kadar hızlı hareket eden Alaric'in hançeri Kral Theodore'un boğazına saplandı. Kraliçe Meredith çığlık attı ama aynı hançer bir sonraki hamlede onun da boynuna saplanınca çığlığı kısa kesildi.

"Hayır!" Callan haykırdı, Tava'yı tuttuğu yerden bıraktı ve anne babasına doğru atıldı. "Bağışlayın onu! Size yalvarıyorum! Eva'nın yaşamasına izin verin!"

"Bir Solgard varisi hayatta kalamaz," dedi Alaric kayıtsızca, prensesin açık kahverengi saçlarına bir yumruk indirmişti bile. Alaric başını kaldırdığında küçük kız ağzındaki tıkaçın etrafından çığlık attı.

"Lütfen! Hayır!" Callan bağırarak ona ulaşmaya çalışıyordu ama Mikale ve Lord Tyndell onu tutuyordu. Drake Tava'ya sıkıca tutunuyordu. Sorin hâlâ sarmaşıklarla bağlıydı ve Tarek tasmaını tuttuğu için hareket edemiyordu.

"Durun!" Scarlett bağırdı, gölgeler ondan sıçradı ve Eva'nın etrafında bir kalkan oluşturdu. "Alaric, dur!"

Hançer durdu, kalkanını delemedi ve onu yerinde tutmak için gösterdiği çabadan dolayı homurdandı.

"Dur!" diye nefes nefese kaldı.

Alaric omuz silkti ve hançeri kemerine yerleştirdi. "O kalkanı sonsuza dek yerinde tutamayacaksın, Wraith'im. Elbette, lütfen boşalt

bu güç. Zayıfladığınızda çok daha uysal oluyorsunuz."

Kürsüye doğru yürüdü, ayağa kalktı ve kralın tahtına geri yerleşti.

Scarlett, "O senin değil," diye hırladı. "Callan hâlâ yaşıyor."

"Şimdilik," diye kabul etti Alaric, başını yumruğuna dayayarak görünüşe göre onun çıkmasını bekledi.

"Yani bu ne? Hepsi senin kral olman için mi?"

Dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi. "Bu bilgi için senden ne istendiğini biliyorsun, Scarlett."

"Asla," diye alay etti.

Derin bir iç çekti. "Anahtarları getirdin mi?"

"Ben... Ne?" diye sordu, konunun aniden değişmesi onu şaşırtmıştı.

"Anahtarlar. Bu noktaya kadar hepsini bulduğunuzu varsayıyorum. Bu yüzden

haftalar önce geri getirilmenize izin verdi." "Bana izin

verdiniz... Kaçmama *izin vermediniz*."

"O gece senin için geldiklerini biliyordum," diye cevap verdi Alaric, koyu renk gözleri onu incelerken.

"İmkânsız," diye hırladı Sorin.

Ateş Prensi'ne bakarak kaşlarını kaldırdı. "Bir noktada onun için geleceğinizi biliyordum. Hepiniz onun sizin olduğu yanılgısı içindesiniz."

"O benim," diye hırladı Sorin, bağlarına karşı sarsılarak.

Alaric sert bir sesle, "O hiçbir zaman senin olmadı," dedi ve Scarlett onun sahip olduğu gücü neden hiçbirine karşı kullanmadığını merak etmekten kendini alamadı. Finn ve Sloan'a yaptıkları bir gösterge olsaydı, bir bilek hareketiyle hepsini kolayca kontrol edebilirdi. Neden bunu kral ve kraliçeye yapmamıştı? Ya da Prenses Eva'ya?

"Nereden biliyorsun?" Scarlett kalın bir sesle yutkunarak ve uzuvlarına yayılan titremeyi gizlemeye çalışarak sordu. Tarık haklıydı. Gücünün bu kadarını harcamak için Sorin'den yeterince yararlanmamıştı. Hâlâ ateşi ve suyu vardı ama bir şeyleri, herhangi bir şeyi kurtarması gerekiyordu. "O gece geleceklerini nereden biliyordun?"

Alaric basitçe, "Kontes bana söyledi," dedi.

"Kontes mi?" Scarlett tekrarladı. "Nereden bilebilirdi ki?"

Alaric tahtına yaslanarak, "Sanırım o zamanki unvanı bu değildi," diye düşündü. "Hayır, *siz* eski Kontes'i doğrudan onun ellerine teslim edene kadar bu onun unvanı haline gelmedi."

"Ne?"

"Birkaç ay önce Dresden Ormanı'ndan çıkıp gittiğinizde yaşadığımız şaşkınlığı bir düşünün. Onun için kendimiz gitmeyi planlıyorduk ama sen bunu anladın, değil mi?" Alaric yüzünü neredeyse sevgi dolu bir gülümsemeyle doldurarak konuştu. "Çok zekisin. Tıpkı sana öğrettiğim gibi. Böylece planlarımız değişti. Dürüst olmak gerekirse bu daha iyiydi. Rosalyn'in kendini nereye sakladığına dair hiçbir fikrimiz yoktu. Bu yüzden kaçmanıza izin verdim ve onu bulana kadar hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğinizi bildiğim için yanınıza kendi adamlarımdan birini gönderdim. Onu benden uzak tutmak için."

Scarlett, dizlerinin bağı çözülmek üzereyken, "Hayır," diye fısıldadı. Azalan gücü yüzünden değil, adamın ima ettiği şey yüzünden...

"Evet, Scarlett," dedi Alaric, ayağa kalktı ve kürsüden inerek onun önünde durdu. Elini kaldırıp onun yanağını avuçladı. "Onu buldun, sonra da şimdi onun yerini tutan kişiyle birlikte gönderdin."

Onun sözleriyle eli yanağından kaydı ve Nuri gölgelerin arasından çıktı. Kukuletası inikti, gözleri kasvetli bir şekilde ona bakıyordu. Yavaşça elini kaldırdı. Bu gece eldiven takmamıştı. Avucunun ortasındaki kan izini gizleyecek hiçbir şey yoktu. Tarık'ın avucundakiyle eşleşen işaret.

"Ah, Nuri," diye fısıldadı Scarlett, efendisinin yanında duran kız kardeşine bakarken yüreği acı ve ihanetle parçalanıyordu.

"Sen..." Nuri yutkundu, gözlerini ondan kaçırdı. "Mark'ı kabul edersem çocukları yalnız bırakmayı kabul etti. Geri dönmen çok uzun sürdü. Ben... Sen çok uzun sürüyordun."

Başından beri onlarla oynuyordu. Kara Salonlar'dayken saatlerce, hatta günlerce ortadan kaybolurdu. Oraya vardıklarında Scarlett onu kaç gün önce görmüştü? Her zaman kukuletası ve eldivenleri içindeydi, ama Scarlett hiçbir şeyden şüphelenmemişti. O Ölüm'ün Gölgesi ve bir Gece Çocuğu'ydu. Güneşten korunmaya ihtiyacı vardı. O...

Tam olarak yaptığı şeyi yapmak için mükemmel bir konumdaydı. Yapması gerektiğini hissettiği şeyi.

Bu onun için her zaman çocuklarla ilgiliydi. Her zaman. Sokaklarda kimsenin umursamadığı unutulmuş yetimler. Kullanılan, katledilen ve atılan çocuklar.

Alaric yavaşça onun etrafında dönmeye başlayarak, "Ona acıyarak bakma," diye yatıştırdı. "O bu rol için yetiştirildi. Bunun için eğitildi. Tıpkı senin gibi. Nuri sadece her zaman olması gereken yeri kabul etti."

Ama Scarlett, bakışlarıyla tekrar buluşmayı reddeden Nuri'den gözlerini ayıramıyordu. Kontes'i öldürmüştü. Artık Gece Çocukları'nı o kontrol ediyordu ve Alaric de onu. Vahşi, hırçın, kontrol edilemez Gece Çocukları şimdi aynı derecede dengesiz biri tarafından kontrol ediliyordu. Alaric onu sokaklardan kaçırdığından beri bu rolü üstlenmeye şartlanmıştı, her zaman ne olduğunu biliyordu.

Nefes al, aşkım, bağdan aşağı gel. O kalkanı tut. Callan'ın kız kardeşini koru. Şu anda kontrol edemeyeceğin çok şey var ama bunu kontrol edebilirsin.

Yapamam, Sorin. Çok uzun sürmez.

Rayner birazdan burada olur. Yardım yakında burada olacak. Dayan, Scarlett. Bunu yapabilirsin. Nefes al. Al ve ver.

Dişlerini sıkarak Eva'nın etrafındaki kalkanı güçlendirdi. Callan hâlâ Lord Tyndell ve Mikale tarafından tutuluyordu, ama şimdi Tarık ayağa kalkmaya çalışıyordu. Scarlett bir şey yapamadan, Alaric onun kollarını kavradı ve arkasından tuttu. Kulağına yumuşak bir sesle konuştu. "Karşı koyma, Wraith'im, yoksa sıradaki Prens Callan'ı öldürürüm."

Kadın anlayışla başını salladı ve Tarık pantolonunun ceplerine ulaşana kadar kadının gövdesini, kalçalarını okşamaya başladı. Eli içeri kaydı ve muskaları çıkardı.

"Sadece altı tane var," dedi Alaric'e.

Bir ışık çaktı ve Talwyn her zamanki kıyafetiyle karşılarında durdu. "Sonuncusu bende," dedi, sesi monoton ve soğuktu. Hiçbirine bakmadı.

Scarlett, "Yok," diye düzeltti.

"Onlardan birine sahibim," diye ısrar etti Talwyn.

Scarlett kayıtsız bir tavırla, "Sen yaptın," diye cevap verdi. "Celeste'in bir tılsımı, değil mi?" Tarık'ın elinde tuttuğu muskalara başıyla işaret etti.

Talwyn öne doğru yürüdü ve kendininkini bulana kadar parmaklarını karıştırdı. "Nasıl?" diye sordu.

"Juliette, Kontes'in kuzeydeki villasında kaldığımız akşam çantandan çıkardı. Yemek almak için mutfağa gittiğimizde. Yerine sahtesini koydu. Sen Maliq'e bağlısın. Celeste'in tılsımının sende olması riskini göze aldım," diye cevap verdi Scarlett. "Buluşmamızda onlardan haberdar olduktan sonra nerede olduğunu bildiğini tahmin etmiştim. Onları bu kadar özenle aradığımı öğrendikten sonra onu yakınında tutacağını düşündüm." Omuz silkti. "Haklıymışım."

Alaric onun arkasından kıkırdayarak kollarını serbest bıraktı. "Sonunda zekânı kullanıyorsun. Bahse girerim son anahtarın nerede olduğunu bile biliyorsundur, değil mi?"

"Siktir git," diye tükürdü ona.

Bu da karnına hızlı bir yumruk yemesini sağladı.

Sorin onun arkasında öfkeyle kükredi ama sarmaşıklar boğazına dolanıp sıkınca hızla boğulmaya başladı.

Scarlett hırlayarak Tarık'a bir alev topu fırlattı, Tarık güçlkle kurtulmayı başardı ama dikkatinin dağılması ona pahalıya mal oldu ve kalkanı Prenses Eva'nın etrafına düştü. Alaric çoktan kemerinden hançerini çıkarmış, kıza doğru ilerliyordu ve Scarlett bıçağı görünce irkildi. Yakından bakınca, bunun herhangi bir bıçak değil, gece kadar karanlık bir bıçak olduğunu görebiliyordu.

Gece taşından bir hançeri vardı.

"Hayır!" diye bağırdı, gölgelerinden arta kalanlarla boğuşarak Eva'nın etrafında bir kalkan oluşturmaya çalıştı ama sonra hava değişmeye başladı. Bir tür patlamanın kulakları sağır eden sesi duyuldu ve bir tür siyah alevler ondan yayılıyor gibiydi.

Ama onlar ondan değildi.

Bu sesler onun yanında duran ve havadan gelen Muhafızından geliyordu.

Ve yalnız da değildi.

Ashtine, Briar ve Azrael de onunla birlikteydi.

Fae Kraliyet Ailesi'nin tamamı şimdi bu odada duruyordu. "Briar! Kız!" Scarlett bağırdı.

Ama yetenekleri burada işe yaramadı. Ölümlü topraklarda değil. Ve çalışabilseler bile, korumaları aşmak için Semiria yüzüklerine sahip değillerdi. Tarek ve Talwyn'in yeteneklerine erişebilmelerinin tek yolunun bu olduğunu düşündü.

Her şey çok hızlı oluyordu. Çok hızlı. Scarlett takip edemiyordu.

Cassius'un kolu Scarlett'in beline dolandığında Alaric bir kez daha Eva'ya doğru adım atmaya başlamıştı ki, Scarlett'in dizleri gücünün etkisiyle büküldü.

Guardian bağlantısı kendisine yönelik tehditleri algılayarak ondan güç almaya başladı ve Cassius'a yaslanarak etrafına buzdan bir kalkan fırlattı

Eva.

Ama Alaric yön değiştirerek Callan'a doğru ilerledi ve elini kaldırdı. Callan göğsünü tutarak yüzünü buruşturdu.

"Hayır!" Tava çığlık attı. "Hayır! Callan!" Drake kollarını sıkıca Tava'nın etrafına sarmış, Tava tekme atıp çırpınarak Callan'a ulaşmaya çalışırken onu sırtından tutuyordu.

Tarek ve Talwyn Cassius'un gücüyle odanın diğer ucuna fırlatıldığında Sorin kılıcını ve bıçağını kurtarmayı başarmıştı. Ona doğru savaşıyor, sürekli yeniden ortaya çıkan sarmaşıkları kesiyordu. Ama bu Talwyn'in parmak uçlarındaki şimşekti.

Azrael ona bağıyor, odanın karmaşası içinde dikkatini çekmeye çalışıyordu. Briar ikiz kılıçlarını kaldırmış, Ashtine de orak şeklinde kıvrılmış bıçaklarıyla onun yanındaydı. Mikale ve Lord Tyndell de kendi kılıçlarıyla onlara doğru yaklaşıyordu.

Ve ölüm. Havada asılı duruyordu. Onu etraflarında hissedebiliyordu. Ne zaman bir hak iddia etmeye geldiğini bilecek kadar ona bahşetmişti.

Ve bu gece ziyafet çekecekti.

Sorin, seni seviyorum, bağını gönderdi. Beni Sonra'da bul. Yıldızların arasındaki yerlerde.

Hayır! diye bağırdı ve Scarlett onun kılıcı tekrar tekrar savuruşunu seyretti.

Talwyn'in elinden çıkan bir enerji okunun adamın tam göğsüne isabet etmesini izledi.

Dizlerinin üzerine çökmeden önce adamın bir kez sendelemesini izledi. Gözleri onunkileri buldu.

Ve göğsündeki ağrı.

Aman Tanrım. Alaric onun kalbini sıkıyor olmalıydı çünkü göğsündeki acı tam bir ızdıraptı. Nefes alamıyordu ama bir şekilde çığlık atıyordu. Ciğerleri genişlemiyordu ama dudaklarından dökülen katıksız bir ıstıraptı.

Belinde, kaburgalarında bir baskı vardı. Kollar etrafını sıkıca sarmış, onu ayaklarından kaldırmış ve sert bir göğse doğru çekerek ona gitmesini engellemişti. Biri kulağına bir şeyler söylüyordu ama ne dediklerini duyamıyordu. Çünkü adam ölüyordu. Ve o da ölüyordu. Ruhu ölüyordu.

Eğer ruhunuzun yarısı sizden koparılmamışsa, onun ölümünde benim hissettiğim gibi ruhunuzun parçalandığını hissetmezsiniz.

Cyrus, Thia'nın ölümünden bahsederken ona böyle söylemişti.

Ama bu? Bu, ruhunun yarısının ondan koparılması değildi. Bu onun tüm varlığının paramparça olmasıydı.

Aşk... Sesi bağdan aşağı süzülüyordu, nefes nefese ve hırıltılı. Yine de karanlıkta kalmayı seçerdim... Şimdi bile.

"Sorin!" ığlığı odanın içinde yankılandı, delici ve umutsuzluk doluydu. İçinden ateş, buz ve gölgelerden oluşın bir girdap fışkırdı, her şeyin kontrolünü kaybettiğinde Cassius'un ve onun etrafında dönmeye başladı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 49

OceanofPDF.com

CALLAN

S Carlett'in ıgıllıkları havayı delip geçiyordu ama Tava'dan gelenler de bir o kadar acı vericiydi.

Çünkü onun adını Suikastçı Lord olarak haykırıyordu.

Kalbinin üzerindeki hayali tutuşu daha da sıkılaştırdı.

Önemli olan her konuda başarısız olmuştu.

Annesini korumayı başaramamıştı.

Kız kardeşini koruyamamıştı.

Halkını koruyamamıştı. Onu

koruyamamıştı.

Hiçbirinin buradan canlı çıkmasına imkan yoktu. Fae'ler yetenekleri olmadan işe yaramazlardı. Elbette, herhangi bir insan askerden daha iyi savaşılabirlerdi, ama savaşıkları insanlar yeteneklerine erişebildiklerinde bu çok az işe yarıyordu.

Fae Kraliçesi avucundan çıkan tek bir enerji şimşegiyle Ateş Prensi'ni dize getirebildiği zaman.

Yanıandaki erkek sarmaşıklerle boğulabilecekken.

Mikale ve Lord'un sırtlarından kanatlar çıkarıp tanrıların bildiği şeyleri yapabildikleri zamanlar.

Karşısındaki Suikastçı Lord sadece elini kaldırarak onun canını alabilirken.

Zaten dizlerinin üzerindeydi, göğsü daralmaya başladığında hemen dizlerinin üzerine çökmüştü. Şimdi ellerinin üzerinde öne doğru sıçradı, sırtı eğildi.

Görüşünde ışık yanıp sönüyordu ve ciğerlerine çekmeyi başardığı havanın aldığı son nefes olacağını biliyordu.

Ama öyle değildi.

Göğsündeki baskı aniden kayboldu. Görüşü açıldı ve yerde oturduğu yerde çığlık atan, hâlâ bağlı ve ağzı tıkalı olan kız kardeşinin üzerine düştü. Etrafında olup biten katliama bakmasına izin vermeyerek ona doğru süründü. Ağzındaki tıkacı çekip çıkardı ve bir eliyle ağzını kapattı.

"Çığlık atmayı bırakmalısın Eva," diye homurdandı. "Dur."

Başını salladı, tüm vücudu titriyordu ve adam onu kendi tarafına çekti. Ancak o zaman başını kaldırdı ve neler olduğunu anladı. Bir... ateş, buz ve gölgeler kasırgası vardı. Bunu ancak bu şekilde tarif edebilirdi. Kasırğa Scarlett'in etrafında dönüyordu; Scarlett çırpınıyor ve çığlık atıyordu, acısı ve kederi içinden akarken yüzü tavana doğru eğilmişti. Cassius onu göğsüne bastırılmış, lanet olası boynunu kırmasın diye başını omzuna yaslamıştı.

Sorin yerdeydi, hareket etmiyordu, üzerinde kırmızı bir kuş uçuyordu.

Amare.

O zaman yavaş yavaş yelesi su olan bir at olduğunu fark etti. Gümüş bir şahin.

Bir geyik.

Bir panter.

Burada ruh hayvanları vardı. Ölmek üzere olduğunu düşündüğünde yanıp sönen ışık buydu.

Fae'lerin hepsi nefes nefese kalmıştı. Briar ve Scarlett'inki kadar gümüş saçları olan minyon bir dişi Tava ve Drake'in yanına gitmiş, şimdi onları koruyorlardı. Prens Azrael, Talwyn ve diğer erkeğin önündeydi.

Panter ilerlerken Suikastçı Lord, Lord Tyndell ve Mikale birkaç adım geri çekiliyordu.

"Ona geldiğimi söyle. Onu bulacağımı ve ona teslim edeceğimi söyle. Hepinizi ona teslim edeceğim," dedi Suikastçı Lord pantere tükürerek.

Küller savrulurken panter hırladı, kocaman dişlerini gösterdi ve Rayner ortaya çıktı. Odanın etrafına baktı ve her şeyi anladı. Gözleri düştüğü yerde kıpırdamadan yatan Sorin'e takıldı.

Hızla Scarlett'in etrafında dönen kütleye doğru ilerledi, ama Callan Scarlett'in çığlıklarından ne söylediğini duyamıyordu. Ses tellerini patlatacaktı.

"Gelin, Prens."

Callan başını kaldırıp baktı. Panter Maraan Lordlarını meşgul ederken Briar'ın ona doğru geldiğini görmemişti.

"Buradan çıkıyoruz."

"Nasıl?" Callan homurdanarak ayağa kalktı ve Eva'yı kollarının arasına alıp kalçasına yerleştirdi. Eva küçük kollarını Callan'ın boynuna doladı ve yüzünü onun omzuna gömdü. Briar'ı Tyndell'lerin yanına kadar takip etti. "Scarlett muhtemelen seyahat edemez."

"Yapamaz," diye kabul etti Briar. "Ama Muhafızının yapabileceğini umuyoruz. Tabii Scarlett onun gücünü çok fazla kullanmadıysa."

"Prens Azrael?" Callan sordu.

Briar durakladı, bakışları bir an için prens ve Fae Kraliçesi'ne takıldı ve şöyle dedi: "Bizimle geleceğini sanmıyorum ve büyüsüne erişmek için bir yüzüğü de yok. Burada yeteneklerimize erişebilme umuduyla tonik aldık. Bu yüzden ölümlü topraklara girdiğimizde normalde hissettiğimiz etkileri hissetmiyoruz. Ama koşullar var-"

"Callan!" Yaklaştıklarında Tava haykırdı, Drake onun kendisine gelmesine izin vermek için tutuşunu gevşetti. Eva'nın yerini değiştirerek bir kolunu Tava'ya doladı ve başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Hiç düşünmemiştim..." Sesi kesilerek konuşmasını sonlandırdı.

"Ben de," diye yanıtladı Callan acımasızca.

"Cassius onu yanına yaklaşılabileceğimiz kadar sakinleştirmeye çalışacak," dedi Rayner, hepsinin yanına gelerek. "Herkesin dokunuyor olması gerekiyor. Saniyelerimiz olacak, o kadar."

Tava Callan'ın koluna yapıştı ve diğer eliyle Drake'inkini tutmak için geriye uzandı. Rayner çoktan Sorin'in yanına inmiş, elini prensin omzuna koymuştu.

Minyon kadın Briar'a, "Ben gidemem," diyordu.

"Ashtine, burada kalamazsın," diye karşı çıktı Briar. "Bu savaşın başlangıcı!" "Talwyn'e sadakat yemini ettim," dedi yumuşak bir sesle.

"Tüm bunlardan önce!" Briar'ın sesinde panik vardı, yalvarıyordu.

"Birinin onu kendisi için seçtiğini bilmeye ihtiyacı var," diye cevap verdi Asthine, elini kaldırdı, parmakları Su Prensi'nin çenesini hafifçe sıyırdı.

"Artık karşıt taraflarda olacağımızı anlıyor musun? Ne yaptığının farkında mısınız?" Briar ısrar etti, elleri yüzünü çerçevelemek için yukarı kalktı.

"İstiyorum," diye yanıtladı Ashtine, yanaklarından iki damla yaş süzülürken. "Benim için Nasima'ya iyi bak."

"Bu seni öldürüyor," dedi Briar, sesinde büyük bir ıstırap vardı. "Bu seni öldürecek."

"O zaman bir kez daha rüzgârların arasında yürüyebileceğim," diye hüzünle cevap verdi, başparmağı Briar'ın elmacık kemiğini okşarken.

"Ashtine." Su Prensi ağzını Ashtine'in dudaklarına götürürken onun adı bir yakarış ve çılgıktı.

Callan o anda gözlerini kaçırdı, daha şimdiden gerçekten mahrem bir ana izinsiz girmiş gibi hissediyordu.

Scarlett'in ciğerlerinden akan veda kadar yürek burkan bir veda.

"Drayce," dedi Rayner, derin sesi yumuşak ama acildi. "O geliyor." "İyi ol, kalbim," dedi Ashtine yumuşak bir sesle, Briar'dan uzaklaşarak.

Su Prensi geriye doğru yürürken gözlerini ondan ayırmadı ve kendisine doğru uzanan Rayner'ın elini tutmak için arkasından bir el uzattı. Drake bir elini Briar'ın omzuna koydu ve birkaç saniye sonra Cassius önlerinde durdu.

"Onu da yanımızda getireceğiz, Seastar. Söz veriyorum. Sadece birkaç saniyeliğine."

Callan ona nasıl ulaştığını bilmiyordu ama büyüğü kısa bir süreliğine de olsa geri gelmişti. Ya da belki de basitçe tükenmişti. Onun bu gücü daha ne kadar harcayabileceğini bilmiyordu.

Ancak Seyahat'in artık tanıdık gelen çekiciliğini hissettiğinde, kendisini anne ve babasının bedenlerini de yanında getirebilmeyi dilerken buldu.

Finn'in.

Sloan'dan

.

Tüm dünyası küle dönmüştü.

BÖLÜM 50

OceanofPDF.com

TALWYN

Talwyn, Scarlett neredeyse diğer herkesle birlikte gittiğinde ruh hayvanlarının ışık parıltıları içinde kayboluşunu izledi.

Rinji hariç tüm ruh hayvanları.

Geyik Azrael'in yanında kıpırdamadan durmuş, tetikte bekliyordu.

Maliq'in ortaya çıkmamış olması onun için bir kayıp değildi. Ruhunu parçalayan bir başka terk ediliş.

Sorin'i öldürdükten sonra geriye ne kaldıysa.

Gerçek gibi görünmüyordu. Her şey ağır çekimde gerçekleşmiş gibiydi. Etraflarındaki savaş kaosu. Sorin Scarlett'e doğru savaşıyor, toprak büyüünü öyle bir şiddetle kesiyordu ki, Talwyn hiçbir şeyin ona ulaşmasını engelleyemeyeceğini biliyordu. Yüzüğü olmadan büyüyle savaşmamalıydı. Bir Fae savaşçısı olarak eğitilmiş olsa bile, onu bağlamak için gönderdikleri sarmaşıkları kıramamalıydı. Ama öfke, çaresizlik ve ikiz alevini her ne pahasına olursa olsun koruma ihtiyacı onu ileriye sürüklemişti. Ona ulaşmak için dünyayı yakıp yıkmamanın bir yolunu bulabilirdi. Hiçbir şey onu ikiz alevine ulaşmaktan alıkoyamazdı.

Ölümden başka bir şey yok.

Her şey bitene kadar ne yaptığının farkına varmamıştı. Dizlerinin üzerine düşene kadar. Scarlett çılgılık atmaya başlayana kadar. Azrael onun gözleriyle karşılaşana kadar. Kahverengi gözleri suçlama değil, sempati doluydu. Çünkü bunu planlamamıştı. Bunun olmaması gerekiyordu. Ve Sorin'in dizlerinin üzerine çöktüğünü görmeden duramıyordu. Scarlett'in çılgınlıklarını duymadan duramıyordu. Saklambaç, dondurulmuş krema ve 'Küçük Kasırğa' anılarını aklından çıkaramıyordu.

"Günlerdir sana ulaşmaya çalışıyorum," dedi Azrael, onu saklanamadığı anılarından çekip çıkararak. Elindeki ikiz kılıçları hâlâ iki yanında tutuyordu. "Beni Salonların dışına kilitledin. Her yerden..."

"Sana artık güvenebileceğim bir insan olmadığını söylemiştim," diye soğuk bir şekilde karşılık verdi, içinde savaşılmaya çalışan her duyguyu bastırarak. Uyuşukluğun yerleşmesine izin verdi.

"Ve o öyle mi?" Azrail çenesini Tarık'a doğru sallayarak sordu. "On yıl boyunca öldüğüne inanmana izin veren kişi mi? Seni terk eden mi? Kalbini kıran mı? Seni terk mi etti? Sana yalan söyleyen-"

Talwyn, "Burada kimin kime yalan söylediğini konuşmayalım," diye alay ederek onun sözünü kesti.

"Seni kullanıyor Talwyn," diye ısrar etti Azrael. "Bunu bilmek zorundasınız." "Prens doğruyu söylüyor," dedi Ashtine'in tınısı.

Azrael'in tarafı.

Talwyn şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Hâlâ buradasın."

"Sana sadakatimin seninle olduğunu söylemiştim," diye cevap verdi. "Ama... sen bu savaşa katılmıyorsun."

"Seçimlerinize katılmıyorum," diye kabul etti Ashtine. "Ama seninle olan dostluğum koşullara bağlı değil."

Talwyn buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi çünkü hayatındaki her ilişki, kendisinin ya da bir başkasının koşulları üzerine kurulmuştu. Onunla kurduğu ilişki zorunluluktan kaynaklanıyordu. Eliné ve Sorin onu yanlarına almışlardı çünkü yönetmek için eğitilmesi gerekiyordu. Diğer yöneticilerle olan ilişkileri ise ittifak ve sadakat kurmak amacıyla kurulmuştu. Ya Azrael? Karşılıklı bir ihtiyaçtan dolayı. Onun bir İkinci'ye ihtiyacı vardı ve o da Dünya Prensi'ydi. Kraliçe olmasaydı Azrael'in ona gününü göstereceği gibi bir yanılsmaya kapılmamıştı.

"Kaçtılar!" diye bağıırıyordu Lordların en genci, Shirina'nın onları neredeyse köşeye sıkıştırdığı odada öfkeyle. Talwyn'in artık Kara Sendika'nın Suikastçı Lordu Alaric olduğunu bildiği kişiye doğru döndü. Tarek onları üç gün önce buraya getirdiğinde tanıştırmıştı. "Bana bunun planının bir parçası olduğunu söyleyemezsin," diye hırlıyordu genç Lord, parmağıyla Alaric'i suçluyordu.

"Sakin ol," dedi Alaric soğuk bir sesle. "Anahtarlar hâlâ bizde."

Talwyn Tarık'ın eline baktı, altı tılsım gerçekten de hâlâ yumruğunun içinde sıkıca kavranmıştı. Scarlett'in kendisinden bir şeyler çalmasına duyduğu öfke damarlarında dolaşıyordu. Fae anahtarının nerede olduğunu hemen anlamıştı.

Scarlett ona tılsımları açıklar açıklamaz. Semiria yüzüğü annesinden Talwyn'e geçmişti. O şeyi hiç takmamıştı, gereksiz süslere ihtiyacı olan biri değildi. Bu yüzden Ashtine onu hiç görmemişti, Talwyn'in ona sahip olduğunu bilemezdi.

"Hâlâ bir eksiğimiz var," diye karşılık verdi genç Lord.

"Scarlett onu bize getirecek," dedi Alaric, belli ki en ufak bir endişe duymuyordu. "Ve o getirene kadar, Kraliçe Talwyn onları eski hallerine nasıl dönüştüreceği üzerinde çalışmaya başlayabilir. Bu bir aksilik değil."

"Bir aksilik değil mi?" diye hırladı Lord. "Onu elinde tutana kadar kaç kez gitmesine izin vereceksin?"

"Yani onu tekrar becermene ne kadar süre izin vereceğimi mi soruyorsun?" Alaric kaşlarını çatarak sordu. "Asıl sorduğun bu, değil mi?" Alaric ona bir adım daha yaklaştığında genç Lord sinirlendi ve ses tonu ölümcül bir hal aldı. "Burada kime hizmet ettiğini unutma Mikale ve hatırlatmaya ihtiyacın olursa, bana ait olanın amı değil."

Lord'un gözleri yere düştü.

"Kız kardeşinin yasını tutuyor," dedi yaşlı Lord bir adım öne çıkarak. "Yerini unutuyor."

Alaric soğuk bir sesle, "O zaman bunu hatırlasa iyi olur, yoksa o da ona katılacak," dedi. Odanın gölgeli bir köşesine doğru döndü. "*Sana* gelince. Bir dahaki sefere bizimle birlikte savaşaacaksın *Kontes*."

Ölümün Gölgesi, "Onunla dövüşmemi gerçekten bekleyemezsin, Alaric," diye söylendi ve Talwyn onun efendisiyle nasıl konuştuğuna dair şaşkınlığını gizleyemedi. Gerçi Scarlett'in kendisiyle nasıl konuştuğunu düşününce bu onu pek de şaşırtmamalıydı. "Onu öldürmemi mi istiyorsun? Bunun olamayacağını biliyorsun."

"Elbette onun ölmesini istemiyorum. Geçtiğimiz yıllarda varlığınızın bir nedeni de kızı hayatta tutmaktı," dedi Alaric. "Ama Fae Kraliyeti tekrar karşımıza çıktığında, yapmak için eğitildiğiniz şeyi yapmanızı bekliyorum."

Nuri alay etti. "Peki ya ruh hayvanları? Sanırım onlara da karşı durmamı istediniz?"

Suikastçı Lord'un yüzü kararmış gibiydi, gözleri Gece Çocuğu'na dikilmişti. "Onların icabına kendim bakacağım." Yaşlı Lord'la yüzleşmek için döndü. "Cassius'un güçleri hakkında ne düşünüyorsun? Onlardan nasıl haberimiz olmadı?"

"Babasının kim olduğunu hiç öğrenmedim," diye yanıtladı Lord. "Sadece annesinin Yüce Cadı olduğunu."

"Evet, evet," dedi Alaric sıkıntıyla. "Bunu yıllardır biliyoruz. Sybil bizi Cadı cephesi konusunda çok iyi bilgilendiriyor. Yine de onun bilmemesine şaşırdım."

"Böyle bir bilgiyi bizden saklamaz," diye yanıtladı Lord. "Onun iyiliği için, umarım saklamaz. Ama seyahat edebilir."

"Öyleyse Avonleyan kanı taşıyor olmalı," diye bitirdi Lord onun yerine.

"Sepharina mı?" Alaric düşündü.

Lord başını salladı. "Bu rüzgâr büyüsü değildi."

Alaric sıkıntıyla homurdandı, sonra bakışları tekrar Talwyn ve diğerlerinin üzerinde toplandı. "Bunu bir düşün Balam," dedi Lord'a. "Bunu daha sonra tartışabiliriz. Mikale'yi gözümün önünden çek."

"Elbette," dedi Balam başıyla küçük bir selam verdikten sonra dönüp taht odasından çıkarken Mikale de onu takip etti.

Alaric yaklaşırken, "Bunun için üzgünüm Majesteleri," dedi. Yüz hatlarını memnun bir gülümseme kaplamıştı. Talwyn'in çok az kişinin gördüğünden emin olduğu bir gülümsemeydi bu. "İç Saray meseleleri. Sizin de anlayabileceğinizden eminim." Bakışları Azrael ve Ashtine'in üzerinde gezindikten sonra Tarek'e kaydı. "Üzerinden geçmemiz gereken çok şey var Tarek. Buradaki işini bitir, burayı temizleyecek birini bul ve bizimle Sendika'da buluş."

Tarek anlayışla başını salladı ve Alaric ağır kapıları arkasından şangırdatarak odadan çıktı. Kral ve kraliçenin cesetleri ile Callan'ın iki muhafızı hâlâ yerdeydi. Kral ve kraliçenin bu geceden sağ çıkamayacaklarını biliyordu. Adamın Callan'ı ve küçük kız kardeşini de öldürmeyi planladığını bilmiyordu. Azrael ve Ashtine ile olan bu mesele halledildiğinde Tarek'le uzun uzadıya tartışacağı detaylardı bunlar.

Ashtine boğazını temizledi. "*Sana* sadık kalmayı seçmiş olsam da Talwyn, bu sadakat Sarayımın Doğu Fae Kraliçesi'ne olan sadakatinden ayrıdır."

"Ne?" Talwyn prensesin etrafında dönerek sordu.

"Siz bu topraklarda yaratılmış olana saygısızlık etmenin yollarını tartışırken burada olmak istemiyorum, her ne kadar çoğu yalanlar üzerine inşa edilmiş olsa da." Başını kaldırıp Azrail'e baktı. "Beni eve götürür müsün lütfen?"

Azrael'in çenesinde bir kas tüylendi. "Evet, ama önce Talwyn ile konuşmam gerek."

"Anlaşıldı," diye cevap verdi Ashtine. "Ben Rinji ile birlikte ana kapıda bekleyeceğim."

Kadın ve geyik odadan çıktıktan sonra Azrael Talwyn'e döndü. "Benimle konuş. Tek başına."

"Kürsünün arkasında özel bir oda var," dedi Tarık, başıyla tahtları işaret ederek. "Ben bu karmaşayı hallederken siz de oraya gidin."

Azrael beklemedi ve gösterilen alana doğru ilerledi. Bir kapıyı iterek içeri girdi ve Azrael onu takip ederken yüzünü ona döndü. Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kapıyı arkalarından kapatırken onu izliyordu.

"Ne?" diye ısırdı.

"Tüm söyleyeceğin bu mu?" diye sordu kuru bir sesle. "Ne söylememi istiyorsunuz, Prens Luan?" "Prens Luan," diye alay etti.

Talwyn çenesini sıkarak, "Divanınız için size meydan okumak istemediğini söylüyor," dedi.

"Elbette bilmiyor Talwyn," diye karşılık verdi Azrael. "Bir, bu savaşı kaybedeceğini biliyor. İki, iki tahtı yönetmek için açık bir yolu varken neden bir Divan için savaşsın ki? Eğer bu Maraen puşları istediklerini yaparlarsa daha da fazlası."

"Mahkemeleri yönetmek istemiyorlar," diye karşılık verdi Talwyn.

"Hayır, tıpkı ölümlü kralların yüzyıllardır insan topraklarını yönettiklerine inanmalarına izin verdikleri gibi, sizin de onları yönettiğinize inanmanıza izin verecekler. Bu gece yaşananlar bunun aksini açıkça kanıtlıyor."

Odaya ağır bir sessizlik çöktü. "Beni nasıl buldun?"

"Ash Rider benim için geldi. Onu Aditya gönderdi. Tarek'le birlikte kurt formunda olduğunu ve bana ihtiyacın olduğunu söyledi. Belli ki yanılmış."

Talwyn şaşkınlığını yüz hatlarından uzak tutmak, maskesini yerinde tutmak için çaba sarf etmek zorunda kaldı. Sadece ona ihtiyacı olduğunu düşündüğü için mi gelmişti? Soru sormadan mı? Her şeyi bırakıp ona mı gelmişti?

"Siofra'dayken," dedi aniden, "sana mirasımı anlatırken, ailem öldürüldüğünde ve ben tahta geçtiğimde benim için hiçbir şeyin değişmediğini söylemiştim. Ve bu doğrudur. Dünya Sarayı'nı ben yönetiyordum. Eliné ile krallık için çeşitli konularda çalıştım, ama yaptığım her şey her zaman Toprak Sarayı'nın iyiliği içindi."

O kadar uzun süre durakladı ki Talwyn söyleyeceklerinin bu kadar olup olmadığını ve bunun ne önemi olduğunu merak etti. Umurunda değildi. Artık umurunda değildi.

Ama tekrar konuştuğunda, ses tonunda sivri bir kasıt vardı. "Genç bir kraliçe evime gelene kadar her şey aynı kaldı, bir ruh hayvanına yeni bağlanmıştı ve tahtıyla ne yapacağına dair tek bir şey bile bilmiyordu. O gün her şey değişti."

"Ne söylemeye çalıştığını bilmiyorum ama çıkar ağzındaki baklayı Az," diye tersledi Talwyn.

"Kahretsin, Talwyn. Her şeyi değiştirdin. O güne kadar ilişkiler siyasi ittifaklar için, güçlü varisler üretmek için, Toprak Sarayının kârlı kalmasını sağlamak içindi. O güne kadar. Sana kadar. Sen kelimenin tam anlamıyla bir anda ortaya çıkıp tüm dünyamı alt üst edene kadar. Nasıl tepki vereceğimi bilemedim. Bu duygulara nasıl izin vereceğimi bilmiyordum, ama o gün? Bir ilişkinin amacı benim için farklı bir anlam kazandı. Ve yıllar geçtikçe, senin her zaman olman gereken kraliçeye dönüşmeni izledikçe, aşk benim için de farklı bir anlam kazandı."

Talwyn kendini kapıya sırtını dayamış halde buldu, adamın söylediği şey yüzünden geri çekilmişti.

"Sana daha önce anlatmalıydım. Her şeyi. Her şeyi. Belki her şey farklı olurdu ama nasıl olacağını bilmiyordum. Çok fazla... korkaktım," diyordu. Çenesi sivriydi, gözleri ona sabitlenmişti. Onun bakışlarını tutamadı, gözleri odanın içinde geziniyor, ondan başka bir şeye odaklanmaya çalışıyordu. "Ama aşkın neye benzediğini biliyorum Talwyn. Sen de öyle. Bugün Aditya Scarlett'e ulaşmak için var gücüyle savaşıırken bunu gördün. Thia öldüğünde Cyrus aklını yitirdiğinde gördün. Lanet olası gözlerini açsaydın, Ashtine ve Briar arasında da görürdün." Bunun üzerine Talwyn'in bakışları onunkilere kaydı. "Ve ikimiz de Tarek'le aranızdakinin bu olmadığını biliyoruz."

Bunun üzerine kapıyı iterek ona doğru yürüdü, içinden öfke fişkırıyordu. "Tarık'la ne yaşadığım hakkında *hiçbir şey* bilmiyorsun," diye homurdandı, parmağıyla göğsüne sertçe vurdu, bir rüzgâr onu itti ve bir adım geri atmasına neden oldu.

Ama Azrael buna yanıt vermek yerine, "Bir taraf seçmek zorunda kalacaksın Talwyn. Bunu bilmen gerek."

"Öyle mi?" Talwyn karşı çıktı. "Maraan Lordları ve Avonleya'da ne istedikleri umurumda bile değil. O krallık düşüp ayaklarımın dibinde bir moloz yığınına dönüştüğü sürece Alaric ve diğerleri

Orada ne istiyorlarsa. Onlar bir amaç için araç. Burada kullanılan onlar, ben değilim."

Azrael'den tam bir inançsızlık kahkahası geldi. "En azından burada kasıtlı olarak at gözlüğü taktığını kabul et, Talwyn. Mahkemelerini, halkını, korumakla yükümlü olduğun kişileri ne uğruna riske atıyorsun? Sana borçlu olduğunu düşündüğün intikam için mi? Bu ne zaman yeterli olacak? Ne istiyorsun?"

"Hepsini istiyorum!" diye bağırdı. "İntikamımı almalıyım! Onlar ve başlattıkları şey yüzünden her şeyimi kaybettim! Burada kullanılan biri varsa o da bizim insanlarımızdır. Onlar için savaşıacak kadar iyidiler ama geri kaçıp koşuşlarının arkasına saklandıklarında korunacak kadar iyi değillerdi. Daha iyi biri gelene kadar seçilecek kadar iyidiler ve sonra bir hiçmişler gibi terk edildiler."

Gözlerinde bir şey yumuşadı. "Talwyn," diye mırıldandı.

Ama konuşması bitmişti. Dinlemeyi bıraktı. Onunla işi bitmişti. Tüm bunlarla işi bitmişti. "Bu konuda Maraanlara yardım etmek Mahkemelerimin güvenliğini sağlar. Eğer bunu göremiyorsanız, o zaman burada saf olan ben değilim."

Azrael, "Tıpkı Avonleyan'ları suçladığınız gibi, kendilerine ait olmayan bir savaşta kullanılacaklar," diye karşılık verdi.

"Yapmayacaklar. Bunun olmasına izin vermeyeceğim. Bu Mahkemeler için her şeyimi verdim. Her şeyimi," diye tısladı. "Eğer bir Avonelyan buraya gelip tüm hayatımı adadığım şeyi alabileceğini düşünüyorsa lanetleneceğim."

Azrail başını sallıyor, bir eli siyah saçlarını karıştırıyordu. Sonra ona doğru ilerliyor, çenesini baş ve işaret parmaklarının arasına alıyor ve onu bakışlarıyla buluşmaya zorluyordu.

"Bir şeyi çok açıklığa kavuşturmak istiyorum, Talwyn," dedi. "İstediğim için çekip gitmiyorum. Umursamadığım için gitmene izin vermiyorum. Gitmene izin veriyorum çünkü kimsenin senin için savaşmasına izin vermeyi reddediyorsun. Birinin seni senin için isteyebileceği fikrini bile reddediyorsun. Birinin senin *kim* olduğunun değerini görmesini. Senin göremediğin her şeyi görüyorum. Peki ya Tarek? O seni görmüyor, Talwyn. Tahta giden bir yol görüyor. Senin bugün olduğun kraliçeye dönüşmeni izlemedi. Seni isteyerek terk etti, sen onu gitmeye zorladığın için değil. Seni isteyerek terk etti. Ama bil ki bu gece senden ayrıldığımda, bunu yapmak beni öldürüyor."

"Siz de farklı değilsiniz," diye fısıldadı, sesi sert ve yaralamaya niyetliydi. "Bizim ne olduğumuza dair koşullarınız var."

"Tek şartım var, sen de beni seçeceksin Talwyn," diye cevap verdi, sesi hırçın ve alçaktı. "Tüm bunların boşuna olduğuna inanmıyorum, bu yüzden kendini yalnız hissettiğin günler ve gecelerde, kendini yarattığın yıkımın arasında bulduğunda, orada olacağımı bil. Sen ve benim işimiz bitmedi ve sen izin verir vermez senin için geleceğim."

Çenesini düşürdü ve ondan bir adım geri çekildi.

"Ama halkımızı ölüme götürmene seyirci kalamam."

Talwyn hareket etmemişti. Yüzü hâlâ yukarıya doğru eğikti, dudakları ince bir çizgi halinde bastırılmıştı. Adamın elinin kapıyı açmaya başladığını duyana kadar hiçbir şey söylemedi. Sonra kendini ona doğru dönerken buldu.

"Mahkemeleri istila etmeyi planlıyorlar," dedi, sesi sert ve monotondur. "Koğuşları geçmelerine izin vereceğim."

Azrail durdu. Gözlerini önündeki kapıya dikmiş, dümdüz ileriye bakıyordu. "Diğerlerine söyleyeceğim. Drayce ve Adit- Ateş Mahkemesi."

"Biliyorum," dedi, gücü Sorin'in göğsüne çarptığında hissettiği uyuşukluk geri dönüyordu.

Uyuşukluk çünkü ruhunda bıraktığı krateri hissetmesine izin vermiyordu.

Burası hislere ve duygulara yer yoktu.

"Şu anda nasıl hissediyorsun? Sorin'den intikamını alma konusunda?" Azrael sanki onun parçalanmış ruhunu görebiliyormuş gibi konuştu. "Geleceğini görüyorsun Talwyn. Eğer bu yolda devam edersen geleceğin bu duygulardan ibaret olacak."

Sonra gitti, kapı arkasından gürültüyle kapandı.

"Nasıl gidiyor?"

Tarık'ın eli boynunun arkasını okşadı ve ardından Tarık'ın dudaklarını teninde gezdirdiğini hissetti.

Wendonelle'in kral ve kraliçesi öldürüleli bir hafta olmuştu. Prens Callan ve Prenses Eva canlarını kurtarmak için kaçalı bir hafta olmuştu. Alaric ve Balam Tyndell tarafından yüzyıllar boyunca özenle düzenlenmiş kraliyet tüzüklerine göre tahta geçme sırası Kralın Eli Lord Lairwood'daydı. Tabii ki Lord Lairwood da o gece uygun bir şekilde öldürülmüş ve tahta giden yol Mikale Lairwood'dan başkasına açık bırakılmamıştı. Talwyn ayrıca Mikale ve kız kardeşinin Lord Lairwood'un kanından ve canından olmadıklarını da öğrenmişti. Balam sahip olduğu garip güçleri kullanarak insanların gerçekliklerini değiştirmiş ve Lord'un onları kendi çocukları olduğuna inanmasını sağlamıştı.

Alaric haklıydı. Callan Veda'yla evlenseydi çok daha yumuşak bir geçiş olurdu. Artık planın, yeterince zaman geçtikten sonra Callan'ı öldürmek olduğunu biliyordu ve sonra Veda, bir krallığı yönetmekle ilgili ilk şeyi bilmediğini iddia ettikten sonra tahtı alması için kardeşini çağıracaktı. İşlerin gerçekte nasıl yürüdüğüne dair tümsekler ve dirençler olacaktı.

Ama Alaric bunun da icabına bakmıştı.

Her şey Fae'lerin üzerine yıkılmıştı. Şey, tüm Fae'ler değil. Özellikle de kuzeydeki "hain Ateş Mahkemesi" ve güneydeki Su Mahkemesi'nin yardımıyla. Ancak insanlar ölümlü oldukları için, Doğu Saraylarının Fae Kraliçesi'nin kendi taraflarında olduğu ilan edilmesine rağmen, kendisi de dahil olmak üzere tüm Saraylara karşı temkinliydiler. Kral ve kraliçelerini öldürmesinin intikamını almak için Ateş Prensi'ni öldürdüğü duyurulmasına rağmen. Yine de insanlar çok uzun zamandır Fae'lere karşı çok güvensizdi, Büyük Savaş yüzünden tüm sorunlarının onlardan kaynaklandığına inanmaları öğretilmişti.

Avonleya yüzünden.

Baylorin şatosundaki bir süitte masasında oturmuş, tılsımları önüne yaymıştı. Alaric onların ölümlü topraklardan ayrılmasını istemiyordu, bu yüzden onları Beyaz Salonlar'a geri götürmek yerine burada şekillerini değiştirmeye çalışmak zorunda kalmıştı. Tarek her gece onunla kalıyor, gündüzleri de kendisine verilen görevleri yerine getirmek için gidiyordu. Birçok toplantıya katılıyordu ama bazılarının da onsuz yapıldığını biliyordu.

Ne de olsa kendi krallığında da aynısını yapmış, diğer Kraliyet üyeleri ayrıldıktan sonra Azrael ve Ashtine ile gece boyunca toplantılar yapmıştı.

Artık bu konuda endişelenmesine gerek kalmamıştı. Azrail'le birlikte savaştıkları kanatlı adamlara seraf denildiğini öğrenmişti.

daha fazlası. Tahmin ettiğinden çok daha fazla. Ve bir zamanlar Scarlett'le birlikte götürüldüğü uçaklardaki o yarıklar? Onları bu dünyaya böyle getiriyorlardı. Kan Büyüsü ve Maraan yeteneklerinin bir kombinasyonu.

Her ölümlü krallıkta bu yırtıklardan vardı. Aslında birkaç yırtık. Gece Çocuğu topraklarında vardı. Bir sonraki odak noktaları Fae Mahkemeleri'di. Talwyn, masum halkından hiçbirinin mahkemelerde zarar görmemesi şartıyla onları içeri almayı kabul etmişti. Alaric, bunun sadece Scarlett'i Avonleya'ya girmeye zorlamak için olduğuna dair ona güvence vermişti. Avonleya'ya karşı bir ordu kuruyorlardı ve Scarlett'e, Aonvelyan kralının kellesini ayaklarının dibinde göreceğine dair söz vermişti ve Scarlett'in tek önemsedığı de buydu.

"Bu gece taşı farklı," diye cevap verdi, Tarık'ın parmakları onun arkasında dururken yanağında geziniyordu. "Birçok kez madde ve enerji değiştirdim ama bu daha yoğun. Daha sert. Daha dayanıklı."

"Yapabilirsin," dedi Tarık usulca, parmakları boğazından aşağıya, köprücük kemiğinin üzerinde gezinirken. "Annen başarabileceğine inanmasaydı bu görevi sana bırakmazdı."

"Sabah sabah burada ne yapıyorsun?" diye sordu. Genelde o uyanmadan önce giderdi, sadece ikisi de Lordlarla buluşmaya ve yeni gelişmeler hakkında bilgi almaya gitmeden önce onunla öğle yemeği yemek için geri dönerdi.

"Bu sabah ilgilenmem gereken bir şey yoktu, ben de seni kontrol edeyim dedim," diye cevap verdi Tarık, muskallardan birini almak için onun yanından uzanarak.

Adamın sözleri karşısında göğsünde *bir şeyler kıpırdandı* ama sonraki sözleri de aynı hızla söndü.

"Mahkemelerle ne yapmayı planlıyorsunuz?"

"Ne demek onlarla ne yapmayı planlıyorum? Onları ben yöneteceğim. Son birkaç on yıldır yaptığım gibi," diye sertçe cevap verdi, dikkati tekrar muskallara yöneldi. Kendininkini aldı ve soğuk metali avucunda tuttu. Hiç ısınmıyordu. Ne kadar uzun süre tutarsa tutsun. Dokunulduğunda her zaman soğuktu.

Tarık kayıtsızca, "Evet ama şu anda birkaç Royal eksiğiniz var," dedi. Fazla kayıtsızca.

Talwyn kaskatı kesildi ama o fark etmemiş gibi görünerek konuşmaya devam etti. "Ateş ve Su Mahkemeleri'ne girdiğimizde, Alaric Bizim tarafımızda olmayı reddederlerse Kraliyet ailesi yaşar. Sonra tekrar, sanırım sadece ihtiyacımız var

Drayce için endişelenmene gerek yok," diye düşündü, görünüşe göre bu noktada sadece sesli düşünüyordu. "Onlara bir Avonleyli'nin hükmetmesini istemediğini biliyorum ve Alaric de Scarlett'in görevinde kalmasına izin vermeyecektir. Onun için... başka planları var."

"Mesela," diye sordu Talwyn, ses tonundaki sıkıntıyı saklamaya çalışıyor ama başaramıyordu.

"Kan Bağı'nı seçmediğiniz sürece bunu sizinle paylaşmayacaktır."

Bu Kan Bağı ona üç kez teklif edilmişti. Tarek ve Ölümün Gölgesi'ni Maraan'lara bağlayan şey. Özellikle de Alaric'i. Ona nihai korumayı sağlayacağı söylenmişti. Her iki taraf için de geçerli olan koşulsuz sadakat. Tarık böyle tarif etmişti ama o hâlâ ikna olmamıştı. Çok uygun görünüyordu. Çok güzel paketlenmişti. Hayatında iyi ve güzel olan hiçbir şeyin uzun süre kalmayacağını uzun zaman önce öğrenmişti. Kader onu bu kadar değerli bir şeyi hediye edecek kadar değerli bulmamıştı. Güzel şeylerin her zaman bir bedeli vardı. Mesele sadece bu bedelin ne kadar büyük olacağını hesaplamaktı.

Buna asla değmezdi.

Kan Bağı hakkındaki yorumunu şimdilik görmezden gelen Talwyn, "Alaric bana bu olayda hiçbir masumun zarar görmeyeceğini söyledi," dedi.

"Prens Drayce'in bizi sarayına isteyerek kabul edeceğine gerçekten inanıyor musun? Cyrus, Eliza ve Rayner'ın bize karşı savaşmayacağına? Onlar yerlerinde kalamazlar Talwyn."

Elindeki tılsımın masanın üzerine düşmesine izin verdi, sandalyesinde sertçe arkasına yaslandı ve ona baktı. "Yani gerçekten bu yüzden mi buradasın? Mahkemelerle ilgili planlarımı öğrenmek için mi?"

Tarık omuz silkti. "Bu tartışılması gereken bir konu. Şimdi bunun için uygun bir zaman gibi görünüyor."

Talwyn'in çenesi o kadar sıkılmıştı ki canı yanıyordu. "Mahkemeler için endişelenmek bana düşer. Başka kimsenin değil."

"Kimse onları senden almaya çalışmıyor, Ayçiçeği," dedi yumuşak bir sesle. "Ama ne bekleyeceğimizi bilmemiz gerekiyor ki hepimiz aynı fikirde olalım."

"Onlara bizimle ittifak yapma ya da çekilme seçeneği sunulacak" dedi.

"Talwyn, Alaric devamıza katılmazlarsa yaşamalarına izin vermeyecektir." "Bu onun yapacağı bir seçim değil."

"Gizli bir isyan başlatmak için onların yaşamasına izin verme riskini almayacaktır. Ona karşı çalışmanın ve çabalarını engellemenin yollarını bulmak için. Çok uzun süre bekledi.

Merhamete yer olmayacak. Artık olmayacak," dedi Tarık.

"Onlar benim mahkemelerim, onun değil," dedi Talwyn tekrar, artık ona bakmasına gerek kalmayacak şekilde ayağa kalkarak. Sinir bozucu bir şekilde, Azrael'in sözleri düşüncelerinde ön plana çıkmak için o anı seçmişti.

Tıpkı ölümlü kralların yüzyıllardır insan topraklarında hüküm sürdüklerine inanmalarına izin verdikleri gibi, sizin de onları yönettiğinize inanmanıza izin vereceklerdir. "Eğer Su ve Ateş Sarayları aynı hizaya gelmezse, yeni bir Kraliyet mensubu bulana kadar Su Sarayı'ndaki işleri Ashtine halledebilir. Ermir onun yokluğunda Rüzgâr Sarayı'na göz kulak olacak ve ben de Ateş Sarayı'yla bizzat ilgileneceğim," dedi sonunda, sesi buz gibi

acı rüzgar.

"Peki ya Dünya Mahkemesi?" Tarık onu izlerken başını yana eğerek sordu.

"Ne olmuş yani?"

Tarık alay etti. "Luan açıkça senin tarafında değil Talwyn. Bu pozisyonda bırakılamaz."

"Ve sanırım bunu istiyorsun? Bütün bunlar gerçekten bunun için miydi? Dünya Mahkemesi'ni geri mi alıyorsun?"

Tarık'ın kaşları çatıldı. "Biri konuşuyordu. Sahte kraliçe mi yoksa sahte prens mi?"

"Bunu nasıl öğrendiğim seni ilgilendirmez. Soruya cevap verin," diye talep etti.

Tarık'ın elleri dışarı fırladı, kızın belini kavradı ve onu kendine doğru çekti. Burnu neredeyse onunkine değiyordu ve bir sonraki konuşmasında nefesini dudaklarında hissedebiliyordu. "Son on yıldır tek odak noktam sensin Talwyn. Her zaman sen. Senin için en iyisi neydi, Mahkemelerin ve almayı hak ettiğin intikam. Sen hepsinin kraliçesi olduğun sürece, Saraylar arasındaki küçük rekabetler ya da tahtta kimin oturduğu umurunda değil."

"Ve sen benim yanımda olduğun sürece, değil mi?" Bu cümlelerin soğuk ve keskin çıkmasını istemişti ama ses tonunda başka bir şey vardı ve bu da neredeyse kırılmış gibi görünmesine neden oluyordu.

Çünkü her şeyin bir bedeli vardı ve o da aşkının bedelinin ne olabileceğini yeni yeni anlıyordu.

"Yanımda olmamı istemiyor musun?" Tarek sordu, elleri Talwyn'in kalçalarında dolaşmaya başlamıştı. "Biz ikiz alevleriz Talwyn."

"Öyle miyiz?"

Hareketleri durdu ve yüzünü daha iyi görebilmek için arkasına yaslandı.

"Bizden şüphe mi ediyorsun? Ne olduğumuzdan? Sahip olduklarımızdan?"

"Akla yatmayan çok şey var, Tarık," diye karşılık verdi. "Mantıklı olmayan çok şey var."

Tarık'ın kolları yana düştü ve ondan uzaklaşarak odanın ortasına doğru yürüdü. Sonra da dönüp onunla yüzleşti. "Yalanlar fısıldamalarına izin veriyorsun. Otların arasındaki yılanlar gibi, sahip olduklarımızı yok etmek için tohumlar ektiler. Oysa ben son on yılımı *her şeyimi* feda ederek geçirdim. Senin için."

"Sanki ben de senin için aynı fedakârlığı yapmamışım gibi davranma," diye alay etti Talwyn. "Ve ben senden benim için hiçbir şey feda etmeni istemedim."

Tarık gözlerini devirerek, "Tabii ki hayır," dedi. "Sen asla birinin senin için bir şey yapmasına izin verecek kadar alçalmazsın."

"Hayır," dedi, ona doğru birkaç adım attıktan sonra durdu. "Fedakârlıkların asla karşılıksız yapılmadığını biliyorum. Her zaman bir bedeli vardır ve ben başımın üzerinde borç olmasını sevmem."

Tarek aralarındaki mesafeyi kapatıp Talwyn'in elini tutmadan önce bunu düşünmüş gibi durdu. "Peki ya istediğim tek ödeme senin kalbinse Talwyn?"

Ağzının kenarı alaycı bir yarı gülümsemeyle kıvrıldı. "Bu düşüncenin gerçek olamayacak kadar güzel olduğunu biliyorum," diye cevap verdi. "Öyle olmasaydı bile, kalbimden sana verecek bir şey kalmadı. O bedel uzun zaman önce ödendi."

BÖLÜM 51

OceanofPDF.com

ScARLETT

S Carlett bir masada oturuyordu, ayaklarını masanın üstüne koymuş, bileklerini çaprazlamıştı. Arkasına yaslandı, elleri kolçakların uçlarını öyle sıkıca kavradı ki canı acıdı. Ama bu iyi bir şeydi. Bu onu toprakladı. Onu bu durumda tutuyordu.

yer. Odaklanmasını sağladı.

Aşağı baktı ve çıplak tenini gördü. Çıplak sol elini.

Teninde, parmaklarının etrafında dönen kara bir iz yok. Parmağında elmas ve yakut yüzük yok.

Gözleri haftalardır zincirli olduğu duvara kaydı, aklını ondan uzaklaştıracak bir şey aradı. Dizlerinin üzerine çöküşünü, sonra da yere düşüşünü. Cassius'un o taht odasında onu sıkıca tutuşunu.

Onu kuşatan mutlak delilikten. Artık zar zor uzak tutabildiği.

Hayır. Üç hafta önceki o günü düşünmenin sırası değildi. Bu yüzden duvara zincirlenmiş halde oturduğu noktaya odaklandı ve kendini nefes alıp vermeye zorladı.

Gir ve çık.

Gir ve çık.

Ve bekledi.

Ama uzun

sürmez.

Kapı çarparak açıldı, kapüşonlu bir figür içeri girdi. Kadının orada oturduğunu görünce duraksadı. Yavaşça ellerini kaldırdı ve kapüşonunu geri çekti. Siyah gözleri onunkilere dikilmişti.

"Ölümün Bakiresi," dedi Alaric kayıtsızca. "Eve dönme vaktin gelmişti."

"Öyle mi?" Scarlett başını yana eğerek sordu.

Alaric kayıtsızca pelerinini çıkardı ve Tarek'in sık sık oturup onu izlediği duvara dayalı kanepenin üzerine örttü. "İçeri girerken en azından birkaçını canlı bırakabilirdin."

Scarlett omuz silkti. Onun takip etmesi için bir iz bırakmıştı. Kara Birlik'in sokaklarında, Kardeşlik'in arazisinde ve zindandaki çalışma odasına inen koridorlarda yavaş yavaş ilerlerken karşılaştığı her suikastçı, her Gece Çocuğu, her seraph ölümle tanışmıştı. Bazıları kül olana kadar yanarak. Bazıları kuru toprakta boğularak. Bazıları gölgeler tarafından. Bazıları bıçaklarla.

Hepsi gazapla.

"Bana son anahtarı getirdiğini varsayıyorum?" diye sordu kadın cevap vermeyince.

Scarlett elini cebine atarak Juliette'in tılsımını çıkardı, Reselda'nın sembolü gök taşı zincirinden sarkıyordu. Parmağının üzerinde döndürdü. "Bu mu?"

Alaric sadece bir kez başını salladı, elleri ceplerine kayıyordu.

"Kraliçe Talwyn onları değiştirmeyi öğrendi mi?"

"Öyle."

Scarlett, "Etkileyici," diye takıldı. "Daha uzun süreceğini düşünmüştüm."

Alaric hafif bir ısırıkla, "Üç hafta zaten çok uzun bir süreydi," diye karşılık verdi.

ses tonuna.

Scarlett nefesinin altından tısladı. "Birileri sabırsızlanmaya başladı."

"Sabrımın tükendiğini açıkça belirtmiştim."

"Ve zaman."

Alaric gözlerini kırpmadan ona baktığında, çizme giymiş ayaklarını yere indirdi. Dirseklerini onun masasına dayadı ve çenesini ellerine dayayarak tatlı bir sesle, "Achaz'ın da mı sabrı tükendi?" diye sordu.

Sustu. "Bu ismi nereden biliyorsun?"

"Görünüşe göre eğitimimi verirken tarihten epeyce bahsetmemişsiniz," dedi ve tılsımı tekrar parmağının etrafında döndürdü.

"Amacınızı yerine getirmeniz için bilmeniz gerekenler size söylendi," diye cevap verdi soğukkanlılıkla.

Scarlett cevap olarak mırıldandı.

"İtiraf etmeliyim ki seni burada gördüğüme şaşırmadım ama bu kadar... toparlanmış gördüğüme şaşırdım," dedi Alaric temkinli bir şekilde, sanki her an patlayabilecek bir patlayıcı maddeymiş gibi.

Yanılmamıştı.

Eskiden zihninde yanıp sönen görüntüler yer değiştirmişti. Artık Cassius'u bıçaklayan Veda yoktu. Nuri'nin kanaması. Eski bir ofis. Juliette'in kalbine saplanan bir hançer.

Ona ulaşmak için savaşıyordu.

Artık vedalaşmayacağına yemin etmesi. Bir enerji şimşegi göğsüne çarptı.

Dizlerinin üzerine düşmeden önce sendeledi.

Altın rengi gözleri onunkileri bulup yavaşça karardı. *Yine de karanlıkta kalmayı seçerdim.*

Ve çığlık atıyor.

Çok fazla çığlık.

Gözleri Alaric'e yeniden odaklanmadan önce bir kez daha çıplak sol eline kaydı. Alaric onu dikkatle izliyor, çok iyi bildiği tüm küçük mimiklerini yakalamaya çalışıyordu.

Boğazını temizledi ve tılsımı önündeki masanın üzerine koydu. Onu burada kaybedemezdi.

Şimdi

değil.

Henüz

değil.

Yakında.

"Bunu gerçekten yapacak mısınız?" diye sordu. "Gerçekten ailenizden daha iyi olmayacak ve bir savaş mı başlatacaksınız? Ne için? Avonleya'dan tam olarak ne istiyorsun?"

"Sevgili çocuğum," dedi Alaric, zalim bir gülümseme dudaklarını hafifçe yukarı kaldırarak. "Savaş hiç bitmedi. Bu savaş yüzyıllardır sürüyor. Belki de bu dünyanın var olduğundan bile daha uzun süredir. Bu dünyaya savaşı onlar getirdi. Unuttunuz mu? Biz onların koruduklarını geri almak için gönderildik."

"Biz mi? Sanki burada doğmamışsın gibi konuşuyorsun." Büyücünün sözleri kafasında tekrarlandıkça gözleri büyüdü. "Sen burada doğmadın. Yarıklardan geldin. Esmeray senin annen miydi?"

"Hayır," diye yanıtladı Alaric.

"Ama Deimas senin baban mıydı?"

Alaric'in boş bakışları yeterli bir cevaptı. Evet, öyleydi.

"Burada mı öldürüldüler?"

"Esmeray öyleydi."

"Ya Deimas?"

"Başarısızlığının sonuçlarına katlandı."

"Karşılaşmak üzere olduğunuz sonuçlar mı? İşte bu yüzden zamanınız doldu," diye açıkladı Scarlett.

Alaric'in dudakları hafifçe büzüldü. "Bazen seni benim dahim olarak yetiştirmenin bir hata olduğunu düşünüyorum."

Ona sakarca bir gülümseme fırlattı. "Sanırım yaşayıp öğreniyorsun."

"Sanırım öyle."

Sonra ilerledi ve kendi masasının önündeki sandalyelerden birine oturdu. Scarlett tam bu sandalyeye kaç kez oturmuştu? İşleri ve hedefleri tartışırken. Juliette diğer sandalyede. Gölgede gizlenen Nuri.

Nuri'yi düşündükçe kalbi sıkıştıyordu.

Şimdi olmaz, diye kendi kendini azarladı ve sandalyeye yaslanmış olan Alaric'e dikkatini geri vermeye zorladı.

"Peki şimdi ne olacak, Ölümün Bakiresi?" Alaric bir bacağına kaldırıp bileğini dizinin üzerinden geçirerek sordu. Kibirli bir rahatlığın portresiydi.

Scarlett düşünceli düşünceli tekrar mırıldandı. "Şimdi senin hayatını cehenneme çevireceğim."

"Öyle mi?"

"Mhmm," diye yanıtladı. "İşin güzel yanı, çok geç olana kadar bunun olduğunu bile anlamayacaksınız." Sonra gülümsedi. Korku ve kötülük dolu bir şey. "En azından büyük bir kısmı için."

Alaric gülümsedi, elleri bükülmüş dizinin üzerinde duruyordu. "Gerçekten beni yenebileceğini mi sanıyorsun, Scarlett? Seni bu hale ben getirdim. Seni ben yarattım."

"Evet," diye kabul etti, sonra ayağa kalktı ve alkol arabasına doğru ilerledi. Kendine bir parmak uzunluğunda likör doldurdu ve bardağın etrafında döndürdü. "Ve yakıp kül ettiğim her şeyin külleri arasında dururken bunu hatırlamanı istiyorum. Bildiğim her şeyi bana sen öğrettin. Hangi zayıflıkları ortaya çıkarmam gerektiğini öğrettin. Bana çatlakları nasıl bulacağımı ve onları nasıl uçurum haline getireceğimi öğrettin." İçki bardağının tamamını devirdi. "Ben zaten içerideyim Alaric," diye mırıldandı.

"Çünkü içeri girmene izin verdim," diye cevap verdi soğukkanlılıkla, gülümsemesi biraz azalmıştı. "O zaman sanırım olmak üzere olan her şeye izin verdin." İkisi de birbirlerine baktılar.

Usta ve öğrenci. Maraan
ve Avonleyan. İşkenceci
ve işkence gören.

"Neler yapabileceğimi gördün, Scarlett," dedi sonunda, sesi alçak ve ölümcüldü. "Sana acı çektirmek için bir saniye bile tereddüt edeceğimi sanma. *Sana sahip olduğumu* hatırlayınca kadar her şeyini elinden almaktan."

Kapıya doğru yürümeye başlamadan önce bardağını alkol arabasının üzerine bıraktı. "Zaten benden her şeyimi aldın, Alaric. Sahip olabileceğin hiçbir şey kalmadı. Ama sen?" Kapı aralığında durakladı ve omzunun üzerinden geriye baktı. Adamın sertleşmiş duruşuna baktı. Gözleri ona doğru hafifçe kısılmıştı. "Görünüşe göre kaybedecek her şeyin var."

"O kapıdan dışarı bir adım bile atma, Scarlett Monrhoe," diye tısladı, usulca ayağa kalkarak.

"Aditya," diye alay etti. "Benim adım Kraliçe Scarlett Aditya. Ve kimseden emir almam."

Yoldaşlığın zindan koridorlarında son kez yürürken kapıyı arkasından çekti. Çalışma odasından aldığı hançeri çevirirken parmaklarını serin taş duvarlarda gezdirdi.

Bir gece taşı hançeri.

Özel kanadına çıkan merdivenlere yaklaştığında, alt kattaki muhafızlar harekete geçti.

Ama o çoktan saldırmıştı, kanları damarlarında anında dondu.

Alaric'in gitmesine izin verdiğini biliyordu. Kibrinin onun peşinden gitmesini engelleyeceğini, onu kalmaya zorlayacağını biliyordu. Bu oyunu eninde sonunda kazanacağını düşünüyordu.

Yanılıyordu.

Bildiği şeylerin çoğunu ona o öğretmişti. Ölümün Bakiresi'ni o yaratmıştı.

Ama bir Karanlıklar Leydisi yaratmamıştı.

Ağzının kenarlarını kaldıran bir gülümsemeyle koridordan aşağı, özel odasına doğru döndü. Daha önce sadece bir kez girdiği odalara. Parmaklarının bir hareketiyle beyaz alevler kapıları açtı. Onu beklemek için zindan çalışma odasına gitmeden önce diğer tüm koridorları dolaştığı için henüz gitmediği tek odaydı.

O zamana kadar kendini onun koğuşlarından saklamıştı. Büyücünün kitabının sayfalarında her türlü ilginç İşaret gizliydi. Bedeli mi? Muhafızları tarafından da gizlenmek. Cassius onu Yoldaşlık arazisinin dışında bekliyordu. Başka birinin onunla gelmesine izin vermemişti. Başka hiç kimse Kara Birlik'in sokaklarını onlar kadar iyi bilemezdi. Başka kimse neye dikkat etmesi gerektiğini bilemezdi.

Kimi izleyeceğiz.

Scarlett, Alaric'in dört direkli dev yatağının önünden geçerek, gece taşı hançerini şiltenin üzerinde sürükledi ve balkon kapılarına bir alev patlaması daha gönderdi.

Alaric sonunda onu bulduğunda korkuluklara yaslanmıştı.

"Gitmek istediğini söylüyorsun ama beni beklemeye devam ediyorsun," dedi kendini beğenmiş bir tavırla, kapı pervazına yaslanırken elleri bir kez daha ceplerindeydi.

"Derinin ne kadar altında olduğumu fark ettiğinde yüzünü görmeyi gerçekten çok istiyorum," diye cevap verdi, gölgeleri arkasında birleşmeye, kıvrılıp bükülmeye başlamıştı.

Adamın kayıtsızlık maskesi kadının sözleri karşısında düştü. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Oldukça şiirsel, değil mi?" diye cevap verdi, balkonun korkuluklarına tırmanıp dengesini sağlayarak. "O gün ölümü diledim, biliyorsun. O gün. Sonraki günlerde de. Şimdi bile bazen. Onun benden koparıldığını hissetmek. Sadece hissetmek..."

Ona ulaşmak için savaşıyordu. Daha fazla veda olmayacağına yemin etti. Bir enerji şimşegi-

Alaric ileri atıldı, sesi Scarlett'in düşüşünü kesiyordu. "İn oradan, Scarlett. Şimdi."

"Ben olsam tüm o çatlakları kontrol etmeye başlardım," diye cevap verdi. Kollarını yana açarak geriye doğru serbestçe düştü.

"Hayır!"

Gölge ejderhasının sırtına çarptığında Alaric'in panik çığlığını duydu. Ayağa kalktı ve ejderhası kanatlarını çırparak onu havada tutarken Alaric'in öfkeli yüzüne bakmak için döndü.

Sonra üç hafta boyunca biriktirdiği tüm öfkesini, kederini, kırılmışlığını ve *gücünü* serbest bıraktı.

Koridorlarda yürürken ruhundaki görünmez ipliği yavaşça çekerek Yoldaşlık'ın tamamına yaydı.

Her yerden beyaz alevler fişkirirken ve Alaric'in yüzü şoktan donuklaşırken karanlık bir şekilde gülümsedi.

Sırtından siyah ve tüylü kanatlar kopmadan önce kendine gelmesi birkaç saniyesini aldı. Öfke dolu bir kükreyle gökyüzüne fırladı ama gölge ejderhanın ağzından püsküren turuncu alevler onu birkaç metre geride bıraktı.

Yumruğuyla yaşamı söndürme yeteneğinin kendisine karşı işe yaramayacağına güveniyordu. Kullanmayı denemediği gerçeğinden yola çıkarak, haklı olduğu anlaşılyordu.

"Bunun bedelini ödeyeceksin!" diye bağırdı, sevgili Kardeşliği etrafında alev alev yanıyordu. "Özgürlüğünün tadını çıkar, Scarlett *Monrhoe*. Bu benden uzaklaşmana son kez izin verişim."

"Bu kâbusu sen yarattın Alaric," diye cevap verdi, onun duyabileceği kadar yüksek bir sesle. "Ben izin verene kadar bu kâbustan uyanamayacaksın ve o zaman da seni kendim öldüreceğim."

O daha tek kelime edemeden ejderhası kanat çırpmaya başlamıştı. Sıkı bir daire çizerek uçtu ve Cassius'un bir çatıda saklandığı yerin yanından süzüldüklerinde onun uzanmış kolunu yakalayabileceği kadar alçaldı.

Cassius omzunun üzerinden uzun yıllar boyunca evleri olan binaya bakarak, "Orayı yaktın," dedi. Planının bu kısmından kimseye bahsetmemişti. Artık neredeyse kül olmuştu, beyaz alevleri birkaç dakika içinde onu tüketmişti.

"Bu daha başlangıçtı. Yakında tüm dünya yanacak," diye yanıtladı Scarlett, ejderha gökyüzünde daha da yükseğe tırmanırken.

Karanlığı seçen yıldızlara ve aralarındaki boşluklarda küllere doğru.

BÖLÜM 52

OceanofPDF.com

ALARİC

T Şapkalı kız.

Lanet olası kız.

Alaric'in kaleye doğru uçarken düşünebildiği tek şey buydu.

Bir üst terasa indi ve kapılardan geçip konsey odasına girerken kanatlarını savurdu. İçinden sıcak ve asitli bir öfke aktı.

Tüm bunların bedelini ödeyecekti. Acının ne olduğunu bildiğini mi sanıyordu? İkiz alevini kaybetmenin olabildiğince kötü olduğunu mu sanıyordu?

Bir kâbusun içinde olmanın ne demek olduğunu tam olarak öğrenecekti.

"Fae Kraliçesi'ni getirin," diye hırladı onun girişiyle ayağa fırlayan Mikale'ye.

"Ne oldu?" Mikale talep etti.

Alaric, "Lanet olası Kardeşlik'in tamamını yakıp kül etti," diye bağırdı. Bir hizmetçi elinde bir tepsi yemekle odaya girdi ve hemen genç kadının kalbini avucunun içine alıp hiçbir şey kalmayana kadar sıktı da sıktı.

Gücünü onun üzerinde kullanamayacağını çok çabuk anlamıştı. Muhtemelen henüz nedenini bilmiyordu ama çok yakında anlayacağını biliyordu. Ve anladığında, görevini tamamlaması çok daha zor olacaktı.

Ve şimdi onun bir zaman çizelgesinde olduğunu ve zamanının tükenmekte olduğunu biliyordu.

"Kahretsin!" diye bağırdı ve eline geçirdiği her şeyi kaptığı gibi etrafa savurdu. Kitaplar. Kağıtlar. Tabaklar. Dekor. Mobilyalar.

Görüşünü bulanıklaştıran kırmızı sisin içinden görebildiği zaman konsey odası yerle bir olmuştu. Hizmetkârın cesedi, dökülen yiyecek ve içeceklerin ve enkazın ortasında yerde yatıyordu.

Scarlett onun güçlü ambarını ele geçirmiş olabilirdi, ama o küstah çocuk son anahtarı unutmuştu. Gece taşı hançerini onun masasından alarak çok sinsi davrandığını sanıyordu, ama onu alıp gitmek için acele ederken son anahtarı da orada bırakmıştı.

Hepsi ondaydı.

Avonleyan anahtarlarının yedisi de.

Talwyn'in onları gerçek biçimlerine dönüştürmesini sağlayacak ve sonra Scarlett'in peşine düşecekti. O lanet olası Kan Bağı'nı alacak ve onun Avonleya'ya girmesine izin verecekti. Babası gibi başarısız olmayacaktı. Başaracaktı ve bu dünya onun olacaktı, onun olacaktı. Achaz'dan uzakta. Bir Maraan Prensi olarak yapması gereken görevlerden kurtulacaktı.

Bu görevi tamamladığı için ödülü bu olacaktı.

Nuri odanın gölgeleri arasından çıktı, yüzünde manyakça bir gülümseme vardı. "Seni yok edecek."

"Kapa o lanet çeneni," diye hırladı Alaric, elini ona doğru uzatarak. Nuri'nin elleri göğsünü kavradı, boğazından boğuk bir çığlık yükseldi ama o gülümseme yüzünü hiç terk etmedi.

"Alaric." Balam'ın yumuşak, sakinleştirici sesi odanın içinde süzülüyordu. "Ona canlı ihtiyacımız var."

"Fae Kraliçesi nerede?" Alaric evlatlık kızını serbest bırakarak sordu. Kalbinin etrafını saran güçten kurtulmaya çalışırken dişlerini ona doğru gösterdi. Alaric onu görmezden geldi. Ona zarar veremezdi. O çocukları kurtarmak için Kan Bağı'nı aldığından beri.

Bunu ondan söküp almaya çalışmıştı. Çok fazla önemseyen o kalbi. Bunu üçünden de çıkarmaya çalışmıştı. Bunun yerine, birbirlerine bağlandılar. Birbirlerine yapıştılar. Gerçekten korkunç bir şeye dönüştüler.

Ve manipüle edilmesi çok daha kolay bir şey.

Juliette'in öldüğü güne kadar.

Sybil kızının ne kadar büyük bir görme yeteneğine sahip olduğunu fark etmemişti. Juliette olması gerekeni görmüştü.

Scarlett o geceki olayları Mikale ve Veda'nın düzenlediğini düşünüyordu. Ve bir dereceye kadar da yapmışlardı.

Ama Juliette de öyle.

"Talwyn Mahkemelerdeki meselelerle ilgileniyor," diye ekledi Tarek. "İçeri girip Ateş ve Su Mahkemelerini devraldığımızdan beri düzeni sağlamaya çalışıyor."

"Ve Kraliyet Ailesi'nin ve İç Mahkemeler'in gitmesine izin verdi," dedi Alaric sertçe, gücü Tarek'in kalbinin etrafından kayıyordu artık. "Görevini anlamadın mı?"

"Evet, Lordum," diye hırıltılı bir ses çıkardı Tarek. "Fae Kraliçesi dikkatle ele alınmalı. Bunu siz de biliyorsunuz. Ona çok sert davranırsanız yanımızdan ayrılır." Çıngıraklı bir nefes çekti. "Kaçtılar. Luan da dahil. Sadece Prenses Ashtine kaldı. Diğer Kraliyet üyeleri ortadan kayboldu."

"Ama hâlâ yaşıyorlar," diye alay etti Alaric.

Mikale sadist bir sırıtışla, "Hepsi değil," diye araya girdi. Tarık'a baktı. "Kraliçenizin onu alt edişini görmek gerçekten çok güzeldi. Buna şahit olduğum için çok mutluydum."

"Seni aptal," dedi Alaric, Tarek'i gücünün etkisinden kurtararak. "İşte tam da bu hareket yüzünden bu karmaşanın içindeyiz."

Mikale gözlerini devirerek, "Demek senin küçük kulüp binanı yaktı," dedi. "Gerçekten o kadar önemli mi?"

"O *kulüp binası* senin ve kız kardeşinin hayatının toplamından daha önemliydi," dedi Alaric. Mikale'nin ağzı bir anda kapandı, söyleyeceği şey için dilini ısırırken çenesi gerildi.

Akıllıca bir hareket.

Alaric Balam'a döndü. "Tarek'i al ve Fae Kraliçesi'ni getir. Son anahtar bizde. Onların yer değiştirmesini istiyorum. Bugün."

Scarlett onu alt edebileceğini mi düşündü? Onu alt edebileceğini mi? Ona acı çektirmek mi?

Kız, onun yarattığı bir silahtı. Ve mülkünü geri istiyordu.

Bütün öğleden sonra ve akşamı önündeki haritayı yeniden oluşturmakla geçirmişti. Orijinali onun yaktığı ateşte yok olmuş, beyaz alevleri tarafından tüketilmişti.

Starfire.

Hiçbir şey buna dayanamazdı.

Bu haritayı yeniden yaratmak için kendi gücünü Balam ve Mikale'ninkiyle birleştirmek zorunda kalmıştı. Daha fazla serafın geçmesine izin vermek için yarattıkları yarıklarla birlikte kıtanın tamamını gösteriyordu. Scarlett'i de yanına alarak Avonleya'ya gittiğinde, arkasında bir ordu olacaktı. Avonleyalıların gücüne ve topraklarında kilitli tuttuklarına karşı gerçekten şansı olabilecek bir ordu.

Babası onları zekâsıyla yenebileceğini düşünerek aptallık etmişti. Gizlice girip, kız kardeşleri aracılığıyla Fae Kraliçelerini kontrol edebileceğini düşünmüştü. Duyguların ve ilişkilerin manipülasyonu insanı ancak bir yere kadar götürebilirdi. Alaric'in kendi Ölüm Hayaletleri bunu kanıtlamıştı.

Yarıkların olduğu yerde siyah sütunlar sis gibi parıldıyor, her birini seraflar koruyordu. Ölümlü krallıkların her birinde beşer tane. Gece Çocukları bölgesinde üç tane. Girdiklerinden beri her bir Saray'da birer tane açmışlardı ama daha fazlası da gelecekti. Tarek haklıydı. Talwyn'e karşı dikkatli olmaları gerekiyordu. Bu yarıkları açmak için kendi Mahkemelerinden Fae çocuklarını aldığını bilemezdi. Onların kurban edilmesinin gerekliliğini anlayamazdı. Yine de, intikam ihtiyacı gözlerini o kadar kör etmişti ki, belki de anlayabilirdi.

Bir sonraki adımda Şekil Değiştiren bölgesine mi yoksa Cadı Krallıklarına mı gideceklerini tartışıyorlardı. İkisi de tatsızdı. Cadılar düpedüz acımasız, Şekil Değiştiren kardeşler ise kurnaz ve tehlikeliydi. Önce hangisinin peşine düşüleceği konusunda her iki tarafta da tartışılacak argümanlar vardı. Şimdilik, onları kendi topraklarına bağlayan koruyucuların ardında bırakmaktan memnundu.

Öfkesi bir öncekini yerle bir ettikten sonra Baylorin kalesinde farklı bir konsey odasına taşınmışlardı. Talwyn bir köşede anahtarlarla uğraşıyor, Tarek de onun ilerleyişini izliyordu. Talwyn bu kadar kısa bir süre içinde buraya çağrılmaktan pek hoşnut olmamıştı.

"O halde planları değiştiriyorsunuz?" Balam haritayı inceleyerek sessizce sordu. "Diğer iki bölgede kalelerimiz olmadan önce Avonleya'ya mı gitmek istiyorsun? Bu akıllıca mı?"

"Scarlett'i bir kez daha güvence altına aldıktan sonra herhangi bir şeyi ertelemenin akıllıca olmayacağını düşünüyorum. Bir daha kaçmasına fırsat verilmemeli. Onu yakaladığımız zaman harekete geçeriz," diye cevap verdi Alaric, parmakları masanın üzerinde davul çalarken.

Balam, "Yüzyıllardır dikkatle uyguladığımız planları değiştirmenin de bir o kadar akılsızca olacağına inanıyorum," diye karşılık verdi.

Alaric, parmakları yeniden davul çalarken, "O ölümlü çocukları nedenini sadece tanrıların bildiği bir şekilde geri istiyorsun," diye karşılık verdi.

Balam sakince, "Anlamamı beklemiyorum," diye cevap verdi.

"Olan oldu."

Talwyn'in sesini duyunca ikisi de döndü. Ayakta duruyordu, gök taşı zincirleri elinden sarkıyordu. Artık hain tanrıların tılsımları değil, yedi gece taşı anahtar asılıydı. Anahtarların üst kısımları hâlâ tanrıların sembollerinin şeklini taşıyordu ama uzun noktalara doğru sivriliyorlardı ve iki yanlarından diken gibi iki sivri uç çıkıyordu.

Alaric ayağa kalktı, yavaşça ona doğru yürüyor, bu gerçeküstü anın tadını çıkarıyordu. Bu anahtarları bulmak için ne kadar beklemişti? Buna yol açan olayları düzenlemek için ne kadar uğraşmıştı? Doğru insanların doğru zamanda doğru yerde olduğundan emin olmak için kaç yıl uğraşmıştı? Hepsi bu ana ve gelecek olanlara yol açmıştı.

Uzandı ve Fae Kraliçesi'nden anahtarları alırken serin taşı avucunda hissetti. Onları avucunun içinde sıktı ve sivri uçların derisini parçaladığını hissetti. Ama umursamadı. Sonunda onları elinde tuttu.

Avucunda hafifçe titreştiler, koluna doğru bir karıncalanma hissi yayıldı. İçlerinde saf güç vardı. Bunu beklemiyordu. Anahtarları harekete geçirmek için Scarlett'in gücüne ihtiyaçları olacağını düşünmüştü. Ama belki de gerekmiyordu.

Bu konuda Balam'a bir şeyler söylemek için döndü, ama sustu.

Balam'ın gözleri haritaya sabitlenmişti. Ve Alaric, yarıkları temsil eden parıldayan sütunlar yavaş yavaş kaybolmaya başladığında bunun nedenini görebiliyordu. Teker teker göz kırpmaya başladılar.

"Neler oluyor?" Mikale oturduğu yerden, son üç saattir sessizce düşüncelere dalmış bir halde sordu.

"Görünüşe göre tüm yarıklarımız kapanıyor," dedi Balam, siyah gözleri Alaric'inkilerle buluşmak için kalkarken.

Başka bir şey söylemeden, ikisi de en yakın yarığa doğru yol aldılar. İki seraf nöbetçisi ortaya çıktıklarında dikkat kesildiler ama yarığa yaklaşırken onları görmezden geldiler. Kalenin hemen kuzeyindeki تنها bir açıklıkta, bir göletin yanındaydı. Ya da öyle olması gerekiyordu.

"Gece Çocukları toprakları. Nehir kenarındaki arazi," dedi Alaric ve bir sonraki kalp atışında yolculuğa çıktı.

İkisi de saniyeler içinde havadan adım atarak, Kontes'i bulduklarında Scarlett ve Kraliyet'le savaşmaları için serafırları içeri aldıkları malikânenin duvarındaki noktaya baktılar.

Yarık gitmişti. Yok olmuştu. Sanki kapatılmış ve mühürlenmiş gibiydi. "Bu nasıl mümkün olabilir?" Balam sesine öfke karışarak sordu.

Alaric dişlerini sıkarak, "Bilmiyorum," dedi. "Toreall. Scarlett'i yakaladıkları yer."

Balam başını salladı ve birkaç dakika sonra Toprak Saray'ın hemen diğer tarafında, Dresden Ormanı'nın ağaçlarının yanında duruyorlardı.

O yarık da gitmişti.

Ama bir kartalın çılgılığı ikisinin de gökyüzüne dönmesini sağladı. Bir kartal değil.

Bir Griffin. Üç tane.

"Nasıl oluyor da koğuşların dışına çıkabiliyorlar?" Alaric öfkeyle griffinlerin gittikçe yaklaşmasını izliyordu.

Balam hiçbir şey söylemedi, gözleri yaklaşan hayvanlara ve atlılara sabitlenmişti. Yüce Cadı ve iki nöbetçisi.

Griffinler yere indiğinde Alaric'in ayaklarının altındaki zemin titredi, devasa kanatları yanlarına doğru katlandı.

"Kraliçe Scarlett Aditya'nın size bir mesajı var," dedi Yüce Cadı, sesi sert ve acımasızdı, nöbetçileri ona ve Balam'a tiksintiyle bakarken.

"Peki neymiş o?" Alaric dişlerinin arasından homurdandı. "Onun zaten içeride olduğunu unutmayın." Yüce Cadı çenesini bir kez daha kaldırdı. Sonra biraz daha yükseldi, griffin kanatları çoktan gerildi ve havalanmaya hazırlandı. "Ve anahtarlar birden fazla kilidi açabilir ve bazı anahtarlar ve kilitler birbirine hiç uymaz."

Bununla birlikte Yüce Cadı, nöbetçileri hemen arkasında olduğu halde gökyüzüne geri dönüyor ve topraklarına doğru yol alıyordu. Alaric yavaşça hâlâ elinde tuttuğu anahtarlara baktı.

Onları kaledeki konsey odasına götürmeden önce Balam'ın elini omzunda hissetti.

Balam, onlar havadan iner inmez, "Seni aptal yerine koydu," diye alay etti.

Anahtarları elinden kaptı ve yüzünün önünde tuttu. Masanın üzerine fırlatmadan önce sadece birkaç saniye inceledi.

Büyülü haritaya tek bir bakış Alaric'e son on yılda yaratılan her bir yarığın kapatıldığını söylüyordu.

"Ne oldu?" Talwyn masaya doğru bir adım atarak anahtarlardan birini aldı ve elinde evirip çevirdi.

"Hepsini kapattı," diye mırıldandı Alaric nefesinin altından, kadının bunu başardığına inanamıyordu. Gerçekten de onunla oynamıştı. O tılsımı kazara bırakmamıştı. Ona sahip olmasını istemişti. Hepsine sahip olmasını istemişti. Talwyn'in onları anahtarlara yerleştirmesini istemişti.

Çünkü onları değiştirmişti. Bu anahtarlar onu Avonleya'ya sokmayacaktı.

Kendisi de bir anahtar olarak ilerledi. Mikale de aynısını yaptı. Ve Tarek.

O zaman görebiliyordu. Anahtarın tepesinde, tanrının sembolünün hâlâ formunu koruduğu yerdeki küçük Kan İşareti. Bu Falein'ındı, zekâ ve bilgelik tanrıçası.

Ne kadar uygun.

Balam, "O sadece tüm lanet yarıkları kapatmakla kalmadı, diyarları da mühürledi," diye bağırdı. Dönerek suçlayıcı bir parmakla Alaric'i işaret etti. "Sana kaç kere onunla oynamayı bırakmanı söyledim? Sana kaç kere onu kilit altında tutmanı söyledim? Onu kontrol altında tuttuğunda ısrar ettin. O kıza asla sahip olmadığını defalarca kanıtlamasına rağmen, sana ve sadece sana cevap verdiğini söyledin."

Balam bir anahtar daha çıkardı. Ucundaki uçlar derisine battı ve hemen kan fışkırdı. Bu anahtar Temural'ındı, vahşi ve evcilleşmemişlerin tanrısı. Şekil Değiştirenlerin tapınma eğiliminde olduğu tanrı.

"Sadece daha fazla güç getirmek için daha fazla yarık açmamızı engellemekle kalmadı, aynı zamanda Cadıları ve Şekil Değiştirenleri kontrol altında tutan koğuşları da indirdi. Bir hamlede her şeyi değiştirdi." Anahtarı tekrar masanın üzerine fırlattı.

Kapıya doğru yürüdü ve Alaric'in yanında durdu. "Bunun için Achaz'ın başına indireceği gazabın her zerresini hak ediyorsun."

Sonra Balam konsey odasından hışım ile çıktı.

Odaya sessizlik çöktü, ancak kısa süre sonra yavaş, psikotik kahkahalarla kesildi. Kahkahalar büyüdü ve büyüdü. Alaric yüzünü Nuri Halloway'e döndü.

Mikale elindeki anahtarı ona doğru fırlatarak, "Bunun komik bir yanı yok, seni deli kan emici," diye çıkıştı. Anahtar bir delik açtığında bile irkilmedi.

Şakağındaki yarayı. "Bize bağılsın. Eğer biz batarsak, sen de bizimle birlikte batarsın."

"Ah, yaptığım şey yüzünden senin yanında yanacağımı hep biliyordum," diye cevap verdi Nuri kahkahalar atarak.

"O zaman ne sikime gülüyorsun?" Mikale talep etti.

"Çünkü komik," diye cevap verdi, sanki bu dünyadaki en bariz şeymiş gibi.

"Nasıl?" diye sordu kuşkuyla.

Bal rengi gözleri Alaric'e kaydı. "Çünkü bir savaşı başlatmak ve bitirmek için bir silah yarattın ve sonunda bu sadece seni yok etmeye yarayacak."

Alaric'in yumruğu hâlâ elinde tuttuğu anahtarın etrafında sıkılaştı. Yumruğu daha da sıkılaştıkça anahtarın derisini daha da derinden kestiğini hissedebiliyordu, kan ayaklarının dibindeki zemine damlamaya başlamıştı.

Eğer Scarlett bir savaş istiyorsa, o zaman bir savaş başlatmıştı.

YILDIZLAR ARASINDAKI BOŞLUKLAR

H onu arıyordu.
Gölgeler için.
Karanlık için.

Ev için.

Onu bulana kadar durmayacaktı.

Söz vermiştin...

Onu

duyabiliyordu.

Vedalaşmak yok.

Ağladığını duyabiliyordum.

Her zaman sen ve ben ol...

Çığlıklarını duyabiliyordum.

Onu bulmak zorundaydı. Ona ihtiyacı vardı. Acı çekiyordu. Boğuluyordu.
Karanlığında yalnızdı.

"Burada olamazsın."

Sonra adam belirdi, sanki gerçekten orada değilmiş gibi önünde parıldıyor gibiydi. Bu adamı daha önce sadece bir kez görmüştü. Ama kim olduğunu biliyordu.

Gecenin Efendisi.

"Burada olamazsın," diye tekrarladı.

"Kimsin sen?" Bu onun sesine benzemiyordu. Yere baktı ama görececek bir şey yoktu. Ne kol, ne bacak, ne de vücut. Belki de yıldızlar arasındaki boşluklarda bunlara ihtiyaç yoktu.

"Senin için geliyor. Onun çağrısına kulak vermelisin."

"Kimsin sen?" Nasıl konuştuğundan bile emin olmadan tekrarladı.

Söz vermiştin.

"Bu işe karışmamalısın."

Bu ses kadınsı, ruhani ve soğuktu. Bir an sonra Gecenin Efendisi'nin yanında bir kadın belirdi. Göz kamaştırıcıydı, saçları gümüş rengindeydi ve göbeğine kadar iniyordu. Başında yıldız ışığı kadar parlak beyaz alevlerden bir taç vardı. Gözleri kalın sürmeli, dudakları koyu kırmızıydı. Siyah, neredeyse transparan bir elbise giymişti ve omuzlarında bronz tenine karşı sade duran beyaz bir piton vardı.

Serafina, rüyaların ve yıldızların tanrıçası.

Vedalaşmak yok.

Gecenin Efendisi başını eğdi. "Beni onun tarafından gönderildim."

"Kızım buna karışmamalı," diye cevap verdi Serafina, yılan omuzlarında, kollarında ve gövdesinde süzülürken.

"Çok az seçeneğimiz var. Ya müdahale edeceğiz ya da ölümü seçeceğiz." Gecenin Efendisi başını kaldırmadı.

Başka tarafa bakması gerektiğini biliyordu. Bir tanrıçaya bakmaya layık değildi. Ama gerçek bir bedene sahip olmadan bunu nasıl yapacağından emin değildi.

Her zaman sen ve ben ol...

"Bu ne senin ne de onun haddine. Bunu o da biliyor," dedi Serafina. "Tüm saygımla leydim, o kendisine ait olanı korumaya çalışıyor. Anladığınızdan emin olduğum bir şey," diye yanıtladı Gecenin Efendisi.

"Kim olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun, Cethin Sutara?" Serafina soğuk bir şekilde sordu.

Gecenin Efendisi hiçbir şey söylemedi.

Tanrıçanın gözleri ona, burada her ne şekilde bulunuyorsa ona kaydı. "Bir Ateş Fae'si. Umudunu bağladığı kişi bu mu?"

"O olmadan, diğer yarısı hayatta kalamaz. Kırılacak. Onun için... başka bir şekilde gelecek," diye yanıtladı Gecenin Efendisi.

Söz vermiştin.

Çılgınlıkları giderek azalıyordu.

Uzaklaşıyordu.

Onu kaybedecekti.

Vedalaşmak yok.

Serafina'nın delici gümüş gözleri onun olmayan bedeninin üzerinde geziniyor gibiydi.

Onun ne gördüğünü bilmiyordu.

"Kızım ikinizin onları kurtarabileceğine inanıyor mu?"

"Evet," diye yanıtladı Gecenin Efendisi.

Serafina tekrar sessizliğe gömüldü.

Her zaman sen ve ben ol...

"Ve kızım... Saylah...?" diye sordu sonunda, sözünü keserek. "Güvenli olduğundan emin olduğunda dünyamızı terk edecek. O zaman Onu bir daha orada aramayacakları kesin," dedi Gecenin Efendisi.

"Bir daha Perde'nin bu tarafında rüyalara dalma," dedi Serafina soğuk bir sesle. "Bizim kanımızdan olsan bile Arius'un hükmünü iki kez ertelemeyeceğim."

"Anlaşıldı Leydim. Lütfunuz için teşekkür ederim," diye yanıtladı Gecenin Efendisi.

Serafina sustu, bir kolunu kaldırarak yılanın koluna dolanmasını sağladı ve tekrar omuzlarına doğru ilerledi.

Söz vermiştin.

Gitmesi gerekiyordu. Ona geri dönmesi gerekiyordu.

Serafina'nın gümüş rengi bakışları tekrar ona yöneldi. "Evine git, Ateşin Oğlu. Anala, Amare'nin tam kanlı bir Fae seçmiş olmasını ilginç bulacaktır." Onu bir süre daha inceledi.

Home.

Ev karanlık, gölgeler ve küllerdi.

Serafina Gecenin Efendisi'ne dönerek, "Kız kardeşine Mühür'ün her iki şekilde de çalıştığını söyle," dedi.

Bunun üzerine Lord'un kafası yukarı kalktı. Gümüş gözler kendi aynalarıyla buluştu.

"Kaynak İşareti mi?"

"Evet," diye yanıtladı Serafina. "Bu Arius'un bir sırrı, birçok nedenden ötürü iyi saklanmış. Eğer bunu başkasına açıklarsan Arius senin için bizzat gelir ve söylediğin herkesi öldürür. Bunun bir bedeli olacak."

"Memnuniyetle ödeyeceğim," dedi Gecenin Efendisi hiç tereddüt etmeden.

"Bu bedeli ödeyecek olan sen değilsin," dedi Serafina, gözleri hareket ederek

Gecenin Efendisi'ne dönmeden önce fiziksel bedeni olmadan durduğu yere geri döndü. "Birleşme İşareti'ni biliyor musun?"

"Evet, ama topraklarımı terk edemem."

"Bu benim çözmem gereken bir sorun değil Cethin Sutara, ama elini çabuk tut. Yakında Peçe onun için kapanacak ve bu artık bir seçenek olmayacak. Şu anda bile Arius onun için geliyor."

Gecenin Efendisi'nden uzaklaşıp son bir kez ona baktı. "O gölgeler ve yıldızlar, vahşilik ve karanlıktır. Onları eve kadar takip edin."

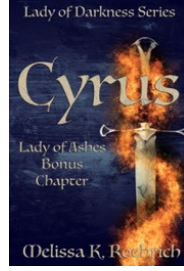
Sonra tanrıça gitti. Gecenin
Efendisi de öyle.
Vedalaşmak yok.
Gölgeler, göremediği etine vuruyordu.
Hep sen ve ben olalım...
Beyaz bir kor belirdi. Söz
vermiştin.
Sonra bir tane daha.
Vedalaşmak yok.
Başka bir kor, yıldızlardan daha parlak parlıyor.
Her zaman sen ve ben olacağız.

OceanofPDF.com

BONUS BÖLÜM

OceanofPDF.com

CYRUS- LADY OF ASHES BONUS BÖLÜM

Karanlığın Hanımı serisinin bir sonraki kitabı yakında çıkacak, ancak o zamana kadar en sevdiğimiz Ateş Sarayı İkincisi'nden özel bir bonus bölümü kaçırmayın!

Burada veya <https://www.melissakroehrich.com> adresindeki web sitemde bulabilirsiniz.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

YAZARDAN BİR NOT

İşte geldik! Bir kitabın daha sonuna geldik. Küllerin *Hanımı'nı* yazmak ilk ikisinden farklı bir deneyimdi. Geçen Eylül ayında ilk kitabı yayınladığımda *Karanlık ve Gölgeler* çoktan yazılmıştı. *Küllerin Hanımı'nda* durum böyle değildi. İlk kez bir kitabın tamamını yazarken insanlar kitabın geleceğini biliyor ve kitabı merakla bekliyorlardı. Üzerimdeki baskı zaman zaman çok fazlaydı ve her gün Scarlett ve ekibini sevmeniz ve daha fazlasını istemeniz benim için gerçeküstü olmanın ötesinde bir şey.

Küllerin Kadını'nda çok şey oldu. Muhtemelen hoşunuza gitmeyen bazı şeyler. (Saylah'a yemin ederim ki Sorin'e olanlar asla planlanmamıştı! Karakterler kendi işlerini yapıyor ve hikâyelerini anlatıyorlar. O bölümü bitirdiğimde hıçkırığa hıçkırığa ağladım. Alfa okuyucularıma mesaj atıp "Az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok!" dediğimi asla unutmayacağım. Ama unutmayın, umut hayalperestler içindir. Ve dördüncü kitap çoktan başladı!) Her neyse, demek istediğim, karakterlerim mükemmel değil. Scarlett tutsakken Sorin'in tam bir pislik olmasından, Scarlett'in Talwyn'e uygunsuz zamanlarda gereksiz yere sataşmasına, Callan'ın acımasızlığına ve Talwyn'in terk edilme sorunlarına kadar onların kusurlarını görmenizi istedim. Çünkü hayat karmaşıktır ve hiçbirimiz mükemmel değilizdir. İnsanlara güvenmek zordur. Hatalı olduğunuzu kabul etmek zordur. İnsanlara izin vermek zordur. Bir insan olarak büyümek zordur. Ve bunların hiçbirisi bir gecede olmaz. Yani Sorin ve Scarlett, Callan ve Talwyn, onlar dağınıktır. Yanlış seçimler yaparlar. Zor kararlarla yüzleşirler. Daha zor sonuçlarla karşılaşır ve Briar'ın Scarlett'e söylediği gibi, anlamak ve kabullenmek çok farklı şeylerdir.

Hayatta seçimler yaparız. Bazıları iyidir. Bazıları kötüdür. Bazıları diğerlerini olumlu, bazıları ise olumsuz etkiler. Geri dönemeyiz, sadece ileri gidebiliriz.

Çenelerimizi kaldırıp gelecekle yüzleşiriz. Düzeltbildiklerimizi düzeltir, düzeltemediklerimiz için özür diler ve işleri yoluna koymak için ne gerekiyorsa yaparız. Ama şunu bilin: Geçmişte yaptığınız hatalar ne olursa olsun, iyi şeylere layıksınız. Gökyüzündeki her yıldızı hak ediyorsunuz. Kimsenin size aksini söylemesine izin vermeyin.

XX~ Melissa

Scarlett'in son kitabı yakında çıkacak, ama o zamana kadar iletişimde kalmak istiyorum! Sizlerden her gün mesajlar alıyorum ve bu mesajlar beni tahmin edebileceğinizden çok daha fazla mutlu ediyor. Facebook'ta [Melissa's Nook & Posse](#) adresindeki küçük köşeme katılmanızı çok isterim. Yayın tarihleri, yeni seriler ve daha fazlası hakkında güncel kalmak için [haber bültenine](#) de kaydolmayı unutmayın!

Bir şey daha: Amazon ve Goodreads'teki yorumlarınız bir yazar olarak benim için çok önemli. Scarlett'in hikâyesinin başkalarına ulaşmasına yardımcı olmak için bunlardan birine (ya da ikisine birden!) gidip *Küllerin Hanımı* hakkında kısa bir yorum bırakırsanız sonsuza dek minnettar olurum. Kulaktan kulağa iletişim bir yazarın en iyi arkadaşıdır ve çok takdir edilir. Çatılardan haykırmak da harikadır.

Instagram: @melissa_k_roehrich

TikTok: @authormelissakroehrich

Facebook: Melissa K. Roehrich

Facebook Okuyucu Grubu: Melissa's Nook &

Posse

Web

Sitesi:

www.melissakroehrich.com

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Scarlett, Sorin ve onların dünyasındaki herkese en başından beri aşık olan okuyucularıma teşekkür ederim. Yorumlarınız, mesajlarınız ve daha fazlası için duyduğunuz heyecan beni çok mutlu etti. Yazmak ve yayınlamak zordur ve bu tatlı sözler bana sonunda her şeye değdiğini hatırlatmak için her zaman mükemmel bir zamanda gelir.

Kitap dostlarıma: Sara Abel, Brittney Irvin ve Tracey Goodson. Nereden başlasam ki? Yol arkadaşım olduğunuz için teşekkür ederim. Bitmeyen desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için teşekkür ederim. Saçmalamama ve konuşmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. En kaba ve dağınık taslakları okuduğunuz ve sonra onları daha iyi hale getirdiğinizde tekrar okuduğunuz için teşekkür ederim. Beni her gün güldürdüğün için teşekkür ederim. Kafamda yarattığım hayali erkekler hakkında heyecanlandığın ve onları sadece isimlerine dayanarak sahiplendiğin için teşekkür ederim. Yaptığın her lanet şey için teşekkür ederim. (Ardı arkası kesilmeyen baharatlı şakalar hariç. Onları alıp Arius'un bile takip edemeyeceği bir yere götürebilirsiniz).

Megan Visger, Ashton Taylor ve Diane Dyk'a son gözlerim olarak harika oldukları için çok teşekkür ederim. Cidden, bu kitaplar siz olmadan bir hiç ve size sonsuza dek minnettarım. ARC/Sokak Ekibime teşekkür ederim. Hayalim sadece bir ARC/inceleme değişiminden çok daha fazlası olan bir ekipti ve sizler tam da bunu yaptınız. Her birinize değer veriyorum ve ekibimde kalmayı tercih ettiğiniz için minnettarım.

Melissa's Nook ve Posse okuyucu grubuna teşekkür ederim. Bu kitaplar için duyduğunuz heyecan, onları yazmayı çok daha keyifli hale getiriyor. Parçacıkları paylaşmayı ve teorilerinizin ortaya çıkışını izlemeyi seviyorum. Bu grubun dönüştüğü güzel şeyi seviyorum ve burada kalmayı tercih etmeniz beni çok onurlandırıyor.

Ve son olarak, kocam- Çamaşırları yıkadığın için teşekkür ederim. Teslim tarihim yaklaştığında evi temizlediğin için teşekkür ederim. Çocuklarımıza harika bir baba olduğun için teşekkür ederim. Hayallerin peşinden koştuğun ve

maceralara atılıyorum. Beni yıldızların geceyi sevdiği gibi sevdiğin için
teşekkür ederim.
- Karanlığın içinden.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.